

SISÄLLYSLUETTELO

Stadsfullmäktige pöytäkirja 26.01.2015

Protokollets försättsblad	1
1 § Sammanträdets laglighet och beslutförhet	4
2 § Justering av protokollet	5
3 § Val av stadsfullmäktiges ordförande samt första och andra vice ordförande för år 2015	6
4 § Beviljande av avsked åt Riikka Åstrand från uppdraget som ledamot i undervisningsnämnden och förrättande av kompletteringsval för återstoden av mandattiden 2013–2016	7
5 § Beviljande av avsked åt Sirpa Pajunen från uppdraget som ledamot i social- och hälsovårdsnämnden och förrättande av kompletteringsval	9
6 § Beviljande av avsked åt Heidi Rosbäck från uppdraget som ledamot i undervisningsnämndens svenskspråkiga sektion och förrättande av kompletteringsval	11
7 § Beviljande av avsked åt Jari Kuokkanen från uppdraget som ledamot i stadsplaneringsnämnden samt förrättande av kompletteringsval	12
8 § Beviljande av avsked åt Lauri Kaira från uppdragen som ordförande och ledamot i miljönämnden och förrättande av kompletteringsval för återstoden av mandattiden 2013–2016	14
9 § Beviljande av avsked åt Paula Lehmuskallio från uppdragen som ordförande och ledamot i undervisningsnämnden och förrättande av kompletteringsval för återstoden av mandattiden 2013–2016	16
10 § Val av fullmäktigeutskott för år 2015	18
11 § Val av stadsstyrelse och stadsstyrelsens allmänna sektion för mandattiden 2015–2016	20
12 § Val av områdeskommitté för Aviapolis för mandattiden 2015–2016	23
13 § Val av områdeskommitté för Håkansböle för mandattiden 2015–2016	25
14 § Val av områdeskommitté för Kivistö för mandattiden 2015–2016	27
15 § Val av områdeskommitté för Björkby för mandattiden 2015–2016	29
16 § Val av områdeskommitté för Korso för mandattiden 2015–2016	31
17 § Val av områdeskommitté för Dickursby för mandattiden 2015–2016	33
18 § Val av områdeskommitté för Myrbacka för mandattiden 2015–2016	35
19 § Val av Svenska kommittén för mandattiden 2015–2016	37
20 § Tillsättande av tjänst som biträdande stadsdirektör	39
- : Luettelo hakijoista / Apulaiskaupunginjohtajan viran täyttäminen	41
- : Äänestyspöytäkirja, KV 26.1.2015 § 20	42
21 § Vanda stads utlåtande om regeringens proposition till lagstiftning om metropolförvaltningen	45
- : Vantaan kaupungin lausunto hallituksen esityksestä metropolihallintoa koskevaksi lainsäädännöksi	50
- : Liite: Luonnos 10.12.2014, Hallituksen esitys eduskunnalle metropolihallintoa koskevaksi lainsäädännöksi	58
- : Liite: Asetusluonnos metropoliahallinnon valtionavustuksista 10.12.2014	257
- : Lausuntopyyntö hallituksen esityksestä metropolihallintoa koskevaksi lainsäädännöksi, sekä siihen liittyvästä valtioneuvoston asetuksesta koskien metropolihallinnon valtionavustuksia.	258
- : Kokoomuksen kaupunginhallitusryhmän esitys Vantaan lausunnoksi hallituksen esityksestä metropolihallintoa koskevaksi lainsäädännöksi	264
- : Äänestyspöytäkirjat KV 26.1.2015 § 21.1 KOK	269

SISÄLLYSLUETTELO

Stadsfullmäktige pöytäkirja 26.01.2015

- : Äänestyspöytäkirja, KV 26.1.2015 § 21.2 KESK	272
22 § Svar till ledamoten Tarja Eklunds och flera andra ledamöters (33) motion om reserveringen för en bussdepå belägen på Hanaböle träskis tillrinningsområde	275
23 § Svar till fullmäktigemotion från Centerns fullmäktigegrupp – containerbostäder bot mot bostadslöshet	277
24 § Svar till ledamoten Kimmo Kiljunens och flera andra ledamöters motion om att förstärka resurseringen av seniorrådgivningen	279
25 § Fastställande av verksamhetsområde för Vandas vattentjänster 2015	282
- : Liite 2 Vantaan vesihuollon toiminta-alue 2015	285
26 § Detaljplan Ring III och detaljplaneändring nr 181000, Ring III:s och Tavastehusledens vägområden	286
- : Kehä III asemakaavaselostus ja asemakaavan muutosselostus / nro 181000, Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän tiealueet	289
- : Lausunnot ja vastineet	311
27 § Detaljplaneändring 002216 och tomtindelning, 23 Kivistö/Sandstensvägen 14	316
- : Asemakaavamuutosselostus / 002216 sekä tonttijako, 23.Kivistö / Hiekkakiventie 14	319
- : Asemakaavan muutos 002216 / Muistutuksen koonti / liite	335
- : Asemakaavan muutos 002216 / Lausuntojen koonti / liite	337
28 § Detaljplaneändring 002218, 83. Skogsbrinken, Metsotorni	339
- : Asemakaavamuutoksen 13.10.2014 selostus / Asemakaavamuutos 002218, 83. Metsola,Metsotorni	342
- : Kunnallistekniikan rakentamissopimus Erikoissijoitusrahasto EQ Hoivakiinteistöt	358
29 § Fullmäktigeledamot Sirpa Kauppinens och 33 andra fullmäktigeledamöters motion om att förbättra informationen om byggnaders skick	363
30 § Sammanträdet avslutat	364
Anvisningar för sökande av ändring 1. Besväransvisning	365
Anvisningar för sökande av ändring 2. Upphandlingsrättelse och rättelseyrkande i upphandlingsärende	367
Anvisningar för sökande av ändring 3. Upphandlingsrättelse och besvär till marknadsdomstolen	368
Anvisningar för sökande av ändring 4. Besvärsförbud	371

Stadsfullmäktiges sammanträde

Tid 26.1.2015 kl. 18.00–23.30

Plats Stadshuset, Dickursby

Deltagare

Ledamöter	Närvarande	Ledamöter	Närvarande
Lindtman Antti, ordförande	-	Lehmuskallio Paula	-
Heinimäki Heikki, I vice ordförande	x	Leppänen Janne	x
Kostilainen Anniina, II vice ordförande	x	Letto Pirkko	-
Faysal Abdi	x	Malmi Juha	x
Ala-Kapee-Hakulinen Pirjo	x	Multala Sari	18.35–23.20
Ansalehto-Salmi Irja	x	Mäkinen Tapani	x
Aura Anssi	x	Mölsä Jukka	18.00–23.00
Auvinen Timo	x	Nieminen Johannes	18.00–20.10
Bruun Susanna	18.00–23.00	Niemi-Saari Mari	18.00–23.00
Eerola Antero	x	Niikko Mika	18.00–23.20
Eklund Tarja	x	Niinistö Jaakko	18.00–18.35, 20.45–23.25
Hako Jukka	x	Norrena Vaula	x
Hirvaskoski Johannes	x	Norres Lasse	18.00–21.30
Huhta Jaana	x	Orlando Carita	x
Hurri Maija	x	Orpana Anitta	x
Härmälä Göran	x	Porthén Jari	x
Juurikkala Timo	x	Puha Seija	x
Jääskeläinen Jouko	x	Päivinen Tiina-Maaria	x
Jääskeläinen Pietari	18.00–21.05	Rannikko Ulla	18.00–23.00
Kaira Lauri	x	Rokkanen Sakari	x
Karén Timo	x	Rosbäck Heidi	x
Karlsson Patrik	x	Sainio Jari	18.00–23.00
Kassila Eva-Christina	x	Sajaniemi Ulla	18.00–23.15
Kaukola Ulla	18.00–21.30	Saramo Jussi	-
Kauppinen Sirpa	x	Sillanpää Minttu	x
Kiljunen Kimmo	x	Simonen Juha	x
Koivuniemi Petri	x	Sodhi Ranbir	-
Kortesalmi Marilla	x	Tenhunen Juha	x
Kyyrö Marja	x	Tyystjärvi Kati	x
Kähärä Sirkka-Liisa	x	Vahtera Pauli	x
Kärki Niilo	x	Wallenius Arja	18.00–23.00
Laakso Päivi	18.00–21.30	Weckman Markku	x
Laakso Sari	x	Virta Raija	x
		Åstrand Riikka	18.00–23.20
Ersättare		Ersättare	
Aittakallio Matti	x	Kärkkäinen Hannu	21.05–23.25
Jääskeläinen Jari	x	Peura Sirpa	18.30–23.00
Herranen Jouni	18.35–23.25		
Loukkanen Eva-Maria	x		
Mäntynen Taisto	x		
Stadsstyrelsens ledamöter		Närvarande	

Kokko Hannu	x	
Kotila Pirkko	x	
Mäntynen Taisto	-	
Niemelä Arja	-	
Näättsaari Sinikka	-	
Ungdomsfullmäktiges representant	Ersättare för ungdomsfullmäktiges representant	
Kia Koskelin x		
Övriga deltagare	Närvarande	
Nenonen Kari, stadsdirektör	x	
Lipponen Martti, biträdande stadsdirektör	x	
Lehto-Häggroth Elina, biträdande stadsdirektör	x	
Nikulainen Juha-Veikko, biträdande stadsdirektör	x	
Salminen Jukka T, biträdande stadsdirektör	x	
Nygren Heidi, tf. biträdande stadsdirektör	x	
Ormio Hanna, förvaltningsdirektör	x	
Marjamaa Patrik, ekonomidirektör	x	
Rainio Päivi, informationschef	x	
Kolju Niina, jurist	x	
Lievonen Kirsi-Marja	x	
Isotalus Birgit, kansliSekreterare	x	
Laura Lyly, protokollförare	x	

Sammanträdet laglighet och beslutsföret

Konstaterades

Underskrifter

Ordförande Heikki Heinimäki

Protokollförare Laura Lyly

Justering av protokollet

Tid och plats 2.2.2015 kl. 16.00, Stadshuset, Stationsvägen 7, 01300 Vanda

Mika Niikko

Carita Orlando

stadsfullmäktiges

Protokollsjusteringen omfattar § 1–23, (§ 24–30 justeras vid följande sammanträde)

Paragraferna 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21
justerades och godkändes omedelbart vid sammanträdet.

Protokollet hålls framlagt

Tid och plats
(Dickursby)

4.2.2015 kl. 8.15–16.00, Registraturen, Stationsvägen 7, 01300 Vanda

1 §

§ 1 Sammanträdet laglighet och beslutförhet

Kungörelsen om stadsfullmäktiges sammanträde har publicerats på stadens anslagstavla, på samserviceställena och på stadens webbsidor 16.1.2015 och varje fullmäktigeledamot har tillsänts en personlig sammanträdeskallelse per e-post.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 3

Förslag:

- a) stadsfullmäktige konstaterar vilka ledamöter som är närvarande och
- b) konstaterar att sammanträdet är lagligt och beslutsfört.

Behandling:

Ordföranden konstaterade att ledamöterna Pirkko Letto, Ranbir Sodhi, Jussi Saramo och Paula Lehmuskallio begärt befrielse från att närvara vid detta sammanträde på grund av arbets-, reseförhinder eller av personliga skäl. Ordföranden konstaterade att förhindren var lagliga.

Ledamöter vid detta sammanträde i stället för de med förhinder var i samma ordning ersättarna Taisto Mäntynen, Matti Aittakallio, Jari Jääskeläinen, Eva-Maria Loikkanen.

Ordföranden konstaterade att sammanlagt 65 ledamöter var närvarande.

Beslut:

Ordföranden konstaterade att sammanträdet var lagligt sammankallat, lagligt och beslutsfört.

Ordföranden konstaterade följande ändringar i stadsfullmäktiges sammansättning under sammanträdet:

- ersättaren Sirpa Peura intog Paula Lehmuskallios plats kl. 18.30 under behandlingen av § 20, varefter 66 ledamöter var närvarande.
- under behandlingen av § 20, kl. 18.35 intog ledamot Sari Multala sin plats medan ledamot Jaakko Ninistö avlägsnade sig på grund av jäv och ersättaren Jouni Herranen anlände i hans ställe, varefter 67 ledamöter var närvarande.
- under behandlingen av § 20, kl. 20.10 avlägsnade sig fullmäktigeledamot Johannes Nieminen på grund av arbetsförhinder och ersättaren Jouni Herranen anlände i hans ställe. Efter detta fanns fortfarande 66 ledamöter på plats.
- under behandlingen av § 20, kl. 20.15 avlägsnade sig fullmäktigeledamot Ulla Sajaniemi av personliga skäl och ersättaren Tuire Fjäder anlände i hennes ställe.
- kl. 20.45 under behandlingen av § 21 intog ledamoten Jaakko Niinistö sin plats medan ledamoten Jari Porthén avlägsnade sig från sammanträdet av personliga skäl, varefter sammanlagt 66 ledamöter var närvarande.
- under behandlingen av § 21, kl. 21.05 avlägsnade sig ledamoten Pietari Jääskeläinen av personliga skäl och ersättaren Hannu Kärkkäinen anlände i hans ställe, varefter sammanlagt 66 ledamöter var närvarande.
- kl. 21.30 under behandlingen av § 21 avlägsnade sig ledamöterna Ulla Kaukola, Päivi Laakso och Lasse Norres från sammanträdet av personliga skäl, varefter sammanlagt 63 ledamöter var närvarande.
- under behandlingen av § 23 kl. 23.00 avlägsnade sig ledamöterna Arja Wallenius, Mari Niemi-Saari, Susanna Bruun, Sirpa Peura, Ulla Rannikko, Jari Sainio och Jukka Mölsä från sammanträdet av personliga skäl, varefter sammanlagt 55 ledamöter var närvarande.
- kl. 23.20 under behandlingen av § 24 avlägsnade sig ledamöterna Mika Niikko, Sari Multala och Raija Virta från sammanträdet av personliga skäl, varefter sammanlagt 52 ledamöter var närvarande.

2 §

2 § Justering av protokollet

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 2

Förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) välja två protokolljusterare till att förrätta justeringen av protokollet i stadshuset måndagen den 2 februari kl. 17.00 och
- b) lägga fram det sålunda justerade protokollet i registraturen (Stationsvägen 7) onsdagen den 4 februari kl. 8.15–16.00.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att

- a) välja Mika Niikko och Carita Orlando till att förrätta justeringen av protokollet i stadshuset måndagen den 2 februari kl. 17.00 och
- b) lägga fram det sålunda justerade protokollet i registraturen (Stationsvägen 7) onsdagen den 4 februari kl. 8.15–16.00.

3 §

Val av stadsfullmäktiges ordförande samt första och andra vice ordförande för år 2015

VD/11134/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW

Enligt **12 § i kommunallagen** väljer fullmäktige bland sina ledamöter en ordförande och ett behövt antal vice ordförande för fullmäktiges mandattid, om inte fullmäktige har fattat beslut om en kortare mandattid. Ordförande och vice ordförandena utses vid samma valförrättning.

Enligt **1 § i stadsfullmäktiges arbetsordning** väljer stadsfullmäktige inom sig vid första sammanträdet varje år ordförande samt första och andra vice ordförande.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 6

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen föreslår att stadsfullmäktige förrättar val av stadsfullmäktiges ordförande samt första och andra vice ordförande för år 2015.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 3

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att förrätta val av stadsfullmäktiges ordförande samt första och andra vice ordförande för år 2015.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del genast vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt utse Antti Lindtman till stadsfullmäktigeordförande, Heikki Heinimäki till första vice ordförande och Anniina Kostilainen till andra vice ordförande.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del genast vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

4 §

Beviljande av avsked åt Riikka Åstrand från uppdraget som ledamot i undervisningsnämnden och förrättande av kompletteringsval för återstoden av mandattiden 2013–2016

155/00.00.01.00/2013

ML/PH/KW

Riikka Åstrand har med ett brev som anlände 3.1.2015 begärt avsked från uppdraget som ledamot i undervisningsnämnden.

Stadsfullmäktige utsåg vid sitt sammanträde 28.1.2013 § 11 följande personer till ledamöter i undervisningsnämnden för mandattiden 2013–2016:

Ledamöter

Paula Lehmuskallio (ordförande)
Jari Sainio (vice ordförande)
Seppo Airaksinen
Kirsi Suvensalmi
Ranbir Sodhi
Anette Karlsson
Jarkko Koivuniemi
Marilla Kortessalmi
Janne Leppänen
Carita Haga
Niilo Kärki
Ulla Sajaniemi
Jori Nummelin
Vaula Norrena
Riikka Åstrand
Jari Jääskeläinen
Soili Haverinen

Personliga ersättare

Birgitta Herranen
Seppo Turcka
Reijo Liimatainen
Hannele Halonen
Kaarlo Kähärä
Helvi Salminen
Jari Ahokas
Rebekka Nylund
Timo Nyyssönen
Runa Martikainen
Markku Naumanen (fge 7.4.2014 § 3)
Pirjo Vilenius (fge 3.3.2014 § 5)
Reino Holappa
Sari Laakso
Inkeri Ruokonen
Arja Saunamäki
Carolina Tuhkanen

Enligt **jämställdhetslagen** ska kvinnor och män vara representerade i kommunala organ till minst 40 % vardera.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 21

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) Riikka Åstrand beviljas avsked från uppdraget som ledamot i undervisningsnämnden, och
- b) det förrättas kompletteringsval av ledamot till undervisningsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 4

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) bevilja Riikka Åstrand avsked från uppdraget som ledamot i undervisningsnämnden, och
- b) förrätta kompletteringsval av ledamot till undervisningsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Behandling:

Det antecknades att ledamot Riikka Åstrand avlägsnade sig på grund av jäv från sammanträdesrummet under den tid detta ärende behandlades och beslut fattades.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att

- a) bevilja Riikka Åstrand avsked från uppdraget som ledamot i undervisningsnämnden, och
- b) välja Eve Rämö till ledamot till undervisningsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. besvärsanvisning

§ §

Beviljande av avsked åt Sirpa Pajunen från uppdraget som ledamot i social- och hälso-vårdsnämnden och förrättande av kompletteringsval

158/00.00.01.00/2013

ML/LL/KW

Sirpa Pajunen har med ett brev daterat 2.1.2015 begärt avsked från uppdraget som ledamot i social- och hälsovårdsnämnden av personliga skäl.

Stadsfullmäktige valde 28.1.2013 § 14 följande personer till social- och hälsovårdsnämnden för mandattiden 2013–2016:

Ledamöter:

Mari Niemi-Saari (ordförande)
Sakari Rokkanen (vice ordförande)
Christina Kassila
Eero Salo
Tarja Pesonen
Juha Kähärä
Sanna Karhunen
Harun Osmani
Sirpa Peura
Stefan Åstrand
Tuire Fjäder
Teijo Kakko
Juha Malmi
Sirpa Pajunen
Joel Linnainmäki
Antero Eerola
Martti Kiviranta

Personliga ersättare:

Irja Nieminen
Helen Josefsson
Terhi Pokkinen
Miikka Nieminen
Raija Heikkonen (fge 22.9.2014 § 4)
Matti Laine
Jenni Chen
Jussi Lempiäinen
Raimo Huvila
Pia Mikkonen
Sari Kuula
Mika Niikko
Timo Oksanen
Minttu Rätty
Juhani Joutsenlahti
Sara Pekonen (fge 3.3.2014 § 8)
Markus Ylimaa

Enligt 4 § i **instruktionen för social- och hälsovårdsnämnden** har nämnden har en sektion, till vilken nämnden bland sina ledamöter väljer minst fem ledamöter och lika många personliga ersättare. Ärendet har när det gäller valet av ledamot till sektionen överlämnats för beslut i social- och hälsovårdsnämnden.

Enligt jämställdhetslagen ska kvinnor och män vara representerade i kommunala organ till minst 40 % vardera.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 22

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) Sirpa Pajunen beviljas avsked från uppdraget som ledamot i social- och hälsovårdsnämnden och att det sålunda konstateras att hon inte längre kan verka i uppdraget som ledamot i social- och hälsovårdsnämndens sektion och
- c) det förrättas kompletteringsval av ledamot i social- och hälsovårdsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 5

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) bevilja Sirpa Pajunen avsked från uppdraget som ledamot i social- och hälsovårdsnämnden och att sålunda konstatera att hon inte längre kan verka i uppdraget som ledamot i social- och hälsovårdsnämndens sektion och
- c) förrätta kompletteringsval av ledamot i social- och hälsovårdsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att

- a) bevilja Sirpa Pajunen avsked från uppdraget som ledamot i social- och hälsovårdsnämnden och att sålunda konstatera att hon inte längre kan verka i uppdraget som ledamot i social- och hälsovårdsnämndens sektion och
- c) välja Heidi Rosbäck till ledamot i social- och hälsovårdsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. besvärsanvisning

6 §

Beviljande av avsked åt Heidi Rosbäck från uppdraget som ledamot i undervisningsnämndens svenskspråkiga sektion och förrättande av kompletteringsval

156/00.00.01.00/2013
ML/LL/KW

Heidi Rosbäck har med ett brev daterat 7.1.2015 begärt avsked från uppdraget som ledamot i undervisningsnämndens svenskspråkiga sektion av personliga skäl.

Stadsfullmäktige utsåg 28.1.2013 § 12 följande personer till undervisningsnämndens svenskspråkiga sektion för mandattiden 2013–2016:

ledamöter

Carita Haga (ordförande)
Monica Friberg-Välimäki
(vice ordförande)
Hans Markelin
Michael Ek
Carl-Georg Träskman
Heidi Rosbäck

personliga ersättare

Marianne Sieviläinen
Madeleine Cedercreutz-Pesonen

Stig Kumlin
Per-Olof Sundqvist
Ros-Britt Kangas
Klaus Kojo (fge 12.5.2014 § 4)

Enligt § 3 i instruktionen för undervisningsnämnden ska sektionens ledamöter och ersättare väljas bland personer som tillhör den svenska språkgruppen.

Enligt jämställdhetslagen ska kvinnor och män vara representerade i kommunala organ till minst 40 % vardera.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 19

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) Heidi Rosbäck beviljas avsked från uppdraget som ledamot i undervisningsnämndens svenskspråkiga sektion och att
- b) det förrättas kompletteringsval av ledamot i undervisningsnämndens svenskspråkiga sektion för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 6

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) bevilja Heidi Rosbäck avsked från uppdraget som ledamot i undervisningsnämndens svenskspråkiga sektion och att
- b) förrätta kompletteringsval av ledamot i undervisningsnämndens svenskspråkiga sektion för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Behandling:

Det antecknades att ledamot Heidi Rosbäck på grund av jäv avlägsnade sig från sammanträdesrummet för den tid detta ärende behandlades och beslut fattades.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att

- a) bevilja Heidi Rosbäck avsked från uppdraget som ledamot i undervisningsnämndens svenskspråkiga sektion och
- b) välja Niina Kojo till ledamot i undervisningsnämndens svenskspråkiga sektion för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

§ 7

Beviljande av avsked åt Jari Kuokkanen från uppdraget som ledamot i stadsplaneringsnämnden samt förrättande av kompletteringsval

159/00.00.01.00/2013
ML/LL/KW

Jasi Kuokkanen har med ett brev daterat 7.1.2015 begärt avsked från uppdraget som ledamot i stadsplaneringsnämnden av personliga skäl.

Stadsfullmäktige beslutade 28.1.2013 § 15 välja följande personer till stadsplaneringsnämnden för mandattiden 2013–2016:

Ledamöter:

Sirkka-Liisa Kähärä (ordförande)
Timo Karén (vice ordförande)
Tiina-Maaria Päivinen
Risto Tamminen
Matti Aittakallio
Tarja Eklund
Vesa Pajula
Seija Puha
Marianne Sipilä
Göran Härmälä
Jari Ahtiainen (fge 15.12.2014 § 3)
Marja Kyyrö
Johannes Nieminen
Minna Kuusela
Mikko Mäkelä
Leena Romppainen
Jasi Kuokkanen

Personliga ersättare:

Merja Orava
Markku Kuula
Taru Pääkkönen
Miika Huttunen
Osmo Kähkönen
Pirjo Väänänen
Reijo Päärni
Riikka Homan
Anneli Karhunen
Marit Juslin
Christian Leikkainen (fge 7.10.2013 § 6)
Leena Lauren
Olli Korkalainen
Mervi Peltola
Kimmo Jääskeläinen
Pertti Oksman
Maija Vanhanen

Enligt jämställdhetslagen ska kvinnor och män vara representerade i kommunala organ till minst 40 % vardera.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 20

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) Jasi Kuokkanen beviljas avsked från uppdraget som ledamot i stadsplaneringsnämnden, och
- b) det förrättas kompletteringsval av ledamot till stadsplaneringsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 7

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) bevilja Jasi Kuokkanen avsked från uppdraget som ledamot i stadsplaneringsnämnden, och
- b) förrätta kompletteringsval av ledamot till stadsplaneringsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) bevilja Jasi Kuokkanen avsked från uppdraget som ledamot i stadsplaneringsnämnden, och

- b) välja Maija Vanhanen till ledamot till stadsplaneringsnämnden Marja-Liisa Kari till hennes ersättare för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

8 §

Beviljande av avsked åt Lauri Kaira från uppdragen som ordförande och ledamot i miljönämnden och förrättande av kompletteringsval för återstoden av mandattiden 2013–2016

161/00.00.01.00/2013

ML/JB/KW

Lauri Kaira har med ett brev daterat 29.12.2014 begärt avsked från uppdragen som ordförande och ledamot i miljönämnden på grund av sina övriga förtroendeuppdrag.

Stadsfullmäktige utsåg 28.1.2013 § 17 följande personer till miljönämnden för mandattiden 2013–2016:

Ledamöter:

Lauri Kaira, ordförande
Jukka Mölsä, vice ordförande
Riitta Salasto
Suve Pääsukene
Jukka Halonen
Birgitta Herranen
Markku Kuula
Ann-Mari Patshiejew
Marja Parkkima
Sami Haukka
Hanna Valtanen
Juhis Ranta
Sara Pekonen
Pekka Silventoinen

Personliga ersättare:

Jan Edelmann
Mikko Merelä
Maria Kasvinen
Soile Sillanmäki
Väinö Pokki
Hannele Puusa-Ruohonen
Pekka Kaukonen
Tuija Simi
Ulla Länsiharju
Hannu Kärkkäinen
Pirjo Tuohimaa (fge 25.8.2014 § 5)
Jarkko Pietikäinen
Arto Bäckström
Jorma Pentikäinen

Enligt 3 § i **instruktionen för Vanda stads miljönämnd** har nämnden har en bygglovssektion, till vilken nämnden bland sina ledamöter väljer minst fem ledamöter och lika många personliga ersättare. Ärendet har när det gäller valet av ledamot till bygglovssektionen överlämnats för beslut i miljönämnden.

Enligt **jämställdhetslagen** ska kvinnor och män vara representerade i kommunala organ till minst 40 % vardera.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 18

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) Lauri Kaira beviljas avsked från uppdragen som ordförande och ledamot i miljönämnden och att det sålunda konstateras att han inte längre kan verka i uppdragen som vice ordförande och ledamot i bygglovssektionen,
- b) det förrättas kompletteringsval av ledamot till miljönämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016, och
- c) det utses en ordförande till miljönämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 8

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) bevilja Lauri Kaira avsked från uppdragen som ordförande och ledamot i miljönämnden och sålunda konstatera att han inte längre kan verka i uppdragen som vice ordförande och ledamot i bygglovssektionen,
- b) förrätta kompletteringsval av ledamot till miljönämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016, och

- c) utse en ordförande till miljönämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Behandling:

Det antecknades att ledamot Lauri Kaira på grund av jäv avlägsnade sig från sammanträdesrummet för den tid detta ärende behandlades och beslut fattades.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att

- a) bevilja Lauri Kaira avsked från uppdragen som ordförande för och ledamot i miljönämnden och sålunda konstatera att han inte längre kan verka i uppdragen som vice ordförande och ledamot i bygglovssektionen,
- b) välja Markku Weckman till ledamot i miljönämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016, och
- c) utse Markku Weckman till ordförande för miljönämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

9 §

Beviljande av avsked åt Paula Lehmuskallio från uppdragen som ordförande och ledamot i undervisningsnämnden och förrättande av kompletteringsval för återstoden av mandattiden 2013–2016

155/00.00.01.00/2013

ML/JB/KW

Paula Lehmuskallio har med ett brev daterat 29.12.2014 begärt avsked från uppdragen som ordförande och ledamot i undervisningsnämnden på grund av sina övriga förtroendeuppdrag.

Stadsfullmäktige utsåg vid sitt sammanträde 28.1.2013 § 11 följande personer till ledamöter i undervisningsnämnden för mandattiden 2013–2016:

Ledamöter

Paula Lehmuskallio (ordförande)
Jari Sainio (vice ordförande)
Seppo Airaksinen
Kirsi Suvensalmi
Ranbir Sodhi
Anette Karlsson
Jarkko Koivuniemi
Marilla Kortessalmi
Janne Leppänen
Carita Haga
Niilo Kärki
Ulla Sajaniemi
Jori Nummelin
Vaula Norrena
Riikka Åstrand
Jari Jääskeläinen
Soili Haverinen

Personliga ersättare

Birgitta Herranen
Seppo Turkkka
Reijo Liimatainen
Hannele Halonen
Kaarlo Kähärä
Helvi Salminen
Jari Ahokas
Rebekka Nylund
Timo Nyyssönen
Runa Martikainen
Markku Naumanen (fge 7.4.2014 § 3)
Pirjo Vilenius (fge 3.3.2014 § 5)
Reino Holappa
Sari Laakso
Inkeri Ruokonen
Arja Saunamäki
Carolina Tuhkanen

Enligt **jämställdhetslagen** ska kvinnor och män vara representerade i kommunala organ till minst 40 % vardera.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 17

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) Paula Lehmuskallio beviljas avsked från uppdragen som ordförande och ledamot i undervisningsnämnden,
- b) det förrättas kompletteringsval av ledamot till undervisningsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016, och att
- c) det utses en ordförande till undervisningsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 9

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) bevilja Paula Lehmuskallio avsked från uppdragen som ordförande och ledamot i undervisningsnämnden,
- b) förrätta kompletteringsval av ledamot till undervisningsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016, och
- c) utse en ordförande till undervisningsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att

- a) bevilja Paula Lehmuskallio avsked från uppdragen som ordförande för och ledamot i undervisningsnämnden,
- b) välja Sari Multala till ledamot i undervisningsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016, och
- c) utse Janne Leppänen till ordförande för undervisningsnämnden för återstoden av mandattiden 2013–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

10 § Val av fullmäktigeutskott för år 2015

VD/11135/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW

Enligt **33 § i arbetsordningen för stadsfullmäktige** tillsätter fullmäktige årligen ett permanent fullmäktigeutskott för att förbereda och behandla ärenden som anhängiggjorts i fullmäktige samt även andra frågor som hör till fullmäktiges arbete.

Ledamöter i fullmäktigeutskottet är fullmäktiges ordförande och bägge vice ordförande samt ett av fullmäktige vid ifrågavarande tidpunkt fastställt antal av fullmäktige utsedda ledamöter och personliga ersättare för dessa.

Som ordförande för fullmäktigeutskottet fungerar fullmäktiges ordförande och vid förhinder för denne fullmäktiges I vice ordförande och vid förhinder också för denna fullmäktiges II vice ordförande.

I fullmäktigeutskottets sammanträden deltar stadsstyrelsens ordförande och bägge viceordförande som sakkunniga.

Det fullmäktigeutskott, som nämns i denna bestämmelse, avser inte ett i 22 § i kommunallagen stadgat utskott.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 7

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) antalet ledamöter i fullmäktigeutskottet och personliga ersättare för dem fastställs för år 2015, och att
- b) val av fullmäktigeutskott förrättas för år 2015.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 10

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) fastställa antalet ledamöter i fullmäktigeutskottet och personliga ersättare för dem för år 2015 och
- b) förrätta val av fullmäktigeutskott för år 2015.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt att

- a) fastställa antalet ledamöter i fullmäktigeutskottet och personliga ersättare för dem till åtta personer under år 2015 och
- b) utse följande personer till fullmäktigeutskottet under år 2015:

ledamöter

Sirkka Liisa Kähärä
Lauri Kaira
Patrik Karlsson
Pietari Jääskeläinen
Timo Juurikkala
Jussi Saramo
Irja Ansalehto-Salmi
Maija Hurri

personliga ersättare

Jukka Hako
Anitta Orpana
Göran Härmälä
Johannes Nieminen
Heidi Rosbäck
Antero Eerola
Johannes Hirvaskoski
Jouko Jääskeläinen

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

§ 11

Val av stadsstyrelse och stadsstyrelsens allmänna sektion för mandattiden 2015–2016

VD/11136/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW/NW

Enligt **19 § i kommunallagen** utses ledamöterna i organen för fullmäktiges mandattid, om inte fullmäktige har fattat beslut om en kortare mandattid eller något annat stadgas nedan.

Enligt **3 § i instruktionen för Vanda stadsstyrelse och för stadsdirektörens verksamhetsområde** väljer stadsfullmäktige till stadsstyrelsen för en mandatperiod om två år minst 9 ledamöter, lika många personliga ersättare, en ordförande och två vice ordförande.

Enligt **35 § i kommunallagen** är den valbar till kommunstyrelsen som är valbar till fullmäktige, dock inte

- 1) den som är anställd hos kommunen inom kommunens centralförvaltning och som lyder under kommunstyrelsen,
- 2) den som är anställd hos kommunen och som är föredragande i en nämnd eller annars svarar för beredningen av ärenden som kommer att behandlas av kommunstyrelsen, eller
- 3) den som är ledamot i styrelsen eller i ett därmed jämförbart organ eller i en ledande och ansvarsfull uppgift eller i en därmed jämförbar ställning i ett affärsdrivande samfund, om det är fråga om ett sådant samfund som kan ha väsentlig nytta eller lida väsentlig skada av hur de ärenden avgörs som normalt behandlas i kommunstyrelsen.

Ordföranden i styrelsen eller i ett därmed jämförbart organ för ett samfund som sköter bevakningen av personalens intressen i kommunen är inte valbar till kommunstyrelsen. Valbar är inte heller den som i egenskap av förhandlare för samfundet eller i annan motsvarande egenskap ansvarar för intressebevakningen.

Majoriteten av ledamöterna i kommunstyrelsen ska vara personer som inte är anställda av kommunen eller av samfund och stiftelser där kommunen har bestämmanderätt.

Enligt **3 § i instruktionen för Vanda stadsstyrelse och för stadsdirektörens verksamhetsområde** har stadsstyrelsen en allmän sektion. I och med den ändring av instruktionen som trädde i kraft 1.1.2015 väljer stadsfullmäktige för en mandattid som motsvarar stadsstyrelsens minst sju av stadsstyrelsens ledamöter eller ersättare till ledamöter i allmänna sektionen, lika många personliga ersättare, en ordförande och en vice ordförande.

Allmänna sektionen bistår stadsstyrelsen med att organisera koncernförvaltningen på det sätt som avses i den av stadsfullmäktige godkända koncernstrategin samt i andra anvisningar och bestämmelser som stadsfullmäktige och stadsstyrelsen gett, och bereder instiftandet och upplösandet av samfund där staden är ägare eller medlem.

Allmänna sektionen sörjer för utvecklingen av stadens planering av funktionell jämställdhet och likabehandling, koordineringen av mångkulturfrågor, stadens områdesverksamhet, kommuninvånarnas delaktighet och samservicen, samarbetspartnerskap, stödet till och utvecklingen och koordineringen av organisations- och frivilligverksamhet samt stadsfestivalen och samarbetet med företag. Allmänna sektionen sörjer även för social- och patientombudets verksamhet, ekonomi- och skuldrådgivningen och de tjänster som Centralen för kontakttolkar i Helsingforsregionen erbjuder.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 8

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) fastställa antalet ledamöter i stadsstyrelsen för mandattiden 2015–2016,
- b) förrätta val av stadsstyrelse för mandattiden 2015–2016,
- c) välja ordförande samt I och II vice ordförande till stadsstyrelsen för mandattiden 2015–2016,
- d) fastställa antalet ledamöter i stadsstyrelsens allmänna sektion för mandattiden 2015–2016,

- e) förrätta val av allmän sektion för mandattiden 2015–2016, och
- f) välja en ordförande och en vice ordförande till allmänna sektionen för mandattiden 2015–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 11

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) fastställa antalet ledamöter i stadsstyrelsen för mandattiden 2015–2016,
- b) förrätta val av stadsstyrelse för mandattiden 2015–2016,
- c) välja ordförande samt I och II vice ordförande till stadsstyrelsen för mandattiden 2015–2016,
- d) fastställa antalet ledamöter i stadsstyrelsens allmänna sektion för mandattiden 2015–2016,
- e) förrätta val av allmän sektion för mandattiden 2015–2016, och
- f) välja en ordförande och en vice ordförande till allmänna sektionen för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt att

- a) fastställa antalet ledamöter i stadsstyrelsen till 17 personer för mandattiden 2015–2016,
- b) utse följande personer till stadsstyrelsen för mandattiden 2015–2016:

ledamöter

Pirkko Letto
Susanna Bruun
Taisto Mäntynen
Sinikka Näättsaari
Jouko Suvensalmi
Tapani Mäkinen
Lauri Kaira
Anitta Orpana
Paula Lehmuskallio
Patrik Karlsson
Jaakko Niinistö
Pietari Jääskeläinen
Arja Niemelä
Riikka Åstrand
Hannu Kokko
Pirkko Kotila
Riitta Ryhänen

personliga ersättare

Viola Marjanen
Helvi Salminen
Jukka-Pekka Loppukaarre
Anu Hämmäläinen
Petteri Oksa
Sakari Rokkanen
Markku Weckman
Seija Puha
Sari Multala
Lars Stormbom
Johannes Nieminen
Ulla Sajaniemi
Teijo Kakko
Sirpa Pajunen
Timo Juurikkala
Matti Holopainen
Jasi Kuokkanen

- c) välja Tapani Mäkinen till ordförande samt Pirkko Letto till I vice ordförande och Jaakko Niinistö till II vice ordförande för stadsstyrelsen för mandattiden 2015–2016,
- d) fastställa antalet ledamöter i stadsstyrelsens allmänna sektion till 14 personer under mandattiden 2015–2016,
- e) utse följande personer till stadsstyrelsens allmänna sektion för mandattiden 2015–2016:

ledamöter

Pirkko Letto
Susanna Bruun
Jouko Suvensalmi
Petteri Oksa
Tapani Mäkinen
Anitta Orpana
Paula Lehmuskallio

personliga ersättare

Viola Marjanen
Sinikka Näättsaari
Taisto Mäntynen
Jukka-Pekka Loppukaarre
Patrik Karlsson
Seija Puha
Sari Multala

Markku Weckman
Jaakko Niinistö
Pietari Jääskeläinen
Riikka Åstrand
Hannu Kokko
Matti Holopainen
Jasi Kuokkanen

Lauri Kaira
Johannes Nieminen
Arja Niemelä
Sirpa Pajunen
Timo Juurikkala
Pirkko Kotila
Riitta Ryhänen

- f) och utse Pirkko Letto till ordförande för allmänna sektionen och Tapani Mäkinen till vice ordförande under mandattiden 2015–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

12 § Val av områdeskommitté för Aviapolis för mandattiden 2015–2016

VD/11138/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW

I enlighet med 1 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer ska områdeskommittén främja invånarnas välbefinnande och en hållbar utveckling i det egna området med målet att skapa en trivsamt och trygg livsmiljö samt mångsidiga samhällen med egen karaktär.

Områdeskommittén fungerar i växelverkan med invånare och sammanslutningar samt strävar efter att främja invånarnas möjligheter att delta i utvecklingen av samhällsstrukturen, befolkningens levnadsförhållanden och tjänsterna i det egna området.

Områdeskommittén samarbetar med olika aktörer och projekt för att förverkliga sina mål.

Områdeskommittén och stadens övriga organ ska stå i tillräcklig växelverkan med varandra.

Områdeskommitténs arbete styrs och samordnas av stadsstyrelsens allmänna sektion.

På områdeskommittén tillämpas bestämmelserna om direktorier i kommunallagen.

I enlighet med 2 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer finns det i staden områdeskommittéer för Aviapolis, Björkby, Dickursby, Håkansböle, Kivistö, Korso och Myrbacka. Områdeskommittéernas områdesgränser fastställs av stadsstyrelsen.

Stadsfullmäktige utser till områdeskommittén för en mandattid på två kalenderår samtidigt minst sju ledamöter och lika många personliga ersättare.

Ledamöterna och ersättarna ska vara bosatta i ifrågavarande område så att en del av dem är fullmäktigeledamöter eller ersättare som bor i området.

Stadsfullmäktige utser en av områdeskommitténs ledamöter till ordförande och en till vice ordförande. Ordföranden ska vara fullmäktigeledamot eller ersättare.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 9

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) antalet ledamöter i områdeskommittén för Aviapolis fastställs för mandattiden 2015–2016,
- b) val av områdeskommitté för Aviapolis förrättas för mandattiden 2015–2016, och
- c) en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Aviapolis utses för mandattiden 2015–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 12

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) fastställa antalet ledamöter i områdeskommittén för Aviapolis för mandattiden 2015–2016,
- b) förrätta val av områdeskommitté för Aviapolis för mandattiden 2015–2016, och
- c) utse en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Aviapolis för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt att

- a) fastställa antalet ledamöter i områdeskommittén för Aviapolis till 14 personer för mandattiden 2015–2016,
b) utse följande personer till områdeskommittén för Aviapolis för mandattiden 2015–2016:

ledamöter

Marja Kyyrö
Masud Abdullah
Timo Kalske
Raija Meyer
Sanna Karhunen
Birgitta Herranen
Risto Linnankoski
Reijo Päärne
Jarkko Laine
Katri Kurki
Eija Savela
Ulla Länsiharju
Juha Nieminen
Terhi Pokkinen

personliga ersättare

Kyyrö Heikki
Miikka Nieminen
Jari Kaitosuo
Johanna Torppala
Erja Hilli
Anja Päärne
Erkki Nikkanen
Daniel Pitkänen
Ari Männikkö
Jaana Huhta
Maija Vänskä
Huuhka Pirkko
Esko Kokkonen
Khalili Serveh

- c) och utse Marja Kyyrö till ordförande och Masud Abdullah till vice ordförande för områdeskommittén för Aviapolis mandattiden 2015–2016

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besväransvisning

13 § Val av områdeskommitté för Håkansböle för mandattiden 2015–2016

VD/11139/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW/NW

I enlighet med 1 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer ska områdeskommittén främja invånarnas välbefinnande och en hållbar utveckling i det egna området med målet att skapa en trivsamt och trygg livsmiljö samt mångsidiga samhällen med egen karaktär.

Områdeskommittén fungerar i växelverkan med invånare och sammanslutningar samt strävar efter att främja invånarnas möjligheter att delta i utvecklingen av samhällsstrukturen, befolkningens levnadsförhållanden och tjänsterna i det egna området.

Områdeskommittén samarbetar med olika aktörer och projekt för att förverkliga sina mål.

Områdeskommittén och stadens övriga organ ska stå i tillräcklig växelverkan med varandra.

Områdeskommitténs arbete styrs och samordnas av stadsstyrelsens allmänna sektion.

På områdeskommittén tillämpas bestämmelserna om direktorier i kommunallagen.

I enlighet med 2 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer finns det i staden områdeskommittéer för Aviapolis, Björkby, Dickursby, Håkansböle, Kivistö, Korso och Myrbacka. Områdeskommittéernas områdesgränser fastställs av stadsstyrelsen.

Stadsfullmäktige utser till områdeskommittén för en mandattid på två kalenderår samtidigt minst sju ledamöter och lika många personliga ersättare.

Ledamöterna och ersättarna ska vara bosatta i ifråga varande område så att en del av dem är fullmäktigeledamöter eller ersättare som bor i området.

Stadsfullmäktige utser en av områdeskommitténs ledamöter till ordförande och en till vice ordförande. Ordföranden ska vara fullmäktigeledamot eller ersättare.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 10

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) antalet ledamöter i områdeskommittén för Håkansböle fastställs för mandattiden 2015–2016,
- b) val av områdeskommitté för Håkansböle förrättas för mandattiden 2015–2016, och
- c) en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Håkansböle utses för mandattiden 2015–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 13

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) fastställa antalet ledamöter i områdeskommittén för Håkansböle för mandattiden 2015–2016,
- b) förrätta val av områdeskommitté för Håkansböle för mandattiden 2015–2016, och
- c) utse en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Håkansböle för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt att

- a) fastställa antalet ledamöter i Håkansböle områdeskommitté till 14 personer för mandattiden 2015–2016,
b) utse följande personer till Håkansböle områdeskommitté för mandattiden 2015–2016:

ledamöter

Taisto Mäntynen
Teijo Kakko
Maria Kasvinen
Osmo Peltonen
Seija Uitto
Marja Salenius
Tuija Humberg
Juha Nyberg
Vesa Pajula
Eeva Wetterstrand-Pihola
Kari Saloranta
Aira Raudasoja
Tuire Fjäder
Merja Räsänen

personliga ersättare

Jorma Söderholm
Antti Ranta
Irja Nieminen
Jari Eklund
Pirjo Väänänen
Aila Wallin
Siina Kovasiipi
Pertti Räisänen
Mika Kasonen
Minna Jarvala
Marko Tuokko
Batulo Essak
Tomi Salin
Niina Österberg

- c) och utse Taisto Mäntynen till ordförande och Teijo Kakko till vice ordförande för Håkansböle områdeskommitté under mandattiden 2015–2016

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

14 § Val av områdeskommitté för Kivistö för mandattiden 2015–2016

VD/11140/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW

I enlighet med 1 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer ska områdeskommittén främja invånarnas välbefinnande och en hållbar utveckling i det egna området med målet att skapa en trivsamt och trygg livsmiljö samt mångsidiga samhällen med egen karaktär.

Områdeskommittén fungerar i växelverkan med invånare och sammanslutningar samt strävar efter att främja invånarnas möjligheter att delta i utvecklingen av samhällsstrukturen, befolkningens levnadsförhållanden och tjänsterna i det egna området.

Områdeskommittén samarbetar med olika aktörer och projekt för att förverkliga sina mål.

Områdeskommittén och stadens övriga organ ska stå i tillräcklig växelverkan med varandra.

Områdeskommitténs arbete styrs och samordnas av stadsstyrelsens allmänna sektion.

På områdeskommittén tillämpas bestämmelserna om direktorier i kommunallagen.

I enlighet med 2 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer finns det i staden områdeskommittéer för Aviapolis, Björkby, Dickursby, Håkansböle, Kivistö, Korso och Myrbacka. Områdeskommittéernas områdesgränser fastställs av stadsstyrelsen.

Stadsfullmäktige utser till områdeskommittén för en mandattid på två kalenderår samtidigt minst sju ledamöter och lika många personliga ersättare.

Ledamöterna och ersättarna ska vara bosatta i ifrågavarande område så att en del av dem är fullmäktigeledamöter eller ersättare som bor i området.

Stadsfullmäktige utser en av områdeskommitténs ledamöter till ordförande och en till vice ordförande. Ordföranden ska vara fullmäktigeledamot eller ersättare.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 11

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- antalet ledamöter i områdeskommittén för Kivistö fastställs för mandattiden 2015–2016,
- val av områdeskommitté för Kivistö förrättas för mandattiden 2015–2016, och att
- en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Kivistö utses för mandattiden 2015–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 14

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- fastställa antalet ledamöter och personliga ersättare för dem i områdeskommittén för Kivistö för mandattiden 2015–2016,
- förrätta val av områdeskommitté för Kivistö för mandattiden 2015–2016, och att
- utse en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Kivistö för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt att

- fastställa antalet ledamöter och personliga ersättare för dem i områdeskommittén för Kivistö till 14 personer för mandattiden 2015–2016,

b) utse följande personer till Kivistö områdeskommitté för mandattiden 2015–2016:

ledamöter

Timo Juurikkala
Stefan Åstrand
Kaj Bäckström
Anu Hämäläinen
Marja Leppänen
Eero Salo
Riikka Homan
Ilkka Meriläinen
Tuija Simi
Suvi Runstén
Jussi Vähäkangas
Marja Parkkima
Petteri Eränkö
Jouko Heino

personliga ersättare

Jari Forsbom
Kristian Rehnström
Eero Romppanen
Norna Riski
Helena Änäs
Jouni Nurmela
Susanna Kaiju
Jarkko Leino
Karoliina Juurinen
Mervi Peltola
Pekka Riikonen
Ritva Alatarvas
Timo Parkkima
Marja-Liisa Viljamaa

c) utse Timo Juurikkala till ordförande och Stefan Åstrand till vice ordförande för Kivistö områdeskommitté för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

15 § Val av områdeskommitté för Björkby för mandattiden 2015–2016

VD/11141/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW

I enlighet med 1 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer ska områdeskommittén främja invånarnas välbefinnande och en hållbar utveckling i det egna området med målet att skapa en trivsamt och trygg livsmiljö samt mångsidiga samhällen med egen karaktär.

Områdeskommittén fungerar i växelverkan med invånare och sammanslutningar samt strävar efter att främja invånarnas möjligheter att delta i utvecklingen av samhällsstrukturen, befolkningens levnadsförhållanden och tjänsterna i det egna området.

Områdeskommittén samarbetar med olika aktörer och projekt för att förverkliga sina mål.

Områdeskommittén och stadens övriga organ ska stå i tillräcklig växelverkan med varandra.

Områdeskommitténs arbete styrs och samordnas av stadsstyrelsens allmänna sektion.

På områdeskommittén tillämpas bestämmelserna om direktorier i kommunallagen.

I enlighet med 2 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer finns det i staden områdeskommittéer för Aviapolis, Björkby, Dickursby, Håkansböle, Kivistö, Korso och Myrbacka. Områdeskommittéernas områdesgränser fastställs av stadsstyrelsen.

Stadsfullmäktige utser till områdeskommittén för en mandattid på två kalenderår samtidigt minst sju ledamöter och lika många personliga ersättare.

Ledamöterna och ersättarna ska vara bosatta i ifrågavarande område så att en del av dem är fullmäktigeledamöter eller ersättare som bor i området.

Stadsfullmäktige utser en av områdeskommitténs ledamöter till ordförande och en till vice ordförande. Ordföranden ska vara fullmäktigeledamot eller ersättare.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 12

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- antalet ledamöter i områdeskommittén för Björkby fastställs för mandattiden 2015–2016,
- val av områdeskommitté för Björkby förrättas för mandattiden 2015–2016, och att
- en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Björkby utses för mandattiden 2015–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 15

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- fastställa antalet ledamöter i områdeskommittén för Björkby för mandattiden 2015–2016,
- förrätta val av områdeskommitté för Björkby för mandattiden 2015–2016, och att
- utse en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Björkby för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt att

- fastställa antalet ledamöter Björkby områdeskommitté till 14 personer för mandattiden 2015–2016,
- välja följande personer till Björkby områdeskommitté för mandattiden 2015–2016:

ledamöter

Seija Puha
Erkki Saarinen
Sari Pekola
Kalevi Peltonen
Varpu Peltonen
Jari Ahokas
Mika Rautio
Ann-Mari Patshijewk
Pekka Kantolar
Taina Kulusjärvi-Touray
Erkki Kanalanmäki
Eva Pesonen
Tuija Helenius
Teppo Rautiainen

personliga ersättare

Aila Fagerlund
Kimmo Järvinen
Tuula Silén
Jouko Suvensalmi
Virpi Mäkinen
Kimmo Nieppo
Ilkka Hannonen
Anita Marttinen
Henry Kotta
Maria Salonen
Sirje Kanalanmäki
Sami Koskinen
Paula Marttinen
Liisa Tilander

- c) utse Seija Puha till ordförande och Erkki Saarinen till vice ordförande för Björkby områdeskommitté för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

16 § Val av områdeskommitté för Korso för mandattiden 2015–2016

VD/11142/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW

I enlighet med 1 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer ska områdeskommittén främja invånarnas välbefinnande och en hållbar utveckling i det egna området med målet att skapa en trivsamt och trygg livsmiljö samt mångsidiga samhällen med egen karaktär.

Områdeskommittén fungerar i växelverkan med invånare och sammanslutningar samt strävar efter att främja invånarnas möjligheter att delta i utvecklingen av samhällsstrukturen, befolkningens levnadsförhållanden och tjänsterna i det egna området.

Områdeskommittén samarbetar med olika aktörer och projekt för att förverkliga sina mål.

Områdeskommittén och stadens övriga organ ska stå i tillräcklig växelverkan med varandra.

Områdeskommitténs arbete styrs och samordnas av stadsstyrelsens allmänna sektion.

På områdeskommittén tillämpas bestämmelserna om direktorier i kommunallagen.

I enlighet med 2 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer finns det i staden områdeskommittéer för Aviapolis, Björkby, Dickursby, Håkansböle, Kivistö, Korso och Myrbacka. Områdeskommittéernas områdesgränser fastställs av stadsstyrelsen.

Stadsfullmäktige utser till områdeskommittén för en mandattid på två kalenderår samtidigt minst sju ledamöter och lika många personliga ersättare.

Ledamöterna och ersättarna ska vara bosatta i ifrågavarande område så att en del av dem är fullmäktigeledamöter eller ersättare som bor i området.

Stadsfullmäktige utser en av områdeskommitténs ledamöter till ordförande och en till vice ordförande. Ordföranden ska vara fullmäktigeledamot eller ersättare.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 13

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) antalet ledamöter i områdeskommittén för Korso fastställs för mandattiden 2015–2016,
- b) val av områdeskommitté för Korso förrättas för mandattiden 2015–2016, och att
- c) en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Korso utses för mandattiden 2015–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 16

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) fastställa antalet ledamöter i områdeskommittén för Korso för mandattiden 2015–2016,
- b) förrätta val av områdeskommitté för Korso för mandattiden 2015–2016, och att
- c) utse en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Korso för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt att

- a) fastställa antalet ledamöter i Korso områdeskommitté till 14 personer för mandattiden 2015–2016,

b) utse följande personer till Korso områdeskommitté för mandattiden 2015–2016:

ledamöter

Terhi Stevander
Mia Salminvuo
Janne Eronen
Anneli Koskinen
Jussi Olin
Matti Piirainen
Jan Edelmann
Ari Javanainen
Merja-Liisa Vasarainen
Vaula Norrena
Marko Mäkelä
Markku Naumanen
Sylvi Keränen
Ilmari Heinonen

personliga ersättare

Paula Hämäläinen
Hannele Puusa-Ruohonen
Jyrki Riikonen
Sanna Huuskonen
Timo Jelekäinen
Satu Leppänen
Hannu Matikka
Juha Liukkonen
Terhi Sakara
Taina Raitanen
Luis Campos
Juha Simonen
Anne Ruusurinne
Esa Ylikoski

c) utse Terhi Stevander till ordförande och Mia Salminvuo till vice ordförande för Korso områdeskommitté för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

17 § Val av områdeskommitté för Dickursby för mandattiden 2015–2016

VD/11144/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW

I enlighet med 1 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer ska områdeskommittén främja invånarnas välbefinnande och en hållbar utveckling i det egna området med målet att skapa en trivsamt och trygg livsmiljö samt mångsidiga samhällen med egen karaktär.

Områdeskommittén fungerar i växelverkan med invånare och sammanslutningar samt strävar efter att främja invånarnas möjligheter att delta i utvecklingen av samhällsstrukturen, befolkningens levnadsförhållanden och tjänsterna i det egna området.

Områdeskommittén samarbetar med olika aktörer och projekt för att förverkliga sina mål.

Områdeskommittén och stadens övriga organ ska stå i tillräcklig växelverkan med varandra.

Områdeskommitténs arbete styrs och samordnas av stadsstyrelsens allmänna sektion.

På områdeskommittén tillämpas bestämmelserna om direktorier i kommunallagen.

I enlighet med 2 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer finns det i staden områdeskommittéer för Aviapolis, Björkby, Dickursby, Håkansböle, Kivistö, Korso och Myrbacka. Områdeskommittéernas områdesgränser fastställs av stadsstyrelsen.

Stadsfullmäktige utser till områdeskommittén för en mandattid på två kalenderår samtidigt minst sju ledamöter och lika många personliga ersättare.

Ledamöterna och ersättarna ska vara bosatta i ifråga varande område så att en del av dem är fullmäktigeledamöter eller ersättare som bor i området.

Stadsfullmäktige utser en av områdeskommitténs ledamöter till ordförande och en till vice ordförande. Ordföranden ska vara fullmäktigeledamot eller ersättare.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 14

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) antalet ledamöter i områdeskommittén för Dickursby fastställs för mandattiden 2015–2016,
- b) val av områdeskommitté för Dickursby förrättas för mandattiden 2015–2016, och att
- c) en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Dickursby utses för mandattiden 2015–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 16

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) fastställa antalet ledamöter i områdeskommittén för Dickursby för mandattiden 2015–2016,
- b) förrätta val av områdeskommitté för Dickursby för mandattiden 2015–2016, och att
- c) utse en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Dickursby för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt att

- a) fastställa antalet ledamöter i Dickursby områdeskommitté till 14 personer för mandattiden 2015–2016,
b) välja följande personer till Dickursby områdeskommitté för mandattiden 2015–2016:

ledamöter

Petra Pusa
Heikki Sipiläinen
Jarno Eskelinen
Laila Kousa
Rebekka Nylund
Hannu Puranen
Sara Anttila
Hannele Lilja
Tewodros Guday
Alpi Ripatti
Jari Meri
Sari Kuula
Ville Karinen
Hilkka Pokki

ersättare

Marianne Träskman
Mika Piitulainen
Eero Dahlman
Sointu Toivonen
Anne Latvasalo
Jarkko Koivuniemi
Jesse Vuorenheimo
Ulla Pyyvaara
Juhani Joutsenlahti
Pertti Hallikainen
Juha Järä
Ritva Eskelinen
Tanja Hautakangas
Sirkka Laaksonen

- c) utse Petra Pusa till ordförande och Heikki Sipiläinen till vice ordförande för Dickursby områdeskommitté för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärсанvisning

18 § Val av områdeskommitté för Myrbacka för mandattiden 2015–2016

VD/11143/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW

I enlighet med 1 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer ska områdeskommittén främja invånarnas välbefinnande och en hållbar utveckling i det egna området med målet att skapa en trivsamt och trygg livsmiljö samt mångsidiga samhällen med egen karaktär.

Områdeskommittén fungerar i växelverkan med invånare och sammanslutningar samt strävar efter att främja invånarnas möjligheter att delta i utvecklingen av samhällsstrukturen, befolkningens levnadsförhållanden och tjänsterna i det egna området.

Områdeskommittén samarbetar med olika aktörer och projekt för att förverkliga sina mål.

Områdeskommittén och stadens övriga organ ska stå i tillräcklig växelverkan med varandra.

Områdeskommitténs arbete styrs och samordnas av stadsstyrelsens allmänna sektion.

På områdeskommittén tillämpas bestämmelserna om direktorier i kommunallagen.

I enlighet med 2 § i instruktionen för Vanda stads områdeskommittéer finns det i staden områdeskommittéer för Aviapolis, Björkby, Dickursby, Håkansböle, Kivistö, Korso och Myrbacka. Områdeskommittéernas områdesgränser fastställs av stadsstyrelsen.

Stadsfullmäktige utser till områdeskommittén för en mandattid på två kalenderår samtidigt minst sju ledamöter och lika många personliga ersättare.

Ledamöterna och ersättarna ska vara bosatta i ifrågavarande område så att en del av dem är fullmäktigeledamöter eller ersättare som bor i området.

Stadsfullmäktige utser en av områdeskommitténs ledamöter till ordförande och en till vice ordförande. Ordföranden ska vara fullmäktigeledamot eller ersättare.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 15

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) antalet ledamöter i områdeskommittén för Myrbacka fastställs för mandattiden 2015–2016,
- b) val av områdeskommitté för Myrbacka förrättas för mandattiden 2015–2016, och att
- c) en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Myrbacka utses för mandattiden 2015–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 18

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) fastställa antalet ledamöter i områdeskommittén för Myrbacka för mandattiden 2015–2016,
- b) förrätta val av områdeskommitté för Myrbacka för mandattiden 2015–2016, och att
- c) utse en ordförande och en vice ordförande för områdeskommittén för Myrbacka för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt att

- a) fastställa antalet ledamöter i Myrbacka områdeskommitté till 14 personer för mandattiden 2015–2016,
b) utse följande personer till Myrbacka områdeskommitté för mandattiden 2015–2016:

ledamöter

Päivi Laakso
Anneli Karhunen
Hilkka Kemppinen
Jouko Pihlaja
Saarinen Timo
Tuula Lehtonen
Pekka Kaukonen
Kiki Räsänen
Unto Vesterinen
Rauno Heikkilä
Pirjo Tuohimaa
Leena Lauren
Petrus Pesonen
Helena Lehtinen

personliga ersättare

Sirpa Aly
Soile Tahvanainen
Aila Heikkilä
Toni Blomster
Jyrki Huovinen
Jari Kyyrö
Timo Sovanen
Tuija Tähtikunnas
Markus Karhuvaara
Petteri Niskanen
Sari Laakso
Liisa Miettinen
Tapani Purho
Loviisa Itäkannas

- c) utse Päivi Laakso till ordförande och Anneli Karhunen till vice ordförande för Myrbacka områdeskommitté för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärсанvisning

19 § Val av Svenska kommittén för mandattiden 2015–2016

VD/11145/00.00.01.00/2014
ML/JB/KW

I enlighet med § 1 i instruktionen för Svenska kommittén i Vanda ska Svenska kommittén främja de svenskspråkiga kommuninvånarnas möjligheter till samverkan och välfärd samt en hållbar utveckling med mål att skapa en trivsamt och trygg livsmiljö i ett mångsidigt samhälle med en personlig karaktär.

Svenska kommittén växelverkar med invånare och sammanslutningar samt strävar efter att främja invånarnas möjligheter att vara med och utveckla samhällsstrukturen, befolkningens levnadsförhållanden och tjänsterna i staden.

Svenska kommittén samarbetar med olika aktörer och projekt för att förverkliga sina mål.

Svenska kommittén och stadens övriga organ ska stå i tillräcklig växelverkan med varandra.

Svenska kommitténs arbete styrs och samordnas av stadsstyrelsens allmänna sektion.

På svenska kommittén tillämpas bestämmelserna om direktorier i kommunallagen.

I enlighet med 2 § i instruktionen för Svenska kommittén i Vanda är Svenska kommittén jämförbar med områdeskommittéerna. Svenska kommitténs verksamhetsområde omfattar hela stadens förvaltningsområde.

Stadsfullmäktige utser till Svenska kommittén för en mandattid på två kalenderår samtidigt minst 7 ledamöter och lika många personliga ersättare.

Ledamöterna och ersättarna ska ha Vanda som hemkommun och inneha tillräckliga kunskaper i svenska för att aktivt kunna delta i diskussionerna vid kommitténs sammanträden. Svenska kommitténs arbetsspråk är svenska.

Stadsfullmäktige utser en av Svenska kommitténs ledamöter till ordförande och en till vice ordförande. En del av Svenska kommitténs ledamöter ska vara fullmäktigeledamöter eller ersättare.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 16

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) antalet ledamöter i Svenska kommittén fastställs för mandattiden 2015–2016,
- b) val av Svenska kommittén förrättas för mandattiden 2015–2016, och
- c) en ordförande och en vice ordförande för Svenska kommittén utses för mandattiden 2015–2016.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 19

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) fastställa antalet ledamöter i Svenska kommittén för mandattiden 2015–2016,
- b) förrätta val av Svenska kommittén för mandattiden 2015–2016, och
- c) utse en ordförande och en vice ordförande för Svenska kommittén för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt att

- a) fastställa antalet ledamöter i Svenska kommittén till 14 personer för mandattiden 2015–2016,

b) utse följande personer till Svenska kommittén för mandattiden 2015–2016:

ledamöter

Solveig Halonen
Hans Markelin
Fredrik Wikholm
Matias Sandström
Mona Lanaeus
Max Mannola
Aimo Junnila
Ulla Sajaniemi
Ros-Britt Kangas
Madeleine Cedercreutz-Pesonen

personliga ersättare

Maria Ingström
Stig Kumlin
Sven Erik Nylund
Malin Hauk
Göran Härmälä
Klaus Kojo
Petteri Eränkö
Maija Vanhanen
Lauri Rantalainen
Monica Friberg-Välimäki

c) utse Solveig Halonen till ordförande och Hans Markelin till vice ordförande för Svenska kommittén för mandattiden 2015–2016.

Protokollet justerades och godkändes för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

20 § KOPIO:Apulaiskaupunginjohtajan viran täyttäminen

VD/8286/01.01.04.00.00/2014

ML/K-ML/LL/NW

Tjänsten som **Biträdande stadsdirektör** (vakans nr 000464) har varit ledig för ansökan 16.11–8.12.2014 (www.vantaa.fi och Helsingin Sanomat).

Behörighetsvillkor för tjänsten som biträdande stadsdirektör är en för tjänsten lämplig högre högskoleexamen, sådan erfarenhet av verksamhetsområdet som uppgiften förutsätter, praktisk erfarenhet av ledarskap, goda muntliga och skriftliga färdigheter i finska samt nöjaktiga muntliga och skriftliga färdigheter i svenska.

Inom den utsatta tiden sökte 15 personer tjänsten, varav 13 uppfyllde behörighetsvillkoren. Förteckningen över de sökande medföljer föredragningslistan som bilaga och ett sammandrag över de sökande finns i stadsstyrelsens sammanträdeshandlingar.

En kommitté tillsatt av stadsstyrelsen har berett tillsättandet av tjänsten, processen och tidtabellerna. Kommittén har intervjuat fyra av de sökande: FöL Tarja Lumijärvi, TkD Jaakko Niinistö, PeM Heidi Nygren och SVM Timo Saari.

Av de sökande beslutade kommittén att till personbedömning skicka TkD Jaakko Niinistö och PeM Heidi Nygren och kalla dem till fullmäktigegruppernas intervjuer 22.1.2015.

Resultaten av personbedömningarna presenteras för fullmäktigeledamöterna 22.1.2014 i samband med fullmäktigeinfo. Dessutom tillställs ledamöterna rapporterna för läsning.

Prövtidens längd kan vara sex månader ifall tjänsteinnehavaren inte har skött uppgiften tidigare.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 28

Tf. stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att

- a) förrätta val av biträdande stadsdirektör,
- b) som totallön för tjänsten fastställa 9 940 euro och konstatera att tjänsteinnehavaren utöver lönen innehar bil- och telefonförmån,
- c) konstatera att förutsättningen för att tjänsteförhållandet inleds är att den som utnämns till tjänsten inlämnar ett godtagbart intyg från hälsovården över sitt hälsotillstånd och
- d) besluta om en prövtid för den som utnämns till tjänsten.

Behandling:

Stadsstyrelsens II vice ordförande Jaakko Niinistö och tf. biträdande stadsdirektör Heidi Nygren avlägsnade sig på grund av delaktighetsjäv från sammanträdesrummet under den tid ärendet behandlades och beslut fattades.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 20

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) förrätta val av biträdande stadsdirektör,
- b) som totallön för tjänsten fastställa 9 940 euro och konstatera, att tjänsteinnehavaren utöver lönen innehar bil- och telefonförmån,
- c) konstatera att förutsättningen för att tjänsteförhållandet inleds är att den som utnämns till tjänsten inlämnar ett godtagbart intyg från hälsovården över sitt hälsotillstånd och
- d) fatta beslut om en prövtid för den som utnämns till tjänsten.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Behandling:

Det antecknades att tf. biträdande stadsdirektören för invånarservicen Heidi Nygren och stadsfullmäktigeledamot Jaakko Niinistö avlägsnade sig från fullmäktigesalen för den tid detta ärende behandlades och beslut fattades.

Det konstaterades att alla ledamöter haft möjlighet att bekanta sig med handlingarna från alla dem som sökt tjänsten, liksom också med de personbedömningar som beställts under rekryteringsprocessen.

Under debatten lämnade stadsfullmäktigeledamot Antero Eerola in ett förslag i vänstergruppens namn, enligt vilket tjänsten som biträdande stadsdirektör för invånarservicen lämnas obesatt. Stadsfullmäktigeledamot Irja Ansalehto-Salmi understödde Eerolas förslag.

Ordföranden konstaterade att eftersom ett förslag om att avbryta behandlingen inlämnats måste man hålla omröstning detta och föreslog följande omröstningsförfarande: de som understöder stadsstyrelsens förslag röstar ja, medan de som understöder Eerolas förslag om att lämna tjänsten helt obesatt röstar nej. Omröstningsförslaget godkändes. Vid omröstningen gavs 52 ja-röster, 13 nej-röster och 1 blank röst.

Ordföranden konstaterade att behandlingen av ärendet fortsätter.

Ordföranden konstaterade att valet förrättas med slutna sedlar. I valet avgavs 67 röster, dessa fördelades på följande vis: Jaakko Niinistö 37 röster, Heidi Nygren 24 röster, Timo Saari 2, Tarja Lumijärvi 1. Dessutom lämnades tre blanka röstsedlar.

Ordföranden konstaterade att Jaakko Niinistö hade fått majoriteten av de avgivna rösterna, vilket medför att han valts till tjänsten som biträdande stadsdirektör för invånarservicen.

stadsfullmäktigeledamot Sirkka-Liisa Kähärä föreslog att punkt "d) besluta om provtiden för den som utnämns till tjänsten" i beslutsförslaget lämnas bort. Ordföranden konstaterade att stadsfullmäktige godkände Kähäräs förslag.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att

- a) utse Jaakko Niinistö till biträdande stadsdirektör för invånarservicen,
- b) fastställa 9 940 euro som totallön för tjänsten och konstatera, att tjänsteinnehavaren utöver lönen innehar bil- och telefonförmån,
- c) konstatera att förutsättningen för att tjänsteförhållandet inleds är att den som utnämns till tjänsten inlämnar ett godtagbart intyg från hälsovården över sitt hälsotillstånd, och
- d) konstatera att den som utnämns inte har någon provtid.

Protokollet justerades och godkändes genast vid sammanträdet för denna paragrafs del.

Bilaga:

- Förteckning över sökande
- Omröstningsprotokoll, fge 26.1.2015 § 20

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

Närmare uppgifter:

personaldirektör Kirsi-Marja Lievonen, tfn 040 570 5593, fornamn.efternamn[at]vantaa.fi

Luettelo hakijoista / Apulaiskaupunginjohtajan viran täyttäminen

VD/8286/01.01.04.00.00/2014

Vantaan kaupunki

Asukaspalveluiden apulaiskaupunginjohtajan virka

Luettelo virkaa hakeneista (yht. 15):

Eklund Sirpa
Hietala Timo Lauri
Johansson Juhani
Kettunen Sara
Koivuniemi Päivi
Lumijärvi Tarja
Niinistö Jaakko
Nygren Heidi
Perukangas Michael
Romppainen Anu
Rusinova Galina
Saari Timo
Salminen Olli-Pekka
Suutarinen Kari
Veltichtchev Vladimir

Kokousraportti
Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015

Äänestyksen tiedot

Kokous:	Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015
Agendan nimi:	Asia 20
Äänestyksen nimi:	KH=JAA VAS.RYHMÄ=EI
Äänestyksen aihe:	
Äänestys alkoi:	26.1.2015 19:27:29
Äänestys päättyi:	26.1.2015 19:28:16

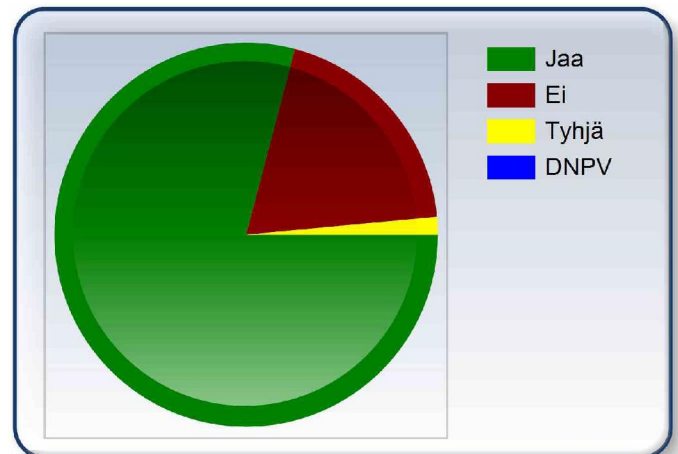
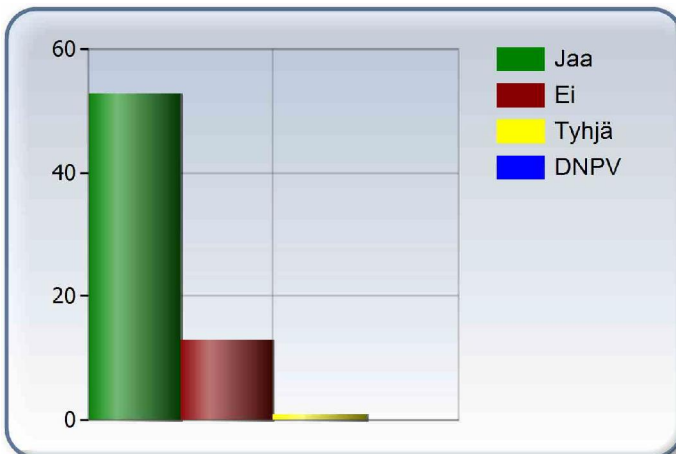
Äänestystulokset

Osallistujat:

Paikalla 67

Äänet:

Jaa	53	79,1%
Ei	13	19,4%
Tyhjä	1	1,5%
DNPV	0	0%

Kokousraportti
Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015

Yksilölliset äänestystulokset

Jaa	
Abdi	sd.
Aittakallio	sd.
Ala-Kapee-Hakulinen	sd.
Aura	vihr.
Auvinen	ps.
Bruun	sd.
Eklund	sd.
Hako	sd.
Heinimäki	kok.
Herranen	ps.
Huhta	vihr.
Hurri	kd.
Härmälä	sfp.
Juurikkala	vihr.
Jääskeläinen	kd.
Jääskeläinen	ps.
Kaira	kok.
Karlsson	sfp.
Kassila	sd.
Kaukola	sd.
Kiljunen	sd.
Koivuniemi	kok.
Kortesalmi	kok.
Kostilainen	vihr.
Kyyrö	ps.
Kähärä	sd.
Kärki	ps.
Laakso	sd.
Laakso	vihr.
Leppänen	kok.
Loikkanen	sd.
Malmi	ps.
Multala	kok.
Mäkinen	kok.
Mäntynen	sd.
Mölsä	sd.
Nieminen	ps.
Niemi-Saari	sd.

Kokousraportti
Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015

Niikko	ps.
Norrena	vihr.
Norres	kok.
Orlando	kok.
Orpana	kok.
Peura	kok.
Puha	kok.
Päivinen	sd.
Rokkanen	kok.
Rosbäck	vihr.
Sainio	sd.
Simonen	ps.
Tenhunen	kok.
Weckman	kok.
Virta	kok.
Ei	
Ansalehto-Salmi	kesk.
Eerola	vas.
Hirvaskoski	kesk.
Jääskeläinen	vas.
Karén	kok.
Kauppinen	vihr.
Porthén	kok.
Rannikko	sd.
Sajaniemi	ps.
Sillanpää	vas.
Tyystjärvi	vas.
Vahtera	ps.
Wallenius	kesk.
Tyhjä	
Åstrand	vihr.

21§

KOPIO:Lausunto hallituksen esityksestä metropolihallintoa koskevaksi lainsäädännöksi

VD/10736/00.04
KN/TL/KK/TLA/LP/PH/NW

Finansministeriet har skickat en begäran om utlåtande daterad 10.12.2014 över regeringens proposition till lagstiftning för metropolförvaltningen samt statsrådets därmed förknippade förordning om metropolförvaltningens statsandelar. Utkastet till regeringsproposition är ännu i detta skede ett tjänstemannaförslag. Begäran om utlåtande medföljer som bilaga.

I sitt strukturpolitiska program av den 29 augusti 2013 slog regeringen fast att metropolområdets konkurrenskraft tryggas, segregation förhindras samt att planeringen och förverkligandet av markanvändningen, boendet och trafiken effektiviseras genom att kommunsammanslagningar främjas i området, samt genom att en metropolförvaltning, vars högsta beslutsfattande organ utgörs av en genom val vald fullmäktige, sammanställs.

Finansministeriet tillsatte den 4 oktober 2013 i enlighet med riktlinjerna i det strukturpolitiska programmet en arbetsgrupp för beredningen av lagstiftningen som gäller metropolförvaltningen. Arbetsgruppen skulle bland annat bereda ett förslag till en förvaltningsmodell för metropolförvaltningen, ordnandet av finansieringen och beslutsfattandet och om metropolförvaltningens regionala behörighet, samt bereda ett förslag om de uppgifter som metropolförvaltningen skulle svara för. Arbetsgruppen skulle i enlighet med sitt uppdrag bereda en mellanrapport om förslagen före den 31 mars 2014, och en slutrapport i form av en regeringsproposition före den 15 september 2014.

Arbetsgruppens mellanrapport publicerades den 1 april 2014. Mellanrapporten innehöll de möjligheter som arbetsgruppen kartlagt, liksom även preliminära förslag till en metropolförvaltning. Kommuner och andra berörda parter bads uttala sig om arbetsgruppens rapport före den 4 juli 2014. En sammanfattning av utlåtandena publicerades den 15 augusti 2014. Vanda stad gav ett utlåtande om mellanrapporten från arbetsgruppen med uppgift att bereda metropollagstiftningen den 16 juni 2014 § 6.

Regeringen fastslog i samband med budgetmanglingen den 28 augusti 2014, på basis av utlåtandena om mellanrapporten, att man inom metropolområdet grundar en metropolförvaltning som speciellt ska lösa problem i anslutning till markanvändningen, boendet och trafiken. Metropolförvaltningen startar i samband med kommunvalen 2017. Metropolförvaltningen skapas utgående från MBT-avtalskommunerna, vilket medför att metropolförvaltningen omfattar Helsingfors, Esbo, Vanda, Grankulla, Sibbo, Kervo, Tusby, Träskända, Kyrkslätt, Vichtis, Nurmijärvi, Mäntsälä, Hyvinge och Borgnäs. Utöver dessa kan dessutom Borgå och Lojo efter egen önskan ansluta sig till metropolförvaltningen.

Metropolförvaltningens uppgift kommer att bestå i att sammanställa planläggningen i metropolen och trygga att den verkställs samt följande uppgifter inom offentlig förvaltning: planeringen och skötseln av kollektivtrafiken (HRT), HRM:s miljöärenden samt de uppgifter som överförs från Nylands förbund. Angående förverkligandet av en funktionell bostadspolitik och andra av metropolförvaltningens uppgifter överenskomms i samband med den fortsatta beredningen av lagstiftningen. För metropolförvaltningen tryggas en av kommunerna oberoende finansieringslösning utgående från de nuvarande samkommunernas inkomster, statsandelarna samt genom en finansieringslösning som preciseras i samband med beredningen. Metropolförvaltningen kommer inte att få någon egen beskattningsrätt. Metropolförvaltningen kommer att få ett fullmäktige utsett genom val, i valförrättningen beaktas regional och partipolitisk representativitet.

Efter att mandatperioden för arbetsgruppen med uppgift att bereda lagstiftningen kring metropolförvaltningen gick ut 15.9.2014 har utkastet till regeringsproposition beretts i samarbete mellan ministeriernas tjänsteinnehavare. Förslaget till alternativ för valsysteem har bearbetats av partiernas partisekreterare. Regeringspropositionen har inte ännu fått sin slutliga utformning på politisk nivå. Utkastet till regeringsproposition är fortfarande bristfälligt för konsekvensutvärderingens del, och den kommer att kompletteras utifrån utlåtandena.

1. Utlåtandegivaren bes uttala sig om följande frågor i anslutning till metropolförvaltningslagen (proposition 1):
 - 1a. Syftet med metropolförvaltningen och målsättningarna
 - 1b. Metropolförvaltningen och dess medlemskommuner (2–3 §)
 - 1c. Metropolförvaltningens verksamhetsområde och uppgifterna som överförs till Metropolförvaltningen (4 § samt lagförslagen 2–20 som ingår i propositionen)
 - 1d. Metropolfullmäktige (5§)
 - 1e. Metropolval (7–13 §)
 - 1f. Invånarnas möjligheter till deltagande och inflytande (14–16 §)
 - 1g. Metropolavtalet (17 §)
 - 1h. Fastställandet av kommunernas betalningsandelar och statens finansiering av metropolförvaltningen (18–19 § samt utkastet till statsrådets förordning om statsunderstöden till metropolförvaltningen)
 - 1i. Inledandet av metropolförvaltningens verksamhet (22 §)
 - 1j. Grundavtalet (23 §)
 - 1k. Första metropolvalet (24 §)
 - 1l. Metropolförvaltningens konstituering (25 §)
 - 1m. Utvidgning av metropolområdet (26 §)
 - 1n. Gällande myndighetstillstånd, anhängiga ärenden samt gällande avtal och förbindelser (27–29 §)
 - 1o. Personalen (30 §)
 - 1p. Lagens konsekvenser 3 (6)
2. När det gäller ändrandet av markanvändnings- och byggnadslagen (proposition 16) bes utlåtandegivaren särskilt utvärdera:
 - 2a Metropolplanens styrnings- och rättsverkningar som ett led i systemet för planläggning
 - 2b. Metropolplanens sammansättning av två delar, en planeringsdel och en verkställighetsdel, samt metropolavtalets innehåll och relation till metropolplanen
 - 2c. Fastställandet av metropolområdet som ett planeringsbehovsområde och överföring av planeringsbehovsärenden till metropolförvaltningen
3. Ärenden som gäller andra lagförslag (propositionerna 2–15 och 17–20)
4. Andra frågor och synpunkter som utlåtandegivaren vill lyfta fram.

Utlåtandena har ombetts bli inlämnade senast den 4 februari 2015 kl. 16.00.

Stadsstyrelsen 26.1.2015 § 21

Stadsdirektörens förslag:

Stadsstyrelsen beslutar föreslå för stadsfullmäktige att Vanda stads utlåtande om mellanrapporten från arbetsgruppen som bereder lagen om metropolförvaltningen ges till finansministeriet i enlighet med bilagan.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Behandling:

Stadsstyrelsens ordförande Tapani Mäkinen föreslog, att det utlåtande som presenterats av stadsdirektören ersätts med ett utlåtande som föreslagits av samlingspartiets stadsstyrelsegrupp, vilket medföljer som bilaga till denna paragraf. Stadsstyrelsedamot Sari Multala understödde Mäkinens förslag.

Ordförande konstaterade att man måste hålla omröstning om saken och föreslog följande omröstningsförfarande: de som understöder stadsdirektörens förslag röstar ja, medan de som understöder förslaget som framlagts av stadsstyrelsens ordförande Tapani Mäkinen, röstar nej. Omröstningsförslaget godkändes.

I omröstningen gavs 13 ja-röster (Bruun, Hurri, Jämskeläinen, Karlsson, Kauppinen, Kokko, Kotila, Marjanen, Mäntynen, Niemelä, Niinistö, Näätäsaari, Ranto) och 4 nej-röster (Multala, Mäkinen, Orpana, Weckman). Ordföranden konstaterade att det utlåtande som föreslagits av samlingspartiets stadsstyrelsegrupp blivit förkastat.

Stadsstyrelsens II vice ordförande Jaakko Niinistö föreslog att texten i Vandas utlåtande under punkt 1 e "Vanda stad understöder förslaget." ersätts med texten "Vanda stad förhåller sig öppen även till andra lösningsmodeller som avviker från lagförslaget när det gäller indelningen i valdistrikt inför metropolval." Förslaget godkändes enhälligt.

Beslut:

Förslaget godkändes sålunda ändrat att texten under punkt 1 e "Vanda stad understöder förslaget." ersätts med texten "Vanda stad förhåller sig öppen även till andra lösningsmodeller som avviker från lagförslaget när det gäller indelningen i valdistrikt inför metropolval."

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 21

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att till finansministeriet ge Vanda stads utlåtande om mellanrapporten från arbetsgruppen som bereder lagen om metropolförvaltningen i enlighet med bilagan.

Protokollet justeras och godkänns för denna paragrafs del omedelbart vid sammanträdet.

Behandling:

Stadsfullmäktigeledamot Tapani Mäkinen föreslog, att det utlåtande som framlagts av stadsstyrelsen ersätts med det utlåtande som föreslagits av samlingspartiets stadsstyrelsegrupp, vilket medföljer som bilaga till denna paragraf. Stadsfullmäktigeledamot Lauri Kaira understödde Mäkinens förslag.

Ordförande konstaterade att man måste hålla omröstning om saken och föreslog följande omröstningsförfarande: de som understöder stadsstyrelsens förslag röstar ja, medan de som understöder förslaget från samlingspartiets stadsstyrelsegrupp röstar nej. Omröstningsförslaget godkändes.

Vid omröstningen gavs 42 ja-röster, 20 nej-röster medan en ledamot röstade blankt. Ordföranden konstaterade att ändringsförslaget förkastats.

Stadsfullmäktigeledamot Irja Ansalehto-Salmi föreslog att följande ändringar föreslagna av centerns fullmäktigegrupp görs i stadsstyrelsens förslag:

Det sista stycket i kapitel '1a) Syftet med metropolförvaltningen och målsättningarna' ersätts med följande text:

"I Finland är som bäst på gång flera olika reformprojekt som också kommer att förorsaka omstruktureringar i förvaltningen. Social- och hälsovårdsreformen framskrider och Nyland utgör ett enda produktionsansvarsområde. Statsförvaltningens strukturreform (VIRSU) kan ha återverkningar på bl.a. Nylands förbund. Eftersom det samtidigt finns flera olika reformprojekt på gång, föreslår Vanda stad att man skjuter upp genomförandet av lagstiftningen om metropolförvaltningen, tills det är säkerställt att reformen av social- och hälsovården som rör ett och samma område förverkligas, liksom de övriga reformerna som berör förvaltningen. När man tagit beslut om dessa, möjliggörs en utvärdering av behovet av en metropolförvaltning och hur denna förverkligas."

Det tredje stycket i kapitel '1b) Metropolförvaltningen och dess medlemskommuner' tas bort och det fjärde stycket ändras att lyda enligt följande:

"En metropolförvaltning som till storleken omfattar hela landskapet Nyland och en överlåtelse av metropolförvaltningens uppgifter till Nylands förbund skulle avlägsna överlappningarna mellan Nylands förbund och metropolförvaltningen i fråga om uppgifter som rör utvecklingen av områdena och effektivisera den strategiska utvecklingen i metropolområdet."

I kapitel '1c) Metropolförvaltningens verksamhetsområde och uppgifterna som överförs till metropolförvaltningen'. I utkastet till utlåtande skulle stycket på sidan 3 'Vanda stad är av den åsikten att man i den fortsatta beredningen av lagpropositionen ännu bör ta en bedömning av om Nylands förbunds uppgifter kunde inkluderas i metropolförvaltningen i sin helhet' ändras till att lyda så här: "Vanda stad är av den åsikten att i den fortsatta beredningen av lagpropositionen bör man överväga en lösning, där Nylands förbund sköter de uppgifter som planerats för metropolförvaltningen, att de bestämmelser och lagar som rör detta ändras att motsvara ovan nämnda behov och att tillräckligt med resurser anvisas för ändamålet"

Ur punkt '4) Andra synpunkter och åsikter som utlåtandegivaren vill lyfta fram' föreslås att den sista satsen avlägsnas. 'Metropolförvaltningen bör förverkligas så snart som möjligt.'

Stadsfullmäktigeledamot Johannes Hirvaskoski stödde Ansalehto-Salmis ändringsförslag.

Ordförande konstaterade att man måste hålla omröstning om saken och föreslog följande omröstningsförfarande: de som understöder stadsstyrelsens förslag röstar ja, medan de som understöder centergruppens förslag röstar nej. Omröstningsförslaget godkändes.

Vid omröstningen gavs 44 ja-röster, 6 nej-röster medan 13 ledamöter röstade blankt. Ordföranden konstaterade att ändringsförslaget förkastats.

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutar att till finansministeriet i enlighet med stadsstyrelsens förslag och enligt bilagan lämna Vanda stads utlåtande om mellanrapporten från den arbetsgrupp som bereder lagen om metropolförvaltningen.

Protokollet justerades och godkändes genast vid sammanträdet för denna paragrafs del.

Bilagor:

- Vanda stads utlåtande om regeringens proposition till lagstiftning om metropolförvaltningen, stadsstyrelsen 26.1.2015
- Utlåtandebegäran om regeringens proposition till lagstiftning om metropolförvaltningen
- Utkast till regeringsproposition (10.12.2014) för lagstiftning om metropolförvaltningen
- Utkast (10.12.2014) till statsrådets förordning om statsandelar för metropolförvaltningen
- Omröstningsprotokoll, FGE 26.1.2015 § 21.1
- Omröstningsprotokoll, FGE 26.1.2015 § 21.2
- Samlingspartiets stadsstyrelsegrupps förslag till Vanda stads utlåtande om regeringens proposition till lagstiftning om metropolförvaltningen

Anvisningar för ansökan om ändring: 4.1 Besvärsförbud

Ytterligare information:

stadsdirektör Kari Nenonen tfn 09 8392 2101, utvecklingsdirektör Tarja Lumijärvi tfn 09 8392 2705,
fornamn.efternamn[at]vantaa.fi

Muutoksenhakuohje: 4.1 Valituskielto

Lisätiedot:

kaupunginjohtaja Kari Nenonen p. 09 8392 2101, kehittämisjohtaja Tarja Lumijärvi p. 09 8392 2705,
etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

Vantaan kaupungin lausunto hallituksen esityksestä metropolihallintoa koskevaksi lainsäädännöksi

1) Lausunnonantajaa pyydetään lausumaan seuraavista metropolihallintolakiin liittyvistä kysymyksistä

1a. Metropolihallinnon perustamisen tarkoitus ja tavoitteet

Vantaan kaupunki on tuonut päätöksissään johdonmukaisesti esille metropolihallinnon selvittämisen ja toteuttamisen tarpeen. Vantaan aloitteesta toteutettiin seudun 14 kunnan yhteinen selvitys Kaksiportaisen seutuhallinnon eduista ja haitoista (2009 - 2010) yhteisen tahtotilan löytämiseksi seudun ongelmien ratkaisemiseksi, kilpailukyvyn lisäämiseksi ja yhteisen päätöksenteon mahdollistamiseksi.

Metropolihallinto liittäisi ensimmäisen kerran Suomessa alueella liikenteen ja maankäytön suunnittelun yhteen demokraattisesti suorilla vaaleilla valitun valtuuston päätöksenteon alle. Tarkoituksena on edistää alueen sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristöllisesti kestävä kehitystä ja alueen kansainvälisen kilpailukyvyn sekä elinvoiman vahvistamista.

Esitys kokoaa yhteen päällekkäisiä strategisia kehittämistehtäviä yhdelle päätöksentekotasolle. Verkostomaiseen vapaaehtoisuuteen perustuvassa Helsingin seudun kuntien yhteistyössä on seudun yhteisen tahtotilan löytäminen ollut vaikeaa. Yhteistyöstä on puuttunut pitkäjänteisyys, läpinäkyvyys, vaikuttavuus ja ennen kaikkea yhteinen tahto. Yhteistyö on pysynyt muuttumattomana yhteistyösopimuksen hyväksymisen jälkeisen ajan vuodesta 2005 lähtien. Valtio on puuttunut sopimusteitse seudun kehityksen turvaamiseen. Metropolihallinnon käynnistyttyä nykyisten seudullisten vapaaehtoisten yhteistyöelinten (MAL-neuvottelukunta, HSYK, HSL:n liikennejärjestelmäsuunnittelu) toiminnalle ei ole enää tarvetta.

Vantaan kaupungin mielestä metropolihallinnon perustamiselle esitetyt perustelut ja lain tarkoitus ovat lakiluonnoksessa esitetty erittäin kattavasti.

Lain tarkoituksena on koota ja järjestää metropolialueen maankäyttöä, asumista ja liikennettä koskevien tehtävien hoitaminen. Lain tarkoituksena on myös luoda edellytyksiä metropolialueen kuntarajat ylittävälle kansanvaltaiselle päätöksenteolle ja edistää alueen sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristöllisesti kestävä kehitystä ja alueen kansainvälisen kilpailukyvyn sekä elinvoiman vahvistamista. (1§)

1b. Metropolihallinto ja sen jäsenkunnat (2-3 §)

Vantaan kaupunki pitää pakkokuntayhtymää käytettävissä olevista ja tehtäviin soveltuvista vaihtoehtoista tarkoituksenmukaisimpana ja toimivimpana muotona järjestää päätöksenteko ja yhteistyön yleiset puitteet.

Lakiluonnos rajaa kuntayhtymään osallistumisen Helsingin seudun 14 kuntaan mutta antaa metropolialueeseen liittymismahdollisuuden tietyin ehdoin vain Lohjalle ja Porvoolle (26 §).

Vantaa on aiemmissakin lausunnoissaan metropolihallinnosta korostanut, että raja 14 kuntaan on kannatettava lähtökohta, mutta metropolihallintoon liittyminen tulee olla joustavaa uusille jäsenille.

Vantaan kaupungin mielestä metropolialueeseen liittymisen mahdollisuutta ei tulisi lailla rajata vain edellä mainittuihin 14 (+2) kuntiin. Myös muille kunnille tulee antaa jatkossa mahdollisuus liittyä kuntayhtymään.

Uudenmaan maakunnan kokoinen metropolihallinto ja Uudenmaan liiton sulautuminen metropolihallintoon poistaisi Uudenmaan liiton ja metropolihallinnon päällekkäisyydet aluekehittämistehtävissä ja tehostaisi strategista kehittämistä metropolialueella.

1c. Metropolihallinnon toimiala ja metropolihallinnolle siirrettävät tehtävät (4 § sekä esitykseen sisältyvät lakiehdotukset 2-20)

Metropolihallinto hoitaa metropolialueella sille erikseen säädettyjä tehtäviä maankäytön, asumisen, liikenteen, aluekehittämisen ja ympäristöpalvelujen toimialoilla.

Metropolihallinnon tehtävänä on myös metropolialueen:

- 1) asunto- ja maapolitiikan strateginen suunnittelu ja kehittäminen;*
- 2) ilman laadun seuranta, ilmastomuutoksen strategiatyö sekä seututiedon ylläpito ja tuottaminen;*
- 3) muiden sille erikseen säädettyjen tehtävien hoitaminen.*

Lisäksi metropolihallinto voi tarjota jäsen-kunnilleen vuokra-asuntotuotannon rakennuttamispalveluja. Metropolihallinnon jäsen-kunnat voivat myös sopia, että metropolihallinto voi ottaa hoitaakseen metropolialueen jäsenkunnilta muitakin kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä. (4 §)

Metropolihallinnon keskeinen tehtävä olisi metropolikaavan ja metropolisopimuksen laatiminen.

Yhdessä metropolikaavan toimeenpano-osan kanssa metropolisopimus korvaisi nykyisen MAL-aiesopimuksen. Metropolikaavassa korostuisi muita kaavamuuotoja voimakkaammin kaavan toteuttamisen ohjaaminen. Metropolikaavalla ja sen toteutussuunnitelmalla ohjattaisiin maankäytön, asumisen ja liikenteen kehitystä taloudellisesti, sosiaalisesti ja ekologisesti kestäväällä tavalla.

Vantaan kaupunki pitää metropolihallinnolle 4 §:ssä esitettyjä tehtäviä tarkoituksenmukaisina, joskin metropolihallinnon tavoitteisiin nähden rajallisina. Koska metropolihallinnon tarkoituksena on edistää alueen sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristöllisesti kestävä kehitystä ja alueen kansainvälisen kilpailukykyyn sekä elinvoiman vahvistamista, tulisi metropolihallinnon hoitaa myös maahanmuuttoon, segregaaion ehkäisemiseen, työllisyyteen sekä alueen kansainväliseen kilpailukykyyn liittyviä tehtäviä. Nämä tulisi kirjata laissa metropolihallinnon tehtäviksi.

Metropolihallinto hoitaa lain mukaisesti liikennejärjestelmän ja joukkoliikenteen suunnittelun, joukkoliikenteen liikennepalveluiden suunnittelun ja hankinnan, joukkoliikenteen taksa ja lippujärjestelmän sekä taksoista päättämisen, joukkoliikenteen matkalippujen tarkastuksen sekä muut sille säädetty tehtävät. Metropolisopimuksessa sovitaan tehtävien rahoituksesta. Kunnille ei synny lain nojalla velvollisuutta maksaa subventiota joukkoliikennetehtävistä, vaan siitä sovitaan metropolisopimuksessa ja metropolihallinnon perussopimuksessa.

Vantaan kaupunki pitää hyvänä, että laki antaa mahdollisuuden tehtävien laajentamiseen kuntien yhtäpitävin päätösin ja perussopimusta muuttamalla. Lakiluonnoksen 4 §:ssä todetaan, että metropolihallinnon jäsenkunnat voivat myös sopia, että metropolihallinto voi ottaa hoitaakseen metropolialueen jäsenkunnilta muitakin tehtäviä. Muiksi tehtäviksi on yleisperusteluissa todettu mm. HSL:n nykyiseen perussopimukseen sisältyvät joukkoliikennetehtävät kuten joukkoliikenteen infrastruktuurin kehittäminen ja ylläpito, joukkoliikenteen tieto- ja viestintätekniisten järjestelmien kehittäminen ja ylläpito sekä joukkoliikenteen markkinointi ja matkustajainformaatio. Myös joukkoliikenteeseen oleellisesti liittyvä

liityntäpysäköinnin strategisen tason suunnittelu on mainittu yleisperusteluissa tehtävänä, josta jäsenkunnat sopisivat perussopimuksessa.

Edelliset joukkoliikenteeseen liittyvät erikseen sovittavat mahdolliset muut tehtävät ovat oleellinen osa metropolihallintoa. Nämä olisi hyvä kirjata laissa metropolihallinnon tehtäviin, samoin kuin liityntäliikenteen pysäköinnin järjestämisen rahoituksesta sopiminen. Metropolihallinnon tulisi olla kaikkia kuntia kohtaan tasapuolisesti yhteistyöhön velvoittava.

Lakiesityksen mukaan Uudenmaan liitto säilyisi aluekehitysviranomaisena entisellään, samoin kuntien jäsenyys ei muuttuisi, vain maakuntakaava poistuisi metropolihallintoalueen osalta ja joukkoliikennesuunnittelu siirtyisivät metropolihallintoon. Tämä esitys ei tuo kaivattua synergiaa ja tehokkuutta seudun MAL-asioiden strategiseen kehittämiseen eikä poista toimijoiden päällekkäisyyttä, vaan jopa lisää sitä. Uudenmaan liiton aluekehitystehtävät kuten rakennerahastohallinnointiin liittyvät tehtävät säilyvät liitolla. Näiden tehtävien siirtyminen metropolihallintoon edistäisi metropolihallinnon tavoitteiden toteutumista alueen kansainvälisen kilpailukyyn sekä elinvoiman vahvistamiseksi. Samalla olisi mahdollista metropolikaavan toteuttamissuunnittelussa ottaa huomioon EU:n ja maakunnan kehittämisrahan mahdollisuudet edistää metropolialueen kilpailukykyä ja elinkeinotoimintojen suunnittelua.

Uudenmaan liiton ja metropolihallinnon päällekkäisyyttä ja hallinnon byrokraattisuutta syntyy kun maakunnan yhteistyöryhmä käsittelee lakiesityksen yleisperusteluissa esitetyn mukaisesti metropolisopimuksen. Maakunnan yhteistyöryhmässä olisi edustettuna metropolihallinto. Uudenmaan maakuntaohjelman valmistelisi maakuntavaltuustolle metropolialueen osalta metropolihallinto. Vantaa osallistuisi Uudenmaan liiton toiminnan rahoitukseen ja päätöksentekuelinten toimintaan edelleen.

Vantaan kaupunki katsoo, että lakiesityksen jatkovalmistelussa Uudenmaan liiton tehtävät tulee vielä arvioida siltä osin, voitaisiinko ne sisällyttää metropolihallintoon kokonaisuudessaan.

ELY-keskuksen tehtävien tarvetta ja päällekkäisyyttä metropolihallintoon tulee vielä lain jatkovalmistelussa arvioida tarkemmin. Seudullisten toimijoiden päällekkäisyyksien purku ei toteudu täysin ELY-keskuksen maankäytön tehtävien osalta. Lakiluonnoksessa ei esitetä ELY-keskuksen maankäytön tehtävien siirtoa metropolihallinnolle. ELY-keskus ei olisi lakiesityksen mukaan enää joukkoliikenteen toimivaltainen viranomainen metropolialueella. Sille jää kuitenkin lakiesityksen mukaan merkittäviä tehtäviä metropolikaavan laatimisen ohjaukseen. ELY-keskuksen tehtävien suhdetta metropolikaavavalmisteluun ohjaukseen ja valvontaan tulisi vielä arvioida. Valtio tulee ohjaamaan metropolihallintoa kuitenkin sopimuksellisesti merkittävästi jo lakiesityksen muiden neuvottelu- ja ohjausjärjestelmin kautta.

Vantaan kaupunki pitää hyvänä, että seudullisen maankäytön, asumisen ja liikenteen tietohuoltoa kootaan yhteen metropolihallintoon. Tämä poistaa päällekkäisyyksiä HSY:n ja Uudenmaan liiton välillä sekä tehostaa toimintaa.

Vantaan kaupunki pitää tärkeänä, että kuntien rakennuttamispalvelut valtion tukeman tuotannon osalta keskitettäisiin metropolihallinnolle. Lakiesitys antaa tähän mahdollisuuden kuntien niin sopiessa. On kuitenkin hyvä, että rakennuttamispalveluiden käytön rahoitus arvioidaan tarkemmin.

Metropolihallinnosta tulisi kaksikielinen viranomainen. Kielellisiä oikeuksia koskevat oikeudet ja velvollisuudet on otettava huomioon metropolihallintoa järjestettäessä.

1d. Metropolivaltuusto

Vantaan kaupunki kannattaa esitystä.

1e. Metropolivaalit (7-13 §)

Vantaan kaupunki on avoin myös muille lakiesityksestä poikkeaville ratkaisumalleille koskien metropolivaalien vaalipiirijakoa.

1f. Aukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuudet (14-16 §)

Vantaan kaupunki kannattaa esitystä.

1g. Metropolisopimus (17 §)

Sen lisäksi mitä maankäyttö- ja rakennus-laissa (132/1999) säädetään metropolisopimuksesta, on sopimuksessa sovittava metropolihallinnon tehtävien hoitamisen rahoittamista koskevista periaatteista metropolihallinnon, sen jäsenkuntien ja valtion kesken. Sopimuksessa on todettava myös valtion talousarvioon otetusta valtionavustuksesta metropolihallinnon toiminnan rahoittamiseen. Sopimus on tältä osin tehtävä valtioneuvoston toimikaudeksi ja sen sisältöä tarkistetaan tarvittaessa vuosittain. (17§)

Metropolisopimus olisi aiesopimuksia voimakkaammin osapuolia sitova. Metropolisopimus korvaisi nykyisen MAL-aiesopimuksen. Lain yleisperusteluissa todetaan, että sopimuksen sitovuutta voisi korostaa esimerkiksi se, että valtion metropolialueelle suunnattavan liikenne- ja muun infrarahoituksen myöntäminen riippuisi metropolihallinnon tai kuntien tehtäväksi metropolisopimuksessa sovittujen toimenpiteiden toteutumisesta.

Vantaan kaupunki pitää hyvänä sitä, että kunnat sopivat metropolihallinnon ensimmäisessä perussopimuksessa metropolihallinnon hallinnon järjestämiseen ja rahoitukseen liittyvistä kysymyksistä. Lisäksi perussopimuksen ohella metropolihallinnon tulisi yhdessä jäsenkuntien ja valtion kanssa laatia metropolisopimus. Perussopimus ja ensimmäinen metropolisopimus valmisteltaisiin ja hyväksyttäisiin jäsenkuntien edustajainkokouksessa. Mikäli perussopimuksesta ei päästä yhteisymmärrykseen asetettuun aikaan mennessä, olisi valtioneuvostolla toimivalta päättää perussopimuksessa sovittavista asioista.

Metropolisopimus tehdään neljäksi vuodeksi. Lain yleisperustelujen mukaan työnjako metropolikaavan toimeenpano-osassa annettavien määräysten ja metropolisopimuksen välillä voi olla joustava siten, että kaavaa laadittaessa voidaan harkita, miltä osin toteuttamista ohjataan toimeenpano-osan määräyksillä ja miltä osin metropolisopimuksella.

Metropolisopimuksessa valtio ja kunnat sopivat rahoitukseen liittyvistä kysymyksistä. Jää nähtäväksi, miten metropolisopimuksessa ja metropolihallinnon perussopimuksessa saavutetaan yhteisymmärrys esimerkiksi joukkoliikennepalveluita koskien.

Vantaan kaupunki toivoo, että lakiesitystä tarkennetaan vielä siltä osin, miten erilaisten tehtävien rahoituksen määräytymisestä sovitaan eri sopimuksissa kuntien kesken ja yhdessä valtion kanssa.

1h. Kuntien maksu-osuuksien määräytyminen ja valtion rahoitus metropolihallinnolle (18-19 § sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi metropolihallinnon valtionavustuksista)

Lakiluonnoksen vaikutusarviossa todetaan, että metropolihallinnon perustaminen ei merkittävästi vaikuta nykyisin HSL:ään kuuluvien kuntien taloudelliseen asemaan, joskin joukkoliikenteeseen käytettävät menot ovat muista syistä jatkossa kasvamassa. Vantaan kaupunki toteaa, että HSL:ltä metropolihallintoon siirtyvien tehtävien ja nykyisen joukkoliikennetason osalta pks-kuntien rahoitusosuus ei saa kasvaa.

Lakiluonnos antaa mahdollisuuden siihen, etteivät kaikki kunnat ole kaikissa subventioissa mukana. Rahoituksen ja periaatteiden selkeyttä tarvitaan, jos kunnat sopivat eritasoisista palveluista tai nykyisen joukkoliikennetason nostamisesta ja yhtenäiseen lippujärjestelmään siirtymisestä.

Taloudellisista vaikutuksista esitetyt laskelmat ovat teoreettisia ja perustuvat nykytilan mukaiseen palvelutasoon. Yleisperustelun vaikutusarvioihin tulee vielä lisätä oma luku kuntien taloudellisista vaikutuksista.

Vantaan kaupunki esittää, että lakiesitystä selkiytetään rahoituksen ja siitä sopimisen osalta eri sopimustasoilla. Oleellista on selkiyttää, miten kunnat osallistuvat hallinnon kustannuksiin, joukkoliikenne ja kaavoitustehtäviin, joukkoliikenteen subventioihin sekä infrastruktuurin kehittämiseen eri tehtäväkokonaisuuksien osalta. Kuntien kannalta on oleellista tietää uuden sopimuskäytännön vaikutukset kuntien talousarvioprosessien ja taloudellisten vaikutusten näkökulmasta.

1i. Metropolihallinnon toiminnan käynnistäminen (22 §)

Vantaan kaupunki kannattaa esitystä.

1j. Perussopimus (23 §)

Lakiluonnosta on syytä vielä tarkentaa uuden sopimuskäytännön osalta eri tehtävien ja sopimustasojen välillä.

1k. Ensimmäiset metropolivaalit (24 §)

Vantaan kaupunki kannattaa esitystä.

1l. Metropolihallinnon järjestäytyminen (25 §)

Vantaan kaupunki kannattaa esitystä.

1m. Metropolialueen laajentaminen (§ 26)

Vantaan kaupunki ei kannata metropolialueen rajaamista vain esitettyihin 14 + 2 kuntaan. Myös muille kunnille tulee antaa mahdollisuus liittyä jatkossa kuntayhtymään. Nyt esitettyjen 14 + 2 lisäksi uusien kuntien mahdollisuus ja edellytykset liittymiselle tulisi kirjata lakiluonnokseen.

1n. Voimassa olevat viranomaisluvat, vireillä olevat asiat sekä voimassa olevat sopimukset ja sitoumukset (27–29 §)

Vantaan kaupunki kannattaa esitystä.

1o. Henkilöstö (30 §)

Vantaan kaupunki kannattaa esitystä, mutta toteaa, että HSL:stä siirtyvä henkilöstö (noin 400 henkeä) tulee muodostamaan suurimman osan metropolihallinnon

henkilöstöstä ja tämä antaa hyvän mahdollisuuden tukipalvelujen tehostamiseen ja keskittämiseen metropolihallinnossa.

Uudenmaan liitolta siirtyy metropolihallinnolle sekä kaavoituksen että liikennejärjestelmäsuunnitelmien osaaminen. Metropolikaavoituksen osalta esitetään voimavarojen kaksinkertaistamista verrattuna Uudenmaan liiton maakuntakaavan valmisteluun nykyisin tarvittavaan henkilöstömäärään nähden. Tarvetta metropolikaavoituksen henkilöstömäärän kaksinkertaistamiseen Uudenmaan liitolta siirtyvän henkilöstön lisäksi on syytä vielä arvioida, koska metropolikaavan valmistelussa hyödynnetään merkittävästi kuntien kaavoitusosaamista ja metropolikaava tehdään tiiviissä yhteistyössä kuntien kanssa.

Lakiin tulisi kirjata, että metropolihallinnon palvelukseen kunnista, kuntayhtymistä ja valtiolta tämän lain voimaan tullessa siirtyvän henkilöstön osalta kyseessä on liikkeen luovutus. Henkilöstöä kohdeltaisiin samalla lailla kaikilla toiminnan osa-alueilla, joista metropolihallinto muodostuisi. Henkilöstön asema olisi lähtökohtaisesti samanlainen koko muutosalueella, eikä jäisi epävarmuutta siitä, onko kyseessä kaikkien osalta liikkeenluovutus. Tavoitteena on oltava resurssien tehokas käyttö koko muutosalueella.

1p. Lain vaikutukset

Vantaan kaupunki esittää lisättäväksi kuntiin kohdistuvien taloudellisten vaikutusten arviointia. Myös Uudenmaan liiton tehtävien ja taloudellisten vaikutusten arviointi on syytä vielä lisätä vaikutusarvioihin.

2) Maankäyttö- ja rakennuslain muuttamiseen liittyen lausunnon antajaa pyydetään erityisesti arvioimaan:

Vantaa kaupunki pitää merkittävänä ja myönteisenä seudun kehityksen kannalta, että maankäytön, liikennejärjestelmän sekä liikenteen suunnittelu on samassa, toimivaltaisessa organisaatiossa.

2a. Metropolikaavan ohjaus- ja oikeusvaikutuksia osana kaavajärjestelmää

Metropolikaava liittyy ja sopeutuu MRL:n kokonaisuuteen noudattaen lain henkeä. Tarkennukset, kuten rakennuskielto ja mahdollisuus korvata yleiskaava metropolikaavalla, tekevät metropolikaavasta vahvemman kuin nykyinen maakuntakaava on. Vantaan kaupunki pitää hyvänä, että kaavan suhde kuntien yhteiseen yleiskaavaan ja muihin kaavoihin on määritelty ja laki on kaavoituksen eri muotojen osalta myös mahdollistava. Metropolikaava ei olisi oikeusvaikutteisen yleiskaavan eikä asemaakaan alueella voimassa muutoin kuin kaavojen muuttamista koskevan oikeusvaikutuksen osalta.

Metropolikaavassa osoitettaisiin metropolialueen merkittävät asumisen, elinkeino-toimintojen ja muiden toimintojen alueet ja niiden kehittämisen kanssa yhteen sovitettut liikenteen ratkaisut.

Seudun strateginen maankäytön ja liikenteen ohjaus tulisi muodostumaan käytännössä kolmesta työkalusta: kaavan osana olevasta pitkäjänteisestä suunnitelmasta ja toteuttamishjelmasta sekä metropolisopimuksesta. Näiden suhde toisiinsa ja työnjako sekä suhde kuntien päätöksen- ja talousprosesseihin tulee vielä tarkentaa lakiesityksessä, samoin kuin niiden asukasvuorovaikutusprosessit sekä muutoksenhakuprosessit.

Valtion rooli metropolikaavassa on vahvempi kuin maakuntakaavassa. Metropolikaavaa ohjaamaan esitetään lakiluonnoksen perusteluissa yhteistä

toimielintä, jossa metropolihallinnon lisäksi olisivat edustettuina ainakin ympäristöministeriö sekä sen hallinnonalat. Toimielimen asettaisi ympäristöministeriö. Tällaisen toimielimen tarvetta ei ole, vaan se lisäisi päällekkäisyyttä. Pykälässä MRL 66§ todetaan, että valtion intressien tulisi siirtyä kaavaan ensisijaisesti neuvottelumenettelyn kautta. Valtio voi myös valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden kautta vahvistaa omaa rooliaan.

Vantaan kaupunki pitää hyvänä, että lain maankäytön ja rakennuslaista 46 §:n mukainen tarve pääkaupunkiseudun yhteiseen yleiskaavaan poistuu. oikea paikka!

2b. Metropolikaavan muodostamista kahdesta osasta, suunnitelmaosasta ja toimeenpano-osasta, sekä metropolisopimuksen sisältöä ja suhdetta metropolikaavaan

Suunnitelmaosa sisältää pitkän aikavälin tavoitetilan ja metropolialueen merkittävät ratkaisut yhdyskuntarakenteen, liikennejärjestelmän ja muiden toimintojen kehittämisestä. Suunnitelmaosa esitetään kartalla. Toimeenpano-osassa esitetään kaavan toteuttamisperiaatteet, lähivuosien kehittämiskohteet ja toteuttamistoimenpiteet sekä toteuttamisjärjestys ja toteutuksen ajoitus metropolikaavan tarkoituksen edellyttämällä tavalla.

Vantaan kaupunki katsoo että metropolisopimuksen, suunnitelmaosan ja toimeenpano-osan suhdetta toisiinsa tulee edelleen kirkastaa.

Metropolikaavaa laadittaessa tulisi olla tiedossa, millä kustannusosuudella liikenneinvestointien kustannukset jaetaan osapuolten kesken eri tehtävien osalta. Kaavan toteuttamissuunnitelmassa sidotaan lähivuosien toteuttamistoimenpiteet. Kaavan on tarkoitus ohjata maankäytön kehittämistä pidemmän ajan kuluessa.

On kuitenkin hyvä, että metropolikaava mahdollistaa osa-alueittaisen ja teemoittaisen metropolikaavoituksen. Tämä ratkaisumalli ottaa laajan seudun moninaisen aluerakenteen ja monikeskuksisuuden huomioon. Toimeenpanosuunnitelman tulisi olla ketterä ja kaavoituksen sujuvuutta lisäävä tekijä ja samalla kuntien taloudelliset resurssit huomioiva. Valmistelu- ja sopimusprosessit eivät saa aikaansaada turhia viivästyksiä toteutukseen.

Metropolikaava voitaisiin lakiesityksen perustelujen mukaan laatia myös vaiheittain tai osa-alueittain samaan tapaan kuin maakuntakaava ja osayleiskaava. Kaava voisi koskea joko tiettyjä asiakokonaisuuksia tai tiettyjä metropolialueen osa-alueita. Tämä mahdollistaisi esimerkiksi Aviapolis-alueen kehittämisen yli kuntarajojen. Osa-alueittainen tai vaiheittainen tapa on näin ison alueen osalta järkevin tapa laatia metropolikaava. Metropolikaavan toimeenpano-osan ja sopimuksen välinen työnjako tulee lakiesityksen mukaan olla joustava.

2c. Metropolialueen osoittamista suunnittelutarvealueeksi ja suunnittelutarvearvioiden siirtoa metropolihallinnolle

Suunnittelutarveratkaisut on mahdollista siirtää metropolihallinnolle. Seudun kannalta siirto voi edistää yhtenäisiä käytäntöjä ja asukkaiden tasapuolista kohtelua. Suunnittelutarveratkaisuiden määrä Vantaalla on melko pieni ja niitä annetaan yleiskaavan ehtojen mukaan.

3) Muihin lakiehdotuksiin liittyvät asiat

Tavoitteena metropolihallinnossa on yksinkertaistaa hallinnon rakenteita seudulla. Uudenmaan liiton tehtävien osalta tulee tehdä vielä arvioida mahdollisuus kaikkien Uudenmaan maakuntahallinnolle kuuluvien tehtävien siirtämisestä metropolihallintoon sekä maakunnan tasoisen metropolihallinnon

toteutusmahdollisuuksista. Vaikutukset lakiin alueiden kehittämisestä ja rakennerahastojen hallinnoinnista tulee vielä arvioida Uudenmaan maakuntahallinnon sekä ELY-keskuksen osalta.

4) Lausunnonantajan esille ottamat muut kysymykset ja asiat

Vantaan kaupunki pitää metropolihallintoon siirtymistä välttämättömänä seudun kehityksen turvaamiseksi. Metropolihallinto tulee toteuttaa mahdollisimman pian.

**Hallituksen esitys eduskunnalle metropolihallintoa
koskevaksi lainsäädännöksi**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki metropolihallinnosta, laki metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevien tehtävien hoitamisesta ja laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa koskevasta yhteistoiminnasta. Lisäksi esityksessä ehdotetaan metropolihallinnon perustamisen johdosta tehtäväksi eräitä muutoksia kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annettuun lakiin, vesilakiin, kiinteistönmuodostamislakiin, metsälakiin, vesihuoltolakiin, joukkoliikennelakiin, joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annettuun lakiin, maantielakiin, ratalakiin, ilmailulakiin, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annettuun lakiin, alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnan hallinnoinnista annettuun lakiin, maankäyttö- ja rakennuslakiin, ympäristönsuojelulakiin, luonnonsuojelulakiin, maa-aineslakiin ja rakennusperinnön suojelemisesta annettuun lakiin.

Esityksen tavoitteena on koota ja järjestää metropolialueen maankäyttöä, asumista ja liikennettä koskevien tehtävien hoitaminen metropolihallinnolle. Lain tarkoituksena on myös luoda edellytyksiä metropolialueen kuntarajat ylittävälle kansanvaltaiselle päätöksenteolle ja edistää alueen sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristöllisesti kestävä kehitystä ja vahvistaa alueen kansainvälistä kilpailukykyä ja elinvoimaa.

Metropolihallinto olisi metropolialueen asukkaiden itsehallintoon perustuva julkisoikeudellinen yhteisö, johon sovellettaisiin pääosin kuntalain kuntayhtymää koskevia säännöksiä. Metropolihallinnon jäsenkuntia olisivat Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen, Sipoo, Kerava, Tuusula, Järvenpää, Kirkkonummi,

Vihti, Nurmijärvi, Mäntsälä, Hyvinkää ja Pornainen. Laissa annettaisiin Lohjalle ja Porvoolle mahdollisuus tietyin edellytyksin liittyä metropolihallinnon jäsenkunnaksi. Maantieteellisesti metropolialue muodostuisi jäsenkuntien alueista. Metropolihallinnon ylintä päätösvaltaa käyttäisi metropolialueen kuntien asukkaiden neljäksi vuodeksi kerrallaan metropolivaaleilla valitsema metropolivaltuusto. Ensimmäiset metropolivaalit pidettäisiin metropolialueella lain voimaantuloa seuraavien kunnallisvaalien yhteydessä.

Metropolihallinto hoitaisi metropolialueella sille edellä tarkoitetuissa erityislaeissa säädettyjä tehtäviä maakäytön, asumisen, liikenteen, aluekehittämisen ja ympäristöpalvelujen toimialoilla. Metropolihallinnon tehtävänä olisi tämän lisäksi metropolialueen asunto- ja maapolitiikan strateginen suunnittelu ja kehittäminen sekä ilman laadun seuranta, ilmastomuutoksen strategiatyö ja seututiedon ylläpito ja tuottaminen. Lisäksi metropolihallinto voisi tarjota jäsenkunnilleen vuokra-asuntotuotannon rakennuttamispalveluja. Metropolihallinto voisi hoitaa myös sille erikseen säädettyjä muita tehtäviä. Metropolihallinnon jäsenkunnat voisivat perussopimuksessa sopia, että metropolihallinto voisi ottaa hoitaakseen jäsenkunniltaan muitakin kuin edellä tarkoitettuja tehtäviä. Metropolihallinto kattaisi toiminnastaan aiheutuvat menot jäsenkuntien maksuosuuksilla, valtion rahoituksella ja palveluista perittävillä asiakasmaksuilla.

Ehdotettu lainsäädäntö on tarkoitettu tulemaan voimaan viimeistään vuoden 2017 alussa.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	7
1 JOHDANTO.....	7
2 NYKYTILA.....	8
2.1 Perustuslaki ja kansainväliset sopimukset.....	8
2.2 Kuntalaki.....	9
2.2.1 Kuntien tehtävät ja yhteistoiminta.....	9
2.2.2 Kuntayhtymä yhteistoiminnan muotona.....	10
2.2.3 Osallistuminen ja vaikuttaminen.....	11
2.3 Vaalit ja vaalilaki.....	11
2.4 Kielilaki ja kuntien kielellinen asema.....	13
2.5 Maakuntajaotus, maakuntajakolaki ja laki alueiden kehittämistä ja rakennerahastotoiminnasta.....	13
2.6 Kuntarakennelaki, vireillä olevat kuntajakoselvitykset ja alueen kuntarakenne.....	15
2.7 Helsingin seudun yhteistyörakenteet.....	15
2.8 Maankäyttö ja rakentaminen.....	16
2.8.1 Maankäyttö- ja rakennuslaki.....	16
2.8.2 Alueidenkäytön ohjausjärjestelmä.....	17
2.8.3 Yhdyskuntarakenne.....	19
2.9 Asuminen ja asuntomarkkinat.....	20
2.10 Helsingin seudun kuntien liikennetehtävät sekä jäte- ja vesihuolto.....	22
2.10.1. Laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta.....	22
2.10.2 Liikenne.....	22
2.10.3 Ympäristö-, vesi- ja jätehuolto.....	25
2.11 Työssäkäynti ja väestö.....	26
2.11.1 Työlliset ja työssäkäynti.....	26
2.11.2 Väestökehitys.....	26
2.11.3 Valikoiva muuttoliike.....	28
2.11.4 Segregaatiokehitys.....	28
2.11.5 Väestöntiheys.....	28
2.12 Seudun kansantaloudellinen merkitys.....	29
2.13 Helsingin seudun kunta- ja yhteistyörakenteiden kehittämisvaiheita.....	29
2.14 Kansainvälinen kehitys.....	31
2.14.1 Ruotsi, Tukholma.....	31
2.14.2 Norja, Oslo.....	32
2.14.3 Tanska, Kööpenhamina.....	32
2.14.4 Saksa, Stuttgart.....	33
2.14.5 Irlanti, Dublin.....	34
2.14.6 Kanada, Montreal.....	35
2.14.7 Yhteenveto kansainvälisestä vertailusta.....	36
2.15 Nykytilan arviointi.....	38

2.15.1	Nykyisten yhteistoimintarakenteiden toimivuus.....	38
2.15.2	Alueiden käytön ohjaus.....	39
2.15.3	Asuminen.....	41
2.15.4	Liikenne.....	42
2.15.5	Ympäristö-, vesi- ja jätehuollon toimivuus.....	42
2.15.6	Väestönkehitys.....	43
2.15.7	Seudun kansainvälinen kilpailukyky tulevaisuudessa.....	43
2.16	Toteuttamisvaihtoehdot.....	44
2.16.1	Keinot yhdyskuntarakenteen ja maankäytön, asumisen ja liikenteen ongelmien ratkaisuksi.....	44
2.16.2	Metropolihallinnon hallintomalli.....	45
2.16.3	Metropolihallinnon rahoituksen järjestäminen.....	45
2.16.4	Metropolivaltuuston valinta ja vaalit.....	46
2.16.5	Metropolihallinnon tehtävät.....	47
2.16.6	Metropolihallinnon alueellinen toimivalta.....	48
3	ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET.....	49
3.1	Metropolihallinnon perustamisen ja lakiehdotuksen keskeiset tavoitteet.....	49
3.2	Lakiehdotukset ja lain rakenne.....	50
3.3	Lain tarkoitus ja tavoitteet.....	51
3.4	Metropolihallinto, sen jäsenkunnat ja metropolialue.....	51
3.5	Metropolihallinnon toimiala ja tehtävät.....	51
3.5.1	Maankäyttö.....	52
3.5.2	Asuminen.....	52
3.5.3	Liikenne.....	53
3.5.3	Vesi- ja jätehuolto ja ympäristö.....	53
3.5.4	Aluekehittämistehtävät.....	54
3.6	Metropolivaltuusto ja metropolivaalit.....	54
3.6.1	Metropolivaltuusto.....	54
3.6.2	Metropolivaalit.....	54
3.6.3	Äänioikeus ja vaalikelpoisuus.....	55
3.7	Metropolialueen asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamisoikeudet.....	55
3.8	Erinäiset säännökset.....	56
3.8.1	Metropolisopimus.....	56
3.8.2	Kuntien maksuosuuksien määräytyminen.....	56
3.8.3	Valtiolta siirtyvien tehtävien hoitamisen korvaaminen.....	56
3.8.4	Kuntajaon muutokset ja metropolihallinto.....	56
3.9	Metropolihallinnon perustaminen, ensimmäiset metropolivaalit ja metropolihallinnon järjestäytyminen.....	57
3.9.1	Perussopimus ja metropolisopimus.....	57
3.9.2	Ensimmäiset metropolivaalit ja metropolihallinnon järjestäytyminen.....	57
3.9.3	Muut siirtymäsäännökset.....	57
4	ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	57
4.1	Vaikutuksista yleisesti.....	58
4.2	Taloudelliset vaikutukset.....	58
4.2.1	Yleistä esityksen taloudellisista vaikutuksista.....	58
4.2.2	Vaikutukset kuntien tehtäviin.....	61
4.3	Vaikutukset kuntien hallintoon ja toimintaan.....	62
4.3.1	Vaikutukset kuntien toimintaan ja päätöksentekoon.....	62

4.3.2 Vaikutukset kunnalliseen demokratiaan, asukkaiden vaikutusmahdollisuuksiin ja poliittiseen järjestelmään.....	63
4.4 Vaikutukset viranomaisten toimintaan.....	64
4.4.1 Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus).....	64
4.4.2 Ministeriöt.....	65
4.4.3 Uudenmaan liitto.....	65
4.5 Vaikutukset yhdyskuntarakenteeseen, liikenteeseen, asumiseen ja ympäristöön.....	65
4.5.1 Yhdyskuntarakenne.....	65
4.5.2 Asuminen.....	66
4.5.3 Liikenne.....	66
4.5.4 Ympäristö.....	67
4.6 Yhteiskunnalliset vaikutukset.....	67
4.6.1 Sosiaaliset vaikutukset.....	67
4.6.2 Ihmisiin kohdistuvat vaikutukset.....	67
4.6.3 Vaikutukset tasa-arvoon ja yhdenvertaisuuteen.....	69
4.6.4 Aluekehitysvaikutukset.....	70
4.6.5 Tietoyhteiskuntavaikutukset.....	71
4.6.6 Henkilöstövaikutukset.....	72
4.6.7 Vaikutukset yrityksiin ja työnantajiin.....	72
5 ASIAN VALMISTELU.....	73
5.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto.....	73
5.2 Muu metropolialueeseen liittyvä valmistelu.....	75
5.3 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen.....	76
6 RIIPPUVUUS MUISTA ESITYKSISTÄ.....	76
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	77
I LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT.....	77
1 Laki metropolihallinnosta.....	77
1 Luku. Yleiset säännökset.....	77
2 Luku. Metropolivaalit.....	80
3 luku. Metropolialueen asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamisoikeudet.....	82
4 Luku. Erinäiset säännökset.....	82
5 Luku. Voimaantulo ja siirtymäsäännökset.....	84
2 Laki metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevien tehtävien hoitamisesta.....	86
3 Laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa koskevasta yhteistoiminnasta.....	87
4 Laki kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta.....	88
5 Laki vesilain 3 luvun 5 §:n muuttamisesta.....	88
6 Laki kiinteistönmuodostamislain 33 §:n muuttamista.....	88
7 Laki metsälain 2 §:n muuttamisesta.....	88
8 Laki vesihuoltolain 5 §:n muuttamisesta.....	88
9 Laki joukkoliikennelain muuttamisesta.....	88
10 Laki joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta.....	89
11 Laki maantielain muuttamisesta.....	89
12 Laki ratalain muuttamisesta.....	89
13 Laki ilmailulain 86 §:n muuttamisesta.....	90
14 Laki elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain 7 §:n muuttamisesta.....	90
15 Laki alueiden kehittämisestä ja rakennerrahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain muuttamisesta.....	90

16 Laki maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta.....	91
4 a Luku.Metropolikaava.....	93
17 Laki ympäristönsuojelulain 12 ja 13 §:n muuttamisesta.....	107
18 Laki luonnonsuojelulain 33 §:n muuttamisesta.....	107
19 Laki maa-aineslain muuttamisesta.....	107
20 Laki rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 5 ja 7 §:n muuttamisesta.....	108
II TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRÄYKSET.....	108
III VOIMAANTULO.....	108
IV SUHDE PERUSTUSLAKIIN JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS.....	108
1 Yhdenvertaisuus.....	108
2 Vaali- ja osallistumisoikeudet.....	108
3 Omaisuuden suoja.....	109
4 Kielelliset oikeudet.....	111
5 Vastuu ympäristöstä.....	111
6 Oikeusturva.....	112
7 Kunnallinen itsehallinto ja itsehallinto kuntaa suuremmalla alueella.....	112
8 Hallinnolliset ja jaotukset.....	114
LAKIEHDOTUKSET.....	115
metropolihallinnosta.....	115
metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevien tehtävien hoitamisesta.....	122
pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa koskevasta yhteistoiminnasta.....	123
kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta.....	124
vesilain 3 luvun 5 §:n muuttamisesta.....	124
kiinteistönmuodostamislain 33 §:n muuttamisesta.....	125
metsälain 2 §:n muuttamisesta.....	126
vesihuoltolain 5 §:n muuttamisesta.....	126
joukkoliikennelain muuttamisesta.....	127
joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta.....	128
maantielain muuttamisesta.....	129
ratalain muuttamisesta.....	130
ilmailulain 86 §:n muuttamisesta.....	132
elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain 7 §:n muuttamisesta.....	133
alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain muuttamisesta.....	133
maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta.....	136
ympäristönsuojelulain 12 ja 13 §:n muuttamisesta.....	147
luonnonsuojelulain 33 §:n muuttamisesta.....	148
maa-aineslain muuttamisesta.....	148
rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 5 ja 7 §:n muuttamisesta.....	149
LIITE.....	151
RINNAKKAISTEKSTIT.....	151
kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta.....	151
vesilain 3 luvun 5 §:n muuttamisesta.....	151
kiinteistönmuodostamislain 33 §:n muuttamisesta.....	152
metsälain 2 §:n muuttamisesta.....	153

vesihuoltolain 5 §:n muuttamisesta.....	154
joukkoliikennelain muuttamisesta.....	155
joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta.....	158
maantielain muuttamisesta.....	159
ratalain muuttamisesta.....	162
ilmailulain 86 §:n muuttamisesta.....	165
elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain 7 §:n muuttamisesta.	165
alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain muuttamisesta.....	166
maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta.....	173
ympäristönsuojelulain 12 ja 13 §:n muuttamisesta.....	195
luonnonsuojelulain 33 §:n muuttamisesta.....	196
maa-aineslain muuttamisesta.....	196
rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 5 ja 7 §:n muuttamisesta.....	198

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Helsingin seudulla, johon kuuluvat pääkaupunkiseudun kaupungit Helsinki, Espoo, Vantaa ja Kauniainen sekä näitä ympäröivät 10 muuta kuntaa: Kirkkonummi, Hyvinkää, Pornainen, Tuusula, Kerava, Järvenpää, Nurmijärvi, Mäntsälä, Sipoo ja Vihti, asuu 26 prosenttia koko maan väestöstä eli yhteensä noin 1 400 000 asukasta. Tämä on merkittävä osuus maamme 16 suurimman kaupunkiseudun yhteenlasketusta väestömäärästä, joka on 4,65 miljoonaa asukasta.

Väestö tulee keskittymään Helsingin seudulle tulevaisuudessa yhä vahvemmin. Vuosien 2000–2013 aikana Helsingin seudulla väestö kasvoi noin 190 000 asukkaalla ja vuoteen 2040 mennessä seudun väestön on ennakoitu kasvavan vielä noin 300 000 asukkaalla. Myös maan työpaikoista merkittävä osuus on keskittynyt pääkaupunkiin ja sitä ympäröiviin kuntiin. Helsingin seudulla osuus koko maan työpaikoista on 33 prosenttia. Seudun merkitystä koko Suomen kansantalouden näkökulmasta korostaa myös se, että sen osuus koko maan bruttokansantuotteesta on 36 prosenttia. Muun muassa väestömäärä, maakunnan rajat ylittävä työssäkäyntialue sekä kansantaloudellinen merkitys erottavatkin Helsingin seudun Suomen muista kaupunkiseuduista.

Helsingin metropolialueen käsitteellä viitataan tavallisesti Helsingin seudun 14 kunnan muodostamaan kokonaisuuteen. Metropolialueena Helsinki ei poikkea maailman muista metropoleista, joille tunnusomaista on päätöksenteon hajautuminen, joka vaikeuttaa kuntarajat ylittävien ja koko metropolialueelle kasautuvien erityisten ongelmien ratkaisua. Metropolialueilla nämä ongelmat ovat usein muuta maata suurempia ja ongelmien

vaikutukset heijastuvat laajemmalle alueelle sekä koko maan kansantalouden kehitykseen.

Väestömäärän kasvaessa metropolialueen taajama-alueet laajenevat ja keskuskaupungin ohella myös kehyskuntien väestö kasvaa merkittävästi. Tämä merkitsee pendelöinnin kasvua muun muassa kohtuuhintaisten asuntojen puutteen vuoksi, mikä osaltaan rajoittaa alueiden kilpailukykyä. Helsingin metropolialueen väestökasvu ja taajama-alueiden laajeneminen edellyttävät alueen yhdyskuntarakenteen yhtenäistä suunnittelua.

Seudun maankäytön, asumisen ja liikenteen yhteensovittamiseen liittyviin ongelmiin on pyritty vaikuttamaan niin kunta- ja palvelurakennemuutoksessa (Paras) kuin kuntamuutoksessa sekä kuntien vapaaehtoisella yhteistyöllä samoin kuin valtion ja seudun kuntien välisillä maankäytön, asumisen ja liikenteen aiesopimuksilla. Helsingin seudulla on eri vuosikymmeninä tehty useita selvityksiä alueen yhteistyön tiivistämisestä ja lakisääteistämisestä.

Kuntamuutuksesta ohjaavassa kuntarakennelaissa (1698/2009) Helsingin metropolialuetta koskee erityinen selvityssperuste, jonka perusteella alueen 14 kuntaa ovat velvollisia selvittämään kuntaliitosta.

Kuntamuutos pohjautuu pääministeri Kataisen hallituksen ohjelmaan, jonka mukaan hallitus toteuttaa koko maan laajuisen kuntamuutuksen. Sen tavoitteina on vahvoihin peruskuntiin pohjautuva kuntarakenne. Helsingin seudun näkökulmasta keskeisiä ovat linjaukset, joiden mukaan vahvan peruskunnan tulisi kyetä vastaamaan tuloksellisesta elinkeinopolitiikasta ja kehittämistyöstä sekä kyetä vastaamaan tehokkaasti yhdyskuntarakenteiden hajautumiskehitykseen. Metropolialueella kunta- ja palvelurakennemuutokset korostuvat erityisesti kansallisen kilpailukykyyn ja

kasvupotentiaalin kannalta. Hallitusohjelman mukaan myös tarve metropolialuetta koskevalle erillislailla selvitetään.

Hallitus hyväksyi 29.8.2013 rakennepoliittisen ohjelman talouden kasvuedellytysten vahvistamiseksi ja julkisen talouden kestävyysvajeen umpeen kuromiseksi. Rakennepoliittisen ohjelman mukaan metropolialueen kilpailukyky varmistetaan, estetään segregatiota sekä tehostetaan maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnittelua ja toteutusta edistämällä alueen kuntaliitoksia ja kokoamalla sen tueksi metropolihallinto.

Kuntaliitosten ja yhteisen hallinnon kokonaisuudesta tehdään päätökset vuoden 2015 alkuun mennessä ja uusi rakenne tulee voimaan viimeistään vuoden 2017 alusta. Kuntia kannustetaan etenemään itse käynnistämällä kuntaliitosselvitysalueilla. Alueen kokonaisuuden varmistamiseksi valtiovarainministeriö asettaa alueelle erityisen kuntajakoselvittäjän. Kuntajakoselvitykset toteutetaan kuntarakennelain edellyttämässä aikataulussa.

Lisäksi perustetaan metropolihallinto, jonka päättävä toimielin on vaaleilla valittu valtuusto. Metropolihallinto hoitaisi metropoliselvityshenkilöiden suositusten mukaisesti alueen kilpailukyvyn sekä elinkeino- ja innovaatiopolitiikan, maankäytön, asumisen ja liikenteen toteuttamisen sekä segregatioon, työvoimaan ja maahanmuuttoon liittyvien seudullisten kysymysten ratkaisemisen. Metropolivaltuusto hyväksyisi metropolikaavan ja sen toimeenpano-osan, joka ohjaisi kuntien päätöksentekoa maankäytön, asumisen ja liikenteen asioissa. Tämän tulee varmistaa, että valtion kanssa yhdessä päätetyt kaavoitus- ja asuntotavoitteet täyttyvät.

Metropolihallinnolle osoitetut seudulliset julkishallinnon tehtävät siirrettäisiin kunnista, kuntayhtymistä ja valtionhallinnosta. Metropolihallintoon liittyvän lainsäädännön valmistelu käynnistetään nopealla aikataululla rinnan kuntaliitosselvitysten kanssa. Valmistelussa metropolihallinnon tehtävien tarkka sisältö ja laajuus ovat kytköksissä esiselvityksen

mukaisesti alueella tapahtuvien kuntaliitosten laajuuteen ja merkittävyyteen.

2 Nykytila

2.1 Perustuslaki ja kansainväliset sopimukset

Perustuslain 121 §:ssä säädetään kunnallisesta ja muusta alueellisesta itsehallinnosta. Suomi jakautuu kuntiin, joiden hallinnon tulee perustua kunnan asukkaiden itsehallintoon. Perustuslain 121 §:n mukaan kuntien itsehallinnon keskeiset elementit ovat seuraavat:

1. kuntien hallinnon tulee perustua kunnan asukkaiden itsehallintoon;
2. kuntien hallinnon yleisistä perusteista säädetään lailla;
3. kunnille annettavista tehtävistä säädetään lailla; ja lisäksi
4. kunnilla on verotusoikeus.

Perustuslain 121 §:n mukaan kunnille voidaan antaa tehtäviä vain lailla. Laissa säädettyjä tehtäviä on mahdollista täsmentää asetuksella.

Säädettäessä kunnille tehtäviä on huolehdittava, että kunnilla on tosiasialliset edellytykset taloudellisesti suoriutua tehtävien hoidosta eli riittävä rahoitus tehtävien hoitamiseksi. Valtio ei voi vapautua jonkin oikeuden toteuttamisvastuustaan pelkäästään siirtämällä lailla tätä tarkoittavia tehtäviä kunnille. Perustuslakivaliokunta on mietinnöissään usein viitannut tähän ns. rahoitusperiaatteeseen ja katsonut sen olevan perustuslailla suojattu. Rahoitusperiaatteen tulee toteutua sekä valtakunnallisella tasolla että yksittäisen kunnan tasolla. Se kytkeytyy ennen kaikkea kunnan oikeuteen päättää omasta taloudestaan.

Yksilöiden oikeudesta osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnan ja elinympäristönsä kehittämiseen säädetään perustuslain 2 §:ssä. Lisäksi 14 §:n 4 momentin mukaan julkisen vallan tehtävänä on edistää yksilön mahdollisuuksia osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan ja vaikuttaa häntä itseään koskevaan päätöksentekoon. 14 §:ssä säädetään myös vaali- ja osallistumisoikeuksista. Pykälän 1 momentin mukaan jokaisella 18 vuotta täyttäneellä

Suomen kansalaisella on oikeus äänestää valtiollisissa vaaleissa ja kansanäänestyksessä. 3 momentin mukaan 18 vuotta täyttäneillä Suomen kansalaisilla ja maassa vakinaisesti asuvilla ulkomaalaisilla on oikeus äänestää kunnallisvaaleissa ja kunnallisessa kansanäänestyksessä sen mukaan kuin lailla säädetään. 2 momentin mukaan kansanvaltaan sisältyy yksilön oikeus osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnan ja elinympäristönsä kehittämiseen.

Perustuslain 17 §:n 1 momentin mukaan suomi ja ruotsi ovat kansalliskieliä. Pykälän 2 momentin mukaan jokaisen oikeus käyttää tuomioistuimessa ja muussa viranomaisessa asiassaan omaa kieltään, suomea tai ruotsia, sekä saada toimituskirjansa tällä kielellä turvataan lailla. Kielellisistä oikeuksista säädetään yleislakina voimassa olevassa kielilaissa (423/2003) sekä erityislainsäädännössä.

Perustuslain 122 §:n mukaan hallintoa järjestettäessä tulee pyrkiä yhteensopiviin aluejaotuksiin, joissa turvataan suomen- ja ruotsinkielisen väestön mahdollisuudet saada palveluja omalla kielellään samanlaisten perusteiden mukaan. Tarkoituksena on ensisijaisesti turvata palvelut niin suomen kuin ruotsin kielellä, mikä ei kuitenkaan edellytä yksikielisten yksiköiden muodostamista tätä tarkoitusta varten.

Kuntia koskevaa lainsäädäntöä säädettäessä on otettava huomioon myös Euroopan neuvoston hyväksymään Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjaan (SopS 65 ja 66/1991) sisältyvät velvoitteet. Peruskirja saatettiin Suomessa voimaan asetuksella (1181/1991) vuoden 1991 lokakuun alusta. Peruskirja on periaatteessa tuomioistuimissa suoraan sovellettavaa oikeutta, mutta sen määräykset ovat niin väljiä, että käytännössä niitä käytetään lähinnä tulkintaan vaikuttavina itsehallintoa tukevin periaatteina. Suurin merkitys peruskirjalla on lakeja säädettäessä. Peruskirjan 3 artiklan mukana paikallinen itsehallinto on paikallisviranomaisten oikeutta ja kelpoisuutta säännellä ja hoitaa julkisia asioita omalla vastuullaan. Tätä oikeutta käyttävät valtuustot, tai kokoukset, joiden jäsenet on valittu salaisessa äänestyksessä vapailla välittömällä vaaleilla,

yhtäläisen ja yleisen äänioikeuden periaatteen mukaisesti, ja joilla voi olla niille vastuussa olevia toimeenpanevia elimiä. Tämä määräys ei millään tavoin vaikuta kansalaiskokousten tai kansanäänestysten järjestämiseen tai muunlaiseen kansalaisten suoraan osallistumiseen, milloin se on lainsäädännössä sallittu. 4 artiklan mukaan julkisista tehtävistä tulee yleensä ensisijaisesti huolehtia kansalaista lähinnä olevien viranomaisten. Annettaessa jokin tehtävä muulle viranomaiselle on otettava huomioon tehtävän laajuus ja luonne sekä tehokkuus- ja taloudellisuusvaatimukset.

2.2 Kuntalaki

2.2.1 Kuntien tehtävät ja yhteistoiminta

Kuntalain (365/1995) 2 §:ssä säädetään yleisesti kunnan tehtävistä ja niiden hoitamisesta. Pykälän 1 momentin mukaan kunta hoitaa itsehallinnon nojalla itselleen ottamansa ja sille laissa säädettyt tehtävät. Kunnille ei saa antaa uusia tehtäviä tai velvollisuuksia taikka ottaa pois tehtäviä tai oikeuksia muuten kuin säätämällä siitä lailla. 2 momentin mukaan kunta voi sopimuksen nojalla ottaa hoitaakseen muitakin kuin itsehallintoonsa kuuluvia tehtäviä.

Kunnan tehtävät jakautuvat 1) kunnan itsehallintonsa nojalla itselleen ottamiin tehtäviin (yleinen toimiala), 2) kunnan lakisääteisiin tehtäviin (erityinen toimiala) sekä 3) kunnan sopimuksen nojalla hoidettavakseen ottamiin (toimeksiantotehtävät).

Kuntalain 2 §:n 3 momentissa säädetään yleisesti kunnan tehtävien hoitamisesta. Kunta voi hoitaa laissa säädetty tehtävänsä itse, yhteistoiminnassa muiden kuntien kanssa ja hankkia tehtävien hoidon edellyttämiä palveluja myös muilta palvelujen tuottajilta.

Kuntalain 76 §:ssä säädetään yhteistoiminnan muodoista. Pykälän 1 momentin mukaan kunnat voivat sopimuksen nojalla hoitaa tehtäviään yhdessä. 2 momentin mukaan kunnat voivat sopia, että tehtävä annetaan toisen kunnan hoidettavaksi yhden tai useamman kunnan puolesta taikka että tehtävän hoitaa kuntayhtymä. 3

momentin mukaan kunnat voivat myös sopia, että kunnalle tai sen viranomaiselle laissa säädetty tehtävä, jossa toimivaltaa voidaan siirtää viranhaltijalle, annetaan virkavastuulla toisen kunnan viranhaltijan hoidettavaksi.

Kuntalain 76 §:n 4 momentin mukaan kunnan velvollisuudesta kuuluu kuntayhtymään jollakin toimialalla ja määrättyllä alueella säädetään erikseen. Kuntien lakiin perustuvia yhteistoimintavelvoitteita on muun muassa erikoissairaanhoidon, maakuntakaavoituksen ja alueiden kehittämisen, palo- ja pelastustoimen, sosiaali- ja perusterveydenhuollon sekä ympäristöterveydenhuollon tehtävien hoidossa. Pääkaupunkiseudun kunnille on laissa säädetty yhteistoimintavelvoite jätehuollon ja joukkoliikenteen suunnittelun järjestämistä koskeissa tehtävissä. Yhteistoimintavelvoitteiden osuus kuntien menoista on noin 60 prosenttia.

2.2.2 Kuntayhtymä yhteistoiminnan muotona

Kuntayhtymä on merkittävin kuntien yhteistoimintamuodoista, vaikka niiden määrä on vähentynyt. Vuonna 2013 kuntayhtymiä oli yhteensä 155. Kuntayhtymämallia käytetään yleensä silloin, kun on kyse useita kuntia käsittävästä yhteistoiminnasta.

Pääosa kuntayhtymistä on vapaaehtoisia. Tietyillä tehtäväalueilla erityislainsäädäntö velvoittaa kunnat keskinäiseen yhteistoimintaan ja kuulumaan kuntayhtymään (sairaanhoitopiirit, erityishuoltopiirien kuntayhtymät, maakuntien liitot).

Kuntayhtymä on jäsenkunnista erillinen, itsenäinen julkisoikeudellinen oikeushenkilö. Perussäännökset kuntayhtymän perustamisesta, hallinnon ja päätöksenteon järjestämisestä, taloudesta ja purkamisesta sisältyvät kuntalain 78–86 pykälisiin.

Kuntayhtymä perustetaan kuntien välisellä, jäsenkuntien hyväksymällä perussopimuksella. Perussopimuksessa voidaan tarkemmin sopia kuntayhtymän voimaantulosta ja toiminnan aloittamisesta. Perussopimuksessa on muun muassa mainittava kuntayhtymän nimi, kotipaikka,

tehtävät ja jäsenkunnat. Kuntalain 78 §:n 3 momentin mukaisesti perussopimuksessa on sovittava myös yhtymän hallinnon järjestämiseen, talouteen, hallintoon, talouden tarkastukseen sekä yhtymästä eroamiseen ja purkamiseen liittyvistä kysymyksistä.

Kuntalain 78 §:n mukaan perussopimuksessa on sovittava edelleen kuntayhtymän toimielinten jäsenten tai yhtymäkokousedustajien lukumäärästä ja äänivallan perusteista. Äänivallan perusteet on siten lähtökohtaisesti sovittavissa. Äänivallan perusteena voidaan käyttää muun muassa kunnan asukaslukua tai peruspääomaosuutta. Myös äänivallan rajoituksista on lähtökohtaisesti mahdollista sopia.

Kuntayhtymän perussopimuksen muuttaminen tapahtuu jäsenkuntien valtuustojen päätöksillä. Perussopimusta voidaan myös ns. pakkokuntayhtymissä muuttaa, jos muutosta kannattaa vähintään kaksi kolmasosaa jäsenkunnista ja niiden asukasluku on vähintään puolet kaikkien jäsenkuntien yhteenlasketusta asukasluvusta. Ns. pakkokuntayhtymissä jäsenkuntaa ei kuitenkaan voida ilman suostumustaan velvoittaa osallistumaan uusien vapaaehtoisten tehtävien hoitamiseen ja näistä aiheutuviin kustannuksiin.

Kuntayhtymässä päätösvaltaa käyttävät jäsenkunnat yhtymäkokouksessa tai perussopimuksessa määrätty jäsenkuntien valitsema toimielin, yleensä yhtymävaltuusto. Kuntayhtymällä voi olla myös muita perussopimuksen mukaisia toimielimiä. Yhtymäkokousedustajan valitsee jäsenkunnan kunnanhallitus tai valtuuston päättämä kunnan muu toimielin.

Vaalikelpoisuudesta kuntayhtymän toimielimiin säädetään kuntalain 82 §:ssä. Vaalikelpoinen kuntayhtymän toimielimiin on henkilö, joka on kuntalain 33 §:n mukaan vaalikelpoinen kuntayhtymän jäsenkunnan luottamustoimeen, pois lukien välittömästi kunnallishallintoa koskevia valvontatehtäviä hoitava valtion virkamies ja saman kuntayhtymään pysyväisluonteisessa palvelussuhteessa oleva henkilö. Vaalikelpoisuudesta muihin kuin yhtymäkokouksen tai perussopimuksessa

määrätyn jäsenkuntien valitseman päätösvaltaa käyttävän toimielimen jäseneksi säädetään pykälän 2 ja 3 momentissa. Kuntayhtymän perussopimuksessa voidaan sopia, että kuntayhtymän muun toimielimen kuin yhtymäkokouksen jäsenten ja varajäsenten tulee olla jäsenkuntien valtuutettuja.

Kuntayhtymän jäsenkunnat ovat rajoittamattomassa vastuussa kuntayhtymän veloista ja perussopimuksessa on sovittava kuntien välisestä vastuunjaosta. Sellaisten menojen rahoituksesta, joita ei muutoin saada katetuiksi, vastaavat jäsenkunnat siten kuin kuntien vastuunjaosta on perussopimuksessa sovittu.

Jäsenkunta voi erota kuntayhtymästä. Eroaminen tapahtuu valtuutettujen toimikauden päättyessä jäsenkunnan ilmoitettua eroamisesta toimikauden päättymistä edeltävän kalenterivuoden loppuun mennessä, mikäli perussopimuksessa ei ole muuta sovittu. Tämä ei koske pakkojäsenyyteen perustuvia kuntayhtymiä.

2.2.3 Osallistuminen ja vaikuttaminen

Kuntalaissa on korostettu kuntalaisten osallistumista ja vaikuttamista kokoamalla tätä koskevat säännökset erilliseen lukuun. Siinä säädetään muun muassa ääni- ja äänestysoikeudesta, osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksista, tiedottamisesta sekä kunnallisesta, neuvoo-antavasta kansanäänestyksestä ja aloiteoikeudesta. Se, mitä kuntalain 27–29 §:ssä säädetään koskien osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksia, aloiteoikeutta ja tiedottamista kunnassa on soveltuvin osin voimassa myös kuntayhtymissä.

Äänioikeus kunnassa toimitettavissa kunnallisvaaleissa on kuntalain 26 §:n mukaan Suomen sekä muun Euroopan unionin jäsenvaltion, Islannin ja Norjan kansalaisella, joka viimeistään vaalipäivänä täyttää 18 vuotta ja jonka kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta kyseinen kunta on väestötietojärjestelmässä olevien tietojen mukaan 51. päivänä ennen vaalipäivää päivän päättyessä. Äänioikeus kunnallisvaaleissa on myös muulla edellä

säädetyt edellytykset täyttävällä ulkomaalaisella, jos hänellä tuolloin on ollut kotikunta Suomessa kahden vuoden ajan. Äänestys-oikeuden perusteet ovat samat kuin äänioikeuden perusteet. Kunnan osa-aluetta koskevassa kansanäänestyksessä äänestys-oikeus on vain henkilöllä, jonka asuinpaikka on asianomaisella kunnan osa-alueella (KuntaL 26 §).

Kunnan asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksista säädetään kuntalain 27 §:ssä. Valtuuston on pidettävä huolta siitä, että kunnan asukkailla ja palvelujen käyttäjillä on edellytykset osallistua ja vaikuttaa kunnan toimintaan.

Kuntalain 28 §:n mukaan kunnan asukkaalla on oikeus tehdä kunnalle aloitteita sen toimintaa koskevissa asioissa. Jos valtuuston toimivaltaan kuuluvassa asiassa aloitteen tekijöinä on vähintään kaksi prosenttia äänioikeutetuista kunnan asukkaista, asia on otettava valtuustossa käsiteltäväksi viimeistään kuuden kuukauden kuluessa asian vireille tulosta.

Kuntalain 30 §:n mukaan valtuusto voi päättää, että kunnalle kuuluvasta asiasta toimitetaan kansanäänestys. Kansanäänestys on neuvoo-antava, ja se voidaan toimittaa koko kuntaa tai jotakin kunnan osa-aluetta koskevana. Kaikilla äänestys-oikeutetuilla on yhtäläinen äänestys-oikeus. Äänestys on salainen. Kansanäänestysaloitteen voi kuntalain 31 §:n mukaan tehdä vähintään viisi prosenttia äänioikeutetuista kunnan asukkaista. Valtuuston on viipymättä päätettävä, toimitetaanko aloitteesta tarkoitettu kansanäänestys. Menettelystä kunnallisessa kansanäänestyksessä säädetään laissa neuvoo-antavissa kunnallisissa kansanäänestyksissä noudatettavasta menettelystä (656/1990).

2.3 Vaalit ja vaalilaki

Kuntalain 1 §:n 2 momentissa säädetään, että kunnan päätösvaltaa käyttää asukkaiden valitsema valtuusto. Edelleen kuntalain 9 §:ssä säädetään, että valtuuston jäsenet ja varajäsenet valitaan kunnallisvaaleissa vaalivuotta seuraaviksi neljäksi kalenterivuodeksi ja, että kunnallisvaalit toimitetaan välittöminä, salaisina ja

suhteellisina yhtäläiseen äänioikeuteen perustuen. Vaalilain (714/1998) 144 §:n mukaan kunnallisvaalien vaalipäivä on lokakuun neljäs sunnuntai.

Kuntaa laajemmalla alueella toimitettavista alueellisista (paikallisista) vaaleista on toistaiseksi ollut vähän kokemuksia. Käytännössä ainoat kokemukset on saatu vuosina 2005–2012 toteutetusta Kainuun hallintokokeilusta. Kokeilun tarkoituksena oli hankkia kokemuksia maakunnallisen itsehallinnon vahvistamisen vaikutuksista Kainuun kehittämiseen, kunnallisten palvelujen järjestämiseen, kansalaisten osallistumiseen, kunnallishallintoon, valtion aluehallinnon toimintaan sekä maakunnan ja valtion keskushallinnon suhteeseen. Kainuun hallintokokeilusta annettua lakia (343/2003) sovellettiin Kainuun maakunnassa Kajaanin ja Kuhmon kaupunkien sekä Hyrynsalmen, Paltamon, Puolangan, Ristijärven, Sotkamon ja Suomussalmen kuntien alueella (kokeilualue). Kainuun maakunta toimi kokeilulain 3 §:n mukaan laissa tarkoitetuissa tehtävissä maakunnan asukkaiden itsehallintoon perustuvana julkisoikeudellisena yhteisönä. Maakunnan tehtävänä oli muun muassa huolehtia maakunnan suunnittelusta, alueiden kehittämisestä, terveydenhuollosta, sosiaalihuollosta ja koulutuksesta sekä niiden rahoituksesta tietyin rajoituksin. Samoihin aikoihin Kainuun hallintokokeilun kanssa säädettiin myös laki seutuvaltuustokokeilusta (62/2004), joka sisälsi samantyyppisen sääntelyn seutuvaltuuston vaaleista kuin Kainuun hallintokokeilulaki. Seutuvaltuustokokeilulakia ei koskaan käytännössä sovellettu ja se kumottiin vuonna 2008.

Kainuun hallintokokeilusta annetun lain 8 §:n mukaan maakunnan päätösvaltaa käytti maakunnan asukkaiden neljäksi kalenterivuodeksi kerrallaan valitsema maakuntavaltuusto. Maakuntavaltuuston vaalit toimitettiin samanaikaisesti kunnallisvaalien kanssa. Vaaleilla valittua valtuustoa perusteltiin merkittävillä tehtävillä ja niitä koskevan päätöksenteon kansanvaltaisuuden turvaamisella. Myös perustuslakivaliokunnan lausunnossa (PeVL 65/2002 – HE 198/2002 vp) korostettiin, että

hallintojärjestelmän kansanvaltaisuus lieventää tehtävien siirrosta johtuvaa kuntien asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien kaventumista kokeilualueen kunnissa. Vaikka kunnilta maakunnalle lakiehdotuksen perusteella siirtyvät tehtävät olivat kuntien ns. pakollisia tehtäviä, ei sääntelyn nähty rajoittavan kuntien yleistä toimialaa tai niiden oikeutta itsehallintonsa mukaisesti hoitaa vapaaehtoisesti itselleen ottamiaan tehtäviä. Maakunnalle ei myöskään siirretty kaikkia kuntien pakollisia tehtäviä. Valiokunta katsoi, että hallintokokeilua koskeva sääntely voidaan kokonaisarvioon perusteella tällaisessa kokeiluyhteydessä toteuttaa tavallisen lain säätämisyksityksessä.

Kainuun maakuntavaltuustossa oli alun perin 39 jäsentä. Kustakin hallintokokeilualueen kunnasta valittiin maakuntavaltuutettuja kunnan asukasmäärän osoittamassa suhteessa, kuitenkin vähintään yksi. Toisaalta maakuntavaalien poliittinen suhteellisuus määräytyi niin, että kokeilualue oli yhtenä vaalipiirinä. Kuntien edustavuuden ja poliittisen suhteellisuuden yhteensovittaminen osoittautui käytännössä hankalaksi, mistä johtuen maakuntavaalien vaalijärjestelmä muodostui vaikeaselkoiseksi ja huonosti toimivaksi.

Vuoden 2004 maakuntavaalien kokemusten perusteella vaalijärjestelmää muutettiin vuonna 2006 (laki Kainuun hallintokokeilusta annetun lain muuttamisesta 764/2006) siten, että kuntakiintiöt poistettiin ja maakunta toimi yhtenä vaalipiirinä. Samalla kuitenkin valtuuston kokoa kasvatettiin 59:ään. Tätä lainmuutosta koskeneessa lausunnossaan eduskunnan perustuslakivaliokunta (PeVL 22/2006 vp.) totesi muun muassa, että perustuslain kannalta merkityksellisiä ovat ehdotukset kuntakohtaisesta ehdokasasettelusta ja kuntakohtaisista kiintiöistä luopumisesta maakuntavaltuuston vaaleissa. Valtuutettujen lukumäärä määräytyy ehdotuksen perusteella kokeilualueen yhteenlasketun asukasluvun mukaan ja kokeilualue muodostaa maakuntavaaleissa yhden vaalipiirin. Tässä vaalijärjestelmässä on mahdollista, että yhdestä tai useammasta kokeilualueen

kunnasta ei tule ehdokasta valituksi maakuntavaltuustoon. Tätä mahdollisuutta jossain määrin vähentää se, että valtuutettujen lukumäärä kasvaa ehdotetun sääntelyn perusteella 39:stä 59:ään. Riski ei kuitenkaan kokonaan poistu. Maakuntahallinnon etäisyyteen liittyvä kysymys muodostuu valiokunnan mielestä aiempaa vakavammaksi tilanteessa, jossa jostakin kunnasta ei tulisi lainkaan valituksi valtuutettua maakuntavaltuustoon tai jossa jonkun kunnan asukkaat voisivat vaalijärjestelmän takia saada muihin verrattuna olennaisesti merkittävemmän aseman. Kainuun maakuntahallinnon voidaan katsoa vaalijärjestelmän ehdotetun muutoksen seurauksena perustuvan nykyistä selkeämmin kokeilualueen kuntien asukkaiden sijasta maakunnan asukkaiden itsehallintoon, mikä on perustuslailla suojatun kunnallisen itsehallinnon kannalta ongelmallista.

2.4 Kielilaki ja kuntien kielellinen asema

Julkisen vallan on perustuslain mukaisesti huolehdittava maan suomen- ja ruotsinkielisen väestön sivistyksellisistä ja yhteiskunnallisista tarpeista samanlaisten perusteiden mukaan. Viranomaisten tulee toiminnassaan vaalia maan kielellistä kulttuuriperintöä ja edistää molempien kansalliskielten käyttämistä. Jos olosuhteet sitä edellyttävät, julkisen vallan on ryhdyttävä erityistoimenpiteisiin kansalliskieliin liittyvien sivistyksellisten tai yhteiskunnallisten tarpeiden turvaamiseksi.

Kielellisen jaotuksen perusyksikkö on kunta. Kunta on joko yksikielinen tai kaksikielinen. Kuntien kielellinen jaotus määrittää myös muiden viranomaisten kielellisen jaotuksen: sen perusteella määräytyy kuntayhtymien, esimerkiksi sairaanhoitopiirien kielellinen jaotus. Jos kuntayhtymään kuuluu sekä suomen- että ruotsinkielisiä kuntia tai vain yksi kaksikielinen kunta, kuntayhtymä on kaksikielinen.

Kielilain (423/2003) mukaiset kielelliset oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät pääosin kunnan tai muun viranomaisen kielellisen jaotuksen perusteella.

Erityislainsäädännössä säädetään kielellisistä oikeuksista eräillä hallinnonaloilla, jotka osittain poikkeavat kunnan kielellisestä asemasta. Kaksikielisen viranomaisen on tarjottava palveluja ja toimittava muutoinkin pääsääntöisesti molemmilla kielillä. Hallintoasiassa asian käsittelykieli määräytyy asianomaisen kielen perusteella.

Kielilain mukaan jokaisella on oikeus käyttää kaksikielisen viranomaisen kanssa asioidessaan kanssa suomea tai ruotsia. Viranomaisen tulee toiminnassaan oma-aloitteisesti huolehtia siitä, että yksityishenkilön kielelliset oikeudet toteutuvat käytännössä. Viranomaisen tulee sekä palvelussaan että muussa toiminnassaan osoittaa käyttävänsä molempia kieliiä. Kaksikielisen viranomaisen tulee palvella suomeksi ja ruotsiksi ja yhteydenottoissaan yksityishenkilöihin ja oikeushenkilöihin käyttää näiden kieltä, suomea tai ruotsia, jos se on tiedossa tai kohtuudella selvitettävissä, taikka molempia.

Helsingin seudun 14 kunnasta Espoo, Helsinki, Kauniainen, Kirkkonummi, Sipoo ja Vantaa ovat kaksikielisiä ja muut yksikielisiä suomenkielisiä. Porvoo ja Lohja ovat kaksikielisiä. Koko maan ruotsinkielisestä väestöstä noin 28 prosenttia (lähes 81 000 henkilöä) asuu Helsingin seudun alueella. Heidän osuutensa seudun kokonaisväkimäärästä on noin 6 prosenttia. Ruotsinkielisten vanhusten ja lasten määrä metropolialueen kaksikielisisä kunnissa kasvaa ja on suhteellisesti suurempi kuin mitä ruotsinkielisen väestön suhteellinen määrä kokonaisuudessaan on.

2.5 Maakuntajaotus, maakuntajakolaki ja laki alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnasta

Suomi on jaettu alueiden kehittämistä ja alueiden käytön suunnittelua varten maakuntiin. Valtioneuvosto päättää maakuntajakolain (1159/1997) nojalla maakuntien lukumäärän, alueet ja nimet asianomaisia maakuntien liittoja ja kuntia kuultuaan. Kussakin maakunnassa maakunnan yleisestä kehittämisestä, kuntien yhteistyön edistämisestä, maakunnan suunnittelusta sekä EU:n rakennerahasto-

ohjelmaehdotuksen alueellisesta laatisemisesta vastaa maakunnan liitto (laki alueiden kehittämisestä ja rakennerrahastotoiminnan hallinnoinnista 7/2014).

Maakuntajakolain mukaan maakunnaksi määrätään alue, johon kuuluvat kunnat muodostavat toiminnallisesti ja taloudellisesti sekä alueen suunnittelun kannalta tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden.

Maakunnista annetun valtioneuvoston päätöksen (799/2009) 1 §:n 1 kohdan mukaan Uudenmaan maakuntaan kuuluvat Askola, Espoo, Hanko, Helsinki, Hyvinkää, Inkoo, Järvenpää, Karkkila, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Lapinjärvi, Lohja, Loviisa, Myrskylä, Mäntsälä, Nurmijärvi, Pornainen, Porvoo, Pukkila, Raasepori, Sipoo, Siuntio, Tuusula, Vantaa ja Vihti.

Alueiden kehittämisestä ja rakennerrahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain (7/2014) 3 §:n mukaan alueella tarkoitetaan maakuntajakolain mukaisia maakunnan alueita tai valtion aluehallintoviranomaisten toimialueita sekä valtakunnallisessa toiminnassa Manner-Suomen aluetta. Lain 5 §:n mukaan vastuu alueiden kehittämisestä on kunnilla ja valtiolla sen mukaan kuin em. laissa säädetään. Alueiden kehittämiseen liittyvien tehtävien hoitamisesta kussakin maakunnassa vastaa maakunnan liitto aluekehittämisviranomaisena. Maakunnan liitto on kuntayhtymä, jossa alueen kuntien on oltava jäseninä. Pykälässä tarkoitettu kuntayhtymä on muun muassa Uudenmaan liitto - kuntayhtymä, jonka jäsenkuntia ovat edellä mainitut Uudenmaan maakunnan kunnat.

Maakunnan suunnitteluun kuuluvat maankäyttö- ja rakennuslain 25 §:ssä tarkoitettu maakuntasuunnitelma, muuta alueiden käytön suunnittelua ohjaava maakuntakaava sekä maakunnan kehittämisen lähivuosien tavoitteet osoittava maakuntaohjelma. Maakuntaohjelma sisältää maakunnan mahdollisuuksiin ja tarpeisiin, kulttuuriin ja muihin erityispiirteisiin perustuvat kehittämisen tavoitteet, kuvauksen maakunnan kehittämisen kannalta keskeisistä hankkeista ja muista olennaisista toimenpiteistä, laadittavista yhteistyösopimuksista tavoitteiden

saavuttamiseksi ja tarvittaessa määrittelyn alueen kuntien yhteistyöalueista sekä suunnitelman ohjelman rahoittamiseksi. Maakunnan liitto vastaa erilaisten aluekehittämisohjelmien valmistelusta (kuten EU:n rakennerrahasto-ohjelmien alueellisten ohjelmien laatiminen) sekä voi myöntää maakunnan kehittämisrahaa ja Euroopan aluekehitysrahaston varoja hankkeisiin.

Maakunnan liitto vastaa aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta. Alueiden kehittämiseen liittyvät tehtävät ovat monipuolisia ja niitä ovat toteuttamassa useat eri tahot. Kehittämistyötä ja suunnitelmia tehdään yhdessä eri toimijoiden kanssa, joista keskeisiä ovat valtion viranomaiset kuten elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, työmarkkina- ja elinkeinoelämää edustavat järjestöt, maakunnan keskuskaupungit ja muut kunnat sekä yliopistot ja muut oppilaitokset.

Maakunnallisena yhteistyöelimenä toimii maakunnan yhteistyöryhmä, jonka asettaa maakunnan liiton hallitus.

Maakunnan liitto kehittää alueensa elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä, vastaa alueellisen pitkän ja keskipitkän aikavälin koulutustarpeiden ennakkoinnin yhteensovittamisesta ja alueellisten koulutustarpeiden valmistelusta osana koulutuksen ja tutkimuksen kehittämissuunnittelua sekä alueellisten luonnonvarojen ja ympäristöä koskevien suunnittelumenettelyjen käynnistämisestä sekä kulttuuria koskevien suunnitelmien ja kehittämistoimenpiteiden yhteensovittamisesta maakunnan muun suunnittelun kanssa. Edelleen maakuntien liitot vastaavat myös maakunnan liikennejärjestelmäsuunnitelman suunnittelumenettelyn käynnistämisestä, siihen liittyvän yhteistyön johtamisesta ja kyseisen suunnittelun yhteensovittamisesta muun maakunnan suunnittelun kanssa. Tämä tehtävä ei kuitenkaan koske Helsingin seutua. Lisäksi liitoilla on eräitä ennakkointiin sekä kuntien ja muiden toimijoiden ja kansainvälisen yhteistyön edistämiseen liittyviä tehtäviä.

2.6 Kuntarakennelaki, vireillä olevat kuntajakoselvitykset ja alueen kuntarakenne

Kuntarakennelaissa (1698/2009) säädetään kuntajaon muuttamisen edellytyksistä ja kuntajaon muuttamisesta koskevasta päätöksentekomenettelystä.. Kuntajaon kehittämisen tavoitteena on lain 2 §:n mukaan elinvoimainen, alueellisesti eheä ja yhdyskuntarakenteeltaan toimiva kuntarakenne.

Kuntarakennelain väliaikaisella muutoksella säädetään myös kuntauudistuksen toteuttamisesta ja kunnan velvollisuudesta selvittää kuntien yhdistymistä. Yhdistymistä tulee selvittää mikäli kunta täyttää laissa mainitut selvityspäätökset.

Helsingin metropolialueella, joka lain 3 §:n mukaan käsittää Helsingin seudun 14 kunnan muodostaman kokonaisuuden sovelletaan lain 4 d §:n työpaikkaomavaraisuus-, työssäkäynti- ja yhdyskuntarakennepäätökset sijasta omaa selvityspäätöstään. Näiden kuntien tulee lain 4 e §:n mukaan selvittää yhdistymistä alueilla, joilla on merkittävä yhdyskuntarakenteen eheyttämistarve yhteisen keskustajaman ja sen kasvupaineen vuoksi ja jotka muodostavat toiminnallisen kokonaisuuden sekä ovat perusteltuja alueen kokonaisuuden kannalta. Kuntien tulee kuitenkin osallistua yhdistymisselvityksiin muiden kuntien kanssa, jos se on tarpeen toiminnallisen kokonaisuuden muodostamiseksi. Yhdistymisselvityksessä, johon osallistuu jokin Helsingin metropolialueen kunnista, on lisäksi arvioitava kuntien yhdistymisen suhdetta metropolihallinnon tarpeeseen erityisesti yhdyskuntarakenteen eheyttämisen, joukkoliikenteen ja sosiaalisen asuntotuotannon näkökulmasta.

Metropolialueen kuntiin sovelletaan myös lain 4 c §:n mukaista palveluperustetta ja 4 f §:n mukaista talousperustetta. Palveluperusteella tulee kuntien, joissa on alle 20 000 asukasta, selvittää kuntien yhdistymistä alueella, jossa on palveluiden järjestämisen, rahoittamisen ja kehittämisen kannalta riittävä väestöpohja ja kyky omaan

palvelutuotantoon; erityisesti sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden kannalta vähintään noin 20 000 asukasta sekä perusopetuksen laadukkaan ja yhdenvertaisen järjestämisen kannalta alle yksivuotiaiden ikäluokan koko vähintään noin 50. Talousperusteella kuntien tulee selvittää yhdistymistä, jos kunnan rahoituksen riittävyttä tai vakavaraisuutta kuvaavat talouden tunnusluvut täyttävät vähintään yhden 4 f:ssä mainituista edellytyksistä.

Seudulla on menossa tällä hetkellä neljä kuntarakennelain mukaista selvitystä kuntien yhdistymisestä. Valtiovarainministeriön 16.12.2013 asettama erityinen kuntajakoselvitys koskee Espoon, Helsingin, Kauniaisten, Vantaan ja Keravan kaupunkia sekä Kirkkonummen, Sipoon, Tuusulan ja Vihdin kuntia ja sen on määrä valmistua 30.11.2014 mennessä. Hyvinkään, Keravan ja Järvenpään, Nurmijärven, Mäntsälän, Pornaisten, Tuusulan ja Sipoon käynnistämän kuntajakoselvityksen on määrä valmistua syksyllä 2014. Sipoo ja Pornainen ovat lisäksi mukana kuntajakoselvityksessä Loviisan, Porvoon, Askolan, Myrskylän ja Lapinjärven kuntien kanssa, joka myös valmistunee syksyn 2014 aikana. Myös Espoo, Kauniainen, Kirkkonummi ja Vihti ovat käynnistäneet rakennelain mukaisesti kuntajakoselvityksen. Länsi-Uudellamaalla ei ole tällä hetkellä meneillään kuntajakoselvityksiä.

Helsingin seudun kuntarakenne on heterogeeninen ja kuntien kokoerot alueella ovat suuret. Asukasluvultaan suurin kunnista on Helsinki, jossa asui vuoden 2014 alussa 613 000 asukasta ja pienin hieman yli 5 000 asukkaan Pornainen. Maapinta-alaltaan suurin kunta on 580 neliökilometrin Mäntsälä ja pienin 6 neliökilometrin kokoinen Kauniainen.

2.7 Helsingin seudun yhteistyörakenteet

Helsingin seudun kunnat tekevät yhteistyötä monien palvelujen järjestämisessä. Yhteistyötä tehdään vaihtelevin kuntakokoonpanoin, paikoin 14 kunnan kesken, paikoin tätä pienemmällä, paikoin laajemmalla alueella: esimerkiksi Uudenmaan liittoon kuuluvat kaikki

Uudenmaan 26 kuntaa ja Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiiri -kuntayhtymään (jäljempänä HUS) 24 kuntaa. Yhteistyötä tehdään Helsingin seudulla 14 kunnan, Kuuma-seudulla 10 kunnan, Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymässä (jäljempänä HSL) 7 kunnan ja Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymässä (jäljempänä HSY) sekä pääkaupunkiseudulla 4 kunnan kesken.

Taloudellisesti merkittävimmät lakiin perustuvat kuntien yhteistyöalat ovat erikoissairaanhoito, seudullinen joukkoliikenne ja jätehuolto sekä ammattikorkeakoulutus. Keskeisten ja erityisesti maankäytön, asumisen ja liikenteen yhteisten tehtävien hoito, niiden valmistelu ja päätöksenteko tapahtuu lakisääteisissä kuntayhtymissä tai kunnissa kuten Uudenmaan liitossa, HSL:ssä sekä HSY:ssä ja lisäksi HUS:issa. Lakisääteisiä tehtäviä hoitavia niin kutsuttuja pakkokuntayhtymiä ovat myös pelastuslaissa (379/2011), erikoissairaanhoitolaissa (1062/1989) ja kehitysvammaisten erityishuollosta annetussa laissa (519/1977) tarkoitetut kuntayhtymät.

Yhteistyötä on myös järjestetty vapaaehtoiselta pohjalta monilla eri toimialoilla. Lisäksi kunnat ovat osakkaina monissa yhteisesti omistetuissa, muun muassa seudun kilpailukyvyyn kehittämiseen ja kansainväliseen markkinointiin sekä infrastruktuurin ylläpitoon, omistamiseen ja hankintaan keskittyvissä osakeyhtiöissä. Sopimuksiin pohjautuvaa yhteistyötä on muun muassa seudullisessa vedenhankinnassa ja vedenpuhdistuksessa.

Vapaaehtoista yhteistyötä varten on myös perustettu seudullisia johtavien luottamushenkilöiden yhteistyöelimiä. Näihin kuuluvat muun muassa Helsingin seudun yhteistyökokous, joka koordinoi kuntien päätöksentekoa ja strategista toimintaa. Siihen kuuluvat kuntien johtavat luottamushenkilöt. Pääkaupunkiseudun kaupungeilla on kaupunkien ylimmän luottamushenkilöjohdon yhteistyöelin, pääkaupunkiseudun neuvottelukunta. Sen toiminta perustuu em. kaupunkien solmimaan yhteistyösopimukseen. Neuvottelukunta hyväksyy mm. pääkaupunkiseudun

strategian. Keski-Uudenmaan kunnat (Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Mäntsälä, Nurmijärvi, Pornainen, Sipoo, Tuusula ja Vihti, ns. Kuuma-kunnat) ovat tehneet vuonna 2003 sopimuksen strategisesta kumppanuudesta. Sen tarkoituksena on uudistaa palveluita ja kehittää alueen vetovoimaa. Myös yleiskaavayhteistyö on aloitettu. Osa kunnista järjestää taloushallintoa ja ympäristöpalveluja yhteisissä palvelukeskuksissa. Sekä lakisääteisillä että vapaaehtoisen yhteistyön toimitelimitillä on useita valmisteluelimiä ja valmisteluun osallistuu laaja joukko luottamushenkilöitä sekä viranhaltijoita.

Lohja ja Porvoo ovat Uudenmaan liiton ja HUS:n jäsenkuntia. Maakuntaa suppeammalla alueella Lohja ja Porvoo tekevät yhteistyötä naapurikuntiansa kanssa pääosin sosiaali- ja terveys-, pelastus-, koulutus- sekä ympäristöpalveluihin liittyen. HSY vastaa ilmanlaadun seurannasta molemmissa kunnissa.

2.8 Maankäyttö ja rakentaminen

2.8.1 Maankäyttö- ja rakennuslaki

Maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999, jäljempänä MRL) tuli kokonaisuudessaan voimaan 1.1.2000.

Maankäyttö- ja rakennuslain tavoitteena on edellytysten luominen hyvälle elinympäristölle sekä ekologisesti, taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti kestävälle kehitykselle. Tavoitteena on myös turvata jokaisen osallistumismahdollisuus asioiden valmisteluun, suunnittelun laatu ja vuorovaikutteisuus, asiantuntemuksen monipuolisuus sekä avoin tiedottaminen käsiteltävinä olevista asioista. Alueidenkäytön suunnittelun tavoitteet on tältä pohjalta määritelty lain 5 §:ssä ja rakentamisen ohjauksen tavoitteet lain 12 §:ssä.

Pääministeri Jyrki Kataisen hallitusohjelman mukaisesti on maankäyttö- ja rakennuslain toimivuudesta tehty kokonaisarvio, joka valmistui helmikuussa 2014. Arvioinnin taustalla on lain voimassaoloaikana monin tavoin muuttunut

toimintaympäristö ja tarve tarkastella alueidenkäytön ja rakentamisen ohjauksen säädöspohjaa sekä sen perusteella muotoutuneita käytäntöjä nykypäivän ja näköpiirissä olevien tulevaisuuden haasteiden näkökulmasta. Arvioinnissa todettiin, että laki on lähtökohdiltaan ja keskeisiltä säännöksiltään edelleen toimiva vastaamaan alueidenkäytön suunnittelun ja rakentamisen ohjauksen haasteisiin. Kaikki alueidenkäytön suunnittelun ja rakentamisen ohjauksen kannalta tärkeät asiat eivät kuitenkaan ole edistyneet myönteisesti. Tämä on nostanut esille säännösten tarkistamis- ja kehittämistarpeita, joita toteutetaan osauudistuksilla. Näistä ensimmäinen on hallituksen rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanoon liittyvä maankäyttö- ja rakennuslain muutosesitys, jota koskeva hallituksen esitys on tarkoitus antaa eduskunnalle syksyllä 2014. Muutosesityksessä painottuvat toimivan kilpailun edistämistä ja kunnan maapolitiikan harjoittamista koskevat säännökset. Muut arviointiin perustuvat lain osauudistukset jäävät toteutettaviksi seuraavalla hallituskaudella.

2.8.2 Alueidenkäytön ohjausjärjestelmä

Maankäyttö- ja rakennuslain mukaiseen alueidenkäytön ohjausjärjestelmään kuuluvat valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet, maakuntakaava, yleiskaava ja asemakaava. Järjestelmä on hierarkkinen siten, että yleispiirteisempi kaava ohjaa yksityiskohtaisemman kaavan laadintaa ja muuttamista. Alueidenkäytön suunnittelulle on laissa asetettu tavoitteet, joita täydentävät kullekin kaavamuodolle säädetyt omat sisältövaatimukset ja oikeusvaikutukset. Metropolialueella maankäyttöä ohjaavat pääosin sama lainsäädäntö ja suunnittelujärjestelmä kuin muuallakin maassa. Ohjausjärjestelmään sisältyy eräitä Helsingin seutua (14 kuntaa) ja pääkaupunkiseutua (4 kuntaa) koskevia erityissäännöksiä. Poikkeamisasioiden ratkaisemisessa Helsingillä, Espoolla ja Vantaalla on eräiltä osin muita metropolialueen kuntia laajempi toimivalta

(laki kevennettyjen rakentamis- ja kaavamääräysten kokeilusta 1275/2010).

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet (VAT) on otettava huomioon ja niiden toteuttamista on edistettävä maakunnan suunnittelussa, kuntien kaavoituksessa ja valtion viranomaisten toiminnassa. Tavoitteet on jaettu yleis- ja erityistavoitteisiin sen perusteella, millaista alueidenkäyttöä ja sen suunnittelua ohjaavia vaikutuksia niillä on. Yleistavoitteet koskevat maakunta- ja yleiskaavoitusta. Erityistavoitteet koskevat kaikkea kaavoitusta, mikäli tavoitetta ei ole erityisesti kohdennettu koskemaan vain tiettyä kaavatasoa. Tavoitteet täsmentyvät pääosin jo maakuntakaavassa alueidenkäytön suunnitteluperiaatteiksi ja aluevarauksiksi ja välittyvät maakuntakaavan ohjausvaikutuksen kautta kuntien alueidenkäytön suunnitteluun. Kuntatasolla keskeinen väline tavoitteiden edistämisessä on yleiskaava, joka välittää tavoitteet edelleen asemakaavoitukseen. Valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin sisältyy koko maata koskevien tavoitteiden ohella Helsingin seudun erityiskysymyksiä koskevia tavoitteita.

Maakuntien suunnittelusta vastaavat maakunnan liitot. Maakunnan suunnitteluun kuuluvat maakuntasuunnitelma, maakuntakaava ja maakuntaohjelma. Maakunnan suunnittelussa otetaan huomioon valtakunnalliset tavoitteet ja sovitetaan ne yhteen maakunnallisten ja paikallisten tavoitteiden kanssa. Maakuntakaavan hyväksyy maakuntavaltuusto ja se vahvistetaan ympäristöministeriössä.

Maakuntakaavaa laadittaessa on otettava huomioon valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet sekä kiinnitettävä huomiota maakunnan oloista johtuviin erityisiin tarpeisiin. Kaava on mahdollisuuksien mukaan sovitettava yhteen maakuntakaava-alueeseen rajoittuvien alueiden maakuntakaavoituksen kanssa. Maankäyttö- ja rakennuslain 25 §:n mukaan maakuntakaavassa esitetään alueiden käytön ja yhdyskuntarakenteen periaatteet ja osoitetaan maakunnan kehittämisen kannalta tarpeellisia alueita. Aluevarauksia osoitetaan vain siltä osin ja sillä tarkkuudella kuin alueiden käyttöä koskevien valtakunnallisten

tai maakunnallisten tavoitteiden kannalta taikka useamman kuin yhden kunnan alueiden käytön yhteensovittamiseksi on tarpeen. Maakuntakaavan sisältövaatimukset on määritelty MRL 28 §:ssä. Maakuntakaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa ja asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muihin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi. Maakuntakaavan laatimisesta vastaa Uudenmaan maakunnan alueella Uudenmaan liitto. Uudellamaalla on voimassa koko maakunnan kattavat maakuntakaavat sekä vaihemaakuntakaavoja. Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaava on vahvistettu ympäristöministeriössä 30.10.2014.

Metropolialueen kuntien rajat ylittävä kaavoitus tapahtuu tällä hetkellä Uudenmaan maakuntakaavassa, jonka käytännössä laatii Uudenmaan liitto. Liitto tekee maakuntakaavan koko Uudenmaan alueella, mutta pääosa työstä kohdistuu metropolialueelle. Uudenmaan maakuntakaavoitus aiheuttaa kustannuksia tällä hetkellä noin 2 miljoonaa euroa vuodessa, joka katetaan jäsenkuntien maksuosuuksilla Uudenmaan liitolle. Metropolialueen osuuden arvioidaan olevan tästä noin 2/3.

Maankäyttö- ja rakennuslain 18 §:n mukaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus edistää ja ohjaa kunnan alueiden käytön suunnittelun ja rakennustoimen järjestämistä. ELY-keskus myös valvoo, että kaavoituksessa, rakentamisessa ja muussa alueiden käytössä otetaan huomioon mm. valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet.

Kunnat vastaavat yleis- ja asemakaavoituksesta sekä rakentamisen ohjauksesta ja valvonnasta. Asemakaava-alueen ulkopuolella kunnat ohjaavat maankäytön suunnitelmallista järjestämistä yleiskaavoituksella ja suunnittelutarveratkaisuilla sekä rakennusjärjestyksillä.

Poikkeamistoimivalta MRL:n rakentamista tai muuta toimenpidettä koskevista säännöksistä on pääsääntöisesti kunnalla. Ranta-asema- tai osayleiskaavattomilla ranta-alueilla poikkeamistoimivalta on ELY-keskuksella silloin, kun kyse on uuden

asuinrakennuksen rakentamisesta. ELY-keskus myöntää poikkeamisen myös eräissä muissa tapauksissa (MRL 171 §).

Yleiskaavan tarkoituksena on kunnan tai sen osan yhdyskuntarakenteen ja maankäytön yleispiirteinen ohjaaminen sekä toimintojen yhteensovittaminen. Kunnat voivat laatia yleiskaavan yhteistyössä (yhteinen yleiskaava). Yleiskaavassa esitetään tavoitellun kehityksen periaatteet ja osoitetaan tarpeelliset alueet yksityiskohtaisen kaavoituksen ja muun suunnittelun sekä rakentamisen ja muun maankäytön perustaksi. Yleiskaava voidaan laatia myös maankäytön ja rakentamisen ohjaamiseksi määrättyllä alueella. Yleiskaavan hyväksyy kunnanvaltuusto. Kuntien yhteisen yleiskaavan hyväksyy kuntien nimeämä yhteinen toimielin ja kaava vahvistetaan ympäristöministeriössä. Maakuntakaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa. Lisäksi yleiskaavaa laadittaessa on otettava huomioon muut MRL 39 §:ssä säädetyt sisältövaatimukset. Ne koskevat muun muassa yhdyskuntarakennetta, asumisen tarpeita ja elinympäristön laatua. Lain mukaan huomioon on otettava myös elinkeinoelämän toimintaedellytykset, ympäristöhaittojen vähentäminen ja ympäristöarvot. Yleiskaavoja on laadittu ja pidetty yllä vaihtelevasti. Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta metropolialueen kunnissa on pääosin voimassa koko kunnan maankäyttöä ohjaavat yleiskaavat. Osa kaavoista on kuitenkin laadittu jo ennen maankäyttö- ja rakennuslain voimaantuloa, eivätkä ne välttämättä ole ajantasaisia. Maankäyttö- ja rakennuslakia muutettiin 2008 siten, että pääkaupunkiseudun kuntien tulee laatia yhteinen yleiskaava, mutta siihen ei ole toistaiseksi ryhdytty. Helsinki, Vantaa ja Sipoo valmistelevat parhaillaan Östersundomin alueelle yhteistä yleiskaavaa.

Asemakaavan tarkoituksena on maankäytön ja rakentamisen yksityiskohtainen ohjaus. Siinä osoitetaan alueita eri tarkoituksiin sekä annetaan kaavan tarkoitus huomioon ottaen tarpeellisia määräyksiä rakentamisesta ja muusta maankäytöstä. Asemakaavan laatiminen on kunnan tehtävä. Asemakaava on laadittava ja

pidettävä ajan tasalla siten kuin kunnan kehitys, erityisesti asuntotuotannon tarve taikka maankäytön ohjaustarve sitä edellyttävät. Asemakaavan sisältövaatimukset on määritelty MRL 54 §:ssä. Asemakaavan hyväksyy kunnanvaltuusto. Päätösvaltaa voidaan johtosäännöllä siirtää muiden kuin merkittävien kaavojen osalta kunnanhallitukselle tai lautakunnalle.

Kunnan on huolehdittava (MRL 20 §) alueidenkäytön suunnittelusta sekä rakentamisen ohjauksesta ja valvonnasta alueellaan. Kunnalla tulee olla käytettävissään tehtäviin riittävät voimavarat ja asiantuntemus. Yli 6 000 asukkaan kunnissa tulee olla kaavoittaja, jolla on kunnan kaavoitustehtävien hoidon edellyttämä pätevyys. Kunnalla on velvollisuus asemakaavojen laatimiseen sitä mukaa kuin kunnan kehitys tai maankäytön ohjaustarve sitä edellyttää (MRL 51 §). Jos niin ei tapahdu, ympäristöministeriöllä on oikeus määrätä kunta täyttämään velvollisuutensa (MRL 177 §).

Kunnilla on käytettävissään lainsäädännön tarjoama valikoima maapoliittisia keinoja. Vapaaehtoisen maanhankinnan lisäksi kunnilla on vanhastaan ollut mahdollisuus käyttää maanhankintaan laissa kulloinkin säädettyin edellytyksin myös etuosto-oikeutta ja maan lunastamista. Kunnan ja maanomistajien välisiä maankäytösopimuksia käytetään asemakaavoitettaessa muuta kuin kunnan omistamaa maata. Kunnan nimeämällä kehittämisalueella voidaan soveltaa laissa määriteltyjä erityisjärjestelyjä ja periä maanomistajalta tämän kaavasta saamaan hyötyyn suhteutettu kehittämismaksu. Asemakaavan toteuttamisen edistämiseksi kunnalla on mahdollisuus käyttää rakentamiskehotusta tai määrätä korotettu kiinteistövero rakentamattomille rakennuspaikoille. Kunnan maapoliittikkaa tukevien ja maapoliittisten keinojen käyttöä linjaavien maapoliittisten ohjelmien laatiminen on viime vuosina yleistynyt kunnissa.

Kaavoitettavan raakamaan lunastamisen edellytyksistä on säädetty maankäyttö- ja rakennuslain 99 §:ssä. Sen 1 momentin mukaan ympäristöministeriö voi yleisen

tarpeen vaatiessa myöntää kunnalle luvan lunastaa alueen, joka tarvitaan yhdyskuntarakentamiseen ja siihen liittyviin järjestelyihin tai muutoin kunnan suunnitelmallista kehittämistä varten. Pykälän 3 momentin mukaan ympäristöministeriö voi lisäksi myöntää kunnalle luvan lunastaa alueen, joka on yleiskaavassa osoitettu liikenneväyläksi, asuntorakentamiseen tai siihen liittyvään yhdyskuntarakentamiseen ja jota tarvitaan kunnan suunnitelmanmukaiseen yhdyskuntakehitykseen, sekä alueen, joka on tarkoitettu kunnan tai kuntayhtymän laitokselle tai muihin näiden tarpeisiin. Asemakaava-alueella kunta saa maankäyttö- ja rakennuslain 96 §:n 1 momentin mukaan ilman erityistä lupaa lunastaa sellaisen yleisen alueen sekä sellaisen yleisen rakennuksen asemakaavan mukaisen tontin, joka asemakaavassa on tarkoitettu kunnan laitokselle tai kunnan muihin tarpeisiin.

Helsingin seudun kunnissa on käytössä rakentamattomien rakennuspaikkojen korotettu kiinteistövero (kiinteistöverolain muutos 811/2013). Helsingin, Espoon, Kauniaisten ja Vantaan kaupunkia koskevat etuosto-oikeuden käyttöä helpottavat erityiset edellytykset (etuostolaki 608/1977).

Eduskunnan kesäkuussa 2010 hyväksymässä Paras -selonteossa (VNS9/2009) linjattiin, maankäytön, asumisen ja liikenteen aiesopimusmenettelystä eräillä suurilla kaupunkiseuduilla. MAL -aiesopimuksia on otettu käyttöön Helsingin, Tampereen, Turun sekä Oulun kaupunkiseuduilla. Niiden tavoitteena on ollut ohjata suurten kaupunkiseutujen suunnittelun ja toteutuksen ajoitusta kestäväällä tavalla, tehostaa tontti- ja asuntotuotantoa sekä ohjata asumisen ja liikenteen kannalta tarkoituksenmukaisen kaavoituksen edistymistä. Lainvoimaiset kaavat, kaavoituksen lakiin perustuvat tavoitteet ja eri kaavatasojen sisältövaatimukset ovat olleet sopimisen reunaehdoja. Voimassa oleva valtion ja Helsingin seudun kuntien välinen MAL-aiesopimus 2012–2015 allekirjoitettiin 20.6.2012.

2.8.3Yhdyskuntarakenne

Metropolialueen asema valtakunnan aluerakenteessa on pääkaupunkiseutuna ja maan tiheimmin asuttuna sekä väestömäärältään suurimpana ja voimakkaimmin kasvavana seutuna keskeinen. Aluerakenne perustuu pääkaupunkiseutuun tukeutuviin ja keskenään vuorovaikutuksessa oleviin kaupunki- ja taajamaverkostoihin. Suuret keskukset ovat verkottuneet sekä keskenään että ympäröivien pienempien keskusten ja maaseudun kanssa.

Metropolialueen ydinalue on pääkaupunkiseutu, jonne väestö ja työpaikat ovat keskittyneet. Pääkaupunkiseutua ympäröivät useat pienemmät kaupungit ja itsenäiset asutuskeskittymät sekä maaseutumaiset alueet. Kehysalueen keskukset ovat vahvistuneet asukasmäärän kasvaessa. Kehyskuntien taajamat liittyvät pääkaupunkiseudun muodostamaan yhtenäiseen taajamarakenteeseen raide- ja tieverkon kautta.

Helsingin seudun yhdyskuntarakenteen laajentuminen on ollut pitkään sormimaista. Rakenne on kehittynyt ja kasvanut Helsingistä ja pääkaupunkiseudulta kehyskuntiin säteittäisesti suuntautuviin liikenneväyliin ja raideyhteyksiin tukeutuen. Yhdyskuntarakenteen kannalta merkittävin on pääkaupunkiseudulta pohjoiseen suuntautuva pääradan varren helminauhmainen taajamavyöhyke, joka ulottuu yhtenäisenä Järvenpään saakka. Kyseinen taajamavyöhyke on pääosin asemakaavoitettu. Muita kehyskuntien taajamia pääkaupunkiseudusta erottavat pääosin rakentamattomat maaseutualueet, vihervyöhykkeet ja suojelualueet.

Yhdyskuntarakenteeltaan Helsingin seutu on varsin hajautunut, monimuotoinen ja monikeskuksinen. Uudenmaan väestöstä noin 88 prosenttia asuu 50 kilometrin säteellä Helsingin keskustasta. Kymmenen viime vuoden aikana yhdyskuntarakenne on tiivistynyt pääkaupunkiseudulla, kun taas useimmissa kehyskunnissa yhdyskuntarakenne on hajautunut. Tähän on vaikuttanut muun muassa kehyskuntien haja-asutusalueille sijoittunut rakentaminen, joka on ollut erityisen voimakasta Pornaisissa, Vihdissä, Sipoossa ja Kirkkonummella.

Kehysalueen väestö on kasvanut viime vuosina suhteellisesti pääkaupunkiseutua enemmän, määrällisesti väestö on kuitenkin kasvanut enemmän pääkaupunkiseudulla.

Läntisen Uudenmaan kunnista Lohja ja itäisen Uudenmaan kunnista Porvoo liittyvät pääkaupunkiseutuun toiminnallisesti ja yhdyskuntarakenteellisesti moottoritietasoisten tieyhteyksien ja nauhamaisesti teiden varrella sijaitsevien taajama-alueiden kautta.

2.9 Asuminen ja asuntomarkkinat

Julkisen vallan tehtävänä on edistää jokaisen oikeutta asuntoon ja tukea asumisen omatoimista järjestämistä (PL 198). Valtio tukee asumista myöntämällä tukea asumiseen suoraan kotitalouksille mm. asumistuen ja asuntolainojen verovähennyksen kautta sekä tukemalla uusien asuntojen rakentamista. Kunnat tukevat asuntorakentamista esimerkiksi edullisempien tonttien tai tontinvuokrien muodossa.

Maakuntien liitot ja kunnat ohjaavat kaavoituksella asuntojen ja muiden toimintojen sijoittumista yhdyskuntarakenteessa maankäyttö- ja rakennuslain puitteissa. Kuntien kaavoitus on näin keskeisessä asemassa uuden asuntorakentamisen mahdollistajana. Helsingin seudulle laaditaan parhaillaan kuntien yhteistyönä uutta seudun asuntopolitiikkaa vuosille 2016–2025. Siinä asetetaan tavoitteita muun muassa asuntorakentamisen määrälle ja sijainnille, asuntotuotannon rakenteelle, täydentävälle asuntorakentamiselle ja vanhojen alueiden kehittämiselle.

Asuntotuotannon kasvua Helsingin seudulla on pyritty edistämään MAL-aiesopimuksella. Aiesopimuksen mukainen asuntotuotannon seudullinen kokonaistavoite on 12 000–13 000 asuntoa vuodessa. Valtio ja Helsingin seudun kunnat ovat lisäksi syksyllä 2014 saavuttaneet neuvottelutuloksen asuntotuotannon edistämistä ja suuria infrahankkeita koskevasta sopimuksesta. Sopimuksella lisätään asuntokaavoitusta 25 prosenttia vuosina 2015–2019 verrattuna voimassa olevaan MAL-aiesopimukseen. Asunnot

tulee kaavoittaa joukkoliikenteen kannalta hyvin saavutettaville alueille ja erityisesti nykyisen ja toteutumassa olevan raideliikenteen varrelle. Valtio puolestaan osallistuu Länsimetron ja Pissararadan rahoittamiseen edellyttäen, että nämä kaavoitustavoitteet toteutuvat ja että kyseiset hankkeet ovat taloudellisesti kannattavia. Kaikki kunnat ovat käsitelleet ja hyväksyneet sopimuksen. Tavoitteena on hyväksyä sopimus periaatepäätöksenä valtioneuvoston yleisistunnossa. Sopimus täydentää voimassa olevaa MAL- aiesopimusta, joka on voimassa vuoden 2015 loppuun.

Helsingin seutu muodostaa yhtenäisen asuntomarkkina-alueen, jolla sijaitsee neljännes kaikista Suomen asunnoista, yhteensä noin 700 000 asuntoa. HSY:n asunto-raportin mukaan (HSY 2012) asunnoista kolmasosa on pientaloissa ja kaksi kolmasosaa kerrostaloissa. Yli puolet (53 prosenttia) asunnoista on omistusasuntoja ja runsas kolmannes vuokra-asuntoja. Pääkaupunkiseutu ja erityisesti Helsinki ovat vuokra-asuntovaltaisia, kehyskunnissa sen sijaan omistusasuntojen osuus on suuri. Seudun kaikista vuokra-asunnoista lähes 60 prosenttia on Helsingissä. Lähes puolet pääkaupunkiseudun vuokra-asunnoista on vapaarahoitteisia.

Asuntomarkkinat ovat luonteeltaan seudullisia eikä niiden toiminta noudata hallinnollisia kuntarajoja. Asuntomarkkinoiden kannalta sijainniltaan keskeisimmät kohteet ovat lähtökohtaisesti houkuttelevimpia. Siten niiden hinta- tai vuokrataso muodostuu korkeimmaksi seudun sisällä. Pääsääntöisesti hintataso laskee sitä mukaa, mitä kauemmas seudun keskustasta ja palvelukeskittymistä mennään. Seudullisessa mielessä asuntomarkkinoiden hintatason määrittelee seudun yleinen vetovoimaisuus ja kilpailukyky suhteessa muihin seutuihin.

Tilastokeskuksen mukaan osakeasuntojen keskineliöhinta vuonna 2013 oli Helsingin seudulla 3 419 €/m² ja pääkaupunkiseudulla 3 654 €/m², kun koko maassa keskineliöhinta oli 2 084 €/m². Osakeasuntojen keskihinta oli pääkaupunkiseudulla 75 prosenttia koko maan keskiarvoa korkeampi. Neliöhinnat

vaihtelevat seudulla voimakkaasti. Helsingissä osakeasunnon neliöhinta oli keskimäärin 4 120 €/m², Kauniaisissa 3 623 €/m², Espoossa 3 351 €/m², Vantaalla 2 722 €/m², Järvenpäässä 2 594 €/m², Keravalla 2 527 €/m², Sipoossa 2 497 €/m², Kirkkonummella 2 454 €/m², Tuusulassa 2 364 €/m², Nurmijärvellä 2 315 €/m², Pornaisissa 2 191 €/m², Vihdissä 2 061 €/m² ja Hyvinkäällä 1 866 €/m². Osakeasuntojen neliöhinnat olivat Helsingissä keskimäärin lähes 90 prosenttia korkeammat kehyskuntiin verrattuna.

Vuokra-asuntojen keskineliövuokra oli Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2013 pääkaupunkiseudulla 13,96 €/m², Helsingissä 14,56 €/m², Espoossa ja Kauniaisissa 12,86 €/m², Vantaalla 12,68 €/m² ja seudun kehyskunnissa 11,53 €/m², kun koko maassa vuokrat olivat noin 11,61 €/m². Muuhun maahan verrattuna pääkaupunkiseudun vuokrataso on yli 20 prosenttia korkeampi ja Helsingin vuokrataso noin 25 prosenttia korkeampi. Vapaarahoitteisten vuokra-asuntojen osalta ero Helsingin seudun ja muun maan vuokratason välillä on huomattavasti tätä suurempi. Vapaarahoitteisten vuokra-asuntojen neliövuokra oli vuonna 2013 pääkaupunkiseudulla 15,99 €/m², Helsingissä 16,81 €/m², Espoossa ja Kauniaisissa 14,04 €/m², Vantaalla 13,73 €/m² ja kehyskunnissa 11,77 €/m², kun koko maassa vapaarahoitteisten asuntojen vuokrataso oli 12,43 €/m².

Asuntojen hinnat ja vuokrat määräytyvät pääsääntöisesti markkinoilla vapaasti. Ainoastaan valtion tukeman, pääasiassa sosiaalisen vuokra-asuntokannan asumismenoja säännellään erityislainsäädännössä.

Kohtuuhintaisen asuntotarjonnan lisäämiseksi valtio myöntää tukia asuntotuotantoon. Tuki kohdentuu ensisijaisesti sosiaalisiin perustein valittaville asukkailla tarkoitettujen vuokra-asuntojen tuotantoon. Valtio tukee sosiaalisen asuntotuotannon rakentamista maksamalla korkotukea vuokra-asuntolainoille ja asumisoikeustalolainoille. Korkotuki kanavoituu omakustannusperusteisten asumismenojen määrätymisen kautta

sosiaalisessa asuntokannassa asuville asukkaille. Korkotukilainoituksesta ja sen avulla rakennetun asuntokannan hallinnasta säädetään vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetulla lailla (604/2001). Korkotukilainoitus on korvannut aiemmin käytössä olleen aravalainoituksen. Aravalainoja myönnettiin samaan tarkoitukseen aravalain (1189/1993) ja sitä edeltäneiden lakien perusteella. Korkotukilainoihin liittyy myös valtion täytetäkaus. Lisäksi tavallisten korkotuettujen vuokra-asuntojen rakentamiseen on myönnetty Helsingin seudulla käynnistysavustuksia.

Korkotukilainan saajana voi olla kunta, muu julkisyhteisö tai yleishyödyllinen asuntoyhteisö. Lisäksi lainansaajana voi olla sellainen osakeyhtiö tai asunto-osakeyhtiö, jossa jollakin edellä mainituista yhteisöistä välitön määräysvalta. Korkotukilainoja voidaan hyväksyä valtion talousarviossa vuosittain vahvistettavan hyväksymisvaltuuden rajoissa. Päätökset lainojen hyväksymisestä korkotukilainoiksi tekee Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ARA.

Vuokra-asuntotuotannon lisäksi korkotukea maksetaan myös asumisoikeustalojen rakentamiseen, hankintaan ja perusparantamiseen. Lisäksi valtio tukee erityisryhmille, kuten vammaisille, muistisairaille ja huonokuntoisille vanhuksille, asunnottomille, päihde- ja mielenterveyskuntoutujille, opiskelijoille ja nuorille tarkoitettujen asuntojen rakentamista, perusparantamista ja hankintaa investointiavustuksilla, joita myönnetään avustuksista erityisryhmien asunto-olojen parantamiseksi annetun lain (1281/2004) nojalla.

2.10 Helsingin seudun kuntien liikennetehtävät sekä jäte- ja vesihuolto

2.10.1. Laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta

Laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta (829/2009) tuli voimaan vuoden 2010 alussa ja sillä kumottiin pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnasta annettu laki (1269/1996).

Lain 2 §:n mukaan pääkaupunkiseudun kuntien on hoidettava yhteistoiminnassa jätelaissa tarkoitetut kunnan tehtävät lukuun ottamatta tehtäviä, jotka säädetään kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviksi. Tehtävien hoitamisesta vastaa kuntayhtymä (HSY).

Lain 3 §:n mukaan yhteistoiminnassa hoidettavia joukkoliikennetehtäviä ovat kuntien aluetta koskeva 1) liikennejärjestelmän ja joukkoliikenteen suunnittelu, 2) joukkoliikenteen liikennepalveluiden suunnittelu ja hankinta sekä 3) joukkoliikenteen taksa- ja lippujärjestelmästä sekä taksoista päättäminen. Näiden tehtävien hoitamisesta vastaa kuntayhtymä (HSL).

Kuntayhtymien jäsenkunnat voivat kuntayhtymän perussopimuksessa sopia, että kuntayhtymä voi ottaa hoitaakseen muitakin kuin 2 ja 3 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä. Kuntayhtymien jäsenkuntina voi olla myös muita kuin pääkaupunkiseudun kunnat.

2.10.2 Liikenne

Metropolialueella julkisen sektorin liikennetehtäviä hoidetaan, kunnat mukaan lukien, lähes kahdessakymmenessä eri organisaatiossa.

Ajoneuvoliikenteen väylät ovat joko asemakaava-alueilla olevia kuntien katuja, valtion maanteitä tai yksityisteitä. Maantiet luokitellaan toiminnallisen merkityksen mukaisesti valtateihin, kantateihin, seututeihin ja yhdysteihin. Kadunpidosta vastaavat kunnat (MRL 84 §) ja tienpidosta maantielain (503/2005) mukaan valtio. Kiinteistöille kuuluvista kadunpitoon liittyvistä velvollisuuksista säädetään kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetussa laissa (669/1978). Kunta voi antaa sille kuuluvan kadunpidon kokonaan tai osittain muiden tehtäväksi (MRL 85 §). Yksityisteiden tienpitovelvollisuudesta säädetään

yksityisistä teistä annetussa laissa (358/1962).

Uudenmaan ELY-keskus vastaa maantieverkolla tienpidosta, eli suunnittelusta, rakentamisesta, kunnossapidosta ja liikenteen hallinnasta eduskunnan myöntämien ja Liikenneviraston jakamien resurssien ja määrittämien tavoitteiden pohjalta (maantielaki 503/2005). Valtion hoitamaa maantieverkkoa on metropolialueella (14 kuntaa) 2100 km, josta valtakunnallista ja maakuntien välistä pitkämatkaista liikennettä palvelevia valtateitä 280 km. Kevyen liikenteen väyliä on ELY:n hoidossa 560 km. Hoitoon ja ylläpitoon käytetään vuosittain rahaa 33 milj. € ja pieniin investointeihin 6 milj. €. Eduskunnan erikseen päättämien isojen investointien rahoitus vaihtelee huomattavasti vuosittain.

Pääkaupunkiseudun kehäväylistä Kehä I ja Kehä II ovat seututeitä, jotka palvelevat seutukuntien liikennettä ja liittävät näitä valta- ja kantateihin. Kehä III (E 18) täydentää valtatieverkkoa ja palvelee maakuntien liikennettä.

Katuverkkoa alueella on noin 4000 km ja kuntien kevyen liikenteen verkkoa 4800 km. Kunnat vastaavat pääsääntöisesti liikenneinvestoinneista asemakaava-alueilla. Liikenneväylien toimintamenot kuntien budjeteissa ovat yhteensä 310 milj. € vuodessa. Kuntien liikenneinvestoinnit ovat 280 milj. € vuodessa.

Valtion tehtävänä on rataverkon kehittäminen ja hoito. Kunnat ovat ottaneet tehtäväkseen metro- ja raitiotieverkon kehittämisen ja hoidon.

2.10.2.1 Joukkoliikenne

Joukkoliikenteen järjestämistä säätelevät joukkoliikennelaki (869/2009) sekä laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoon ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta (829/2009). Joukkoliikennelaissa säädetään joukkoliikenteen toimivaltaisista viranomaisista. Viranomaisia on Suomessa yhteensä 35, joista osa on elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksia, osa kuntia tai kuntayhtymiä. Joukkoliikenteen

toimivaltaisen viranomaisen pääasiallisina tehtävinä on joukkoliikenteen järjestämistä päättämisen alueellaan, palvelutason määrittelemisen sekä joukkoliikenteen suunnitteleminen ja hankinta ja toimialuettaan koskevista joukkoliikennelain mukaisista joukkoliikenteen luvista päättäminen.

Valtio rahoittaa joukkoliikennettä vuosittain noin 100 miljoonalla eurolla, josta noin 17 miljoonaa euroa kohdistuu metropolialueen joukkoliikenteeseen. Liikenne- ja viestintäministeriö ostaa raideliikennettä noin 10 miljoonalla eurolla ja Uudenmaan ELY-keskus muuta joukkoliikennettä noin 1,1 miljoonalla eurolla vuodessa niissä kunnissa, jotka eivät kuulu HSL:ään. Lisäksi Liikennevirasto maksaa HSL:lle suurten kaupunkien joukkoliikennetukea noin 6 miljoonaa euroa vuodessa.

Kunnat rahoittavat joukkoliikennettä harkintansa mukaan. Yhteensä kunnat käyttävät varoja joukkoliikenteeseen metropolialueella tällä hetkellä noin 300 miljoonaa euroa, josta HSL:n ulkopuolisten kuntien osuus on 5-6 miljoonaa euroa.

Valtion talousarvioon sisältyvän joukkoliikenteen ostoihin ja kehittämiseen sisältyvän määrärahan myöntämisen perusteista säädetään joukkoliikenteen valtionavustuksista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1273/2013).

2.10.2.2 Helsingin seudun liikenne – kuntayhtymä

HSL-kuntayhtymä toimii joukkoliikennelain tarkoittamana joukkoliikenteen toimivaltaisena viranomaisena alueellaan sekä vastaa alueellaan niistä tehtävistä, jotka sille on säädetty laissa pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoon ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta. HSL:n jäseniä ovat pääkaupunkiseudun kunnat Helsinki, Espoo, Kauniainen ja Vantaa sekä vapaaehtoisesti HSL:ään liittyneet Kerava, Kirkkonummi ja Sipoo. Helsingin seudun kunnista Tuusula, Järvenpää, Pornainen, Mäntsälä, Nurmijärvi, Vihti ja Hyvinkää eivät kuulu HSL:ään. Näissä kunnissa lukuun ottamatta Hyvinkään

kaupunkia, joukkoliikenteen toimivaltaisena viranomaisena toimii Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (jäljempänä ELY-keskus), jonka alueeseen myös Porvoo ja Lohja kuuluvat.

HSL:n nykyinen perussopimus tuli voimaan 1.1.2012. Perussopimuksessa määrätään kuntayhtymän toimialasta ja tehtävistä. Sen mukaan kuntayhtymä vastaa sille laissa säädetyistä tehtävistä kuten hankkii bussi-, raitiovaunu-, metro-, lautta- ja lähijunaliikennepalvelut sekä vastaa Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnitelman laatimisesta (HLJ) 14 kunnan alueella. Liikennejärjestelmäsuunnittelu tapahtuu neljän vuoden sykleissä ja HLJ:n pohjalta on neuvoteltu valtion toimijoiden kanssa toteuttamiseen tähtäävä aiesopimus. Vuonna 2012 sopimusta laajennettiin ottamalla siihen mukaan myös maankäytön ja asumisen toimenpiteet (MAL-aiesopimus).

Perussopimuksen mukaan kuntayhtymän tehtävänä on muun muassa järjestää toimialueensa joukkoliikennekokonaisuus, edistää sen toimintaedellytyksiä, vastaa toimialueensa markkinoinnista ja matkustajainformaatiosta, vastaa matkalippujen tarkistuksesta, osallistua joukkoliikenteen infran kehittämis- ja ylläpitoinvestointien suunnitteluun yhdessä kuntien ja asianomaisten muiden tahojen kanssa sekä vastata toimialueensa matkustajainformaatio- ja muista tietoteknisistä järjestelmistä sen mukaan kuin siitä kuntien kanssa tarkemmin sovitaan. HSL:llä on myös oikeus joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain (469/1979) mukaisen tarkastusmaksun perimiseen kuntayhtymän sisäisessä joukkoliikenteessä sekä valtion koko rataverkolla.

Perussopimuksessa sovitaan kuntayhtymän toiminnan rahoituksesta sekä lipputulojen ja kulujen jakamisesta samoin kuin joukkoliikenteen lipputulojen ja järjestämisen menojen kohdentamisesta. Perussopimuksen 26 §:n mukaan kuntayhtymä rahoittaa toimintamenoja lipputuloilla, kuntien maksamilla tariffituilla, valtion avustuksilla ja muilla tuloilla. Kunnille kohdistetaan kuntayhtymän tehtävistä aiheutuvat kulut palvelujen käytön mukaisesti. Lipputulot

kohdistetaan kunnittain kuntakohtaisen lipputulokertymän perusteella. Siltä osin kuin kuntayhtymän tehtävän hoidosta perittävät maksut ja muut tuotot eivät riitä kattamaan kuluja, maksavat kunnat kuntayhtymälle tariffitukea, jolla katetaan kullekin kunnalle kohdistettujen kulujen ja tuottojen erotus.

HSL:n toimintamenot ovat vuonna 2014 noin 600 miljoonaa euroa, josta noin 80 prosenttia muodostuu joukkoliikenteen operointikustannuksista. Toiminta rahoitetaan pääasiassa lipputuloilla ja kuntaosuuksilla. Vuonna 2013 HSL:n tulot olivat 586,5 miljoonaa euroa, jotka jakautuivat niin, että lipputuloista saatiin 277,9 miljoonaa euroa, kuntaosuuksina 291,4 miljoonaa euroa ja muina tuloina 17,2 miljoonaa euroa. Kuntaosuudet jakautuvat jäsenkunnille perussopimuksessa sovitulla tavalla palvelujen käytön mukaan. Muihin tuloihin kuuluu muun muassa Liikenneviraston HSL:lle maksama joukkoliikennetuki.

Helsingin seudun liikenteen järjestämässä joukkoliikenteessä tehdään vuosittain noin 345 miljoonaa matkaa. HSL:ssä on parhaillaan käynnissä lippu- ja informaatiojärjestelmän sekä maksuvyöhykkeiden uudistushanke, jossa on varauduttu alueen laajenemiseen, jotta HSL:llä olisi valmius suunnitella ja järjestää joukkoliikennepalvelu 14 kunnan alueella vuonna 2017.

HSL:n strategisena tavoitteena on nostaa joukkoliikenteen osuutta kulkumuotona kokonaisuudessaan Helsingin seudulla. Pääkaupunkiseudun kunnissa joukkoliikenne palvelee hyvin työmatkaliikennettä. Helsingin niemelle suuntautuvasta työpaikkaliikenteestä 73,6 prosenttia tehdään joukkoliikenteellä, kävellen tai pyöräillen. Pääkaupunkiseudun kehyskunnissa asukkaiden työ- ja asiointimatkat tehdään kuitenkin pääosin henkilöautolla.

2.10.2.3 Muut liikennesektorin toimijat

Kuntien tehtävänä on yleis- ja asemakaavoitukseen liittyvä liikennejärjestelmä- ja liikennesuunnittelu, katujen ja kevyen liikenteen väylien suunnittelu, rakennuttaminen ja kunnossapito sekä metro- ja raitiotieverkon suunnittelu,

rakennuttaminen ja kunnossapito sekä edellä mainittuihin tehtäviin liittyvä päätöksenteko.

Uudenmaan liitto vastaa alueen maakuntakaavoitukseen liittyvästä liikennesuunnittelusta ja kaavavarauksista.

Uudenmaan ELY-keskuksen vastuulla on suunnittelu ja tienpito Uudenmaan, Kanta-Hämeen ja Päijät-Hämeen maakuntien alueen maantieverkolla (maantielaki 503/2005). ELY-keskus on myös toimivaltainen joukkoliikenneviranomaisen ja vastaa joukkoliikenteen suunnittelusta ja hankinnasta alueellaan muualla kuin HSL:n, Hyvinkään, Riihimäen, Hämeenlinnan ja Lahden seuduilla (joukkoliikennelaki 869/2009). Lohja ja Porvoo kuuluvat Uudenmaan ELY-keskuksen joukkoliikenteen järjestämisalueeseen, minkä lisäksi näillä on omat joukkoliikennekoordinaattorinsa.

Liikennevirasto ylläpitää ja kehittää liikennejärjestelmää yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Liikennevirasto vastaa valtion tie- ja rataverkosta sekä merkittävien tiehankkeiden toteuttamisesta ja ohjaa Uudenmaan ELY-keskuksen liikenne- ja infrastruktuuri-vastuualuetta tienpidossa ja joukkoliikenteen järjestämisessä. Virasto vastaa koko Suomen ratojen suunnittelusta, ylläpidosta ja rakentamisesta sekä liikenteenohjauksesta. Helsingin, Turun, Tampereen ja Oulun tieliikennekeskukset toimivat valtakunnallisesti verkottuneina, mutta seudullisesti yhteistyössä suurten kaupunkiseutujen viranomaisten kanssa. Ne vastaavat liikenneolojen seurannasta, liikennetiedottamisesta ja tieliikenteen häiriönhallinnasta yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa.

Muita liikennesektorin toimijoita ovat joukkoliikenteen toimivaltaisten viranomaisten lisäksi Liikenteen turvallisuusvirasto Trafi, Finavia, Satamat sekä lukuisat liikennepalveluja tuottavat operaattorit. Valtakunnallista liikennepolitiikkaa ohjaa liikenne- ja viestintäministeriö.

2.10.3 Ympäristö-, vesi- ja jätehuolto

Helsingin seudun ympäristöpalvelut kuntayhtymä HSY hoitaa sille laissa pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja

joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annettuja ja jätelain (646/2011) tarkoittamia tehtäviä lukuun ottamatta tehtäviä, jotka säädetään kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviksi. HSY toimii vesihuoltolaissa (119/2011) tarkoitettuna vesihuoltolaitoksena toiminta-alueellaan (Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen) ja huolehtii muista tehtävistä, joista jäsenkunnat ovat kuntayhtymän perussopimuksessa sopineet.

Jätehuollossa HSY vastaa muun muassa hyöty- ja ongelmajätteiden keräämisestä, järjestää asuinkiinteistöjen jätteenkuljetukset, hoitaa jätteenkäsittelyn sekä antaa jätehuoltomääräykset. Kuntayhtymä huolehtii julkisoikeudellisen sopimuksen perusteella Kirkkonummelle jätelain mukaisesti kuuluvista jätehuollon tehtävistä.

Vesihuoltotehtävissään HSY toimittaa oman toiminta-alueensa lisäksi talousvettä Kirkkonummen ja Sipoon kunnille ja ottaa vastaan jätevesiä Kirkkonummen, Sipoon, Pornaisten ja Mäntsälän kuntien alueilta sekä Keski-Uudenmaan vesiensuojelun liikelaitoskuntayhtymän viemärlaitokselta (Kerava, Järvenpää, Tuusula). Pääkaupunkiseudun Vesi Oy toimittaa raakavettä HSY:n, Tuusulan seudun, Kirkkonummen, Sipoon ja Hyvinkään puhdistamoille. Vesihuoltolain tarkoittamia vesihuoltolaitoksia on HSY:n lisäksi yhdeksässä muussa metropolialueen kunnassa, jotka ovat Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Mäntsälä, Nurmijärvi, Sipoo, Tuusula ja Vihti. Lisäksi alueella toimii tukkuvesiyhtiö Tuusulan seudun vesilaitos kuntayhtymä. Mainittujen kuntien kesken sekä myös ulkopuolisia kuntia koskevana on toteutettu erilaisia järjestelyjä raaka- ja talousveden myynnistä ja jätevesien käsittelystä.

HSY huolehtii ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaisesta ilmanlaadun seurannasta lakisääteisesti HSY-kuntien muodostamalla pääkaupunkiseudun seuranta-alueella sekä sopimusperusteisesti Uudenmaan seuranta-alueella lukuun ottamatta Pornaisten, Pukkilan ja Myrskylän kuntia. HSY huolehtii pääkaupunkiseudulla seurannan lisäksi ilmansuojelun tutkimus-, suunnittelu-, koulutus- ja valistustehtävistä.

Lisäksi se vastaa jäsenkuntien yhteisestä strategiatyöstä ilmastomuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi sekä edistää ja seuraa ilmastotavoitteiden ja energiatehokkuuden toteuttamista. HSY tuottaa seudullisesti yhtenäisiä rekisteri- ja paikkatietoja Helsingin seudun asumisesta, työssäkäynnistä, yritystoiminnasta, yhdyskuntarakenteesta ja maankäytöstä. HSY osallistuu tietopalveluihin kohdistuvaan yhteistyöhön koko Helsingin seudun alueella. Yhteensä seutu- ja ympäristötiedon tehtäviin, joihin kuuluvat ilmanlaadun seuranta, ilmastomuutoksen hillintä ja sopeutumisen strategiatyö, seudullisen tiedon tuottaminen ja jalostaminen sekä tietopalvelu, käytetään HSY:ssä vuositasolla noin viisi miljoonaa euroa.

Porvoo ja Lohja kuuluvat ilmansuojelun osalta Uudenmaan seuranta-alueeseen. Kunnilla on omat vesihuoltolaitoksensa ja jätehuolto on järjestetty alueellisen jäteyhtiön kautta.

2.11 Työssäkäynti ja väestö

2.11.1 Työlliset ja työssäkäynti

Helsingin seutu muodostaa nykyisin Suomen merkittävimmän yhtenäisen työssäkäyntialueen. Uudenmaan maakunnasta kaikki kunnat lukuun ottamatta Hankoa ja Raaseporia kuuluvat Tilastokeskuksen määritelmän mukaan Helsingin työssäkäyntialueeseen. Siihen kuuluvat myös Riihimäki, Loppi ja Hausjärvi Uudenmaan maakunnan ulkopuolisina kuntina. Kuntien pendelöinti keskuskunta Helsinkiin on voimakasta, mutta myös kuntien keskinäinen pendelöinti on erityisesti pääkaupunkiseudun ja joidenkin ympäryskuntien osalta varsin merkittävää. Kirkkonummen, Nurmijärven, Tuusulan, Keravan ja Sipoon työllisistä yli puolet käy töissä pääkaupunkiseudulla, pääosin Helsingissä. Järvenpään ja Vihdin työllisistäkin selvästi yli 40 prosenttia ja Mäntsälän työllisistä yli 30 prosenttia työskentelee pääkaupunkiseudulla. Lohjan ja Porvoon osalta vastaavasti noin 25 prosenttia työllisistä pendelöi pääkaupunkiseudulle. Metropoliseudun asukkaat myös asioivat

kuntarajoista riippumatta, mikä näkyy selvästi Suomen ympäristökeskuksen laatimista liikkumisen seurantalukemuksista ja ennusteista.

Seudulla asuu 26 prosenttia koko maan väestöstä ja noin 29 prosenttia koko maan työllisistä. Suomen 2,3 miljoonasta työpaikasta seudulla sijaitsee 750 000 eli noin kolmannes ja seutu muodostaa selkeän yhtenäisen työssäkäyntialueen. Seudun työpaikat ovat keskittyneet voimakkaasti Helsingin kantakaupunkiin, liikenteen pääväylien solmukohtiin ja raideliikenteen asemaseutujen työssäkäyntikeskittymiin. Työssäkäyntiliikenne Helsingin seudulla on pääosin alueen sisäistä, mutta työssäkäynti alueen ulkopuolelta on lisääntynyt ja työssäkäyntialue laajentunut viime vuosikymmeninä voimakkaasti. Noin joka kymmenes pendelöi alueen ulkopuolelta, eniten seudun viereisistä kunnista (Porvoo, Lohja ja Riihimäki) sekä myös muista Suomen suurkaupungeista (Tampere, Turku). Useampi kuin joka viides pääkaupunkiseudulla työskentelevä asuu nykyisin alueen ulkopuolella ja pääkaupunkiseudun työssäkäyntialue ulottuu yli 150 kilometrin päähän Helsingin keskustasta.

2.11.2 Väestökehitys

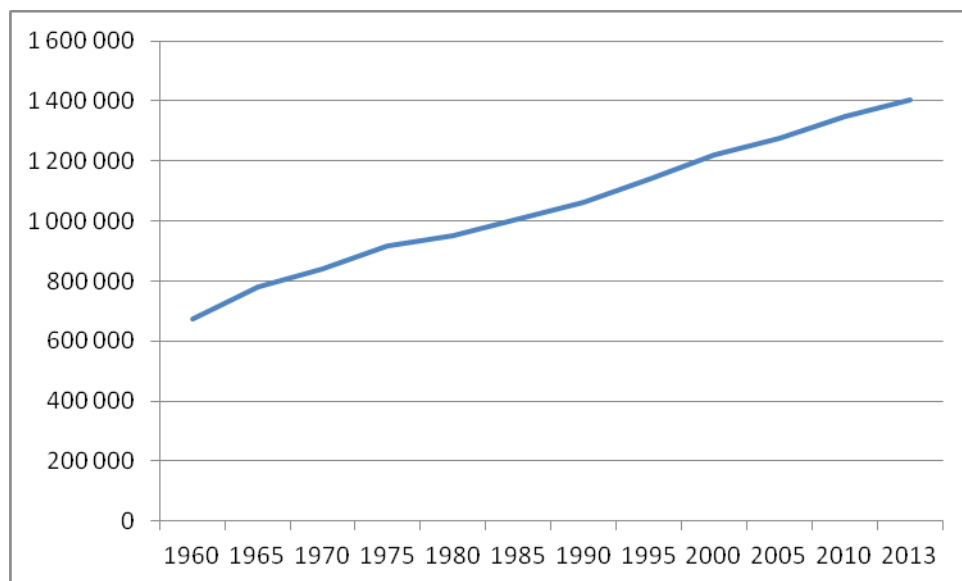
Vakiintuneen eurooppalaisen rajauksen mukaan metropolin ydinalueella asukasluvun tulisi olla vähintään noin 500 000, ja koko metropolialueella yhteensä noin 1 – 1,5 miljoonaa. Suomesta määritelmän täyttää ainoastaan Helsinki ja Helsingin seutu.

Helsingin seutu muodostaa selkeästi Suomen suurimman väestökeskittymän ja eroaa väestömäärältään ja -kasvultaan maan muista kaupunkiseuduista. Helsingin seudulla asui vuoden 2014 alussa 1,4 miljoonaa ihmistä, koko Uudellamaalla yhteensä lähes 1,6 miljoonaa.

Voimakas väestönkasvu on pitkään ollut Helsingin seudun väestönkehityksen suuntana. Väestö on kasvanut viimeisen kolmenkymmenen vuoden aikana noin puolitoistakertaiseksi (kuvio 1) ja kasvu on ollut viimeisten vuosikymmenten aikana selvästi muuta maata voimakkaampaa. 2000-

luvulla väestö on kasvanut noin prosentin vuosivauhdilla verrattuna muun maan noin 0,4 prosenttiin ja ollut jopa ennustettua merkittävästi suurempaa. Helsingin seudun kokonaissuunnitelmassa (1981) arvioitiin pääkaupunkiseudulla asuvan vuonna 2010 yhteensä 781 000 asukasta eli liki 40

prosenttia vähemmän kuin mitä toteutunut lisäys oli. Myös alueen muiden kymmenen kunnan kasvu vastaavalla ajanjaksolla on ollut noin 30 prosenttia ennustettua suurempi.

Kuvio 1: Helsingin seudun väestömäärän kehitys vuosina 1960 - 2013

Metropolialueen väestönlisäys on ollut lähes 190 000 henkilöä vuosien 2000–2013 välisenä aikana. Keskimäärin alueen väestö kasvoi noin 14 500 henkilöllä vuodessa. Puolet kasvusta tuli luonnollisesta väestönlisäyksestä, vajaa kolmannes siirtolaisuudesta ja viidennes maan sisäisestä muuttoliikkeestä.

Metropolialueen väestönlisäys oli suurimmillaan vuosina 2011–2012, mutta supistui hieman vuonna 2013. Samalla ajanjaksolla luonnollinen väestönlisäys laski. Siirtolaisuus oli vuosina 2012–2013 huomattavin väestönkasvun osatekijä metropolialueella, vaikka siirtolaisuudesta aiheutunut muuttovoitto laski vuonna 2013 edellisen vuoden tasosta.

Helsingin seudun väestönkasvussa maahanmuutto on keskeinen osatekijä. Metropolialueella maahanmuuttajien määrä on kaksinkertaistunut 2000-luvun aikana.

Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla maahanmuuttajien osuus väestöstä on yli kolminkertainen kehyskuntiin verrattuna. Vieraskielisiä Helsingin seudun asukkaista on tällä hetkellä noin 10 prosenttia. Helsingissä, Vantaalla ja Espoossa heidän osuutensa on yli 10 prosenttia. Muissa kunnissa vieraskielisten osuus on pienempi.

Lohjan ja Porvoon väestönkehitys on seurannut viime vuosikymmeninä Keski-Uudenmaan kuntien kehitystä. Lohjan väestö on kasvanut vuosien 2000–2013 välisenä aikana lähes 4 000 henkilöllä ja Porvoon samalla aikavälillä lähes 4 500 henkilöllä. Tilastokeskuksen ennusteiden mukaan kuntien väestö tulee kasvamaan Keski-Uudenmaan kuntien tavoin myös tulevina vuosikymmeninä voimakkaasti. Lohjan väestön on ennustettu kasvavan vuoteen 2040

mennessä yli 7 500 asukkaalla ja Porvoon yli 6 000 asukkaalla.

2.11.3 Valikoiva muuttoliike

Kaupunkiseuduilla ja etenkin Helsingin seudulla muuttoliike on valikoivaa. Valikoivuus tarkoittaa kuntien tulo- ja lähtömuuttajien voimakkaita eroavaisuuksia. Kun ihmisten ja väestöryhmien tarpeet ovat erilaiset, muuttavat ihmiset ja väestöryhmät erilaisille alueille. Tällaiset asumis- ja ympäristöperusteiset lähimuutot ovat kasvaneet Helsingin seudulla yhtäjaksoisesti viime vuosikymmeninä. Nykyisin neljä viidestä muutosta on niin sanottuja lähimuuttoja, jotka tapahtuvat joko oman kunnan tai saman kaupunkiseudun sisällä.

Helsingin seudulla ilmiö liittyy asumiseen ja asuntomarkkinoiden ongelmiin ja näkyy nuorten, opiskelijoiden ja pienituloisten hakeutumisena Helsinkiin. Samanaikaisesti perheelliset ja työssäkäyvät muuttavat yhä useammin Helsingin ympäryskuntiin. Valikoivan muuttoliikkeen taloudelliset hyödyt ja haitat eivät jakaudu kuntien välillä tasaisesti.

Valtiovarainministeriön keväällä 2014 tilaamassa selvityksessä (Aro Timo & Laiho Anna: Metropolialueen demografinen kilpailukykyanalyysi) on arvioitu muuttoliikkeen aiheuttamia laskennallisia tulokertymiä kunnille vuosina 2000 - 2011. Muuttajien tulokertymällä tarkoitetaan tulo- ja lähtömuuttajien kaikkien verotettavien tulojen erotusta. Tulokertymä kuvaa alueiden taloudellisen kehityksen muutosta muuttoliikkeen perusteella. Positiivinen tulokertymä merkitsee, että kunta hyötyy taloudellisesti muuttoliikkeestä ja negatiivinen kuvaa päinvastoin menetyksiä. Selvityksen mukaan Helsingin seudun ongelma ei ole nykyisenkaltaisen muuttoliikkeen määrän ja rakenteen näkökulmasta tulojen, vaan kustannusten epätasainen jakautuminen kuntien välillä. Metropolialueen laskennallinen tulokertymä oli yhteensä 930,5 miljoonaa euroa vuosina 2000 - 2011. Seudun 14 kunnasta vain Helsingissä muuttoliikkeen tulokertymä oli negatiivinen. Muuttoliikkeen Helsingille aiheuttama tappio on laskennallisesti 294,6

miljoonaa euroa vuodessa. Seudun muut 13 kuntaa ovat tulokertymältään positiivisia. Suurin tulokertymä oli Espoolla, yli 320 miljoonaa euroa. Asukasta kohden laskettuna suurin tulokertymä oli Kirkkonummella, Sipoossa, Mäntsälässä, Pornaisissa ja Vihdissä ja pienin Helsingin jälkeen Vantaalla ja Hyvinkäällä.

2.11.4 Segregaatiokehitys

Uudellamaalla ja erityisesti Helsingin seudulla väestön koulutus- ja tuloerot sekä sosiaalisten ongelmien kirjo ovat muuta maata suuremmat. Helsingin seudulla myös alueellinen eriytyminen on verrattain voimakasta. Kuntien väliset sosiaaliset erot sekä osin kuntien sisäisten asuinalueiden väliset erot ovat lisääntyneet kantaväestön valikoivan muuttoliikkeen ja vilkkaan maahanmuuton seurauksena. Helsinkiin muuttaa ulkomailta, muualta Suomesta ja ympäryskunnista nuoria aikuisia opiskelun, työn, sosiaalisten suhteiden, pienasuntovaltaisen asuntokannan ja palveluiden vuoksi. Lapsiperheet ja hyvätuloiset työlliset asukkaat muuttavat sen sijaan yhä useammin suurempiin ja edullisempiin asuntoihin ympäryskuntiin (Laakso 2013: Muuttoliikkeen vaikutuksista väestön tulotasoon Helsingissä ja Helsingin seudulla).

Eri alueiden asukasrakenteissa on tutkimusten mukaan (mm. Erilaistuva pääkaupunkiseutu: sosioekonomiset erot alueittain 2002–2012; 2014; Kainulainen Sakari: Segregaatio metropolialueella 2014) huomattavia eroja ja ne ovat tarkasteluajanjakson aikana kasvaneet. Seudulle on muodostunut selkeitä matalan tulotason alueita. Myös kuntien väliset erot näkyvät tutkimuksissa. Sosiaaliselta rakenteeltaan eriytyneillä asuinalueilla työllisyystilanne ja asunnon hallintasuhde vaihtelevat. Alueille, joille on kasautunut huono-osaisuutta, ominaisia piirteitä ovat korkea työttömyysaste, vuokra-asuminen ja alhainen tulotaso.

2.11.5 Väestöntiheys

Helsingin seudun väestötiheys oli vuonna 2013 hieman alle 400 asukasta neliökilometrillä. Luku on kaksikymmentä kertaa korkeampi kuin koko maan keskiarvo. Väestötiheys vaihtelee seudulla kuitenkin huomattavasti. Tiheimmin asutettu kunta on Helsinki, jossa väestötiheys on lähes 2 900 henkeä neliökilometrillä. Seuraavaksi tiheimmin asutussa Kauniaisissa väestötiheys on alle 1 600 asukasta, Keravalla ja Järvenpäässä noin 1100 asukasta ja Vantaalla sekä Espoossa jo selvästi alle tuhat asukasta neliökilometrillä. Muiden Helsingin seudun kuntien väestötiheys jää selvästi alle Uudenmaan maakunnan keskiarvon, joka on 174 asukasta neliökilometrillä.

Yleisen eurooppalaisen käsityksen mukaan kaupunki määritellään alueeksi, jossa on yli 50 000 asukasta, ja jonka väestötiheys on vähintään 500 asukasta neliökilometrillä. Helsingin seudun kunnista vain Helsinki, Espoo ja Vantaa täyttävät määritelmän. Kerava, Kauniainen ja Järvenpää täyttävät määritelmän asukastiheyden, mutta eivät asukasmäärän osalta.

2.12 Seudun kansantaloudellinen merkitys

Helsingin seudun tuottavuudessa tapahtuvat muutokset vaikuttavat poikkeuksellisen paljon ja muita kaupunkiseutuja merkittävämmän koko Suomen kansantalouteen. Muun muassa OECD:n arvioinneissa (2003, 2006) on todettu seudun keskeinen merkitys koko Suomen kansantalouden kasvun ja hyvinvoinnin moottorina. OECD:n vuonna 2006 tekemässä 78 metropolialueen vertailussa Helsinki oli väkiluvultaan sijalla 74, mutta kansantaloudelliseltaan merkitykseltään sijalla 7.

Helsingin seudun bruttokansantuote asukasta kohden on noin 40 prosenttia suurempi kuin koko maan keskiarvo. Suomen 12 suurimman kaupunkiseudun yhteenlaskettu osuus bruttokansantuotteesta on noin 2/3 koko maan BKT:stä. Tästä osuudesta Helsingin seutu muodostaa yli puolet. Seudun osuus koko maan bruttokansantuotteesta oli vuonna 2013 noin 36 prosenttia, yhteensä 63 miljardia euroa.

Osuus on kasvanut tasaisesti viimeisten vuosikymmenten aikana.

Helsingin seutu muodostaa Suomen ylivoimaisesti suurimman tuotannon ja yritystoiminnan keskittymän. Suomessa toimivien yritysten toimipaikoista lähes neljannes ja henkilöstöstä kolmannes sijaitsee Helsingin seudulla. Koko maan liikevaihdosta seudulla tuotetaan 44 prosenttia. Suomen tutkimus- ja kehitystoiminnan menoista yli 40 prosenttia kohdistuu Helsingin seudulle.

Kotimaan sijaan Helsingin seudun lähimmät taloudelliset vertailukohteet, kilpailijat ja kumppanit löytyvät muualta Euroopasta, erityisesti Itämeren piiristä. Seudun tulevat haasteet liittyvät ennen kaikkea seudun kykyyn kilpailla ulkomaisista investoinneista, yrityksistä ja huippuosajista muiden Itämeren alueen metropolien kanssa.

Metropolialueen ja muiden suurten kaupunkiseutujen kansantaloudellisen merkityksen vuoksi valtio on solminut 20.12.2013 kasvusopimukset Helsingin, Tampereen, Turun, Oulun, Lahden, Jyväskylän, Kuopion, Porin, Seinäjoen, Vaasan, Joensuun ja Lappeenrannan kaupunkiseutujen kanssa. Kasvusopimusten tavoitteena on vahvistaa suurten kaupunkiseutujen kansainvälistä kilpailukykyä ja roolia alueidensa talouden vetureina ja palveluiden kehittäjinä.

2.13 Helsingin seudun kunta- ja yhteistyörakenteiden kehittämisvaiheita

Helsingin seudulla tapahtuneet kuntarakenteen muutokset ovat olleet vähäisiä vuosien 1946 – 1966 toteutettujen liitosten jälkeen. Vuonna 1946 toteutettiin suuri kuntaliitos, jossa Helsinkiin liitettiin neljä kuntaa. Vuosaari liitettiin osaksi Helsinkiä vuonna 1966. Espoosta muodostettiin yksi kauppala vuonna 1963. Tämän jälkeen kuntajakoa on muutettu metropolialueella vain vuonna 2009, jolloin voimaan astui osaliitos Sipoon, Vantaan ja Helsingin välillä, ja josta valtioneuvosto päätti vastoin Sipoon kunnan tahtoa. Toteutettujen liitosten perusteena on yleisimmin pidetty niiden luomia

edellytyksiä parantaa seudun yhdyskuntarakenteen hallintaa ja tasapainoista kehitystä, seudun asuntorakentamista tai liikenneyhteyksiä.

Vastaavilla tekijöillä on perusteltu seudun yhteistyörakenteiden kehittämistä eri vuosikymmeninä. Vuonna 1964 asetettu kunnallisen yhteistoiminnan järjestysmuotokomitea ehdotti 12 kunnan muodostamaa yhteistoiminta-aluetta sekä lisäksi Helsingin ja sen kolmen lähikunnan yhteisten tehtävien hoitamista järjestettäväksi lakisääteisesti erikseen. Tämän pohjalta Helsinki, Espoo, Kauniainen sekä Helsingin maalaiskunta päättivät oma-aloitteisesti yhteistyötoimikunnan perustamisesta. Sen tehtäviin kuuluivat muun muassa kuntien yleiskaavojen yhteensovittamista ja mitoitusta koskevat kysymykset sekä asuntotuotannon ja työpaikkojen sijoittamiseen liittyvät seikat vesihuollon ja yhteisen jätehuollon tehtävien ohella. Vapaaehtoinen yhteistyö sai lakisääteisen pohjan, kun laki pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnasta (978/1973) annettiin. YTV aloitti toimintansa vuoden 1974 alussa.

YTV-järjestelmää ja sitä koskevaa lainsäädäntöä kehitettiin useasti. Vuonna 1985 (253/1985) YTV:n tehtäviksi säädettiin muun muassa seudullisen jätehuollon ja joukkoliikenteen hoito. Vuonna 1986 asetettiin seutuhallintokomitea selvittämään YTV-lain toimivuutta. Komitea ehdotti (KM 1987:47) säädettäväksi lakia pääkaupunkiseudun hallinnosta ja YTV-lain kumoamista. Suorin vaalein valittava seutuhallinto olisi vastannut seutukaavoituksesta, asuntopolitiikasta, jätehuollosta ja ammatillisesta koulutuksesta. Ehdotukset eivät johtaneet toimenpiteisiin. Vuonna 1996 annettiin uusi laki pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnasta (1269/1996). Vuonna 2010 YTV:n tehtävät jaettiin kahdelle erilliselle kuntayhtymälle, HSL:lle ja HSY:lle.

2000-luvulla on toteutettu myös muita seudun yhteistyötä koskevia selvitys- ja kehittämishankkeita. Vuonna 2003 nimettiin seudun kehitystä koordinoimaan Helsingin seudun neuvottelukunta. Samanaikaisesti käynnistettiin kehittämishanke, joka johti

alueen yhteistyötä koskevan lakiluonnoksen laadintaan vuonna 2005. Lakiesitystä ei annettu eduskunnalle, kun maankäyttö-, asumis- ja liikennekysymyksissä syntyi vapaaehtoista ja sopimus pohjaista yhteistyötä Helsingin seudun 14 kunnan kesken. Vuonna 2003 julkaistiin myös OECD:n metropolikatsaus, jossa määriteltiin Helsingin seudun kehityshaasteet. Seudun merkityksen maan kansantaloudelle todettiin kasvavan tulevina vuosina. Selvityksen myötä seutu sai aseman osana kansainvälistä metropolialueiden viiteryhmää.

Hallituskaudella 2007–2011 valmistui kaikkiaan neljä Helsingin seudun hallinto- ja yhteistyörakenteiden kehittämistä käsittelevää selvitystä, muun muassa Helsingin ja Vantaan kaupunkien yhdistymisen etuja ja haittoja koskeva selvitys sekä seudun 14 kunnan yhteistyönä tehty selvitys kaksipuolaisesta seutuhallinnosta. Seutuhallintaselvityksen loppuraportissa ehdotettiin muun muassa metropolikaavan käyttöönottoa sekä seudullista liikennejärjestelmäsuunnitelmaa ja asuntotuotanto-ohjelmaa. Metropolikaavan valmistelu sekä siihen liittyvät HSL:n, HSY:n, ELY-keskuksen ja Uudenmaan liiton tehtävät annettaisiin uudelle seudulliselle toimijalle. Selvitykset eivät johtaneet laajamittaisiin toimenpiteisiin.

Kunta- ja palvelurakennemuutoksesta annetun lain (ns. Paras-laki, 169/2007) 7 §:ssä edellytettiin pääkaupunkiseutua sekä 16 muuta kaupunkiseutua laatimaan suunnitelma maankäytön, asumisen ja liikenteen yhteensovittamisesta sekä palvelujen kuntarajat ylittävästä käytöstä. Vuonna 2008 julkaistujen ja suunnitelmia koskevien asiantuntija-arvioiden mukaan Helsingin seudun yhteistyön organisointitapa muodostaa epävarmuustekijän suunnitelmien toteuttamiselle.

Syksyllä 2010 valtioneuvosto antoi eduskunnalle selonteon metropolipolitiikasta (VNS 9/2010). Selonteon linjausten mukaan metropolialueen kuntarakennetta tulisi kehittää vastaamaan elinvoimaista, alueellisesti eheää ja yhdyskuntarakenteeltaan toimivaa kuntarakennetta. Yhteistyön vahvistamiseksi tulisi lisäksi määritellä metropolialueen

kattavasti hoidettavat tehtävät ja luoda osapuolia sitovat rakenteet. Menettelyn katsottiin edellyttävän lainsäädännön kehittämistä.

2.14 Kansainvälinen kehitys

Helsingin metropolialueen kannalta keskeisimpänä vertailukohteena ovat muut Pohjoismaat ja niiden pääkaupunkiseudut. Myös muissa Euroopan maissa sekä esimerkiksi Kanadassa suurten kaupunkiseutujen poliittiset, taloudelliset ja yhdyskuntarakenteeseen liittyvät haasteet ovat samankaltaisia kuin Helsingin metropolialueella.

2.14.1 Ruotsi, Tukholma

Ruotsin julkishallinto on kolmetasoinen, muodostuen valtion keskushallinnosta, maakunnista eli maakärjäkunnista (landsting) sekä kunnista. Valtiolla on lisäksi oma erillinen maakuntatasolla toimiva aluehallintonsa eli niin kutsuttu lääninhallinto (länsstyrelse). Pääkaupunki Tukholman metropolialueen katsotaan yleisesti muodostuvan Tukholman maakunnasta ja sen 26 kunnasta. Toiminnallisesti Tukholman metropolialue muodostaa huomattavasti maakuntaa laajemman aluekokonaisuuden, ulottuen Uppsalan maakuntaan.

Julkisen hallinnon tehtävät ja vastuu metropolialueen kehityksestä jakautuvat Tukholman maakärjäkunnan (Stockholms läns landsting) ja kuntien kesken. Kunnat vastaavat kaavoituksesta (detaljplan, översiktsplan), sosiaali- ja perhepalveluista sekä esimerkiksi esi-, perus- ja lukiokoulutuksesta. Maakärjäkunta vastaa metropolialueen kokonaisvaltaisesta kehityksestä, alueen erikoissairaanhoidosta ja suurimmasta osasta perusterveydenhuollon palveluista, seudun kaavoituksesta (regionplanering), aluekehityksestä ja maankäytön suunnittelusta sekä joukkoliikenteestä. Tukholman seudun kehittämissuunnitelma RUFS 2010 (Regional utvecklingsplan för Stockholmsregionen) perustuu kaavoitus- ja rakennuslakiin (Plan- och bygglag, 2010: 900), mutta

suunnitelmalla ei ole oikeusvaikutuksia. Se toimii kuitenkin ohjeena kuntien kaavoitukselle ja pohjana seudullisille ratkaisuille muun muassa liikenteen ja asumisen yhteensovittamisessa. Valtio voi tietyin edellytyksin hylätä suunnitelman tai vaikuttaa sen sisältöön.

Rahoitusvastuu metropolihallinnasta jakautuu maakärjäkunnan ja kuntien välillä, Molemmilla on verotusoikeus. Muita maakärjäkunnan ja kuntien merkittäviä tulovirtoja ovat yleiset ja kohdennetut valtionosuudet sekä maakärjäkunnan osalta joukkoliikenteen ja terveydenhoidon asiakasmaksut.

Päätöksenteko Tukholman maakärjällä ja alueen kunnissa tapahtuu välittömillä vaaleilla valituissa poliittisissa päätöksentekoeleimissa: kunnissa kunnanvaltuustoissa ja maakärjäkunnassa 149 jäsenen maakärjävaltuustossa. Kunnallisvaalit ja maakärjävaalit järjestetään samanaikaisesti neljän vuoden välein. Maakunnalla ja kunnilla on omat erilliset hallintonsa, viranomaisensa ja luottamushenkilönsä.

Tukholman metropolialueen kehityksen kannalta nykyinen metropolihallinnan rakenne ja työnjako maakärjien ja kuntien välillä on katsottu onnistuneeksi, mutta siihen liittyy myös ongelmia. Resurssiltaan heikommalla maakuntahallinnolla ei ole aina mahdollisuuksia ohjata riittävästi kuntien toimintaa alueen kokonaisedun kannalta tarkoituksenmukaisella tavalla. Ongelmia aiheuttaa myös alueen laajentuminen useamman maakärjäkunnan alueelle: OECD on ehdottanut 2000-luvulla useasti Tukholman ja Uppsalan maakärjäkuntia yhdistettäväksi kilpailukykyisemmän ja toiminnallisesti tarkoituksenmukaisemman kokonaisuuden muodostamiseksi. Vaihtoehtoisesti OECD on esittänyt erillisen kevyemmän, mutta vaikutusvaltaisemman metropolihallinnon luomista kaikkien Tukholma-Mälar -alueen viiden maakärjäkunnan kesken. Tukholman metropolialueella ei ole tällä hetkellä käynnissä maakärjäkuntien yhdistämiseen, kuntaliitoksiin tai metropolihallinnon muodostamiseen tähtäviä ohjelmia. Alueen maakärjäkunnat ovat tiivistäneet viime

vuosina yhteistyötään erityisesti maankäytön ja liikenteen suunnittelussa sekä aluekehityssuunnitelmien laadinnassa.

2.14.2 Norja, Oslo

Norjan julkishallinto on kolmiportainen, koostuen vahvasta valtion keskushallinnosta sekä alue- ja paikallishallinnosta vastaavista maakunnista (fylkeskommuner) ja kunnista. Pääkaupunki Oslo on ainoana alue- ja paikallishallinnon yksikkönä samanaikaisesti sekä maakunta että kunta.

Oslon ympärille rakentuvan metropolialueen rajaaminen on vaikeaa. Alue on yhdyskuntarakenteeltaan hajanainen ja monikeskuksinen, eikä noudata olemassa olevia hallinnollisia rajoja. Suppeasta näkökulmasta Oslon metropolialueen voidaan katsoa muodostuvan Oslon ja Akershusin maakunnista. Laajemmasta näkökulmasta sen voi katsoa muodostuvan viidestä alueesta, joita ovat Oslon kaupunki, sitä kiertävät sisempi ja ulompi kehä sekä Mossin ja Drammenin alueet. Määrittelytavasta riippuen metropolialueeseen kuuluu 46–75 kuntaa.

Norjan julkishallinto on keskusjohtoinen, mikä heijastuu metropolialueeseen. Oslossa ei ole selkeitä metropolihallinnon rakenteita. Keskeisistä tehtävistä alueella vastaavat valtio, maakunnat, kunnat, erilaiset kuntien ja muiden toimijoiden vapaaehtoiset yhteistoimintaelimet sekä valtion, maakuntien ja kuntien omistamat yhtiöt. Kunnat vastaavat alueensa maankäytön suunnittelusta, perusterveydenhuollosta, sosiaalipalveluista, vanhustenhuollon palveluista, perus- ja esiopetuksesta, ympäristöpalveluista ja pääosasta julkisen infrastruktuurin rakentamiseen ja ylläpitoon liittyvistä tehtävistä. Oslon kaupungissa myös kunnan osa-alueille on delegoitu päätösvaltaa lähiympäristön kehittämiseen liittyvissä asioissa. Metropolialueen joukkoliikenteestä vastaa Oslon ja Akershusin maakunnan yhdessä omistama Ruter As, joka suunnittelee, kilpailuttaa, tilaa, markkinoi ja koordinoi alueen joukkoliikennettä.

Selkeimpänä metropolihallintaan liittyvänä hallintarakenteena Oslon alueella voidaan

pitää Oslon, Akershusin, Buskerudin ja Østfoldin maakuntien sekä näissä lääneissä sijaitsevien 75 kunnan hallintojen vapaaehtoisesti muodostamaa Samarbeidsalliansen Osloregionia. Sen tavoitteena on vahvistaa Oslon alueen kilpailukykyä ja kestäväää kehitystä. Samarbeidsalliansen on luonteeltaan strateginen ja koordinoiva. Sen rahoitus perustuu jäsenkuntien ja -maakuntien maksuosuuksiin. Ylintä päätösvaltaa käyttää jäsenkuntien pormestareista ja maakuntien johtajista koostuva valtuusto, joka päättää myös jäsenyhteisöjen vuosittaisen maksuosuuksien suuruudesta.

Vapaaehtoisuuteen perustusvana elimenä Samarbeidsalliansenin institutionaalinen asema on heikko. Se ei pysty ohjaamaan riittävästi yksittäisten kuntien maankäyttöön, asumiseen ja liikenteeseen liittyviä ratkaisuja. OECD katsoi vuonna 2007 julkaisemassaan raportissa Oslon metropolialueen kilpailukykyyn kärsivän päätöksenteon hajanaisuudesta. OECD ehdotti muun muassa Oslon alueen kunta- ja maakuntarakenteen uudistamista. Vuoden 2013 valtiopäivävaaleissa valittu uusi hallitus aloitti vuoden 2014 alussa koko maata koskevan kuntauudistuksen valmistelun, joka on esiselvitysvaiheessa. Uudistuksen vaikutuksia Oslon metropolialueen hallintorakenteeseen on vaikea tässä vaiheessa ennakoida.

2.14.3 Tanska, Kööpenhamina

Tanskassa alue- ja paikallishallinto on kaksitasoinen, muodostuen viidestä hallintoalueesta sekä 98 kunnasta. Pääkaupunkiseudun hallintoalue, Region Hovedstaden, on yksi Tanskan viidestä hallintoalueesta ja käsittää 29 kuntaa.

Pääkaupunkiseudun hallintoaluetta voidaan pitää Kööpenhaminan metropolialueen perustana, mutta toiminnallisesta näkökulmasta metropolialue ulottuu laajemmalle. Kööpenhamina kuuluu myös laajempaan, Tanskan ja Ruotsin yhdistävään Øresundin metropolialueeseen.

Region Hovedstaden vastaa Kööpenhaminan metropolialueen sosiaali- ja terveyspalveluista, julkisesta liikenteestä ja

sen suunnittelusta sekä aluekehitykseen liittyvistä tehtävistä. Alueen kunnat ovat vastuussa alueidensa maankäytön suunnittelusta, infrastruktuurista, esi- ja perusopetuksesta, vanhustenhoidosta, ympäristöhuollosta ja kulttuuripalveluista. Työnjako aluehallinnon ja kuntien välillä on samanlainen kaikkialla Tanskassa. Region Hovestaden ei eroa oikeuksiensa tai velvollisuuksiensa osalta muista neljästä hallintoalueesta. Sen rahoitus perustuu valtion myöntämiin yleisiin ja kohdistettuihin määrärahoihin sekä kuntien maksamiin kiinteisiin, asukasmäärään perustuviin maksuosuuksiin ja kuntien subventoimiin asiakasmaksuihin. Hallintoalueilla ei ole verotusoikeutta, toisin kuin kunnilla.

Tanskan ympäristöministeriön alaisen ympäristöviraston (Naturstyrelsen) laatima Fingerplan ohjaa kuntien maankäytön suunnittelua Kööpenhaminan metropolialueella. Fingerplan perustuu Tanskan kaavoituslakiin (Lov om planlægning, 2009: 937). Sen avulla pyritään ohjaamaan yhdyskuntarakenteen kasvua ensisijaisesti Kööpenhaminan keskustan läheisyyteen (kämnen) sekä viidelle raideliikenteeseen tukeutuvalla liikennekäytävällä (sormet). Tavoitteena on myös säilyttää liikennekäytävien väliset viheralueet rakentamattomina ja edistää seudullisen viherrakenteen jatkuvuutta.

Päätöksenteko Kööpenhaminan metropolialueella tapahtuu kaikilla hallinnon tasoilla välittömällä vaaleilla valituissa poliittisissa päätöksentekoeleimissä. Kunnissa ylintä päätösvaltaa käyttävät kunnanvaltuustot. Pääkaupunkiseudun hallintoalueen ylimpänä päättävänä elimenä toimi neljän vuoden välein poliittisilla vaaleilla valittava 41-jäseninen aluevaltuusto kuten muillakin hallintoalueilla.

Kööpenhaminan metropolialueella aluehallinto on heikko suhteessa alueen suuriin kuntiin. Keskuskaupunki Kööpenhaminan vaikutusvalta on heikentynyt vuonna 2007 toteutetun kuntauudistuksen jälkeen. Uuden hallintoalueen päätöksenteossa Kööpenhaminaa ympäröivien suurten kuntien äänivalta on sen sijaan kasvanut. OECD:n arvion mukaan vuoden 2007 kuntauudistusta

ei voida pitää Kööpenhaminan metropolialueen kannalta kaikin osin onnistuneena, sillä metropolialueen kokonaisvaltainen kehittäminen on liiaksi yksittäisiin kuntiin hajautuneen päätöksenteon varassa.

2.14.4 Saksa, Stuttgart

Saksan alue- ja paikallishallinto on kolmitasoinen, koostuen vahvoista osavaltioista sekä niiden alla toimivista piireistä ja kunnista. Osavaltiot vastaavat Saksassa koulutukseen, tieteeseen, kulttuuriin ja matkailuun liittyvistä tehtävistä, ympäristövalvonnasta sekä maankäytön suunnittelusta. Kunnat vastaavat pääasiallisesti kaavoituksesta, julkisesta liikenteestä, energia- ja vesihuollosta, ympäristöpalveluista, valtaosasta julkisen infrastruktuurin rakentamiseen ja ylläpitoon liittyvistä tehtävistä sekä alue- ja elinkeinokehityksestä.

Stuttgart on Baden-Württembergin osavaltion pääkaupunkina sekä hallintopiiri että kunta. Stuttgartin metropolialue (Region Stuttgart) muodostuu Stuttgartin hallintopiirin lisäksi Esslingenin, Böblingenin, Rems-Murrin, Ludwigsburgin ja Göppingenin hallintopiireistä sekä niiden alueella sijaitsevista 179 kunnasta. Metropolialue on maantieteellisesti suhteellisen pieni ja muodostuu Stuttgartin talousalueen ydinalueista.

Stuttgartin alueella osavaltion alaisella metropolihallinnolla on pitkät perinteet ja vahva institutionaalinen asema. Ensimmäinen aluekehitykseen ja kilpailukyvyyn parantamiseen tähdännyt yhteinen metropolihallintoelin perustettiin 1970-luvulla. Nykyinen metropolihallinto-organisaatio, Verband Region Stuttgart (VRS), on alueen hallintopiirien ja kuntien vuonna 1994 muodostama yhteistyöelin, jonka vastuut ja valta on määritelty osavaltion tasoisella lailla. VRS on ennen kaikkea strateginen toimija, mutta sillä on myös selkeä ja merkittävä toiminnallinen luonne. VRS:n päätökset sitovat alueen kuntia, minkä lisäksi kunnilla on mahdollisuus viedä keskinäiset ristiriitansa VRS:n ratkaistavaksi.

VRS on julkishallinnollinen toimija. Sillä on laaja toimivalta Stuttgartin metropolialueen kokonaisvaltaisesta aluekehityksestä, maankäytön ja liikenteen suunnittelusta, joukkoliikenteen ja ympäristöpalveluiden toteuttamisesta sekä elinkeinotoiminnan, työllisyyden ja matkailun edistämisestä. VRS vastaa monista osavaltiolle ja kunnille tavanomaisesti kuuluvista tehtävistä. Kunnilla on kaavoitusosoikeus, mikä kaventaa VRS:n valtaa alueen maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnittelussa.

VRS:n ylintä päätösvaltaa käyttää viiden vuoden välein vaaleilla valittava aluevaltuusto, jossa on vähintään 80 ja enintään 96 aluevaltuutettua. Valtuuston koko on joustava, jotta sen paikkajako vastaisi mahdollisimman hyvin niin yksittäisten äänestysalueiden kuin koko metropolialueen äänestystulosta. VRS:n rahoitus perustuu osavaltion ja valtion allokoiimiin määrärahoihin, tulonsiirtoihin alueen hallintopiireiltä ja kunnilta sekä muun muassa joukkoliikenteen asiakasmaksuihin.

Verband Region Stuttgartia pidetään esimerkkinä kompleksisessa ympäristössä toteutetusta metropolihallinnosta. Stuttgartin alueen yhdyskuntarakenne on hajanainen ja alueen kokonaisvaltainen kehitys on kärsinyt keskuskaupungin ja sitä ympäröivien vahvojen ja vauraiden kuntien välisestä vastakkainasettelusta. VRS ongelmana on se, että hallinnollinen metropolialue ei vastaa toiminnallista metropolialuetta, joka usein laajenee ajan kuluessa. VRS:n on yleisesti kuitenkin katsottu lisänneen kuntien yhteistyötä ja alueen kokonaisedun huomioimista kuntien päätöksenteossa.

2.14.5 Irlanti, Dublin

Irlannissa julkinen hallinto on korostuneesti valtiojohtoinen. Alue- ja paikallishallinto on monitasoinen, koostuen kahdeksasta hallintoalueesta (regional authorities) sekä 31 paikallishallinnon yksiköstä (local authorities). Paikallishallintoyksiköt jakautuvat kahdelle tasolle: ylemmän muodostavat 26 kreivikuntaa (county councils) ja viisi suurkaupunkia (city councils), alemman

piirikunnat (municipal districts). Hallintoalueet vastaavat julkisten palveluiden koordinoinnista sekä alueellisten suunnittelustrategioiden valmistelusta ja toteutuksesta. Paikallishallinnon yksiköt vastaavat muun muassa perusterveydenhuollosta, aluekehityksestä, maankäytön suunnittelusta ja kaavoituksesta, ympäristöhuollosta sekä koulutukseen liittyvistä tehtävistä. Hallintoalueiden ja paikallishallinnon yksiköiden tarkasti rajattu verotusoikeus riittää kattamaan vain pienen osan toimintamenoista ja niiden rahoitus perustuu pääosin valtion myöntämiin määrärahoihin.

Irlannin alue- ja paikallishallintoa uudistaminen alkoi 1990-luvun alussa. Kahdeksan hallintoaluetta perustettiin vuonna 1991 ja ne aloittivat toimintansa kolme vuotta myöhemmin. Paikallishallinnon yksiköt saivat vuonna 1999 laillisen aseman demokraattisesti toimivina eliminä. Samalla paikallishallinnon valtuustot päätettiin valita viiden vuoden välein pidettävillä suorilla vaaleilla.

Pääkaupunki Dublinin metropolialue muodostuu vakiintuneen käsityksen mukaan Dublinin hallintoalueesta (Dublin region), joka pitää sisällään Dublinin kaupungin sekä Etelä-Dublinin, Dun Laoghaire-Rathdownin ja Fingalin kreivikunnat. Dublinin metropolialueella on Irlannissa erityinen asema maan ainoana kansainvälisesti kilpailukykyisenä talousalueena. Metropolialuetta ohjataan erilaisten ja eri tehtäviin keskittyvien toimijaverkostojen, toimintasuunnitelmien, strategioiden ja ohjelmien kautta.

Dublin Regional Authority (DRA) on yksi Irlannin kahdeksasta aluehallintoelimestä. Sen tehtävänä on valmistella ja toteuttaa seudullinen suunnittelustrategia sekä valvoa ja koordinoida paikallishallinnon yksiköiden aluekehityssuunnitelmien valmistelua ja toteutusta. Alueellisen suunnittelustrategian osana valmistellaan myös Dublinin metropolistrategia, jossa asetetaan yleiset painopisteet koko metropolialueen kehitykselle. Strategia on osa kansallista aluesuunnitelmaa. Dublin Local Authorities Managers Co-ordination Group (DLA) on Dublinin alueen paikallishallinnon

yksiköiden edustajien muodostama strateginen toimielin, joka koordinoi paikallishallinnon aluekehityssuunnitelmien valmistelua ja alueen infrastruktuurin kehittämistä.

Irlannin kaavoitusta ja aluekehitystä ohjaavan lain (Planning and Development Act, 2000) mukaan seudullisten aluehallintoelinten (Regional Authority) tulee laatia seudulliset suunnittelutavoitteet (Regional Planning Guidelines). Suur-Dublinin (Greater Dublin Area) aluehallintoelimet Dublin DRA ja Mid-East Regional Authority hyväksyivät vuonna 2010 seudulliset suunnittelutavoitteet Suur-Dublinin alueelle (Regional Planning Guidelines for the Greater Dublin Area 2010-2022). Niillä pyritään ohjaamaan Suur-Dublinin kasvua pitkällä aikavälillä kestävän kehityksen periaattein. Suunnittelutavoitteissa esitetään muun muassa Suur-Dublinin osa-alueiden väestötavoitteet ja sovitetaan yhteen talouden, infrastruktuurin ja asutuksen kehitystä seudullisesta näkökulmasta.

Kaikkien Dublinin alueen metropolihallinnan elinten rahoitus perustuu valtion välittömästi tai välillisesti maksamiin määrärahoihin. Valtio myös säätelee metropolihallintaelinten toimintaa laeilla tai ohjelmilla. Paikallishallinnon elimiä lukuun ottamatta metropolihallintaelinten jäseniä ei valita välittömällä vaaleilla. DRA:n valtuuston jäsenet valitaan paikallishallinnon yksiköissä. Muun muassa tämän vuoksi metropolihallintaelinten legitimizeetti on heikko. OECD arvioi vuonna 2007 Dublinin metropolihallintaelinten olevan liian keskusjohtoisia ja omaavan liian pienet resurssit sekä liian vähän itsenäistä toimivaltaa.

Tammikuussa 2014 Irlannissa hyväksyttiin laki alue- ja paikallishallinnon uudistuksesta (Local Government Reform Act 2014). Sen johdosta Irlannin paikallishallinnon yksiköiden määrä väheni kesäkuun 2014 alussa 114 yksiköstä 31 yksikköön. Muutos toteutettiin kreivikuntia ja suurkaupunkeja yhdistämällä sekä lakkauttamalla niiden alaisuudessa toimineet kaupunginhallitukset. Vuoden 2015 alusta tarkoitetaan lakkauttaa kahdeksan hallintoaluetta ja siirtää

aluehallintoelimille kuuluneita tehtäviä, muun muassa seudullisten strategioiden valmistelu, kolmelle uudelle seudulliselle kokoonpanolle (Regional Assembly). Uudistuksen tavoitteena on vastata muun muassa OECD:n kehittämisehdotuksiin. Lisäksi alue- ja paikallishallintoelinten toimivaltaa ja antaa elimille aiempaa itsenäisempi taloudellinen asema. Uudistuksen vaikutuksia Dublinin metropolialueen kehitykseen ei toistaiseksi voida vielä arvioida.

2.14.6 Kanada, Montreal

Kanadassa vastuu ja valta alue- ja paikallishallinnon kehittämisestä kuuluu itsemääräämisoikeudeltaan vahvoille provinssille ja territorioille. Niiden alaisuudessa paikallishallinnon yksikköinä toimivat kunnat. Provinssit ja terrioriot vastaavat terveydenhuoltoon ja kansalaisten hyvinvointiin sekä koulutukseen liittyvistä tehtävistä. Kuntien vastuulla ovat julkinen infrastruktuuri, palo- ja pelastustoimi, ympäristöhuolto, kulttuuripalvelut, elinkeinokehitys sekä maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnittelu ja toteutus. Sekä provinssilla ja territorioilla että kunnilla on verotusoikeus.

Kaupunkialueiden hallinnon kehittämiskeinona on Kanadassa käytetty perinteisesti kuntaliitoksia ja osassa provinssissa ja territorioissa myös erilaisia alue- ja metropolihallinnon muotoja. Quebecin provinssi toteutti Montrealin metropolialueella 2000-luvun alussa laajan uudistuksen, joka perustui pääasiallisesti kuntaliitoksiin. Samanaikaisesti alueelle perustettiin uusi, koko metropolialueen kattava hallintaelin, Communauté métropolitaine de Montréal (CMM). Uusiin suurkuntiin perustettiin myös kaupunginosavaltuustot.

Montrealin metropolialue muodostuu vakiintuneen käsityksen mukaan viisi eri aluetta käsittävästä kahdesta kehästä. Sisemmän kehän muodostavat Montrealin saarella olevat kaupungit, Lavalin kaupunki sekä Longueuilin alue. Ulompi kehä muodostuu sisempää kehää pohjoisessa ja etelässä ympäröivistä kunnista.

Metropolihallintaelin CMM kattaa koko metropolialueen ja vastaa monista tehtävistä, jotka metropolialueen ulkopuolella kuuluvat kunnille. Sen vastuulla ovat alueen maankäytön ja liikenteen suunnittelu, keskeinen infrastruktuuri, talouden kehittäminen, tuetun ja edullisen asumisen edistäminen, monet ympäristöhuollon tehtävät sekä alueen joukkoliikenteen suunnittelu ja rahoitus. CMM vastaa myös Montrealin metropolialueen maankäyttöä ja aluekehitystä ohjaavan suunnitelman (Metropolitan Land Use and Development Plan, PMAD) laatimisesta. Suunnitelma perustuu lakiin maankäytön suunnittelusta ja kehityksestä (act respecting land use planning and development). Vuonna 2011 hyväksytyssä suunnitelmassa on varauduttu metropolialueella 320 000 asutokunnan ja 150 000 työpaikan lisäykseen vuoteen 2031 mennessä. Suunnitelmalla on pyritty edistämään metropolialueen kilpailukykyä ja houkuttelevuutta sekä kestävän kehityksen periaatteita. Se ohjaa muun muassa joukkoliikenteen kehittämistä sekä asumisen ja liikenteen yhteensovittamista metropolialueella.

CMM on luonteeltaan strateginen ja ohjaava elin, joka koordinoi alueen kuntien toimintaa. Sillä ei ole omaa, päätöksiä toimeenpanevaa organisaatiota, vaan vastuu päätösten toimeenpanosta kuuluu alueen muille julkishallinnon toimijoille: virastoille, kunnille ja kuntayhtymille. Ylintä päätösvaltaa CMM:ssa käyttää 28-jäseninen valtuusto, joka koostuu alueen kuntien pormestareista sekä kuntien ja kuntayhtymien valtuutetuista. CMM:n

rahoitus perustuu provinssin budjettirahoitukseen ja kuntien maksuosuuksiin, vaikka verotuspohjainen rahoitusmalli oli eräs keskeisistä tavoitteista metropolihallintoa rakennettaessa.

Montrealin metropolihallintoa ei voida pitää kaikin puolin onnistuneena. Vuonna 2006 osa alueen kunnista purki kuntaliitoksia ja seurauksena alueella perustettiin uusia kuntayhtymiä huolehtimaan tehtävistä, jotka kuntaliitosten purkautumisen myötä siirtyivät jälleen kuntien vastuulle. Kuntayhtymien myötä kuntien taloudellinen liikkumavara heikkeni. Kaupunginosavaltuustojen sekä alueen reunakuntien yhdessä perustamien, CMM:n kanssa osittain päällekkäisiä tehtäviä hoitavien hallintoelinten asema on osin epäselvä. OECD:n vuonna 2004 tekemän arvion mukaan CMM:n ongelmana on myös demokraattisen ulottuvuuden puuttumista päätöksenteossa ja tästä johtuva heikko legitimitetti.

2.14.7 Yhteenveto kansainvälisestä vertailusta

Metropolihallinnan toteuttamistavat vaihtelevat eri maiden ja liittovaltioiden osalta jopa saman maan eri metropolialueiden välillä. Edellä esitettyjen metropolihallinnan mallien välillä on suuria eroja niin metropolihallintoelinten institutionaalisessa ja lainsäädännöllisessä asemassa kuin keskeisissä tehtävissä ja rahoitusmalleissa. Hallintomallien keskeiset piirteet ja eroavaisuudet on koottu taulukkoon 1.

Taulukko 1: vertailussa esitettyjen metropolialueiden hallintomallien keskeiset piirteet

Metropolialue	Keskeinen hallintoelin	Lakisääteisyys	Merkittävimmät tehtävät	Hallintomalli	Rahoitusmalli
Tukholma	Stockholms läns landsting	Lainsäädäntöön perustuva asema ja tehtävät	Terveyspalvelut, aluekehitystehtävät, maankäytön ja liikenteen suunnittelu sekä	Vaaleilla valittu poliittinen päätöksentekoele	Verotusoikeus

			joukkoliikenteen toteutus		
Oslo	Samarbeidsalliansen Osloregion	Vapaaehtoiseen yhteistyöhön perustuva	Kansainvälisen kilpailukyvyyn sekä kestävän kehityksen edistäminen kuntien ja maakuntien päätöksentekoa koordinoimalla	Kuntien ja maakuntien valitsemat edustajat	Kuntien ja maakuntien maksuosuudet
Kööpenhamina	Region Hovestaden	Lainsäädäntöön perustuva asema ja tehtävät	Sosiaali- ja terveyspalvelut, aluekehitystehtävät sekä joukkoliikenteen toteutus	Vaaleilla valittu poliittinen päätöksentekoelementti	Valtion rahoitus ja kuntien maksuosuudet
Stuttgart	Verband Region Stuttgart (VRS)	Osavaltion lainsäädäntöön perustuva asema ja tehtävät	Alue- ja elinkeinokehitystehtävät, maankäytön ja liikenteen suunnittelu sekä joukkoliikenteen toteutus	Vaaleilla valittu poliittinen päätöksentekoelementti	Osavaltion rahoitus ja kuntien maksuosuudet
Dublin	Dublin Regional Authority (DRA)	Lainsäädäntöön perustuva asema ja tehtävät	Aluekehitystehtävät sekä alueen julkisten palveluiden koordinointi	Paikallishallinnon yksiköiden valitsemat edustajat	Valtion rahoitus
Montreal	Communauté métropolitaine de Montréal (CMM)	Provinssin lainsäädäntöön perustuva asema ja tehtävät	Alue- ja elinkeinokehitystehtävät, maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnittelu sekä	Kaupunkien, kuntien ja kuntayhtymien valitsemat edustajat	Provinssin rahoitus ja kuntien maksuosuudet

			joukkoliikenteen toteutus		
--	--	--	------------------------------	--	--

2.15 Nykytilan arviointi

2.15.1 Nykyisten yhteistoimintarakenteiden toimivuus

Helsingin seudun nykyisen päätöksentekojärjestelmän ja yhteistoimintarakenteiden keskeiseksi ongelmaksi on monissa viime vuosina tehdyissä selvityksissä todettu, että päätökset seudullisista ratkaisuista tehdään kuntakohtaisesti. Seudun kokonaisedun näkökulmasta tämä ei ole tarkoituksenmukaista. Erilaisten yhteistyöjärjestelyjen määrä on alueella suuri ja yhteistyön organisointi ja toteutus monimuotoista.

Yhteistyöelinten vaihtelevat kokoonpanot ja päätöksenteon hajautuminen useille eri elimille vaikeuttavat seudun kokonaisvaltaista kehittämistä. Lisäksi yhteistyön piiriin kuuluvista asioista päätetään yhä enemmän erikseen kuntien valtuustoissa. Moniin yksittäisiin sopimuksiin perustuvan yhteistyön tuloksellisuus on erillisen ja hitaan valmistelun vuoksi epävarmaa.

Maakuntatason päätöksenteko ei ole osoittautunut riittävän vahvaksi keinoksi ohjaamaan metropolialueen maankäyttöä tai asumisen ja liikenteen suunnittelua. Uudenmaan liiton lakisääteisenä tehtävänä on laatia maakuntasuunnitelma, -kaava ja -ohjelma, joissa metropoliseudulle on osana maakuntaa tehty strategiset linjaukset. Metropolialueen kunnat eivät kuitenkaan ole strategiatyössään kokeneet niitä omikseen. Liiton strategiat eivät ole olleet perusteena metropoliseudun yhteisten eivätkä kuntakohtaisten strategioiden laadinnassa. Metropolialueella on selkeä tarve nykyistä maakunnallista suunnittelua tarkempaan seudulliseen strategiseen suunnitteluun, joka

kytketään tiiviisti metropolialueen maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnitteluun.

Pysyvien ja lakisääteisten seudullisten yhteistyörakenteiden puutteen on katsottu heikentävän mahdollisuuksia seudun kilpailukyvyyn ja elinvoiman kehittämiseen kokonaisuutena. Vaikka seudun nykyisillä yhteistoimintarakenteilla on omat etunsa, kun pyrkimyksenä on laajan ja toimintaympäristöltään vaihtelevan seudun hallinta, on koko seudun näkökulman huomioiminen ja yhteisten seudullisten tavoitteiden saavuttaminen osoittautunut nykyisten rakenteiden puitteissa usein vaikeaksi. Nykyisen kaltainen seudullinen yhteistyö vie lisäksi paljon luottamushenkilöiden ja valmistelijoiden resursseja.

Nykyiset yhteistoiminnan rakenteet eivät ole kaikilta osin ristiriidattomia vahvan kansanvaltaisuuden ja päätöksenteon läpinäkyvyyden periaatteiden kanssa. Ylikunnallisen yhteistyön lisääntyessä kuntien ja kuntalaisten vaikutusmahdollisuuksien voidaan katsoa kaventuneen. Kuntayhtymissä päätöksenteko perustuu välilliseen demokratiaan ja niitä koskevat soveltuvin osin kuntalain osallistumista ja vaikuttamista ja muun muassa tiedottamista koskevat säännökset. Metropolialueen verkostomainen yhteistyö on kuitenkin lisääntynyt ja jää monin osin sekä välillisen että välittömän demokratian ulottumattomiin. Kuntalaisen näkökulmasta yhteistyön rakenteiden monimutkaisuus ja moninaisuus vähentävät yhteistoiminnan läpinäkyvyyttä ja kansanvaltaisuutta.

Lukuisissa ja eri vuosikymmeninä tehdyissä selvityksissä on päädytty samankaltaisiin ehdotuksiin koko seutua koskevan päätöksenteon kokoamisesta. Myös OECD:n vuonna 2003 valmistuneessa

metropoliselvityksessä tuotiin esiin tarve kuntarajat ylittävälle seudullisille yhteistyörakenteille ja Helsingin seudun vapaaehtoisen yhteistyön todettiin voivan johtaa hallinnolliseen hajautumiseen, sosioekonomisten erojen kasvuun ja muihin, yhteiskunnan näkökulmasta epätoivottaviin seurauksiin. Seudulla on nyt nähtävissä OECD:n katsauksen mukaisesti Länsi-Euroopan maissa tapahtunut kehitys, joka on jo osin johtanut sosiaalisen eheyden heikentymiseen, kuntien väliseen haitalliseen kilpailuun, seudun sisäiseen epätasapainoon suhteessa veropohjaan, julkisten palvelujen järjestämisvastuisiin ja näitä koskevaan päätöksentekoon.

Laajamittainen yhtenäinen näkemys siitä, miten yhteistyörakenteita, niitä koskevaa lainsäädäntöä tai päätöksentekomalleja tulisi kehittää, on puuttunut. Kunnissa on pääosin nähty, että vapaaehtoisella yhteistyöllä voidaan saavuttaa riittäviä tuloksia. Vapaaehtoisella yhteistyöllä ei ole kuitenkaan kyetty kaikin osin vastaamaan seudun maankäyttöön, asumiseen ja liikenteeseen liittyviin erityishaasteisiin.

Helsingin seutu poikkeaa niin toiminnallisesti kuin väestö- ja yhdyskuntarakenteeltaan Suomen muista kaupunkiseuduista. Väestön määrästä, alueen voimakkaasta kasvusta sekä laajasta ja hajanaisesta yhdyskuntarakenteesta johtuen seudun maankäytön, asumisen ja liikenteen ongelmat eroavat niin ikään maan muiden kaupunkiseutujen vastaavista ongelmista. Työssäkäyntialueen laajuuden ja alueen kansantaloudellisen merkityksen vuoksi ongelmien vaikutukset eivät rajoitu vain itse metropolialueeseen, vaan heijastuvat huomattavasti tätä laajemmalle alueelle. Kansantaloudellisesta näkökulmasta metropolialueen maankäytön, asumisen ja liikenteen ongelmien voidaan katsoa heikentävän koko Suomen työmarkkinoiden toimivuutta, taloudellista kehitystä ja kansainvälistä kilpailukykyä.

2.15.2 Alueiden käytön ohjaus

Asukkaiden ja yritysten kannalta metropolialue on yhtenäinen toiminnallinen kokonaisuus asumismahdollisuuksien,

palveluiden saatavuuden ja joukkoliikenteen sujuvuuden suhteen. Metropolialueen asukkailla on entistä useammin asuin- ja työpaikka eri kunnissa ja myös palveluja haetaan yli kuntarajojen. Alueella työ- ja asiointimatkat ovat pidentyneet ja liikenne lisääntynyt voimakkaasti, mikä on seurausta myös alueen kasvusta sekä asuntojen hintojen noususta erityisesti pääkaupunkiseudulla. Metropolialue on kasvanut voimakkaasti sekä sisäisesti että laajenemalla alueellisesti.

Maankäytön, asumisen ja liikenteen ratkaisulla on merkittävä vaikutus metropolialueen elinvoimaan ja asukkaiden hyvinvointiin. Metropolialueen suurimpana ongelmana voidaan pitää voimakasta yhdyskuntarakenteen hajautumista, jossa asutus on levinnyt laajalle ja työpaikat ovat huomattavassa määrin sijoittuneet suunniteltujen keskusten ja alakeskusten sekä joukkoliikenteen solmupisteiden ulkopuolelle. Väestöä ja työpaikkoja ei tutkimusten mukaan ole riittävästi pystytty ohjaamaan yhdyskuntarakenteen kannalta edullisille alueille (Ristimäki ym. 2013: Yhdyskuntarakenteen vyöhykkeet Suomessa - jalankulku-, joukkoliikenne- ja autovyöhykkeiden kehitys vuosina 1985-2010 ; Helminen ym. 2014: Helsingin metropolialueen yhdyskuntarakenne - alakeskukset ja liikkuminen), mikä on selkeä ero vertailtaessa Helsingin seutua Tukholman metropolialueeseen.

Tukholmassa väestönkasvu ja työpaikat on kyetty ohjaamaan selkeämmin kantakaupunkiin sekä suunniteltuihin, tehokkaaseen joukkoliikenteeseen tukeutuviin alakeskuksiin (Söderström ym. 2014: Pohjoiset suurkaupungit: Yhdyskuntarakenteen kehitys Helsingin ja Tukholman metropolialueilla). Yhdyskuntarakenteen hajautuminen vaikeuttaa seudun liikennematkojen ja erityisesti joukkoliikenteen järjestämistä kustannustehokkaasti. Haitallisinta ja ylimääräisiä kustannuksia aiheuttavaa kehitys on juuri silloin, kun yhdyskuntarakenteen kannalta sijainniltaan edullisten alueiden käyttöönotto estyy ja rakenne suuntautuu epäedulliselle sijainnille.

Ylläpitäessään taloutensa perustaa metropolialueen kunnat ovat tehneet maankäytössä, asumisessa ja liikenteessä ratkaisuja, jotka ovat yksittäisten kuntien kannalta ymmärrettäviä, mutta jotka heikentävät koko alueen kilpailukykyä ja elinvoimaa ja vaikuttavat kielteisesti myös seudun sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävään rakenteeseen. Seurauksena on usein yhdyskuntarakenteen hajautuminen ja sen kehittymisen sattumanvaraisuus.

Yhdyskuntarakenteen hajautuminen näkyy erityisesti pääkaupunkiseudun kehyskuntien asemakaava-alueiden ulkopuolisen alhaisen tiheyden taajama-alueen ja sitä ympäröivän haja-asutusalueen voimakkaana kasvuna. Alueen väestömäärä kasvoi vuosien 1995–2010 aikana 27 prosenttia. Tällä lievealueella asui vuonna 2010 yhteensä lähes 48 000 asukasta. Taajamien asemakaava-alueiden ja hyvien tieyhteyksien läheisyydessä rakennuspaine on usein huomattava. Tämä on johtanut osin hallitsemattomaan kehitykseen, jonka vaikutuksia on myöhemmin vaikea korjata. Suunnitteleman rakentaminen lievealueilla on vaikeuttanut tulevaa kaavoitusta. Seurauksena viherrakenteet ja yhtenäiset rakentamattomat alueet pirstoutuvat. Palvelujen järjestäminen hankaloituu ja paineet infrastruktuurin laajentamiseen (esim. vesihuolto ja valaistus) kasvavat.

Metropolialueen yhdyskuntarakenteen ohjauksessa sekä maankäytön, asumisen ja liikenteen yhteensovittamisessa yleispiirteisten kaavojen ohjausvaikutus ei kokonaisuuden kannalta toimi riittävän hyvin. Maakuntakaavoilla ei ole pystytty riittävällä tavalla ohjaamaan metropolialueen uusien merkittävien asuin-, työpaikka- ja palvelualueiden käyttöönottoa, ajoitusta ja toteuttamisjärjestystä. Maakuntakaavojen varaukset mahdollistavat useita vaihtoehtoisia kasvusuuntia eikä näiden priorisointia ole kyetty tekemään.

Maakuntakaavoituksesta vastaava Uudenmaan liitto on kuntayhtymä, jonka ylin päätösvalta on maakuntavaltuustolla. Maakuntavaltuuston ja -hallituksen jäsenet edustavat ensisijaisesti omaa kuntaansa ja päätöksenteossa kuntakohtainen etu menee usein koko seudun edun edelle.

Maakuntakaavoituksen osalta tätä voidaan pitää ongelmallisena. Kuntakohtaisten etujen korostuminen johtaa siihen, että kaavat mahdollistavat seudullisesta näkökulmasta keskenään ristiriitaistenkin alueidenkäyttöratkaisujen toteuttamisen.

Voimassa olevat suunnittelu- ja päätöksentekojärjestelmät eivät ole kyenneet vastaamaan kaupunkiseutujen suunnittelu- ja kehittämistarpeisiin. Tätä on paikattu mm. maankäyttö- ja rakennuslain mukaiseen kaavajärjestelmään kuulumattomilla rakennemalleilla tai kehityskuvilla sekä kehittämällä sopimusmenettelyjä. MAL-aiesopimusmenettelyn lähtökohtana on yhdistää aiemmat liikennejärjestelmän kehittämistä sekä asunto- ja tonttitarjontaa koskevat aiesopimukset yhdeksi aiesopimukseksi. Menettelyllä on pyritty löytämään hallinnonalojen rajat ylittävä työkalu, joka kuntakohtaisten intressien sijaan tukisi alueen kokonaisuutta ja siihen liittyvien kansallisten tavoitteiden toteuttamista.

MAL-aiesopimus on jossain määrin edistänyt yhdyskuntarakenteen ohjauksen sekä maankäytön, asumisen ja liikenteen yhteensovittamista ja kohtuuhintaisen asuntotuotannon edellytyksiä. Vapaaehtoinen suunnitteluyhteistyö ei kuitenkaan ole estänyt metropolialueen kokonaisuuden kannalta haitallista kuntien välistä kilpailua. Suunnitelmien ja aiesopimusten suhde MRL:n mukaiseen maankäytön ohjaukseen on paikoin johtanut myös ristiriitaisiin tilanteisiin. Kuntien vapaaehtoisella yhteistyöllä maankäytön, asumisen ja liikenteen keskeisten hankkeiden priorisointi on ollut erittäin vaikeaa.

Yhdyskuntarakenteen haitallisen kehityksen estäminen sekä koko metropolialueen kattavan toimivan keskus- ja palveluverkon ja näitä yhdistävän tehokkaan joukkoliikennejärjestelmän luominen edellyttää ylikunnallisen päätöksentekojärjestelmän kehittämistä nykyisestä. Helsingin ja Tukholman metropolialueiden vertailu osoittaa, että erityisesti työpaikka-alueiden sijoittaminen tukemaan keskus- ja palveluverkkoa on edellytys toimiville keskuksille. SYKEN tutkimuksessa (Nilsson ym. 2014: Strategies

for Sustainable Urban Development and Urban-Rural Linkages) 30 eurooppalaisen metropoli- ja näiden kehysalueiden suunnittelusta metropolialueiden yhdyskuntarakenteen suunnitteluongelmien ratkaiseminen koko metropolialueen käsittävällä päätöksentekotasolla lisää ennakoitavuutta metropolialueen kehittämiseen ja edistää kestävän ja kilpailukykyisen yhdyskuntarakenteen toteuttamista.

2.15.3 Asuminen

Alueen asuntotuotanto ei ole vastannut riittävässä määrin alueen väestönkasvuun ja asuntojen kasvavaan kysyntään, joka on syntynyt toisaalta alueen sisäisestä väestönkasvusta ja toisaalta seudulle muualta lähinnä työn perässä muuttaneista kotitalouksista. Erityisen vaikea tilanne on pääkaupunkiseudulla. Pääkaupunkiseudun asuntojen hintataso verrattuna maan muihin osiin on omistusasuntojen osalta yli 100 prosenttia ja vapaarahoitteisten vuokra-asuntojen osalta 50 prosenttia kalliimpi kuin maan muissa osissa. Muihin kaupunkiseutuihin verrattuna omistusasuntojen hintataso on Helsingissä esimerkiksi noin 70 prosenttia korkeampi kuin Turussa ja yli 50 prosenttia korkeampi kuin Tampereella. Vapaarahoitteisten vuokra-asuntojen osalta Helsingin seudun vuokrataso on yli 30 prosenttia korkeampi kuin Turussa ja lähes 25 prosenttia korkeampi kuin Tampereella.

Helsingin seudun 14 kunnan asuntotuotantotavoitteena on pitkään pidetty 12 000–13 000 asunnon vuosittaista tuotantoa. Vuosien 2000–2012 aikana seudun tavoitteesta on jäänyt toteutumatta noin neljännes. Seudun kehittämisen ja kilpailukykyyn ylläpitämisen kannalta on tärkeää, että seudun asuntotuotannon taso nostetaan selvästi toteutunutta tuotantoa korkeammaksi. Asumisen hintataso on Helsingin seudulla selkeästi muuta maata korkeampi ja se on jo paikoin karannut useiden kotitalouksien maksukykyyn ulottumattomiin.

Asuntomarkkinatilanteen on katsottu viime vuosina yleisesti haittaavan työmarkkinoiden

toimintaa ja lisäävän entisestään yhdyskuntarakenteen hajautumista sekä myös hidastavan väestönkasvua. Asuntojen hintataso ja riittämätön vuokra-asuntotuotanto ovat seudun kasvun ja kilpailukykyyn este. Muun muassa heti käyttövalmiin tonttivarannon riittämättömyys vaikeuttaa osaltaan yhdyskuntarakenteen hallittua kehittämistä paitsi asumisen myös sen liikennejärjestelmän, palvelujen ja elinkeinojen osalta. Kohtuuhintaisten asumisratkaisujen riittämättömyys erityisesti pääkaupunkiseudulla vaikuttaa negatiivisesti seudun kilpailukykyyn, työmarkkinoiden toimintaan ja lisää asuinalueiden eriytymisen ja niiden segregoitumisen uhkaa.

Kunnat ja niiden omistamat yhtiöt ovat jo pitkään kantaneet päävastuun valtion tukemasta kohtuuhintaisesta asuntotuotannosta. Kymmenessä alueen kunnassa vuokra-asunnot ovat kunnan omistaman vuokratälyhtiön omistuksessa, yhdessä omistus toteutuu kiinteistö-osaakeyhtiöiden kautta ja kolmessa kunnassa vuokra-asuntokanta on luovutettu myös muualla toimivan Kunta-asunnot Oy:n (KAS) omistukseen. Kunnallisten toimijoiden tuotantokapasiteetti on kuitenkin varsin rajallinen, eikä se ole riittänyt aiesopimusten mukaisiin tavoitteisiin sosiaalisen vuokra-asuntotuotannon osalta. Erityisesti normaalien valtion tukemien vuokra-asuntojen tuottaminen on ollut volyymltaan riittämätöntä tarpeeseen nähden. Muita toimijoita tuetussa vuokra-asuntotuotannossa Helsingin seudulla ovat ns. yleishyödylliset yhteisöt, mutta erityisesti suurimpien yleishyödyllisten toimijoiden kiinnostus nykymuotoista valtion tukemaa vuokra-asuntotuotantoa kohtaan on ollut viime vuosina erittäin vähäistä ja jotkin toimijat ovat pidättyneet uudesta tuetusta tuotannosta käytännössä kokonaan.

Valtion ja Helsingin seudun kuntien valmisteilla oleva sopimus asuntotuotannon edistämiseksi ja suurista infrahankkeista pyrkii lisäämään asuntokaavoitusta voimassa olevaan MAL-aiesopimukseen ja voi osaltaan edistää Helsingin seudun kuntien sitoutumista kaavoituksen vauhdittamiseen ja tonttitarjonnan merkittävään lisäämiseen.

2.15.4 Liikenne

Metropolialueen erityispiirteistä johtuen asukkaiden työssäkäynti- ja asiointiliikkuminen poikkeaa merkittävästi muista Suomen kaupunkikeskusalueista. Metropolialue on asukkaiden näkökulmasta yhtenäistä työssäkäynti- ja asiointialuetta. Alueen liikenteen järjestämistä tulisi myös nykyistä paremmin suunnitella yhtenä kokonaisuutena.

Metropolialueella julkisen sektorin liikennetehtäviä hoitaa lähes kaksikymmentä organisaatiota. Lukuissa määrä toimijoita johtaa tarpeettoman suuriin hallinnollisiin kustannuksiin. Lisäksi se vaikeuttaa yhtenäisen seudullisen näkemyksen löytämistä liikenteen järjestämisessä ja suunnittelussa ja johtaa päätöksenteossa kompromisseihin, jotka eivät ole välttämättä koko seudun edun mukaisia. Suuri toimijoiden määrä vaikeuttaa liikennejärjestelmän kehittämistä kokonaisuutena.

Ongelma on myös se, että maankäytöstä päättävät kunnat kaavoitusmonopolinsa turvin, liikenteestä taas joko kunnat, HSL tai valtio. Tämä merkitsee maankäytön ja liikenteen päätösten eriytymistä. MAL-aiesopimukset eivät ole olleet riittävä keino ongelman ratkaisemiseksi.

Raskaaseen raideliikenteeseen ja aseisiin tukeutuvien alueiden rakentaminen on paikoin tehontonta ja samoin ongelmia on poikittaisen joukkoliikenteen kehittämisessä. Eri liikennemuodot eivät toimi saumattomasti yhteen (vaihtoyhteydet, liityntäpysäköinti). Joukkoliikenteen liityntäpysäköinnin järjestäminen on kallista eikä sen järjestämisvastuu ole selkeästi kenelläkään olemassa olevista toimijoista. Mikäli kaikki siitä aiheutuvat kustannukset perittäisiin käyttäjiltä, osa liityntäpysäköinnin käyttäjistä jatkaisi matkaansa henkilöautolla joukkoliikenteen sijaan. Liityntäpysäköinnin järjestämisen voidaan katsoa edellyttävän järjestelmätason seudullista suunnittelua.

Liikennejärjestelmän kehittämistä hankaloittaa myös rahoituksen riittämättömyys ja rahoitusvastuiden selkiintymättömyys. Seudun

liikennehankkeiden ja erityisesti joukkoliikenteen järjestämistä kustannustehokkaasti vaikeuttaa myös yhdyskuntarakenteen hajautuminen. Arvioitaessa yhdyskuntarakenteen kehitystä vuoteen 2030 asti on lopputuloksena kehysalueen yhdyskuntarakenteen hajautumisen voimistuminen, ydinalueen pääkeskuksen ruuhkautuminen, elinkustannusten kallistuminen, kilpailukyvyyn lasku sekä hiilidioksidipäästöjen lisääntyminen, mikäli nykyinen kehitys jatkuu ilman merkittäviä muutoksia ohjausjärjestelmään ja poikittaisliikenteen joukkoliikenneinvestointeihin.

Uusien joukkoliikennekäytävien avaaminen ilman sitovaa maankäytön tehostamista heikentäisi joukkoliikenneinvestointien kannattavuutta sekä myös hajauttaisi yhdyskuntarakennetta. Seudun liikenteen lisääntyminen, henkilöautoistuminen ja muun muassa työmatkojen pidentyminen on haitallista sekä kansantalouden näkökulmasta, että myös ympäristö- ja ilmastonäkökulmasta. Palvelutasoltaan kilpailukykyisen joukkoliikenteen taloudellisen järjestämisen kannalta on tärkeää huolehtia kaupunkirakenteen riittävästä tiiviyydestä. Esimerkiksi metron ja kaupunkijunien asemien ympäristöissä (2,5 km) tulisi olla 10 000 asukasta tai työpaikkaa. Myös kävelyn ja pyöräilyn osuus muodostuu sitä suuremmaksi, mitä tiiviimpi rakenne on. Tällöin myös palvelut ovat lähempänä. Metropolialueella on liikkumistutkimuksien perusteella arvioitu, että keskeisillä alueilla, esimerkiksi Keravan keskustassa asuvien autoliikenteen tarve on 15–20 prosenttia siitä, mitä se on harvaan asutulla metropolialueella.

2.15.5 Ympäristö-, vesi- ja jätehuollon toimivuus

Vesi- ja jätehuollon palveluja koskeva operatiivinen yleissuunnittelu tapahtuu pääosin kuntatasolla. Strategista seudullista vesi- ja jätehuollon suunnittelua (alueelliset viemärlaitokset, puhdistamot sekä jätteenkäsittelylaitokset ja -alueet) tehdään

suunnitteluyhteistyönä maakunnan liiton, HSY:n ja kuntien kesken.

Useissa seudun organisaatioissa tuotetaan ympäristön kehitykseen ja ilmastomuutokseen liittyen tietoja ja laaditaan suunnitelmia ilman, että ne konkretisoituvat seudulliseen kokonaisnäkemykseen ja yhteisiin tavoitteisiin, jolloin niiden vaikuttavuus jää vähäiseksi. Esimerkiksi pääkaupunkiseudulla ja Kuuma-kunnissa on laadittu ilmastomuutoksen hillintään liittyviä strategioita ja toimenpide-ohjelmia, jotka ovat jääneet irrallisiksi ilmastomuutoksen hillinnän kannalta keskeisestä seudun maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnitteluyhteistyöstä.

Paikkatiedon ja avoimen datan palvelujen määrä on koko ajan kasvanut, mutta niitä hyödynnetään koko seudun kehityksen tarkasteluun sattumanvaraisesti ja kustannusten kannalta tehottomasti.

2.15.6 Väestönkehitys

Väestö tulee keskittymään seudulle voimakkaasti tulevaisuudessa. Tilastokeskuksen vuonna 2011 tekemän ennusteen mukaan alueella asuu vuonna 2040 noin 1,7 miljoonaa henkilöä eli yli 28 prosenttia koko maan ennustetusta väestömäärästä. Väestönkasvu voi entisestään lisätä liikennettä sekä yhdyskuntarakenteen hajautumista. Vuonna 2007 tehdyn ennusteen (Pääkaupunkiseudun neuvottelukunta: Pääkaupunkiseudun väestö- ja palvelutarveselvitys) mukaan seudun ydinalue, eli pääkaupunkiseutu kasvaa vuoteen 2025 mennessä noin 130 000 asukkaalla, joista noin 100 000 on maahanmuuttajia. Vaikka maahanmuuton ennustetaan vähenevän, on maahanmuuttajien osuuden arvioitu olevan vuonna 2030 noin kaksi prosenttia seudun asukkaista. Myös maahanmuuttajaväestön keskittyminen seudulle ja ulkomaalaistaustaisen väestön määrän ennakoitu kasvu samoin kuin väestön ikääntyminen merkitsevät yleisesti kehittämistarpeita.

Lisäksi seudulla alueiden sosiaalinen ja etninen eriytyminen on kasvussa erityisesti

pääkaupunkiseudulla. Sosiaalisen eheyden kannalta vakavimmiksi uhkatekijöiksi on tunnistettu huono-osaisuuden kasautuminen tietyille asuinalueille, lastensuojelutarpeen kasvu, pitkäaikaistyöttömyys, maahanmuuttajien syrjäytyminen, asunnottomuus ja työttömyys. Huono-osaisuuden kasautuminen oli Helsingin seudulla pitkään suhteellisen maltillisella tasolla, mutta 1990-luvulla vahvistunut kehitys on jäänyt pysyväksi piirteeksi ja erityisesti Helsingin sisäiseksi rakenteelliseksi ominaisuudeksi. (Vaattovaara Mari 2012: Segregaatio-ongelmaa ei ratkaista alueellisin toimin. Tulevaisuus selvitys 2030.) Alueellista eriytymistä lisäävät muun muassa asuinalueiden erilainen arvostus sekä valikoiva muuttoliike. Ongelmana ei ole nykyisenkaltaisen muuttoliikkeen määrän ja rakenteen näkökulmasta tulojen, vaan kustannusten epätasainen jakautuminen kuntien välillä. Selkeimmin tämä ilmenee maahanmuuttajien kotouttamiseen, syrjäytymiseen ja asunnottomuuteen liittyvien kustannusten epätasaisena jakautumisena kuntien kesken. Tämä puolestaan osaltaan lisää kuntien välistä eriytymistä samalla toiminnallisella alueella.

Myös sijainnilla ja joukkoliikenneyhteyksillä on ollut vaikutusta väestörakenteeseen. Ongelmat ovat kuitenkin moniin kansainvälisiin varoittaviin esimerkkeihin verrattuna yhä ratkaistavissa. Etnisen ja sosiaalisen segregaation hoitamisessa keskeistä on sosiaalisen asuntotuotannon vahvistaminen ja alueellisesti tasapuolinen sijoittaminen yhdistettynä muiden politiikkalohkojen toimiin.

2.15.7 Seudun kansainvälinen kilpailukyky tulevaisuudessa

OECD:n vuonna 2014 julkaiseman selvityksen mukaan julkisen hallinnon hajautumisella on suuri vaikutus myös metropolialueiden taloudelliseen menestykseen. Pahimmillaan se voi viedä metropolialueelta sen tuottavuuden ja taloudellisen kasvun potentiaalin, jonka väestönkasvu ja toimijoiden keskittyminen alueelle muutoin tarjoaisi. Helsingin seudun

toimijoiden määrä on suuri ja seutu on hajautunut niin strategisesta kuin toiminnallisesta näkökulmasta. Seudulta puuttuu ennen kaikkea sen kokonaisvaltaista kehitystä ohjaava toimija, jolla olisi riittävät voimavarat ja osaaminen, myös seudun kansainvälisen kilpailukyvn ja houkuttelevuuden lisäämiseen.

Vaikka monissa kansainvälisissä kilpailukykyvertailussa Helsingin seutu on sijoittunut hyvin, on seudun kilpailukyvn kehityksessä uhkatekijöitä. Asumis- ja elinkustannukset seudulla ovat korkeat ja seudun logistinen sijainti ja saavutettavuus globaaleissa verkostoissa on haastava. Sen tuottavuus jää eurooppalaisessa vertailussa jälkeen, mihin osasyynä on hajautunut ja tehoton yhdyskuntarakenne. Kun keskimääräinen tuottavuus EU-alueen kaupunkiseuduilla (34 kpl) on 1,6-kertainen maan tuottavuuteen nähden, Helsingin seudun osuus on 1,4-kertainen. Seudun kyky houkutella ulkomaisia investointeja, yrityksiä ja huippuosaajia ei ole ollut kovin hyvä edes aiempien vuosien vahvan kasvun aikana. Haasteellisuutta lisää kasvunäkymien voimakas heikentyminen sekä ICT-toimialan murros.

Maailmantalouden ja erityisesti Euroopan talouden kasvun hidastuminen kohdistaa jopa aikaisempaa korostuneemminkin odotuksia kaupunkiseutujen ja erityisesti metropolialueiden asemaan valtioiden kasvun ja kilpailukyvn moottoreina. Helsingin seudun tulevaisuuden haasteet liittyvät ennen kaikkea sen kykyyn houkutella ulkomaisia investointeja, yrityksiä ja huippuosaajia. Seudun kansainvälisen vetovoiman parantamisessa on suurta taloudellista potentiaalia.

Kasvun, kilpailukyvn ja työllisyyden kannalta osaavan työvoiman saatavuus, kohtuuhintaiset asunnot ja toimiva liikenneinfrastruktuuri ovat keskeisiä tekijöitä. MAL-tehtävien oikeanlainen suunnittelu ja kohdentaminen ovat siten oleellisia seudun kasvun ja sen tuottaman kansantaloudellisen hyödyn näkökulmasta. Seudun kehitys ja kilpailukyky perustuvat ensisijaisesti yritysten menestykseen, mille julkinen sektori luo edellytykset maankäytöllä, asuntotuotannon edistämällä,

liikennejärjestelyillä, osaavan työvoiman saannin varmistamisella ja toimivilla hyvinvointipalveluilla.

2.16 Toteuttamisvaihtoehdot

Yhdyskuntarakenteen toimivuuteen sekä muun muassa maankäytön, asumisen ja liikenteen ongelmiin voidaan lähtökohtaisesti puuttua kuntaliitoksilla, kehittämällä kaavoitukseen liittyvää ohjausjärjestelmää, yhteistoimintavelvoitteita tai antamalla tehtävät PL 121 §:n 4 momentissa tarkoitetulle kunnalle suuremman alueen itsehallintojärjestelmälle.

Mikäli kunnat velvoitetaan hoitamaan tehtäviä yhteistoiminnassa, on ratkaistava yhteistoimintajärjestelyn oikeudellinen muoto, yhteistoiminnassa hoidettavien tehtävien rahoitusjärjestelmä, määriteltävä kuinka laajasti ja mitä tehtäviä kunnat yhteistoiminnassa hoitaisivat sekä se, miten yhteistoiminnan päätöksenteko järjestettäisiin.

2.16.1 Keinot yhdyskuntarakenteen ja maankäytön, asumisen ja liikenteen ongelmien ratkaisuksi

Helsingin seudun yhdyskuntarakenteen, maankäytön, asumisen ja liikenteen ongelmia on pitkään pyritty ratkaisemaan kuntien vapaaehtoisella yhteistyöllä. Vapaaehtoinen yhteistyö on ollut hidasta eikä sen kautta ole aina saavutettu riittäviä tuloksia. Esimerkiksi MAL-aiesopimukset tai metropolialueen kuntien maankäytön ja liikenteen suunnittelun yhteistyö ei ole johtanut ongelmien kokonaisvaltaiseen ratkaisuun. Helsinki, Espoo, Vantaa ja Kauniainen eivät huolimatta maankäyttö- ja rakennuslain velvoitteesta ole laatineet yhteistä yleiskaavaa alueelle.

Helsingin seudulla ei ole tapahtunut liitoksia viimeisten 50 vuoden aikana lukuun ottamatta vuonna 2009 toteutettua osaliitosta Sipoon, Helsingin ja Vantaan kesken, josta valtioneuvosto päätti vastoin Sipoon kunnan tahtoa. Mahdollisista tulevista kuntajakomuutoksista huolimatta laajemmalla metropolialueella tarvitaan tulevaisuudessakin kuntien välistä

yhteistyötä yhdyskuntarakenteen tiivistämiseksi sekä maankäytön, asumisen ja liikenteen kehittämiseksi. Metropolihallinnon perustamisella voidaan edistää koko seudun kehitystä.

Ympäristöministeriön maankäyttö- ja rakennuslain toimivuuden kokonaisarvioinnin mukaan kaupunkiseutujen alueidenkäytön suunnittelun ongelmallisuus kiteytyy valintatilanteisiin, joissa koko seudun kehittymisen edellyttämä ratkaisu on koettu yksittäisen kunnan edun vastaiseksi. Poliittisessa päätöksenteossa on hyväksytty kaavoja, jotka eivät ratkaise yhdyskuntarakenteen ohjauksen ja seudun kokonaiskehityksen kannalta oleellisia kysymyksiä.

Johtuen metropolialueen väestömäärästä, alueen muodostamasta yhtenäisestä työssäkäynti- ja asointialueesta sekä muun muassa alueen poikkeuksellisen suuresta kansantaloudellisesta merkityksestä, on välttämätöntä, että seudulla tehtävät maankäytön, asumisen ja liikenteen ratkaisut perustuvat yksittäisten kuntien edun sijaan koko metropolialueen kannalta keskeisiin kehittämistarpeisiin. Tällöin ratkaisut tukevat koko Suomen työmarkkinoiden toimivuutta sekä kansantalouden ja kansainvälisen kilpailukyvyn kehitystä.

2.16.2 Metropolihallinnon hallintomalli

Metropolihallintoa koskevaa lainsäädäntöä valmistellut työryhmä katsoi 1.4.2014 väliraportissaan, että vaaleilla valittava metropolihallinto voitaisiin oikeudellisesti toteuttaa joko nk. pakkokuntayhtymänä tai perustuslain 121 §:n 4 momentin mukaisena, kuntaa suuremmalla hallintoalueella toteutettuna itsehallintojärjestelmänä.

Itsehallintojärjestelmän valintaa puoltaisivat erityisesti tehtävien rahoittamiseen vaadittava itsenäinen päätösvalta ja itsenäiset mahdollisuudet vaikuttaa tehtävien rahoitukseen tehtävien ylikunnallisen luonteen ohella. Mikäli metropolihallinnolle osoitettavat tehtävät jäävät merkitykseltään ja rahoitustarpeeltaan vähäisiksi, hallintomalliksi sopisi paremmin kuntayhtymä.

Pakkokuntayhtymää on pidettävä nyt perustettavan metropolihallinnon tehtävien sekä tehtävien hoitoon tarvittavan rahoituksen näkökulmasta tarkoituksenmukaisempana hallinnon järjestämisen tapana. PL 121 §:n 4 momentissa tarkoitettu itsehallintoyksikkö muodostaisi varsin raskaan hallinnon suhteessa niihin tehtäviin, joita metropolihallinnolle tällä lailla siirrettäisiin. Tehtävät ovat luonteeltaan ylikunnallisia, mutta ns. strategisia eli maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnitteluun liittyviä. Taloudelliselta ja oikeudelliselta merkitykseltään tehtävät eivät ole niin laajoja, että niiden hoitaminen automaattisesti vaatisi itsehallintojärjestelmän kaltaista itsenäisyyttä suhteessa kuntiin.

2.16.3 Metropolihallinnon rahoituksen järjestäminen

Lakia metropolihallinnosta valmisteleva työryhmä on väliraportissaan katsonut, että metropolihallinnon rahoitusjärjestelmä voisi perustua joko metropolihallinnolle säädettyyn verotusoikeuteen tai kunnille osoitettaviin maksuosuuksiin.

Verotusoikeus tulisi kyseeseen lähinnä, mikäli metropolihallinnolle osoitettavat tehtävät merkitsisivät mittavaa rahoitustarvetta ja rajoittaisivat merkittävästi kunnan taloudellista liikkumavaraa ja oikeutta päättää itsenäisesti taloudestaan. Verotusoikeuden keskeisiä ongelmia olisivat muun muassa se, että tällöin verotusoikeus hajaantuisi aiempaa useammalle veronsaajalle, järjestelmästä voisi tulla monimutkainen ja lisäksi riskinä olisi alueen asukkaiden verorasituksen kasvu.

Rahoituksen perusratkaisu voidaan rakentaa kunnista saataville maksuille. Malli on käytössä kuntayhtymissä ja pakkokuntayhtymissä, joilla ei voi olla verotusoikeutta.

Kun nyt perustettavana oleva metropolihallinto olisi oikeudelliselta muodoltaan kuntayhtymä, on rahoituksen järjestäminen kuntien maksuihin perustuen käytännössä ainoa tarkoituksenmukainen ja mahdollinen tapa. Taloudelliselta ja

oikeudelliselta merkitykseltään tehtävät eivät ole myöskään ole niin laajoja, että niiden hoitaminen automaattisesti vaatisi itsehallintojärjestelmän kaltaista itsenäisyyttä tai niin itsenäistä rahoituksen järjestämistä kuin verotusoikeutta.

2.16.4 Metropolivaltuuston valinta ja vaalit

Arvioitaessa vaaleilla valitun valtuuston tarvetta, on merkitystä sekä metropolihallinnon tehtävillä, niiden rahoitusjärjestelmällä sekä yksittäisen kunnan mahdollisuuksilla vaikuttaa metropolihallinnon päätöksentekoon. Erityisesti metropolihallinnon tehtävien strateginen luonne merkitsee, ettei vaaleilla valittu valtuusto olisi välttämätön. Valtiosääntöoikeudellisesta näkökulmasta vaaleilla valittu valtuusto ei mahdollisesti olisi välttämätön myöskään silloin, jos metropolihallinnolla olisi merkittäviä operatiivisia tehtäviä. Vaaleilla valittu valtuusto voi kuitenkin olla tarkoituksenmukainen erityisesti, mikäli pyrkimyksenä on vahvistaa päätöksentekojärjestelmän kansanvaltaisuutta kuntien yhteistyössä hoitamissa tehtävissä.

Hallituksen linjausten mukaan metropolihallinnon ylin päättävä toimielin olisi metropolivaltuusto, jonka jäsenet valittaisiin suorilla ja välittömällä vaaleilla. Vaalijärjestelmän valinnan kannalta oleellinen kysymys on, saako kukin metropolihallintoon kuuluva kunta paikan metropolivaltuustossa. Tällä voidaan katsoa olevan keskeinen merkitys PL 121§:n 1 momentin kunnallisen itsehallinnon näkökulmasta erityisesti, kun metropolihallinto olisi pakkokuntayhtymä, jonka rahoitus perustuisi osin kuntien maksuosuuksiin. Noudatettava päätöksentekojärjestelmä ei myöskään saisi antaa yksittäiselle kunnalle yksipuolisen määräämisvallan mahdollistavaa asemaa. Vaalijärjestelmän tulisi olla lisäksi selkeä ja mahdollistaa puolueiden välisen poliittisen suhteellisuuden oikeudenmukainen toteutuminen.

Mahdollisia vaalijärjestelmävaihtoehtoja ovat se, että metropolialue muodostaisi

vaaleissa yhden vaalipiirin tai että alue jaettaisiin useampaan vaalipiiriin. Metropolihallinnon vaalien järjestämistapaa arvioineen ja eduskuntapuolueiden puoluesihteereistä koostuneen työryhmän 31.10.2014 ehdotusten mukaan työryhmässä kannatusta saivat sekä yhden vaalipiirin malli että alueen jakaminen kolmeen vaalipiiriin. Työryhmässä kumpikaan vaihtoehto ei saanut yksimielistä kannatusta.

Yhden vaalipiirin järjestelmä olisi selkeä, äänestäjille tuttu ja toteuttaisi hyvin poliittisen suhteellisuuden. Se toteuttaisi metropolivaltuuston kokoonpanossa nk. metropoliajattelua eli nimenomaan alueen kokonaisvaltaisen edun näkökulmasta tapahtuvaa päätöksentekoa.

Metropolialueen jakaminen vaalipiireihin olisi selkeä ja toteuttaisi poliittista suhteellisuutta kohtalaisesti. Vaalipiirijaosta muodostuisi kuitenkin varsin keinotekoinen. Metropolialueen jakaminen useisiin osaluokkiin voisi myös korostaa alueellista edunvalvontaa ja siksi vaikeuttaa metropolialueen kokonaisvaltaista kehittämistä yhtenäisenä aluekokonaisuutena.

Sekä yhden vaalipiirin vaihtoehdossa että kolmen vaalipiirin vaihtoehdossa voitaisiin kuntien edustus metropolivaltuustossa turvata ottamalla käyttöön menettely pienten kuntien takuupaikoista.

Metropolihallintoa valmisteleva työryhmä kartoitti väkiraportissaan (1.4.2014) myös muita vaihtoehtoja vaalien järjestämiseksi. Metropolivaltuuston vaali voitaisiin toteuttaa myös siten, että kustakin kunnasta valitaan kunnan asukasluvun mukainen määrä valtuutettuja metropolivaltuustoon. Vaalien tulos voitaisiin tällöin laskea joko kussakin kunnassa erikseen tai siten, että metropolialue toimii tulosta laskettaessa yhtenä vaalipiirinä. Molemmat järjestelmät takaisivat sen, että kustakin kunnasta tulisi valituksi kunnan asukasluvua vastaava osuus valtuutettuja. Mikäli vaalien tulos laskettaisiin kussakin kunnassa erikseen, muodostuisi ongelmaksi poliittisen suhteellisuuden toteutuminen erityisesti pienemmissä kunnissa, joista valitaan vähän valtuutettuja. Järjestelmä suosisi suuria puolueita. Mikäli vaalien tulos laskettaisiin siten, että metropolialue toimisi

kuntakohtaisista kiintiöistä huolimatta yhtenä vaalipiirinä, toteutuisi poliittinen suhteellisuus hyvin, mutta itse vaalijärjestelmästä muodostuisi vaikeaselkoinen, kun vaalien lopputulokseen vaikuttaisivat puolueiden koko metropolialueella sekä kussakin kunnassa saama äänimäärä.

2.16.5 Metropolihallinnon tehtävät

Metropolihallinnon tehtäviä koskevia toteuttamisvaihtoehtoja tarkasteltiin lakia metropolihallinnosta valmistelleen työryhmän väliraportissa. Vaihtoehtoina esitettiin vähimmäistehtävät-mallia ja laajaa mallia. Vähimmäistehtävät-mallissa metropolihallinto hoitaisi maankäytön, asumisen ja liikenteen ohjauksen ja yhteensovittamisen osalta vain niitä tehtäviä, jotka sille vähintään tulee osoittaa, jotta metropolihallinnolle asetettavat tavoitteet saavutetaan. Tehtävät olisivat pääosin strategisia. Laajassa mallissa metropolihallinto hoitaisi laajasti sen toimialaan kuuluvia – sekä strategisia että operatiivisia – tehtäviä. Operatiivisia tehtäviä olisivat tien- ja kadunpito, metron ja mahdollisen Jokeriradan hallinnointi, tuetun asuntotuotannon omistaminen sekä HSY:ltä siirtyvät vesi- ja jätehuollon operatiiviset tehtävät. Näin laajat operatiiviset tehtävät edellyttäisivät kuitenkin huomattavaa rahoitusta. Vähimmäistehtävät-mallin tehtävien voi keskeisiltä osin katsoa parhaiten vastaavan esitettyjä tavoitteita. Tehtävien jäädessä pääsääntöisesti suunnittelutehtäviksi, niiden ei voida oleellisesti katsoa supistavan yhteistoimintaan velvollisten kuntien yleistä toimialaa. Laaja operatiivisten tehtävien siirto kunnilta metropolihallinnolle sen sijaan myös vähentäisi merkittävästi kuntien roolia paikallisen tason palvelujen tuottajina. Muutos olisi nykytilanteeseen verrattuna suuri, ja se voisi myös muodostaa ilmeisiä taloudellisia ja toiminnallisia riskejä.

Molemmissa toteuttamismalleissa metropolihallinnon tärkeimmän tehtäväalueen muodostavat maankäytön, asumisen ja liikenteen luonteeltaan ylikunnalliset tehtävät. Vahva

metropolikaava sisältyi työryhmän esittämiin molempiin vaihtoehtoihin. Se olisi uusi ohjausväline maankäytön, asumisen ja liikenteen yhteensovittamiseksi sekä keskeinen edellytys metropolihallinnon toimivuudelle. Valmistelussa ei katsottu mahdolliseksi esittää vaihtoehtoja tälle ratkaisulle. Metropolikaava ohjaisi metropolialueen maankäytön, asumisen ja liikenteen tulevaa kehitystä ja kaavan keskeisten kehittämisalueiden ja -kohteiden ohjaamisen sekä toteutumisen varmistamisen koko metropolialueen kehitys ja etu huomioon ottaen. Se edistäisi metropolialueella koko kaavajärjestelmän toimivuutta ja kaavoituksen sujuvuutta.

Yhdyskuntarakennetta ja asuntotuotantoa koskevien tavoitteiden toteuttamisen edistämiseksi on valmistelussa nähty tärkeäksi, että metropolihallinto tekisi strategisen tason maapoliittista suunnittelua yhteistyössä kuntien kanssa. Valmistelussa selvitettiin myös raakamaan lunastusoikeuden antamista metropolihallinnolle ja ympäristöministeriön lupamenettelystä luopumista kuntien raakamaan lunastamisessa metropolikaavassa erikseen osoitetuilla alueilla. Lunastusmenettelyyn liittyviä muutoksia ei kuitenkaan pidetty tässä yhteydessä tarpeellisina.

Seudullisen kokonaisnäkemyksen ja seudun kehittämisen kannalta on valmistelussa pidetty tärkeänä, että asumisen strategisen tason suunnittelusta vastaisi seudun kokonaisuutta tarkasteleva taho. Siksi on katsottu luontevaksi, että metropolihallinto laatisi seudullista asuntopoliittista strategiaa yhteistyössä kuntien kanssa. Tämä voi edistää erityisesti metropolikaavassa osoitettujen seudullisesti keskeisten asuntotuotantoalueiden toteuttamista suunnitellusti. Koska osassa seudun kuntia ei ole riittävää osaamista uudisrakentamisen rakennuttamiseksi, on nähty perusteltuna, että metropolihallinto voisi tarjota rakennuttamispalveluja kunnille vuokra-asuntotuotannon rakentamiseen erityisesti metropolikaavan mukaisilla keskeisillä asuntotuotantoalueilla. Seudun kunnallisilla toimijoilla on jo valmiit toimijat asuntojen omistamiseen, mikä tarjoaa

mahdollisuuden kohtuuhintaiseen asumiseen vuokrientasauksen kautta myös uusien vuokra-asuntojen osalta. Tämän vuoksi ei ole nähty tarpeelliseksi laajentaa metropolihallinnon roolia asuntojen omistamiseen.

Liikenteen tehtävien osalta tavoitteena on pidetty sitä, että metropolihallinnolle annettavilla tehtävillä on painava seudullinen strateginen merkitys. Keskeinen tavoite on myös hallinnon rakenteiden kehittäminen rinnakkaisten toimintojen yhdistämisellä sekä liikennejärjestelmäsuunnittelun ja maankäytön suunnittelun yhdistäminen samaan yksikköön. Metropolihallinnolla tulisi lisäksi olla edellytykset ja keinot tehtyjen, liikennettä koskevien suunnitelmien toteuttamiseksi. Edellä mainittu merkitsisi, että Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymän (HSL) tehtävistä metropolihallintoon tulisi siirtyä vähintään liikennejärjestelmäsuunnittelu.

Joukkoliikenteen järjestämisessä koko metropolialueen mukana oleminen olisi eduksi. Edellä mainitusta johtuen kaikkien HSL:n toimintojen siirtymistä metropolihallinnolle on pidettävä tavoiteltavana, vaikka joukkoliikenteen järjestäminen onkin enemmän operatiivista toimintaa. Sen sijaan työryhmän väliraportissaan esiin nostamat kadun- ja tienpidon tehtävät säilyisivät kunnilla ja ELY-keskuksella. Tehtävien siirrolla ei ole tarpeen kaventaa kuntien yleistä toimialaa muuta kuin niissä tehtävissä, jotka on alueen erityisten ongelmien johdosta välttämätöntä siirtää ylikunnalliselle organisaatiolle.

Metropolihallinnolle ei siirtyisi HSY:n operatiivisia toimintoja vesihuoltolaissa tarkoitettuna vesihuoltolaitoksena, vaan metropolihallinto sovittaisi yhteen metropolialueella kuntien vesihuollon kehittämissuunnittelua, jota kunnat alueillaan tekevät, sekä vesihuollon alueellista yleissuunnittelua, johon alueen kunnat osallistuvat. Nämä suunnittelutehtävät liittyvät läheisesti myös maankäytön suunnitteluun. Kaikkien HSY:n tehtävien siirtäminen olisi mahdollista, jos kuntayhtymä liitettäisiin osaksi metropolihallintoa joko liikelaitoksena tai muuna kirjanpidollisesti eriytettynä

metropolihallinto-organisaation osana. Esimerkiksi omaisuuden siirtoon liittyvät järjestelyt olisivat tehtävissä suunnitellussa aikataulussa, mutta ainoastaan, mikäli kaikki perustettavan metropolihallinnon jäsenkunnat olisivat HSY:n jäseniä jo tällä hetkellä. Muun muassa tästä syystä on tarkoituksenmukaista, että vesihuollon operatiivisia tehtäviä ei siirretä metropolihallinnolle, vaan HSY:n toiminnot vesihuoltolaitoksena jäävät metropolihallinnon ulkopuolelle.

Alueiden kehittämiseen liittyvien tehtävien osalta lähtökohtana on hallituksen budjettiriihessä 28.8.2014 tehdyn linjauksen mukaisesti, että Uudenmaan liitto säilyy aluekehittämismetropolihallinnon viranomaisena.

Metropolihallinto hoitaisi kuitenkin eräitä strategisia tehtäviä. Lähtökohtana on, että metropolihallinnolle siirretään maakunnan liitolta aluekehittämismetropolihallinnon toimivaltaa aluettaan koskevissa asioissa, mutta siten, että se sovitetaan olemassa olevaan aluekehittämisen ja rakennetahasto-järjestelmään. Lisäksi lähtökohtana on se, ettei hoidettaisi päällekkäisiä tehtäviä. Toisaalta metropolihallinnolla olisi toimivaltaa määritellä kehittämistavoitteita omalla alueellaan, kuten alueen strategiset kehittämistavoitteet sisältävä oman osion Uudenmaan maakuntaohjelmaan.

Jos metropolihallinnolle siirrettäisiin aluekehittämistehtäviä edellä esitettyä laajemmin, johtaisi tämä siihen, että Uudenmaan maakunta olisi jaettava ja syntyisi uusi metropolimaakunta. Tämä aiheuttaisi aluejakoon liittyviä ongelmia ja aluekehittämisen ja rakennetahastojärjestelmään syntyisi kokonaan uusi toimija. Tämä merkitsisi myös lisää hallintoa ja kustannuksia sekä vaatisi pitkän valmisteluajan.

2.16.6 Metropolihallinnon alueellinen toimivalta

Koska metropolihallinnossa on kyse kuntien pakollisesta yhteistoiminnasta, on metropolihallinnon toimialueesta säädettävä laissa. Tätä kautta määräytyvät sekä metropolihallinnon alueellinen toimivalta, metropolihallinnon jäsenkunnan

velvollisuudet sekä jäsenyyteen perustuvat oikeudet.

Metropolihallintoa koskevaa lainsäädäntöä valmisteleva työryhmä katsoi väliraportissaan, että aluerajaukseltaan metropolihallinto voitaisiin toteuttaa sille osoitetuista tehtävistä riippuen joko suppeampana (nk. metropolin ydinalue, 10 kuntaa; Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen, Kirkkonummi, Kerava, Järvenpää, Nurmijärvi, Tuusula ja Sipoo) tai laajempaan (16 kuntaa; edellä mainitut 10 kuntaa sekä Vihti, Mäntsälä, Hyvinkää, Lohja, Porvoo ja Riihimäki). Mikäli metropolihallinnon tehtävät olisivat laajat ja niiden oikeudellinen ja taloudellinen merkitys olisi suuri, tulisi hallinnon rajoittua niihin kuntiin, jotka hallinnolle asetettujen tehtävien hoidon näkökulmasta on välttämätöntä katsoa kuuluvaksi metropolihallinnon piiriin. Vastaavasti metropolihallintoon, jonka tehtävät olisivat vähäisemmät, voisi kuulua useampia kuntia.

Metropolihallintoon kuuluvilta kunnilta tulisi edellyttää alueellista ja toiminnallista yhtenäisyyttä. Alueen tulee olla sekä asukkaiden että kuntien näkökulmasta toiminnallisesti yhtenäistä, seudullista työssäkäynti-, työmarkkina- ja asuntomarkkina-alue. Kun toiminnallisesti yhtenäinen alue on metropolihallinnon piirissä, helpottaa tämä seudun kehitystä ja tukee niitä tavoitteita, joita metropolihallinnolle on asetettu.

Helsingin seudun 14 kuntaa muodostavat yhden yhdyskuntarakenteellisen ja toiminnallisen kokonaisuuden, jonka sisällä tapahtuvat maankäytön, asumisen ja liikenteen ratkaisut vaikuttavat olennaisesti koko alueen yhdyskuntarakenteen toimivuuteen. Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen, Kirkkonummi, Kerava, Järvenpää, Nurmijärvi, Tuusula, Sipoo, Vihti, Mäntsälä, Hyvinkää, Pornainen määrittellään kuuluviksi metropolialueeseen myös kuntarakennelaissa. Koska kunnilla on selkeä toiminnallinen yhteys, voidaan niiden kuulumista metropolihallintoon pitää perusteltuna. Alueen tulevan väestönkasvun vuoksi tarpeet yhdyskuntarakenteen hajautumisen ehkäisyssä ulottuvat ydinalueen kuntia ja osin mahdollisesti jopa 14 kuntaa

laajemmalle alueelle jo lähitulevaisuudessa. Tästä näkökulmasta on perusteltua, että myös Lohjalla ja Porvoolla on mahdollisuus liittyä metropolihallintoon.

Suomen ympäristökeskuksen taajamamäärittelyn mukaan Lohja ja Porvoo kytkeytyvät keskus- ja lähitaajamiensa muodossa jo nykyisin yhdyskuntarakenteeltaan metropolialueeseen. Molemmissa kunnissa yli 25 prosenttia työllisistä käy myös töissä pääkaupunkiseudulla. Kuntien väestön kasvaessa ja työpaikkojen sijoituessa edelleen pääkaupunkiseudulle, voidaan Lohjan ja Porvoon olettaa kiinnittyvän tulevaisuudessa toiminnallisesti ja yhdyskuntarakenteeltaan vielä nykyistään voimakkaammin metropolialueeseen.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

3.1 Metropolihallinnon perustamisen ja lakiehdotuksen keskeiset tavoitteet

Lakiehdotuksen keskeisinä tavoitteina on luoda nykytilaan nähden paremmat edellytykset maankäytön, asumisen ja liikenteen tehtävien suunnittelulle ja yhteiselle, seudulliselle päätöksenteolle sekä tiivistää kuntien välistä yhteistyötä metropolialueen 14 kunnan alueella. Tavoitteena on edistää yhdyskuntarakenteen tarkoituksenmukaista kehittämistä sekä seudun sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristöllisesti kestävää kehitystä. Tavoitteena on myös edistää joukkoliikenteen ja liikennejärjestelmän toimivuutta, kohtuuhintaista asuntotuotantoa sekä maankäytön suunnittelua yksittäisiä kuntia laajemmalla, toiminnallisesti yhtenäisellä kaupunkiseudulla. Tavoitteena on edelleen lisätä seudullisen päätöksenteon kansanvaltaisuutta sekä edistää metropolialueen asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksia itseään ja lähiympäristöään koskevaan päätöksentekoon.

Tavoitteiden toteuttamiseksi perustettaisiin metropolihallinto. Oikeudelliselta muodoltaan se olisi niin sanottu pakkokuntayhtymä, jonka ylintä päätösvaltaa käyttäisi tavanomaisesta kuntayhtymästä

poiketen vaaleilla valittava valtuusto. Metropolihallinnolle turvattaisiin sen tehtävien suorittamiseen tarvittava riittävä rahoitus ja toimivalta.

Tavoitteiden toteuttamiseksi laissa mainituilla jäsenkunnilla olisi velvollisuus kuulua metropolihallintoon (kuntayhtymään) ja kunnat velvoitettaisiin hoitamaan tässä laissa mainittuja tehtäviä yhteistoiminnassa. Metropolihallinnolle koottaisiin tehtäviä alueen kunnilta, Uudenmaan liitolta sekä Uudenmaan ELY-keskukselta.

Maankäytön suunnittelun tavoitteena on metropolialueen yhdyskuntarakenteen, joukkoliikenteen ja liikennejärjestelmän toimivuuden ja taloudellisuuden parantaminen sekä riittävän ja kohtuuhintaisen asuntotuotannon varmistaminen. Maankäytön suunnittelun keskeinen väline olisi metropolikaava.

Seudullisesti yhtenäinen ja aktiivinen maapolitiikka on keskeinen keino varmistaa yhdyskuntarakennetta ja asuntotuotantoa koskevien seudullisten tavoitteiden toteutuminen. Metropolihallinto hoitaisi tätä tarkoitusta varten tarpeellista maapoliittista strategista suunnittelua ja kehittämistä.

Metropolihallinto hoitaisi myös asuntopoliittista strategista suunnittelua ja kehittämistä. Tavoitteena on varmistaa asuntotuotantoa koskevien tavoitteiden toteuttaminen ja tulevan väestönkasvun tarvetta vastaava riittävä asuntotuotanto sekä ohjata asuntotuotantoa seudullisesti keskeisille alueille. Tavoitteena on myös parantaa seudun asuntomarkkinoiden toimivuutta.

Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymän (HSL) tehtävien kokoamisella metropolihallintoon pyritään varmistamaan strategisten maankäyttö- ja liikenneratkaisujen suunnittelu, yhteensovittaminen ja toimeenpano sekä turvaamaan taloudellisesti tehokas ja palvelutasoltaan kilpailukykyinen joukkoliikenne. Tavoitteena on varmistaa asukkaiden työssäkäynnin, liikkumisen ja asioinnin sujuvuus toiminnallisella työssäkäyntialueella sekä kokonaisuutena hyvin toimiva liikennejärjestelmä.

Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymän (HSY) eräiden tehtävien

siirtämisellä metropolihallintoon pyritään varmistamaan yhteiset, koko seutua koskevat tavoitteet ja toiminnan vaikuttavuus sekä tarvittava tietopohja metropolikaavan laadinnassa ja toteuttamisessa.

3.2 Lakiehdotukset ja lain rakenne

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki metropolihallinnosta. Lain yleisissä säännöksissä määriteltäisiin metropolihallinnon oikeudellinen muoto, sen jäsenkunnat, toimiala ja tehtävät sekä metropolialueen päätöksenteon kannalta keskeinen toimieli eli vaaleilla valittava valtuusto. Metropolivaaleista sekä metropolialueen asukkaiden osallistumisoikeuksista olisi laissa omat lukunsa. Metropolihallinnon perustaminen edellyttäisi myös erinäisiä säännöksiä liittyen erityisesti metropolihallinnon toiminnan rahoittamiseen. Erinäisiin säännöksiin sisältyisi myös säännös kuntajaon muutosten huomioon ottamisesta. Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksissä olisivat lain voimaantuloa, perussopimusta ja metropolisopimusta, ensimmäisiä metropolivaaleja ja metropolihallinnon järjestäytymistä koskevat sekä metropolihallinnon toiminnan käynnistämisen kannalta välttämättömät säännökset sekä siirtymäsäännökset koskien henkilöstöä, voimassa olevia viranomaislupia, sopimuksia ja vireillä olevia asioita.

Lisäksi ehdotetaan kumottavaksi pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annettu laki (829/2009) ja säädettäväksi sen sijaan laki metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevien tehtävien hoitamisesta ja laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa koskevasta yhteistoiminnasta. Ratkaisu johtuu erityisesti siitä, että ne HSL:n joukkoliikennetehtävät, joista säädetään kumottavassa laissa, ehdotetaan siirrettäväksi metropolihallinnolle.

Edellä mainittujen lakien lisäksi esityksessä ehdotetaan metropolihallinnon perustamisen johdosta tehtäväksi eräitä aineellisia ja teknisiä muutoksia kiinteän

omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annettuun lakiin, vesilakiin, kiinteistönmuodostamislakiin, metsälakiin, vesihuoltolakiin, joukkoliikennelakiin, joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annettuun lakiin, maantielakiin, ratalakiin, ilmailulakiin, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annettuun lakiin, alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnan hallinnoinnista annettuun lakiin, maankäyttö- ja rakennuslakiin, ympäristönsuojelulakiin, luonnonsuojelulakiin, maa-aineslakiin ja rakennusperinnön suojelemisesta annettuun lakiin.

3.3 Lain tarkoitus ja tavoitteet

Metropolihallinnon perustamisen tarve ja tavoitteet tuotaisiin esiin lain tarkoitusta koskevassa säännöksessä. Lain tarkoituksena olisi koota ja järjestää metropolialueen maankäyttöä, asumista ja liikennettä koskevien tehtävien hoitaminen. Tätä tarkoitusta varten perustettaisiin metropolihallinto. Lain tavoitteina olisi metropolihallinnon perustamisella ja tehtävien kokoamisella luoda edellytyksiä metropolialueen kuntien yhteistyön tiivistämiselle sekä kuntarajat ylittävälle päätöksenteolle ja edistää metropolialueen sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristöllisesti kestävä kehitys, alueen kansainvälistä kilpailukykyä ja elinvoimaa. Myös päätöksenteon kansanvaltaisuus olisi metropolihallinnon perustamisen ja lain keskeinen tavoite.

3.4 Metropolihallinto, sen jäsenkunnat ja metropolialue

Metropolihallinto olisi kuntalaissa tarkoitettu kuntayhtymä, johon pääsääntöisesti sovellettaisiin, mitä kuntalaissa säädetään kuntayhtymästä. Kuntalain kuntayhtymäsäännöksistä poiketen metropolihallinto olisi sen alueen asukkaiden itsehallintoon perustuva julkisoikeudellinen yhteisö, jonka ylin päättävä elin valittaisiin suoralla vaalilla.

Laissa määriteltyjä metropolihallinnon jäsenkuntia olisivat Helsingin, Espoon,

Vantaan, Kauniaisten, Keravan, Järvenpään ja Hyvinkään kaupungit sekä Sipoon, Tuusulan, Kirkkonummen, Vihdin, Nurmijärven, Mäntsälän ja Pornaisten kunnat. Metropolialueen jäsenkunniksi voisivat esityksen mukaan laissa säädettyjen edellytysten täytyessä liittyä myös Lohjan ja Porvoon kaupungit samoin oikeuksin ja velvollisuuksin kuin ne kunnat, joiden jäsenyys muodostuisi suoraan ehdotetun lain nojalla. Näillä kunnilla olisi mahdollisuus liittyä jäseniksi joko ensimmäisten metropolivaalien tai sitä seuraavan vaalikauden alusta lukien.

Laissa määriteltäisiin myös metropolialue, joka muodostuisi ehdotuksen mukaan edellä mainituista 14 jäsenkunnasta ja näiden lisäksi Lohjan ja Porvoon kaupungeista, mikäli ne päättäisivät liittyä metropolihallintoon.

3.5 Metropolihallinnon toimiala ja tehtävät

Ehdotuksessa laiksi metropolihallinnosta säädettäisiin metropolihallinnon toimialasta sekä osasta metropolihallinnon tehtäviä. Lisäksi tehtävistä ja niitä koskevasta toimivallasta säädettäisiin täsmällisesti erityislainsäädännössä. Metropolihallinto olisi monitoimialainen viranomainen, joka hoitaisi pääasiassa strategisen tason tehtäviä.

Metropolihallintoa koskevan lakiehdotuksen toimialaa ja tehtäviä koskevan säännöksen mukaisesti metropolihallinnon toimialaan kuuluisivat maankäyttöä, asumista, liikennettä, aluekehittämistä ja ympäristöpalveluja koskevien tehtävien hoitaminen. Hallinto hoitaisi näillä toimialueilla niitä tehtäviä, joista säädettäisiin tarkemmin erityislainsäädännössä.

Ehdotetun säännöksen mukaisesti metropolihallinnon tehtävänä olisi lisäksi asunto- ja maapolitiikan strateginen suunnittelu ja kehittäminen, ilman laadun seuranta, ilmastonmuutoksen strategiatyö sekä seututiedon ylläpito ja tuottaminen ja muiden sille erikseen säädettyjen tehtävien hoitaminen. Lisäksi metropolihallinnon jäsenkunnat voisivat sopia, että metropolihallinto voi ottaa hoitaakseen metropolialueen jäsenkunnilta muitakin kuin

edellä mainittuja tehtäviä. Metropolihallinto voi myös tarjota vuokra-asuntotuotannon rakennuttamispalvelujen jäsenkunnille.

Esitykseen sisältyvien lakiehdotusten mukaan metropolihallinnon keskeiset tehtävät olisivat maankäyttöön, asumiseen, liikenteeseen, vesi- ja jätehuoltoon ja ympäristöön sekä aluekehittämiseen liittyen seuraavat:

3.5.1 Maankäyttö

Kaavajärjestelmää ehdotetaan muutettavaksi siten, että metropolikaava korvaisi metropolialueella maakuntakaavan. Metropolikaava olisi metropolialueen maankäytön suunnittelun keskeinen väline. Metropolikaava keskittyisi metropolialueen kehityksen ja kaavan tavoitteiden kannalta keskeisten kysymysten ratkaisemiseen ja siinä osoitettaisiin metropolialueen maankäytön, asumisen ja liikenteen tulevan kehityksen kokonaisuus.

Metropolikaava tulisi sovittaa yhteen metropolialueen ulkopuolisen alueen maakuntakaavan kanssa. Metropolikaavaan voisi tarvittaessa sisältyä yleis- tai osayleiskaavan kaltaisia tarkasteluja ja maankäyttöratkaisuja. Tällöin asemakaavoitus voisi perustua suoraan metropolikaavaan. Metropolikaava voisi suunnittelutarpeen mukaan olla myös yleispiirteisempi, esimerkiksi maakuntakaavan tapaan. Samassa kaavassakin voisi olla suunnittelutarpeen mukaan esitystavaltaan ja sisällöltään erilaisia osia. Kunnille jäisi mahdollisuus laatia yleis- ja osayleiskaavoja ja ne olisivat joko metropolikaavaa tarkentavia tai merkitykseltään paikallisia.

Metropolikaava ja sen toteuttamista koskevat määräykset olisi ehdotuksen mukaan otettava huomioon ja metropolikaavan toteuttamista olisi edistettävä laadittaessa yleiskaavaa ja asemakaavaa. Yleiskaavan ollessa ilmeisessä ristiriidassa metropolikaavan kanssa, voitaisiin metropolikaavassa määrätä, että metropolikaava korvaa samaa aluetta koskevan aikaisemmin hyväksytyn yleiskaavan.

Metropolikaavaan kuuluisivat suunnitelmaosa ja toimeenpano-osa. Suunnitelmaosa sisältäisi koko metropolialueen pitkän aikavälin tavoitetilan ja merkittävät ratkaisut yhdyskuntarakenteen, liikennejärjestelmän, joukkoliikenteen ja muiden toimintojen kehittämisestä. Metropolikaavan toimeenpano-osassa esitettäisiin kaavan toteuttamisperiaatteet, lähivuosien kehittämiskohteet ja toteuttamistoimenpiteet sekä toteuttamisjärjestys ja -ajoitus kaavan tarkoituksen edellyttämällä tavalla.

Metropolikaavan kaavamääräykset voisivat ehdotuksen mukaan koskea esimerkiksi eri toimintojen mitoittamista, alueen yleis- ja asemakaavoituksen ajoitusta sekä kaavan toteuttamista koskevien liikenne- ja muiden kehittämishankkeiden ja muiden kaavan toteuttamistoimenpiteiden toteuttamisjärjestystä ja -ajoitusta.

Esityksessä ehdotetaan laadittavaksi metropolisopimus, joka yhdessä metropolikaavan toimeenpano-osan kanssa korvaisi nykyisen MAL-aiesopimusmenettelyn. Metropolisopimus olisi keskeinen väline metropolikaavan toteuttamisessa ja siinä sovittaisiin kaavan toteuttamiseksi tarpeellisista metropolihallinnon, valtion ja kuntien sekä tarpeellisilta osin myös muiden keskeisten toteuttajatahojen toimenpiteistä ja niiden aikatauluista metropolikaavan toteuttamiseksi. Työnjako metropolikaavan toimeenpano-osassa annettavien määräysten ja metropolisopimuksen välillä voisi olla joustava.

Metropolialue olisi kokonaisuudessaan suunnittelutarvealuetta. Metropolihallinto, joka laatisi metropolikaavan, käsitelisi myös suunnittelutarveasiat.

Metropolihallinnon tehtäviin kuuluisi ehdotuksen mukaan myös maapoliittisen strategian laadinta. Strategian tarkoituksena olisi edistää metropolikaavan toteuttamista erityisesti metropolikaavan keskeisillä toteuttamisalueilla.

3.5.2 Asuminen

Metropolihallinnon tehtäväksi ehdotettava asuntopolitiikan strateginen suunnittelu

liittyisi erityisesti metropolikaavan toimeenpano-osan ja metropolisopimuksen valmisteluun. Metropolihallinto laatisi asuntopoliittisen strategian, jossa määriteltäisiin seudun asuntopoliittiset tavoitteet, kuten asuntotuotannon määrä, rakenne, hallintamuodot ja sijaintiperiaatteet. Siinä voitaisiin myös linjata, miten erilaisten asukasryhmien tarpeet otetaan huomioon asuntotuotannon ennakoinnissa ja sijainnista päätettäessä.

Asuntotuotannon painopiste ohjattaisiin metropolikaavalla erityisesti seudullisesti keskeisille alueille. Asuntotuotantoa koskevien tavoitteiden edistämiseksi metropolihallinto voi tarjota asuntotuotannon rakennuttamispalveluja jäsenkunnille.

3.5.3 Liikenne

Metropolihallinnolle ehdotetaan siirrettäväksi HSL:n hoitamat tehtävät, joista nykyisin säädetään laissa pääkaupunkiseudun kuntien jätehuolto ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta. Uudenmaan ELY-keskuksen joukkoliikenteeseen liittyvät tehtävät siirtyisivät myös metropolihallinnolle niiden kuntien osalta, jotka eivät ole HSL:n jäseniä, mutta joista lakiehdotuksen mukaan tulisi metropolihallinnon jäsenkuntia. Nykyisin HSL:lle kuuluvat joukkoliikennelaisa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tehtävät hoitaisi esityksen mukaan jatkossa metropolihallinto, josta tulisi muun muassa joukkoliikennelain tarkoittama joukkoliikenteen toimivaltainen viranomainen alueellaan. Edellä mainitun johdosta Hyvinkään kaupunki ja Uudenmaan ELY-keskus eivät enää olisi joukkoliikenteen toimivaltaisia viranomaisia metropolialueella.

Liikennejärjestelmäsunnittelu kytkettäisiin kiinteästi metropolikaavoitukseen. Infrastruktuurin ylläpito ja kehittäminen tapahtuisi nykyisen mallin mukaisesti, mutta metropolikaava ohjaisi toteutusjärjestystä maankäytön ja liikenteen suhteen. Metropolikaavan ja sen sisältämän liikennejärjestelmäsunnitelman toteutuksesta sovittaisiin jatkossa toteuttajaosapuolten välillä lakiehdotukseen

sisältyvässä metropolisopimuksessa nykyisen MAL-aiesopimuksen sijaan.

Metropolihallinto hoitaisi HSL:n tällä hetkellä hoitamia lakisääteisiä tehtäviä eli liikennejärjestelmä- ja joukkoliikenteen suunnittelua, joukkoliikenteen liikennepalveluiden suunnittelua ja hankintaa sekä päättäisi joukkoliikenteen taksa- ja lippujärjestelmästä. Lisäksi metropolihallinto hoitaisi joukkoliikenteen matkalippujen tarkastusta sekä muita sille erikseen säädettyjä liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevia tehtäviä. Metropolihallinto voisi ottaa hoitaakseen jäsenkunniltaan myös muita kuin edellä mainittuja tehtäviä. Tällaisia tehtäviä voisivat olla esimerkiksi nykyisin HSL:n perussopimukseen sisältyvät tehtävät ja joukkoliikenteeseen oleellisesti liittyvän liityntäpysäköinnin strategisen tason suunnittelu. Näistä metropolihallinnon jäsenkunnat sopisivat perussopimuksella.

Joukkoliikenteen tukeminen kuntien varoilla liittyy hyvin läheisesti päätöksiin joukkoliikenteen palvelutasosta ja taksoista. Esityksen mukaan kunnille ei synny suoraan lain nojalla velvollisuutta maksaa subventiota, vaan siitä nimenomaisesti sovitaan metropolisopimuksessa ja metropolihallinnon perussopimuksessa.

3.5.3 Vesi- ja jätehuolto ja ympäristö

Metropolihallinnolle ehdotetaan siirrettäväksi HSY:n nykyisin hoitamista tehtävistä seutu- ja ympäristötiedon tehtävät, jotka sisältävät ilmanlaadun seurannan, ilmastomuutoksen hillinnän ja sopeutumisen strategiatyön sekä seudullisen tiedon tuottamisen, jalostamisen ja tietopalvelun. Metropolihallinto myös sovittaisi yhteen kuntien vesihuollon kehittämissuunnittelua ja alueellista yleissuunnittelua metropolialueella. Vesihuoltolaisa tarkoitettuina vesihuoltolaitoksina metropolialueella toimisivat HSY ja muut vesihuoltolaitokset.

Metropolihallinnolle ei siirtyisi jätehuollon tehtäviä. Espoon, Helsingin, Kauniaisten ja Vantaan kaupunkien olisi jatkossakin hoidettava yhteistoiminnassa jätelaisa tarkoitetut kunnan tehtävät lukuun ottamatta

niitä tehtäviä, jotka säädetään kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tai metropolihallinnon tehtäviksi. Näistä tehtävistä vastaisi pääkaupunkiseudun kuntien osalta erillinen kuntayhtymä (HSY).

3.5.4 Aluekehittämistehtävät

Ehdotuksen mukaan Uudenmaan liitto säilyisi aluekehittämisen viranomaisena, mutta metropolihallinto vastaisi alueellaan eräistä alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain mukaisista strategisista tehtävistä. Metropolihallinto osallistuisi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä tarvittavin osin aluehallintovirastojen strategisten tulosohtausasiakirjojen laadintaan samoin kuin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten tulossopimuksia koskeviin neuvotteluihin aluekehittämistavoitteiden huomioon ottamiseksi. Metropolihallinto vastaisi myös alueellaan liikennejärjestelmäsuunnitelman suunnitteluprosessin käynnistämisestä ja siihen liittyvän yhteistyön johtamisesta. Metropolihallinnon tulisi toimia yhteistyössä Uudenmaan liiton kanssa.

Lisäksi ehdotetaan, että metropolihallinto olisi edustettuna Uudenmaan maakunnan yhteistyöryhmässä. Yhteistyöryhmän uudeksi tehtäväksi ehdotetaan metropolisopimuksen käsittelyä, jotta sopimus on mahdollista ottaa huomioon muussa maakunnan kehittämisessä.

Maakuntakaavan ja metropolikaavan yhteensovittamisesta vastaisivat Uudenmaan liitto ja metropolihallinto yhteistyössä.

Uudenmaan maakunnassa maakuntasuunnitelmaan ja -ohjelmaan ehdotetaan otettavaksi metropolialuetta koskeva erillinen osio. Maakuntaohjelman metropolialuetta koskevan osan valmistelisi metropolihallinto.

3.6 Metropolivaltuusto ja metropolivaalit

3.6.1 Metropolivaltuusto

Esityksessä ehdotetaan, että metropolihallinnon ylintä päätösvaltaa

käyttävänä toimielimenä olisi vaaleilla valittava valtuusto. Metropolivaltuuston keskeisiä tehtäviä olisivat metropolikaavan ja sen toimeenpano-osan hyväksyminen. Muilta osin metropolivaltuuston tehtävät määräytyisivät kuntalain asianomaisten säännösten mukaisesti. Metropolivaltuuston antamalla hallintosäännöllä määrättäisiin tarkemmin metropolihallinnon hallinnon ja talouden järjestämisestä, toimielimistä ja niiden tehtävistä sekä päätöksenteon järjestämisestä.

3.6.2 Metropolivaalit

Esityksessä ehdotetaan, että metropolialue olisi vaaleissa yhtenä vaalipiirinä. Alueellinen edustavuus turvattaisiin ns. takuupaikalla. Mikäli jostain metropolialueen kunnasta yhtään ehdokasta ei olisi valituksi tulevien nimisarjassa, tulisi kyseisestä kunnasta tällöin valituksi kunnassa eniten ääniä saaneen puolueen, vaaliliiton, yhteislistan tai yhteislistaan kuulumattoman valitsijayhdistyksen eniten ääniä saanut ehdokas, jonka kotikunta kyseinen kunta on.

Metropolivaalit ehdotetaan toimitettavan välittöminä, salaisina ja suhteellisina. Suhteellinen vaalitapa toteutettaisiin d'Hondtin menetelmällä samalla tavalla kuin kunnallisvaaleissa, eduskuntavaaleissa ja europarlamenttivaaleissa. Metropolivaltuusto valittaisiin esityksen mukaan neljäksi vuodeksi kerrallaan. Valtuuston valitsisivat metropolialueen kuntien asukkaat kunnallisvaalien yhteydessä pidettävillä metropolivaaleilla. Metropolivaltuuston jäsenet eli metropolivaltuutetut olisivat luottamushenkilöitä.

Metropolivaltuutetuille valittaisiin varavaltuutettuja samalla tavalla kuin kuntien valtuutetuille valitaan varavaltuutettuja. Varavaltuutetut valittaisiin kunnittain, jolla varmistettaisiin kunkin kunnan edustus metropolivaltuustossa.

Metropolivaltuuston koko perustuisi esityksen mukaan metropolialueen kuntien yhteenlaskettuun asukasmäärään. Asukasmäärän muutokset vaikuttaisivat metropolivaltuuston kokoon. Valtuuston koolle ehdotetaan asetettavan sekä ylä- että alaraja. Valtuuston koon alaraja olisi 61

metropolivaltuutettua, joka tulisi kyseeseen alueen kuntien yhteenlasketun asukasluvun ollessa alle 1 000 000 asukasta. Valtuuston koon ylärajaksi ehdotetaan 101 metropolivaltuutettua, joka tulisi kyseeseen kuntien yhteenlasketun asukasluvun noustessa yli 1 600 000 asukkaan.

Esitykseen sisältyvät myös säännökset koskien metropolivaalilautakuntaa, ehdokasasettelua, metropolivaalien tuloslaskentaa, tulosten vahvistamista ja niistä tiedottamista sekä muutoksenhakua vaaleihin.

Metropolivaltuuston tulisi asettaa toimikaudekseen metropolivaalilautakunta. Sen asettamisessa ja työskentelyssä noudatettaisiin soveltuvin osin vaalilain kunnan keskusvaalilautakuntaa koskevia säännöksiä.

Ehdokasasettelua koskevaan säännökseen sisältyisivät metropolivaalien ehdokashakemuksia, ehdokaslistoja, puolueen ehdokkaiden asettamista ja valitsijayhdistyksiä sekä puolueen ja valitsijayhdistysten vaaliasiamiehiä koskevat asiat. Kukin puolue ja yhteislista voisi asettaa ehdokkaita metropolivaaleissa enintään valittavien metropolivaltuutettujen puolitoistakertaisen määrän.

Tuloslaskennan osalta ehdotetaan, että kunnan keskusvaalilautakunta vahvistaisi vaalien jälkeen kolmantena päivänä äänimäärät ja ilmoittaisi ne viipymättä metropolivaalilautakunnalle. Saatuaan ilmoitukset metropolivaalilautakunta vahvistaisi viipymättä kunkin ehdokkaan, puolueen, vaaliliiton ja yhteislistan saamat äänimäärät, annettujen äänien kokonaismäärän sekä määräisi vaalien tuloksen ja vahvistaisi sen sekä julkaisisi ja tiedottaisi tuloksesta.

Metropolivaaleissa sovellettaisiin pääasiallisesti kuntalain ja vaalilain kunnallisvaaleja koskevia säännöksiä sekä ehdokkaan vaalirahoituksesta annetun lain kunnallisvaaleja koskevia säännöksiä.

Päätökseen, jolla metropolivaalien tulos on vahvistettu, saisi hakea muutosta siten kuin vaalilaissa on muutoksenhausta kunnallisvaaleissa säädetty. Tämä merkitsisi, että vaaliviranomaisen lainvastaiset päätökset tai toimenpiteet, jotka ilmeisesti ovat voineet

vaikuttaa vaalien tulokseen, voivat johtaa määräykseen vaalien uusimisesta, mikäli tulos ei olisi oikaistavissa.

3.6.3 Äänioikeus ja vaalikelpoisuus

Esityksessä ehdotetaan, että metropolivaaleissa äänioikeus määräytyisi samoin perustein kuin kunnallisvaaleissa. Siten metropolialueen kunnassa kunnallisvaaleissa äänioikeutettu henkilö olisi äänioikeutettu myös metropolivaaleissa. Vaaleissa ehdotetaan käytettäväksi samaa äänioikeusrekisteriä kuin kunnallisvaaleissa.

Myös vaalikelpoisuuden ja sitä koskevien rajoitusten osalta esitetään, että henkilö joka on vaalikelpoinen metropolialueen kunnassa kunnallisvaaleissa, olisi vaalikelpoinen myös metropolivaltuustoon.

Säännöksessä esitetään vaalikelpoisuutta kuitenkin rajoitettavan siltä osin, että metropolihallintoa koskevia valvontatehtäviä välittömästi hoitava valtion virkamies tai metropolihallinnon palveluksessa oleva ja johtavassa tai sellaiseen rinnastettavassa vastuullisessa tehtävässä tai vastaavissa tehtävissä metropolihallinnon määräämisvallassa olevan yhteisön, säätöön tai metropolihallinnon alaisen kuntayhtymän palveluksessa oleva henkilö ei olisi vaalikelpoinen metropolivaltuustoon.

3.7 Metropolialueen asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamisoikeudet

Lain osallistumis- ja vaikuttamisoikeuksia koskeviin säännöksiin ehdotetaan sisällytettäväksi säännökset metropolialueen asukkaiden aloiteoikeudesta sekä säännökset neuvoa-antavasta kansanäänestyksestä ja sen toimittamisesta metropolialueella. Ehdotukset laajentaisivat metropolialueen kuntien asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksia metropolialuetta koskevaan päätöksentekoon.

Aloiteoikeutta koskevan säännöksen mukaan metropolialueen kunnan asukkaalla olisi oikeus tehdä aloitteita metropolihallinnon toimintaa koskevissa asioissa. Mikäli metropolihallinnon toimivaltaan kuuluvassa asiassa aloitteen tekijöinä olisi vähintään yksi prosentti

metropolialueen kuntien asukkaista, asia tulisi ottaa käsiteltäväksi viimeistään kuuden kuukauden kuluttua vireille tulosta. Sääntely vastaisi soveltuvien osin säännösehdoista kuntalaisen aloiteoikeudesta, joka sisältyy ehdotukseen uudeksi kuntalaiksi (HE 268/20145).

Neuvoa-antavaa kansanäänestystä ja sen toimittamista koskevan säännöksen mukaan metropolialueella olisi mahdollista järjestää neuvoa-antava kansanäänestys metropolihallinnon toimivaltaan kuuluvasta asiasta. Aloitteen tästä voisi tehdä vähintään kolme prosenttia metropolialueen kuntien 15 vuotta täyttäneistä asukkaista. Päätösvalta kansanäänestyksen järjestämisestä sekä äänestyksen ajankohdasta, aiheesta ja äänestäjille esitettävistä vaihtoehtoista olisi metropolivaltuustolla. Äänioikeutettuja kansanäänestyksessä olisivat kaikki metropolihallinnon jäsenkuntien äänioikeutetut asukkaat. Sääntely vastaisi soveltuvien osin sääntelyehdoista kunnallisesta neuvoa-antavasta kansanäänestyksestä, joka sisältyy ehdotukseen uudeksi kuntalaiksi.

3.8 Erinäiset säännökset

3.8.1 Metropolisopimus

Lakiehdotukseen ehdotetaan sisällytettäväksi maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitettua metropolisopimusta täydentävä säännös. Siinä edellytettäisiin, että metropolisopimuksessa olisi, maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetyn lisäksi, sovittava metropolihallinnon tehtävien hoitamisen rahoittamista koskevista periaatteista metropolihallinnon, sen jäsenkuntien ja valtion kesken. Sopimuksessa myös todettaisiin valtion talousarvioon otetusta valtionavustuksesta metropolihallinnon toiminnan rahoittamiseen. Sopimus tulisi tältä osin tehdä valtioneuvoston toimikaudeksi ja sen sisältö tarkistettaisiin vuosittain. Maankäyttö- ja rakennuslain mukaan metropolisopimuksella on muun

muassa tarkoitus korvata nykyisin käytössä oleva Helsingin seudun MAL-aiosopimus.

3.8.2 Kuntien maksuosuuksien määräytyminen

Metropolihallinnon tehtävät rahoitetaan osin kuntien maksamilla maksuosuuksilla. Asiaa koskevan säännösehdoituksen mukaan jäsenkuntien maksosuudet sekä osuudet metropolihallinnon varoista ja vastuista jakautuisivat kuntien välillä kuntien asukasluvun suhteessa, mikäli metropolihallinnon jäsenkunnat eivät metropolihallinnon perussopimuksessa sovi maksuosuuksien määräytymisestä toisin.

3.8.3 Valtiolta siirtyvien tehtävien hoitamisen korvaaminen

Valtion rahoitus metropolihallinnolle on tarkoitus järjestää valtionavustuslaissa (688/2001) tarkoitetulla yleisavustuksella. Yleisavustus voidaan valtionavustuslain 5 §:n 2 momentin mukaan myöntää valtionavustuksen saajan toimintaan yleisesti tai tiettyyn osaan sen toiminnasta. Valtionavustukseen tarvittavat määrärahat on tarkoitus budjetoida valtiovarainministeriön hallinnonalan pääluokkaan. Valtiovarainministeriö toimisi valtionapuviranomaisena ja huolehtisi avustuksen myöntämisestä ja maksamisesta metropolihallinnolle siten kuin siitä valtioneuvoston asetuksella erikseen säädettäisiin.

Valtio rahoittaa valtionavustuksin siltä metropolihallinnolle siirtyvät tehtävät, joita ovat elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen joukkoliikennetehtävät metropolialueen osalta. Näistä on arvioitu aiheutuvan rahoitustarvetta vuosittain 17,1 miljoonaa euroa

3.8.4 Kuntajaon muutokset ja metropolihallinto

Mikäli metropolihallinnon jäsenkunta lakkaisi kuntien yhdistymisen seurauksena, jatkaisi uusi kunta ehdotuksen mukaan metropolihallinnon jäsenkuntana.

3.9 Metropolihallinnon perustaminen, ensimmäiset metropolivaalit ja metropolihallinnon järjestäytyminen

3.9.1 Perussopimus ja metropolisopimus

Vaikka metropolihallinto perustettaisiin lailla, edellyttäisi sen toiminnan käynnistäminen myös, että jäsenkunnat tekevät kuntalaissa tarkoitetun kuntayhtymän perussopimuksen. Perussopimuksessa on sovittava kuntalain 78 §:ssä tarkoitetuista asioista. Perussopimuksen ohella metropolihallinnon tulisi yhdessä jäsenkuntien ja valtion kanssa laatia edellä kuvattu metropolisopimus

Perussopimus ja ensimmäinen metropolisopimus valmisteltaisiin ja hyväksyttäisiin jäsenkuntien edustajainkokouksessa. Edustajainkokous voitaisiin esityksen mukaan valita ennen ehdotetun lain voimaan tuloa. Edustajainkokouksen kutsuisi koolle ensimmäisen kerran Etelä-Suomen aluehallintovirasto ja edustajainkokouksen tulisi kokoontua ensimmäisen kerran viimeistään xxkuussa 201x. Edustajainkokous toimisi metropolihallinnon ylintä päätösvaltaa käyttävänä toimielimenä siihen saakka, kunnes metropolivaltuusto olisi valittu ja se olisi aloittanut toimintansa. Edustajainkokouksen olisi ryhdyttävä niihin toimenpiteisiin, jotka ovat välttämättömiä metropolihallinnon toiminnan käynnistämiseksi.

Edustajainkokouksen osalta säännökseen ehdotetaan otettavaksi jäsenkuntien edustajien lukumäärän ja jäsenkunnan edustajien yhteisen äänimäärän määräytymisen perusteet sekä sääntely koskien edustajainkokouksen päätösvaltaisuutta. Edustajien lukumäärä määräytyisi kuntien asukasluvun mukaisesti ja äänimäärä kuntien asukasluvun mukaisesti siten, että kunnan valitsemilla edustajilla on yhteensä yksi ääni jokaista alkavaa 1000 asukasta kohden. Äänimäärä voisi kuitenkin olla enintään viidennes kaikkien jäsenkuntien valitsemien jäsenten yhteenlasketusta rajoittamattomasta äänimäärästä.

Perussopimuksen hyväksymisestä tulisi esityksen mukaan päättää viimeistään vuoden

201x xxkuun loppuun mennessä. Mikäli perussopimusta ei ole kyseiseen ajankohtaan mennessä solmittu ja olisi ilmeistä, ettei metropolihallintoa muutoin saataisi perustetuksi, ehdotetaan esityksessä, että valtioneuvostolla olisi toimivalta päättää perussopimuksessa sovittavista asioista. Valtioneuvoston päättämä perussopimus olisi voimassa kunnes jäsenkunnat siitä toisin sopivat. Myös metropolisopimuksesta olisi, siltä osin kuin se koskee edellä mainittuja rahoitusta koskevia asioita, päätettävä esityksen mukaan viimeistään vuoden 201x xxkuun loppuun mennessä.

3.9.2 Ensimmäiset metropolivaalit ja metropolihallinnon järjestäytyminen

Ensimmäiset metropolivaalit ehdotetaan toimitettavaksi lain voimaantulosta seuraavien kuntavaalien yhteydessä. Ensimmäisen metropolivaalilautakunnan asettaisi ja kuulutuksen valtuuston valittavien metropolivaltuutettujen määrästä julkaisisi Etelä-Suomen aluehallintovirasto.

Hallinnon järjestäytymistä koskevan säännöksen mukaan tulisi metropolivaltuuston viipymättä ensimmäisten vaalien jälkeen valita metropolihallitus ja ryhtyä toiminnan järjestämisen kannalta tarpeellisiin muihin toimenpiteisiin. Metropolihallitukseen valitut ryhtyisivät heti hoitamaan tehtävänsä.

3.9.3 Muut siirtymäsäännökset

Lakiin ehdotetaan lisäksi otettavaksi siirtymäsäännökset koskien voimassaolevia viranomaislupia, vireillä olevia asioita sekä voimassa olevia sopimuksia ja sitoumuksia.

Lakiin ehdotetaan myös otettavaksi henkilöstöä koskeva siirtymäsäännös, jonka mukaisesti kunnista, kuntayhtymistä ja valtiolta metropolihallinnon palvelukseen siirtyvän henkilöstön asemasta säädetään kunnallisesta viranhaltijasta annetussa laissa, valtion virkamieslaissa ja työsopimuslaissa.

4 Esityksen vaikutukset

Tähän esitysluonnokseen sisältyvät vaikutusarvioinnit ovat alustavia ja

täydentyvät edelleen myös lausuntokierrokselta saadun palautteen pohjalta.

4.1 Vaikutuksista yleisesti

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki metropolihallinnosta, laki metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevien tehtävien hoitamisesta ja laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa koskevasta yhteistoiminnasta. Lisäksi esityksessä ehdotetaan metropolihallinnon perustamisen johdosta tehtäväksi eräitä muutoksia kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annettuun lakiin, vesilakiin, kiinteistönmuodostamislakiin, metsälakiin, vesihuoltolakiin, joukkoliikennelakiin, joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annettuun lakiin, maantielakiin, ratalakiin, ilmailulakiin, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annettuun lakiin, alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnan hallinnoinnista annettuun lakiin, maankäyttö- ja rakennuslakiin, ympäristönsuojelulakiin, luonnonsuojelulakiin, maa-aineslakiin ja rakennusperinnön suojelemisesta annettuun lakiin.

Nämä lait muodostavat kokonaisuuden, joiden pohjalta perustettaisiin metropolihallinto. Metropolihallinnon ylin päättävä elin eli metropolivaltuusto valittaisiin suoralla vaalilla. Metropolihallinnolle koottaisiin tehtäviä alueen kunnilta, olemassa olevilta kuntayhtymiltä sekä valtiolta. Esityksellä olisi siten merkittäviä vaikutuksia erityisesti kuntien ja eräiden alueen kuntayhtymien päätöksentekoon, toimintaan, hallintoon ja talouteen.

Useat metropolihallinnolle siirrettävistä tehtävistä olisivat uusia lakisääteisiä tehtäviä tai velvoitteita metropolihallintoon kuuluville jäsenkunnille. Tällä olisi vaikutuksia kuntien päätöksentekoon, hallintoon ja talouteen sekä myös valtion talouteen.

Vaikutusarviointia vaikeuttaa se, että esityksessä ehdotetunkaltaista toimijaa eli metropolihallintoa ollaan perustamassa ensimmäistä kertaa. Tämä koskee kaikkia lain vaikutuksia mukaan lukien muun muassa

taloudelliset vaikutukset, yhteiskunnalliset vaikutukset, vaikutukset kuntien hallintoon ja päätöksentekoon sekä demokratiaan ja asukkaiden osallistumiseen ja vaikuttamiseen, vaikutuksia ihmisiin, ympäristöön, yrityksiin sekä tasa-arvoon ja henkilöstöön. Vaikutukset riippuvat merkittävästi muun muassa siitä, millaiseksi perustettavan metropolihallinnon toiminta tosiasiallisesti muodostuu ja siitä, millä tavoin kunnat sopivat metropolihallinnon ensimmäisessä perussopimuksessa metropolihallinnon hallinnon järjestämiseen ja rahoitukseen liittyvistä kysymyksistä. Vaikka metropolivaltuuston päätökset olisivat kuntia sitovia, riippuvat tosiasialliset vaikutukset jatkossakin osittain myös yksittäisten kuntien ratkaisusta ja siitä, miten kunnat jatkossa toteuttavat seudullisesti yhteen sovitettuja ja yhteisiä koko seutua koskevia strategisen tason periaatteita ja päätöksiä paikallisella tasolla.

4.2 Taloudelliset vaikutukset

4.2.1 Yleistä esityksen taloudellisista vaikutuksista

Taloudelliselta merkitykseltään metropolihallinnon suurin tehtäväkokonaisuus on joukkoliikenne. Joukkoliikenteen taloudellisista vaikutuksista voidaan arvioida vain vaihtoehtoa, jossa metropolisopimuksessa ja metropolihallinnon perussopimuksessa saavutetaan yhteisymmärrys kaikkien kuntien osallistumisesta yhtenäiseen lippujärjestelmään. Sen edellytyksenä on kuntien joukkoliikenteeseen maksama subventio. Muut vaihtoehdot aiheuttavat tähän vaihtoehtoon verrattuna enemmän työtä, erilaisia lippujärjestelmiä ja tätä kautta edelleen lisää hallinnollista työtä joukkoliikenteen järjestämiseen.

Joukkoliikenteen kustannukset

Joukkoliikenteen osalta on olemassa selkeitä kustannuksia nostavia tekijöitä, jotka vaikuttavat jo ennen metropolihallinnon aloitusta vuonna 2017. Suurin näistä on raideliikenneinvestoinneista johtuvan ns.

infrakorvauksen kasvu noin 70 miljoonan euron vuositasolta noin 130 miljoonaan euroon. Tämä aiheuttaa painetta lippujen hintojen nostoon sekä kuntien maksuosuuksien kasvattamiseen.

Metropolihallinnon perustaminen ei joukkoliikenteen osalta merkittävästi vaikuta nykyisin HSL:ään kuuluvien kuntien taloudelliseen asemaan. Myös näiden kuntien joukkoliikenteeseen käytettävät menot ovat kuitenkin kasvamassa. Infrakorvaukset alentavat niitä saavien kuntien nettokustannuksia, mutta yleisesti joukkoliikenteen kustannukset metropolialueella kasvavat.

HSL:n ulkopuolisten metropolialueen kuntien osalta kustannuksia metropolihallintoon kuulumisesta voidaan arvioida tarkastelemalla kustannuksia, joita syntyisi niiden liittämisestä nykyiseen HSL:ään. Tämä aiheuttaisi ulkopuolisille kunnille yhteensä arviolta 30 miljoonan euron vuotuisen kustannuksen, mutta samalla niiltä jäisivät pois niiden nykyiset joukkoliikennekustannukset.

Joukkoliikennekustannusten suunta on tämänkin jälkeen kasvava, mikäli subvention taso pysyy ennallaan.

Kun 30 miljoonasta eurosta vähennetään HSL:n ulkopuolisten kuntien nykyisin joukkoliikenteeseen käyttämät resurssit, jää näiden liittymisestä aiheutuvaksi kokonaiskustannusten kasvuksi 24-25 miljoonaa euroa vuodessa. Kustannusten kohdentumiseen kuntiin vaikuttavat valtion harkinnanvarainen osallistuminen joukkoliikenteen yhtenäisen lippujärjestelmän kustannuksiin ja lippujen hintoihin sekä metropolihallinnon perussopimus, jossa kuntaosuuksista määrätään. Koska kuntakohtaisten osuuksien määräytymiseen vaikuttavat useat tekijät, ei niitä voida tässä vaiheessa arvioida luotettavasti.

HSL:n suunnittelu-, päätöksenteko- ja hallintotoiminnan osuus kuluista on tällä hetkellä noin 10 %. Tämän johdosta joukkoliikenteen lakisääteisen uuden tehtävän osuus kasvavista kustannuksista metropolihallinnossa olisi noin 3 miljoonaa euroa vuodessa.

Edellisen lisäksi valtion tulee siirtää tehtävien mukana metropolihallinnolle raide- ja muun liikenteen ostoihin alueella käytetyt määrärahat sekä Helsingin seudulle osoitettu suurten kaupunkien joukkoliikennetuki. Näistä tulisi yhteensä 20 miljoonan vuotuinen siirto, mikä merkitsee valtiolle noin 3 miljoonan euron lisäkustannusta nykyiseen tasoon.

Tämän lisäksi on tarkoitus, että metropoliosopimuksessa sovitaan valtion rahoituksesta metropolialueen joukkoliikenteen yhtenäiseen lippujärjestelmään ja taksoihin. Osallistuminen toteutetaan valtionavustuksena, josta säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella. Asetusluonnoksessa metropolihallinnon valtionavustuksista ehdotetaan, että tämän rahoituksen maksimimäärä olisi 10 prosenttia kuntien tariffituen kokonaismäärästä. Tällä hetkellä tariffituen määrä on noin 300 miljoonaa euroa vuodessa.

Kaavoituksen kustannukset

Uudenmaan liitosta tulisi siirtää metropolihallintoon arviolta kaksi kolmasosaa maakuntakaavoitukseen nyt käytettävistä resursseista. Tämä merkitsee 18-20 henkilöä ja 1 375 000 euroa vuodessa. Metropolikaava olisi lakiehdotusten mukaan kuitenkin maakuntakaavaa yksityiskohtaisempi, minkä vuoksi henkilömäärän ei voida arvioida riittävän metropolikaavan valmisteluun. Voimavaroja tarvittaneen noin kaksinkertainen määrä, jotta metropolikaavoituksesta ei muodostu koko kaavoituksen pullonkaulaa.

Kaavoituksen lisäresurssitarve johtuu osittain kaavoitustehtävän jakamisesta ja erityisesti kaavan yksityiskohtaisuuden kasvusta. Koska edellä todettu noin 1,375 miljoonan euron kustannus aiheutuu lakisääteisen velvoitteen muutoksesta, on valtion osallistuttava velvoitteesta aiheutuviin kustannuksiin turvaamalla sen hoitamiseen tarvittava riittävä rahoitus.

HSY:n tehtävien kustannukset

HSY:stä siirtyvien tehtävien rahoitus, noin 5 miljoonaa euroa vuodessa, tulee siirtää metropolihallinnolle, jolloin se jää pois HSY:n rahoituksesta. Muutos ei aiheuta lisämenoja, mutta menojen jakautuminen kuntien kesken voi muuttua. Muutos riippuu perussopimuksesta.

Taloudelliset vaikutukset valtiolle

Valtion olisi osoitettava metropolihallinnolle joukkoliikenteen ja kaavoituksen osalta tällä hetkellä laskettavissa olevia resursseja noin 21,5 miljoonaa euroa vuodessa. Tämä koostuu valtiolta siirrettävistä joukkoliikennetehtävistä, uuden lakisääteisen joukkoliikennetehtävän sekä kaavoitustehtävän kustannusten korvaamisesta.

Tämän lisäksi tulee valtion harkinnanvarainen rahoitus yhtenäiseen lippujärjestelmään ja lippujen hintoihin, josta sovitaan metropolisopimuksessa. Jos alueelle ei synny yhtenäistä lippujärjestelmää eikä sen riittävästä rahoituksesta pystytä sopimaan metropolihallinnon perussopimuksella tai metropolisopimuksessa, vähenee lippujärjestelmän tuen tarve.

Valtion rahoitusta on tarkoitus hallinnoida niin, että valtion avustuslain (688/2001) nojalla annetaan valtioneuvoston asetus valtionavusta metropolihallinnolle. Valtionavustukseen tarvittavat määrärahat on tarkoitus budjetoida valtiovarainministeriön hallinnonalan pääluokkaan ja valtiovarainministeriö huolehtii avustukseen liittyvästä hallinnosta. Metropolisopimuksen tekemiseen valtion puolelta osallistuvat ainakin liikenne- ja viestintäministeriö, ympäristöministeriö ja valtiovarainministeriö.

Metropolihallinnon kokonaiskustannukset

Kokonaisuutena metropolihallinnon joukkoliikennekulujen arvioidaan muodostuvan noin 785 miljoonan euron tasolle vuonna 2017, mistä lipputulot kattavat noin puolet ja puolet jakautuu kuntien maksuihin ja valtion rahoitukseen.

Metropolikaavoituksesta metropolihallinnolle aiheutuu noin 2,7 miljoonaa euron kustannukset vuositasona, mihin valtio osallistuu noin puolella. Ympäristötehtävistä aiheutuu noin 5 miljoonan euron kustannukset.

Yhteensä metropolihallinnon kustannusten arvioidaan olevan vuoden 2017 tasolla hieman yli 790 miljoonaa euroa. Uusia kustannuksia tästä on arviolta hieman yli 30 miljoonaa euroa.

Muita taloudellisia vaikutuksia

Vaaleista aiheutuu kustannuksia metropolihallinnolle noin 55 000 euroa vaaleja kohden. Alueen kunnille kaksinkertaisesta laskettavien lippujen määrästä aiheutuisi noin 150 000 euron kustannus. Valtiolla metropolivaaleista aiheutuisi noin 580 000 euron kustannukset ensimmäisellä kerralla, pääasiassa vaalitietojärjestelmään tehtävien muutosten johdosta.

Kokonaisuutena metropolivaalit aiheuttavat ensimmäisellä kerralla 785 000 euron kustannukset ja myöhemmin 285 000 euron kustannukset vaalia kohden.

Metropolihallinnon hallintokustannuksille vertailukohtaa voidaan hakea kuntien yleisistä hallintomenoista, jotka ovat noin yksi prosentti kuntien kokonaismenoista. Metropolihallinnon hallintokustannuksia on kuitenkin vaikea tässä vaiheessa tarkkaan arvioida. Ne riippuvat muun muassa toiminnan organisoinnista, toimielinten määrästä ja siitä, mitä tekijöitä hallintokustannuksiin luetaan kuuluviksi. Pienempiä taloudellisia vaikutuksia voidaan arvioida tulevan esimerkiksi metropolivaltuutetuille luottamustoimen hoitamisesta aiheutuvista palkkioista.

Mahdollisia pidemmän aikavälin taloudellisia vaikutuksia

Metropolihallinnon perustamisella on myös taloudellisia vaikutuksia pidemmällä aikavälillä. Näiden arviointi on tässä vaiheessa mahdollista hyvin alustavasti.

Pidemmällä aikavälillä metropolihallinnon perustaminen voi esimerkiksi tasata kuntien välistä taloudellista eriytymiskehitystä, mikäli tavoite sosiaalisen asuntotuotannon lisäämisestä ja alueellisesti tasapuolisesta sijoittamisesta saavutetaan.

Metropolikaava voi parantaa edellytyksiä alueen tarkoituksenmukaiseen ja taloudelliseen yhdyskuntarakenteen kehittämiseen. Pidemmällä aikavälillä metropolihallinto voi myös edesauttaa asuin-, työpaikka-, palvelu- ja virkistysalueiden muodostaman toiminnallisen kokonaisuuden ja näitä yhdistävien liikenneverkkojen sekä vesi-, tietoliikenne- ja energiahuoltoverkkojen toteutusta ja ylläpitoa aiempaa taloudellisemmin.

Metropolikaavan vaikutukset kuntien talouteen muodostuvat ensisijaisesti kunnallisteknisten verkostojen rakentamisesta ja kunnossapidosta sekä kunnallisten palvelujen järjestämisestä. Kunnat huolehtivat pääosin liikenneverkon sekä teknisen huollon verkon ja yleisten alueiden rakentamis- ja kunnossapitokustannuksista sekä kunnallisten palvelujen rakennusten ja rakenteiden rakentamis-, kunnossapito- ja toimintakustannuksista. Kun tätä kokonaisuutta on metropolihallinnossa mahdollista koordinoida aikaisempaa paremmin ja suunnitella toteuttamista koko metropolialueen mittakaavassa, voidaan ehdotuksen arvioida parantavan kuntien mahdollisuuksia vähentää niiden yhdyskuntataloudellisia kustannuksia.

Valtion osalta metropolikaava ja -sopimus heijastuvat myös valtion toteutettavaksi tulevien merkittävien liikenteen ja muun infrastruktuurin rakenteiden toteuttamis- ja kunnossapitokustannusten kautta. Maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnittelun ja toteuttamisen ohjelmointi valtion, metropolihallinnon ja kuntien kesken mahdollistaa tulevien kustannusten nykyistä paremman ennakkoinnin.

Lisäksi jotkut metropolihallinnolle siirrettävistä tehtävistä, kuten suunnittelutarveratkaisujen toimivallan siirto kunnilta metropolihallinnolle, vähentävät jossakin määrin kuntien osalta tehtävän hoitoon tarvittavia resursseja.

Yleisesti on myös huomioitava, että tutkimusten mukaan nykyinen vapaaehtoinen yhteistyö useilla kokoonpanoilla synnyttää huomattavia transaktiokustannuksia, joiden vastaavasti voidaan arvioida metropolihallinnon perustamisen myötä vähenevän erityisesti, mikäli kunnat samanaikaisesti uudelleenorganisoivat ja purkavat vapaaehtoisen yhteistyön olemassa olevia päätöksentekorakenteita.

4.2.2 Vaikutukset kuntien tehtäviin

Osa metropolihallinnolle siirrettävistä tehtävistä olisi jäsenkunnille säädettäviä uusia lakisääteisiä tehtäviä tai velvoitteita. Metropolihallinnossa olisi kyse myös jäsenkunnille lailla säädettävästä velvoitteesta hoitaa eräitä tehtäviä yhteistoiminnassa. Ehdotetuilla säännöksillä on siten tosiasiallinen vaikutus jäsenkuntien toimintatapoihin ja toiminnan järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Jäsenkuntien olisi järjestettävä laissa säädetyt tehtävät eivätkä siihen käytettävät voimavarat ja tehtävän laajuus olisi kaikilta osin kuntien päätettävissä.

Metropolihallinnon kaavoitukseen liittyvät tehtävät merkitsisivät kaavoitustehtävän jakamista ja erityisesti kaavan yksityiskohtaisuuden kasvua. Tältä osin tehtävässä olisi kyse lakisääteisen velvoitteen muutoksesta.

Liikenteen järjestäminen ja joukkoliikenteen tehtävät siirtyisivät ehdotuksen mukaan nykyisten HSL:ään kuuluvien kuntien osalta HSL:ltä metropolihallinnolle. Helsingillä, Espoolla, Kauniaisilla ja Vantaalla on jo tällä hetkellä lakisääteinen velvoite hoitaa näitä tehtäviä yhteistoiminnassa. Muiden kuin edellä mainittujen kuntien osalta tehtävien siirtäminen metropolihallinnolle merkitsisi, että edellä mainitut tehtävät kuuluisivat jatkossa kuntien erityiseen toimialaan ja tehtävästä tulisi lakisääteinen.

HSY:stä metropolihallinnolle siirtyvissä tehtävissä on kyse tehtävistä, joista kunnat ovat sopineet kuntayhtymän perussopimuksella. Tämä merkitsisi, että tehtävistä tulisi lakisääteinen tehtävä kaikille metropolihallintoon kuuluville kunnille.

Metropolihallinnolle siirtyvistä aluekehitystehtävistä vastaa tällä hetkellä Uudenmaan liitto, eikä siirto merkitse lakisääteisten tehtävien tai velvoitteiden kasvua.

4.3 Vaikutukset kuntien hallintoon ja toimintaan

4.3.1 Vaikutukset kuntien toimintaan ja päätöksentekoon

Esityksellä voidaan arvioida olevan merkittäviä välittömiä ja pitkän aikavälin vaikutuksia kuntien toimintaan ja päätöksentekoon. Metropolihallinnolle siirrettäisiin kunnille kuuluvia tehtäviä ja näiden tehtävien hoitamiseen liittyvää päätösvaltaa maankäytön, asumisen ja liikenteen järjestämisen ja suunnittelun kysymyksissä sekä osittain aluekehitystehtävissä ja ympäristötietopalveluja koskevissa tehtävissä. Metropolivaltuuston päätökset olisivat myös kuntia sitovia. Erityisesti kuntien maankäytön suunnitteluun ehdotuksella olisi merkittäviäkin vaikutuksia johtuen metropolikaavan nykyistä maakuntakaavaa vahvemmassa ohjauksesta kuntien maankäytön, asumisen ja liikenteen ratkaisuihin. Myös liikenteen järjestämisen ja joukkoliikenteen vaikutukset olisivat merkittäviä erityisesti niiden kuntien osalta, jotka eivät ole kuuluneet HSL:ään.

Tehtävien siirron voidaan arvioida jossain määrin kaventavan kuntien yleistä toimialaa, joskaan ei merkittävästi. Tehtävien voidaan katsoa olevan luonteeltaan selkeästi ylikunnallisia ja lisäksi ne ovat luonteeltaan niin sanotusti strategisen tason suunnittelutehtäviä, jolloin kunnille jää edelleen erityisesti maankäytön ja asumisen sekä ympäristöpalvelujen osalta merkittävää toimivaltaa päättää operatiivisista toiminnoista ja tehtävistä. Tehtävien siirrosta johtuvaa kuntien vaikuttamismahdollisuuden kaventumista voidaan osittain pyrkiä turvaamaan ottamalla käyttöön metropolivaltuuston vaaleissa menettely pienten kuntien takuupaikoista. Takuupaikasta huolimatta on kuitenkin käytännössä todennäköistä, että reuna-

alueiden ja erityisesti pienempien kuntien edustus metropolivaltuustossa jäisi seudun kuntien väestömäärällisistä eroista johtuen pieneksi.

Lisäksi on otettava huomioon, että kuntien tulee jo tällä hetkellä hoitaa eräitä, metropolihallinnolle nyt siirrettäviä tehtäviä yhteistoiminnassa lakiin perustuen. Muun muassa aluekehitystehtävistä vastaa Uudenmaan liitto ja liikenteen järjestämisen ja joukkoliikenteen tehtävien osalta laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta velvoittaa Helsingin, Espoon, Kauniaisten ja Vantaan yhteistoimintaan. HSL:ään ovat vapaaehtoisesti liittyneet Kerava, Kirkkonummi ja Sipoo. Tehtävien siirron voidaan arvioida kaventavan kuntien yleistä toimialaa jossain määrin enemmän niiden kuntien osalta, jotka eivät ole olleet joko lain nojalla tai vapaaehtoiseen sopimukseen perustuen HSL:n jäseniä ja jotka eivät ole kuuluneet HSY:hyn.

Ehdotetuilla säännöksillä pyritään selkeyttämään erityisesti koko metropolialueen maankäytön, asumisen ja liikenteen tehtäviä koskevaa johtamista sekä päätöksentekoa. Monet nykyiset yhteistoiminnan rakenteet ja muodot korvattaisiin esityksen mukaan yhdellä päätösvaltaisella metropolihallinnolla ja suoralla vaalilla valittavalla metropolivaltuustolla. Kun eri kuntayhtymien, kuntien ja muiden toimijoiden sijaan keskeisistä koko seutua koskevista kysymyksistä vastaisi jatkossa yksi toimija, voi tämän arvioida seudun tasolla tehostavan päätöksentekoa erityisesti pidemmällä aikavälillä. Toisaalta ehdotus johtaisi erityisesti maankäytön ja asumisen kysymyksissä päätösvalan jakautumiseen kuntien ja metropolihallinnon kesken. Strategisen tason suunnittelutehtävien ja operatiivisen tason tehtävien koordinoidun hoidon turvaamiseksi on jatkossakin tärkeää huolehtia kuntien ja metropolihallinnon yhteistyöstä, mutta myös selkeästä työnjaosta toimijoiden kesken. Muutoin riskinä on päällekkäisen hallinnon muodostuminen. Vastaavasti on tärkeää huolehtia yhteistyöstä ja erityisesti työnjaosta jäljelle jäävien

kuntayhtymien eli Uudenmaan liiton ja HSY:n sekä metropolihallinnon ja alueen kuntien välillä.

Edellä todetusta huolimatta metropolihallinto kuitenkin vahvistaa koko metropolialueen yhtenäistä päätöksentekoa. Tämän voi arvioida tehostavan edellä kuvattujen tehtävien hoitoa kokonaisuutena sekä yhtenäistävän koko metropolialueen strategista johtamista, kun metropolihallinnon perustamisen tavoitteena on saada eri kunnat toimimaan yhdessä samojen tavoitteiden suuntaisesti. Metropolihallinnon perustamisen voi arvioida johtavan sellaisten ratkaisujen ja päätösten aikaansaamiseen, jotka edistävät yksittäisten kuntien edun sijaan koko metropolialueen kehitystä. Erityisesti pidemmällä aikavälillä tämä voi tukea koko maan työmarkkinoiden, kansantalouden ja kansainvälisen kilpailukykyyn kehittämistä.

Ehdotukset edellyttänevät kunnissa muun muassa olemassa olevien ohjeiden ja periaatteiden tarkistamista. On myös todennäköistä, että kunnat joutuvat tarkistamaan sisäisiä raportointi- ja seurantakäytäntöjään.

Ehdotus voi vaikuttaa myös joihinkin sellaisiin, erityisesti Uudenmaan maakunnan kuntiin, jotka eivät kuuluisi metropolihallintoon, mutta joilla on sopimuksia eräiden tehtävien hoitamisesta esimerkiksi HSY:n kanssa. Nämä sopimuksen siirtyisivät lain nojalla metropolihallinnolle. Erityisesti, mikäli Porvoo ja Lohja liittyisivät metropolihallintoon, voi esityksellä olla laajemminkin vaikutusta Uudenmaan kuntien toimintaan.

4.3.2 Vaikutukset kunnalliseen demokratiaan, asukkaiden vaikutusmahdollisuuksiin ja poliittiseen järjestelmään

Esityksellä voidaan arvioida olevan suhteellisen merkittäviä vaikutuksia kunnalliseen demokratiaan, asukkaiden vaikutusmahdollisuuksiin sekä poliittiseen toimintakulttuuriin ja -järjestelmään.

Ehdotetun metropolihallinnon perustamisen voidaan arvioida yleisesti parantavan alueen asukkaiden

vaikutusmahdollisuuksia lähiympäristönsä kehittämiseen liittyvissä maankäytön, asumisen ja liikenteen kysymyksissä sekä seudullisella tasolla. Ehdotuksen mukaan kuntalaiset saisivat mahdollisuuksia vaikuttaa ylikunnalliseen yhteistyöhön keinoilla, joita nykymuotoisessa yhteistyössä ei ole käytössä. Asukkailla olisi äänioikeus metropolivaltuuston vaalissa sekä äänestysoikeus metropolihallinnon toimintaa koskevissa kansanäänestyksissä, oikeus tehdä aloite kansanäänestyksestä ja oikeus tehdä nk. metropolialoite metropolihallinnon toimintaa koskien.

Tehtävien siirto kunnilta metropolihallinnolle voi käytännössä kaventaa asukkaiden mahdollisuuksia vaikuttaa paikallisella tasolla ja johtaa päätöksenteon etäännyttämiseen kuntalaisista. Kunnille jäisi ehdotuksen mukaan kuitenkin merkittävää päätösvaltaa erityisesti maankäytön, asumisen ja ympäristöpalvelujen operatiivisissa tehtävissä eikä ehdotuksella ole vaikutuksia laajemmin kunnille kuuluvien palveluiden järjestämiseen. Kuntien roolina olisi edelleen tarjota kanavia vaikuttaa niiden vastuulla olevien palvelujen järjestämiseen liittyviin kysymyksiin sekä yleisesti paikallisiin asioihin. Siten esityksellä pikemminkin vahvistettaisiin kuntalaisten vaikutusmahdollisuuksia alueella, joka jo tällä hetkellä muodostaa asukkaiden arjen näkökulmasta yhtenäisen toiminnallisen kokonaisuuden. Pidemmällä aikavälillä tämä saattaa myös voimistaa seudun asukkaiden yhteenkuuluvuutta. On kuitenkin mahdollista, että alueen asukkaiden kiinnostus metropolihallintoa ja -valtuustoa kohtaan on vähäistä, mikä voi ilmetä alhaisena äänestysaktiivisuutena metropolivaltuuston vaalissa. Kainuun hallintokokeilun maakuntavaaleissa äänestysaktiivisuus oli hieman kuntavaaleja alhaisempaa, joskaan suuria eroja ei ollut. Esitettyä yhden vaalipiirin mallia voi äänestäjän näkökulmasta pitää tutuna ja helposti hahmotettavana.

Kuntien osalta ehdotetun metropolihallinnon perustaminen myös merkitsisi, että eräistä aiemmin kunnanvaltuuston toimivaltaan kuuluvista

asioista päättäisi jatkossa metropolivaltuusto. Tämä kaventaisi kunnanvaltuustojen toimivaltaa ja merkitsisi tosiasiallisesti niiden käsittelyyn tulevien asioiden määrän jonkinasteista vähenemistä. Valtuustoille jäisi kuitenkin edelleen merkittävää, operatiivisiin tehtäviin kuuluvaa päätösvaltaa. Tästä huolimatta on mahdollista, että maankäyttöä, asumista ja liikennettä koskevan päätöksenteon siirtyessä osittain metropolivaltuustolle halukkuus esimerkiksi asettua ehdolle kuntavaaleissa tai halu muutoin osallistua kunnalliseen päätöksentekoon vähenee. Toisaalta ehdotus voi myös lisätä luottamustoimien houkuttelevuutta yleisemmin. Se voi myös erityisesti pidemmällä aikavälillä lisätä kuntalaisten kiinnostusta maankäytön, asumisen ja liikenteen kysymyksiin liittyvään poliittiseen päätöksentekoon, kun metropolihallinto ja -valtuusto tuovat selkeämmin näkyviin metropolitason poliittiset päättäjät ja koko aluetta koskevat asiat.

Metropolihallinnon perustaminen aiheuttanee muutoksia myös poliittisten puolueiden valtasuhteissa. Mahdolliset muutokset riippuvat kuitenkin metropolivaalien lopputuloksesta sekä muun muassa äänestysaktiivisuudesta ja ovat siten vaikeasti arvioitavissa. Esityksessä ehdotetun yhden vaalipiirin mallin voi kuitenkin arvioida toteuttavan hyvin poliittisen suhteellisuuden.

Metropolihallinnon voi arvioida muuttavan myös poliittista toimintakulttuuria niin koko seudun kuin kuntien tasolla. Ehdotusten myötä metropolialueen erityiskysymyksistä vastaisivat nimenomaisesti tätä tarkoitusta varten valitut luottamushenkilöt eli metropolivaltuuston jäsenet. Tämä voi mahdollistaa paremmin luottamushenkilöiden paneutumisen metropolialueen ongelmien ratkaisemiseen sekä keskittymisen koko alueen yhteisten etujen ajamiseen, todennäköisesti kuitenkin vasta pidemmän ajan kuluessa. Tätä tukee myös yhden vaalipiirin malli, jonka voi arvioida toteuttavan ns. metropoliajattelua eli edistävän koko metropolialueen edun näkökulmasta tapahtuvaa päätöksentekoa.

Vaalijärjestelmävaihtoehtoa voidaan edellä todetun lisäksi arvioida myös suhteessa mahdollisiin kuntajakomuutoksiin. Yhden vaalipiirin mallin voi katsoa soveltuvan hyvin myös tilanteeseen, jossa metropolihallinnon jäsenkuntien kesken päätettäisiin kuntajaon muutoksista nyt meneillään olevien kuntajakoselvitysten valmistuttua.

Vaaleilla valittu metropolivaltuusto merkinnee ainakin jossain määrin luottamushenkilömäärän kasvua alueella, mikäli metropolivaltuuston vaaleissa asettuu ehdolle ja valituksi tulee useita sellaisia luottamushenkilöitä, jotka samanaikaisesti eivät ole ehdolla ja/tai tule valituiksi kunnallisvaaleissa. Tällä, samoin kuin ehdotetuilla säännöksillä koskien metropolialueen asukkaiden aloiteoikeutta ja kansanäänestystä, voi arvioida olevan päätöksenteon etäännyttämistä hillitsevä vaikutus erityisesti, mikäli alueella samanaikaisesti toteutettaisiin kuntaliitoksia, joiden myötä kunnanvaltuutettujen ja kunnallisten luottamushenkilöiden määrä vähenisi.

Vaikutuksia voidaan asukkaiden osallistumisen, päätöksenteon ja poliittisen toimintakulttuurin näkökulmasta arvioida laajemmin vasta pidemmällä aikavälillä. Vaikutukset riippuvat merkittävästi siitä, millaiseksi metropolihallinnon toiminta tosiasiallisesti muotoutuu sekä muun muassa siitä, miten lain tarjoamia osallistumis- ja vaikuttamiskeinoja otetaan käyttöön ja siitä, millaiseksi metropolihallinnon toimielin- ja päätöksentekorakenne muodostuu.

4.4 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Esityksellä on sekä välillisiä että välittömiä vaikutuksia viranomaisten toimintaan.

4.4.1 Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus)

Ehdotetut säännökset erityisesti metropolikaavaan liittyen mahdollistaisivat Uudenmaan ELY-keskuksen toiminnan tehostamisen alueidenkäytön edistämisessä ja ohjaamisessa metropolialueella. Keskeisiä

alueidenkäytön linjauksia voitaisiin käsitellä koko alueen maankäytön, asumisen ja liikenteen kehittämisen näkökulmasta aiempaa merkittävästi koordinoitummin ELY-keskuksen ja kuntien kesken. Ehdotuksella ei ole merkittäviä vaikutuksia ELY-keskuksen työmäärään ja henkilöstötarpeeseen. Kuntien kaavoituksen ohjaaminen ja valvominen myös metropolialueella jäisivät edelleen ELY-keskuksen tehtäviin ja ELY-keskus osallistuisi myös osaltaan metropolikaavan laatimisen ohjaukseen. ELY-keskus ei olisi enää joukkoliikenteen toimivaltainen viranomaisalueella.

4.4.2 Ministeriöt

Ehdotetuilla säännöksillä ei ole merkittäviä vaikutuksia ministeriöiden toimintaan.

Ympäristöministeriöltä poistuisi maakuntakaavojen vahvistaminen metropolikaavan alueella, mutta vastaavasti ministeriöllä olisi merkittävä rooli metropolikaavan laadinnan ohjaamisessa. Muualla maassa ja myös Uudenmaan liiton alueella metropolialueen ulkopuolella ympäristöministeriö säilyy kaavan vahvistavana viranomaisena.

Valtiovarainministeriölle tulisi metropolihallinnolle osoitettavan valtion rahoituksen hallinnointitehtävä. Ministeriö huolehtisi valtionavustuksien budjetoinnista, myöntämisestä ja valvonnasta. Valtiovarainministeriölle tulisi tämän myötä rooli myös metropolisopimusta neuvoteltaessa. Näitä tehtäviä sen tulisi hoitaa yhteistyössä ympäristöministeriön sekä liikenne- ja viestintäministeriön kanssa.

4.4.3 Uudenmaan liitto

Maakuntakaavoitukseen liittyvien tehtävien siirtäminen Uudenmaan liitolta metropolihallinnolle metropolialueen osalta olisi huomattava muutos ja ehdotetut säännökset vaikuttavat merkittävästi Uudenmaan liiton rooliin alueidenkäytön ohjauksessa. Liitolle jäisi edelleen vastuu maakuntakaavoituksessa toimialueellaan metropolialueen ulkopuolella ja sen

yhteensovittaminen metropolikaavaan yhteistyössä metropolihallinnon kanssa.

Ehdotettujen muutosten johdosta Uudenmaan liiton henkilöstöstä merkittävä osa siirtyisi metropolihallintoon ja liiton rooli muuttuisi nykytilaan nähden paljon. Ehdotukset vaikuttaisivat oleellisesti myös liiton päätöksentekoon ja päätöksenteon järjestämiseen.

Lisäksi päätöksentekojärjestelmän voidaan arvioida maakuntakaavan osalta vaativan erityisiä järjestelyjä, koska metropolihallinnon jäsenkunnat olisivat edelleen Uudenmaan liiton jäseniä. Niiden ei kuitenkaan tulisi osallistua kaavan hyväksymiseen, sillä maakuntakaavaa ei laadittaisi jatkossa metropolialueelle metropolikaavan korvatesa sen.

Aluekehittämistehtävien osalta muutokset eivät ole niin merkittäviä, sillä Uudenmaan liitto säilyy aluekehittämisen viranomaisena ja muun muassa rakennetahastohallinnointiin liittyvät tehtävät säilyvät liitolla. Eräiden strategisten suunnittelutehtävien siirron osalta henkilöstövaikutukset ovat vähäisiä.

4.5 Vaikutukset yhdyskuntarakenteeseen, liikenteeseen, asumiseen ja ympäristöön

4.5.1 Yhdyskuntarakenne

Metropolihallinnolla voidaan arvioida olevan nykyisiä suunnittelukäytäntöjä laajempi mahdollisuus parantaa maankäytön ja liikenteen yhteensovittamista ja siten vastata yhdyskuntarakenteen tiivistämisen tarpeeseen. Ehdotetuilla säännöksillä voidaan arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia alueen yhdyskuntarakenteeseen ja ympäristöön erityisesti pitkällä aikavälillä. Kun koko metropolialueella näkyvissä olevat yhdyskuntarakenteen suunnitteluongelmat ratkaistaisiin jatkossa ylikunnallisella tasolla, voidaan tämän katsoa edistävän kestävän ja kilpailukykyisen yhdyskuntarakenteen toteuttamista sekä metropolialueen kehittämisen ennakoitavuutta.

Ehdotetut säännökset vaikuttavat välittömästi erityisesti maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnitteluun sekä

suunnitelmien toteutukseen. Säännökset tehostavat metropolialueen kokonaisedun mukaista kaavoitusta ja toteutusta toiminnallisesti ja yhdyskuntarakenteellisesti. Niiden voidaan arvioida erityisesti pidemmällä aikavälillä myös vähentävän kuntien välisten intressiristiriitojen aiheuttamia kielteisiä vaikutuksia yhdyskuntarakenteen hallinnassa ja kehittämisessä sekä luovan edellytykset metropolialueen yhdyskuntarakenteen hajautumiskehityksen pysäyttämiseksi ja yhdyskuntarakenteen eheyttämiseksi ja tiivistämiseksi. Tämä mahdollistaa olemassa olevan infrastruktuurin, kuten väylä-, vesihuolto- ja energiaverkostojen tehokkaan hyödyntämisen.

Ehdotetun metropolikaavan voidaan arvioida vahvistavan kestävän keskus- ja palveluverkon luomisen edellytyksiä ja lisäävän täydennysrakentamisen toteutumista. Metropolihallinnolle ehdotettu maapoliittinen ja asuntopoliittinen strategisen tason suunnittelu yhteistyössä kuntien kanssa tukisi seudun yhdyskuntarakenteen kehittämiseksi ja asuntotuotannolle asetettujen tavoitteiden toteuttamista. Tämä toisi yhtenäisyyttä kuntien maapolitiikan hoitamiseen ja vahvistaisi edellytyksiä kaavojen tarkoituksenmukaiseen toteuttamiseen suunnitellussa aikataulussa. Vaikutukset ovat kuitenkin riippuvaisia kuntien omista maapoliittisista päätöksistä. Myönteiset vaikutukset voivat jäädä vähäisemmiksi, mikäli riittävän yhtenäistä seudullista maapolitiikkaa ei saada aikaan.

Ehdotettu suunnittelutarveasioiden käsittelyn siirto metropolihallinnolle yhdenmukaistaisi suunnittelemattoman rakentamisen sijoittumisen päätöksenteon menettelyjä ja käytäntöjä, kun sama viranomainen ratkaisisi asian koko metropolialueella. Ehdotus myös parantaa mahdollisuuksia hillitä yhdyskuntarakenteen hajautumista asemakaava-alueiden ulkopuolella.

Ehdotuksen yhdyskuntarakenteeseen kohdistuvien vaikutusten arviointia vaikeuttaa se, että vaikutukset ovat osaltaan riippuvaisia kuntien päätöksistä myös tilanteessa, jossa metropolikaavalla ja -sopimuksella ohjataan alueen

yhdyskuntarakenteen ja liikennejärjestelmän kehittämistä. Ehdotettujen säännösten laajemmat vaikutukset erityisesti pitkällä aikavälillä riippuvat merkittävästi sekä metropolihallinnon että metropolihallinnon jäsenkuntien päätöksistä.

4.5.2 Asuminen

Ehdotetuilla säännöksillä voidaan arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia seudun asuntomarkkinatilanteen parantumiseen erityisesti pitkällä aikavälillä. Varsinkin asuntojen uudistuotannon lisäämisen edellytykset parantuvat, kun metropolikaava ohjaa seudun maankäyttöä ja strategisen tason maapoliittinen ja asuntopoliittinen suunnittelu on ylikunnallisella tasolla. Koska metropolihallinto voi tarjota rakennuttamispalveluja kunnille vuokra-asuntotuotantoon erityisesti metropolikaavan mukaisilla keskeisillä asuntotuotantoalueilla, myös tuetun tuotannon toteutumisedellytykset paranevat seudulla.

Ehdotetun asuntopoliittisen tehtävän vaikutukset ovat kuitenkin merkittävässä määrin riippuvaisia metropolihallinnon ja sen jäsenkuntien päätöksistä.

4.5.3 Liikenne

Kohtuuhintaisten asuntojen rakentaminen, viihtyisän elinympäristön rakentaminen ja samanaikaisesti nykyistä suuremman asukasmäärän joustavien kulkuyhteyksien varmistaminen on merkittävää muun muassa siksi, että työvoiman saatavuus on elinkeinoelämän kilpailukykyä rajoittava tekijä metropolialueella. Metropolikaavalla ja metropolisopimuksella voidaan sitouttaa alueen toimijat nykyisiä suunnittelu- ja sopimusmenettelyjä paremmin sijoittamaan maankäyttö, asuntotuotanto ja palvelut hyvien kulkuyhteyksien varteen. Säännösten voidaan arvioida myös tukevan joukkoliikenteeseen sekä kävelyyn ja pyöräilyyn tukeutuvan yhdyskuntarakenteen kehittämistä metropolialueella. Tiivistyvä maankäyttö mahdollistaa hajautuvaa rakennetta paremmin joukkoliikenteen toimivuuden. Ehdotetut säännökset edistävät sitä, että aiempaa suurempi osa

metropolialueen työ- ja asiointiliikenteestä perustuisi edellä mainittuihin kestäviin kulkumuotoihin. Yhdyskuntarakenteen tiivistyminen vähentää myös teiden lisärakentamistarvetta sekä siihen liittyvää kunnossapitotarvetta hajautuvaan yhdyskuntarakenteeseen verrattuna.

Kestävien kulkumuotojen käyttö ja henkilöautoliikenteen liikennetarpeen vähentäminen vähentää ruuhkautumisen, hiukkaspäästöjen ja liikennemelun kasvua. Pitkällä aikavälillä liikenteen ja maankäytön yhdistävällä suunnittelulla on edelleen mahdollista vähentää myös kasvihuonepäästöjä.

4.5.4 Ympäristö

Metropolihallinnon kaavoituksella, joukkoliikenteen suunnittelulla ja järjestämisellä, vesi- ja jätehuoltoa koskevalla päätöksenteolla on keskeinen vaikutus ympäristöön. Ehdotetut säännökset vähentävät suunnittelematonta rakentamista yhdyskuntarakenteen ulkopuolisilla lievealueilla ja ehkäisevät lievealueiden maa- ja metsätalousalueiden, viherrakenteiden ja yhtenäisten rakentamattomien alueiden pirstoutumista. Mikäli päätöksenteon kokoamisella metropolihallintoon onnistutaan tavoitteiden mukaisesti edistämään yhdyskuntarakenteen suotuisaa kehitystä, sillä on pidemmällä aikavälillä merkittäviä ja positiivisia vaikutuksia ympäristön laatuun, asukkaiden palveluihin ja elinkeinoelämän toimivuuteen.

Ehdotetut säännökset mahdollistavat metropolialueen väestö- ja työpaikkakehityksen kannalta tärkeiden ennusteiden laatimisen koko alueella nykyisiä kuntakohtaisia ennusteita paremmin, mikä luo nykyistä parempaa pohjaa koko alueen yhtenäiselle suunnittelulle maankäytön, asumisen ja liikenteen kysymyksissä. Tämä mahdollistaa muun muassa taajamatoimintoihin osoitettujen alueiden ja teknisen huollon verkostojen suunnittelun ennakoituun väestökehitykseen pohjautuen.

4.6 Yhteiskunnalliset vaikutukset

4.6.1 Sosiaaliset vaikutukset

Metropolialueen asukkaiden osallistumisoikeuksia koskevat ehdotukset vahvistavat metropolialueella eri-ikäisten ja eri väestöryhmiin kuuluvien kuntalaisten mahdollisuuksia osallistua ja vaikuttaa oman lähiympäristönsä kehittämiseen maankäytön, asumisen ja liikenteen kysymyksissä ja asukkaiden arjen näkökulmasta yhtenäisellä toiminnallisella alueella.

Esitysten laajemmat vaikutukset riippuvat merkittävästi muun muassa siitä, millaiseksi metropolihallinnon toiminta tosiasiallisesti muotoutuu ja muun muassa siitä, missä määrin lain mahdollistamia vaikuttamisen tapoja tullaan käyttämään. Esitetyt ehdotukset suorista osallistumisen muodoista metropolihallinnossa voivat vähentää tehtävien siirrosta mahdollisesti aiheutuvaa päätöksenteon etäännyttämistä kuntalaisesta.

Mahdollisuus yhtenäisen joukkoliikenteen järjestämiseen nykyistä suuremmalla alueella parantaa varsinkin niiden kansalaisten tasa-arvoa, joilla ei ole mahdollisuuksia käyttää henkilöautoa päivittäiseen liikkumiseensa.

4.6.2 Ihmisiin kohdistuvat vaikutukset

Metropolihallinnon vaikutukset ihmisiin riippuvat metropolihallinnon toiminnasta ja siitä, miten seudun yhdyskuntarakenne, liikennejärjestelmä ja asuntomarkkinat kehittyvät. Pääosin metropolihallinnon vaikutukset ihmisten elinoloihin ja toimintamahdollisuuksiin näkyvät vasta pitkällä aikavälillä.

Metropolihallinnon välittömät vaikutukset ihmisiin liittyvät ennen kaikkea seudun joukkoliikenteen kehitykseen. Joukkoliikenteen seudullinen suunnittelu ja järjestäminen edistävät alueen asukkaiden työssäkäyntiä, asiointia ja liikkumista yli kuntarajojen. Paremmat liikkumismahdollisuudet tukevat myös palvelujen saavutettavuutta sekä kuntalaisten vapaa-ajan viettoa ja harrastusmahdollisuuksia.

Mikäli metropolihallinnon perustaminen johtaa muun muassa yhdyskuntarakenteen suotuisaan kehitykseen, tukee tämä edelleen kuntalaisten arjen sujuvuuden lisäksi myös

hyvinvointia ja viihtyvyyttä. Maankäytön, asumisen ja liikenteen yhteinen suunnittelu ja toteutus luovat lisäksi aiempaa paremmin edellytyksiä toimivien ja viihtyisien asuinympäristöjen kehittämisen sekä palvelujen sijoittamisen hyvien liikenneyhteyksien varten.

Asuntotuotannon tavoitteiden saavuttaminen sekä kohtuuhintaisen ja kysyntää vastaavan asuntotuotannon lisääminen laajentavat seudulla jo asuvien ja seudulle muuttavien toimintamahdollisuuksia asuntomarkkinoilla sekä tukevat työmarkkinoiden toimintaa. Sosiaalisen asuntotuotannon lisäämisellä ja alueellisesti tasapuolisella sijoittamisella voidaan vaikuttaa myös alueen etniseen ja sosiaaliseen segregatioon ja vähintään hidastaa asuinalueiden eriytymiskehitystä sekä pidemmällä aikavälillä myös tasata kuntien välistä taloudellista eriytymiskehitystä.

Suomen- ja ruotsinkielisten kielellisten oikeuksien toteutumiseen esityksellä voi olla vaikutuksia. Metropolihallinto olisi kaksikielinen viranomainen, jossa enemmistökielenä olisi suomi. Metropolihallinnossa sovellettaisiin kielilaisissa kaksikielisille viranomaisille säädettyjä velvollisuuksia. Ehdotetun aluerajauksen myötä metropolihallintoon kuuluisi 6-8 kaksikielistä kuntaa. Ottaen huomioon metropolihallinnon kaksikielisyys, se, että kyseiset kunnat ovat jo tällä hetkellä HSL:n jäseniä samoin kuin metropolihallinnolle säädettyvät tehtävät ja kielellisen vähemmistön suuruus, kielellisten oikeuksien turvaamiseen voidaan katsoa olevan lähtökohtaisesti hyvät edellytykset. Kuntayhtymää muodostettaessa on käytännön tasolla kuitenkin huolehdittava siitä, että kaksikielisten kuntien asukkaiden mahdollisuudet saada palveluja omalla äidinkielellään eivät heikkene sen vuoksi, että tehtäviä siirretään kunnilta kuntayhtymälle.

Metropolihallinnon perustamisella saattaa olla vaikutuksia alueen ulkopuolelle jäävien kuntien asukkaisiin. Metropolihallinnon ulkopuolelle jäisivät kaikki Uudenmaan liittoon kuuluvat kaksikieliset kunnat, joissa enemmistökieli on ruotsi, tai joissa

suomenkielisten ja ruotsinkielisten osuus väestöstä on lähellä toisiaan. Uudenmaan liitto sekä metropolihallinto ovat kuitenkin kaksikielisiä viranomaisia ja molemmissa hallinnoissa on mukana useampia kaksikielisiä kuntia.

Joukkoliikenteen suunnittelu ja toteutus nykyistä kattavammalla alueella saattaa sen sijaan jossain määrin parantaa ruotsinkielisen väestön arjen sujuvuutta, sillä ruotsinkieliset joutuvat metropolialueella hakemaan palvelunsa keskimäärin pidemmän matkan päästä kuin suomenkieliset. Tämä kuitenkin edellyttää, että joukkoliikenteen suunnittelussa otetaan huomioon ruotsinkielisten koulujen ja päiväkotien sijainnit sekä sellaiset palvelupisteet joissa ruotsinkielisten palveluiden saatavuus on taattu. Vastaavasti alueellisesti yhtenäinen suunnittelu voi myös edistää esimerkiksi vanhusten ja liikuntarajoitteisten nykyisiä parempia ja yhdenvertaisempia liikkumisen mahdollisuuksia ja palvelujen saavutettavuutta. Tämä puolestaan edellyttää toimintarajoitteisten ihmisten ja erityisryhmien tarpeiden huomioimista joukkoliikenteen suunnittelussa ja päätöksenteossa.

Esityksillä voi olla vaikutuksia lapsiin ja nuoriin, joiden arkeen erityisesti julkisen liikenteen suunnittelulla ja järjestämisellä on suuri merkitys. Suurin osa lasten ja nuorten itsenäisestä liikkumisesta on lähiliikkumista ja liikkumistarpeet muodostuvat lähinnä koulu-, opiskelu- ja harrastusmatkoista sekä ystävien tapaamisesta. Lasten ja nuorten liikkuminen ja asiointi (mukaan lukien koulunkäynti, ja harrastukset) tapahtuvat metropolialueella kuntarajoista riippumattomasti, ja pääsääntöisesti kävellen, pyöriäillen ja julkisia liikennevälineitä käyttäen. Julkisen liikenteen suunnittelu ja järjestäminen seudullisesti sekä kuntien rajat ylittävät yhtenäiset pyöräilyreitit saattavat helpottaa nuorten itsenäistä liikkumista, parantaa nuorten käyttämien palvelujen saavutettavuutta sekä edistää lasten ja nuorten yhdenvertaisuutta palvelujen käyttäjinä.

Ehdotukseen sisältyvät esitykset asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksista edistävät eri-

ikäisten, myös lasten ja nuorten osallistumista, mutta toisaalta tehtävien siirto ylikunnalliselle toimielimelle voi myös etäännyttää päätöksentekoa yksittäiseen kuntalaiseen sekä lapsiin ja nuoriin nähden. Valtaosassa metropolialueen kuntia toimii nuorisovaltuusto tai vastaava nuorten vaikuttajaryhmä. Metropolihallinnon perustaminen voi myös luoda edellytyksiä nuorten vaikuttajaryhmien yleistymiseen tai jo olemassa olevien vaikuttajaryhmien toiminnan ja vaikutusmahdollisuuksien suuntaamiseen myös metropolihallintoa koskeviin kysymyksiin. Sama koskee myös kunnissa toimivia muita vastaavia vaikuttajaryhmiä, kuten esimerkiksi vanhus- ja vammais- tai esimerkiksi maahanmuuttajaneuvostoja. Tämä voi johtaa osaltaan eri väestöryhmienvaikutusmahdollisuuksien lisääntymiseen erityisesti pidemmällä aikavälillä.

Lisäksi esityksellä voidaan arvioida olevan myönteisiä vaikutuksia muun muassa nuorten tai heikommin toimeentulevien asemaan myös, mikäli metropolihallinnon perustaminen johtaa tavoitellusti kohtuuhintaisen asuntotuotannon ja vuokra-asuntotuotannon lisäämiseen. Asuntojen korkeat hinnat ja vuokrat heikentävät erityisesti pienituloisten ja muun muassa opiskelijoiden kaltaisten asukasryhmien valinnanvapautta ja ostovoimaa sekä asemaa asuntomarkkinoilla.

4.6.3 Vaikutukset tasa-arvoon ja yhdenvertaisuuteen

Ehdotuksella voidaan arvioida olevan metropolialueen jäsenkuntien asukkaiden tasa-arvon näkökulmasta positiivisia välittömiä vaikutuksia. Kun metropolialueen kehittämistä koskevat keskeiset päätökset tehdään ja asukkaiden arjen kannalta oleellisia palveluita, kuten liikennepalvelut, järjestetään jatkossa seudullisesti, voidaan arvioida seudun eri kuntien asukkaiden olevan aiempaa yhdenvertaisemmassa asemassa toisiinsa nähden. Rahoituksen järjestämiseen liittyvät esitykset voivat kuitenkin merkitä kuntalaisten eriarvoista asemaa suhteessa palvelujen saatavuuteen ja

niistä aiheutuvien kustannusten jakautumiseen koskien erityisesti liikenteen palveluita. Toisaalta kuntien ja kunnanosien välillä on nykyisinkin eroja julkisten palvelujen saatavuudessa ja laadussa. Näin ollen metropolihallinnon ei voida katsoa heikentävän alueen asukkaiden yhdenvertaisuutta ainakaan merkittävässä määrin nykytilanteeseen verrattuna.

Muut tasa-arvovaikutukset metropolihallintoon kuuluvien kuntien välillä riippuvat siitä, miten seudun yhdyskuntarakenne, liikennejärjestelmä ja asuntomarkkinat kokonaisuudessaan kehittyvät. Mikäli seudun yhdyskuntarakenteesta muodostuu metropolihallinnon myötä aikaisempaa toimivampi ja seudun liikennejärjestelmä tukee aikaisempaa paremmin alueen asukkaiden työssäkäyntiä, asiointia ja liikkumista, parantaa se palvelujen saavutettavuutta ja siten kuntalaisten yhdenvertaisuutta. Vastaavasti seudun asuntotuotannon tavoitteisiin yltäminen lisää kuntalaisten yhdenvertaisuutta, kun kuntalaisten tosiasialliset mahdollisuudet valita asuinympäristönsä paranevat. Metropolialueen yhdyskuntarakenteen tiivistyminen ja liikennejärjestelmän kehittyminen hyödyttäisi myös alueen ulkopuolelle jääviä kuntia sekä niiden asukkaita.

Metropolihallinnolla on vaikutuksia myös suhteessa sen ulkopuolelle jääviin, erityisesti Uudenmaan maakuntaan kuuluviin kuntiin. Metropolikaavan korvatussa metropolialueella maakuntakaavan ja metropolialueen kaavoitusta koskevan päätöksenteon siirtyessä maakuntaliitosta metropolivaltuustolle, alueen ulkopuolelle jäävillä kunnilla ei olisi mahdollisuutta osallistua ja vaikuttaa maakuntakaavan kautta oman maakuntansa kokonaisvaltaiseen kehittämiseen. Metropolihallinnon jäsenkuntien osalta mahdollisuudet vaikuttaa eivät sen sijaan heikkenisi merkittävästi, sillä Uudenmaan liiton jäsenenä niillä olisi edelleen mahdollisuus osallistua metropolialueen ohella myös koko maakunnan kehittämiseen. Metropolialueen kunnilla olisi pikemminkin paremmat mahdollisuudet vaikuttaa maakunnan ja

oman alueensa kehitykseen kuin metropolialueen ulkopuolelle jäävillä kunnilla. Tästä johtuen voi syntyä tarve järjestellä uudelleen Uudenmaan liiton päätöksentekoa.

Metropolihallinnon voidaan arvioida jossain määrin asettavan metropolialueen ja muun Uudenmaan asukkaat eriarvoiseen asemaan toisiinsa nähden. Maankäyttöä, asumista ja liikennettä koskevan päätöksenteon siirtyessä metropolialueella vaaleilla valitulle valtuustolle olisi metropolialueen asukkailla alueen ulkopuolelle jäävien kuntien asukkaisiin verrattuna paremmat ja monipuolisemmat osallistumis- ja vaikutusmahdollisuudet. Esimerkiksi kuntien maankäyttöä, asumista ja liikennettä ohjaavan metropolikaavan hyväksyisi metropolialueella kuntalaisten vaaleilla valitsema metropolivaltuusto, kun taas muuta Uttamaata koskevan maakuntakaavan hyväksyy maakuntavaltuusto, jonka jäsenet ovat kuntien välillisesti valitsemia. Toisaalta metropolialueella ongelmat maankäytössä, asumisessa ja liikenteessä sekä näiden yhteensovittamisessa ovat muuta Uttamaata sekä muuta maata suuremmat. Ongelmien ratkaisu edellyttää myös yhtenäistä päätöksentekoa ja tehtävien siirtoa kunnilta ylikunnalliselle tasolle. Tehtävien siirto merkitsee riskiä päätöksenteon etäntymistä, mitä esityksessä ehdotetusti pyritään vähentämään vaaleilla valitulla valtuustolla sekä muilla ehdotettujen säännösten mukaisilla osallistumis- ja vaikuttamistavoilla. Edellä mainitusta syystä on pidettävä tarpeellisena, että metropolialueen kuntalaisille annetaan keinoja vaikuttaa asioihin sillä tasolla, jossa asiaan liittyvät ratkaisut ja päätökset jatkossa tehtäisiin.

Esityksellä ei lähtökohtaisesti arvioida olevan vaikutuksia sukupuolten väliseen tasa-arvoon. Mahdolliset vaikutukset ilmenevät vasta pidemmällä aikavälillä ja metropolihallinnon aloitettua toimintansa.

Tavoitteena on maankäytön, asumisen ja liikenteen palvelujen yhtenäinen suunnittelu aiempaa laajemmalla alueella. Lähtökohtaisesti pyrkimyksenä on tätä kautta eri-ikäisten ja myös muun muassa eri

sukupuolten välisen tasa-arvon edistäminen. Palvelun käyttäjän kannalta olennaista on muun muassa palvelujen saavutettavuus, mitä esitykseen sisältyvät ehdotukset erityisesti joukkoliikenteen osalta pyrkivät parantamaan.

Yhteiskunnallisten vaikutus- ja osallistumismahdollisuuksien osalta voidaan todeta, että naiset äänestävät kunnallisvaaleissa miehiä aktiivisemmin. Metropolivaltuuston vaaleissa äänestäneiden sukupuolijakauma vastannee pitkälti kunnallisvaalien jakaumaa. Naisten osuus kuntien valtuutetuista on yleisesti pitkään ollut miehiä alhaisempi. Metropolialueen kunnista tällä hetkellä vain Espoossa enemmistö valtuutetuista on naisia. Helsingissä, Hyvinkäällä, Kauniaisissa ja Kirkkonummella miehiä valittiin vuoden 2012 kunnallisvaaleissa valtuustoon yksi enemmän kuin naisia. Muissa alueen kunnissa valtuustot ovat selkeämmin miesvaltaisia. Metropolivaltuuston paikkojen jakautumista miesten ja naisten välillä voidaan tarkastella vasta ensimmäisten metropolivaalien jälkeen.

Tasa-arvolain säännös julkisen hallinnon ja julkista valtaa käyttävien toimielinten kokoonpanosta tulisi sovellettavaksi myös metropolivaltuuston mahdollisissa toimielimissä, vaaleilla valittavaa valtuustoa lukuun ottamatta. Lain mukaan kummallakin sukupuolella on oltava toimielimissä vähintään 40 prosentin edustus.

4.6.4 Aluekehitysvaikutukset

Alueiden kehittämislain tavoitteena on luoda edellytyksiä alueiden kilpailukykyyn ja hyvinvoinnin takaavalle, osaamiseen ja kestäväan kehitykseen perustuvalla taloudelliselle kasvulle, elinkeinotoiminnan kehitykselle ja työllisyyden parantamiselle. Lisäksi tavoitteena on vähentää alueiden kehittyneisyyseroja ja parantaa väestön elinoloja sekä edistää alueiden tasapainoista kehittämistä.

Alueiden kehitys- ja erityispiirteet vaihtelevat eri puolilla Suomea. Esitys toteuttaa osaltaan mainittuja alueiden kehittämisen tavoitteita ottaen lisäksi huomioon nimenomaisesti metropolialueen

erityispiirteet. Metropolihallinnon keskeinen tavoite on turvata koko seudun kehitys ja vähentää yksittäisten kuntien etuihin perustuvaa päätöksentekoa. Metropolihallinto luo edellytyksiä metropolialueen kilpailukyvyille ja taloudelliselle kasvulle luomalla elinkeinoelämälle parempia toimintaedellytyksiä. Aluetalouksien kasvu ja suotuisa kehitys riippuu yhtä kuntaa laajempien alueiden vahvuuksista ja kuntien välisestä yhteistyöstä. Metropolialueenkehitys ja kilpailukyky perustuvat ensisijaisesti yritysten menestykseen, mille julkinen sektori luo edellytykset maankäytöllä, asuntotuotannon edistämällä, liikennejärjestelyillä, osaavan työvoiman saannin varmistamisella ja toimivilla hyvinvointipalveluilla.

Metropolihallinnolla ei kuitenkaan ole välittömiä vaikutuksia seudulla harjoitettavaan elinkeinopolitiikkaan. Metropolialueen kilpailukyky-, elinkeino- ja innovaatiopolitiikan tehtäviä hoidetaan nykyisin seudun kunnissa, Uudenmaan liitossa, Uudenmaan ELY-keskuksessa sekä eräissä seudullisissa kehitysyhtiöissä, eikä lakiehdotus tuo tähän muutoksia. Metropolihallinnon vaikutukset seudun elinkeinopoliittisiin yhteistyörakenteisiin riippuvat seudun kuntien omista päätöksistä. Pääkaupunkiseudulla toimii Greater Helsinki Promotion (GHP), jossa Uudenmaan liitto on mukana. Pääkaupunkiseudun kolme suurta kaupunkia ovat kehittämisresursseiltaan omaa luokkaansa ja myös seudun keskeiset innovaatiotoimijat (mm. korkeakoulut) ovat voimakkaasti keskittyneet pääkaupunkiseudulle. Uudenmaan muut kehitysyhtiöt toimivat Lohjan, Hyvinkään ja Porvoon ympärillä: Läntisellä Uudellamaalla Novago Yrityskehitys Oy, jonka omistajakunnat ovat Hanko, Inkoo, Lohja, Raasepori ja Siuntio. Hyvinkäällä toimii Teknologiakeskus TechVilla Oy. Itä-Uudellamaalla toimii Posintra Oy, jossa Porvoon lisäksi ovat mukana Askola, Lapinjärvi, Loviisa ja Myrskylä sekä Uudenmaan liitto. Metropolihallinnolla ei voida katsoa olevan suoria vaikutuksia metropolialueen ulkopuolisten kuntien aluekehitykseen, mutta metropolialueen

kasvu hyödyttää välillisesti koko Uudenmaan kattavaa laajaa työssäkäyntialuetta.

4.6.5 Tietoyhteiskuntavaikutukset

Esityksillä ei voida arvioida olevan merkittäviä tietoyhteiskuntavaikutuksia. Tietoyhteiskuntavaikutukset liittyvät erityisesti metropolihallintokuntayhtymän perustamiseen liittyvien tietojärjestelmien ja ICT-palvelujen hankintoihin, kuntayhtymän tietohallintotoiminnan käynnistämiseen sekä kaavoitusta tukevien tietojärjestelmäratkaisujen integraatiotöihin.

Metropolihallinnon uudet tehtävät, kuten maakuntakaava ja rakennuttamispalvelut, edellyttävät niitä tukevien tietojärjestelmäratkaisujen määrittelyä, kilpailutusta ja hankintaa, joihin tulee varautua metropolihallinnon käynnistämisvaiheessa. Näiden tehtävien osalta metropolihallinnon käynnistämisessä tulee varautua tietojärjestelmiin liittyvien sopimusten siirtoon ja mahdollisten uusien järjestelmien hankinnasta aiheutuviin kustannuksiin sekä muutoksesta aiheutuviin prosessikustannuksiin.

Tehtävien edellyttämät tietojärjestelmäratkaisut edellyttävät myös niiden integrointia muiden viranomaisten ylläpitämiin tietojärjestelmiin, esimerkiksi metropolikaavajärjestelmän integrointi kaavajärjestelmän muihin osiin. Joukkoliikenteen järjestämiseen tai ympäristöpalvelujen osalta esityksellä ei arvioida olevan välittömiä tietoyhteiskuntavaikutuksia tehtävien siirtyessä jo olemassa olevilta organisaatioilta perustettavalle metropolihallinnolle.

Ehdotuksella ei ole merkittäviä vaikutuksia sähköisen asioinnin kehittämiseen tai kansalaisten tietosuojaan tai tietoturvaan. Esitykset vaikuttavat kuitenkin siihen, että sähköisen asioinnin jo olemassa olevat, esimerkiksi joukkoliikenteen sähköisen asioinnin, ratkaisut laajentuvat uusiin kuntiin, jotka eivät ole esimerkiksi HSL:n jäseniä tällä hetkellä.

Esityksellä ei ole myöskään merkittäviä suoria vaikutuksia ICT-alan palveluyritysten toimintaan. Joiltain osin, hankintojen

keskittyessä metropolihallintoon, alan palvelumarkkinat saattavat kuitenkin keskittyä tehtävien hankintojen myötä.

4.6.6 Henkilöstövaikutukset

Uudistus tulee merkitsemään organisatorisia muutoksia, jotka vaikuttavat henkilöstön sijoittumiseen ja ne voivat osin vaikuttaa myös henkilöstön tehtäviin ja oikeuksiin. Esimerkiksi henkilöstön tehtävissä ja työn tekopaikassa voi tapahtua muutoksia. Muutoksen tarkempi laajuus ja sisältö selviävät lopullisesti pantaessa uudistusta täytäntöön.

Esityksen voidaan arvioida lyhyellä aikavälillä ja siirtymäkaudella hieman lisäävän henkilötövuosien määrää.

Tehtävien kokoamisella alueen kunnilta, Uudenmaan liitolta sekä Uudenmaan ELY-keskukselta metropolihallinnolle on henkilöstövaikutuksia. Henkilöstön määrässä mitattuna suurimmat muutokset koskevat HSL:n tehtävien kokoamista metropolihallintoon. Tilinpäätöksen mukaan HSL:llä oli vuonna 2013 yhteensä 405 työntekijää, joista 339 oli kokoaikaisia ja 66 osa-aikaisia. HSL:n tehtävien siirtyessä metropolihallinnolle, siirtyisi HSL:n henkilöstö kokonaisuudessaan metropolihallinnon henkilöstöksi.

Maakuntakaavoitukseen liittyvien tehtävien siirtämisellä metropolialueen osalta Uudenmaan liitolta metropolihallinnolle on myös henkilöstövaikutuksia. Metropolikaavan laatimisen on arvioitu vaativan noin 40 henkilötövuotta. Uudenmaan liitosta saatujen tietojen perusteella liitosta voisi tehtävien siirron myötä siirtyä 18-20 henkilöä metropolihallintoon valmistelevaan metropolikaavaa. Alueen kunnat ovat sen sijaan arvioineet, että kuntien kaavoituksesta vastaavaa henkilöstöä ei voitaisi siirtää metropolihallinnolle. Metropolikaavan suunnittelulla olisi siis todennäköisesti noin 20 henkilötövuoden pysyvä henkilöstöä lisäävä vaikutus.

HSY on arvioinut, että ilmanlaadun seuranta, ilmastomuutoksen strategiatyötä sekä seututiedon ylläpitoa ja toteuttamista koskevien tehtävien siirtäminen

metropolihallinnolle tarkoittaisi noin 41 henkilötövuoden siirtymistä HSY:stä metropolihallintoon. Uudenmaan ELY-keskus on puolestaan arvioinut, että sille nykyisin kuuluvien joukkoliikenteen tehtävien siirtyminen esitetyllä tavalla metropolihallinnolle vastaisi noin 1,5 henkilötövuotta. ELY-keskuksesta voisi siirtyä metropolihallintoon siis 1-2 henkilöä.

Kokonaisuudessaan metropolihallinnon henkilöstömäärän voi arvioida olevan noin 500 työntekijää.

Metropolihallinnon perustamisessa olisi kyse liikkeen luovutuksesta. Liikkeen luovutuksella tarkoitetaan kunnan tai kuntayhtymän toiminnallisen osan luovuttamista toiselle työnantajalle, jos luovutettava osa pysyy luovutuksen jälkeen samana tai samankaltaisena. Tällöin viranhaltijaa tai työntekijää ei voi irtisanoa työnantajan vaihtumisen perusteella. Viranhaltijalla tai työntekijällä on oikeus irtisanoutua palvelussuhteesta irtisanomisaikaa noudattamatta organisaatiomuutoksen voimaan tulosta. Työnantajan luovutushetkellä voimassa olevista työ- ja virkasuhteista johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät uudelle organisaatiolle. Uusi organisaatio on velvollinen noudattamaan luovutushetkellä voimassa olleen työ- tai virkaehtosopimuksen määräyksiä.

Työnantajan ja henkilöstön välisestä yhteistoiminnasta kunnissa annetun lain (449/2007) mukaan uudistuksen edellyttämät järjestelyt on valmisteltava yhteistoiminnassa kuntien henkilöstön edustajien kanssa.

4.6.7 Vaikutukset yrityksiin ja työnantajiin

Esityksellä voi olla sekä välillisiä että välittömiä vaikutuksia yritysten näkökulmasta. Välittöminä vaikutuksina ovat mahdolliset voimassa olevat sopimukset joidenkin palvelujen tuottamisesta tai hoitamisesta, jotka siirtyisivät lain voimaan tultua metropolihallinnolle. Tällaisia ovat muun muassa joukkoliikenteeseen liittyvät sopimukset.

Helsingin kaupungin liikelaitoksena toimiva Helsingin kaupungin liikennelaitos (HKL) vastaa Helsingin seudun liikenne

-kuntayhtymän (HSL) kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella metro- ja raitiovaunuliikenteen hoitamisesta. Pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain (829/2009) 2 §:n mukaan HSL on antanut HKL:lle enintään 15 vuoden ajaksi yksinoikeuden harjoittaa raitiovaunu- ja metroluikennettä. HKL ei saa asiakastuloja vaan se saa tuloja vain HSL:ltä. Ehdotusten mukaan voimassaolevat sopimukset siirtyisivät lain voimaan tultua metropolihallinnolle. Ehdotuksella ei olisi siten vaikutuksia HSL:n voimassa olevaan sopimukseen HKL:n kanssa.

Vastaavasti ne joukkoliikenteen sopimukset, joita muut kunnat tai nykyiset toimivaltaiset joukkoliikenteen viranomaiset ovat tehneet joukkoliikennettä alueellaan hoitavien yritysten kanssa, siirtyisivät metropolihallinnolle. Ehdotuksella ei olisi vaikutuksia voimassa oleviin sopimuksiin muutoin.

Jatkossa sopimukset tekisi metropolihallinto. Hankintojen keskittyessä metropolihallintoon, alan palvelumarkkinat saattavat tehtävien hankintojen myötä joiltain osin keskittyä.

Pidemmällä aikavälillä voidaan arvioida, että hallinnon päällekkäisyyksien poistamisella ja myös päätöksenteon keskittämällä ja tehostumisella voi olla positiivisia vaikutuksia alueen yritysten näkökulmasta. Yritysten ja elinkeinoelämän toimintaedellytysten kannalta osaavan työvoiman saatavuus on erittäin tärkeä tekijä. Tällä hetkellä muun muassa yritysjärjestelyjen seurauksena maassa jää työttömäksi osaavaa työvoimaa ja yhtenä keskeisenä esteenä heidän siirtymiseensä Helsingin seudulle on seudun asumisen korkea hintataso. Asumisen kalleus haittaa voimakkaasti työn tarjontaa, mikä on keskeinen tekijä seudun kilpailukyyn kehittämisen näkökulmasta. Metropolialueella osaavan työvoiman ja työllisyyden kannalta merkitystä on myös toimivalla liikenneinfrastruktuurilla, joten MAL-tehtävien oikeanlainen suunnittelu ja kohdentaminen ovat tärkeitä tästäkin näkökulmasta. Helsingin seudun

ympäristöpalvelut (HSY) julkaisi tammikuussa 2014 yritysraportin, jonka mukaan Helsingin seudun yritysten henkilöstöstä 75 prosenttia on sijoittunut alueelle, joiden yhteispinta-ala on noin prosentti seudun maa-alasta. Yritystoiminta on keskittynyt voimakkaasti Helsingin kantakaupunkiin sekä liikenteen pääväylien solmukohtiin, erityisesti raideliikenteen asemanseutuihin.

Metropolihallinnon rooli yhdyskuntarakenteen tiivistämisessä vaikuttaa voimakkaasti myös talouden tuottavuuteen. Suurilla kaupunkiseuduilla yritykset pääsevät ensinnäkin hyötymään saman alan yritysten läheisyydestä seuraavista lokalisaatioeduista. Toiseksi, suuren kaupunkialueen tarjoama yritysten ja niitä palvelevien alihankkijoiden kirjo sekä suuri paikallinen kysyntä (urbanisaatioedut) hyödyttävät yrityksiä. Yritysten ja työntekijöiden kerääntyminen lähelle toisiaan lisää tuottavuutta, koska työpaikkatiheys lisää kaupankäynnin tehokkuutta sekä edistää tiedon ja innovaatioiden leviämistä. On arvioitu, että kaupunkialueen tuottavuus kasvaa noin 5 prosenttia aina kun sen työllisyystiheys kaksinkertaistuu. Metropolihallinnolla on siis mahdollisuus vaikuttaa toiminnallaan merkittävästi yritysten toimintaedellytyksiin, työvoiman saatavuuteen sekä kaupunkialueen tuottavuuteen. Metropolialueen talouden suuren koon takia metropolihallinnon toiminnalla on merkitystä koko kansantalouden näkökulmasta.

5 Asian valmistelu

5.1 Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Jyrki Kataisen hallituksen 22.6.2011 annetun hallitusohjelman mukaan hallitus toteuttaa koko maan laajuisen kuntauudistuksen, jonka tavoitteena on vahvoin peruskuntiin perustuva kuntarakenne. Hallitusohjelmassa todetaan, että kansallisen kilpailukyyn ja kasvupotentiaalin kannalta kunta- ja palvelurakenneratkaisujen merkitys korostuu metropolialueella. Metropolialueen kokonaisvaltaista kehitystä koko maan

kansantalouden veturina ja kansainvälisesti kilpailukykyisenä alueena vahvistetaan hallitusohjelman mukaan palveluja, kaavoitusta, liikenne- ja tietoverkkoja sekä elinkeinotoiminnan edellytyksiä kehittämällä. Hallitusohjelmassa todetaan lisäksi, että tarve metropolialuetta koskevalle erityiselle lainsäädännölle selvitetään.

Osana kuntauudistusta hallitus käynnisti koko maan kattavan selvityksen kullekin alueelle tarkoituksenmukaisesta kunta- ja palvelurakenteesta. Selvityksen tehnyt valtiovarainministeriön asettama kunnallishallinnon rakenne -työryhmä (VM024:00/2011) esitti helmikuussa 2012, että kuntauudistuksen tavoitteiden toteuttamiseksi Suomeen muodostettaisiin noin 70 kuntajakoselvitysalueita, joilla käynnistettäisiin valtion erityiset kuntajakoselvitykset. Helsingin seudun osalta työryhmä esitti kuuden erityisen kuntajakoselvityksen käynnistämistä. Työryhmä ei ottanut toimeksiantonsa mukaisesti kantaa mahdollisen metropolihallinnon tai erillislain kysymyksiin. Lähes kaikki Helsingin seudun kunnat toivat työryhmän esitystä koskevissa lausunnoissaan esiin tarpeen selvittää hallitusohjelmassa mainitun metropolialuetta koskevan erillisen lainsäädännön eli niin kutsutun metropoliratkaisun mahdollisuutta.

Lausuntopalautteen pohjalta kesällä 2012 hallitus päätti käynnistää selvityksen erilaisista vaihtoehtoista metropoliratkaisuksi Helsingin seudun yhteisen suunnittelun ja ohjauksen tueksi erityisesti maankäytön-, asumisen- ja liikenteen kysymyksissä. Selvitystyö päätettiin käynnistää esiselvityksellä. Valtiovarainministeriö nimitti 21.8.2012 kuusi selvityshenkilöä tekemään esiselvitystä, jonka tavoitteena oli kartoittaa yhdessä alueen kuntien kanssa erilaiset vaihtoehdot metropoliratkaisuksi sekä ne kuntajakoselvitysalueet, joilla kuntien tulisi käynnistää keskinäiset liitos selvitykset esiselvityksen jälkeen. Esiselvitys koski Helsingin seudun 14 kuntaa, mutta selvityshenkilöillä oli mahdollisuus tehdä ehdotuksia, jotka koskivat myös muita kuntia. Valtiovarainministeriö ja ympäristöministeriö asettivat 3.7.2012 myös

esiselvityksen etenemistä ohjaavan johtoryhmän.

Esiselvitys valmistui 28.2.2013. Selvityshenkilöt esittivät kolmea vaihtoehtoista mallia metropolihallinnon toteuttamiseksi: suurkuntia ja sopimusyhteistyötä, vahvoja peruskuntia ja vaaleilla valittua metropolihallintoa tai vahvaa vaaleilla valittua metropolihallintoa ja vaihtoehtoisia kuntarakenteita. Vaihtoehtoista kaksi ensimmäistä olivat selvityshenkilöiden esittämiä päävaihtoehtoja, joista selvityshenkilöt suosittelivat toteutettavaksi vahvoihin peruskuntiin ja vaaleilla valittuun metropolihallintoon perustuvaa vaihtoehtoa.

Esiselvityksen lausuntokierroksen jälkeen hallitus linjasi rakennepoliittisessa ohjelmassaan 29.8.2013, että metropolialueella edistetään kuntaliitoksia ja kootaan metropolihallinto, joka hoitaisi alueen kilpailukyyn sekä elinkeino- ja innovaatiopolitiikan, maankäytön, asumisen ja liikenteen toteuttamisen sekä segregaatioon, työvoimaan ja maahanmuuttoon liittyvien seudullisten kysymysten ratkaisemisen. Metropolihallinnolle siirrettäisiin seudullisia julkishallinnon tehtäviä kunnista, kuntayhtymistä ja valtionhallinnosta. Metropolihallinnon päättävä toimielin olisi vaaleilla valittu valtuusto, joka muun muassa hyväksyisi metropolikaavan ja sen toimeenpano-osan. Tällä varmistettaisiin, että valtion kanssa yhdessä päätetyt kaavoitus- ja asuntotavoitteet toteutuvat. Metropolihallinnon valmistelu käynnistettäisiin nopealla aikataululla ja metropolialueen kuntaliitoksista ja yhteisen hallinnon kokonaisuudesta tehtäisiin päätökset vuoden 2015 alkuun mennessä. Uudet rakenteet tulisivat voimaan viimeistään vuoden 2017 alussa. Rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanopäätöksessä 29.11.2013 hallitus täsmensi valmistelun aikataulua siten, että hallituksen esitys annettaisiin eduskunnalle keväätistuntokauden 2015 alussa.

Valtiovarainministeriö asetti 4.10.2013 (VM093:00/2013) työryhmän valmistelemaan metropolihallintoa koskevaa lainsäädäntöä. Työryhmän tuli tehdä ehdotus

metropolihallinnon hallintomalliksi, päätöksenteon ja rahoituksen järjestämiseksi sekä valmistella ehdotus niistä tehtävistä, joita metropolihallinto hoitaisi mukaan lukien arvio ruotsinkielisten palvelujen turvaamisesta, organisoimisesta ja kehittämisestä metropolialueella. Työryhmän tuli valmistella ehdotuksensa hallituksen esityksen muotoon 15.9.2014 mennessä. Työryhmän väliraportti valmistui 1.4.2014.

Väliraportin saatujen lausuntojen jälkeen hallitus teki budjettiriihessä 28.8.2014 metropolihallintoa koskevia jatkolinjauksia. Linjausten mukaan metropolihallinto perustetaan erityisesti maankäytön, asumisen ja liikenteen ongelmien ratkaisemiseksi. Metropolihallintoon kuuluisivat 14 Helsingin seudun kuntaa, joiden ohella Porvoo ja Lohja voisivat halutessaan liittyä metropolihallintoon. Metropolihallinnolle tulisi vaaleilla valittava valtuusto, sillä ei olisi verotusoikeutta ja sille turvattaisiin kunnista riippumaton rahoitusratkaisu.

Metropolihallintoa koskevaa lainsäädäntöä valmistelevassa työryhmässä on ollut edustus valtiovarainministeriöstä, ympäristöministeriöstä, liikenne- ja viestintäministeriöstä, työ- ja elinkeinoministeriöstä, sosiaali- ja terveysministeriöstä, oikeusministeriöstä sekä opetus- ja kulttuuriministeriöstä. Työryhmä asetti 21.10.2013 maankäytön, asumisen ja liikenteen tehtävien valmistelusta vastaavan alatyöryhmän (VM093:03/2013) sekä 18.11.2013 rahoituksen järjestämisen vaihtoehtoja valmistelevan alatyöryhmän (VM 093:02/2013). Lainvalmistelun tukena on toiminut 20.11.2013- 15.9.2014 seurantaryhmä (VM093:01/2013), jonka jäseniksi kutsuttiin 14 Helsingin seudun kunnan/kaupunginjohtajaa.

Valtiovarainministeriö on tilannut työn tueksi erillisselvityksiä (Paqvalin Rolf: Arvio metropolihallinnon toteuttamisen vaikutuksista Uudenmaan liittoon, Helsingin seudun liikenteen ja Helsingin seudun ympäristöpalvelujen asemaan ja tehtäviin 1.4.2014; Aro Timo & Laiho Anna: Metropolialueen demografinen kilpailukykyanalyysi sekä Kainulainen Sakari: Segregaatio metropolialueella).

Työryhmä on kuullut työnsä aikana valtiosääntöoikeuden asiantuntijoita emeritusprofessori Mikael Hidéniä, akatemiaprofessori Kaarlo Tuoria, professori Olli Mäenpäää sekä professori Veli-Pekka Viljasta. Työryhmä on järjestänyt kaksi teemaseminaaria (kuulemistilaisuutta) kunnille ja yhteistyöorganisaatioille, ensimmäisen helmikuussa 2014 ja toisen toukokuussa 2014.

Työryhmän toimikauden päättymisen 15.9.2014 jälkeen esitystä on valmisteltu virkatyönä yhteistyössä valtiovarainministeriön, liikenne- ja viestintäministeriön, ympäristöministeriön, työ- ja elinkeinoministeriön, oikeusministeriön, sosiaali- ja terveysministeriön, opetus- ja kulttuuriministeriön ja maa- ja metsätalousministeriön kanssa.

Lisäksi valtiovarainministeriö asetti 26.9.2014 eduskuntapuolueiden puoluesihteeireistä koostuvan työryhmän, jonka tehtävänä oli selvittää valmisteilla olevan metropolihallinnon vaalien järjestämistapaa. Työryhmän 31.10.2014 tekemien ehdotusten mukaan työryhmässä oli kannatusta metropolivaalin järjestämiseen sekä yhden vaalipiirin mallilla että kolmen vaalipiirin mallilla. Malleista kumpikaan ei saanut yksimielistä tukea. Tarpeesta taata kullekin kunnalle takuupaikka ei myöskään oltu yksimielisiä. Työryhmä teki myös ehdotuksensa vaalipiiriäksi, mikäli metropolihallinnon vaalit päädyttäisiin toteuttamaan kolmen vaalipiirin mallilla. Lisäksi työryhmä katsoi, että metropolivaltuuston koon tulisi olla vähintään 85 valtuutettua, mutta enintään kuitenkin 91 valtuutettua.

5.2 Muu metropolialueeseen liittyvä valmistelu

Kataisen hallituksen rakennepoliittisessa ohjelmassa (29.8.2013) linjattiin, että metropolihallinnon kokoamisen lisäksi metropolialueella edistetään kuntaliitoksia. Metropolialueen kuntia kannustettiin etenemään itse käynnistämillään kuntaliitosselvitysalueilla. Lisäksi linjattiin, että valtiovarainministeriö asettaisi alueelle

erityisen kuntajakoselvittäjän. Alueen kunnat Helsinkiä ja Vantaata lukuun ottamatta olivat käynnistäneet 1.7.2013 voimaan tulleen kuntarakennelain (1698/2009) mukaisesti liitosselvityksiä. Erityinen selvitys (VM144:00/2013) asetettiin 9.12.2013 Espoon, Helsingin, Kauniaisten, Keravan ja Vantaan kaupunkeja sekä Kirkkonummen, Sipoon, Tuusulan ja Vihdin kuntia koskien, koska alueelle ei ollut sen kokonaisedun näkökulmasta syntymässä riittävää kuntarakenneratkaisua.

Erityinen selvitys valmistui xx.xx.2014. Selvittäjät ehdottivat

Kuntien itse käynnistämät liitosselvitykset valmistuivat xx.xx.2014. Espoon, Kauniaisten, Kirkkonummen ja Vihdin selvityksessä ehdotettiin... Hyvinkään, Järvenpään, Keravan, Mäntsälän, Nurmijärven, Pornaisten, Sipoon, Tuusulan selvityksessä ehdotettiin...

5.3 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen

Lausuntojen keskeinen sisältö

Luonnos hallituksen esitykseksi on ollut lausuntokierroksella xx.xx.2014 – xx.xx.xxxx. Lausunto pyydettiin seuraavilta tahoilta: xxx. Lausuntoja saatiin yhteensä xx kappaletta ja lausuntonsa antoivat seuraavat tahot: xxx. Lausuntojen keskeinen sisältö...

Lausuntojen huomioon ottaminen

Esityksen valmistelussa on otettu huomioon hallituksen esitysluonnokseen lausuntokierroksilla tehtyjä muutosesityksiä. Muun muassa...

Esitys on käsitelty kuntalain 8 §:ssä tarkoitettussa kunnallistalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

6 Riippuvuus muista esityksistä

Eduskunnalle on 27.11.2014 annettu hallituksen esitys (HE 268/2014) kuntalaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi.

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi kuntalaki, joka korvaisi voimassa olevan kuntalain (365/1995). Uusi kuntalaki olisi edelleen kunnan hallintoa, päätöksentekomenettelyä ja taloutta koskeva yleislaki. Laissa otettaisiin huomioon kuntien toimintaympäristön ja kuntahallinnon rakenteiden sekä lainsäädännön muuttuminen. Lain rakennetta ja käsitteitä uudistettaisiin. Uuden kuntalain on tarkoitus tulla voimaan vuonna 2015.

Tähän esitykseen sisältyvissä lakiehdotuksissa viitataan voimassa olevaan kuntalakiin tai sen säännöksiin seuraavasti:

- laki metropolihallinnosta 2, 5, 7, 15, 22 ja 23 § (1. lakiehdotus),
- laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa koskevasta yhteistoiminnasta 2 § (3. lakiehdotus),
- laki joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain muuttamisesta 2 § (10. lakiehdotus), sekä
- laki maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta 47, 188 ja 191 § (16. lakiehdotus).

Metropolihallintoa koskevassa lakiehdotuksessa (1. lakiehdotus) on käytetty myös voimassa olevassa kuntalaissa käytettyä terminologiaa. Lakiehdotus tulee myös sisällöllisesti sovittaa yhteen kuntalain osallistumista ja vaikuttamista koskevan sääntelyn kanssa koskien metropolialueen kunnan asukkaan aloiteoikeutta sekä metropolihallinnon toimivaltaan kuuluvasta asiasta järjestettävää kansanäänestystä.

Hallitus- ja oppositio puolueet sopivat 23.3.2014 ja hallitus linjasi rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanopäätöksessä 25.3.2014 sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistä koskevan lakiesityksen periaatteista. Järjestämisvastuu sosiaali- ja terveyspalveluista siirtyisi viidelle alueelliselle, hallintomalliltaan kuntayhtymänä toimivalle järjestäjälle, joiden toiminta käynnistyisi vuonna 2017. Kunnat voisivat jatkossakin toimia sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottajina. Lakiesityksen lausuntokierros päättyi 14.10.2014 ja lakia koskeva hallituksen esitys on tarkoitus tuoda eduskunnan käsiteltäväksi syysistuntokaudella 2014. Esityksellä voi olla vielä vaikutusta lakiin

metropolihallinnosta. Molemmissa lakiesityksissä ehdotetaan muutoksia, jotka liittyvät kuntien tehtäviin ja hallintoon.

Näiden muutosten vaikutuksia kuntien näkökulmasta on tarpeen tarkastella kokonaisuutena.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

I Lakiehdotusten perustelut

1 Laki metropolihallinnosta

1 Luku. Yleiset säännökset

1 §. Lain tarkoitus. Lakiin ehdotetaan otettavaksi sen yleistä tarkoitusta määrittävä säännös. Pykälän mukaan ehdotetun lain tarkoituksena olisi koota ja järjestää metropolialueen maankäyttöä, asumista ja liikennettä (niin sanotut MAL-tehtävät) koskevien tehtävien hoitaminen. Lain tarkoituksena olisi myös luoda edellytyksiä metropolialueen kuntarajat ylittävälle kansanvaltaiselle päätöksenteolle ja edistää alueen sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristöllisesti kestävä kehitystä ja alueen kansainvälisen kilpailukyvyyn sekä elinvoiman vahvistamista.

Metropolihallinnon perustamisella pyritään luomaan nykyistä selkeämpi, vaikuttavampi ja pysyvämpi kunnallisen yhteistyön hallinnollinen rakenne, jonka avulla voidaan tehokkaasti vastata kuntarajat ylittävien ongelmien ratkaisemiseen. Metropolihallinnon perustamisella pyritään myös poistamaan päällekkäistä hallintoa, selkeyttämään toimijoiden välistä työnjakoa ja lisäämään päätöksenteon kansanvaltaisuutta ja läpinäkyvyyttä. Keskeisinä keinoina ovat erityisesti metropolikaava, sen toimeenpano-osa ja metropolisopimus sekä niiden oikeus- ja ohjausvaikutukset kuntien kaavoitukseen ja muuhun viranomais toimintaan sekä seudullisesti yhtenäinen ja aktiivinen maapolitiikka ja liikennejärjestelmä- ja joukkoliikennesuunnittelu. Metropolialueen kaavoituksen ja kaavajärjestelmän kehittämisen keskeisiä tavoitteita ovat yhdyskuntarakenteen, asuntomarkkinoiden ja liikennejärjestelmän toimivuuden ja

taloudellisuuden parantaminen, ympäristön kestävä kehityksen turvaaminen, kilpailukyvyyn parantaminen sekä työmarkkinoiden toimivuuden ja sosiaalisen eheyden turvaaminen sujuvalla ja vuorovaikutteisella yhtenäiseen kokonaisuuteen tähtäävällä viranomaisprosessilla. Päätöksenteon kansanvaltaisuutta ja läpinäkyvyyttä pyritään lisäämään ottamalla käyttöön metropolivaalit, alueen asukkaiden aloiteoikeus ja neuvoa-antava kansanäänestys.

2 §. Metropolihallinto. Pykälässä määriteltäisiin metropolihallinto. Sääntelyn tavoitteena olisi luoda lainsäädännöllinen perusta metropolialueen kuntien yhteistyön organisoinnille sekä toiminnan, tehtävien ja talouden järjestämiselle.

Pykälän mukaan metropolihallinto olisi sen alueen asukkaiden itsehallintoon perustuva julkisoikeudellinen yhteisö, johon sovellettaisiin, mitä kuntalaissa (365/1995) säädetään kuntayhtymästä, jollei ehdotetussa laissa toisin säädettäisi. Metropolihallintoon ei kuitenkaan sovellettaisi kuntalain 81 §:n kuntayhtymän toimielimiä ja 82 §:n vaalikelpoisuutta kuntayhtymän toimielimiin koskevia säännöksiä. Metropolihallinto olisi siis niin sanottu pakkokuntayhtymä. Tavanomaisesta pakkokuntayhtymästä se poikkeaisi kuitenkin siten, että sillä olisi välittömällä vaaleilla valittu valtuusto. Se ei olisi kuitenkaan puhdas perustuslain 121 §:n 4 momentissa tarkoitettu itsehallinnollinen organisaatio, vaan eräänlainen sekamuotoinen alueellisen itsehallinnon yksikkö. Tältä osin sääntelyratkaisu vastaa aineelliselta sisällöltään Kainuun hallintokokeilusta annetun lain (343/2003) 3 §:n sääntelyä.

3 §. Metropolihallinnon jäsenkunnat ja metropolialue. Hallituksen elokuussa 2014

rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanon yhteydessä tekemien linjausten mukaisesti metropolihallinnon jäsenkuntia olisivat Helsingin, Espoon, Vantaan, Kauniaisten, Keravan, Järvenpään, ja Hyvinkään kaupungit sekä Sipoon, Tuusulan, Kirkkonummen, Vihdin, Nurmijärven, Mäntsälän ja Pornaisten kunnat. Lisäksi hallitus linjasi samassa yhteydessä, että Porvoon ja Lohjan kaupungeille tulisi antaa mahdollisuus liittyä metropolihallintoon.

Metropolihallinnolle ehdotettujen tehtävien näkökulmasta ehdotettu alue muodostaisi yhtenäisen ja yhteen kasvaneen yhdyskuntarakenteellisen ja toiminnallisen kokonaisuuden. Ehdotetun metropolialueen voidaan katsoa olevan myös yhtenäistä, seudullista työssäkäynti-, työmarkkina- ja asuntomarkkina-alueetta. Metropolihallinnolle ehdotettujen tehtävien hoitaminen tällaisella alueella helpottaisi ja edistäisi koko seudun kehitystä sekä tukisi niitä tavoitteita, joita metropolihallinnolle on asetettu.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin niistä kunnista, jotka olisivat suoraan lain nojalla metropolihallinnon jäsenkuntia. Nämä niin sanotut perusjäsenkunnat olisivat samat kuin edellä tarkoitettussa hallituksen linjauksessa mainitut kunnat. Kuntajoukko olisi myös sama kuin kuntarakennelain (1698/2009) 4 e §:ssä tarkoitetut Helsingin metropolialueen kunnat. Lakiehdotuksen 26 § sisältäisi säännöksen, joka antaisi Porvoolle ja Lohjalle mahdollisuuden vapaaehtoisesti liittyä metropolihallinnon jäsenkunnaksi tietyn lain täytäntöönpanoon sidotun määräajan puitteissa ja pykälässä säädettyjen edellytysten täytyessä.

Pykälän 2 momentissa määriteltäisiin metropolialue. Metropolialue muodostuisi edellä 1 momentissa tarkoitetuista perusjäsenkunnista ja lakiehdotuksen 26 §:n nojalla metropolihallintoon liittyneistä kunnista. Alueen määrittely vaikuttaa muun muassa metropolivaalien toimittamiseen. Lakiehdotuksen 20 §:ään sisältyy säännös, jolla hallittaisiin tarvittaessa metropolialueeseen kuuluvia kuntia koskevat kuntajaon muutokset.

4 §. Metropolihallinnon toimiala ja tehtävät. Pykälä sisältäisi metropolihallinnon toimialaa ja tehtäviä koskevan

perussäännöksen. Metropolihallinto olisi monitoimialainen viranomainen, joka hoitaisi pääasiassa vain strategisen tason tehtäviä. Ehdotettu pykälä olisi kolmitasoinen. Ensinnä pykälässä määriteltäisiin toimialakohtaisesti ne metropolihallinnon toimivaltaan kuuluvat tehtäväkokonaisuudet, joita koskevista tehtävistä säädettäisiin tarkemmin erityislainsäädännössä. Toiseksi pykälässä määriteltäisiin metropolihallinnolle tietyjä tehtäviä, joista ei ole tällä hetkellä muualla lainsäädännössä säädetty erikseen tai jotka erikseen annettaisiin metropolihallinnolle lailla. Kolmanneksi pykälässä määriteltäisiin ne tehtävät, jotka metropolihallinto voisi ottaa hoitaakseen.

Pykälän 1 momentin mukaan metropolihallinto hoitaisi metropolialueella sille erikseen säädettyjä tehtäviä maakäytön, asumisen, liikenteen, aluekehittämisen ja ympäristöpalvelujen toimialoilla. Näistä tehtävistä säädettäisiin maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999), luonnonsuojelulaissa (1096/1996), laissa rakennusperinnön suojelemisesta (498/2010), laissa kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta (603/1977), laissa alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnan hallinnoinnista (7/2014), laissa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista (897/2009), joukkoliikennelakiin (869/2009), laissa joukkoliikenteen tarkastus-maksusta (469/1979), maantielaissa (503/2005), ratalaissa (110/2007), ilmailulaissa (1194/2009), vesihuoltolaissa (119/2001), jätelaissa (646/2011) sekä tällä esityksellä annettavassa laissa metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevien tehtävien hoitamisesta ja laissa pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa koskevasta yhteistoiminnasta. Tähän esitykseen sisältyvät muun muassa edellä tarkoitettuja lakeja koskevat muutosehdotukset. Säännöksessä tarkoitettuja metropolihallinnon tehtäviä olisivat esimerkiksi metropolikaavan ja metropolisopimuksen laatimista ja hyväksymistä koskevat tehtävät, liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevat tehtävät, strategisia

aluekehittämistehtäviä sekä vesi- ja jätehuoltoa koskevat tehtävät.

Pykälän 2 momentin 1 kohdan mukaan metropolihallinnon tehtävänä olisi metropolialueen asunto- ja maapolitiikan strateginen suunnittelu ja kehittäminen. Jäsenkuntien kanssa yhteistyössä tapahtuva asuntopolitiikan strateginen suunnittelu ja kehittäminen loisivat edellytyksiä seudullisen asuntotuotannon tavoitteiden toteutumiselle ja tukisivat maankäytön, asumisen ja liikenteen yhteensovittamista ja metropolikaavoituksen toimeenpanoa. Strategisessa suunnittelussa painottuisivat arviot seudullisten asuntomarkkinoiden ja asuntotarjonnan kehityksestä, asuntorakentamisen määrällisistä ja laadullisista tarpeista, asuntorahoituksen järjestämisestä sekä asuntokannan ylläpitämisestä. Strategisen suunnittelun avulla voitaisiin edistää asuntoalueiden monipuolista toteuttamista ja kehittää erityisryhmien asumista.

Aktiivinen maapolitiikka on keskeinen keino varmistaa yhdyskuntarakennetta ja asuntotuotantoa koskevien seudullisten tavoitteiden toteutuminen. Metropolihallinto tekisi tätä tarkoitusta varten tarpeellista maapoliittista strategista suunnittelua ja kehittämistä yhteistyössä jäsenkuntien kanssa. Maapoliittisen strategian tarkoituksena olisi edistää metropolikaavan toteuttamista erityisesti kaavan keskeisillä toteuttamisalueilla. Tavoitteena olisi myös edistää seudullisesti yhtenäisen maapolitiikan harjoittamista jäsenkunnissa. Metropolihallinnon laatimalla maapolitiikan strategialla ei kuitenkaan olisi oikeudellista vaikutusta kuntien toimivaltaan päättää maapolitiikastaan.

Pykälän 2 momentin 2 kohdan mukaan metropolihallinnon tehtävänä olisi metropolialueen ilman laadun seuranta, ilmastomuutoksen strategiatyö sekä seututiedon ylläpito ja tuottaminen. Metropolihallinto huolehtisi jäsenkuntiensa ilmansuojelun seurannasta, tutkimuksesta ja suunnittelusta sekä koulutus- ja viestintätehtävistä. Ilmastomuutoksen strategiatyöhön sisältyisi sekä ilmastomuutoksen hillintää että sopeutumista koskevien seudullisten toimenpiteiden

edistäminen yhteistyössä jäsenkuntien kanssa. Työssä tulisi painottua toimenpiteiden arviointi, seuranta ja ilmastoviestintä. Metropolihallinto tuottaisi ja ylläpitäisi yhteistyössä jäsenkuntien kanssa seutu- ja paikkatietoja maankäyttöä, asumista ja liikennettä koskevien tehtävien sekä ilmastomuutoksen strategiatyön hoitamiseksi.

Pykälän 2 momentin 3 kohdan mukaan metropolihallinnon tehtävänä olisi metropolialueen muiden sille erikseen säädettyjen tehtävien hoitaminen. Sääntelyllä on haluttu turvata metropolihallinnon tehtäväkentän joustava kehittäminen myös 1 ja edellä 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä laajempaan suuntaan.

Pykälän 3 momentin ensimmäisen virkkeen mukaan metropolihallinto voisi tarjota jäsenkunnilleen vuokra-asuntotuotannon rakennuttamispalvelujen.

Rakennuttamispalvelujen tulisi painottua metropolikaavassa osoitetuille seudullisesti keskeisille asuntorakentamisen alueille. Kyse olisi konsulttityyppisistä palveluista, joita jäsenkunnat voisivat halutessaan metropolihallinnolta ostaa. Metropolihallinto ei rakennuttaisi asuntoja omaan omistukseensa, vaan omistajana olisi aina jokin muu taho jäsenkunnan tilauksesta riippuen. Rakennuttamispalvelut voisivat koskea sekä valtion tukemien että vapaarahoitteisten vuokra-asuntojen tuotantoa. Kuitenkin niillä alueilla, joilla on pulaa kohtuuhintaisista asunnoista, tuotannon tulisi keskittyä valtion tukemiin vuokra-asuntoihin.

Lisäksi metropolihallinnon jäsenkunnat voisivat pykälän 3 momentin viimeisen virkkeen mukaan sopia, että metropolihallinto voisi ottaa hoitaakseen metropolialueen jäsenkunnilta muitakin kuin pykälän 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä. Tehtävien järjestäminen tapahtuisi käytännössä noudattaen kuntalain 10 luvun säännöksiä kuntien yhteistoiminnan muodoista. Tällaisia tehtäviä voisivat olla esimerkiksi Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymän nykyiseen perussopimukseen sisältyvät joukkoliikennetehtävät, kuten joukkoliikenteen infrastruktuurin kehittäminen ja ylläpito, joukkoliikenteen

tieto- ja viestintätekniisten järjestelmien kehittäminen ja ylläpito sekä joukkoliikenteen markkinointi ja matkustajainformaatio.

5 §. Metropolivaltuusto ja sen valinta. Metropolivaltuusto valittaisiin joka neljäs vuosi toimitettavilla vaaleilla. Valtuustoon kuuluisi metropolialueen kuntien yhteenlasketusta asukasluvusta riippuen 61 – 101 jäsentä eli metropolivaltuutettua. Metropolivaltuutetuille valittaisiin varavaltuutettuja samalla tavalla kuin kuntien valtuutetuille valitaan varavaltuutettuja, kuitenkin niin, että varavaltuutetut valittaisiin kunnittain, jolla varmistettaisiin se, että jokaisella kunnalla on aina edustus metropolivaltuustossa.

Metropolivaltuuston tehtävät määräytyisivät kuntalain 86 §:n 1 momentin ja 13 §:n mukaisesti ja vastaisivat tavanomaisen kuntayhtymän yhtymäkokouksen tehtäviä.

2 Luku. Metropolivaalit

7 §. Metropolivaalit. Pykälässä säädettäisiin metropolivaalien peruseriaatteista, jotka olisivat samoja kuin kunnallisvaaleissa. Metropolivaalit toimitettaisiin kunnallisvaalien yhteydessä. Metropolialue olisi metropolivaaleissa yhtenä vaalipiirinä samalla tavoin kuin yksittäinen kunta on oma vaalipiirinsä kunnallisvaaleissa. Tämä tarkoittaisi sitä, että metropolivaalien ehdokkaat asetetaan koko metropolialueelle ja että metropolivaalien tulos määräytyisi koko metropolialueella annettujen äänten mukaisesti. Koska metropolihallinto toteutettaisiin kuntayhtymänä ja kun otetaan huomioon perustuslain 121 §:n 1 momentissa säädetty kunnallisen itsehallinnon vaatimus, on tarpeen varmistaa se, että jokainen metropolialueeseen kuuluva kunta saa asukasluvustaan riippumatta vähintään yhden edustajan metropolivaltuustoon. Tästä ehdotetaan otettavaksi pykälään nimenomainen maininta. Teknisesti metropolivaalit toimitettaisiin lähtökohtaisesti samalla tavalla kuin kunnallisvaalit. Henkilöllä, jolla olisi äänioikeus sekä kunnallisvaaleissa että

metropolivaaleissa, olisi ennakkoäänestyspaikalla tai vaalipäivän äänestyspaikalla käytössään kaksi eriväristä äänestyslippua, toinen kunnallisvaaleja ja toinen metropolivaaleja varten.

8-9 §. Äänioikeus sekä vaalikelpoisuus ja sen rajoitukset. Äänioikeus ja vaalikelpoisuus metropolivaaleissa määräytyisivät samalla tavoin kuin kunnallisvaaleissa.

10 §. Metropolivaalilautakunta. Pykälässä säädettäisiin uudesta vaaliviranomaisesta, metropolivaalilautakunnasta, jonka asettaisi metropolivaltuusto ja josta olisi muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä kunnan keskusvaalilautakunnasta on säädetty. Metropolivaalilautakunta huolehtisi metropoli-vaalien ehdokasasettelusta ja metropolivaalien tuloksen laskennasta yhdessä kuntien keskusvaali-lautakuntien kanssa sekä metropolivaalien tuloksen määrittämisestä ja vahvistamisesta.

11 §. Ehdokasasettelu. Pykälässä säädettäisiin metropolivaalien ehdokashakemusten tekemisestä ja metropolivaalilautakunnan tehtävistä hakemusten käsittelyssä ja ehdokasasettelun vahvistamisessa. Menettelyt olisivat lähtökohtaisesti samanlaisia kuin kunnallisvaaleissa. Siten kukin puolue, vaaliliitto ja yhteislista saisi asettaa ehdokkaita metropolivaaleissa enintään valittavien metropolivaltuutettujen puolitoistakertaisen määrän. Ehdokashakemukseen liitettyssä ehdotuksessa puolueen tai valitsijayhdistyksen ehdokaslistaksi tulisi kuitenkin kunnallisvaaleista poiketen mainita myös kunkin ehdokkaan kotikunta. Valitsijayhdistyksen perustamiseksi metropolivaaleihin tarvittaisiin vähintään 100 metropolialueella äänioikeutettua henkilöä. Ehdotus olisi linjassa sen kanssa, että eduskuntavaaleissa valitsijayhdistyksen voi perustaa 100 vaalipiirin alueella äänioikeutettua henkilöä.

12 §. Vaalien tuloksen laskenta ja vahvistaminen sekä tuloksesta tiedottaminen. Pykälän 1 ja 2 momentissa ehdotettava menettely metropolivaalien ääntenlaskennassa ja vaalien tuloksen määrittämisessä olisi soveltuvin osin sama kuin mitä käytetään presidentinvaalin ja

europarlamenttivaalien ääntenlaskennassa (vaalilain 137-138 § ja 178-179 §). Metropolivaaleissa annetut äänestysliput laskettaisiin siten kuntien keskusvaalilautakunnissa ja ne ilmoittaisivat laskennan tuloksen metropolivaalilautakunnalle, joka sitten yhdistäisi kuntien ilmoittamat äänimäärät ja niiden perusteella määräisi ja vahvistaisi metropolivaalien tuloksen koko metropolialueella.

Metropolivaalilautakunta määräisi metropolivaalien tuloksen lähtökohtaisesti samalla tavalla kuin kunkin kunnan keskusvaalilautakunta määrää kunnallisvaalien tuloksen. Koska kuitenkin edellä 7 §:n 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että kustakin metropolialueen kunnasta tulee valita metropolivaltuustoon vähintään yksi edustaja, metropolivaalilautakunnan tulisi tarkistaa, että valittujen nimisarjassa on vähintään yksi edustaja jokaisesta metropolialueen kunnasta. Tämä tapahtuu toteamalla kunkin valituksi tulevan ehdokkaan kotikunta. Jos valituiksi tulevien nimisarjassa on vähintään yksi ehdokas jokaisesta kunnasta, metropolivaalilautakunta vahvistaisi metropolivaalien tuloksen sellaisenaan. Jos kuitenkin joku kunta näyttäisi jäävän ilman metropolivaltuutettua, sovellettaisiin 3 momentissa ehdotettavaa sääntelyä. Kyseisestä kunnasta tulisi silloin valituksi kunnassa metropolivaaleissa eniten ääniä saaneen nimisarjan kuuluvan puolueen, vaaliliiton tai yhteislistan eniten henkilökohtaisia ääniä saanut ehdokas, jonka kotikunta kyseinen kunta on. Jotta tämä ei kuitenkaan vaikuttaisi ensinnäkään metropolivaltuuston kokoon eikä toisaalta myöskään ryhmittymien koko metropolialueella saamien metropolivaltuutettujen lukumääriin, metropolivaalilautakunnan tulee samalla poistaa valituiksi tulevien nimisarjasta yksi ehdokas. Poistetuksi tulisi aina pienimmän vertausluvun omaava ehdokas siitä samasta puolueesta, vaaliliitosta tai yhteislistasta, jonka ehdokas valitaan kyseisestä kunnasta 3 momentissa tarkoitetulla menettelyllä.

Esimerkki: Metropolivaltuustoon valitaan 91 valtuutettua. Vaalien tulosta määritessään

metropolivaalilautakunta toteaa muun muassa, että puolue X saa metropolivaltuustoon 10 paikkaa (neljä paikkaa kunnasta A, kolme paikkaa kunnasta B, kaksi paikkaa kunnasta C ja yhden paikan kunnasta D). Samalla metropolivaalilautakunta havaitsee, että 91:n valittavaksi tulevan nimisarjassa ei ole yhtään ehdokasta kunnasta E. Lautakunta toteaa, että kunnassa E eniten ääniä saanut puolue on puolue X ja sen eniten henkilökohtaisia ääniä saanut ehdokas, jonka kotikunta on E, on ehdokas Xy. Näin ollen ehdokas Xy tulee valituksi metropolivaltuustoon.

Jotta metropolivaltuuston koko ei kasvaisi 91:stä 92:een eikä puolueen X saama paikkamäärä kymmenestä yhteentoista, metropolivaalilautakunta poistaa valittaviksi tulevien nimisarjasta puolueen X sen ehdokkaan, jonka vertausluku on pienin. Tässä esimerkissä tuo ehdokas on yksi puolueen neljästä ehdokkaasta kunnassa A. Siten puolueen X paikkamäärä säilyy 10:ssä ja sen paikat jakaantuvat seuraavasti: kolme paikkaa kunnasta A, kolme paikkaa kunnasta B, kaksi paikkaa kunnasta C, yksi paikka kunnasta D ja yksi paikka kunnasta E.

Valittavien nimisarjasta poistettava ehdokas ei kuitenkaan voisi olla sellainen ehdokas, joka olisi kuntansa ainoa metropolivaltuutettu. Tällaisessa tapauksessa valittavien nimisarjaa käytäisiin läpi alhaalta ylöspäin ja siitä poistettaisiin puolueen toiseksi pienimmän vertausluvun omaava ehdokas, kolmanneksi pienimmän vertausluvun omaava ehdokas ja niin edelleen.

Mikäli kunnan ainoaksi metropolivaltuutetuksi tulisi valituksi yhteislistaan kuulumattoman valitsijayhdistyksen ehdokas, hänelle ei voida määrätä varavaltuutettua. Mikäli tällainen valtuutettu menettäisi vaalikauden aikana vaalikelpoisuutensa, vapautettaisiin toimestaan tai kuolisi, kunnan edustus metropolivaltuustossa samalla lakkaisi. Tästä syystä pykälän 5 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että metropolivaalilautakunnan tulisi tällöin vahvistaa metropolivaalien tulos tältä osin uudelleen. Poistuneen valtuutetun tilalle tulisi määrätä uusi valtuutettu

kyseisestä kunnasta noudattaen soveltuvin osin 3 momentissa ehdotettavaa menettelyä. Valtuutetuksi määrättäisiin nimisarjaan kuuluvan, kunnassa eniten ääniä saaneen puolueen, vaaliliiton tai yhteislistan eniten ääniä saanut ehdokas. Tätä menettelyä sovellettaisiin myös niissä hyvin epätodennäköisissä tilanteissa, joissa kunnan ainoalle ehdokkaalle oli kyllä määrätty varavaltuutettuja vaalien tulosta vahvistettaessa, mutta sekä valtuutettu itse että hänen varavaltuutettunsa ovat kaikki poistuneet. Kunnan metropolivaltuutetuksi valittaisiin silloin nimisarjaan kuuluvan, kunnassa toiseksi eniten ääniä saaneen puolueen eniten ääniä saanut ehdokas.

13 §. Muutoksenhaku vaaleihin. Päätökseen, jolla metropolivaalien tulos on vahvistettu, saisi hakea muutosta samalla tavoin kuin kunnallisvaaleissa. Myös vaalien uusimista koskeva sääntely vastaisi kunnallisvaaleja koskevaa sääntelyä.

3 luku. Metropolialueen asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamisoikeudet

14 §. Aloiteoikeus. Metropolialueen kunnan asukkaalle ehdotetaan säädettäväksi samanlainen oikeus tehdä aloitteita metropolihallinnolle kuin kunnan asukkaalla on oikeus tehdä aloitteita kunnalle sen toimintaa koskevilla asioissa.

15 §. Neuvoo-antava kansanäänestys. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että metropolivaltuusto voisi päättää, että metropolihallinnon toimivaltaan kuuluvasta asiasta toimitetaan neuvoo-antava kansanäänestys metropolialueella. Aloitteen kansanäänestyksen järjestämisestä voisi tehdä vähintään kolme prosenttia metropolialueen kuntien 15 vuotta täyttäneistä asukkaista. Jos metropolivaltuusto päättäisi järjestää kansanäänestyksen, se päättäisi samalla kansanäänestyksen aiheesta ja ajankohdasta sekä äänestäjille esitettävistä vaihtoehtoista sekä huolehtisi kansanäänestystä koikevasta tiedottamisesta.

16 §. Neuvoo-antavan kansanäänestyksen toimittaminen. Metropolialueen neuvoo-antava kansanäänestys toimitettaisiin

lähtökohtaisesti kuten yksittäinen kunnallinen kansanäänestys. Kansanäänestyksessä käytettävät asiakirjat kuitenkin laatisi ja niiden jakelusta äänestys-oikeutetuille huolehtisi metropolivaalilautakunta, tarvittaessa yhteistoiminnassa kuntien keskusvaalilautakuntien kanssa. Kansanäänestyksen tulos laskettaisiin kussakin metropolialueen kunnassa ja ilmoitettaisiin metropolivaalilautakunnalle, joka vahvistaisi ja julkaisisi kansanäänestyksen tuloksen metropolialueella. Muutoin kansanäänestys toimitettaisiin noudattaen soveltuvin osin, mitä neuvoo-antavissa kunnallisissa kansanäänestyksissä noudatettavassa menettelyssä annetussa laissa (656/1990) säädetään. Äänestys-oikeuden edellytykset olisivat yhtäläiset äänioikeuden edellytysten kanssa.

4 luku. Erinäiset säännökset

17 §. Metropolisopimus. Esityksen mukaan maankäyttö- ja rakennuslakiin lisättäisiin metropolikaavaa koskeva uusi 4 a luku, jonka 34 g §:ssä olisi säännökset metropolisopimuksesta. Ehdotettu pykälä täydentäisi maankäyttö- ja rakennuslain sääntelyä. Säännöksen tarkoituksena on turvata, että valtiolla on riittävät mahdollisuudet vaikuttaa metropolihallinnon talouteen ja sen kehitykseen siltä osin kuin metropolihallinnon menoja on tarkoitus rahoittaa valtion varoista. Lisäksi säännöksen tarkoituksena on varmistaa, että metropolihallinnon toiminnan ja talouden suunnittelussa ja päätöksenteossa on riittävät tiedot sen talouteen merkittävästi vaikuttavista tekijöistä. Valtion puolelta sopimusneuvotteluihin osallistuisivat ainakin valtiovarainministeriön, liikenne- ja viestintäministeriön ja ympäristöministeriön edustajat.

Pykälän mukaan metropolisopimuksessa olisi, maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetyin lisäksi, sovittava metropolihallinnon tehtävien hoitamisen rahoittamista koskevista periaatteista metropolihallinnon, sen jäsenkuntien ja valtion kesken. Sopimuksessa olisi todettava myös valtion talousarvioon

otetusta valtionavustuksesta metropolihallinnon toiminnan rahoittamiseen. Valtion rahoituksesta metropolihallinnolle säädettäisiin ehdotetun lain 19 §:ssä. Sopimus olisi tältä osin tehtävä maan hallituksen toimikaudeksi ja sen sisältöä tarkistettaisiin tarvittaessa vuosittain. Lakiehdotuksen 23 §:n 2 momenttiin sisältyy sopimuksen tekemistä koskeva siirtymäkauden määräaika.

18 §. Kuntien maksuosuuksien määräytymisen perusteet. Pykälässä säädettäisiin metropolihallinnon jäsenkuntien maksuosuuksien jakautumisesta jäsenkuntien kesken sekä vastuista sen veloista ja varoista. Kuntalain 78 §:n mukaan kuntayhtymän perussopimuksessa on sovittava muun muassa jäsenkuntien osuudesta kuntayhtymän varoihin ja vastuusta sen veloista sekä muista taloutta koskevista asioista. Lähtökohtana olisi, että jäsenkuntien tulisi sopia asiasta perussopimuksessa. Siltä varalta, etteivät jäsenkunnat pääsisi sopimukseen, pykälässä säädettäisiin, että maksuosuudet sekä varat ja vastuut jakautuisivat jäsenkuntien välillä niiden asukasluvun suhteessa. Asukasluku määräytyisi pykälässä tarkemmin määriteltynä ajankohtana väestötietojärjestelmässä olevien tietojen mukaan. Metropolihallinnon toiminnan ja talouden kannalta erittäin merkittävä asia on, että jäsenkunnat pääsevät perussopimuksessa yksimielisyyteen metropolialueen joukkoliikenteen hoitamisesta aiheutuvan alijäämän kattamisesta (niin sanottu tariffituki) jäsenkuntien kesken.

19 §. Valtion rahoitus metropolihallinnolle. Valtion rahoitus metropolihallinnolle olisi pykälän 1 momentin mukaan tarkoitus järjestää valtionavustuslaissa (688/2001) tarkoitettulla yleisavustuksella. Yleisavustus voidaan valtionavustuslain 5 §:n 2 momentin mukaan myöntää valtionavustuksen saajan toimintaan yleisesti tai tiettyyn osaan sen toiminnasta. Lain 6 §:n 1 momentin mukaan valtionavustus ei saa kattaa valtionavustuksen kohteena olevasta toiminnasta tai hankkeesta aiheutuvien kokonaiskustannusten täyttä määrää, jollei valtionavustuksen myöntämisen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömistä ja

perustelluista syistä muuta johdu. Lain 8 §:n mukaan tarkempia säännöksiä valtionosuuslain soveltamisalaan kuuluvan valtionavustuksen talousarvion mukaisesta myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella. Asetuksen valmistelusta vastaisi valtiovarainministeriö. Asetuksen valmistelu tulisi tehdä yhteistyössä liikenne- ja viestintäministeriön ja ympäristöministeriön kanssa. Valtion avustukset metropolihallinnolle myönnettäisiin valtion talousarvion puitteissa.

Pykälän 2 momentissa määriteltäisiin mihin kustannuksiin valtionavustusta voitaisiin myöntää. Momentin 1 kohdan mukaan metropolihallinnolle maksettaisiin valtionavustusta kustannuksiin, jotka aiheutuisivat yhtenäisen lippujärjestelmän luomisesta ja ylläpitämisestä sen koko alueella ja joukkoliikenteen taksojen alentamiseen (ns. tariffituki). Momentin 2 kohdan mukaan metropolihallinnolle maksettaisiin valtionavustusta kunnille uusien lakisääteisten tehtävien hoitamiseen. Momentin 3 kohdan mukaan metropolihallinnolle maksettaisiin valtionavustusta metropolihallinnolle valtiolta siirrettyjen tehtävien hoitamiseen. Lisäksi momentin 4 kohdan mukaan metropolihallinnolle maksettaisiin valtionavustusta metropolikaavan ja erityisesti siihen liittyvän toimeenpano-osan laatimiseen.

Pykälän 3 momentin mukaan 2 momentin 2, 3 ja 4 kohdissa tarkoitettu valtionavustus voisi kattaa kaikki toiminnasta aiheutuvat kustannukset. Valtionavustuslain 6 §:n pääsäännöstä poikkeaminen olisi näissä tapauksissa perusteltua, koska esityksellä metropolialueen kunnille asetettaisiin uusia lakisääteisiä tehtäviä tai velvoitteita, joihin on perustuslain 121 §:ään sisältyvän rahoitusperiaatteen mukaisesti osoitettava riittävä rahoitus.

Valtionavustukseen tarvittavat määrärahat on tarkoitus budjetoida valtiovarainministeriön hallinnonalan pääluokkaan. Valtiovarainministeriö toimisi valtionapuviranomaisena ja huolehtisi avustuksen myöntämisestä ja maksamisesta metropolihallinnolle.

Esityksen valmistelussa tehtyjen alustavien arvioiden mukaan valtion tulisi osoittaa uusien lakisää-teisten tehtävien rahoitukseen noin 21,5 miljoonaa euroa vuodessa. Avustus koostuisi joukkoliikenteen hallinnon lakisääteisen tehtävän laajennuksesta, joukkoliikennetehtävien siirrosta valtiolta metropolihallinnolle ja metropolikaavan maakuntakaavaa suuremmasta yksityiskohtaisuudesta.

Yhtenäistä lippujärjestelmää ja tariffitukea koskevan valtion rahoituksen suuruus riippuu joukkoliikenteen yhtenäisen lippujärjestelmän kattavuudesta, joukkoliikenteen kunnille aiheuttamista kustannuksista sekä joukkoliikenteen kehittämisestä alueella.

20 §. Kuntajaon muutosten huomioon ottaminen. Ehdotetulla säännöksellä varauduttaisiin tilanteeseen, jossa metropolihallinnossa lakisääteisesti mukana oleva kunta lakkaisi kuntarakennelaisa tarkoitetun kuntien yhdistymisen seurauksena. Tällaisessa tilanteessa uusi kunta jatkaisi metropolihallinnon jäsenkuntana.

5 Luku. Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

21 §. Voimaantulo. Tarkoituksena on, että ehdotettu laki tulisi voimaan vuoden 201 alusta lukien.

22 §. Metropolihallinnon toiminnan käynnistäminen. Pykälässä säädettäisiin metropolihallinnon toiminnan käynnistämisestä ennen kuin ensimmäinen metropolivaltuusto olisi tullut valituksi ja valtuusto aloittanut toimintansa sekä käynnistämisvaiheen organisoinnista. Käynnistämisvaiheessa metropolihallinnon ylintä päätösvaltaa käyttäisi metropolihallinnon jäsenkuntien edustajien edustajainkokous. Edustajainkokous voitaisiin valita pykälän mukaan heti ehdotetun lain hyväksymisen jälkeen.

Pykälän 1 momentin mukaan metropolihallinnon toiminnan käynnistämistä varten metropolihallinnon jäsenkuntien olisi valittava jäsenkuntien edustajien edustajainkokous. Edustajainkokous voitaisiin valita ennen ehdotetun lain voimaan tuloa. Edustajainkokouksen kutsuisi

ensimmäisen kerran koolle Etelä-Suomen aluehallintovirasto. Aluehallintoviraston määräämä henkilö johtaisi kokousta, kunnes edustajainkokoukselle olisi valittu puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja. Jäsenkuntien edustajainkokous olisi kutsuttava koolle siten, että se kokoontuisi ensimmäisen kerran viimeistään xxxkuussa 201X.

Edustajainkokous toimisi pykälän 2 momentin mukaan metropolihallinnon ylintä päätösvaltaa käyttävänä toimielimenä siihen saakka, kunnes metropolivaltuusto olisi valittu ja se olisi aloittanut toimintansa. Edustajainkokouksen olisi ryhdyttävä niihin toimenpiteisiin, jotka olisivat välttämättömiä metropolihallinnon toiminnan käynnistämiseksi. Tällaisia toimenpiteitä olisivat erityisesti metropolihallinnon perussopimuksen ja johto- tai hallintosäännön valmistelu ja hyväksyminen sekä osallistuminen metropolisopimuksen valmisteluun ja hyväksymiseen.

Pykälän 3 momentissa määriteltäisiin jäsenkuntien edustajien lukumäärä edustajainkokouksessa. Kullekin edustajalle valittaisiin pykälän 4 momentin mukaan varajäsen. Tässä momentissa säädettäisiin myös edustajien äänimäärästä, sitä koskevasta rajoituksesta ja äänimäärän käyttämisestä. Äänimäärää koskeva rajoitus perustuu perustuslakivaliokunnan kannanottoon (PeVL 32/2001), jonka mukaan noudatettava päätöksentekojärjestelmä ei saa antaa yksittäiselle kunnalle yksipuolisen määräämisvallan mahdollistamaa asemaa. Pykälän 5 momentissa säädettäisiin edustajainkokouksen päätösvaltaisuuden edellytyksistä sekä edustajainkokouksen menettelystä ja muutoksenhausta edustajainkokouksen päätökseen.

23 §. Perussopimus ja metropolisopimus. Pykälässä asetettaisiin määräaika, johon mennessä metropolihallinnon perussopimus ja 17 §:ssä tarkoitettu metropolisopimus tulisi hyväksyä. Pykälä sisältäisi myös valtuutussäännöksen, jonka perusteella valtioneuvosto voisi tietyin edellytyksin päättää perussopimuksesta. Perussopimuksen sisällöstä säädetään kuntalain 78 §:ssä. Metropolisopimuksesta säädetään 17 §:n

lisäksi maankäyttö- ja rakennuslain 34 g §:ssä.

Perussopimuksen hyväksymisestä olisi pykälän 1 momentin mukaan päätettävä viimeistään vuoden 201X xxxkuun loppuun mennessä. Jos metropolihallinnon perussopimusta ei olisi solmittu edellä tarkoitettuun ajankohtaan mennessä ja olisi ilmeistä, ettei metropolihallintoa saataisi muutoin perustetuksi, valtioneuvosto päättäisi metropolihallinnon jäsenkuntia kuultuaan kuntalain 78 §:n 3 momentissa ja perussopimuksessa sovittavista asioista siltä osin kuin jäsenkunnat eivät olisi niistä edustajainkokouksessa sopineet. Valtioneuvoston päättämä perussopimus olisi voimassa siihen asti, kunnes jäsenkunnat sopisivat siitä toisin.

Metropolihallinnon perustaminen perustuisi ehdotetun lain säännöksiin, eikä valtioneuvostolla olisi tältä osin harkintavaltaa. Valtioneuvosto voisi päättää ainoastaan perussopimuksen niistä osista, joista metropolihallinnon jäsenkunnat eivät olisi päässeet sopimukseen ja joista säädetään kuntalain 78 §:n 3 momentissa. Valtioneuvoston päätös olisi hallintopäätös, josta saisi valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetyn mukaisesti. Jos asia jouduttaisiin viemään valtioneuvoston päätettäväksi, tarkoituksena on, että asia valtioneuvostolain (175/2003) 12 §:n nojalla yhteiskuntapoliittisen tai taloudellisen merkityksensä vuoksi ratkaistaisiin valtioneuvoston yleisistunnossa. Yleisistunnon tulisi hallinnon yleisten oikeusperiaatteiden mukaisesti ottaa tasapuolisesti huomioon metropolihallinnon jäsenkuntien edut perussopimuksessa sovittavista asioista.

Pykälän 2 momentin mukaan metropolisopimuksesta on, siltä osin kuin se koskee 17 §:ssä tarkoitettuja asioita, päätettävä viimeistään vuoden 201X xxxkuun loppuun mennessä. Säännös velvoittaisi sopimaan vain 17 §:ssä tarkoitetuista asioista, mutta se ei estäisi sopimasta myös niistä asioista, jotka kuuluvat metropolisopimuksen alaan maankäyttö- ja rakennuslain 34 g §:n mukaisesti. Säännöksellä on haluttu turvata

valtion rahoitusosuuden varmistuminen metropolihallinnon käynnistämisvaiheessa.

24 §. Ensimmäiset metropolivaalit. Tarkoituksena on, että ensimmäiset metropolivaalit toimitettaisiin lain voimaantulon jälkeen toimitettavien ensimmäisten kunnallisvaalien yhteydessä. Koska metropolivaltuustoa ja metropolihallitusta ei vielä vaalien aikaan ole, on tarpeen säätää, että ensimmäisiä metropolivaaleja varten Etelä-Suomen aluehallintovirasto asettaisi metropolivaalilautakunnan sekä laatisi ja julkaisisi kuulutuksen metropolivaltuustoon valittavien valtuutettujen määrästä viimeistään kuukauden kuluttua tämän lain voimaan tulosta. Pykälässä ehdotetaan myös säädettäväksi, että vaalien tuloksen tultua vahvistetuksi metropolivaalilautakunta antaisi luettelon metropolivaltuutetuiksi valituista ja heidän varajäsenistään viipymättä tiedoksi myös Etelä-Suomen aluehallintovirastolle, joka luettelon perusteella voisi ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin metropolivaltuuston koolle kutsumiseksi.

25 §. Metropolihallinnon järjestäytyminen. Pykälässä säädettäisiin metropolihallinnon toiminnan järjestämisestä sen jälkeen kun ensimmäinen metropolivaltuusto on valittu.

Pykälän 1 momentin mukaan ensimmäisten metropolivaalien tuloksen vahvistamisen jälkeen uuden metropolivaltuuston olisi viipymättä järjestäydyttävä ja valittava metropolihallitus ja muut tarvittavat toimielimet sekä ryhdyttävä niihin muihin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen metropolihallinnon toiminnan järjestämiseksi. Iältään vanhimman valtuutetun olisi pykälän 2 momentin mukaan kutsuttava metropolivaltuutetut ensimmäiseen kokoukseen ja johdettava siinä puhetta, kunnes valtuuston puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat on valittu. Keskeisin metropolivaltuuston tehtävä tässä yhteydessä olisi metropolihallituksen ja muiden kuntalain 17 §:ssä tarkoitettujen toimielinten valinta, jotta metropolihallinnon operatiivinen toiminta saataisiin mahdollisimman pian täysimääräisesti käyntiin.

26 §. Metropolialueen laajentaminen. Pykälä sisältäisi siirtymäsäännöksen, joka antaisi Porvoole ja Lohjalle mahdollisuuden vapaaehtoisesti liittyä metropolihallinnon jäsenkunnaksi. Liittyvää kuntaa tulisivat ehdotetun säännöksen mukaan koskemaan samat oikeudet ja velvollisuudet kuin metropolihallinnossa lakisääteisesti mukana olevia kuntia. Liittyminen toteutettaisiin käytännössä kuntalain (365/1995) 10 luvussa tarkoitettua perussopimusmenettelyä käyttäen. Liittymiselle asetettaisiin säännöksessä kaksi edellytystä. Ensimmäinen edellytys olisi, että liittymisen tulisi tapahtua viimeistään ehdotetun lain metropolivaaleja koskeissa säännöksissä tarkoitetun ja vuonna 2021 alkavan vaalivuoden alusta lukien. Toinen edellytys olisi, että liittyvä kunta olisi tehnyt päätökset liittymisestä viimeistään 12 kuukautta ennen seuraavan vaalikauden alkua.

27 §. Voimassa olevat viranomaisluvat. Pykälän mukaan Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymälle ja Y:lle ennen ehdotetun lain voimaan tuloa myönnetty viranomaisluvat, jotka koskevat 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä, siirtyisivät ehdotetun lain voimaan tullessa metropolihallinnolle.

28 §. Vireillä olevat asiat. Pykälän mukaan Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymässä ja Y:ssä ehdotetun lain voimaan tullessa vireillä olevat asiat, jotka koskevat 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä, siirtyisivät ehdotetun lain voimaan tullessa metropolihallinnolle.

29 §. Voimassa olevat sopimukset ja sitoumukset. Pykälän mukaan Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymän ja Y:n ennen ehdotetun lain voimaantuloa tekemät 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä koskevat voimassa olevat sopimukset ja sitoumukset sekä niistä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyisivät ehdotetun lain voimaan tullessa metropolihallinnolle.

30 §. Henkilöstö. Pykälän mukaan metropolihallinnon palvelukseen kunnista, kuntayhtymistä ja valtiolta ehdotetun lain voimaan tullessa siirtyvän henkilöstön asemasta säädetään kunnallisesta viranhaltijasta annetussa laissa (304/2003), valtion virkamieslaissa (750/1994) ja työsopimuslaissa (55/2001). Ensisijaisesti tässä yhteydessä tulisivat sovellettaviksi

kunnallisesta viranhaltijasta annetun lain 25 §:n, valtion virkamieslain 5 e ja 5 f §:n sekä työsopimuslain 1 luvun 10 §:n säännökset liikkeenluovutuksesta.

2 Laki metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevien tehtävien hoitamisesta

1 §. Lain soveltamisala. Metropolihallinnosta annetussa laissa tarkoitettu metropolihallinto toimisi pykälän 1 momentin mukaan metropolialueella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 ja joukkoliikennelain (869/2009) mukaisena toimivaltaisena viranomaisena ja hoitaisi metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevat tehtävät siten kuin siitä tässä tai muussa laissa säädetään.

Pykälän 2 momentin mukaan metropolihallinnon toimintaan sovellettaisiin, mitä vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetussa laissa (349/2007) säädetään.

2 §. Metropolihallinnon liikennejärjestelmä- ja joukkoliikennetehtävät. Tämän lain 3 §:ssä kumottavaksi ehdotetun pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain (829/2009) mukaisia pääkaupunkiseudun joukkoliikennetehtäviä hoitaa Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymä. Nämä tehtävät ehdotetaan siirrettäviksi tällä lailla metropolihallinnolle.

Metropolihallinnon olisi pykälän 1 momentin mukaan hoidettava metropolialueen liikennejärjestelmän ja joukkoliikenteen suunnittelu, joukkoliikenteen liikennepalveluiden suunnittelu ja hankinta, joukkoliikenteen taksa- ja lippujärjestelmästä sekä taksoista päättäminen, joukkoliikenteen matkalippujen tarkastus sekä muut sille säädetyt liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevat tehtävät. Sääntely vastaa aineelliselta sisällöltään kumottavaksi ehdotetun pääkaupunkiseudun kuntien

jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain sääntelyä.

Pykälän 2 momentin mukaan metropolihallinnon jäsenkunnat voisivat sopia, että metropolihallinto voi ottaa hoitaakseen metropolialueen jäsenkunnilta muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevia tehtäviä. Sääntely vastaa aineelliselta sisällöltään kumottavaksi ehdotetun pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain sääntelyä. Tällaisia tehtäviä voisivat olla esimerkiksi Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymän nykyiseen perussopimukseen sisältyvät joukkoliikennetehtävät, kuten joukkoliikenteen infrastruktuurin kehittäminen ja ylläpito, joukkoliikenteen tieto- ja viestintätekniisten järjestelmien kehittäminen ja ylläpito sekä joukkoliikenteen markkinointi ja matkustajainformaatio. Myös joukkoliikenteeseen oleellisesti liittyvän liityntäpysäköinnin strategisen tason suunnittelu voisi olla tällainen tehtävä.

Pykälän 3 momentin mukaan metropolihallinnon olisi 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä hoitaessaan oltava tiiviissä yhteistyössä metropolihallinnon jäsenkuntien sekä liikenne- ja viestintäministeriön ja Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa.

Metropolihallinto voisi pykälän 4 momentin mukaan toimialueellaan antaa liikenteenharjoittajalle enintään 15 vuoden ajaksi yksinoikeuden harjoittaa raitiovaunu- ja metroluokan liikennettä. Sääntely vastaa aineelliselta sisällöltään kumottavaksi ehdotetun pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain sääntelyä.

3 §. Voimaantulo. Tarkoituksena on, että ehdotettu laki tulisi voimaan vuoden 201 alusta lukien. Ehdotetulla lailla kumottaisiin pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annettu laki (829/2009) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumottavaksi ehdotetussa laissa säädetyistä jätehuoltotehtävistä ehdotetaan annettavaksi

uusi laki, joka sisältyy tähän esitykseen (3. lakiehdotus).

4 §. Siirtymäsäännökset. Pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain kumoamisen seurauksena pääkaupunkiseudun joukkoliikennetehtäviä hoitava Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymä purkautuisi tämän lain voimaantullessa ja sen tehtävät ja omaisuus sekä niistä koskevat oikeudet ja velvollisuudet siirtyisivät metropolihallinnolle. Pykälässä säädetään kuntayhtymän purkautumisen johdosta tehtävästä loppuselvityksestä sekä omaisuuden, varojen, velkojen ja vastuiden siirrosta. Tätä sääntelyä täydentäisivät metropolihallinnosta annettuun lakiin sisältyvät 27 §:n voimassa olevia viranomaislupia, 28 §:n vireillä olevia asioita, 29 §:n voimassa olevia sopimuksia ja sitoumuksia ja 30 §:n henkilöstö koskevat siirtymäsäännökset.

3 Laki pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa koskevasta yhteistoiminnasta

Esitykseen sisältyvän metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevien tehtävien hoitamisesta annetun lakiehdotuksen (2. lakiehdotus) 3 §:n mukaan pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annettu laki (829/2009) ehdotetaan kumottavaksi. Tämän johdosta kyseisessä laissa jätehuollosta vastaavaa kuntayhtymää (Helsingin seudun ympäristöpalvelut-kuntayhtymä) koskevat säännökset ehdotetaan siirrettäväksi tähän lakiin. Muutosehdotus olisi lainsäädäntötekniinen, eikä siitä aiheutuisi aineellisia muutoksia Helsingin seudun ympäristöpalvelut-kuntayhtymän oikeudelliseen asemaan, tehtäviin tai jäsenkuntiin, lukuunottamatta ilman laadun seuranta, ilmastomuutoksen strategiatyötä sekä seututiedon ylläpitoa ja tuottamista koskevia tehtäviä, jotka ehdotetaan siirrettäviksi kuntayhtymältä metropolihallinnolle.

4 Laki kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta

8 §. Pykälässä säädetään lunastuslupan käsittelyn yhteydessä tapahtuvasta lausuntomenettelystä. Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin metropolihallinto koskeva lisäys.

5 Laki vesilain 3 luvun 5 §:n muuttamisesta

5 §. *Suhde maankäytön suunnitteluun.* Pykälässä säädetään vesitaloushankkeiden lupa-asioiden käsittelyn yhteydessä huomioon otettavista maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitetuista kaavoista. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin metropolikaavaa koskeva lisäys.

6 Laki kiinteistönmuodostamislain 33 §:n muuttamista

33 §. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin metropolikaavaa koskeva lisäys ja pykälän 2 momenttiin lisättäisiin viittaus maankäyttö- ja rakennuslakiin tällä esityksellä lisättävään uuteen 137 a §:ään, jossa säädetään rakennuslupan erityisistä edellytyksistä metropolialueella.

7 Laki metsälain 2 §:n muuttamisesta

2 §. *Soveltamisala.* Pykälässä säädetään lain soveltamisalasta ja sitä koskevista poikkeuksista. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin metropolikaavaa koskeva lisäys, jonka johdosta lakia ei eräin poikkeuksin sovellettaisi metropolikaavan alueella.

8 Laki vesihuoltolain 5 §:n muuttamisesta

5 §. *Vesihuollon yleinen kehittäminen.* Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, jonka mukaisesti metropolihallinto sovittaisi yhteen kuntien vesihuollon kehittämissuunnittelua ja alueellista yleissuunnittelua metropolialueella. Säännöksen tarkoituksena on antaa metropolihallinnolle toimivaltaa alueiden käyttöön liittyvässä vesihuollon strategisessa suunnittelussa. Vastuu vesihuollon järjestämisestä säilyisi edelleen

kunnilla ja vesihuollosta huolehtisivat edelleen vesihuoltolaitokset metropolialueella.

9 Laki joukkoliikennelain muuttamisesta

4 §. *Joukkoliikenteen palvelutason määrittely.* Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös yhteistyöstä metropolihallinnon kanssa. Metropolihallinto korvaisi metropolihallinnosta annetun lain mukaisella metropolialueella maakunnan liiton, joten palvelutason määrittelyä valmistellessaan viranomaisten tulisi toimia tarpeellisilta osin yhteistyössä myös metropolihallinnon kanssa.

12 §. *Reittiliikenneluvan myöntävät viranomaiset.* Pykälän 2 momenttia muutettaisiin siten, että siinä ei enää mainittaisi Hyvinkään kaupunkia viranomaisena, joka myöntää luvan yksinomaan sen alueella harjoitettavaan reittiliikenteeseen. Hyvinkään kaupunki kuuluisi metropolihallintoon, joka hoitaisi jatkossa kaikki joukkoliikenteen toimivaltaisen viranomaisen tehtävät alueellaan.

Pykälän 3 momentin 1 kohtaa muutettaisiin siten, että metropolihallinto myöntäisi reittiliikenneluvan yksinomaan sen toimivalta-alueella harjoitettavaan reittiliikenteeseen. Voimassaolevan lain mukaan luvan myöntävä viranomainen on Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymä toimivalta-alueellaan. Kuntayhtymään nykyisin kuuluvat kunnat kuuluisivat jatkossa metropolihallintoon, joka hoitaisi jatkossa kaikki joukkoliikenteen toimivaltaisen viranomaisen tehtävät alueellaan.

13 §. *Kutsujoukkoliikenneluvan myöntävät viranomaiset.* Pykälän 2 momenttia muutettaisiin siten, että yksinomaan metropolialueella harjoitettavaan kutsujoukkoliikenteeseen luvan myöntäisi metropolihallinto Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymän asemesta. Kuntayhtymään nykyisin kuuluvat kunnat kuuluisivat jatkossa metropolihallintoon, joka hoitaisi jatkossa kaikki joukkoliikenteen toimivaltaisen viranomaisen tehtävät alueellaan.

14 §. *Palvelusopimusasetuksessa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset ja niiden yhteistyö sekä päätös palvelusopimusasetuksen soveltamisesta.* Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että rautatieliikennettä koskevissa asioissa toimivaltainen viranomainen olisi liikenne- ja viestintäministeriö ja metropolialueellaan metropolihallinto Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymän asemesta.

62 §. *Liikennelupien ja sopimusten voimassaoloon liittyvät siirtymäsäännökset.* Pykälän 5 momenttia muutettaisiin siten, että siitä poistettaisiin viittaus Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymän alueeseen ja viitattaisiin sen sijaan kuntiin, jotka kuuluvat ehdotettuun metropolialueeseen.

10 Laki joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta

1 §. *Soveltamisala.* Pykälässä säädetään niistä viranomaisista, joille voidaan myöntää oikeus tarkastusmaksun perimiseen. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä nyt mainittu pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain (829/2009) 3 §:ssä tarkoitettu Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymä muutettaisiin metropolihallinnoksi.

2 §. *Tarkastusmaksun perimisoikeuden saaneiden tahojen välinen yhteistoiminta.* Pykälä ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä nyt mainittu pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain (829/2009) 3 §:ssä tarkoitettu Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymä muutettaisiin metropolihallinnoksi.

11 Laki maantielain muuttamisesta

17 §. *Tien suunnittelu ja alueiden käytön suunnittelu.* Pykälässä säädetään niistä maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitetuista oikeusvaikutteisista kaavoista, jotka on otettava suunnittelussa huomioon. Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin metropolikaava ja 3 momenttiin metropolihallinto.

18 §. *Yleissuunnitelma.* Pykälässä säädetään yleissuunnitelman laatimisvelvoitteesta ja sitä koskevista poikkeuksista. Pykälään tehtäisiin metropolikaavaa koskeva lisäys.

27 §. *Vuorovaikutus.* Pykälässä säädetään muun muassa niistä viranomaisista, joilta tienpitoviranomaisen on pyydettävä yleis- ja tiesuunnitelmasta lausunto. Pykälän 4 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

99 §. *Päätöksenteko.* Pykälässä säädetään tiesuunnitelman hyväksymistä koskevasta päätöksentekomenettelystä. Pykälään tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

104 §. *Päätösten ilmoittaminen muistutuksen tehneille ja viranomaisille.* Pykälässä säädetään muun muassa niistä viranomaisista, joille yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätöksestä on ilmoitettava. Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

105 §. *Muutoksenhaku.* Pykälässä säädetään muun muassa niistä viranomaisista, joilla on oikeus hakea valittamalla muutosta sellaiseen yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätökseen, jonka vaikutukset ulottuvat viranomaisen toimialueelle. Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

12 Laki ratalain muuttamisesta

8 §. *Yleistä rautatien suunnittelusta.* Pykälässä säädetään yhteistyövelvoitteesta tehtäessä yleis- ja ratasuunnitelmia. Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

10 §. *Rautatiealueen suunnittelu ja alueiden käytön suunnittelu.* Pykälässä säädetään yleis- ja ratasuunnittelun käsittelyn yhteydessä huomioon otettavista maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitetuista kaavoista. Pykälän 2 ja 4 momentteihin lisättäisiin metropolikaava sekä 3 momenttiin metropolihallinto.

11 §. *Yleissuunnitelma.* Pykälässä säädetään yleissuunnitelman laatimisvelvoitteesta ja sitä koskevista poikkeuksista. Pykälään tehtäisiin metropolikaavaa koskeva lisäys.

22 §. Vuorovaikutus. Pykälässä säädetään muun muassa niistä viranomaisista, joilta radanpitäjän on pyydettävä yleis- ja ratasuunnitelmasta lausunto. Pykälän 4 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

28 §. Suunnitelmien hyväksyminen. Pykälässä säädetään ratasuunnitelman hyväksymistä koskevasta päätöksentekomenettelystä. Pykälään tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

79 §. Rautatien lakkauttaminen muussa yhteydessä. Pykälässä säädetään muun muassa rautatien lakkauttamista tarkoittavan päätöksen valmistelun yhteydessä tapahtuvasta kuulemismenettelystä. Pykälän 3 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

91 §. Päätösten ilmoittaminen muistutuksen tehneille ja viranomaisille. Pykälässä säädetään muun muassa niistä viranomaisista, joille yleis- ja ratasuunnitelman hyväksymispäätöksestä on ilmoitettava. Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

92 §. Muutoksenhaku. Pykälässä säädetään muun muassa niistä viranomaisista, joilla on oikeus hakea valittamalla muutosta sellaiseen yleis- ja ratasuunnitelman hyväksymispäätökseen, jonka vaikutukset ulottuvat viranomaisen toimialueelle. Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

13 Laki ilmailulain 86 §:n muuttamisesta

86 §. Rakentamislupa-asian käsittelyyn liittyvä kuulemismenettely. Pykälässä säädetään niistä viranomaisista, joille on varattava tilaisuus tulla kuulluiksi lupa-asian valmistelun yhteydessä. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

14 Laki elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain 7 §:n muuttamisesta

7 §. Strateginen suunnittelu ja ohjaus. Pykälässä säädetään muun muassa niistä viranomaisista, joiden kanssa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten strategia-

asiakirja ja strategiset tulostavoiteasiakirjat laaditaan. Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys.

15 Laki alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain muuttamisesta

3 §. Määritelmät. Pykälään lisättäisiin metropolialuetta koskeva määritelmä. Metropolialueella tarkoitettaisiin metropolihallinnosta annetussa laissa tarkoitettua metropolialuetta.

6 §. Alueiden kehittämisen suunnittelu. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan Uudenmaan maakunnassa maakuntasuunnitelmassa ja maakuntaohjelmassa olisi metropolialuetta koskevat erilliset osiot. Tämä menettely on vastaava, mikä Lapin maakunnassa on käytössä saamelaisalueella. Maakuntakaavasta ja metropolikaavasta säädetään maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999).

7 §. Työ- ja elinkeinoministeriön tehtävät. Pykälässä säädetään niistä tahoista, joiden kanssa työ- ja elinkeinoministeriön on tehtävä yhteistyötä valmistellessaan aluekehittämispäätöstä ja kansallisia rakennerahasto-ohjelmia sekä maakuntaohjelmia ja muita kyseisen lain mukaisia kansallisia ohjelmia. Pykälän 3 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskevat lisäykset.

17 §. Maakunnan liiton tehtävät. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, jonka mukaan metropolihallinto toimisi yhteistyössä Uudenmaan liiton kanssa pykälässä säädettyjen tehtävien hoitamisessa lukuun ottamatta pykälän 1 momentin 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä, jotka metropolihallinto hoitaisi metropolialueella.

24 §. Maakunnan yhteistyöryhmä. Maakunnan yhteistyöryhmän jäseniä koskevaan pykälän 4 momentin 1 kohtaan lisättäisiin Uudenmaan maakunnassa metropolihallinto.

28 §. Maakunnan yhteistyöryhmän tehtävät. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin uusi 4 kohta, jonka mukaan maakunnan yhteistyöryhmä käsittelisi maankäyttö- ja

rakennuslaissa tarkoitetun sopimuksen, jotta yhteistyöryhmä voisi ottaa sopimuksen huomioon maakunnan muussa kehittämisessä.

29 §. Valtakunnalliset alueiden kehittämisen painopisteet. Pykälässä säädetään valtioneuvoston aluekehittämispäätöksen ohjausvaikutuksista. Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin metropolihallinto niiden viranomaisten joukkoon, joiden tulee ottaa huomioon aluekehittämispäätös ja edistää sen toteuttamista.

32 §. Maakuntaohjelma. Pykälässä säädetään maakuntaohjelman sisällöstä ja valmistelusta. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin metropolialuetta koskeva lisäys, jonka mukaan Uudenmaan maakunnassa maakuntaohjelmaan sisältyisi metropolialuetta koskeva osa. Lisäksi pykälän 3 momenttiin tehtäisiin metropolihallintoa koskeva lisäys, jonka mukaan Uudenmaan maakunnassa edellä mainitun metropolialuetta koskeva osan valmistelisi metropolihallinto.

45 §. Yhteistyösopimus. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan metropolialueella laadittavasta metropolisopimuksesta säädetään maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999) sekä laissa metropolihallinnosta (/).

16 Laki maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta

Metropolialueen maankäytön suunnittelun keskeinen väline olisi metropolikaava, jonka metropolihallinto laatisi ja hyväksyisi. Metropolikaava keskittyisi metropolialueen kehityksen ja kaavan tavoitteiden kannalta keskeisten kysymysten ratkaisemiseen ja siinä osoitettaisiin metropolialueen maankäytön, asumisen ja liikenteen tulevan kehityksen kokonaiskuva.

Metropolikaava korvaisi alueellaan maakuntakaavan ja se tulisi sovittaa yhteen metropolialueen ulkopuolisen alueen maakuntakaavan kanssa. Metropolikaavaan voisi tarvittaessa sisältyä yleis- tai osayleiskaavan kaltaisia tarkasteluja ja yleiskaavan tai osayleiskaavan tapaan esitettyjä maankäyttöratkaisuja. Tällöin

metropolikaavoitus ohjaisi asemakaavoitusta yleiskaavan sijaan. Toisaalta metropolikaava voi suunnittelutarpeen mukaan olla myös yleispiirteisempi, esimerkiksi maakuntakaavan tapaan. Samassa kaavassakin voisi olla suunnittelutarpeen mukaan esitystavaltaan ja sisällöltään erilaisia osia.

Metropolikaavan tarkoituksena olisi metropolialueen ympäristöllisesti, taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti kestävä kehityksen vahvistaminen edistämällä erityisesti yhdyskuntarakenteen ja liikennejärjestelmän toimivuutta ja taloudellisuutta, asumistarpeita vastaavan asuntotuotannon ja elinkeinoelämän kehittämisen edellytyksiä sekä sosiaalisesti tasapainoisen elinympäristön kehittämistä.

Metropolikaavassa esitettäisiin metropolialueen maankäytön, yhdyskuntarakenteen, liikennejärjestelmän, asumisen ja maapolitiikan kehittämisen periaatteet ja tavoitteet. Kaavassa osoitettaisiin lisäksi metropolialueen merkittävät asumisen, elinkeinotoimintojen ja muiden toimintojen sekä niiden kehittämisen kanssa yhteen sovitettut liikenteen ratkaisut.

Metropolikaavan tehtävät edellyttävät, että kaava laaditaan tiiviissä vuorovaikutuksessa asukkaiden ja muiden osallisten kanssa. Kaavoitusmenettelyä ja vuorovaikutusta sääntelevät pääasiassa maankäyttö- ja rakennuslain 8 luvun säännökset, joita tarpeellisilta osin ehdotetaan tarkistettaviksi. Metropolikaavan laadinnassa korostuu erityisesti yhteistyön tarve metropolihallinnon, alueen kuntien ja kaavan kannalta keskeisten valtion viranomaisten kesken. Metropolikaavan merkitys metropolialueen maankäytön, asumisen ja liikenteen ratkaisujen yhteensovittamisessa ja toteuttamisen ohjaamisessa korostavat yhteistyön tärkeyttä. Tämän vuoksi ehdotetaan, että kaavan laadintaa ohjaisi metropolihallinnon ohella yhteistyöryhmä, jossa edellä mainitut tahot olisivat edustettuina. Yhteistyöryhmän asettaisi ympäristöministeriö.

Maankäyttö- ja rakennuslaissa eri kaavamuotojen tehtävistä, kaavan laatimisesta ja hyväksymisestä,

sisältövaatimuksista, esitystavasta, kaavamääräyksistä ja oikeusvaikutuksista säädetään kunkin kaavamuodon osalta omassa luvussaan. Metropolikaavaa koskevat vastaavat säännökset ehdotetaan otettaviksi uuteen 4 a lukuun. Tässä luvussa säädettäisiin myös metropoliosopimuksesta, joka olisi metropolikaavan keskeinen toteuttamisväline.

Metropolialueen yhdyskuntarakenteen hajautumisen estämiseksi esitetään, että metropolialue olisi kokonaisuudessaan suunnittelutarvealuetta. Vuosina 2009 - 2013 metropolialueen kunnat myönsivät yhteensä 2 238 suunnittelutarveratkaisua. Suunnittelutarveratkaisu voitaisiin metropolialueella myöntää vain erityisestä syystä. Lähtökohtana olisi, että rakentaminen perustuisi kaavaan. Suunnittelutarveasioiden käsittely ehdotetaan siirrettäväksi metropolihallinnolle. Näin menettelytavat ja -käytännöt suunnittelemattoman rakentamisen sijoittumisissa yhdenmukaistuisivat, kun sama viranomaisen ratkaisisi asian koko metropolialueella.

4 §. *Alueiden käytön suunnittelujärjestelmä.* Pykälään lisättäisiin uusi 3 momentti, jossa todettaisiin metropolihallinnosta annetun lain mukaisen alueen uusi kaavamuoto, metropolikaava. Metropolikaavassa osoitettaisiin alueiden käytön yleispiirteet metropolihallinnosta annetun lain mukaisella alueella. Alueeseen kuuluisi metropolihallinnosta annetun lain mukaisesti Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen, Sipoo, Kerava, Tuusula, Järvenpää, Kirkkonummi, Vihti, Nurmijärvi, Mäntsälä, Hyvinkää ja Pornainen. Lisäksi Lohjalla ja Porvoolla olisi mahdollisuus laissa säädetyin edellytyksin liittyä metropolihallinnon jäsenkunnaksi.

Metropolikaavan tehtävät ja tarkoitus esitettäisiin yksityiskohtaisemmin metropolikaavaa koskevassa uudessa 4 a luvussa.

7 §. *Kaavoituskatsaus.* Pykälään lisättäisiin metropolihallinnon perustamisesta johtuvat muutokset. Kaavoituskatsauksessa tulisi metropolialueen kunnissa ottaa esille myös metropolihallinnossa vireillä olevat tai

vireille tulevat asiat, joilla on merkitystä asianomaisen kunnan kannalta.

Nykyisin pykälän 1 momenttiin sisältyy säännös siitä, että kaavoituskatsauksen yhteydessä on kysynnän sitä edellyttäessä arvioitava asumiseen varattujen tonttien riittävyttä. Säännös velvoittaa tällaisen arvioinnin ottamisen kaavoituskatsaukseen silloin, kun asuntojen kysyntä alueella on voimakasta. Lähinnä tällainen tilanne on väestöltään kasvavissa kunnissa, joissa tarve uudelle asunto-rakentamiselle on voimakasta. Säännöksellä tavoitellaan sitä, että kunnissa säännöllisesti kiinnitettäisiin huomiota hyvään maapolitiikan hoitamiseen. Asuntotonttien riittävyydellä on suora kytkentä sekä tulevan kaavoituksen että mahdollisesti jo olemassa olevien kaavojen toteuttamismahdollisuuksien edistämisen tarpeeseen. Momenttiin lisättäisiin velvoite, jonka mukaan metropolialueella kaavoituskatsaukseen olisi aina liitettävä arvio asumiseen varattujen tonttien riittävydestä. Metropolialue muodostaisi Suomessa erityisen asuntomarkkina-alueen ja paine väestönkasvulle on koko maan tasolla suurinta. Tämän vuoksi olisi perusteltua, että metropolialueen kunnat laativat vuosittaisen kaavoituskatsauksen yhteydessä arvion asuntotonttien riittävydestä.

16 §. *Suunnittelutarvealue.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan metropolihallinnosta annetun lain mukainen metropolialue olisi suunnittelutarvealuetta.

Pyrkimyksenä suunnittelutarvesääntelyssä on, että suunnittelutarvealueen piiriin kuuluisi sellainen maankäyttö, joka suunnittelemana aiheuttaisi taloudellisesti, yhdyskuntarakenteellisesti tai ympäristöllisesti haitallista kehitystä. Metropolialueelle on tyypillistä tiivis väestörakenne ja rakentaminen. Metropolialueen suunnitteleman maankäyttö on omiaan aiheuttamaan tällaista edellä selostettua haitallista kehitystä. Tästä syystä metropolialue olisi kokonaisuudessaan suoraan lain nojalla suunnittelutarvealuetta. Pääsääntöisesti metropolialueen rakentamisen tulisi perustua asema-kaavaan.

Voimassa olevaan 4 momenttiin, joka siirtyisi 5 momentiksi, lisättäisiin viittaus

uuteen 137 a §:ään. Rakennuslupa voitaisiin erityisestä syystä myöntää metropolialueen suunnittelutarvealueella ehdotetun 137 a §:n nojalla. Rakennusluvan erityiset edellytykset metropolialueen suunnittelutarvealueella määräytyisivät samoin kuten muuallakin Suomessa ja niistä säädetään 137 §:ssä.

17 §. Asianomaisen ministeriön tehtävät. Asianomaisella ministeriöllä tarkoitetaan maankäyttö- ja rakennuslaissa ympäristöministeriötä, jollei asetuksella toisin säädetä. Selkeyden vuoksi pykälän sanamuotoa muutettaisiin siten, että sana asianomainen ministeriö korvattaisiin sanalla ympäristö-ministeriö. Ympäristöministeriölle kuuluu maakuntakaavan edistäminen, ohjaus ja valvonta. Vastaava tehtävä säädettäisiin ympäristöministeriölle koskien metropolikaavoitusta.

19 a §. Metropolihallinnon tehtävät. Lakiin lisättäisiin uusi pykälä, jossa säädettäisiin metropolihallinnon maankäyttöön ja rakentamiseen liittyvästä tehtävästä. Metropolihallinnon tämän lain mukainen tehtävä olisi metropolialueen maankäytön ohjaus. Metropolihallinto laatisi metropolikaavan ja pitäisi sitä ajan tasalla sekä olisi sopimusosapuolena metropolisopimuksessa. Metropolihallinto myös ratkaisisi suunnittelutarveasiat. Metropolialueen aluerajauksesta ja metropolihallinnon muista tehtävistä säädettäisiin laissa metropolihallinnosta.

28 §. Maakuntakaavan sisältövaatimukset. Maakuntakaava on voimassa olevan lain mukaan mahdollisuuksien mukaan sovitettava yhteen maakunta-kaava-alueeseen rajoittuvien alueiden maakuntakaavoituksen kanssa. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen lisättäisiin yhteensovittamisvaatimus myös kaava-alueeseen rajoittuvan metropolikaavan kanssa.

4 a Luku. Metropolikaava

34 a §. Metropolikaavan tarkoitus. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi metropolikaavan tarkoituksesta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, mitä tarkoitusta varten metropolikaava laaditaan. Metropolikaavan tarkoituksena olisi

metropolihallinnosta annetun lain mukaisen metropolialueen ympäristöllisesti, taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti kestävä kehityksen vahvistaminen edistämällä erityisesti yhdyskuntarakenteen ja liikennejärjestelmän toimivuutta ja taloudellisuutta, asumistarpeita vastaavan asuntotuotannon ja elinkeinoelämän kehittämisen edellytyksiä sekä sosiaalisesti tasapainoisen elinympäristön kehittämistä. Metropolikaavassa korostuisi yhdyskuntarakenteen ja maankäytön ohjaamisen lisäksi erityisesti maankäytön, liikenteen, asumisen ja muiden toimintojen yhteensovittamisen näkökulma.

Pykälän 2 momentin mukaan metropolikaavassa esitettäisiin seudun maankäytön, yhdyskuntarakenteen, liikennejärjestelmän, asumisen ja maapolitiikan kehittämisen periaatteet ja tavoitteet. Muihin kaavamuuoihin nähden metropolikaavassa korostuisi uutena painotuksena seudullisen maapolitiikan periaatteiden ja tavoitteiden esittäminen. Tämä vahvistaisi metropolikaavan merkitystä metropolialueen yhtenäisten maapoliittisten linjausten määrittelyssä. Kehittämisperiaatteiden ja tavoitteiden pohjalta metropolikaavassa osoitettaisiin metropolialueen merkittävät asumisen, elinkeino-toimintojen ja muiden toimintojen alueet ja niiden kehittämisen kanssa yhteen sovitettut liikenteen ratkaisut. Nämä muodostaisivat metropolikaavan keskeiset yhdyskuntarakenteelliset ratkaisut.

Metropolikaavassa korostuisi myös muita kaavamuuoja voimakkaammin kaavan toteuttamisen ohjaaminen. Tätä koskeva säännös kaavan toteuttamisperiaatteiden, toteuttamistoimenpiteiden ja eri alueiden toteuttamisjärjestyksen esittämisestä ehdotetaan otettavaksi pykälän 3 momenttiin.

Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös valtakunnallisten ja metropolialuetta koskevien muiden tavoitteiden huomioon ottamisesta metropolikaavaa laadittaessa sekä metropolikaavan tehtävästä eri tavoitteiden yhteensovittamisessa. Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet olisi metropolikaavaa laadittaessa otettava huomioon kuten muussakin kaavoituksessa.

Metropolikaavalla olisi keskeinen asema valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden toteuttamisen turvaamisessa ja tavoitteiden konkretisoimisessa alueidenkäytön ratkaisuksi. Metropolikaavan merkitystä tältä osin korostaisi se, että metropolialueella ei enää laadittaisi maakuntakaavaa.

34 b §. Metropolikaavan laatiminen ja hyväksyminen. Ehdotetun 1 momentin perusteella metropolikaavan laatimisesta, kaavan pitämisestä ajan tasalla ja sen kehittämisestä huolehtisi metropolihallinto.

Metropolikaavan laatimisen lähtökohtana tulisi olla metropolialueen keskeiset seudulliset tarpeet kattava kokonaismetropolikaava. Metropolikaava voitaisiin kuitenkin laatia myös vaiheittain tai osa-alueittain samaan tapaan kuin maakuntakaava ja yleiskaava. Tällainen kaava voisi koskea joko tiettyjä asiakokonaisuuksia tai tiettyjä metropolialueen osa-alueita. Tällä tavalla metropolikaavan laatimisvelvollisuus voitaisiin joustavasti sovittaa kulloinkin ajankohtaisiin suunnittelutarpeisiin. Vaiheittainen tai osa-alueittainen laatiminen mahdollistaisi myös metropolikaavan joustavan pitämisen ajan tasalla. Tarkoitus on, että metropolikaavoitus ja varsinkin metropolikaavan toimeenpano-osan laatiminen ja tarkistaminen muodostaisivat jatkuvan suunnitteluprosessin, jonka painopistealueet määräytyisivät kulloinkin ajankohtaisien tarpeiden pohjalta. Vaiheittain tai osa-alueittain laadittavan metropolikaavan tulisi aina perustua metropolialuetta koskevaan riittävään kokonaisnäkemykseen.

Metropolikaavan tehtävät edellyttävät, että kaava laaditaan tiiviissä yhteistyössä metropolihallinnon, alueen kuntien, kaavan kannalta keskeisten valtion viranomaisten ja muiden kaavan kannalta keskeisten tahojen kanssa. Erityisesti metropolikaavan asema metropolialueen maankäytön, asumisen ja liikenteen ratkaisujen yhteensovittamisessa ja metropolikaavan merkitys toteuttamisen ohjaamisessa esimerkiksi valtion liikenneinvestointien osalta korostavat tällaisen yhteistyön tärkeyttä. Tämän vuoksi pykälän 3 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös metropolikaavan laadintaa ohjaamaan asetettavasta yhteisestä

toimielimestä, jossa metropolihallinnon lisäksi olisivat edustettuina ainakin ympäristöministeriön sekä liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalat. Laissa ei ehdoteta tarkemmin säädettäväksi tällaisen toimielimen kokoonpanosta, tehtävistä tai toiminnasta, vaan se jäisi osapuolten keskinäisen sopimisen varaan. Toimielimen asettaisi ympäristöministeriö. Toimielimenä voisi esimerkiksi olla asianomaisten tahojen muitakin yhteistyökysymyksiä metropolialueella käsittelevä yhteistyöelin.

Metropolikaavan hyväksyisi metropolihallinnon ylin päättävä elin, metropolivaltuusto.

34 c §. Rakennuskielto metropolikaavaa laadittaessa. Metropolikaavan laatimiseen liittyisi esityksen mukaan samankaltainen rakennuskieltojärjestelmä kuin yleiskaavan laatimiseen.

Metropolihallinto voisi määrätä alueelle rakennuskiellon, kun metropolikaavan laatimisesta tai muuttamisesta on päätetty. Rakennuskielto olisi voimassa enintään viisi vuotta, mutta metropolihallinto voisi kaavoituksen keskeneräisyyden vuoksi pidentää tätä aikaa enintään viidellä vuodella. Yleiskaavan laatimista koskevasta 38 §:n 2 momentin säännöksestä poiketen voimassaoloaikaa ei tämän jälkeen enää voitaisi jatkaa. Metropolikaavan tehtävän on katsottava edellyttävän, että metropolikaava tai sen muutos voidaan hyväksyä viimeistään kymmenen vuoden kuluessa siitä, kun kaavan laatimisesta tai muuttamisesta on päätetty.

Kaavan laatimisen ajaksi määrätty kielto olisi ehdotetun 3 momentin mukaan voimassa myös alueella, jolle on hyväksytty metropolikaava tai sen muutos, kunnes hyväksymispäätös on saanut lain-voiman.

34 d §. Metropolikaavan sisältövaatimukset. Maankäyttö- ja rakennuslain 5 §:ssä säädetään kaikkia kaavamuotoja koskevista alueiden käytön suunnittelun tavoitteista. Nämä tavoitteet koskevat myös metropolikaavoitusta.

Alueiden käytön suunnittelun tavoitteita toteuttavista kaavojen sisältövaatimuksista säädetään laissa kunkin kaavamudon osalta erikseen.

Metropolikaavan sisältövaatimuksista ehdotetaan säädettäväksi

34 d §:ssä. Sisältövaatimuksia koskevan säännöksen soveltamista ohjaavat osaltaan 5 §:ssä säädetty alueiden käytön suunnittelun tavoitteet ja 34 a §:ään ehdotetut säännökset metropolikaavan tarkoituksesta.

Metropolikaavan sisältövaatimusten lähtökohtana olisi, että kaavaa laadittaessa on otettava huomioon kaavan tarkoitus metropolialueen kehityksen ohjaamisessa sekä metropolialueen oloista johtuvat erityiset tarpeet. Tästä ehdotetaan säädettäväksi pykälän 1 momentissa. Samoin 1 momenttiin ehdotetaan otettavaksi metropolikaavan keskeiset sisällölliset tavoitteet kokoava säännös, jonka mukaan kaavaa laadittaessa on erityisesti katsottava, että merkittävä rakentaminen sijoitetaan ensisijaisesti joukkoliikenteellä, erityisesti raideliikenteellä hyvin saavutettaville alueille, olemassa olevaan yhdyskuntarakenteeseen sekä keskusverkkoon tukeutuen.

Metropolikaavan keskeiset erityiset sisältövaatimukset ehdotetaan otettaviksi pykälän 2 momenttiin. Koska metropolikaava korvaisi metropolialueella maakuntakaavan ja joissakin tilanteissa myös yleiskaavan, osa ehdotetuista metropolikaavan sisältövaatimuksista vastaisi maakuntakaavan ja yleiskaavan sisältövaatimuksia.

Keskeiset sisältövaatimukset edellyttävät metropolikaavaa laadittaessa otettavaksi erityisesti huomioon ensinnäkin maankäytön, asumisen, liikenteen ja muiden toimintojen yhteensovittamisen, yhdyskuntarakenteen ja liikennejärjestelmän toimivuuden, taloudellisuuden ja ekologisen kestävyyden sekä olemassa olevan yhdyskuntarakenteen ja yhdyskuntarakenteen eheyttämisen vaatimukset. Myös mahdollisuudet ilmastonmuutoksen hillintään ja ilmastonmuutokseen varautumiseen on otettava huomioon. Niiden huomioon ottaminen liittyy metropolikaavaa laadittaessa erityisesti yhdys-kuntarakennetta ja liikennejärjestelmää koskeviin ratkaisuihin.

Metropolikaavassa tulee erityisesti ottaa huomioon myös hyvän elinympäristön toteuttamisen mahdollisuudet, riittävän asuntotuotannon edellytykset ja muut asumisen tarpeet sekä palveluverkon

kehittämisen tarpeet ja palvelujen saavutettavuus.

Myös yhdyskuntateknisen huollon järjestämisen seudullisten periaatteiden ja ratkaisujen osoittaminen sekä vesi- ja maainesvarojen kestävän käytön edellytysten turvaaminen ovat keskeisiä metropolikaavassa huomioon otettavia vaatimuksia.

Seudun elinkeinoelämän toimintaedellytysten huomioon ottaminen ehdotetaan maakuntakaavan ja yleiskaavan sisältövaatimusten tapaan erikseen mainittavaksi huomioon otettavana näkökulmana. Luonnollisesti myös useat muut ehdotetut sisältövaatimukset ovat keskeisiä elinkeinoelämän toimintaedellytysten kehittämisen kannalta.

Myös maiseman, luonnonarvojen ja kulttuuriperinnön vaaliminen sekä virkistykseen soveltuvien alueiden riittävyys olisi erityisesti otettava huomioon metropolikaavaa laadittaessa. Virkistysalueiden riittävyyden ohella myös viheralueverkoston jatkuvuus ehdotetaan erikseen todettavaksi metropolikaavan sisältövaatimuksena. Viheralueverkosto sisältää myös ekologisen ulottuvuuden, millä on erityisesti merkitystä kasvavilla kaupunkiseuduilla, joissa luonnonympäristöön kohdistuu voimakkaita muutospaineita.

Kaavan toteuttamisen ohjaaminen korostuu metropolikaavan tehtävänä muita yleispiirteisiä kaava-muotoja voimakkaammin. Tämän mukaisesti 2 momenttiin ehdotetaan erityisesti huomioon otettavaksi sisältövaatimukseksi myös kaavan toteuttamistoimenpiteiden tarkoituksenmukainen ajoittaminen ja yhteensovittaminen. Tämä näkökulma korostuu myös jäljempänä ehdotettavissa metropolikaavan toimeenpano-osaa, metropolikaavan määräyksiä ja metropolisopimusta koskevissa säännöksissä.

Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan otettavaksi viittaussäännös valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden huomioon ottamisesta metropolikaavaa laadittaessa. Säännös viittaisi lain 24 §:ään, jossa säädetään valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden huomioon

ottamisesta alueiden käytön suunnittelussa ja valtion viranomaisten toiminnassa. Metropolikaava olisi metropolialueella keskeinen maankäyttöä ja liikennejärjestelmän kehittämistä koskeva suunnitelma valtakunnallisten tavoitteiden toteutumisen kannalta. Momenttiin otettaisiin myös säännös metropolikaavan sovittamisesta yhteen metropolialueeseen rajoittuvan alueen maakuntakaavoituksen kanssa. Tämä vastaisi 28 §:n säännöstä eri alueiden maakuntakaavoituksen keskinäisestä yhteensovittamisesta.

Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan otettavaksi maakuntakaavan sisältövaatimuksia vastaava säännös, jonka mukaan luonnonsuojelulaissa tarkoitettujen luonnonsuojeluohjelmien ja -päästösten sekä maisema-alueita koskevien perustamispäätösten tulisi olla ohjeena kaavaa laadittaessa.

Pykälän 5 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan kaavan toteuttamisen vaikutukset on selvitettävä ja kaavan sisältövaatimukset otettava huomioon sillä tavalla kuin laadittavan metropolikaavan tehtävä ja tavoitteet edellyttävät. Koska metropolikaavoja laadittaisiin erilaisissa tilanteissa ja erilaisia tarpeita varten, eivät kaikki lakiin ehdotetut sisältövaatimukset voisi kaikissa tilanteissa vaikuttaa harkintaan samalla painoarvolla. Tämä vastaisi lakiin jo maakuntakaavan ja yleiskaavan osalta sisältyvää periaatetta. Momenttiin ehdotettu säännös ohjaisi myös kaavaan liittyvien selvitysten ja kaavan vaikutusten arviointien kohdentamista kussakin kaavahankkeessa ratkaistaviin keskeisiin kysymyksiin. Metropolikaavan keskeinen tehtävä on ohjata erityisesti alueen merkittävien toimintojen sijoittamista, yhdyskuntarakenteen kehittämistä sekä maankäytön, asumisen ja liikenteen yhteensovittamista. Tämän vuoksi erityisesti näitä koskevien sisältövaatimusten huomioon ottaminen ja niihin kohdistuvien vaikutusten selvittäminen korostuvat metropolikaavaa laadittaessa.

Pykälän 6 momenttiin otettaisiin säännös, jonka mukaan metropolikaavan toteuttamistoimenpiteitä ja niiden ajoitusta määriteltäessä on pidettävä silmällä kaavan toteuttamisesta kunnalle ja muille kaavaa

toteuttaville tahoille aiheutuvia kustannuksia. Kaavaa laadittaessa olisi tällöin punnittava kaavan tavoitteita, sisältöä ja kaavasta metropolialueen kehitykselle saatavaa hyötyä myös suhteessa kaavan toteuttamisesta aiheutuviin kustannuksiin. Ehdotettu säännös saattaa eri tilanteissa vaikuttaa esimerkiksi siihen, millä tavoin kaavan toteuttamista ohjataan kaavaan otettavilla määräyksillä ja miltä osin toteuttamisesta ja eri tahojen toteutusvastuusta sovitaan metropolisopimuksessa. Samoin 6 momenttiin ehdotetaan myös otettavaksi maanomistajan oikeusaseman huomioon ottamista koskeva säännös, joka vastaisi lakiin maakuntakaavan ja yleiskaavan osalta jo sisältyvää säännöstä.

34 e §. Metropolikaavan esitystapa. Metropolikaavaan kuuluisivat suunnitelmaosa ja toimeenpano-osa. Kaavaan kuuluisivat muiden kaavamuotojen tapaan myös kaavamääräykset ja -merkinnät. Kaavamääräyksistä ehdotetaan säädettäväksi erikseen 34 h §:ssä.

Metropolikaavan suunnitelmaosa sisältäisi metropolialueen pitkän aikavälin tavoitteet ja merkittävät ratkaisut yhdyskuntarakenteen, liikennejärjestelmän ja muiden toimintojen kehittämisestä. Suunnitelmaosa esitettäisiin kartalla, mutta esimerkiksi pitkän aikavälin tavoitteita voitaisiin luonnollisesti esittää myös sanallisesti.

Metropolikaavan toimeenpano-osassa esitettäisiin kaavan toteuttamisperiaatteet, lähivuosien kehittämiskohteet ja toteuttamistoimenpiteet sekä toteuttamisjärjestys ja toteutuksen ajoitus kaavan tarkoituksen edellyttämällä tavalla. Toimeenpano-osa voisi olla osittain tai kokonaan tekstimuotoinen, mutta siihen voisi tarpeen mukaan sisältyä myös karttaesityksiä. Toimeenpano-osan lisäksi kaavan toteuttamista ohjaisi metropolisopimus, josta säädettäisiin 34 g §:ssä.

Metropolikaava voisi olla esitystavaltaan suunnittelutarpeen ja kaavan sisällön mukaan eri alueilla erilainen.

Metropolikaavaan liittyisi muiden kaavamuotojen tapaan myös kaavaselostus, jossa esitettäisiin kaavan tavoitteiden, eri vaihtoehtojen ja niiden vaikutusten sekä ratkaisujen perusteiden arvioimiseksi

tarpeelliset tiedot. Kaavaselostuksen sisällöstä säädettäisiin tarkemmin valtioneuvoston asetuksella, kuten muidenkin kaavamuuojen osalta on menetelty.

34 f §. *Metropolikaavan toimeenpano-osan voimassaoloaika.* Pykälässä säädettäisiin metropolikaavan toimeenpano-osan voimassaoloajasta.

Tarkoitus on, että metropolikaavoitus ja varsinkin metropolikaavan toimeenpano-osan laatiminen ja tarkistaminen muodostaisivat jatkuvan suunnitteluprosessin, jonka painopistealueet määräytyisivät kulloinkin ajankohtaisten suunnittelutarpeiden pohjalta. Toimeenpano-osassa painottuisivat lähivuosien kehittämiskohteiden ja toteuttamistoimenpiteiden, toteuttamisjärjestyksen ja toteutuksen ajoituksen määrittely. Toimeenpano-osan tehtävien ja suunnitteluprosessin jatkuvuuden kannalta olisi perusteltua, että laissa määriteltäisiin toimeenpano-osan voimassaoloaika. Toimeenpano-osan voimassaoloaika olisi enintään kahdeksan vuotta. Metropolikaavassa voitaisiin kuitenkin toimeenpano-osan tai sen tietyn määräyksen voimassaoloaika määrätä lyhyemmäksi.

34 g §. *Metropolisopimus.* Pykälään ehdotetaan otettavaksi säännökset metropolisopimuksesta, jossa sovittaisiin kaavan toteuttamiseksi tarpeellisista metropolihallinnon, valtion, kuntien ja muiden keskeisten toteuttajatahojen toimenpiteistä metropolikaavan toteuttamiseksi. Metropolisopimuksessa sovittaisiin myös kaavan toteuttamistoimenpiteiden ajoituksesta. Metropolihallinnosta annetun lain 17 §:ää sisältyy metropolisopimuksen sisältöä täydentävä säännös, jonka mukaan metropolisopimuksessa olisi, tässä pykälässä säädetyn lisäksi, sovittava metropolihallinnon tehtävien hoitamisen rahoittamista koskevista periaatteista metropolihallinnon, sen jäsenkuntien ja valtion kesken sekä valtion rahoitusosuudesta. Esityksen mukaan sopimus olisi tältä osin tehtävä hallituksen toimikaudeksi ja sen sisältöä tarkistettaisiin tarvittaessa vuosittain.

Metropolisopimus olisi keskeinen väline metropolikaavan toteuttamisessa. Sopimus täydentäisi metropolikaavan toimeenpano-osassa annettavia määräyksiä. Tämän vuoksi pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että metropolisopimusta laadittaessa otetaan huomioon, mitä metropolikaavan toimeenpano-osassa määrätään kaavan toteuttamisesta. Tarkoituksena on, että työnjako metropolikaavan toimeenpano-osassa annettavien määräysten ja metropolisopimuksen välillä voi olla joustava siten, että kaavaa laadittaessa voidaan harkita, miltä osin toteuttamista ohjataan toimeenpano-osan määräyksillä ja miltä osin metropolisopimuksella. Kaavan toteuttamista koskevia toimeenpano-osan määräyksiä ja metropolisopimuksen sisältöä harkittaessa on erityisesti kiinnitettävä huomiota 34 d §:ään ehdotetun 6 momentin säännökseen, jonka mukaan metropolikaavan toteuttamistoimenpiteitä ja niiden ajoitusta määriteltäessä on pidettävä silmällä kaavan toteuttamisesta kunnalle ja muille kaavaa toteuttaville tahoille aiheutuvia kustannuksia. Toisaalta on kiinnitettävä huomiota siihen, että kaavan ohjausvaikutusten ja osallisten vaikutusmahdollisuuksien kannalta olisi perusteltua, että kaavan keskeiset toteutusperiaatteet ja toimenpiteet määritellään riittävästi jo kaavassa eikä niitä jätetä pelkästään metropolisopimuksessa sovittaviksi.

Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös metropolisopimuksen valmistelua koskevasta tiedottamisesta ja tilaisuuden varaamisesta osallisille lausua mielipiteensä valmisteltavasta sopimuksesta. Valmisteltavan sopimuksen lähtökohdista, tavoitteista ja sisällöstä tulisi tiedottaa osallisten tiedonsaannin kannalta sopivalla tavalla ja osallisille tulisi valmisteltavan sopimuksen tarkoituksen ja merkityksen kannalta sopivalla tavalla varata mahdollisuus esittää mielipiteensä asiasta. Jos metropolisopimusta valmistellaan samaan aikaan kun kaavan laatiminen on vireillä, sopimuksen valmistelusta tulisi tiedottaa ja tilaisuus mielipiteen esittämiseen järjestää kaavan laatimisen yhteydessä. Tämä koskisi erityisesti metropolikaavan laadintaa, mutta

metropoliosopimuksen valmistelu voisi ajallisesti ja siten myös tiedottamisen ja mielipiteiden ilmaisemisen osalta liittyä myös yleis-kaavan tai asemakaavan laatimiseen. Osallisten määrittelyssä noudatettaisiin soveltuvin osin, mitä 62 §:ssä säädetään kaavoitukseen osallisista.

Metropoliosopimus muistuttaisi sisällöltään Helsingin seudulla ja eräillä muilla kaupunkiseuduilla laadittuja MAL-aiesopimuksia. Tarkoituksena on kuitenkin, että metropoliosopimus olisi aiesopimuksia voimakkaammin osapuolia sitova. Sopimuksen sitovuutta voisi korostaa esimerkiksi se, että valtion metropolialueelle suunnattavan liikenne- ja muun infrarahoituksen myöntäminen riippuisi metropolihallinnon tai kuntien tehtäväksi metropoliosopimuksessa sovittujen toimenpiteiden toteutumisesta. Metropoliosopimuksessa voitaisiin sopia myös muista kuin metropolikaavan toteuttamiseen välittömästi liittyvistä metropolialueen kehittämistoimenpiteistä.

34 h §. Metropolikaavamääräykset. Metropolikaavassa annettavista kaavamääräyksistä ehdotetaan säädettäväksi osittain samaan tapaan kuin maakuntakaavan ja yleiskaavan määräyksistä on säädetty ottaen kuitenkin huomioon metropolikaavan erityispiirteet.

Metropolikaavassa voitaisiin antaa määräyksiä, jotka kaavan tarkoitus ja sisältövaatimukset huomioon ottaen ohjaisivat yksityiskohtaisempaa suunnittelua, rakentamista ja kaavan muuta toteutusta. Metropolikaavan erityispiirteenä maakuntakaavaan ja yleiskaavaan verrattuna korostuisi voimakkaampi toteuttamistoimenpiteiden ja niiden ajoituksen ohjaaminen. Metropolikaavassa annettavat toteutusta ohjaavat määräykset voisivat koskea esimerkiksi yleis- ja asemakaavoituksen ajoitusta ja eri toimintojen mitoitusta. Määräykset voisivat myös koskea esimerkiksi liikennehankkeiden ja muiden rakentamis- ja kehittämishankkeiden sekä kaavan muiden toteuttamistoimenpiteiden periaatteita, toteuttamisjärjestystä ja ajoitusta.

Metropoliosopimuksella kaavan toteuttamisen osapuolet voivat sopia

tarkemmin eri toimijoiden toimenpiteistä kaavan toteuttamiseksi.

Metropolikaavassa voitaisiin antaa myös haitallisten ympäristövaikutusten estämistä tai rajoittamista koskevia määräyksiä, vähittäiskaupan laatua ja kokoa koskevia määräyksiä ja suojelumääräyksiä erityisten ympäristöarvojen suojelemiseksi.

34 i §. Metropolikaavan oikeusvaikutukset muuhun suunnitteluun ja viranomaistoimintaan. Metropolikaavan keskeiset oikeusvaikutukset kohdistuisivat kuntien kaavoitukseen sekä muuhun kuntien, metropolihallinnon ja valtion viranomaisten alueiden käyttöä sekä asunto-olojen ja liikennejärjestelmän kehittämistä koskevaan viranomaistoimintaan. Metropolikaavan tehtävän ja tavoitteiden kannalta on tarpeen, että sen ohjausvaikutus kuntien kaavoitukseen ja muuhun viranomaistoimintaan määriteltäisiin täsmällisemmin kuin maakuntakaavan ja yleiskaavan ohjausvaikutus.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että metropolikaava ja sen toteuttamista koskevat määräykset on otettava huomioon ja metropolikaavan toteuttamista on edistettävä laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa ja asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi. Säännös koskee maankäyttö- ja rakennuslain mukaista päätöksentekoa. Muilla toimenpiteillä alueiden käytön järjestämiseksi tarkoitetaan esimerkiksi rakennusjärjestyksen laatimista ja muuttamista.

Pykälän 1 momentin ehdotettu sanamuoto ”on otettava huomioon” merkitsee, että metropolikaavan ohjausvaikutus yksityiskohtaisempaan kaavoitukseen olisi voimakkaampi kuin mitä maakuntakaavan ja yleiskaavan kohdalla laissa käytetyn sanamuodon, jonka mukaan nämä kaavat ”ovat ohjeena” laadittaessa ja muutettaessa yksityiskohtaisempia kaavoja, on katsottu edellyttävän. Maakunta-kaavaa ja yleiskaavaa koskevasta vastaavasta ohjausvaikutuksesta poiketen ehdotetussa säännöksessä korostettaisiin erikseen myös velvollisuutta metropolikaavan toteuttamisen edistämiseen yleis-kaavaa ja asemakaavaa laadittaessa sekä muissa maankäyttö- ja

rakennuslain mukaisissa alueiden käytön järjestämistä koskevissa toimenpiteissä.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös viranomaisten yleisestä velvollisuudesta ottaa alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä suunnitellessaan ja päättäessään niiden toteuttamisesta metropolikaava ja sen toteuttamista koskevat määräykset huomioon, edistää kaavan toteuttamista ja katsoa, ettei toimenpiteillä vaikeuteta kaavan toteuttamista. Säännös koskisi kaikkia sellaisia valtion, metropolihallinnon ja kuntien viranomaisia, joilla on alueiden käyttöön liittyviä suunnittelu- tai toteuttamistehtäviä, mukaan lukien myös metropolikaavaan liittyvät asunto-olojen ja liikennejärjestelmän kehittämistä koskevat tehtävät. Säännös vastaisi periaatteeltaan voimassa olevaan lakiin jo sisältyvää maakuntakaavan huomioon ottamista koskevaa säännöstä. Metropolikaavaa koskeva säännös edellyttäisi kuitenkin viranomaisilta jossakin määrin aktiivisempaa toimintaa kaavan toteuttamisen edistämiseksi kuin maakuntakaavaa koskeva vastaava säännös. Ehdotetussa säännöksessä myös korostettaisiin erikseen metropolikaavan toteuttamista koskevien määräysten huomioon ottamista ja niiden toteuttamisen edistämistä viranomaistoiminnassa. Tämä liittyy metropolikaavan tehtävään ohjata kaavan toteuttamista maakuntakaavaa voimakkaammin.

Metropolikaavan periaatteiden, aluevarausten ja muiden ratkaisujen tulee siten välittyä kuntien kaavoitukseen ja muuhun viranomaistoimintaan. Viranomaistoiminnassa tulee muutoinkin edistää metropolikaavan toteuttamista. Tämä edellyttää viranomaisten oman toimivaltansa ja tehtäviensä puitteissa toimivan aktiivisesti metropolikaavan tavoitteiden ja ratkaisujen edistämiseksi. Se edellyttää myös pidättäytymistä toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaikeuttaa metropolikaavan toteutumista. Lähtökohtana metropolikaavan ohjausvaikutusten soveltamisessa on pidettävä metropolikaavan tehtävää erityisesti seudullisten kysymysten ratkaisemisessa. Metropolikaavassa alueen kokonaisuuden lähtökohdista osoitetut

ratkaisut tulee ottaa huomioon, mutta ne voivat täsmentyä kunnan kaavoituksessa.

Metropolikaava ei olisi 3 momenttiin ehdotetun säännöksen mukaan voimassa oikeusvaikutteisen yleiskaavan eikä asemakaavan alueella muulta osin kuin 1 momentissa tarkoitetun kaavojen muuttamista koskevan oikeusvaikutuksen osalta. Tämäkin vastaa maankäyttö- ja rakennuslainsäädäntöön jo sisältyvää periaatetta eri kaavamuotojen keskinäisistä suhteista.

Maakuntakaavasta poiketen metropolikaavassa voitaisiin määrätä, että metropolikaava korvaa samaan aluetta koskevan aikaisemmin hyväksytyn yleiskaavan. Edellytyksenä tällaiselle määräykselle olisi, että yleiskaava on ilmeisessä ristiriidassa metropolikaavan kanssa. Tällainen mahdollisuus on katsottava tarpeelliseksi metropolikaavan metropolialuetta koskevien tavoitteiden toteutumisen turvaamiseksi tilanteessa, jossa aikaisempi yleiskaava on ilmeisessä ristiriidassa metropolikaavan kanssa. Määräys voisi koskea yleiskaavan korvaamista osittain tai kokonaankin siitä riippuen, minkälaisesta ja kuinka laaja-alaisesta ristiriidasta on kysymys.

Määräys siitä, että metropolikaava korvaisi yleiskaavan, merkitsisi melko voimakasta puuttumista alueen kaavoitustilanteeseen. Tällä mahdollistetaan se, että metropolihallinnon hyväksymällä kaavalla korvataan kunnan viranomaisen hallintopäätöksellä hyväksymä ja voimassa oleva yleiskaava. Mahdollisuutta metropolikaavan kanssa ilmeisessä ristiriidassa olevan yleiskaavan korvaamisesta metropolikaavalla on pidettävä metropolikaavan tehtävän ja kaavajärjestelmän toimivuuden kannalta tarpeellisenä. Tällaista ratkaisua valmisteltaessa on korostettava kaavoitusprosessin vuorovaikutteisuutta niin, että asianomainen kunta ja kunnan jäsenet voivat riittävästi tuoda mielipiteensä esille. Metropolikaavan lainmukaisuus voidaan myös yleiskaavan korvaamista koskevan määräyksen osalta saattaa valitusteitse tuomioistuimen ratkaistavaksi.

34 j §. Rakentamisrajoitus. Metropolikaavaan liittyisi rakentamisrajoitus, joka muistuttaisi osittain maakuntakaavaan liittyvää rakentamisrajoitusta ja osittain yleiskaavaan liittyvää rakentamisrajoitusta.

Rakentamisrajoituksen alueellinen ulottuvuus ehdotetaan määriteltäväksi samaan tapaan kuin asia on määritelty maakuntakaavaa koskevassa 33 §:ssä. Rakentamisrajoitus koskisi siten metropolikaavassa virkistys- tai suojelualueeksi taikka liikenteen tai teknisen huollon verkostoja tai alueita varten osoitettuja alueita. Rakentamisrajoituksen aluetta voitaisiin kuitenkin metropolikaavassa erityisellä määräyksellä laajentaa tai supistaa, kuten maakuntakaavassakin.

Metropolikaavan rakentamisrajoitus vastaisi sisällöltään yleiskaavaa koskevaa maankäyttö- ja rakennuslain 43 §:n 2 momentin mukaista rajoitusta. Rakentamisrajoituksen alueella ei siten saisi rakentaa niin, että vaikeutetaan metropolikaavan toteutumista.

Pykälään ehdotetaan myös otettavaksi viittaussäännös rajoituksista johtuvaa lunastus- ja korvaus-velvollisuutta koskeviin 101 §:n säännöksiin. Lunastus- ja korvausvelvollisuus määräytyisi näin ollen samaan tapaan kuin yleiskaavan vastaavien rajoitusten osalta.

36 §. Yleiskaavan laatimistarve. Voimassa olevan lain mukaan kunnan tulee huolehtia tarpeellisesta yleiskaavan laatimisesta ja sen pitämisestä ajan tasalla. Laatimistarve on ilmaistu joustavasti, koska yleiskaavan laatimistarve vaihtelee kunnittain niiden sijainnin, kehityksen ja muiden tekijöiden suhteen.

Myös metropolikaavan alueella kunnan tulisi huolehtia tarpeellisesta yleiskaavan laatimisesta ja kaavan ajan tasalla pitämisestä. Metropolikaavassa voitaisiin kuitenkin määrätä, ettei metropolikaavassa erikseen osoitetuilla alueilla kunnalla olisi pykälän 1 momentissa kuvattua velvollisuutta.

Metropolikaavan tarkoituksena on olla sekä strateginen, maankäytön suunnittelun suuntaviivoja ja kehitystarpeita linjaava, että suunnittelutarpeen niin vaatiessa

yksityiskohtaisempi. Samassa kaavassa voi olla suunnittelutarpeen mukaan esitystavaltaan ja sisällöltään erilaisia osia. Metropolikaavaan voi tarvittaessa sisältyä yleis- tai osayleiskaavan kaltaisia tarkasteluja ja yleiskaavan tai osayleiskaavan tapaan esitettyjä maankäyttöratkaisuja. Metropolikaavassa määritellyillä yhdyskuntarakenteen ja muiden kaavan tavoitteiden kannalta keskeisillä alueilla, joilla ohjaustarve on suurin, olisi metropolikaava esitystavaltaan tarkin. Tällöin asemakaavoitus voisi perustua suoraan metropolikaavaan.

Metropolikaavan eri alueiden ohjaustarpeista riippuen tarvetta kunnan alueen laaja-alaiselle tai strategiselle yleiskaavalle ei välttämättä ole. Toisaalta alueilla, joilla metropolikaavassa on esitetty maankäyttöratkaisut yleiskaavatasoisella tarkkuudella, ei ole tarvetta kunnan omalle yleiskaavalle. Tällöin metropolikaavassa olisi tästä erillinen määräys. Kunnille jäisi mahdollisuus kuitenkin laatia yleis- ja osayleiskaavoja ja ne olisivat joko metropolikaavaa tarkentavia tai merkitykseltään paikallisia. Metropolikaavan tarkkuudesta ja suunnitellusta maankäytöstä riippuen osayleiskaavan laatiminen esimerkiksi asemakaavoituksen pohjaksi voi olla metropolialueellakin tarkoituksenmukaista.

39 §. Yleiskaavan sisältövaatimukset. Yleiskaavaa laadittaessa on maakuntakaava otettava huomioon. Pykälään lisättäisiin vastaava säännös metropolikaavan huomioon ottamisesta, koska metropolialueella metropolikaava korvaa maakuntakaavan. Metropolikaavan oikeusvaikutuksista muun muassa yleiskaavoitukseen säädetään edellä 34 h pykälässä.

46 a §. Pääkaupunkiseudun yleiskaava. Pykälässä säädetään pääkaupunkiseudun yleiskaavasta, joka tulee laatia Helsingin, Espoon, Vantaan ja Kauniaisten kaupungin alueille. Pääkaupunkiseudun yhteistä yleiskaavaa ei ole vielä laadittu. Koska kyseiset kaupungit kuuluisivat metropolihallinnosta annetun lain mukaiseen metropolialueeseen, jolle laadittaisiin metropolikaava, tarvetta pääkaupunkiseudun yhteisen yleiskaavan laatimiseen ei enää

olisi. Näin ollen pykälä ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana.

47 §. *Yhteisen yleiskaavan laatiminen, hyväksyminen ja vahvistaminen.* Kunnat voisivat antaa yhteisen yleiskaavan laatimisen ja hyväksymisen myös metropolihallinnon tehtäväksi. Metropolikaavan tarkoitus uutena kaavamuotona on korvata laaja-alaiset yleiskaavat. Yhteinen yleiskaava voidaan kuitenkin edelleen laatia myös metropolialueella, jos se usean kunnan alueella olevan alueen suunnittelun näkökulmasta on tarpeen. Myös metropolialueen kuntien yhteinen yleiskaava saatetaan ympäristöministeriön vahvistettavaksi nykyiseen tapaan. Maakuntakaavojen ja yhteisten yleiskaavojen vahvistamisen menettelyn vaihtoehtoja on ympäristöministeriössä käynnissä selvitys, jonka määräaika on vuoden 2014 loppuun. Tässä yhteydessä ennen selvityksen valmistumista ei tutkita yhteisten yleiskaavojen vahvistamisesta luopumista, vaikka metropolikaavaa ei olisi tarkoitus saattaa ympäristöministeriön vahvistettavaksi.

Pykälän 3 momentin sanamuoto vaihdettaisiin asianomaisesta ministeriöstä ympäristöministeriöksi.

48 §. *Maakuntakaavan, metropolikaavan ja yhteisen yleiskaavan suhde.* Pykälään lisättäisiin uusi 3 momentti, jossa todettaisiin, että maakuntakaava ei ole voimassa metropolikaavan alueella. Maakuntakaava ei olisi myöskään voimassa sellaisella metropolikaavan alueella, jolla on voimassa 34 b §:n 2 momentin mukaisesti vaiheittain tai osa-alueittain laadittu metropolikaava. Metropolikaava olisi 34 i §:ssä säädettävällä tavalla otettava huomioon metropolialueeseen kuuluvien kuntien yhteistä yleiskaavaa laadittaessa ja muutettaessa. Metropolikaava normaalin muuhun kaavoitukseen kohdistuvan ohjausvaikutuksensa mukaisesti ohjaisi myös yhteistä yleiskaavoitusta.

Nykyisin pykälän 2 momentin mukaan yhteinen yleiskaava voidaan perustellusta syystä laatia 1 momentin maakuntakaavan ohjausvaikutusta koskevasta säännöksestä poiketen, eli yhteinen yleis-kaava voi poiketa

maakuntakaavasta tavanomaista enemmän. Perusteena tälle poikkeamiselle on mahdollisuus parantaa kaavajärjestelmän kykyä ohjata kaupunkiseudun kehitystä nopeasti muuttuvissa olosuhteissa. Metropolikaavan osalta tällainen poikkeaminen ei olisi mahdollista, koska metropolikaava on tarkoitettu joustavaksi ja nopeastikin muutoksiin reagoivaksi kaupunkiseudun kehityksen ohjauksen työkaluksi.

54 §. *Asemakaavan sisältövaatimukset.* Asemakaavaa laadittaessa on otettava huomioon muun yleispiirteisen alueiden käytön suunnittelun eli maakuntakaavan ja oikeusvaikutteisen yleiskaavan lisäksi myös metropolikaava.

Asemakaavan sisältövaatimusten määrittelyssä on nykyisessä laissa otettu huomioon pyrkimys siihen, että asemakaavoitettavan alueen käytön pääpiirteet olisivat jo ennen asemakaavan laatimista osoitettu oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa, joka ohjaa asemakaavoitusta. Jos asemakaava kuitenkin laaditaan alueelle, jolla tällaista yleiskaavaa ei ole voimassa, on pykälän 4 momentin mukaan myös yleiskaavan sisältövaatimukset otettava soveltuvin osin huomioon asemakaavaa laadittaessa. Tämä on tarpeen, jotta tällaisessa tapauksessa asemakaavoituksessa voidaan turvata laaja-alaisempien, yleensä yleiskaavassa ratkaistavien kysymysten asianmukainen käsittely. Pykälään ehdotetaan otettavaksi uusi 5 momentti, jonka mukaan 4 momentti ei koskisi metropolialuetta. Metropolikaava voisi joko korvata yleiskaavan tai olla ohjaustarkkuudeltaan yleiskaavan kaltainen. Metropolikaavan tavoitteiden kannalta keskeisillä alueilla metropolikaavan ohjaustarkkuus olisi yksityiskohtaisempi, jolloin metropolikaavassa voitaisiin näiltä osin antaa lain 36 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräys. Tällöin asemakaavoitettavan alueen pääpiirteet voidaan katsoa riittävällä tavalla osoitetuiksi metropolikaavassa eikä asemakaavoitus edellyttäisi yleiskaavan sisältövaatimusten ottamista huomioon.

65 §. *Kaavaehdotuksen asettaminen julkisesti nähtäville.* Pykälän 3 momenttiin

lisättäisiin säännös metropolihallinnosta. Pykälän 4 momentin sanamuotoa täsmennettäisiin siten, että asetuksella tarkoitetaan valtioneuvoston asetusta.

66 §. Viranomaisneuvottelu. Valtion ja kuntien työnjakoa koskevien maankäyttö- ja rakennuslain tavoitteiden mukaan neuvottelumenettely on valtion ensisijainen vaikuttamiskeino. Pykälässä on säännökset yksittäistä kaavoitusprosessia koskevasta yhteydenpidosta ja neuvottelumenettelystä valtion ympäristöhallinnon ja kunnan sekä maakuntakaavan osalta vastaavasti valtion ja maakunnan liiton välillä. Yhteydenpito- ja neuvottelumenettely koskee aina maakuntakaavan laadintaa. Pykälään lisättäisiin metropolikaavan laadintaa koskeva yhteydenpito- ja neuvottelumenettely. Tarkoituksena on varmistaa, että kunnan ja maakuntaliiton tavoin myös metropolihallinto saisi kaavaa laatimistaan riittävän varhaisessa suunnitteluvaiheessa tietoonsa ne tavoitteet ja asiantuntemuksen, jota valtion ympäristöhallinnolla, kaavan toteuttamiseen mahdollisesti osallistuvilla valtion viranomaisilla tai muilla viranomaisilla on. Koska maankäytön ja liikenteen yhteensovittaminen on tärkeää metropolikaavan laadinnassa, myös liikenne- ja viestintäministeriö sekä Liikennevirasto olisivat mukana neuvottelussa. Tarpeen mukaan myös muut ministeriöt osallistuivat neuvotteluun.

Pykälään tehtäisiin myös tekninen muutos koskien asianomaisen ministeriön vaihtamista ympäristöministeriöksi.

71 b §. Vähittäiskaupan suuryksiköitä koskevat erityiset sisältövaatimukset maakunta-, metropoli- ja yleiskaavalle. Maankäyttö- ja rakennuslain vähittäiskaupan sijainnin ohjausta koskevien säännösten keskeisenä tavoitteena on kaupallisten palvelujen saatavuuden ja saavutettavuuden turvaaminen. Säännöksen 1 momentissa on asetettu vähittäiskaupan suuryksiköiden osoittamiselle maakunta- ja yleiskaavassa erityisiä sisältövaatimuksia. Samat sisältövaatimukset koskisivat myös metropolikaavaa. Näiden säännösten lisäksi noudatettaisiin yleisiä metropolikaavan laatimista koskevia säännöksiä.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi metropolikaava, joka rinnastuisi maakuntakaavaan vähittäiskaupan suuryksiköitä koskevassa sääntelyssä.

71 c §. Vähittäiskaupan suuryksiköiden sijoittuminen. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi metropoli-kaava, joka rinnastuisi maakuntakaavaan vähittäiskaupan suuryksiköiden sijoittumista koskevassa sääntelyssä.

71 d §. Asemakaavan oikeusvaikutukset vähittäiskaupan suuryksiköiden sijoittamiseen. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi metropolikaava, joka rinnastuisi maakuntakaavaan ja yleiskaavaan.

92 §. Kunnan oikeus yksityisen tien alueeseen. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi metropolikaava, joka rinnastuisi yleiskaavaan.

99 §. Lunastuslupa perustuva maan lunastaminen. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi metropolikaava, joka rinnastuisi maakuntakaavaan. Ympäristöministeriö voisi antaa kaavan toteuttavalle viranomaiselle oikeuden lunastaa metropolikaavaan otetun alueen tai sen käyttöoikeuden supistamisen samoin edellytyksin kuin mitä maakuntakaavasta säädetään. Samalla momentin sanamuoto vaihdettaisiin asianomaisesta ministeriöstä ympäristöministeriöksi.

101 §. Lunastus- tai korvausvelvollisuus. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädetään metropolikaavaan perustuvasta lunastus- ja korvausvelvollisuudesta. Edellytykset olisivat samat kuin pykälän 1 ja 2 momenteissa, joissa säädetään yleiskaavaan perustuvasta lunastus- ja korvausvelvollisuudesta.

Rakentamisrajoituksesta metropolikaavan alueella säädettäisiin 34 j §:ssä.

137 a §. Rakennuslupan erityiset edellytykset metropolialueella. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi säännös rakennuslupan erityisistä edellytyksistä metropolialueella. Pykälän 1 momentin mukaan sen lisäksi, mitä lain 137 §:ssä säädetään rakennuslupan erityisistä edellytyksistä, rakennuslupa voitaisiin metropolialueen suunnittelutarvealueella myöntää vain erityisestä syystä.

Voimassa olevan lain mukaan suunnittelutarvealueen luonteen ja tarkoituksen mukaisesti maankäytön tulee suunnittelutarvealueella perustua riittävään suunnitteluun ja rakentamisen tulee ensisijaisesti perustua alueelle hyväksytyyn asemakaavaan. Rakentaminen on kuitenkin mahdollista myös silloin, kun se on todettu sopivaksi sellaisessa lupamenettelyssä, jossa sopivuutta on voitu arvioida tavanomaista rakennuslupamenettelyä laajemmin myös yhdyskuntakehityksen, ympäristöarvojen ja tulevan maankäytön näkökulmasta. Rakennuslupan erityisiä edellytyksiä arvioitaisiin metropolialueella lain 137 §:n mukaisesti. Kuitenkin metropolialueella rakennuslupa voitaisiin myöntää vain erityisestä syystä. Säännös korostaisi rakentamisen perustumista asemakaavaan ja rakentaminen ilman asemakaavaa olisi poikkeuksellista. Erityisiä syitä ei ilmaistaisi laissa, vaan niiden olemassaolo harkittaisiin tapauskohtaisesti voimassa olevan lain poikkeamista koskevan sääntelyn tapaan. Säännöksen ehdotettu sanamuoto, voidaan myöntää, olisi samanlainen kuin poikkeamisen sanamuoto. Rakennuslupaa ei näin ollen olisi myönnettävä, vaikka 137 §:n edellytysten voitaisiin katsoa täyttyvän.

Pykälän 2 momentin mukaan erityisten edellytysten olemassaolon ratkaisisi rakennuslupamenettelystä erillisessä menettelyssä metropolihallinto. Metropolihallinto laatisi myös metropolikaavan, joten yhdyskuntarakenteen hajautumisen estämisen kannalta on perusteltua, että metropolihallinto ratkaisisi myös suunnittelutarveasiat.

Pykälän 3 momentin mukaan suunnittelutarveasiasa ratkaistaessa noudatettaisiin asianosaisten ja viranomaisten kuulemisessa sekä päätöksessä ja siitä ilmoittamisessa samaa menettelyä, kuin mitä 173 ja 174 §:n mukaan noudatetaan poikkeamismenettelyssä.

171 §. Poikkeamisvalta. Pykälässä on säännökset kunnan mahdollisuuksista myöntää poikkeuksia maankäyttö- ja rakennuslain säännöksistä ja kielloista. Pykälän 5 momentin mukaan oikeusvaikutteisen pääkaupunkiseudun yleiskaavan alueella poikkeuksen

myöntäminen kuuluu kunnalle. Momentti kumottaisiin tarpeettomana, koska pääkaupunkiseudun yleiskaavaa koskeva voimassa olevan lain 46 a § ehdotetaan esityksessä kumottavaksi.

173 §. Poikkeamismenettely. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi metropolihallinnosta johtuva muutos. Ennen poikkeamista koskevan asian ratkaisemisesta olisi tarvittaessa pyydyttävä myös metropolihallinnolta lausunto, jos poikkeaminen koskisi merkittävästi sen toimialaa.

177 §. Määräys suunnitteluvetoisuuden toteuttamiseksi. Pykälän maakuntaliittoa koskevaan 4 momenttiin ehdotetaan lisättävän metropolihallintoa koskeva säännös, jonka mukaan pykälässä säädetty koskisi vastaavasti metropolihallintoa, jollei se huolehtisi metropolikaavan laatimisesta ja se pitämisestä ajan tasalla. Metropolikaava korvaisi metropolialueella maakuntakaavan, ja ehdotetulla säännöksellä annettaisiin ympäristöministeriölle vastaavat valtuudet valvoa kaavan laatimista ja pitämistä ajan tasalla metropolialueella kuin sillä on sen ulkopuolella.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jossa kunnan 1 momentissa säädetty suunnitteluvelvoite laajennettaisiin koskemaan myös metropolikaavassa metropolikaavan toteuttamiseksi annettavia määräyksiä ja muita ohjeita. Metropolikaavassa voitaisiin tarvittaessa antaa verrattain yksityiskohtaisiakin maankäyttöä koskevia määräyksiä ja ohjeita. Kaavan toteutumisen kannalta olisi keskeistä, että tällaisten määräysten ja ohjeiden toteuttamiseksi on laiminlyöntitapauksissa mahdollista asettaa määräaika, ja että määräystä on mahdollista tarvittaessa tehostaa uhkasakolla.

Edellytyksenä määräajan asettamiselle olisi myös uusien säännösten osalta laissa määritellyn velvoitteen laiminlyönnin lisäksi, että se vaikeuttaa laissa asetettujen alueiden käytön suunnittelun tai rakentamisen ohjauksen tavoitteiden toteuttamista.

Lisäksi teknisenä muutoksena korjataan sanamuoto asianomainen ministeriö ympäristöministeriöksi.

178 §. *Määräys valtakunnallisen alueidenkäyttötavoitteen toteuttamiseksi.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi metropolikaavasta ja metropolihallinnosta johtuvat muutokset. Lisäksi teknisenä muutoksena korjataan sanamuoto asianomainen ministeriö ympäristöministeriöksi.

Ehdotetun 1 momentin mukaan ympäristöministeriö voisi antaa myös metropolihallinnolle alueen suunnittelutehtävän hoitamista koskevia määräyksiä, jos edellytysten luominen tietyllä alueen käytölle on valtakunnallisen alueidenkäyttötavoitteen toteuttamiseksi yleisen edun kannalta erittäin tärkeää eikä metropolikaavassa ole osoitettu tarpeellista ratkaisua. Ennen tämän 1 momentissa tarkoitettua metropolihallinnolle annettavan määräyksen antamista ympäristöministeriön olisi ehdotetun 2 momentin muutoksen mukaan neuvoteltava metropolihallinnon kanssa. Periaatteena olisi edelleen kaavaa laativan maakunnan liiton, metropolihallinnon tai kunnan ensisijainen ratkaisuvaihtoehto, millä tavalla valtakunnallinen tavoite toteutetaan.

188 §. *Muutoksenhaku kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymispäätöksestä.* Pykälän 1 ja 5 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi metropolikaavasta johtuvat muutokset. Metropolikaavan hyväksymistä koskevaan päätökseen haettaisiin muutosta 1 momentin mukaan samoin kuin yleiskaavan, asemakaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevaan päätökseen, eli valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin kuntalaissa säädetään.

Metropolikaavan alueella olevaa asemakaavaa koskevaan hallinto-oikeuden 5 momentin mukaiseen päätökseen saisi hakea muutosta siten kuin 5 momentissa säädetään muutoksenhausta oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella olevaa asemakaavaa koskevasta hallinto-oikeuden päätöksestä. Metropolikaava vastaisi oikeusvaikutuksiltaan oikeusvaikutteista yleiskaavaa. Muutoksenhaun tulisi molemmissa tapauksissa olla järjestetty samalla tavalla.

Lisäksi teknisenä muutoksena korjataan sanamuoto asianomainen ministeriö ympäristöministeriöksi.

190 §. *Muutoksenhaku muusta viranomaisen päätöksestä.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset muutoksenhausta metropolihallinnon maankäyttö- ja rakennuslain nojalla tekemästä päätöksestä. Muutoksenhaku metropolihallinnon päätökseen tapahtuisi siten samoin kuin muissa momentissa luetelluissa tapauksissa.

Pykälän jatkovalituslupaa koskevaan 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös metropolihallinnon suunnittelutarveasiassa tekemästä, ehdotetun 137 a §:n mukaisesta päätöksestä. Muutoksenhaku hallinto-oikeuden asiaa koskevasta päätöksestä, jolla valitus on jätetty tutkimatta tai jolla ei ole muutettu valituksen kohteena ollutta metropolihallinnon päätöstä, edellyttäisi siten korkeimman hallinto-oikeuden myöntämää valituslupaa, samoin kuin muutoksenhaku kunnan suunnittelutarveasiassa tekemästä 137 §:n mukaisesta päätöksestä.

191 §. *Valitusoikeus kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevasta päätöksestä.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi maakunnan liiton ja kunnan valitusoikeutta vastaava säännös metropolihallinnon valitusoikeudesta, kun kaavassa osoitetulla maankäytöllä tai rakennusjärjestyksellä on vaikutuksia sen alueella. Metropolihallinto on maakunnan liittoa metropolialueella vastaava toimielin, jolla tulee siten olla vastaava valitusoikeus kaavan hyväksymistä koskevasta päätöksestä, kun kaavassa osoitetulla maankäytöllä tai rakennusjärjestyksellä on vaikutuksia sen alueella.

Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan muilla kuin metropolihallinnolla tai kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on kumonnut metropolihallinnon tekemän metropolikaavan hyväksymistä koskevan päätöksen. Säännös vastaa 4 momentissa säädettyä valitusoikeutta hallinto-oikeuden päätöksestä, jolla hallinto-oikeus on kumonnut kunnan viranomaisen tekemän

päätöksen. Molemmissa tapauksissa kyseessä on tilanne, jossa oikeussuojan tarve ja muutoksenhakuintressi on suurin kumotun päätöksen tehneellä viranomaisella. Metropolihallinnon tekemän ja hallinto-oikeuden kumoaman päätöksen osalta muutoksenhakuintressi ja oikeussuojan tarve voi olla vahva myös metropolialueen kunnalla. Näin ollen myös sillä on oikeus hakea muutosta metropolihallinnon päätöksen kumonneeseen hallinto-oikeuden päätökseen.

193 §. Valitusoikeus poikkeamispäätöksestä ja suunnittelutarveratkaisusta. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi säännökset valitusoikeudesta metropolihallinnon suunnittelutarveasiassa tekemästä 137 a §:n mukaisesta päätöksestä ja metropolihallinnon valitusoikeudesta.

195 a §. Viranomaisen oikaisukehotus metropolikaava-asiassa. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi säännös, jossa säädettäisiin ympäristöministeriölle ja liikenne- ja viestintäministeriölle mahdollisuus tehdä metropolihallinnolle oikaisukehotus metropolikaavasta. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tehdä kunnalle oikaisukehotuksen 195 §:n nojalla. Koska metropolikaavaa ei maakuntakaavasta poiketen vahvistettaisi ympäristöministeriössä, mahdollisuus oikaisukehotuksen tekemiseen turvaisi osaltaan valtion intressien huomioimisen metropolikaavoituksessa. Myös liikenne- ja viestintäministeriön olisi mahdollista tehdä oikaisukehotus. Oikaisukehotuksen tekemisessä noudatettaisiin samaa menettelyä kuin 195 §:ssä on säädetty.

Ympäristöministeriön ja liikenne- ja viestintäministeriön tulisi tehdä oikaisukehotus kaavaa koskevan valitusajan kuluessa ja oikaisukehotuksen antamiseen ei saisi hakea muutosta valittamalla. Ympäristöministeriön tai liikenne- ja viestintäministeriön olisi ilmoitettava oikaisukehotuksen tekemisestä hallinto-oikeudelle, joka lähettäisi metropolihallinnolle tiedot päätöksestä tehdyistä valituksista ilmoituksen saatuaan. Hallinto-oikeuden tulisi myös ilmoittaa valittajille tehdystä oikaisukehotuksesta.

Samoin kuin 195 §:n 4 momentissa on säädetty kunnanvaltuustolle kuuden kuukauden määräaika kaavaa koskevan päätöksen teolle oikaisukehotuksesta, olisi metropolivaltuuston tehtävä kaavaa koskeva päätös kuuden kuukauden kuluessa oikaisukehotuksesta uhalla, että kaavan hyväksymis-päätös katsottaisiin rauenneeksi.

196 §. Oikaisukehotuksen johdosta tehdyn päätöksen vaikutus valituksiin. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jossa säädettäisiin pykälässä säädetyin koskevan myös metropolikaavaa koskevasta päätöksestä tehtyä oikaisukehotusta. Jos metropolihallinnon aiemmasta päätöksestä on tehty valitus hallinto-oikeudelle, metropolihallinnon olisi ilmoitettava kirjallisesti oikaisukehotuksen johdosta tehdystä uudesta päätöksestä hallinto-oikeudelle sekä valituksen tehneille. Muutoinkin pykälässä kunnasta säädetty koskisi vastaavasti metropolihallintoa, kun kyse on metropolihallinnon tekemästä päätöksestä.

198 §. Eräiden päätösten tiedoksi antaminen. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös metropolihallinnon julkipanon jälkeen annettavasta päätöksestä samaan tapaan kuin hallinto-oikeuden, kunnan viranomaisen, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja ympäristöministeriön tiettyjen päätösten osalta momentissa säädetään. Metropolihallinnon 137 a §:ssä tarkoitettussa suunnittelutarveasiassa antama päätös annettaisiin julkipanon jälkeen.

199 §. Valtioiden rajat ylittävät ympäristövaikutukset. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi metropolihallinnosta johtuva muutos. Metropolihallinto laatisi metropolikaavan. Näin ollen se olisi oikea taho toimittamaan sopimuksen mukaista toiselle valtiolle ilmoittamista varten tarpeelliset tiedot.

Lisäksi teknisenä muutoksena korjataan sanamuoto asianomainen ministeriö ympäristöministeriöksi. Vastaavasti 3 momentin asetuksenantovaltuutta täsmennetään lisäämällä kyseessä olevan valtio-neuvoston asetus.

200 §. Eräiden päätösten voimaantulo. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös metropolikaavan hyväksymistä

koskevan päätöksen tiedoksiannosta. Päätös saatettaisiin tiedoksi samalla tavalla kuin mitä momentissa on asemakaavan, yleiskaavan ja maakuntakaavan osalta säädetty.

Lisäksi pykälän 1 ja 3 momentin asetuksenantovaltuutta ehdotetaan täsmennettäväksi mainitsemalla kyseessä olevan valtioneuvoston asetus.

201 §. *Kaavapäätöksen täytäntöönpanokelpoisuus.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa pykälän kuntaa koskevat säännökset ulotetaan koskemaan vastaavasti metropolihallintoa metropolikaavan osalta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jolla 2 momentissa säädetty ulotettaisiin koskemaan vastaavasti ehdotetun uuden 195 a §:n nojalla tehtyä oikaisukehotusta ja metropolihallintoa. Näin ollen jos ympäristöministeriö tai liikenne- ja viestintäministeriö olisi ehdotetun 195 a §:n nojalla tehnyt metropolikaavan hyväksymispäätöksestä oikaisukehotuksen, kaavan täytäntöönpano keskeytyisi siihen asti, kunnes metropolivaltuusto olisi tehnyt asiassa uuden päätöksen.

203 §. *Muutoksenhaun yhteydessä kaavaan ja rakennusjärjestykseen tehtävät muutokset.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi säännös muutoksenhakuviranomaisen mahdollisuudesta tehdä kaavaan metropolihallinnon suostumuksella myös vähäisiä tarkistuksia, jos tarkistuksilla ei ole vaikutusta muiden kuin siihen suostuneiden etuun tai oikeuteen. Uusi säännös vastaisi asiasta kunnan ja maakunnan liiton osalta säädettyä. Metropolihallinto laatisi metropolikaavan, joten metropolihallinnon suostumus vaadittaisiin pykälässä säädettyjen vähäisten tarkistusten tekemiseen.

205 §. *Viranomaisen tiedonsaantioikeus.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös ympäristöministeriön oikeudesta saada metropolihallinnolta maksutta momentissa säädettyjä tietoja. Säännös vastaisi momentissa kuntien, maakuntien liittojen ja muiden viranomaisten osalta säädettyä. Metropolihallinto korvaisi metropolihallintolain mukaisella metropolialueella osittain maakunnan liiton, joten sillä olisi oltava vastaava

tiedonantovelvollisuus kuin maakuntien liitoilla. Lisäksi teknisenä muutoksena korjataan sanamuoto asianomainen ministeriö ympäristöministeriöksi.

Siirtymäsäännökset

Metropolialueen suunnittelun jatkuvuuden ja kaavajärjestelmän toimivuuden kannalta on tarpeen turvata maakuntatason suunnitelmien voimassaolo ja ohjausvaikutukset myös sinä aikana, jolloin metropolikaavaa ei ole vielä saatu valmiiksi. Tämän vuoksi voimaan tullut maakuntakaava olisi metropolialueella voimassa 32 §:n mukaisin maakuntakaavan oikeusvaikutuksin, kunnes se korvattaisiin tämän lain mukaisella metropolikaavalla tai kumotaan. Sama koskisi myös maakuntakaavaa, jonka alueella on voimassa 34 b §:n 2 momentin mukaisesti vaiheittain tai osa-alueittain laadittu metropolikaava. Metropolikaavana voimassa oleva maakuntakaava korvaisi vain metropolikaavan suunnitelmaosan, koska maakuntakaava ei sisällä toimeenpano-osaa. Maakuntakaavan voimassaoloa metropolikaavana on kuitenkin kaavajärjestelmän selkeyden kannalta pidettävä perusteltuna.

Jollei maakuntakaavaa 10 vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta korvattaisi metropolikaavalla tai kumottaisi, se olisi voimassa tämän lain mukaisena metropolikaavana. Maakuntakaavan oikeusvaikutukset ja ehdotetut metropolikaavan oikeusvaikutukset eivät muutoin eroa toisistaan, joten se ei asettaisi estettä tällaiselle muutokselle 10 vuoden kuluttua lain voimaantulosta.

Suunnittelutarveasiaan, joka on vireillä kunnan viranomaisessa tämän lain tullessa voimaan, ehdotetaan sovellettavaksi lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Voimassa olevan lain 137 §:n mukaan suunnittelutarvealueen rakennusluvan erityisten edellytysten olemassaolon ratkaisee rakennuslupamenettelyn yhteydessä tai erillisessä menettelyssä kunnan päättämä viranomainen. Ehdotetun uuden 137 a §:n mukaan metropolialueen suunnittelutarveasiat ratkaisisi

metropolihallinto ja myös suunnittelutarveratkaisun myöntämisen edellytykset muuttuisivat. Näin ollen asian selkeyden vuoksi ehdotetaan, että kunnan viranomaisen ratkaisisi suunnittelutarveasiat, jotka olisivat vireillä kunnassa. Tämä olisi perusteltua myös hakijan oikeusturvan kannalta, kun luvan myöntämisen edellytykset eivät muuttuisi kesken prosessin.

17 Laki ympäristönsuojelulain 12 ja 13 §:n muuttamisesta

12 §. *Oikeusvaikutteinen kaava toiminnan sijoittamisessa.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi metropolikaavasta johtuva säännös. Koska metropolikaava korvaa maakuntakaavan metropolihallintolain mukaisella metropolialueella ja koska se voi, niiltä osin kuin se on laadittu yleiskaavaa vastaavalla tarkkuudella, vastata oikeusvaikutuksiltaan oikeusvaikutteista yleiskaavaa, tulisi sillä toiminnan sijoittamisen suhteen olla vastaava oikeusvaikutus kuin maakuntakaavalla ja oikeusvaikutteisella yleiskaavalla.

13 §. *Turvetuotannon sijoittaminen.* Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi metropolikaavasta johtuva säännös. Metropolikaava korvaa maakuntakaavan ja voi, niiltä osin kuin se on laadittu yleiskaavaa vastaavalla tarkkuudella, vastata oikeusvaikutuksiltaan oikeusvaikutteista yleiskaavaa, joten sillä tulisi myös turvetuotannon sijoittamisen suhteen olla vastaava oikeusvaikutus kuin kyseisillä kaavoilla. Metropolikaavalta edellytettäisiin lainvoimaisuutta, samoin kuin maakuntakaavalta ja oikeusvaikutteiselta yleiskaavalta.

18 Laki luonnonsuojelulain 33 §:n muuttamisesta

33 §. *Maisema-alueen perustaminen.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi metropolihallintoa koskeva säännös. Metropolihallinto korvaa metropolihallintolain mukaisella metropolialueella maakunnan liiton. Jos muusta maisema-alueesta päättäminen tulee

kyseeseen metropolialueella, tulisi metropolihallinnon tehdä sitä koskeva esitys elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

19 Laki maa-aineslain muuttamisesta

3 §. *Ainesten ottamisen rajoitukset.* Pykälän 2 ja 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi metropolikaavaa koskeva säännös. Metropolihallintolain mukaisella metropolialueella laadittava metropolikaava voi, niiltä osin kuin se on laadittu yleiskaavaa vastaavalla tarkkuudella, vastata oikeusvaikutuksiltaan oikeusvaikutteista yleiskaavaa. Myös metropolikaavassa on voitu varata tai osoittaa alue tiettyyn tarkoitukseen. Näin ollen se tulisi pykälässä rinnastaa oikeusvaikutteiseen yleiskaavaan.

6 §. *Luvan myöntämisen edellytykset.* Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös toimenpiderajoituksesta metropolikaavan laatimista varten. Metropolikaavan laatimiseen liittyy samankaltainen rakennuskielto- ja toimenpiderajoitusjärjestelmä kuin yleiskaavan laatimiseen. Sen lisäksi, mitä luvan myöntämisestä on säädetty, luvan myöntäminen edellyttäisi, ettei maa-ainesten ottaminen tuottaisi huomattavaa haittaa myöskään metropolikaavan laatimiselle tai muuttamiselle.

10 §. *Luvan voimassaolo.* Pykälän 2 ja 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi metropolikaavasta johtuvat muutokset. Metropolihallintolain mukaisella metropolialueella laadittava metropolikaava korvaa maakuntakaavan ja voi, niiltä osin kuin se on laadittu yleiskaavaa vastaavalla tarkkuudella, vastata oikeusvaikutuksiltaan oikeusvaikutteista yleiskaavaa. Näin ollen pykälän 2 ja 3 momentissa maakuntakaavasta ja oikeusvaikutteisesta yleiskaavasta säädetty tulisi ulottaa koskemaan myös metropolikaavaa.

Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi myös säännös maankäyttö- ja rakennuslain 34 c §:ssä tarkoitettusta toimenpiderajoituksesta. Metropolikaavan laatimiseen liittyy samankaltainen rakennuskielto- ja toimenpiderajoitusjärjestelmä kuin yleiskaavan laatimiseen. Näin ollen lupaa ei

saisi jatkaa myöskään, jos alueelle on tullut voimaan maankäyttö- ja rakennuslain 34 c §:ssä tarkoitettu toimenpiderajoitus.

20 Laki rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 5 ja 7 §:n muuttamisesta

5 §. *Asian vireilletulo.* Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi metropolihallinnosta johtuva säännös. Metropoli-kaavan sisältövaatimukset ja metropolikaavoitusta ohjaavat alueiden käytön suunnittelun tavoitteet huomioon ottaen metropolihallinnolla tulisi olla vastaava oikeus tehdä esitys rakennuksen suojelemisesta.

7 §. *Asiansaisten kuuleminen ja lausunnot.* Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi metropolihallinnosta johtuva säännös. Metropoli-kaavan sisältövaatimukset ja metropolikaavoitusta ohjaavat alueiden käytön suunnittelun tavoitteet huomioon ottaen metropolihallinnolla tulisi rakennuksen suojelua koskevassa asiassa olla vastaava mahdollisuus tuoda esiin suojelun tarpeeseen, tavoitteisiin ja keinoihin liittyviä näkökohtia.

II Tarkemmat säännökset ja määräykset

Metropolihallinnosta annetun lain (1. lakiehdotus) siirtymäsäännöksissä olevaan 23 §:n 1 momenttiin sisältyy valtuutussäännös, jonka nojalla valtioneuvosto päättäisi metropolihallinnon perussopimuksesta, jos siitä ei olisi saatu sovittua säännöksessä asetettuun määräaikaan mennessä ja olisi ilmeistä, ettei metropolihallintoa saataisi muutoin perustetuksi. Valtioneuvoston päättämä perussopimus olisi voimassa siihen asti, kunnes jäsenkunnat sopisivat siitä toisin. Valtioneuvoston päätös olisi hallintopäätös, josta saisi valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen hallintolainkäyttölaissa säädetyn mukaisesti.

III Voimaantulo

Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan XX päivänä xxxkuuta 201X.

IV Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Esitystä on tarkasteltu perustuslain 6 §:n yhdenvertaisuuden, 14 §:n vaali- ja osallistumisoikeuksien, 15 §:n omaisuuden suojan, 17 §:n kielellisten oikeuksien, 20 §:n vastuun ympäristöstä, 21 §:n oikeusturvan, 121 §:n kunnallisen ja muun alueellisen itsehallinnon sekä 122 §:n hallinnollisia jaotuksia koskevien säännösten kannalta.

1 Yhdenvertaisuus

Perustuslain 6 §:n mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella.

Esitys merkitsee, että metropolihallinnon kunnat asetetaan erilaiseen asemaan kuin maan muut kunnat. Koska perustuslain yhdenvertaisuussäännös ei koske suoraan kuntia, esitys ei ole ristiriidassa perustuslain kanssa. Siltä osin kuin erillinen hallinto asettaa asukkaat erilaiseen asemaan, kysymystä on jäljempänä käsitelty asukkaiden vaali- ja osallistumisoikeuksien näkökulmasta.

2 Vaali- ja osallistumisoikeudet

Perustuslain 14 §:n 3 momentin mukaan jokaisella Suomen kansalaisella ja maassa vakinaisesti asuvalla ulkomaalaisella, joka on täyttänyt 18 vuotta, on oikeus äänestää kunnallisvaaleissa ja kunnallisessa kansanäänestyksessä sen mukaan kuin lailla säädetään ja oikeudesta muutoin osallistua kuntien hallintoon säädetään lailla. Lisäksi pykälän 4 momentissa säädetään, että julkisen vallan tehtävänä on edistää yksilön mahdollisuuksia osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan ja vaikuttaa häntä itseään koskevaan päätöksentekoon.

Ehdotettava sääntely koskien metropolivaaleja ja metropolialueen asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamisoikeuksia ei ole ristiriidassa

perustuslain kanssa. Metropolivaalit voidaan rinnastaa perustuslain 14 §:n 3 momentissa tarkoitettuihin kunnallisvaaleihin, koska metropolihallinto olisi kuntayhtymän kaltainen yhteenliittymä. Esityksessä ehdotettava metropolivaalien vaalijärjestelmä, mikäli se sisältäisi menettelyn takuupaikasta, takaisi, että jokaisesta metropolialueen kunnasta tulisi valituksi metropolivaltuustoon vähintään yksi edustaja. Tämän voidaan katsoa täyttävän perustuslain 121 §:n 1 momentissa tarkoitetun vaatimuksen kuntien itsehallinnosta. Ehdotukset metropolialueen kuntien asukkaiden oikeudesta tehdä aloitteita metropolihallinnolle ja oikeudesta tehdä aloite metropolihallintoa koskevasta kansanäänestyksen järjestämisestä sekä metropolivaltuuston mahdollisuudesta päättää metropolialueen neuvoa antavasta kansanäänestyksestä edistäisivät asukkaiden osallistumismahdollisuuksia.

3 Omaisuuden suoja

Perustuslakivaliokunta on (PeVM 25/1994 vp) asettanut seuraavat edellytykset perusoikeuksien rajoittamiselle: Rajoitusten tulee perustua laintasoiseen säädökseen, rajoitusten on oltava tarkkarajaisia ja riittävän täsmällisesti määriteltäviä, rajoitusperusteiden tulee olla perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttäviä, painavan yhteiskunnallisen tarpeen vaatimia, lailla ei voida säätää perusoikeuden ytimeen kuuluvaa rajoitusta, rajoitusten tulee olla välttämättömiä tavoitteen saavuttamiseksi sekä laajuudeltaan oikeassa suhteessa perusoikeuksien suojaamaan oikeushyvään ja rajoituksen taustalla olevaan yhteiskunnallisen intressin painoarvoon, perusoikeutta rajoitettaessa on huolehdittava riittävästä oikeusturvajärjestelystä sekä rajoitukset eivät saa olla ristiriidassa Suomen kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden kanssa.

Perustuslain 15 §:n mukaan jokaisen omaisuus on turvattu. Omaisuuden pakkolunastuksesta yleiseen tarpeeseen täyttä korvausta vastaan säädetään lailla.

Perustuslain 15 §:ssä tarkoitettuun omaisuudensuojaan sisältyy muun ohella yksilöiden vapaus määrätä omaisuudestaan haluamallaan tavalla. Omaisuudensuojaan kuuluu myös, että omaisuuteen kohdistuvat käyttörajoitukset eivät muodostu niin merkittäviksi, että ne rinnastuisivat tosiasiallisilta vaikutuksiltaan omaisuuden pakkolunastukseen (esimerkiksi PeVL 38/1998 vp).

Maankäyttö- ja rakennuslain muutoksen yhteydessä (HE 167/2002 vp) perustuslakivaliokunta erotti kolmen tyyppisiä säännöksiä, jotka ovat merkittäviä omaisuudensuojan kannalta: säännökset luovutusvelvollisuudesta ja lunastusoikeudesta sekä omaisuuden käyttörajoitusta merkitsevät säännökset. Kaikkiin kaavoihin ja rakennusjärjestyksiin voi valiokunnan mukaan sisältyä omaisuudensuojan kannalta huomionarvoisia määräyksiä (PeVL 38/1998 vp).

Omaisuuden käytönrajoitusten hyväksyttävyyttä sekä niiden täsmällisyyttä ja tarkkarajaisuutta arvioitaessa on tarkasteltava ainakin maankäyttö- ja rakennuslain suunnittelutarvealuetta (16 §), rakennuskieltoa metropolikaavaa laadittaessa (34 c §), metropolikaavan sisältövaatimuksia (34 d §), metropolisopimusta (34 g §), metropolikaavan oikeusvaikutuksia muuhun suunnitteluun ja viranomaistoimintaan (34 i §), rakentamisrajoitusta (34 j §) sekä rakennusluvan erityisiä edellytyksiä metropolialueella (137 a §) koskevia säännösehdotuksia.

Omaisuuden käyttöoikeuden rajoituksiin liittyy maankäyttö- ja rakennuslaissa maanomistajan asemaa turvaavat kohtuullisuussäännökset oikeusturvakeinoineen. Maanomistajan kannalta kohtuuttomiin rajoituksiin on kytketty julkisyhteisön lunastusvelvollisuus. Nämä periaatteet sisältyvät myös metropolikaavaa ja sen hyväksymiseen liittyvää muutoksenhakua koskeviin säännöksiin. Maankäyttö- ja rakennuslakiin ehdotetun 34 d §:n 6 momentin mukaan metropolikaavasta ei saa aiheutua maanomistajalle tai muulle oikeuden haltijalle kohtuutonta haittaa.

Metropolihallinto voi maankäyttö- ja rakennuslakiin ehdotetun 34 c §:n mukaan määrätä kaavan toteuttamisen turvaamiseksi kaavoitettavalle alueelle rakennuskiellon enintään kymmenen vuoden ajaksi. Maankäyttö- ja rakennuslain 34 j §:n mukaan metropolikaavassa virkistys- tai suojelualueeksi taikka liikenteen tai teknisen huollon verkostoja tai alueita varten osoitetulla alueella olisi voimassa rakentamista koskeva rajoitus. Tarkoituksena on näillä alueilla kieltää metropolikaavan toteuttamista vaikeuttava rakentaminen. Rajoitukseen liittyisi julkisyhteisön lunastus- tai korvausvelvollisuus, jota koskeva säännös ehdotetaan lisättäväksi maankäyttö- ja rakennuslain 101 §:n 3 momentiksi. Mainitut maanomistajan käyttövapautta rajoittavat kiellot ovat tavoitteiltaan perusteltuja sekä täsmällisesti ja tarkkarajaisesti määriteltäviä.

Metropolikaavaan liittyisi maankäyttö- ja rakennuslakiin ehdotetun 34 g §:n mukaan metropolisopimus, jossa sovittaisiin kaavan toteuttamiseksi tarpeellisista metropolihallinnon, valtion, kuntien ja muiden keskeisten toteuttamistahojen toimenpiteistä metropolikaavan toteuttamiseksi. Metropolisopimuksen valmistelun yhteydessä tulisi maankäyttö- ja rakennuslain 62 §:ssä tarkoitetuille osallisille sopivalla tavalla tiedottaa sopimuksen lähtökohdista, tavoitteista ja sisällöstä. Heille olisi varattava tilaisuus esittää mielipiteensä asiasta. Muutoksenhakumahdollisuutta sopimukseen ei liittyisi. Eikä sillä olisi omaisuuden käyttöä rajoittavia vaikutuksia.

Suunnittelutarvealueella tarkoitetaan maankäyttö- ja rakennuslaissa (16 §) aluetta, jonka käyttöön liittyvien tarpeiden tyydyttämiseksi on syytä ryhtyä erityisiin toimenpiteisiin, kuten teiden, vesijohdon tai viemärin rakentamiseen taikka vapaa-alueiden järjestämiseen. Asemakaavojen ulkopuolinen metropolialue olisi lakiehdotuksen mukaan kokonaisuudessaan suunnittelutarvealuetta. Lakiehdotuksen mukaan rakentamisen tulisi metropolialueella pääsääntöisesti perustua asemakaavaan. Asemakaavoitettujen alueiden ulkopuolelle suuntautuvan voimakkaan rakentamispaineen vuoksi niiden määrittely suunnittelutarvealueiksi on perusteltua.

Yhtenäisen käytäntöjen varmistamiseksi päätöksenteko suunnittelutarveratkaisuissa kuuluisi metropolihallinnolle.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi säännös rakennusluvan erityisistä edellytyksistä metropolialueella (137a §). Sen lisäksi, mitä lain 137 §:ssä säädetään rakennusluvan erityisistä edellytyksistä, rakennuslupa voitaisiin metropolialueen suunnittelutarvealueella myöntää vain erityisestä syystä. Erityinen syy olisi kohdealueeseen liittyvä oikeudellinen edellytys, jonka sisältö muutoin määräytyisi hallinto- ja oikeuskäytännössä. Säännösehdotuksessa käytetty ilmaus ”voitaisiin myöntää” tarkoittaa, että päätöksenteko voisi perustua myös tarkoituksenmukaisuusharkintaan. Rajoitus ei koskisi olemassa olevaan asuntoon tai maatilaan kuuluvan talousrakennuksen rakentamista. Merkittävällä osalla metropolihallinnon aluetta rajoitus olisi pysyvä, koska asemakaavoitus ei tule kattamaan koko metropolialuetta. Suunnittelutarveratkaisun edellytykset metropolialueella on määriteltävä maankäyttö- ja rakennuslailla ominaiseen tapaan joustavilla oikeusnormeilla, minkä on katsottava sääntelyn yleinen luonne huomioon ottaen täyttävän riittävästi täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimukset. Suunnittelutarveratkaisuun liittyy muutoksenhakumahdollisuus.

Maankäyttö- ja rakennuslakiin ehdotetun 34 i §:n 3 momentin mukaan metropolikaavassa voitaisiin määrätä, että metropolikaava korvaa alueella voimassa olevan yleiskaavan, jos yleiskaava on ilmeisessä ristiriidassa metropolikaavan kanssa. Mahdollisuus kyseisen määräyksen antamiseen on tarpeellinen metropolikaavan tehtävän ja kaavajärjestelmän toimivuuden kannalta. Jos määräys koskee rakennusluvan perusteena käytettävää yleiskaavaa (maankäyttö- ja rakennuslaki 44 ja 72 §), yleiskaavan korvaamista koskeva määräys poistaa yleiskaavaan perustuvan rakennusoikeuden. Määräykseen ei liity korvausvelvollisuutta maanomistajalle. Määräyksen antamisen edellytyksenä on ehdotetun 34 d §:n 6 momentin mukaisesti, että kaava ei saa aiheuttaa maanomistajalle

tai muulle oikeudenhaltijalle kohtuutonta haittaa. Rajoituksen hyväksyttävyyttä arvioitaessa on otettava huomioon myös, ettei myöskään asemakaavassa osoitetun rakennusoikeuden poistaminen tai alentaminen asemakaavan muutoksella perusta maanomistajalle oikeutta korvauksen vaatimiseen. Maanomistajilla ei ole subjektiivista oikeutta rakentamisen oikeuttavaan kaavaan.

4 Kielelliset oikeudet

Perustuslain 17 §:n 2 momentissa turvataan jokaisen oikeus käyttää omaa kieltään, suomea tai ruotsia, tuomioistuimessa ja muussa viranomaisessa sekä oikeus saada tällä kielellä toimituskirjansa. Yleiset säännökset kansalliskielten käyttöä koskevien oikeuksien turvaamisesta on annettu kielilaililla (423/2003).

Perustuslain 17 §:n 2 momentin toinen virke sisältää julkiseen valtaan kohdistuvan toimeksiannon huolehtia maan suomen- ja ruotsinkielisen väestön sivistyksellisistä ja yhteiskunnallisista tarpeista samanlaisten perusteiden mukaan. Tällä edellytetään paitsi kielten muodollista yhdenvertaista kohtelua, myös suomen- ja ruotsinkielisen väestön tosiasiallisen tasa-arvon turvaamista.

Perustuslaissa turvattujen, suomen ja ruotsin kieltä koskevien kielellisten oikeuksien toteutuminen kunnissa ja kuntayhtymissä on kielilaisissa sidottu kunnan kielelliseen asemaan. Yksilön oikeuteen käyttää omaa kieltään vaikuttaa siten se, onko kyse yksikielisestä vai kaksikielisestä kunnasta tai kuntayhtymästä. Käytännössä myös kunnan, kuntayhtymän tai muun hallinnollisen alueen enemmistökieli ja vähemmistökielisten osuus vaikuttaa kielellisten oikeuksien toteutumiseen. Hallinnollinen jako on osa kielellisten oikeuksien suojajärjestelmää.

Esityksessä on kyse maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnittelun päätöksenteon kokoamisesta metropolihallinnolle. Metropolihallinto olisi kielilain muutoksen perusteella kaksikielinen viranomainen, koska sen toimialueelle kuuluu yksi- ja kaksikielisiä kuntia. Kaksikielisen viranomaisen olisi annettava palvelut

molemmilla kansalliskielillä yhdenvertaisin perustein. Tämän perusteella esitys turvaa kielellisten oikeuksien turvaa kielellisten oikeuksien toteutumisen laintasolla. Ruotsinkielisen vähemmistön ollessa alueella määrällisesti (80 000 asukasta) myös suuri, kielellisten oikeuksien toteutumiseen on myös käytännössä hyvät lähtökohdat. Metropolihallinnon luominen ei myöskään suoraan vaikuta alueen ulkopuolelle jäävien kuntien kielellisiin oikeuksiin. Esimerkiksi Uudenmaan liitto jatkaa omalta osaltaan toimintaansa eikä tehtäväsiirto merkitse jäljelle jäävien kuntien osalta kielellisten oikeuksien heikkenemistä. Metropolihallintoa muodostettaessa on kuitenkin huolehdittava siitä, että kuntien asukkaiden mahdollisuudet saada palveluja omalla kielellään eivät heikkene sen vuoksi, että tehtäviä siirretään kunnilta kuntayhtymälle. Jos olosuhteet sitä edellyttävät, metropolihallinnon on erityistoimenpitein tai muulla tavoin huolehdittava siitä, että asukkaiden kielelliset oikeudet toteutuvat.

5 Vastuu ympäristöstä

Perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaan vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu kaikille. Säännöksen mukainen vastuu ympäristöstä (ympäristöperusoikeus) toteutuu aineellisen lainsäädännön kautta. Pykälän 2 momentin mukaan julkisen vallan on pyrittävä turvaamaan jokaiselle oikeus terveelliseen ympäristöön sekä mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon.

Perustuslakivaliokunnan mukaan maankäyttö- ja rakennuslaki on monelta osin merkityksellinen perustuslain 20 §:n 2 momentissa säädetyn julkisen vallan turvaamisvelvollisuuden kannalta. Laki sääntelee alueiden käyttöä ja rakentamista, millä on oleellinen merkitys sille, täyttääkö elinympäristö perustuslain vaatimukset. Lain tavoitteet ovat linjassa hallitusmuodon sisältämän terveellistä ympäristöä koskevan toimeksiannon kanssa. Perustuslain ilmentämä ympäristönsuojelutavoite tulee selvästi esille myös kaavojen

sisältövaatimuksissa (HE 101/1998, PeVL 38/1998 vp).

Metropolikaavan sisältövaatimuksista säädettäisiin maankäyttö- ja rakennuslakiin ehdotetussa 34 d §:ssä. Sen mukaan metropolikaava olisi laadittava ottamalla huomioon mm. yhdyskuntarakenteen ja liikennejärjestelmän ekologinen kestävyys, mahdollisuudet ilmastonmuutoksen hillintään ja ilmastonmuutokseen varautumiseen, mahdollisuudet yhdyskuntateknisen huollon järjestämiseen ympäristön ja luonnonvarojen kannalta kestäväällä tavalla, maiseman, luonnonarvojen ja kulttuuriperinnön vaaliminen sekä virkistykseen soveltuvien alueiden riittävyys ja viheralueverkoston jatkuvuus.

Metropolikaavaan laatimismenettelyyn kuuluvat maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetyt osallistumis- ja vuorovaikutusmenettelyt. Metropolikaavan sisältöä ja kaavan laatimismenettelyä koskeva sääntely täyttäisi näin ollen perustuslain 20 §:n 2 momentissa säädetyt turvaamisvelvoitteet.

6 Oikeusturva

Perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi. Metropolikaavan hyväksymistä koskevaan ja muihin metropolihallinnon maankäyttö- ja rakennuslain mukaisiin metropolihallinnon päätöksiin liittyy perustuslain 21 §:n 1 momentin edellyttämä mahdollisuus muutoksenhakuun.

7 Kunnallinen itsehallinto ja itsehallinto kuntaa suuremmalla alueella

Metropolihallintoa koskeva esitys tarkoittaa, että alueen 14 kunnalle säädetään yhteistoimintavelvoite maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnitteluun liittyvissä tehtävissä. Esitystä on sen vuoksi

tarkasteltava perustuslain 121 §:n kunnallisen itsehallinnon perusteella.

Kuntien erilaisista yhteistoimintavelvoitteista on säädetty tavallisessa lainsäätämisyjärestyksessä jo usean vuosikymmenen ajan. Eduskunnan perustuslakivaliokunnan käytännössä on pidetty mahdollisena säätää tavallisella lailla pakkokuntayhtymistä ja vastaavista kuntien yhteistoimintaelimistä, vaikka valiokunta onkin katsonut kuntien velvoittamisen lailla osallistumaan kuntayhtymään lähtökohtaisesti rajoittavan jossain määrin kunnallista itsehallintoa.

Perustuslakivaliokunta on arvioidessaan kuntien pakollisen yhteistoiminnan järjestelyjä edellyttänyt yhteistoimintatehtäviltä, että tehtävät ovat ylikunnallisia, hallinto on tarkoituksenmukaista järjestää yhteistoiminnassa eikä noudatettava päätöksentekojärjestelmä anna yksittäiselle kunnalle yksipuolisen määräämisvallan mahdollistamaa asemaa. Merkitystä on annettu myös sille, onko järjestely supistanut oleellisesti yhteistoimintaan velvollisten kuntien yleistä toimialaa. (PeVL 37/2006 vp, PeVL 22/2006 vp, s. 2/II ja s. 3-4, PeVL 65/2002 vp, s. 2-3, PeVL 32/2001 vp, s. 2/II, PeVL 42/1998 vp).

Vaikka valiokunta on suhtautunut lähtökohtaisesti myönteisesti pakolliseen yhteistoimintaan, se on useassa yhteydessä pitänyt ongelmallisena kuntien yhteistoimintaelimien tehtävien lisäämistä siinä määrin ja sillä tavalla, että se vaikuttaisi oleellisesti jäsenkuntien hallintoon ja vaarantaisi kunnalliseen itsehallintoon sisältyvän periaatteen kunnan päätösvallan kuulumisesta kuntalaisten valitsemille toimielimille (ks. PeVL 37/2006 vp, s. 5).

Esityksen nykytilan kuvauksessa ja arvioinnissa on edellä kuvattu tarkemmin niitä syitä, jotka edellyttävät alueen maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnitteluun liittyvän päätöksenteon kokoamista lakisääteiselle metropolihallinnolle. Keskeiset syyt alueen maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnittelun päätöksenteon kokoamisesta metropolihallinnolle liittyvät siihen, ettei ongelmia ole saatu monikymmenvuotisella

vapaaehtoisella yhteistoiminnalla ratkaistua. Tämän vuoksi metropolihallinnolle esitetyt tehtävät ovat perustuslakivaliokunnan edellyttämällä tavalla ylikunnallisia ja metropolihallinnon järjestämiseen on myös tarkoituksenmukaisuusperusteita.

Metropolikaavan maakuntakaavaa vahvemman ohjausvaikutuksen vuoksi esitys kaventaa joiltain osin kuntien päätöksentekovaltaa maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnitteluun liittyvissä tehtävissä. Se ei kuitenkaan olennaisesti rajoita kunnan päätösvaltaa esimerkiksi kaavoituksessa, koska kunnalle jää yleiskaavoitus- ja asemakaavoitustehtävä. Esityksen taloudellisissa vaikutuksissa esitetyn vaikutusarvioinnin mukaan esitys ei myöskään olennaisesti rajoittaisi kunnan taloudellista liikkumavaraa, jota perustuslakivaliokunta on pitänyt yhtenä kunnalliseen itsehallintoon kuuluvana keskeisenä elementtinä. Metropolikaavan toteuttamisen edellyttämistä toimenpiteistä sovittaisiin metropolisopimuksessa. Metropolihallinnon perustuminen omiin vaaleihin tarkoittaa, ettei millekään kunnalle synny yksipuolista määräysvaltaa metropolihallinnon päätösvaltaan. Toisaalta omat vaalit myös lisäävät asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksia metropolihallintoon.

Esityksen mukaan metropolihallinto ei olisi omien suorien vaalien vuoksi oikeudelliselta perusteeltaan kuntayhtymä, vaan julkisoikeudellinen oikeushenkilö. Metropolihallinnon toimintaan sovellettaisiin kuitenkin viittaussäännöksen perusteella pitkälti kuntalain kuntayhtymiä koskevia säännöksiä. Esitystä on sen vuoksi arvioitava? perustuslain 121 §:n 4 momentin sisältämän itsehallintosäännöksen kuntaa suuremmalla alueella perusteella.

Aiemmin vastaavan tapaista, erillisen julkisoikeudellisen oikeushenkilön luomisen mahdollisuuksia on käsitelty Kainuun hallintokokeilusta annetun lain (343/2003) eduskuntakäsittelyssä. Eduskunnan perustuslakivaliokunta katsoi lausunnossaan (PeVL 65/2002 ja 22/2006), että kokeilussa oli kyse kuntaa suuremmalla hallintoalueella toimeenpantavasta itsehallintojärjestelmästä,

josta perustuslain 121 §:n 4 momentin nojalla säädetään lailla.

Kainuun hallintokokeilussa kyse oli esitettyä laajemmasta tehtävä- ja taloudellisen päättävällän siirrosta. Perustuslakivaliokunta katsoi lausunnossaan, että hallintokokeilu rajoitti kunnalliseen itsehallintoon sisältyvän kansanvaltaisuusperiaatteen toteutumista mutta piti samalla tärkeänä, että Kainuun maakunnan päätösvaltaa käyttää maakunnan asukkaiden välittömällä vaaleilla valitsematoimielin. Valiokunta katsoi maakunnan hallintojärjestelmän kansanvaltaisuuden lieventävän tehtävien siirrosta johtuvaa kuntien asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien kaventumista kokeilualueen kunnissa. Se katsoi, että kunnallista itsehallintoa korvaa maakunnalle siirtyvien tehtävien osalta maakunnallinen itsehallinto.

Kainuun hallintokokeilun tapaan metropolihallinnon perustuminen omiin vaaleihin korvaa kunnallisen tehtävän siirrosta aiheutuvaa kunnallisen itsehallinnon kaventumista. Metropolihallinnon vaikutukset jäävät tehtävien sekä taloudellisten vaikutusten osalta huomattavasti vähäisemmäksi kuin Kainuun hallintokokeilussa. Taloudellisten vaikutusten arvioinnissa on esitetty, että osittain kysymys on aiempien kustannusten siirtymisestä Uudenmaan liitolta sekä olemassa olevilta lakisääteisiltä yhteistoimintaorganisaatioilta eli HSY:ltä ja HSL:ltä. Esitetty metropolialue on tosin suurempi kuin aiempien HSL:n ja HSY:n toimialue. Kaavoituksen toimeenpano kunnissa perustuu kuntien ja valtionväliseen metropolisopimukseen eikä kunnalla ole sopimusvelvollisuutta. Suurin taloudellinen vaikutus olisi joukkoliikennetehtävä. Tältä osin merkittävin taloudellinen vaikutus olisi siirtymisellä yhtenäiseen lippujärjestelmään. Yhteiseen lippujärjestelmään siirtyminen edellyttäisi merkittäviä kuntien maksuosuuksia. Tehtävä olisi kuitenkin kuntien vapaaehtoinen tehtävä. Täten metropolihallinnon lakisääteisten tehtävien hoidon taloudellinen vaikutus jäisi pieneksi eikä siten juurikaan kaventaisi kunnan taloudellista liikkumavaraa tai mahdollisuuksia ottaa hoidettavakseen

yleisen toimialansa perusteella hoidettavakseen muita tehtäviä. Tämän perusteella esitys ei ole ristiriidassa perustuslain kanssa.

8 Hallinnolliset ja jaotukset

Perustuslain 122 §:n mukaan hallintoa järjestettäessä tulee pyrkiä yhteensopiviin aluejaotuksiin, joissa turvataan suomen- ja ruotsinkielisen väestön mahdollisuudet saada palveluja omalla kielellään samanlaisten perusteiden mukaan.

Esitys ei merkitse suuria muutoksia Uudenmaan maakuntaliiton asemaan muutoin kuin maakuntakaavoituksen osalta. Esityksen vaikutukset kielellisiin oikeuksiin ovat pienet, koska sekä Uudenmaan liitto että metropolihallinto ovat kaksikielisiä viranomaisia ja molemmissa hallinnoissa on mukana useampia kaksikielisiä kuntia. Hallinnollinen muutos ei siten vaikuta

asukkaiden kielellisten oikeuksien toteutumiseen metropolialueella tai muualla Uudellamaalla.

Metropolihallintoa muodostettaessa on kuitenkin huolehdittava siitä, että kuntien asukkaiden mahdollisuudet saada palveluja omalla kielellään eivät heikkene sen vuoksi, että tehtäviä siirretään kunnilta kuntayhtymälle.

Edellä todetun perusteella lakiehdotukset voidaan hallituksen käsityksen mukaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä. Koska esitys sisältää kuitenkin useita perustuslain säännösten soveltamista koskevia ehdotuksia, pitää hallitus suotavana, että esityksestä pyydetäisiin perustuslakivaliokunnan lausunto.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

metropolihallinnosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 Luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on koota ja järjestää metropolialueen maankäyttöä, asumista ja liikennettä koskevien tehtävien hoitaminen. Lain tarkoituksena on myös luoda edellytyksiä metropolialueen kuntarajat ylittävälle kansanvaltaiselle päätöksenteolle ja edistää alueen sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristöllisesti kestävä kehitystä ja alueen kansainvälisen kilpailukyvyyn sekä elinvoiman vahvistamista.

2 §

Metropolihallinto

Metropolihallinto on sen alueen asukkaiden itsehallintoon perustuva julkisoikeudellinen yhteisö, johon sovelletaan, mitä kuntalaissa (365/1995) säädetään kuntayhtymästä, jollei tässä laissa toisin säädetä. Metropolihallintoon ei kuitenkaan sovelleta kuntalain 81 ja 82 §:ää.

3 §

Metropolihallinnon jäsenkunnat ja metropolialue

Metropolihallinnon jäsenkuntia ovat Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen, Sipoo, Kerava, Tuusula, Järvenpää, Kirkkonummi,

Vihti, Nurmijärvi, Mäntsälä, Hyvinkää ja Pornainen.

Metropolialue muodostuu 1 momentissa tarkoitetuista ja 26 §:n nojalla metropolihallintoon liittyneistä kunnista.

4 §

Metropolihallinnon toimiala ja tehtävät

Metropolihallinto hoitaa metropolialueella sille erikseen säädettyjä tehtäviä maankäytön, asumisen, liikenteen, aluekehittämisen ja ympäristöpalvelujen toimialoilla.

Metropolihallinnon tehtävänä on myös metropolialueen:

1) asunto- ja maapolitiikan strateginen suunnittelu ja kehittäminen;

2) ilman laadun seuranta, ilmastonmuutoksen strategiatyö sekä seututiedon ylläpito ja tuottaminen;

3) muiden sille erikseen säädettyjen tehtävien hoitaminen.

Lisäksi metropolihallinto voi tarjota jäsenkunnilleen vuokra-asuntotuotannon rakennuttamispalveluja. Metropolihallinnon jäsenkunnat voivat myös sopia, että metropolihallinto voi ottaa hoitaakseen metropolialueen jäsenkunnilta muitakin kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä.

5 §

Metropolivaltuusto ja sen valinta

Metropolihallinnon ylintä päätösvaltaa käyttää metropolialueen kuntien asukkaiden neljäksi vuodeksi kerrallaan vaaleilla (*metropolivaalit*) valitsema

metropolivaltuusto siten kuin tässä laissa säädetään.

Metropolivaltuuston jäsenet
(metropolivaltuutettu) valitaan metropolialueen kuntien yhteen lasketun asukasluvun mukaan seuraavasti:

Asukasluku:	Metropolivaltuutettujen lukumäärä:
enintään 1 000 000	61
1 000 001 – 1 200 000	71
1 200 001 – 1 400 000	81
1 400 001 – 1 600 000	91
yli 1 600 000	101

Asukasluku määräytyy väestötietojärjestelmässä vaalivuotta edeltävän marraskuun 30 päivän päättyessä olevien tietojen mukaan.

Metropolivaltuutetuille valitaan varavaltuutettuja kunnittain noudattaen soveltuvin osin, mitä kuntalain 11 §:ssä säädetään.

6 §

Metropolihallinnon muut toimielimet

Metropolivaltuuston lisäksi metropolihallinnolla voi olla muita metropolivaltuuston hyväksymässä hallintosäännössä määrättyjä toimielimiä.

2 Luku

Metropolivaalit

7 §

Metropolivaalit

Metropolivaalit toimitetaan välittöminä, salaisina ja suhteellisin kunnallisvaalien

yhteydessä. Kaikilla äänioikeutetuilla on yhtäläinen äänioikeus.

Metropolialue on vaaleissa yhtenä vaalipiirinä. Kustakin metropolialueen kunnasta valitaan kuitenkin vähintään yksi metropolivaltuutettu.

Jollei tässä laissa muuta säädetä, sovelletaan metropolivaaleissa kuntalain (365/1995) ja vaalilain (714/1998) kunnallisvaaleja koskevia säännöksiä. Metropolivaaleissa sovelletaan lisäksi ehdokkaan vaalirahoituksesta annetun lain (273/2009) kunnallisvaaleja koskevia säännöksiä.

8 §

Äänioikeus ja äänioikeusrekisteri

Metropolialueen kunnassa kunnallisvaaleissa äänioikeutettu henkilö on äänioikeutettu myös metropolivaaleissa.

Metropolivaaleissa käytetään samaa äänioikeusrekisteriä kuin kunnallisvaaleissa.

9 §

Vaalikelpoisuus ja vaalikelpoisuuden rajoitukset

Metropolialueen kunnassa kunnallisvaaleissa vaalikelpoinen henkilö on vaalikelpoinen myös metropolivaltuustoon.

Vaalikelpoinen metropolivaltuustoon ei kuitenkaan ole:

1) valtion virkamies, joka hoitaa välittömästi metropolihallintoa koskevia valvontatehtäviä;

2) metropolihallinnon palveluksessa oleva henkilö, joka toimii metropolihallituksen tai lautakunnan tehtäväalueen johtavassa tehtävässä tai sellaiseen rinnastettavassa vastuullisessa tehtävässä;

3) metropolihallinnon määräämisvallassa olevan yhteisön tai säätön palveluksessa oleva henkilö, joka asemaltaan voidaan rinnastaa 2 kohdassa tarkoitettuun metropolihallinnon palveluksessa olevaan henkilöön; eikä

4) metropolihallinnon alaisen kuntayhtymän palveluksessa oleva henkilö, joka asemaltaan voidaan rinnastaa 3

kohdassa tarkoitettuun metropolihallinnon palveluksessa olevaan henkilöön.

Edellä tarkoitettussa palvelussuhteessa oleva on vaalikelpoinen valtuutetuksi, jos palvelussuhde päättyy ennen kuin valtuutettujen toimikausi alkaa.

10 §

Metropolivaalilautakunta

Metropolivaltuuston on asetettava toimikaudekseen metropolivaalilautakunta, jonka asettamisesta ja työskentelystä on soveltuvin osin voimassa, mitä vaalilain 13 ja 14 §:ssä säädetään kunnan keskusvaalilautakunnasta.

11 §

Ehdokasasettelu

Metropolivaalien ehdokashakemukset on tehtävä metropolivaalilautakunnalle, joka käsittelee hakemukset ja laatii metropolivaalien ehdokaslistojen yhdistelmän.

Ehdokashakemukseen liitettyssä ehdotuksessa puolueen tai valitsijayhdistyksen ehdokaslistaksi tulee sen lisäksi, mitä vaalilain 153 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetään, mainita myös ehdokkaan kotikunta.

Puolueen ehdokkaat asettaa puolueen metropolivaalilautakunnalle ilmoittama puolueen henkilöjäseniä metropolialueen kunnissa edustava yhdistys.

Valitsijayhdistyksen perustamiseksi metropolivaaleihin tarvitaan vähintään 100 metropolialueen kunnissa äänioikeutettua henkilöä.

Puolueen ja valitsijayhdistyksen vaaliasiamies kunnallisvaaleissa voi toimia vaaliasiamiehenä myös metropolivaaleissa.

12 §

Vaalien tuloksen laskenta ja vahvistaminen sekä tuloksesta tiedottaminen

Metropolialueen kunnan keskusvaalilautakunta vahvistaa kolmantena

päivänä vaalipäivän jälkeen viimeistään kello 18 aloitettavassa kokouksessaan äänimäärät, jotka kukin ehdokas, puolue, vaaliliitto ja yhteislista ovat yhteensä kunnassa metropolivaaleissa saaneet, sekä ilmoittaa viipymättä näin vahvistetut äänimäärät ja kunnassa annettujen äänten kokonaismäärän metropolivaalilautakunnalle sen määräämällä tavalla.

Saatuaan 1 momentissa tarkoitetut ilmoitukset kaikkien kuntien keskusvaalilautakunnilta metropolivaalilautakunta vahvistaa viipymättä kunkin ehdokkaan, puolueen, vaaliliiton ja yhteislistan koko metropolialueella saaman äänimäärän ja metropolialueella annettujen äänten kokonaismäärän sekä määrää vaalien tuloksen. Sen lisäksi, mitä vaalilain 91 §:ssä säädetään, vaalien tuloksen määräämisessä noudatetaan, mitä seuraavassa 3 momentissa säädetään.

Jos jostain metropolialueen kunnasta ei ole yhtään ehdokasta valituiksi tulevien nimisarjassa, tulee siitä kunnasta valituksi kunnassa eniten ääniä saaneen nimisarjaan kuuluvan puolueen, vaaliliiton tai yhteislistan eniten ääniä saanut ehdokas, jonka kotikunta kyseinen kunta on. Vastaavasti valituiksi tulevien nimisarjasta poistetaan saman puolueen, vaaliliiton tai yhteislistan se ehdokas, jonka vertausluku on pienin.

Metropolivaalilautakunta vahvistaa ja julkaisee metropolivaalien tuloksen sekä tiedottaa siitä noudattaen soveltuvin osin, mitä vaalilain 95 §:ssä säädetään.

Jos kunnan ainoan metropolivaltuutetun, jolla ei ole varavaltuutettua, on todettu menettäneen vaalikelpoisuutensa, hänet on vapautettu toimestaan tai hän on kuollut, metropolivaalilautakunnan on määrättävä hänen sijaansa uudeksi metropolivaltuutetuksi samasta kunnasta ehdokas noudattaen soveltuvin osin, mitä 3 momentissa säädetään.

13 §

Muutoksenhaku vaaleihin

Päätökseen, jolla metropolivaalien tulos on vahvistettu, saa hakea muutosta siten kuin

vaalilain 8 luvussa muutoksenhausta kunnallisvaaleissa säädetään.

Jos vaaliviranomaisen päätös tai toimenpide on ollut lainvastainen ja lainvastaisuus on ilmeisesti saattanut vaikuttaa vaalien tuloksiin, vaalit on määrättävä uusittaviksi metropolialueella, jolle vaalien tulos ole oikaistavissa.

Jos vaalit valituksen johdosta määrätään uusittaviksi, on uusittavien vaalien vaalipäivä metropolivaalilautakunnan määräämä sunnuntai.

3 luku

Metropolialueen asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamisoikeudet

14 §

Aloiteoikeus

Metropolialueen kunnan asukkaalla on oikeus tehdä aloitteita metropolihallinnon toimintaa koskevista asioissa. Aloitteen tekijälle on ilmoitettava aloitteen johdosta suoritettavat toimenpiteet. Metropolivaltuuston tietoon on saatettava vähintään kerran vuodessa metropolihallinnon toimintaa koskevista asioissa tehdyt aloitteet ja niiden johdosta suoritettavat toimenpiteet.

Jos metropolihallinnon toimintaa koskevassa asiassa aloitteen tekijöinä on vähintään yksi prosentti metropolialueen kuntien asukkaista, asia on otettava käsiteltäväksi viimeistään kuuden kuukauden kuluttua vireille tulosta.

15 §

Neuvoa-antava kansanäänestys

Metropolivaltuusto voi päättää, että metropolihallinnon toimivaltaan kuuluvasta asiasta toimitetaan neuvoa-antava kansanäänestys metropolialueella.

Aloitteen kansanäänestyksen järjestämisestä voi tehdä vähintään kolme prosenttia metropolialueen kuntien 15 vuotta täyttäneistä asukkaista. Metropolivaltuuston on viipymättä päätettävä, toimitetaanko aloitteessa tarkoitettu kansanäänestys.

Metropolivaltuusto päättää kansanäänestyksen aiheesta ja ajankohdasta sekä äänestäjille esitettävistä vaihtoehdoista sekä huolehtii kansanäänestystä koskevasta tiedottamisesta.

16 §

Neuvoa-antavan kansanäänestyksen toimittaminen

Metropolivaalilautakunta laatii kansanäänestyksessä käytettävät asiakirjat ja huolehtii niiden jakelusta äänestysoikeutetuille tarvittaessa yhteistoiminnassa kuntien keskusvaalilautakuntien kanssa.

Kunkin kunnan keskusvaalilautakunta vahvistaa kansanäänestyksen tuloksen kunnassa ja ilmoittaa sen viipymättä metropolivaalilautakunnalle, joka vahvistaa ja julkaisee kansanäänestyksen tuloksen metropolialueella.

Muutoin kansanäänestys toimitetaan noudattaen soveltuvin osin, mitä neuvoa-antavissa kunnallisissa kansanäänestyksissä noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (656/1990) säädetään.

4 Luku

Erinäiset säännökset

17 §

Metropolisopimus

Sen lisäksi mitä maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999) säädetään metropolisopimuksesta, on sopimuksessa sovittava metropolihallinnon tehtävien hoitamisen rahoittamista koskevista periaatteista metropolihallinnon, sen jäsenkuntien ja valtion kesken. Sopimuksessa on todettava myös valtion talousarvioon otetusta valtionavustuksesta metropolihallinnon toiminnan rahoittamiseen. Sopimus on tältä osin tehtävä valtioneuvoston toimikaudeksi ja sen sisältöä tarkistetaan tarvittaessa vuosittain.

18 §

Kuntien maksuosuuksien määräytymisen perusteet

Jos metropolihallinnon jäsenkunnat eivät perussopimuksessa toisin sovi, maksuosuudet metropolihallinnon menoista sekä osuudet metropolihallinnon varoista ja vastuista jakautuvat jäsenkuntien välillä niiden asukasluvun suhteessa.

Jäsenkunnan asukasluku määräytyy väestötietojärjestelmässä kunkin vuoden xxxkuun XX päivän päättyessä olevien tietojen mukaan.

19 §

Valtion rahoitus metropolihallinnolle

Valtionavustuksen myöntämisessä metropolihallinnon toiminnan rahoittamiseen noudatetaan mitä valtionavustuslaissa (688/2001) säädetään yleisavustuksesta.

Metropolihallinnolle maksetaan valtionavustusta:

1) kustannuksiin, jotka aiheutuvat yhtenäisen lippujärjestelmän luomisesta ja ylläpitämisestä sen koko alueella ja joukkoliikenteen taksojen alentamiseen;

2) kunnille uusien lakisääteisten tehtävien hoitamiseen;

3) metropolihallinnolle valtiolta siirrettyjen tehtävien hoitamiseen; sekä

4) metropolikaavan ja erityisesti siihen liittyvän toimeenpano-osan laatimiseen.

Edellä 2 momentin 2- 4 kohdissa tarkoitettu valtionavustus voi kattaa kaikki toiminnasta aiheutuvat kustannukset.

20 §

Kuntajaon muutosten huomioon ottaminen

Jos metropolihallinnon jäsenkunta lakkaa kuntarakennelaissa (1698/2009) tarkoitetun kuntien yhdistymisen seurauksena, jatka uusi kunta metropolihallinnon jäsenkuntana.

5 Luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

21 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201X.

22 §

Metropolihallinnon toiminnan käynnistäminen

Metropolihallinnon toiminnan käynnistämistä varten metropolihallinnon jäsenkuntien on valittava jäsenkuntien edustajien edustajainkokous. Edustajainkokous voidaan valita ennen tämän lain voimaan tuloa. Edustajainkokouksen kutsuu ensimmäisen kerran koolle Etelä-Suomen aluehallintovirasto. Aluehallintoviraston määräämä henkilö johtaa kokousta, kunnes edustajainkokoukselle on valittu puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja. Jäsenkuntien edustajainkokous on kutsuttava koolle siten, että se kokoontuu ensimmäisen kerran viimeistään xxxkuussa 201X.

Edustajainkokous toimii metropolihallinnon ylintä päätösvaltaa käyttävänä toimielimenä siihen saakka, kunnes metropolivaltuusto on valittu ja se on aloittanut toimintansa. Edustajainkokouksen on ryhdyttävä niihin toimenpiteisiin, jotka ovat välttämättömiä metropolihallinnon toiminnan käynnistämiseksi.

Jäsenkuntien edustajien lukumäärä edustajainkokouksessa määräytyy seuraavasti:

Jäsenkunnan asukasluku väestötietojärjestelmässä edeltävän vuoden xxxkuun XX päivän päättyessä olevien tietojen mukaan:	Edustajien lukumäärä:
6 000 tai vähemmän	1
6 001 - 20 000	2
20 001 - 50 000	3
50 001 -100 000	4
100 001 - 400 000	5

400 001 tai enemmän

6

Kullekin edustajalle valitaan varaedustaja. Jäsenkunnan valitsemien edustajien yhteinen äänimäärä edustajainkokouksessa määräytyy jäsenkunnan asukasluvun mukaan siten, että kunnan valitsemilla edustajilla yhteensä on yksi ääni jokaista alkavaa 1 000 asukasta kohti. Äänimäärä voi kuitenkin olla enintään viidenneksen kaikkien jäsenkuntien valitsemien jäsenten yhteenlasketusta rajoittamattomasta äänimäärästä. Jäsenkunnan valitsemien edustajien yhteinen äänimäärä jakautuu tasan heistä saapuvilla olevien kesken.

Edustajainkokous on päätösvaltainen, kun kokouksessa on edustettuna vähintään kaksi kolmannesta edustajainkokoukseen osallistuvista jäsenkunnista ja niiden asukasluku on vähintään puolet kaikkien edustajainkokoukseen osallistuvien jäsenkuntien yhteenlasketusta asukasluvusta. Edustajainkokouksen menettelystä ja muutoksenhausta edustajainkokouksen päätökseen noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä valtuustosta säädetään kuntalain 7 ja 11 luvussa.

23 §

Perussopimus ja metropolisopimus

Perussopimuksen hyväksymisestä on päätettävä viimeistään vuoden 201X xxxkuun loppuun mennessä. Jos metropolihallinnon perussopimusta ei ole solmittu edellä tarkoitettuun ajankohtaan mennessä ja on ilmeistä, ettei metropolihallintoa saada muutoin perustetuksi, valtioneuvosto päättää metropolihallinnon jäsenkuntia kuultuaan kuntalain 78 §:n 3 momentissa ja perussopimuksessa sovittavista asioista siltä osin kuin jäsenkunnat eivät ole niistä edustajainkokouksessa sopineet. Valtioneuvoston päättämä perussopimus on voimassa siihen asti, kunnes jäsenkunnat sopivat siitä toisin.

Metropolisopimuksesta on, siltä osin kuin se koskee 17 §:ssä tarkoitettuja asioita, päätettävä viimeistään vuoden 201X xxxkuun loppuun mennessä.

24 §

Ensimmäiset metropolivaalit

Metropolivaalit toimitetaan ensimmäisen kerran tämän lain voimaantulon jälkeen toimitettavien ensimmäisten kunnallisvaalien yhteydessä.

Ensimmäisiä metropolivaaleja varten Etelä-Suomen aluehallintovirasto asettaa metropolivaalilautakunnan sekä laatii ja julkaisee kuulutuksen metropolivaltuustoon valittavien valtuutettujen määrästä viimeistään kuukauden kuluttua tämän lain voimaan tulosta.

Ensimmäisissä metropolivaaleissa metropolivaalilautakunta antaa luettelon metropolivaltuutetuiksi valituista ja heidän varajäsenistään viipymättä tiedoksi myös Etelä-Suomen aluehallintovirastolle.

25 §

Metropolihallinnon järjestäytyminen

Ensimmäisten metropolivaalien tuloksen vahvistamisen jälkeen uuden metropolivaltuuston on viipymättä järjestäydyttävä ja valittava metropolihallitus ja muut tarvittavat toimielimet sekä ryhdyttävä niihin muihin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen metropolihallinnon toiminnan järjestämiseksi.

Älftän vanhimman valtuutetun on kutsuttava metropolivaltuutetut ensimmäiseen kokoukseen ja johdettava siinä puhetta, kunnes valtuuston puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat on valittu.

26 §

Metropolialueen laajentaminen

Lohja ja Porvoo voivat liittyä metropolihallinnon jäsenkunniksi samoin oikeuksin ja velvollisuuksin kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettut kunnat. Liittymisen edellytyksenä on, että:

1) se tapahtuu joko vuonna 2017 tai vuonna 2021 alkavan vaalikauden alusta lukien; ja

2) asianomainen kunta on tehnyt päätökset liittymisestä viimeistään 12 kuukautta ennen vaalikauden alkua.

27 §

Voimassa olevat viranomaisluvut

Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymälle ja X:lle ennen tämän lain voimaan tuloa myönnetty viranomaisluvut, jotka koskevat 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä, siirtyvät tämän lain voimaan tullessa metropolihallinnolle.

28 §

Vireillä olevat asiat

Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymässä ja X:ssä tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat asiat, jotka koskevat 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä, siirtyvät tämän lain voimaan tullessa metropolihallinnolle.

29 §

Voimassa olevat sopimukset ja sitoumukset

Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymän ja X:n ennen tämän lain voimaan tuloa tekemät 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä koskevat voimassa olevat sopimukset ja sitoumukset sekä niistä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät tämän lain voimaan tullessa metropolihallinnolle.

30 §

Henkilöstö

Metropolihallinnon palvelukseen kunnista, kuntayhtymistä ja valtiolta tämän lain voimaan tullessa siirtyvän henkilöstön asemasta säädetään kunnallisesta viranhaltijasta annetussa laissa (304/2003), valtion virkamieslaissa (750/1994) ja työsopimuslaissa (55/2001).

2.

Laki**metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevien tehtävien hoitamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Metropolihallinnosta annetussa laissa (/) tarkoitettu metropolihallinto toimii metropolialueella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 ja joukkoliikennelain (869/2009) mukaisena toimivaltaisena viranomaisena ja hoitaa metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevat tehtävät siten kuin siitä tässä tai muussa laissa säädetään.

Metropolihallinnon toimintaan sovelletaan, mitä vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetussa laissa (349/2007) säädetään.

2 §

Metropolihallinnon liikennejärjestelmä- ja joukkoliikennetehtävät

Metropolihallinnon on hoidettava metropolialueen:

- 1) liikennejärjestelmän ja joukkoliikenteen suunnittelu;
- 2) joukkoliikenteen liikennepalveluiden suunnittelu ja hankinta;
- 3) joukkoliikenteen taksa- ja lippujärjestelmästä sekä taksoista päättäminen;
- 4) joukkoliikenteen matkalippujen tarkastus;
- 5) muut sille säädetyt liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevat tehtävät.

Metropolihallinnon jäsenkunnat voivat sopia, että metropolihallinto voi ottaa hoitaakseen metropolialueen jäsenkunnilta

muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevia tehtäviä.

Metropolihallinnon on 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä hoitaessaan oltava tiiviissä yhteistyössä metropolihallinnon jäsenkuntien sekä liikenne- ja viestintäministeriön ja Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa.

Metropolihallinto voi toimialueellaan antaa liikenteenharjoittajalle enintään 15 vuoden ajaksi yksinoikeuden harjoittaa raitiovaunu- ja metroliikennettä.

3 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

Tällä lailla kumotaan pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annettu laki (829/2009) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

4 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaan tuloa on laadittava loppuselvitys kumottavassa pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetussa laissa (829/2009) tarkoitetun kuntayhtymän (Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymä) omaisuudesta, varoista, veloista ja vastuista. Loppuselvitys on laadittava vuoden 201X

xxxkuun loppuun mennessä. Omaisuus, varat, velat ja vastuut siirtyvät metropolihallinnolle loppuselvityksen mukaisesti vuoden 201X xxxkuun alusta lukien. Loppuselvityksestä päättää kuntayhtymän yhtymäkokous. Loppuselvitys toimii omaisuuden saantokirjana.

Jos loppuselvityksen laatimisen jälkeen syntyy epäselvyyttä Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymän omaisuuden, varojen, velkojen ja vastuiden siirtymisestä, omaisuus, varat, velat ja vastuut kuuluvat metropolihallinnolle.

Metropolihallinnolle 1 ja 2 momentin nojalla siirtyvä omaisuus, varat, velat ja vastuut jaetaan jäsenkuntien pääomaosuuksiksi metropolihallinnossa siten kuin kunnat vastaavat Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymän varoista ja veloista pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain 8 §:n 3 momentin mukaan. Metropolihallinnon

jäsenkunnat voivat sopia perussopimuksessa jäsenkuntien osuudesta metropolihallinnon varoihin ja vastuisiin muullakin tavalla.

Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymän tilinpäätöksestä ja vastuuvapauden myöntämisestä vuodelle 201X päättää yhtymäkokous. Tilinpäätöksen laatii kuntayhtymän hallitus. Kuntayhtymän tarkastuslautakunnan ja tilintarkastajien tehtävänä on hallinnon ja talouden tarkastus, kunnes vuoden 201X tilinpäätös on hyväksytty ja vastuuvapaus tilivelvollisille on myönnetty.

Edellä tarkoitetusta luovutuksesta, jolla Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymältä siirretään kiinteää omaisuutta tai arvopapereita metropolihallinnolle, ei ole suoritettava varainsiirtovero.

Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymälle myönnetyt viranomaisluvut siirtyvät tehtäväsiirron mukaisesti metropolihallinnolle.

3.

Laki

pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa koskevasta yhteistoiminnasta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Espoon, Helsingin, Kauniaisten ja Vantaan kaupunkien (*pääkaupunkiseudun kunnat*) on hoidettava 2 §:ssä tarkoitetut tehtävät yhteistoiminnassa siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Jätehuoltotehtävät

Pääkaupunkiseudun kuntien on hoidettava yhteistoiminnassa jätelaissa (646/2011) tarkoitetut kunnan tehtävät lukuun ottamatta tehtäviä, jotka säädetään metropolihallinnon tai kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviksi. Tehtävien hoitamisesta vastaa kuntayhtymä. Kuntayhtymään sovelletaan, mitä kuntalain (365/1995) 10 luvussa säädetään kuntayhtymästä.

3 §

Muut tehtävät

Kuntayhtymän jäsenkunnat voivat kuntayhtymän perussopimuksessa sopia, että kuntayhtymä voi ottaa hoitaakseen muitakin kuin 2 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä.

4 §

Muut kunnat

Kuntayhtymän jäsenkuntina voi olla myös muita kuin pääkaupunkiseudun kunnat.

5 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

4.

Laki

kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annetun lain (603/1977) 8 §:n 2 momentti, sellaisen kuin se on laissa 1394/2009, seuraavasti:

8 §

Asianomaiselle kunnalle sekä, jos hankkeella on seudullista merkitystä, maakunnan liitolle, metropolihallinnolle ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle on varattava 1 momentissa tarkoitettu

tilaisuus. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle on varattava vastaava tilaisuus myös, jos hankkeella on ympäristönsuojelun kannalta huomattava merkitys.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

5.

Laki

vesilain 3 luvun 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vesilain (587/2011) 3 luvun 5 §:n 1 momentti seuraavasti:

5 §

Suhde maankäytön suunnitteluun

Lupa-asiaa ratkaistaessa on otettava huomioon asemakaava. Lisäksi on otettava huomioon, mitä maankäyttö- ja

rakennuslaissa säädetään maakuntakaavan,
metropolikaavan ja yleiskaavan
oikeusvaikutuksista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
201 .

6.

Laki

kiinteistönmuodostamislain 33 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 33 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisena kuin
ne ovat laissa 914/2011, seuraavasti:

33 §

Asemakaava-alueen ulkopuolella
rakennuspaikaksi tarkoitettu kiinteistö
saadaan muodostaa lohkomalla, jos
muodostettava kiinteistö täyttää maankäyttö-
ja rakennuslaissa sekä sen nojalla annetuissa
säännöksissä ja määräyksissä
rakennuspaikalle asetetut vaatimukset.
Lisäksi on katsottava, ettei vaikeuteta
kaavoitusta, kaavan toteuttamista tai alueiden
käytön muuta järjestämistä, jos lohkominen
koskee:

1) metropolikaavassa tai
oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa virkistys-
tai suojelualueeksi osoitettua aluetta;

2) maankäyttö- ja rakennuslain 16 §:ssä
tarkoitettua suunnittelutarvealuetta;

3) aluetta, jolla on voimassa rakennuskielto
asemakaavan laatimista varten; tai

4) maankäyttö- ja rakennuslain 72 §:n
mukaista ranta-aluetta, jolla ei ole voimassa
sellaista oikeusvaikutteista yleiskaavaa, jossa
rakentamismahdollisuudesta on erityisesti
määrätty.

Rakennuspaikaksi tarkoitettu määräala
saadaan 1 momentin estämättä lohkoa
kiinteistöksi, jos:

1) kunta antaa perustellusta syystä
suostumuksensa lohkomiseen;

2) määräälaa varten on toimitusta
aloitettaessa voimassa tai toimituksen
kestäessä saadaan maankäyttö- ja
rakennuslain 137 tai 137 a §:n mukainen
suunnittelutarveratkaisu tai 171 §:n
mukainen poikkeus;

3) 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettulla
alueella muodostettava kiinteistö on
tarkoitettu käytettäväksi maankäyttö- ja
rakennuslain 72 §:n 3 momentin mukaiseen
rakentamiseen;

4) lohkottavaa aluetta varten on toimitusta
aloitettaessa voimassa tai toimituksen
kuluessa saadaan muuta kuin tilapäistä
rakennusta koskeva rakennuslupa; taikka

5) määräälalle on jo rakennettu
asuinrakennus muuta kuin tilapäistä
rakennusta koskevan rakennusluvan
perusteella, eikä kunta erityisestä syystä
vastusta lohkomista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
201 .

7.

Laki**metsälain 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan metsälain (1093/1996) 2 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1085/2013,
 seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan metsän hoitamiseen ja käyttämiseen metsätalousmaaksi luettavilla alueilla. Lakia ei kuitenkaan sovelleta:

1) luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla muodostetuilla suojelualueilla, valtion luonnonsuojelutarkoitukseen hankkimilla alueilla eikä muilla valtion omistamilla alueilla, joita hoidetaan Metsähallituksen tai valtion maata hallinnoivan viranomaisen suojelupäätöksen mukaisesti;

2) maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaisessa kaavassa suojelualueeksi osoitetulla alueella;

3) erämaalain (62/1991) mukaisilla alueilla muutoin kuin tämän lain 12 §:n 1 momentin osalta;

4) asemakaava-alueilla lukuun ottamatta maa- ja metsätalouteen osoitettuja alueita;

5) alueilla, joilla on voimassa toimenpiderajoitus asemakaavan laatimiseksi;

6) metropolikaavan ja oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella lukuun ottamatta maa- ja metsätalouteen ja virkistyskäyttöön osoitettuja alueita;

7) puolustusvoimien ampuma-alueiden maalialueilla.

— — — — —
 —————
 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

8.

Laki**vesihuoltolain 5 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään vesihuoltolain (119/2001) 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 681/2014, uusi 2 momentti seuraavasti:

5 §

Vesihuollon yleinen kehittäminen.

Metropolihallinto sovittaa yhteen kuntien vesihuollon kehittämissuunnittelua sekä alueellista yleissuunnittelua metropolialueella.

— — — — —
 —————
 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

9.

Laki**joukkoliikennelain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan joukkoliikennelain (869/2009) 4 §:n 2 momentti, 12 §:n 2 ja 3 momentti, 13 §:n 2 momentti, 14 §:n 1 momentti ja 62 §:n 5 momentti, sellaisina kuin niistä 12 §:n 2 ja 3 momentti ovat laissa 872/2012 sekä 13 §:n 2 momentti, 14 §:n 1 momentti ja 62 §:n 5 momentti ovat laissa 1007/2010, seuraavasti:

4 §

Joukkoliikenteen palvelutason määrittely

Palvelutason määrittelyä valmistellessaan viranomaisten tulee toimia tarpeellisilta osin yhteistyössä keskenään sekä kuntien, maakuntien liittojen ja metropolihallinnon kanssa. Palvelutason määrittely on voimassa määraajan.

12 §

Reittiliikenneluvan myöntävät viranomaiset.

Yksinomaan Imatran, Kajaanin, Kemian, Kokkolan, Kotkan, Kouvolan, Lappeenrannan, Mikkelin, Rauman, Riihimäen, Rovaniemen, Salon, Savonlinnan, Seinäjoen tai Vaasan alueella harjoitettavaan reittiliikenteeseen luvan myöntää kyseisen kunnan viranomainen.

Seudullinen kunnallinen viranomainen myöntää luvan yksinomaan toimivalta-alueellaan harjoitettavaan reittiliikenteeseen. Seudullisia kunnallisia viranomaisia ovat:

1) metropolihallinto metropolihallinnosta annetussa laissa (/) tarkoitetulla metropolialueella;

2) Hämeenlinnan kaupunki Hattulan, Hämeenlinnan ja Janakkalan kuntien muodostamalla alueella;

3) Joensuun kaupunki Joensuun, Kontiolahden ja Liperin kuntien muodostamalla alueella;

4) Jyväskylän kaupunki Jyväskylän, Laukaan ja Muuramen kuntien muodostamalla alueella;

5) Kuopion kaupunki Kuopion ja Siilinjärven kuntien muodostamalla alueella;

6) Lahden kaupunki Asikkalan, Hartolan, Heinolan, Hollolan, Hämeenkosken, Kärkölan, Lahden, Nastolan, Orimattilan, Padasjoen ja Sysmän kuntien muodostamalla alueella;

7) Oulun kaupunki Iin, Kempeleen, Limingan, Lumijoen, Muhoksen, Oulun ja Tyrnävän muodostamalla alueella;

8) Porin kaupunki Harjavallan, Kokemäen, Nakkilan, Porin ja Ulvilan kuntien muodostamalla alueella;

9) Tampereen kaupunki Kangasalan, Lempäälän, Nokian, Oriveden, Pirkkalan, Tampereen, Vesilahden ja Ylöjärven kuntien muodostamalla alueella;

10) Turun kaupunki Kaarinan, Liedon, Naantalin, Raision, Ruskon ja Turun kuntien muodostamalla alueella.

13 §

Kutsujoukkoliikenneluvan myöntävät viranomaiset

Yksinomaan 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainittujen kuntien toimivalta-alueella harjoitettavaan kutsujoukkoliikenteeseen luvan myöntää kyseisen kunnan viranomainen. Yksinomaan metropolialueella

harjoitettavaan kutsujoukkoliikenteeseen
luvan myöntää metropolihallinto.

14 §

*Palvelusopimusasetuksessa tarkoitetut
toimivaltaiset viranomaiset ja niiden
yhteistyö sekä päätös
palvelusopimusasetuksen soveltamisesta*

Palvelusopimusasetuksessa tarkoitettuja tieliikenteen toimivaltaisia viranomaisia ovat toimivaltaiset elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset sekä 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainitut kunnalliset viranomaiset. Viranomaisten keskinäinen toimivallanjako on 12 ja 13 §:ssä säädetyn mukainen, kuitenkin niin, että toimivaltaisen kunnallisen viranomaisen järjestämä liikennepalvelu voi vähäisessä määrin ulottua sen varsinaisen toimivalta-alueen ulkopuolelle. Rautatieliikennettä koskevissa asioissa toimivaltainen viranomainen on liikenne- ja viestintäministeriö ja metropolialueella metropolihallinto. Muuta raideliikennettä koskevissa asioissa toimivaltaisia viranomaisia ovat 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainitut kunnalliset viranomaiset omalla toimivalta-alueellaan.

62 §

*Liikennelupien ja sopimusten voimassaoloon
liittyvät siirtymäsäännökset*

Metropolihallinnosta annetussa laissa tarkoitettulla metropolialueella kumpikin sopijapuoli voi irtisanoa siirtymäajan liikennöintisopimuksen päättymään 30 päivänä kesäkuuta 2014 tai myöhemmin noudattaen 18 kuukauden irtisanomisaikaa, jos toimivaltainen viranomainen on tehnyt 14 §:n 4 momentin mukaisen päätöksen liikenteen järjestämisestä palvelusopimusasetuksen mukaisesti ja järjestää liikenteen tarjouskilpailumenettelyssä. Keravan ja Kirkkonummen alueella kumpikin sopijapuoli voi kuitenkin irtisanoa siirtymäajan liikennöintisopimuksen päättymään 30 päivänä kesäkuuta 2013 tai myöhemmin noudattaen 18 kuukauden irtisanomisaikaa, jos toimivaltainen viranomainen on tehnyt 14 §:n 4 momentin mukaisen päätöksen liikenteen järjestämisestä palvelusopimusasetuksen mukaisesti ja järjestää liikenteen tarjouskilpailumenettelyssä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

10.

Laki

joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain (469/1979) 1 §:n 1 momentti ja 2 §, sellaisin kuin ne ovat laissa 831/2009, seuraavasti;

1 §

Soveltamisala

Oikeus tarkastusmaksun perimiseen ilman asianmukaista matkalippua joukkoliikenteessä matkustavalta voidaan myöntää kunnalle sekä metropolihallinnolle, jolle rautatieliikenteen osalta voidaan myöntää oikeus tarkastusmaksun keräämiseen valtakunnallisesti.

—————

2 §

Tarkastusmaksun perimisoikeuden saaneiden tahojen välinen yhteistoiminta

Edellä 1 §:n 1 momentissa tarkoitetut julkisyhteisöt voivat sopia toimivaltansa piirissä olevien tarkastusmaksujen perimisestä yhteistoiminnassa. Kunnat voivat myös sopia yhteistoiminnan järjestämisestä niin, että tarkastusmaksujen periminen annetaan toisen kunnan tai metropolihallinnon hoidettavaksi yhden tai useamman kunnan puolesta siten kuin kuntalaissa (365/1995) säädetään. Yhteistoimintaa koskeva sopimus on liitettävä tarkastusmaksun perimisoikeutta koskevaan hakemukseen tai, jos sopimus tehdään myöhemmin kuin hakemus, toimitettava liikenne- ja viestintäministeriölle tiedoksi.

—————
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

11.

Laki**maantielain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maantielain (503/2005) 17 §:n 2 ja 3 momentti, 18 §, 27 §:n 4 momentti, 99 §, 104 §:n 2 momentti ja 105 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä 17 §:n 2 ja 3 momentti, 27 §:n 4 momentti, 99 §, 104 §:n 2 momentti ja 105 §:n 2 momentti ovat laissa 1242/2009, seuraavasti:

17 §

Tien suunnittelu ja alueiden käytön suunnittelu

—————

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet sekä maakuntakaava, metropolikaava ja yleiskaava on otettava huomioon siten kuin maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään. Yleissuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin maakuntakaavaa, metropolikaavaa tai oikeusvaikutteista yleiskaavaa. Yleissuunnitelma voidaan hyväksyä vastoin voimassa olevaa asemakaavaa, jos kunta sitä

puoltaa. Tiesuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin oikeusvaikutteista kaavaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, voidaan maantie suunnitella, jos tien luonne huomioon ottaen tien sijainti ja suhde muuhun alueiden käyttöön voidaan ilman kaavaakin riittävästi selvittää yhteistyössä kunnan, maakunnan liiton ja metropolihallinnon kanssa.

—————

18 §

Yleissuunnitelma

Yleissuunnitelma on laadittava, jolleivät hankkeen vaikutukset ole vähäiset taikka maantien sijaintia ja sen vaikutuksia ole jo riittävässä määrin ratkaistu metropolikaavassa, asemakaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa. Yleissuunnitelma on aina laadittava sellaisissa hankkeissa, joihin sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) 2 luvun mukaista arviointimenettelyä.

27 §

Vuorovaikutus

Tienpitöviranomaisen on pyydettävä suunnitelmasta lausunto niiltä maakunnan liitoilta, metropolihallinnolta ja kunnilta, joiden alueelle suunnitelma sijoittuu tai joiden alueella suunnitelman vaikutukset muutoin ilmenevät. Tienpitöviranomaisen on pyydettävä muulta viranomaiselta lausunto, jos se on päätösharkinnassa tarpeen. Jos tienpitöviranomaisen on muu kuin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, myös keskukselta on pyydettävä lausunto.

99 §

Päätöksenteko

Liikenne- ja viestintäministeriö hyväksyy tiesuunnitelmat, jotka koskevat maantien lakkauttamista muulloin kuin maantien rakentamisen yhteydessä. Muut tiesuunnitelmat sekä yleissuunnitelmat hyväksyy Liikennevirasto. Jos kunta,

maakunnan liitto, metropolihallinto tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on suunnitelman olennaisista kohdista eri mieltä Liikenneviraston kanssa, asia on siirrettävä liikenne- ja viestintäministeriön ratkaistavaksi. Liikennevirasto voi erityisistä syistä muutenkin siirtää suunnitelman liikenne- ja viestintäministeriön hyväksyttäväksi.

104 §

Päätösten ilmoittaminen muistutuksen tehneille ja viranomaisille

Liikenneviraston on lähetettävä ilmoitus yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätöksestä kunnalle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, maakunnan liitolle ja metropolihallinnolle sekä tarvittaessa muullekin viranomaiselle. Ilmoitukseen on tarvittaessa liitettävä jäljennös suunnitelmasta.

105 §

Muutoksenhaku

Kunnalla, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella, maakunnan liitolla ja metropolihallinnolla on oikeus hakea valittamalla muutosta sellaiseen yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätökseen, jonka vaikutukset ulottuvat kunnan alueelle tai viranomaisen toimialueelle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

12.

Laki**ratalain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ratalain (110/2007) 8 §:n 2 momentti, 10 §:n 2-4 momentti, 11 §, 22 §:n 4 momentti, 28 §, 79 §:n 3 momentti, 91 §:n 2 momentti ja 92 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä 8 §:n 2 momentti, 10 §:n 3 ja 4 momentti, 22 §:n 4 momentti, 28 §, 79 § 3 momentti, 91 §:n 2 momentti ja 92 §:n 2 momentti ovat laissa 1243/2009, seuraavasti:

8 §

Yleistä rautatien suunnittelusta

Suunnitelmia tehtäessä radanpitäjä toimii yhteistyössä maakunnan liittojen, metropolihallinnon, kuntien, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä muiden viranomaisten kanssa. Suunnittelun on perustuttava rautatien kehittämisen tarpeisiin, valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin sekä muuhun alueiden käytön suunnitteluun.

10 §

Rautatiealueen suunnittelu ja alueiden käytön suunnittelu

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet sekä maakuntakaava, metropolikaava ja yleiskaava on otettava huomioon siten kuin maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, voidaan olemassa olevan rautatien rakentamista koskeva yleissuunnitelma ja ratasuunnitelma laatia, jos hankkeen luonne huomioon ottaen suunnitelman suhde muuhun alueiden käyttöön voidaan riittävästi selvittää yhteistyössä liikenneviranomaisten, kunnan, metropolihallinnon, maakunnan liiton sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa.

Yleissuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin maakuntakaavaa, metropolikaavaa tai oikeusvaikutteista yleiskaavaa. Yleissuunnitelma voidaan hyväksyä vastoin voimassa olevaa asemakaavaa, jos kunta sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sitä puoltavat. Ratasuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin oikeusvaikutteista kaavaa.

11 §

Yleissuunnitelma

Yleissuunnitelma on laadittava, jolleivät hankkeen vaikutukset ole vähäiset taikka rautatiealueen sijainti ja sen vaikutukset ole jo riittävässä määrin ratkaistu asemakaavassa, metropolikaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa. Yleissuunnitelma on aina laadittava sellaisissa hankkeissa, joihin sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) 2 luvun mukaista arviointimenettelyä.

22 §

Vuorovaikutus

Radanpitäjän on pyydettävä yleis- ja ratasuunnitelmasta lausunto niiltä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta, maakunnan liitoilta, metropolihallinnolta ja kunnilta, joiden alueelle suunnitelma sijoittuu ja joiden alueella suunnitelman vaikutukset muutoin ilmenevät. Radanpitäjän tulee pyytää muulta viranomaiselta lausunto, jos se on päätösharkinnassa tarpeen.

28 §

Suunnitelmien hyväksyminen

Liikenne- ja viestintäministeriö hyväksyy rautatien lakkauttamista koskevat ratasuunnitelmat, jotka koskevat rautatien lakkauttamista muulloin kuin rautatien rakentamisen yhteydessä. Muut ratasuunnitelmat ja yleissuunnitelmat hyväksyy Liikennevirasto. Jos kunta, maakunnan liitto, metropolihallinto tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on suunnitelman olennaisista kohdista eri mieltä Liikenneviraston kanssa, on asia siirrettävä liikenne- ja viestintäministeriön ratkaistavaksi. Liikennevirasto voi erityisistä syistä muutoinkin siirtää suunnitelman

liikenne- ja viestintäministeriön
hyväksyttäväksi.

79 §

Rautatien lakkauttaminen muussa yhteydessä

Liikenne- ja viestintäministeriön tulee ennen tässä pykälässä tarkoitetun päätöksen tekemistä kuulla tarvittaessa asianomaisia ministeriöitä, maakunnan liittoja, metropolihallintoa ja kuntia.

91 §

*Päätösten ilmoittaminen muistutuksen
tehneille ja viranomaisille*

Radanpitäjän on lähetettävä yleis- ja ratasuunnitelman hyväksymispäätöksestä ilmoitus kunnalle, elinkeino-, liikenne- ja

ympäristökeskukselle, maakunnan liitolle ja metropolihallinnolle sekä tarvittaessa muullekin viranomaiselle. Ilmoitukseen on tarvittaessa liitettävä jäljennös suunnitelmasta.

92 §

Muutoksenhaku

Kunnalla, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella, maakunnan liitolla ja metropolihallinnolla on oikeus hakea valittamalla muutosta sellaiseen yleis- ja ratasuunnitelman hyväksymispäätökseen, jonka vaikutukset ulottuvat kunnan alueelle tai viranomaisen toimialueelle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

13.

Laki

ilmailulain 86 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ilmailulain (1194/2009) 86 §:n 1 momentti seuraavasti:

86 §

*Rakentamislupa-asian käsittelyyn liittyvä
kuulemismenettely*

Ennen lentopaikan rakentamisluvan myöntämistä on asianomaiselle kunnalle sekä asian laadun mukaan puolustusministeriölle, ympäristöministeriölle, elinkeino-, liikenne-

ja ympäristökeskukselle, maakunnan liitolle ja metropolihallinnolle varattava tilaisuus antaa lausuntonsa asiasta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

14.

Laki

elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain (897/2009) 7 §:n 2 momentti seuraavasti:

7 §

Strateginen suunnittelu ja ohjaus

—————
 Työ- ja elinkeinoministeriö laatii yhdessä 8 §:ssä mainittujen ministeriöiden tai keskushallinnon virastojen sekä yhteistyössä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, maakunnan liittojen ja metropolihallinnon kanssa strategia-asiakirjan ja strategiset

tulostavoiteasiakirjat elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille. Jos strategia-asiakirjan sisällöstä ei saavuteta yksimielisyyttä ministeriöiden kesken, ratkaisee asian valtioneuvosto.
 —————

—————
 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

15.

Laki

alueiden kehittämisestä ja rakennerrahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan alueiden kehittämisestä ja rakennerrahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain (7/2014) 3 §, 7 §:n 3 momentti, 17 §, 24 §:n 4 momentti, 28 §:n 1 momentti, 29 §:n 2 momentti ja 32 §:n 1 ja 3 momentti, ja

lisätään 6 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 5 ja 6 momentiksi, sekä 45 §:ään uusi 3 momentti, seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) alueella maakuntajakolain (1159/1997) mukaisia maakunnan alueita tai valtion aluehallintoviranomaisten toimialueita sekä valtakunnallisessa toiminnassa Manner-Suomen aluetta;

2) metropolialueella metropolihallinnosta annetussa laissa (/) tarkoitettua metropolialuetta;

3) rakennerrahastoilla Euroopan aluekehitysrahastoa, jäljempänä

aluekehitysrahasto ja Euroopan sosiaalirahastoa, jäljempänä sosiaalirahasto;

4) rakennerrahasto-ohjelmalla Kestävää kasvua ja työtä 2014-2020 -toimenpideohjelmaa;

5) alueellisilla suunnitelmilla aluelähtöisesti ja alueellisen organisaation johdolla tehtävää ohjelmavalmistelua;

6) valtakunnallisilla teemoilla ohjelmassa olevia valtakunnallisia tavoitteita ja toimintaa, jotka on valmisteltu ministeriöiden kesken niiden keskeisten strategioiden pohjalta;

7) rakennerrahastovaroilla Euroopan komission Euroopan unionin talousarvioista

Suomeen myöntämiä rakennerrahastojen varoja;

8) välittävällä toimielimellä viranomaista, joka hoitaa hallinto- tai todentamisviranomaisen puolesta tuen saajiin liittyviä tehtäviä; ja

9) yleisasetuksella yhteiseen strategiakehykseen kuuluvaa Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1303/2013.

6 §

Alueiden kehittämisen suunnittelu

Uudenmaan maakuntasuunnitelmassa ja maakuntaohjelmassa on metropolialuetta koskevat erilliset osiot. Metropolikaavasta säädetään erikseen. Uudenmaan liitto ja metropolihallinto vastaavat yhteistyössä maakuntakaavan ja metropolikaavan yhteensovittamisesta.

7 §

Työ- ja elinkeinoministeriön tehtävät

Lisäksi työ- ja elinkeinoministeriö vastaa maakuntaohjelmien ja muiden tämän lain mukaisten kansallisten ohjelmien valmistelun ja toimeenpanon yhteensovittamisesta, seurannasta ja arvioinnista yhteistyössä ministeriöiden, maakuntien liittojen, metropolihallinnon, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja muiden alueiden kehittämisen kannalta keskeisten tahojen kanssa.

17 §

Maakunnan liiton tehtävät

Maakunnan liitto vastaa aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta ja siinä tehtävässä:

1) vastaa maakunnan yleisestä kehittämisestä ja toimii tällöin yhteistyössä valtion viranomaisten, alueen keskuskaupunkien ja muiden kuntien, yliopistojen ja korkeakoulujen sekä muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa sekä Lapin maakunnassa saamelaiskäräjien kanssa; yhteistyöstä voidaan laatia yhteistyösopimuksia;

2) kehittää alueensa elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä ottaen huomioon kuntien erilaisista lähtökohdista johtuvat tarpeet ja vahvuudet;

3) osallistuu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä tarvittavien osin aluehallintovirastojen strategisten ohjausasiakirjojen laatimiseen sekä osallistuu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten tulossopimuksia koskeviin neuvotteluihin alueen kehittämistavoitteiden huomioon ottamiseksi;

4) vastaa alueellisen pitkän ja keskipitkän aikavälin koulutustarpeiden ennakkoinnin yhteensovittamisesta ja alueellisten koulutustavoitteiden valmistelusta osana koulutuksen ja tutkimuksen kehittämissuunnittelua;

5) vastaa kulttuuria koskevien suunnitelmien ja kehittämistoimenpiteiden yhteensovittamisesta osana maakuntaohjelman toteuttamista;

6) vastaa maakunnan liikennejärjestelmäsuunnitelman suunnitteluprosessin käynnistämisestä, siihen liittyvän yhteistyön johtamisesta ja kyseisen suunnittelun yhteensovittamisesta maakunnan muun suunnittelun kanssa;

7) vastaa alueellisten laaja-alaisten luonnonvarojen ja ympäristöä koskevien suunnitelmien osalta suunnitteluprosessin käynnistämisestä, siihen liittyvän yhteistyön johtamisesta ja kyseisen suunnittelun yhteensovittamisesta maakunnan muun suunnittelun kanssa;

8) laatii kuntien ja muiden koulutuksen järjestäjien hanke-esitysten kiireellisyysjärjestyksen seuraavaa neljää vuotta koskevaan rahoitusuunnitelmaan, lukuun ottamatta liikunnan koulutuskeskusten hankkeita;

9) asettaa alueelliset liikuntaneuvostot;

10) edistää julkisen hallinnon yhteispalvelusta annetussa laissa (223/2007) tarkoitettua yhteispalvelua alueellaan;

11) vastaa ennakoinnin yhteensovittamisesta maakunnassa, arvioi ja seuraa maakunnan ja sen osien kehitystä sekä kehittämistoiminnan vaikuttavuutta;

12) edistää kuntien ja maakuntien välistä yhteistyötä, hoitaa tehtäviinsä liittyviä kansainvälisiä asioita ja yhteyksiä; sekä

13) hoitaa muut tässä laissa säädettyt tehtävänsä.

Metropolihallinto toimii yhteistyössä Uudenmaan liiton kanssa ja hoitaa metropolialueella 1 momentin 3 ja 6 kohdissa tarkoitetut tehtävät.

24 §

Maakunnan yhteistyöryhmä

Yhteistyöryhmässä on oltava kattavasti edustettuina maakunnan alueen kehittämisen kannalta seuraavat keskeiset tahot:

1) alueen kunnat ja maakunnan liitto sekä Uudenmaan maakunnassa metropolihallinto ja Lapin maakunnassa lisäksi saamelaiskäräjät;

2) ohjelmia rahoittavat valtion viranomaiset ja muut yhteistyöryhmän tehtävien kannalta merkittävät valtionhallintoon kuuluvat organisaatiot;

3) alueen kehittämisen kannalta keskeisiä tahoja kuten työmarkkina- ja elinkeinojärjestöjä sekä kansalaisyhteiskuntaa kuten ympäristöjärjestöjä ja tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavia järjestöjä.

28 §

Maakunnan yhteistyöryhmän tehtävät

Maakunnan yhteistyöryhmän tehtävänä on alueen maakuntaohjelmassa määriteltyjen kehittämistavoitteiden toteuttamiseksi ja eri ohjelmien ja rahoitusvälineiden yhteensovittamiseksi:

1) hyväksyä ja tarvittaessa tarkistaa maakuntaohjelman toimeenpanosuunnitelma, jolla suunnataan maakuntaan osoitettua rakennerahastojen ja vastaavaa kansallista rahoitusta sekä muuta alueen kehittämiseen vaikuttavaa rahoitusta;

2) käsitellä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja tarvittavilta osin aluehallintoviraston esitykset strategiseksi tulostavoiteasiakirjaksi;

3) antaa tarvittaessa lausuntoja sen toimialueelle kohdistuvista rakennerahasto-ohjelman valtakunnallisista teemoista sekä maaseuturahaston tai muista aluekehityksen kannalta merkittävistä hankesuunnitelmista sekä asettaa tärkeysjärjestykseen alueen osallistumisen niihin; lausunto ei ole rahoittajaa velvoittava;

4) käsittelee maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitetun metropolisopimuksen, jotta se voidaan ottaa huomioon muussa maakunnan kehittämisessä;

5) antaa 27 §:n 4 momentin mukainen sitova lausunto alueelliseen suunnitelmaan sisältyvästä hankehakemuksesta;

6) edesauttaa laajojen, aluekehittämisen kannalta merkittävien hankekokonaisuuksien valmistelua ja edistää niiden toteuttamista eri rahoitusvälineillä;

7) tehdä tarvittaessa rakennerahasto-ohjelman seurantakomitean hyväksymiä valintakriteerejä tarkentavia alueellisia valintakriteerejä ja ilmoittaa niistä hallintoviranomaiselle sekä huolehtia tarvittavista menettelytavoista niiden soveltamiseksi alueella;

8) määritellä tarvittavat alueelliset menettelyt, joilla varmistetaan rahoitettaviksi hyväksyttävien hankkeiden mahdollisten ympäristövaikutusten selvittäminen ennen rahoituspäätösten tekoa;

9) raportoida rakennerahasto-ohjelman toteutumisesta hallintoviranomaiselle ja tarvittaessa esittää sille rakennerahasto-ohjelmaa koskevia muutostarpeita;

10) tiedottaa rakennerahasto-ohjelman toimeenpanosta;

11) hoitaa tarvittaessa myös muita tehtäviinsä liittyviä ja rakennerahasto-ohjelmien toimeenpanoon liittyviä tehtäviä, joista tarvittaessa määrätään tarkemmin työjärjestyksessä.

29 §

Valtakunnalliset alueiden kehittämisen painopisteet

Viranomaisten, maakuntien liittojen ja metropolihallinnon tulee ottaa huomioon aluekehittämispäätös sekä edistää sen toteuttamista. Ministeriöiden tulee pyytää työ- ja elinkeinoministeriöltä lausunto, jos ne tai hallinnonalansa keskushallintoviranomaiset ja liikelaitokset valmistelevat alueelliseen kehitykseen merkittävästi vaikuttavia toimenpiteitä, jotka eivät sisälly aluekehittämispäätökseen tai ne eivät tule käsiteltyä työ- ja elinkeinoministeriön kanssa muussa yhteisessä valmistelussa.

32 §

Maakuntaohjelma

Maakunnan liitto laatii maakuntasuunnitelmaan perustuvan määräaikaisen maakuntaohjelman. Se sisältää maakunnan mahdollisuuksiin ja tarpeisiin, kulttuuriin ja muihin erityispiirteisiin perustuvat kehittämisen tavoitteet, kuvauksen maakunnan kehittämisen kannalta keskeisistä hankkeista ja muista olennaisista toimenpiteistä, laadittavista yhteistyösopimuksista tavoitteiden

saavuttamiseksi ja tarvittaessa määrittelyn alueen kuntien yhteistyöalueista sekä suunnitelman ohjelman rahoittamiseksi. Uudenmaan maakunnassa maakuntaohjelmaan sisältyy metropolialuetta ja Lapin maakunnassa saamelaiskulttuuria koskeva osa.

Maakuntaohjelma valmistellaan yhteistyössä kuntien, valtion viranomaisten ja alueiden kehittämiseen osallistuvien yhteisöjen ja järjestöjen sekä muiden vastaavien tahojen kanssa. Uudenmaan maakunnassa metropolialuetta koskeva osan valmistelee metropolihallinto ja Lapin maakunnassa saamelaiskulttuuria koskevan osan valmistelee saamelaiskäräjät. Maakuntaohjelma laaditaan kunnanvaltuuston toimikausittain neljäksi vuodeksi. Maakuntaohjelman hyväksyy maakunnan liiton ylin päättävä toimielin. Maakuntaohjelmaa tarkistetaan tarvittaessa aluekehittämispäätöksen perusteella sekä tarvittaessa muulloinkin.

45 §

Yhteistyösopimus

Metropolialueella laadittavasta metropolisopimuksesta säädetään maankäyttö- ja rakennuslaissa sekä laissa metropolihallinnosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

16.

Laki

maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 46 a § ja 171 §:n 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1129/2008,

muutetaan 7 §:n 1 momentti, 16 §:n 4 momentti, 17 §:n 1 momentti, 28 §:n 1 momentti, 39 §:n 1 momentti, 47 §:n 1 ja 3 momentti, 48 §:n otsikko, 54 §:n 1 momentti, 65 §:n 3 ja 4 momentti, 66 §:n 1 ja 3 momentti, 71 b §:n otsikko sekä 1 ja 2 momentti, 71 c §:n 2 momentti, 71 d §:n 1 momentti, 92 §, 99 §:n 2 momentti, 173 §:n 2 ja 3 momentti, 177 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 178 §, 188 §:n 1, 3 ja 5 momentti, 190 §:n 1 ja 3 momentti, 191 §:n 1 ja 4 momentti, 193 §, 198 §:n 2 momentti, 199 §, 200 §:n 1-3 momentti, 203 § ja 205 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 1 momentti ja 191 §:n 4 momentti laissa 1441/2006, 47 §:n 1 momentti laissa 476/2004, 66 §:n 1 ja 3 momentti, 173 §:n 2 ja 3 momentti, 190 §:n 1 momentti, 191 §:n 1 momentti, 198 §:n 2 momentti ja 205 §:n 1 momentti laissa 1589/2009, 71 b §:n otsikko sekä 1 ja 2 momentti, 71 c §:n 2 momentti ja 71 d §:n 1 momentti laissa 319/2011, 188 §:n 5 momentti, 190 §:n 3 momentti ja 203 § laissa 1129/2008 sekä 199 § osaksi laissa 1589/2009, ja

lisätään 4 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, 16 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, lakiin uusi 19 a §, uusi 4 a luku, 36 §:ään uusi 2 momentti, 48 §:ään uusi 3 momentti, 54 §:ään uusi 5 momentti, 66 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1589/2009, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2-4 momentti siirtyy 3-5 momentiksi, 101 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 137 a §, 177 §:ään uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, lakiin uusi 195 a §, 196 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1589/2009, uusi 4 momentti ja 201 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1589/2009, uusi 3 ja 4 momentti, seuraavasti:

4 §

Alueiden käytön suunnittelujärjestelmä

liitettävä arvio asumiseen varattujen tonttien riittävydestä.

Metropolikaavassa osoitetaan alueiden käytön pääpiirteet metropolihallinnosta annetussa laissa (/) tarkoitetulla metropolialueella.

16 §

Suunnittelutarvealue

Metropolihallinnosta annetun lain mukainen metropolialue on suunnittelutarvealuetta.

Rakennusluvan erityisistä edellytyksistä tässä pykälässä tarkoitetulla suunnittelutarvealueella säädetään 137 §:ssä ja metropolialueella lisäksi 137 a §:ssä.

7 §

Kaavoituskatsaus

Kunnan tulee vähintään kerran vuodessa laatia katsaus kunnassa, maakunnan liitossa ja metropolihallinnossa vireillä olevista ja lähiaikoina vireille tulevista kaava-asioista, jotka eivät ole merkitykseltään vähäisiä (*kaavoituskatsaus*). Siinä selostetaan lyhyesti kaava-asiat ja niiden käsittelyvaiheet sekä sellaiset päätökset ja muut toimet, joilla on välitöntä vaikutusta kaavoituksen lähtökohtiin, tavoitteisiin, sisältöön ja toteuttamiseen. Kaavoituskatsauksen yhteyteen on metropolialueella ja tonttikysynnän sitä edellyttäessä muuallakin

17 §

Asianomaisen ministeriön tehtävät

Ympäristöministeriölle kuuluu alueiden käytön suunnittelun ja rakennustoimen yleinen kehittäminen ja ohjaus. Ympäristöministeriö edistää, ohjaa ja valvoo maakuntakaavoitusta ja metropolikaavoitusta.

19 a §

Metropolihallinnon tehtävät

Metropolihallinnon tehtävänä on metropolihallinnosta annetun lain mukaisen metropolialueen maankäytön suunnittelu ja ohjaus.

28 §

Maakuntakaavan sisältövaatimukset

Maakuntakaavaa laadittaessa on valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään. Kaavaa laadittaessa on kiinnitettävä huomiota maakunnan oloista johtuviin erityisiin tarpeisiin. Kaava on mahdollisuuksien mukaan yhteen sovitettava maakuntakaava-alueeseen rajoittuvien alueiden maakuntakaavoituksen ja metropolikaavoituksen kanssa.

4 a LUKU

Metropolikaava

34 a §

Metropolikaavan tarkoitus

Metropolikaavan tarkoituksena on metropolihallinnosta annetussa laissa tarkoitettun metropolialueen ympäristöllisesti, taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti kestävän kehityksen vahvistaminen edistämällä erityisesti yhdyskuntarakenteen ja liikennejärjestelmän toimivuutta ja taloudellisuutta, asumistarpeita vastaavan asuntotuotannon ja elinkeinoelämän kehittämisen edellytyksiä, sekä sosiaalisesti tasapainoisen elinympäristön kehittämistä.

Metropolikaavassa esitetään metropolialueen maankäytön, yhdyskuntarakenteen, liikennejärjestelmän, asumisen ja maapolitiikan kehittämisen periaatteet ja tavoitteet. Kaavassa osoitetaan

lisäksi metropolialueen merkittävät asumisen, elinkeinotoimintojen ja muiden toimintojen sekä niiden kehittämisen kanssa yhteen sovitettut liikenteen ratkaisut.

Metropolikaavassa esitetään myös keskeiset kaavan toteuttamisperiaatteet ja -toimenpiteet sekä tarpeen mukaan eri alueiden toteuttamisjärjestys.

Metropolikaavaa laadittaessa otetaan huomioon valtakunnalliset ja metropolialuetta koskevat tavoitteet sovittaen ne yhteen paikallisten tavoitteiden kanssa.

34 b §

Metropolikaavan laatiminen ja hyväksyminen

Metropolihallinnon tulee huolehtia tarpeellisesta metropolikaavan laatimisesta, kaavan pitämisestä ajan tasalla ja sen kehittämisestä.

Metropolikaava voidaan laatia myös vaiheittain tai osa-alueittain. Vaiheittain tai osa-alueittain laadittavan metropolikaavan tulee perustua metropolialuetta koskevaan riittävään kokonaisnäkemykseen.

Metropolihallinnon tulee metropolikaavaa laadittaessa olla tarpeellisessa määrin yhteistyössä alueen kuntien, kaavan kannalta keskeisten valtion viranomaisten ja muiden kaavan kannalta keskeisten tahojen kanssa. Ympäristöministeriön tulee asettaa yhteinen toimitielin ohjaamaan metropolikaavan laadintaa. Toimielimessä tulee metropolihallinnon lisäksi olla edustettuina ainakin ympäristöministeriön sekä liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalat. Metropolikaavaa laadittaessa järjestettävistä viranomaisneuvotteluista säädetään 66 §:ssä.

Metropolikaavan hyväksyy metropolivaltuusto.

34 c §

Rakennuskielto metropolikaavaa laadittaessa

Kun metropolikaavan laatimisesta tai muuttamisesta on päätetty, metropolihallinto voi määrätä alueelle rakennuskiellon.

Rakennuskielto on voimassa enintään viisi vuotta. Kaavoituksen keskeneräisyyden

vuoksi metropolihallinto voi pidentää aikaa enintään viidellä vuodella.

Jos metropolihallinto on määrännyt 1 momentissa tarkoitetun rakennuskiellon, se on voimassa myös alueella, jolle on hyväksytty metropolikaava tai sen muutos, kunnes hyväksymispäätös on saanut lainvoiman.

34 d §

Metropolikaavan sisältövaatimukset

Metropolikaavaa laadittaessa on otettava huomioon kaavan tarkoitus metropolialueen kehityksen ohjaamisessa sekä metropolialueen oloista johtuvat erityiset tarpeet. Erityisesti on katsottava, että merkittävä rakentaminen osoitetaan ensisijaisesti joukkoliikenteellä, erityisesti raideliikenteellä hyvin saavutettaville alueille, olemassa olevaan yhdyskuntarakenteeseen sekä keskusverkkoon tukeutuen.

Metropolikaava on laadittava niin, että kaavan tehtävän ja tavoitteiden vaatimalla tavalla otetaan erityisesti huomioon:

1) maankäytön, asumisen ja liikenteen sekä muiden toimintojen yhteensovittamisen tarpeet;

2) yhdyskuntarakenteen ja liikennejärjestelmän toimivuus, taloudellisuus ja ekologinen kestävyys, olemassa olevan yhdyskuntarakenteen hyväksikäyttö ja tarve yhdyskuntarakenteen eheyttämiseen;

3) mahdollisuudet ilmastonmuutoksen hillintään ja ilmastonmuutokseen varautumiseen;

4) mahdollisuudet turvalliseen, terveelliseen ja väestörakenteeltaan tasapainoiseen elinympäristöön;

5) riittävän asuntotuotannon edellytykset ja muut asumisen tarpeet;

6) palveluverkon kehittämisen tarpeet sekä palvelujen saavutettavuus kävelen, pyöräillen ja joukkoliikenteellä;

7) mahdollisuudet yhdyskuntateknisen huollon järjestämiseen ympäristön, luonnonvarojen ja talouden kannalta kestäväällä tavalla;

8) seudun elinkeinoelämän toimintaedellytykset;

9) vesi- ja maa-ainesvarojen kestävä käyttö;

10) maiseman, luonnonarvojen ja kulttuuriperinnön vaaliminen;

11) virkistykseen soveltuvien alueiden riittävyys ja viheralueverkoston jatkuvuus;

12) kaavan toteuttamistoimenpiteiden tarkoituksenmukainen ajoittaminen ja yhteensovittaminen.

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet on metropolikaavaa laadittaessa otettava huomioon siten kuin siitä erikseen säädetään. Metropolikaava on riittävästi sovittava yhteen kaava-alueeseen rajoittuvien alueiden maakuntakaavoituksen kanssa.

Luonnonsuojelulain (1096/1996) 7 ja 77 §:ssä tarkoitettujen luonnonsuojeluohjelmien ja -päästösten sekä 32 §:ssä tarkoitettua maisema-alueita koskevien perustamispäätösten tulee olla ohjeena metropolikaavaa laadittaessa.

Metropolikaavan toteuttamisen vaikutukset on selvitettävä ja kaavan sisältövaatimukset otettava huomioon sillä tavalla kuin laadittavan metropolikaavan tehtävä ja tavoitteet edellyttävät.

Metropolikaavan toteuttamistoimenpiteitä ja niiden ajoitusta määriteltäessä on kiinnitettävä huomiota kaavan toteuttamisesta kunnalle ja muille kaavaa toteuttaville tahoille aiheutuviin kustannuksiin. Metropolikaava ei saa aiheuttaa maanomistajalle tai muulle oikeuden haltijalle kohtuutonta haittaa.

34 e §

Metropolikaavan esitystapa

Metropolikaavaan kuuluvat suunnitelmaosa ja toimeenpano-osa. Kaavaan kuuluvat myös kaavamääräykset ja -merkinnät.

Suunnitelmaosa sisältää pitkän aikavälin tavoitetilän ja metropolialueen merkittävät ratkaisut yhdyskuntarakenteen, liikennejärjestelmän ja muiden toimintojen kehittämisestä. Suunnitelmaosa esitetään kartalla.

Toimeenpano-osassa esitetään kaavan toteuttamisperiaatteet, lähivuosien

kehittämiskohteet ja toteuttamistoimenpiteet sekä toteuttamisjärjestys ja toteutuksen ajoitus metropolikaavan tarkoituksen edellyttämällä tavalla.

Metropolikaavaan liittyy selostus, jossa esitetään kaavan tavoitteiden, eri vaihtoehtojen ja niiden vaikutusten sekä ratkaisujen perusteiden arvioimiseksi tarpeelliset tiedot siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

34 f §

Metropolikaavan toimeenpano-osan voimassaoloaika

Metropolikaavan toimeenpano-osa on voimassa enintään kahdeksan vuotta kerrallaan. Kaavassa voidaan toimeenpano-osan tai sen tietyn määräyksen voimassaoloaika määrätä lyhyemmäksi.

34 g §

Metropolisopimus

Metropolikaavan toteuttamiseksi tarpeellisista metropolihallinnon, valtion ja kuntien sekä tarpeellisilta osin myös muiden toteuttamisen kannalta keskeisten tahojen toimenpiteistä ja niiden ajoituksesta sovitaan metropolisopimuksessa. Metropolisopimusta laadittaessa otetaan huomioon, mitä metropolikaavan toimeenpano-osassa määrätään kaavan toteuttamisesta.

Metropolisopimuksessa osapuolet voivat sopia myös muista kuin metropolikaavan toteuttamiseen liittyvistä alueen kehittämistoimenpiteistä.

Metropolisopimusta valmisteltaessa tulee sopimuksen lähtökohdista, tavoitteista ja sisällöstä tiedottaa osallisten tiedonsaannin kannalta sopivalla tavalla. Osallisille tulee valmisteltavan sopimuksen tarkoituksen ja merkityksen kannalta sopivalla tavalla varata mahdollisuus esittää mielipiteensä asiasta. Jos metropolisopimuksen valmistelu koskee aluetta, jolla kaavan laatiminen on vireillä, sopimuksen valmistelusta tiedotetaan ja tilaisuus mielipiteen esittämiseen järjestetään kaavan laatimisen yhteydessä. Osallisten määrittelyssä noudatetaan soveltuvin osin,

mitä 62 §:ssä säädetään kaavoitukseen osallisista.

34 h §

Metropolikaavamääräykset

Metropolikaavassa voidaan antaa määräyksiä, joita kaavan tarkoitus ja sen sisällölle asetettavat vaatimukset huomioon ottaen tarvitaan kaava-aluetta suunniteltaessa tai rakennettaessa tai kaavaa muutoin toteutettaessa.

Kaavamääräykset voivat muun ohessa koskea:

1) haitallisten ympäristövaikutusten estämistä tai rajoittamista;

2) maiseman, luonnonarvojen, rakennetun ympäristön, kulttuurihistoriallisten arvojen tai muiden erityisten ympäristöarvojen suojelemista;

3) vähittäiskaupan laatua ja kokoa, jos se kaupallisten palvelujen saatavuuden kannalta on tarpeen;

4) alueen yleis- ja asemakaavoituksen ajoitusta ja eri toimintojen mitoitusta riittävällä tarkkuudella;

5) kaavan toteuttamista koskevien liikennehankkeiden ja muiden rakentamis- ja kehittämishankkeiden sekä kaavan muiden toteuttamistoimenpiteiden periaatteita, toteuttamisjärjestystä ja ajoitusta.

34 i §

Metropolikaavan oikeusvaikutukset muuhun suunnitteluun ja viranomaistoimintaan

Metropolikaava ja sen toteuttamista koskevat määräykset on otettava huomioon ja metropolikaavan toteuttamista edistettävä laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa ja asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi.

Viranomaisten on muutoinkin suunnitellessaan alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä ja päättäessään niiden toteuttamisesta otettava metropolikaava ja sen toteuttamista koskevat määräykset huomioon, edistettävä kaavan toteuttamista ja

katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta kaavan toteuttamista.

Metropolikaava ei ole oikeusvaikutteisen yleiskaavan eikä asemakaavan alueella voimassa muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetun kaavojen muuttamista koskevan oikeusvaikutuksen osalta. Jos alueella voimassa oleva yleiskaava on ilmeisessä ristiriidassa metropolikaavan kanssa, metropolikaavassa voidaan määrätä, että metropolikaava korvaa yleiskaavan.

34 j §

Rakentamisrajoitus

Metropolikaavassa virkistys- tai suojelualueeksi taikka liikenteen tai teknisen huollon verkostoja tai alueita varten osoitetulla alueella on voimassa rakentamista koskeva rajoitus. Rakentamisrajoituksen aluetta voidaan kaavassa erityisellä määräyksellä laajentaa tai supistaa. Alueella, jolla rakentamisrajoitus on voimassa, ei saa rakentaa niin, että vaikeutetaan metropolikaavan toteutumista.

Rakentamisrajoituksesta johtuvasta lunastus- ja korvausvelvollisuudesta säädetään 101 §:ssä.

36 §

Yleiskaavan laatimistarve

Metropolikaavan alueella kunnan tulee huolehtia tarpeellisesta yleiskaavan laatimisesta ja sen pitämisestä ajan tasalla, ellei metropolikaavassa toisin määrätä

39 §

Yleiskaavan sisältövaatimukset

Yleiskaavaa laadittaessa on maakuntakaava ja metropolikaava otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään.

47 §

Yhteisen yleiskaavan laatiminen, hyväksyminen ja vahvistaminen

Kunnat voivat antaa yhteisen yleiskaavan laatimisen ja hyväksymisen maakunnan liiton, metropolihallinnon, tehtävään soveltuvan muun kuntayhtymän tai kuntien muun yhteisen toimielimen tehtäväksi sen estämättä, mitä kuntalain 76 §:ssä säädetään kuntien yhteistoiminnan muodoista.

Oikeusvaikutteinen yhteinen yleiskaava saatetaan ympäristöministeriön vahvistettavaksi. Yhteisen yleiskaavan vahvistamiseen sovelletaan, mitä 31 §:ssä säädetään maakuntakaavan vahvistamisesta.

48 §

Maakuntakaavan, metropolikaavan ja yhteisen yleiskaavan suhde

Maakuntakaava ei ole voimassa metropolikaavan alueella. Metropolikaava on 34 i §:ssä säädetyllä tavalla otettava huomioon yhteistä yleiskaavaa laadittaessa ja muutettaessa

54 §

Asemakaavan sisältövaatimukset

Asemakaavaa laadittaessa on maakuntakaava, metropolikaava ja oikeusvaikutteinen yleiskaava otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään.

Laadittaessa asemakaavaa metropolikaavan alueelle, jolla ei ole oikeusvaikutteista yleiskaavaa ja jota koskee metropolikaavassa 36 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräys, ei sovelleta mitä edellä 4 momentissa säädetään

65 §

Kaavaehdotuksen asettaminen julkisesti nähtäville

Mitä tässä pykälässä säädetään kunnasta, koskee maakuntakaavan osalta maakunnan

liittoa ja metropolikaavan osalta metropolihallintoa.

Kaavaehdotuksen asettamisesta nähtäville säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

66 §

Viranomaisneuvottelu

Maakuntakaavaa valmisteltaessa on oltava yhteydessä ympäristöministeriöön ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen. Ympäristöministeriön, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen sekä maakunnan liiton kesken on järjestettävä neuvottelu kaavan laadintaan liittyvien valtakunnallisten tavoitteiden ja muiden keskeisten tavoitteiden selvittämiseksi.

Metropolikaavaa valmisteltaessa on ympäristöministeriön, liikenne- ja viestintäministeriön, tarpeen mukaan muiden ministeriöiden, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja Liikenneviraston sekä metropolihallinnon kesken järjestettävä neuvottelu kaavan laadintaan liittyvien valtakunnallisten ja metropolialuetta koskevien tavoitteiden selvittämiseksi.

Edellä 1, 2 ja 3 momentissa tarkoitettuun neuvotteluun on kutsuttava ne viranomaiset, joiden toimialaa asia saattaa koskea.

71 b §

Vähittäiskaupan suuryksiköitä koskevat erityiset sisältövaatimukset maakunta-, metropoli- ja yleiskaavalle

Osoitettaessa maakunta-, metropoli- tai yleiskaavassa vähittäiskaupan suuryksiköitä on sen lisäksi, mitä maakunta-, metropoli- ja yleiskaavasta muutoin säädetään, katsottava, että:

1) suunnitellulla maankäytöllä ei ole merkittäviä haitallisia vaikutuksia keskusta-alueiden kaupallisiin palveluihin ja niiden kehittämiseen;

2) alueelle sijoittuvat palvelut ovat mahdollisuuksien mukaan saavutettavissa joukkoliikenteellä ja kevyellä liikenteellä; sekä

3) suunniteltu maankäyttö edistää sellaisen palveluverkon kehitystä, jossa asiointimatkojen pituudet ovat kohtuulliset ja liikenteestä aiheutuvat haitalliset vaikutukset mahdollisimman vähäiset.

Maakuntakaavassa ja metropolikaavassa tulee esittää merkitykseltään seudullisen vähittäiskaupan suuryksikön koon alaraja. Vähittäiskaupan suuryksiköiden enimmäismitoitus on osoitettava maakuntakaavassa ja metropolikaavassa riittävällä tarkkuudella.

71 c §

Vähittäiskaupan suuryksiköiden sijoittuminen

Merkitykseltään seudullisen vähittäiskaupan suuryksikön sijoittaminen maakuntakaavan ja metropolikaavan keskustatoiminnoille tarkoitetun alueen ulkopuolelle edellyttää, että vähittäiskaupan suuryksikön sijoituspaikaksi tarkoitettu alue on maakuntakaavassa ja metropolikaavassa erityisesti osoitettu tähän tarkoitukseen.

71 d §

Asemakaavan oikeusvaikutukset vähittäiskaupan suuryksiköiden sijoittumiseen

Vähittäiskaupan suuryksikköä ei saa sijoittaa maakunta-, metropoli- tai yleiskaavan keskustatoiminnoille tarkoitetun alueen ulkopuolelle, ellei alue ole asemakaavassa erityisesti osoitettu tätä tarkoitusta varten.

92 §

Kunnan oikeus yksityisen tien alueeseen

Jos yleiskaava-alueella tai metropolikaava-alueella yksityisistä teistä annetun lain (358/1962), jäljempänä yksityistielaki, 1 §:n mukainen yksityinen tie tai tie, jonka maanomistaja on yhdyskuntarakentamisen yhteydessä varannut tiealueeksi, sijaitsee sellaisella alueella, joka kaavan mukaan on tarkoitettu liikenneväyläksi, kunnalla on oikeus korvauksetta panna kuntoon tiealue siihen kuuluvine ojineen ja asettaa siihen johtoja sekä luovuttaa se yleiseen liikenteeseen.

99 §

*Lunastuslupa perustuva maan
lunastaminen*

Ympäristöministeriö voi antaa kaavan toteuttavalle viranomaiselle oikeuden lunastaa maakuntakaavaan tai metropolikaavaan otetun alueen tai sen käyttöoikeuden supistamisen, jos se on tarpeellista maakuntakaavan tai metropolikaavan toteuttamiseksi valtion, seudun, kuntayhtymän tai kunnan väestön yhteisiä tarpeita varten.

101 §

Lunastus- ja korvausvelvollisuus

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, koskee 34 j §:ssä tarkoitetun määräyksen nojalla metropolikaavaa. Lunastus- tai korvausvelvollinen on kaavan toteuttamisesta vastaava julkisyhteisö.

137 a §

*Rakennuslupan erityiset edellytykset
metropolialueella*

Rakennuslupa voidaan 16 §:n 4 momentissa tarkoitettulla suunnittelutarvealueella myöntää erityisestä syystä. Rakennuslupaa myönnettäessä on

lisäksi otettava huomioon, mitä edellä 137 §:ssä rakennuslupan erityisistä edellytyksistä säädetään.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, saa rakentaa jo olevaan asuntoon tai maatilaaan kuuluvan talousrakennuksen.

Edellä 1 momentissa säädettyjen erityisten edellytysten olemassaolon ratkaisee rakennuslupamenettelystä erillisessä menettelyssä metropolihallinto.

Suunnittelutarveasiasia ratkaistaessa noudatetaan asianosaisten ja viranomaisten kuulemisessa sekä päätöksessä ja siitä ilmoittamisessa soveltuvin osin, mitä 173 ja 174 §:ssä säädetään poikkeamismenettelystä.

173 §

Poikkeamismenettely

Ennen poikkeamista koskevan asian ratkaisemista on tarvittaessa pyydetävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen, muun valtion viranomaisen, maakunnan liiton tai metropolihallinnon lausunto, jos poikkeaminen koskee merkittävästi niiden toimialaa. Jos poikkeaminen vaikuttaa merkittävästi naapurikunnan maankäyttöön, on pyydetävä myös naapurikunnan lausunto.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto on kuitenkin pyydetävä aina, kun poikkeaminen koskee:

- 1) aluetta, jota koskevat erityiset valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet;
- 2) luonnonsuojelun kannalta merkittävää aluetta;
- 3) rakennussuojelun kannalta merkittävää kohdetta tai aluetta; tai
- 4) maakuntakaavassa tai metropolikaavassa virkistys- tai suojelualueeksi varattua aluetta.

177 §

*Määräys suunnitteluvaiheen
toteuttamiseksi*

Jollei kunta huolehdi rakennusjärjestyksen, tarpeellisten yleiskaavojen tai asemakaavojen

laatimisesta taikka pitämisestä ajan tasalla ja on ilmeistä, että se vaikeuttaa laissa alueiden käytön suunnittelulle tai rakentamisen ohjaukselle asetettujen tavoitteiden toteuttamista, ympäristöministeriö voi asettaa määräajan, jonka kuluessa sitä koskeva päätös on tehtävä.

Jollei 1 momentissa tarkoitettua määräystä noudateta, ympäristöministeriö voi velvoittaa kunnan siihen uhkasakolla.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään kunnasta, koskee vastaavasti maakunnan liittoa, jollei se huolehdi tarpeellisesta maakuntakaavan laatimisesta tai sen pitämisestä ajan tasalla, ja metropolihallintoa, jollei se huolehdi metropolikaavan laatimisesta ja sen pitämisestä ajan tasalla.

Mitä edellä 1 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti, jollei kunta tai muu viranomainen huolehdi metropolikaavassa kaavan toteuttamiseksi annettujen määräysten tai muiden velvoitteiden noudattamisesta.

178 §

Määräys valtakunnallisen alueidenkäyttötavoitteen toteuttamiseksi

Jos edellytysten luominen tietylle alueen käytölle on valtakunnallisen alueidenkäyttötavoitteen toteuttamiseksi yleisen edun kannalta erittäin tärkeää eikä maakuntakaavassa, metropolikaavassa taikka yleis- tai asemakaavassa ole osoitettu tarpeellista ratkaisua, ympäristöministeriö voi antaa maakunnan liitolle, metropolihallinnolle tai kunnalle tähän liittyviä alueen suunnittelutehtävän hoitamista koskevia määräyksiä.

Ennen 1 momentissa tarkoitetun määräyksen antamista on neuvoteltava maakunnan liiton, metropolihallinnon, kunnan ja niiden muiden tahojen kanssa, joita asia koskee. Näiltä on myös pyydettävä asiasta lausunto.

188 §

Muutoksenhaku kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymispäätöksestä

Metropolikaavan, yleiskaavan, asemakaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin kuntalaissa säädetään. Kuntalaissa säädettyä oikaisumenettelyä ei kuitenkaan sovelleta asemakaavan hyväksymistä koskevissa asioissa silloinkaan, kun päätösvalta on 52 §:ssä säädetyllä tavalla siirretty kunnanhallitukselle tai lautakunnalle.

Maakuntakaavan hyväksymistä koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla ympäristöministeriöön. Valitus käsitellään kaavan 31 §:ssä tarkoitetun vahvistamisen yhteydessä. Muutoin muutoksenhaussa sovelletaan, mitä kuntalaissa säädetään.

Hallinto-oikeuden päätökseen, joka koskee metropolikaavan tai oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella olevaa asemakaavaa ja jolla valitus on jätetty tutkimatta tai jolla ei ole muutettu valituksen kohteena ollutta viranomaisen päätöstä siltä osalta, johon valitus kohdistuu, saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske ranta-asemakaavaa.

190 §

Muutoksenhaku muusta viranomaisen päätöksestä

Muutosta kunnan viranomaisen tämän lain mukaiseen muuhun kuin 188 ja 189 §:ssä tarkoitettuun päätökseen, maakunnan liiton 33 §:n 3 momentissa tarkoitettuun päätökseen sekä metropolihallinnon ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan valittamalla hallinto-oikeuteen. Toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy hallintolainkäyttölain (586/1996) 12 §:n mukaan. Valitettaessa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksestä

toimivaltainen hallinto-oikeus on kuitenkin se, jonka tuomiopiirissä pääosa kysymyksessä olevasta alueesta sijaitsee.

Metropolihallinnon suunnittelutarveasiassa tekemää 137 a §:n mukaista päätöstä sekä kunnan viranomaisen suunnittelutarveasiassa tekemää 137 §:n mukaista päätöstä, poikkeamispäätöstä, rakennuslupaa, toimenpidelupaa ja katusuunnitelmaa koskevassa asiassa hallinto-oikeuden päätökseen, jolla valitus on jätetty tutkimatta tai jolla ei ole muutettu valituksen kohteena ollutta viranomaisen päätöstä, saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

191 §

Valitusoikeus kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevasta päätöksestä

Sen lisäksi, mitä kuntalain 92 §:ssä säädetään valitusoikeudesta, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella ja muulla viranomaisella on toimialaansa kuuluvissa asioissa oikeus valittaa kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevasta päätöksestä. Valitusoikeus on myös maakunnan liitolla, metropolihallinnolla ja kunnalla, joiden alueella kaavassa osoitetulla maankäytöllä tai rakennusjärjestyksellä on vaikutuksia.

Muilla kuin kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on kumonnut kunnan viranomaisen tekemän kaavan tai rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevan päätöksen. Jos ranta-asemakaavan laatimisesta on huolehtinut maanomistaja, hänellä on kuitenkin oikeus valittaa hallinto-oikeuden päätöksestä. Maakuntakaavan jäätyä vahvistamatta muulla kuin maakunnan liitolla tai kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta. Muilla kuin metropolihallinnolla tai kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on kumonnut metropolihallinnon tekemän metropolikaavan hyväksymistä koskevan päätöksen.

193 §

Valitusoikeus poikkeamispäätöksestä ja suunnittelutarveratkaisusta

Valitusoikeus poikkeamispäätöksestä ja kunnan viranomaisen suunnittelutarveasiassa tekemästä 137 §:n mukaisesta päätöksestä sekä metropolihallinnon suunnittelutarveasiassa tekemästä 137 a §:n mukaisesta päätöksestä on:

- 1) viereisen tai vastapäätä olevan alueen omistajalla ja haltijalla;
- 2) sellaisen kiinteistön omistajalla ja haltijalla, jonka rakentamiseen tai muuhun käyttämiseen päätös voi olennaisesti vaikuttaa;
- 3) sillä, jonka asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin hanke saattaa huomattavasti vaikuttaa;
- 4) sillä, jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa;
- 5) kunnalla ja naapurikunnalla, jonka maankäytön suunnitteluun päätös vaikuttaa;
- 6) toimialueellaan sellaisella rekisteröidyllä yhdistyksellä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun tai kulttuuriarvojen suojelun edistäminen taikka elinympäristön laatuun muutoin vaikuttaminen;
- 7) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella;
- 8) metropolihallinnolla; sekä
- 9) muulla viranomaisella toimialaansa kuuluvissa asioissa.

195 a §

Viranomaisen oikaisukehotus metropolikaava-asiassa

Ympäristöministeriö ja liikenneministeriö voivat tehdä metropolihallinnolle kirjallisen oikaisukehotuksen metropolikaavasta. Mitä 195 §:ssä säädetään oikaisukehotuksen tekemisen edellytyksistä ja menettelystä, sovelletaan vastaavasti metropolikaavasta tehtävään oikaisukehotukseen.

196 §

Oikaisukehotuksen johdosta tehdyn päätöksen vaikutus valituksiin

—————
Mitä tässä pykälässä säädetään, koskee vastaavasti metropolikaavan hyväksymispäätöksestä tehtyä oikaisukehotusta.

198 §

Eräiden päätösten tiedoksi antaminen

—————
Hallinto-oikeuden päätös 188 §:n 1 momentissa tarkoitetussa asiassa annetaan julkipanon jälkeen. Hallinto-oikeuden ja kunnan viranomaisen päätös lupa-asiassa sekä kunnan viranomaisen, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja hallinto-oikeuden päätös 171 §:ssä tarkoitetussa poikkeamista koskevassa asiassa annetaan julkipanon jälkeen. Ympäristöministeriön 31 §:n 1 momentissa, 33 §:n 3 momentissa, 177 §:n 1 momentissa ja 178 §:ssä sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen 38 §:n 2 momentissa ja 179 §:ssä tarkoitettu päätös annetaan samoin julkipanon jälkeen. Metropolihallinnon 137 a §:ssä tarkoitettu päätös annetaan samoin julkipanon jälkeen.
—————

199 §

Valtioiden rajat ylittävät ympäristövaikutukset

Jos Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen toimeenpano edellyttää tämän lain mukaisen kaavan toteuttamisen ympäristövaikutuksia arvioitaessa yhteistyötä toisen valtion kanssa, kaavaa laativan maakunnan liiton, metropolihallinnon tai kunnan tulee toimittaa ennen kaavan hyväksymistä ympäristöministeriölle ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sopimuksen mukaista toiselle valtiolle ilmoittamista varten tarpeelliset tiedot.

Ympäristöministeriö huolehtii 1 momentissa tarkoitetun sopimuksen mukaisista toiseen valtioon kohdistuvista ilmoitus- ja neuvottelutehtävistä.

Ilmoitus- ja neuvottelumenettelyistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

200 §

Eräiden päätösten voimaantulo

Kaava, rakennusjärjestys, tonttijako, rakennuskielto, toimenpiderajoitus ja 33 §:n 3 momentin rakentamisrajoitus tulevat voimaan, kun ne on saatettu yleisesti tiedoksi sillä tavoin kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Rakennuskielto, jota tarkoitetaan 53 §:n 3 momentissa, tulee kuitenkin voimaan kaavan hyväksymispäätöksellä.

Päätös asemakaavan, yleiskaavan, metropolikaavan, maakuntakaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymisestä on saatettava yleisesti tiedoksi niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Sama koskee päätöstä rakennuskiellosta, toimenpiderajoituksesta ja 33 §:n 3 momentin rakentamisrajoituksesta.

Kunnan tulee lähettää viipymättä 2 momentissa mainittu päätös tiedoksi valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettäville viranomaisille.
—————

201 §

Kaavapäätöksen täytäntöönpanokelpoisuus

—————
Mitä 1 momentissa säädetään kunnasta, koskee vastaavasti metropolihallintoa metropolikaavan osalta.

Mitä edellä 2 momentissa säädetään 195 §:n nojalla tehdystä oikaisukehotuksesta ja kunnasta, koskee vastaavasti 195 a §:n nojalla tehtyä oikaisukehotusta ja metropolihallintoa

203 §

Muutoksenhaun yhteydessä kaavaan ja rakennusjärjestykseen tehtävät muutokset

Muutoksenhakuviranomainen voi tehdä kaavaan ja rakennusjärjestykseen oikaisunluonteisia korjauksia. Muutoksenhakuviranomainen voi kunnan, metropolihallinnon tai maakunnan liiton suostumuksella tehdä kaavaan myös vähäisiä tarkistuksia, jos tarkistuksilla ei ole vaikutusta muiden kuin siihen suostuneiden etuun tai oikeuteen.

205 §

Viranomaisen tiedonsaantioikeus

Ympäristöministeriöllä ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilla on oikeus saada kunnilta, metropolihallinnolta, maakuntien liitoilta ja muilta viranomaisilta maksutta näillä olevia alueiden käytön ja rakennetun ympäristön seurannan kannalta tarpeellisia tietoja sekä tämän lain mukaista

valvonta- ja muuta viranomaistehtävää varten tarpeellisia asiakirjoja siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

Voimaan tullut maakuntakaava on metropolialueella voimassa 32 §:n mukaisin maakuntakaavan oikeusvaikutuksin, kunnes se korvataan tämän lain mukaisella metropolikaavalla tai kumotaan.

Jollei maakuntakaavaa 10 vuoden kuluessa tämän lain voimaan tulosta korvata metropolikaavalla tai kumota, se on voimassa tämän lain mukaisena metropolikaavana.

Tämän lain 137 a §:ssä tarkoitettuun suunnittelutarveasiaan, joka on vireillä kunnan viranomaisessa tämän lain tullessa voimaan, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

17.

Laki

ympäristönsuojelulain 12 ja 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristönsuojelulain (527/2014) 12 § ja 13 §:n 3 momentti seuraavasti:

12 §

*Oikeusvaikutteinen kaava toiminnan
sijoittamisessa*

Luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava, metropolikaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

13 §

Turvetuotannon sijoittaminen

Tätä pykälää ei sovelleta, jos 1 momentissa tarkoitetut luonnonarvot on otettu huomioon lainvoimaisessa maakuntakaavassa, lainvoimaisessa metropolikaavassa tai lainvoimaisessa, oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa ja toiminta sijoittuu mainitussa kaavassa sille varatulle alueelle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

18.

Laki

luonnonsuojelulain 33 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan luonnonsuojelulain (1096/1996) 33 §, sellaisena kuin se on laissa 1587/2009, seuraavasti:

33 §

Maisema-alueen perustaminen

liikenne- ja ympäristökeskus maakunnan liiton tai metropolihallinnon esityksestä.

Valtakunnallisesti merkittävän maisema-alueen perustamisesta ja tarkoituksesta päättää ympäristöministeriö. Muusta maisema-alueesta päättää elinkeino-,

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

19.

Laki

maa-aineslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maa-aineslain (555/1981) 3 §:n 2 ja 3 momentti, 6 §:n 2 momentti ja 10 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti ja 6 §:n 2 momentti laissa 134/1999, 3 §:n 3 momentti ja 10 §:n 3 momentti laissa 495/2000 sekä 10 §:n 2 momentti laissa 468/2005, seuraavasti:

3 §

Ainesten ottamisen rajoitukset

Alueella, jolla on voimassa asemakaava, oikeusvaikutteinen yleiskaava tai metropolikaava, on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuvaa.

Maa-aineksia ei saa ilman erityistä syytä ottaa meren tai vesistön rantavyöhykkeellä, ellei aluetta ole asemakaavassa, oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa tai metropolikaavassa osoitettu tätä tarkoitusta varten.

6 §

Luvan myöntämisen edellytykset

Alueella, jolla on voimassa toimenpiderajoitus metropolikaavan, yleiskaavan tai asemakaavan laatimista tai muuttamista varten, lupa voidaan myöntää, jollei ottaminen tuota huomattavaa haittaa kaavan laatimiselle tai muuttamiselle, turmele kaupunki- tai maisemakuvaa eikä muutenkaan ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa.

10 §

Luvan voimassaolo

Erityisistä syistä lupa voidaan kuitenkin myöntää pitemmäksi ajaksi, kuitenkin enintään viideksitoista vuodeksi, ja kalliokiven louhinnan osalta enintään 20 vuodeksi, jos se hankkeen laajuuteen, esitetyn suunnitelman laatuun ja muihin ainesten ottamisessa huomioon otettaviin seikkoihin nähden katsotaan sopivaksi. Erityisenä syynä voidaan pitää myös sitä, että ottaminen kohdistuu maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaisessa voimassa olevassa maakuntakaavassa, metropolikaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa maa-ainesten ottamiseen varatulle alueelle.

Jos lupa on myönnetty kymmentä vuotta lyhyemmäksi ajaksi ja lupa-ajan päättyessä osa myönnetyn luvan maa-aineksista on vielä ottamatta, voidaan lupa-aikaa jatkaa niin, että kokonaisajaksi tulee enintään kymmenen vuotta. Määräaikaa jatkettaessa voidaan lupamääräyksiä muuttaa tai antaa uusia lupamääräyksiä. Lupaa ei kuitenkaan saa jatkaa, jos alueelle on tullut voimaan maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitettu asemakaava, oikeusvaikutteinen yleiskaava tai metropolikaava taikka saman lain 34 c, 38 tai 53 §:ssä tarkoitettu toimenpiderajoitus. Lupa-aikaa voidaan jatkaa ilman 7 §:ssä sekä maa-ainesasetuksessa säädettyjä lausuntoja.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

20.

Laki

rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 5 ja 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2010) 5 §:n 2 momentti ja 7 §:n 2 momentti seuraavasti:

5 §

Asian vireilletulo

Esityksen rakennuksen suojelemisesta saa tehdä omistaja, valtion viranomainen, kunta, jonka alueella rakennus sijaitsee, maakunnan liitto, metropolihallinto ja toimialueellaan sellainen rekisteröity yhteisö, jonka toimialaan kuuluu kulttuuriperinnön vaaliminen.

Kun suojelua koskeva asia on tullut vireille, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi järjestää tilaisuuden, jossa rakennuksen ja kiinteistön omistajalla ja haltijalla, suojeluesityksen tekijällä, valtion viranomaisella, maakunnan liitolla, metropolihallinnolla ja kunnalla, jonka alueella rakennus sijaitsee, sekä niillä, joiden oloihin tai etuihin asia saattaa huomattavasti vaikuttaa, on mahdollisuus tuoda esiin suojelun tarpeeseen, tavoitteisiin ja keinoihin liittyviä näkökohtia.

7 §

Asianosaisten kuuleminen ja lausunnot

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

4.

Laki**kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastamisesta annetun lain (603/1977) 8 §:n 2 momentti, sellaisen kuin se on laissa 1394/2009, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §

8 §

Asianomaiselle kunnalle sekä, jos hankkeella on seudullista merkitystä, maakunnan liitolle ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle on varattava 1 momentissa tarkoitettu tilaisuus. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle on varattava vastaava tilaisuus myös, jos hankkeella on ympäristönsuojelun kannalta huomattava merkitys.

Asianomaiselle kunnalle sekä, jos hankkeella on seudullista merkitystä, maakunnan liitolle, *metropolihallinnolle* ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle on varattava 1 momentissa tarkoitettu tilaisuus. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle on varattava vastaava tilaisuus myös, jos hankkeella on ympäristönsuojelun kannalta huomattava merkitys.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

5.

Laki**vesilain 3 luvun 5 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vesilain (587/2011) 3 luvun 5 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

5 §

Suhde maankäytön suunnitteluun

Suhde maankäytön suunnitteluun

Lupa-asiaa ratkaistaessa on otettava huomioon asemakaava. Lisäksi on otettava huomioon, mitä maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään maakuntakaavan ja yleiskaavan oikeusvaikutuksista

Lupa-asiaa ratkaistaessa on otettava huomioon asemakaava. Lisäksi on otettava huomioon, mitä maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään maakuntakaavan, metropolikaavan ja yleiskaavan oikeusvaikutuksista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

6.

Laki

kiinteistönmuodostamislain 33 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 33 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisena kuin ne ovat laissa 914/2011, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

33 §

Asemakaava-alueen ulkopuolella rakennuspaikaksi tarkoitettu kiinteistö saadaan muodostaa lohkomalla, jos muodostettava kiinteistö täyttää maankäyttö- ja rakennuslaissa sekä sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä rakennuspaikalle asetetut vaatimukset. Lisäksi on katsottava, ettei vaikeuteta kaavoitusta, kaavan toteuttamista tai alueiden käytön muuta järjestämistä, jos lohkominen koskee:

1) oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa virkistys- tai suojelualueeksi osoitettua aluetta;

2) maankäyttö- ja rakennuslain 16 §:ssä tarkoitettua suunnittelutarvealuetta;

3) aluetta, jolla on voimassa rakennuskielto asemakaavan laatimista varten; tai

4) maankäyttö- ja rakennuslain 72 §:n mukaista ranta-aluetta, jolla ei ole voimassa sellaista oikeusvaikutteista yleiskaavaa, jossa rakentamismahdollisuudesta on erityisesti määrätty.

33 §

Asemakaava-alueen ulkopuolella rakennuspaikaksi tarkoitettu kiinteistö saadaan muodostaa lohkomalla, jos muodostettava kiinteistö täyttää maankäyttö- ja rakennuslaissa sekä sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä rakennuspaikalle asetetut vaatimukset. Lisäksi on katsottava, ettei vaikeuteta kaavoitusta, kaavan toteuttamista tai alueiden käytön muuta järjestämistä, jos lohkominen koskee:

1) metropolikaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa virkistys- tai suojelualueeksi osoitettua aluetta;

2) maankäyttö- ja rakennuslain 16 §:ssä tarkoitettua suunnittelutarvealuetta;

3) aluetta, jolla on voimassa rakennuskielto asemakaavan laatimista varten; tai

4) maankäyttö- ja rakennuslain 72 §:n mukaista ranta-aluetta, jolla ei ole voimassa sellaista oikeusvaikutteista yleiskaavaa, jossa rakentamismahdollisuudesta on erityisesti määrätty.

Rakennuspaikaksi tarkoitettu määräala

Rakennuspaikaksi tarkoitettu määräala saadaan 1 momentin estämättä lohkoa kiinteistöksi, jos

1) kunta antaa perustellusta syystä suostumuksensa lohkomiseen;

2) määräalaa varten on toimitusta aloitettaessa voimassa tai toimituksen kestäessä saadaan maankäyttö- ja rakennuslain 137 §:n mukainen suunnittelutarveratkaisu tai 171 §:n mukainen poikkeus;

3) 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettulla alueella muodostettava kiinteistö on tarkoitettu käytettäväksi maankäyttö- ja rakennuslain 72 §:n 3 momentin mukaiseen rakentamiseen;

4) lohkottavaa aluetta varten on toimitusta aloitettaessa voimassa tai toimituksen kuluessa saadaan muuta kuin tilapäistä rakennusta koskeva rakennuslupa; taikka

5) määräalalle on jo rakennettu asuinrakennus muuta kuin tilapäistä rakennusta koskevan rakennusluvan perusteella, eikä kunta erityisestä syystä vastusta lohkomista.

saadaan 1 momentin estämättä lohkoa kiinteistöksi, jos:

1) kunta antaa perustellusta syystä suostumuksensa lohkomiseen;

2) määräalaa varten on toimitusta aloitettaessa voimassa tai toimituksen kestäessä saadaan maankäyttö- ja rakennuslain 137 tai 137 a §:n mukainen suunnittelutarveratkaisu tai 171 §:n mukainen poikkeus;

3) 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettulla alueella muodostettava kiinteistö on tarkoitettu käytettäväksi maankäyttö- ja rakennuslain 72 §:n 3 momentin mukaiseen rakentamiseen;

4) lohkottavaa aluetta varten on toimitusta aloitettaessa voimassa tai toimituksen kuluessa saadaan muuta kuin tilapäistä rakennusta koskeva rakennuslupa; taikka

5) määräalalle on jo rakennettu asuinrakennus muuta kuin tilapäistä rakennusta koskevan rakennusluvan perusteella, eikä kunta erityisestä syystä vastusta lohkomista.

—————
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

7.

Laki

metsälain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan metsälain (1093/1996) 2 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1085/2013, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Sovelletamisala

Sovelletamisala

Tätä lakia sovelletaan metsän hoitamiseen ja käyttämiseen metsätalousmaaksi luettavilla alueilla. Lakia ei kuitenkaan sovelleta:

1) luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla

Tätä lakia sovelletaan metsän hoitamiseen ja käyttämiseen metsätalousmaaksi luettavilla alueilla. Lakia ei kuitenkaan sovelleta:

1) luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla

muodostetuilla suojelualueilla, valtion luonnonsuojelutarkoitukseen hankkimilla alueilla eikä muilla valtion omistamilla alueilla, joita hoidetaan Metsähallituksen tai valtion maata hallinnoivan viranomaisen suojelupäätöksen mukaisesti;

2) maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaisessa kaavassa suojelualueeksi osoitetulla alueella;

3) erämaailain (62/1991) mukaisilla alueilla muutoin kuin tämän lain 12 §:n 1 momentin osalta;

4) asemakaava-alueilla lukuun ottamatta maa- ja metsätalouteen osoitettuja alueita;

5) alueilla, joilla on voimassa toimenpiderajoitus asemakaavan laatimiseksi;

6) oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella lukuun ottamatta maa- ja metsätalouteen ja virkistyskäyttöön osoitettuja alueita;

7) puolustusvoimien ampuma-alueiden maalialueilla.

muodostetuilla suojelualueilla, valtion luonnonsuojelutarkoitukseen hankkimilla alueilla eikä muilla valtion omistamilla alueilla, joita hoidetaan Metsähallituksen tai valtion maata hallinnoivan viranomaisen suojelupäätöksen mukaisesti;

2) maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaisessa kaavassa suojelualueeksi osoitetulla alueella;

3) erämaailain (62/1991) mukaisilla alueilla muutoin kuin tämän lain 12 §:n 1 momentin osalta;

4) asemakaava-alueilla lukuun ottamatta maa- ja metsätalouteen osoitettuja alueita;

5) alueilla, joilla on voimassa toimenpiderajoitus asemakaavan laatimiseksi;

6) *metropolikaavan ja* oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella lukuun ottamatta maa- ja metsätalouteen ja virkistyskäyttöön osoitettuja alueita;

7) puolustusvoimien ampuma-alueiden maalialueilla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

8.

Laki

vesihuoltolain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään vesihuoltolain (119/2001) 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 681/2014, uusi 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

5 §

Vesihuollon yleinen kehittäminen

Vesihuollon yleinen kehittäminen.

Metropolihallinto sovittaa yhteen kuntien

vesihuollon kehittämissuunnittelua sekä alueellista yleissuunnittelua metropolialueella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

9.

Laki

joukkoliikennelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan joukkoliikennelain (869/2009) 4 §:n 2 momentti, 12 §:n 2 ja 3 momentti, 13 §:n 2 momentti, 14 §:n 1 momentti ja 62 §:n 5 momentti, sellaisina kuin niistä 12 §:n 2 ja 3 momentti ovat laissa 872/2012 sekä 13 §:n 2 momentti, 14 §:n 1 momentti ja 62 §:n 5 momentti ovat laissa 1007/2010, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

4 §

Joukkoliikenteen palvelutason määrittely

Joukkoliikenteen palvelutason määrittely

Palvelutason määrittelyä valmistellessaan viranomaisten tulee toimia tarpeellisilta osin yhteistyössä keskenään sekä kuntien ja maakuntien liittojen kanssa. Palvelutason määrittely on voimassa määraajan.

Palvelutason määrittelyä valmistellessaan viranomaisten tulee toimia tarpeellisilta osin yhteistyössä keskenään sekä kuntien, maakuntien liittojen ja metropolihallinnon kanssa. Palvelutason määrittely on voimassa määraajan.

12 §

12 §

Reittiliikenneluvan myöntävät viranomaiset.

Reittiliikenneluvan myöntävät viranomaiset.

Yksinomaan Hyvinkään, Imatran, Kajaanin, Kemin, Kokkolan, Kotkan, Kouvola, Lappeenrannan, Mikkelin, Rauman, Riihimäen, Rovaniemen, Salon, Savonlinnan, Seinäjoen tai Vaasan alueella harjoitettavaan reittiliikenteeseen luvan myöntää kyseisen kunnan viranomainen.

Seudullinen kunnallinen viranomainen myöntää luvan yksinomaan toimivalta-

Yksinomaan Imatran, Kajaanin, Kemin, Kokkolan, Kotkan, Kouvola, Lappeenrannan, Mikkelin, Rauman, Riihimäen, Rovaniemen, Salon, Savonlinnan, Seinäjoen tai Vaasan alueella harjoitettavaan reittiliikenteeseen luvan myöntää kyseisen kunnan viranomainen.

Seudullinen kunnallinen viranomainen myöntää luvan yksinomaan toimivalta-

alueellaan harjoitettavaan reittiliikenteeseen. Seudullisia kunnallisia viranomaisia ovat:

1) *Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymä Espoon, Helsingin, Kauniaisten, Keravan, Kirkkonummen, Sipoon ja Vantaan kuntien muodostamalla alueella;*

2) Hämeenlinnan kaupunki Hattulan, Hämeenlinnan ja Janakkalan kuntien muodostamalla alueella;

3) Joensuun kaupunki Joensuun, Kontiolahden ja Liperin kuntien muodostamalla alueella;

4) Jyväskylän kaupunki Jyväskylän, Laukaan ja Muuramen kuntien muodostamalla alueella;

5) Kuopion kaupunki Kuopion ja Siilinjärven kuntien muodostamalla alueella;

6) Lahden kaupunki Asikkalan, Hartolan, Heinolan, Hollolan, Hämeenkosken, Kärkölän, Lahden, Nastolan, Orimattilan, Padasjoen ja Sysmän kuntien muodostamalla alueella;

7) Oulun kaupunki Iin, Kempeleen, Limingan, Lumijoen, Muhoksen, Oulun ja Tyrnävän muodostamalla alueella;

8) Porin kaupunki Harjavallan, Kokemäen, Nakkilan, Porin ja Ulvilan kuntien muodostamalla alueella;

9) Tampereen kaupunki Kangasalan, Lempäälän, Nokian, Oriveden, Pirkkalan, Tampereen, Vesilahden ja Ylöjärven kuntien muodostamalla alueella;

10) Turun kaupunki Kaarinan, Liedon, Naantalın, Raision, Ruskon ja Turun kuntien muodostamalla alueella.

13 §

Kutsujoukkoliikenneluvan myöntävät viranomaiset

Yksinomaan 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainittujen kuntien toimivalta-alueella harjoitettavaan kutsujoukkoliikenteeseen luvan myöntää kyseisen kunnan viranomainen. Yksinomaan *Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymän toimivalta-alueella* harjoitettavaan kutsujoukkoliikenteeseen luvan myöntää *Helsingin seudun liikenne*

alueellaan harjoitettavaan reittiliikenteeseen. Seudullisia kunnallisia viranomaisia ovat:

1) *metropolihallinto metropolihallinnosta annetussa laissa (/) tarkoitetulla metropolialueella;*

2) Hämeenlinnan kaupunki Hattulan, Hämeenlinnan ja Janakkalan kuntien muodostamalla alueella;

3) Joensuun kaupunki Joensuun, Kontiolahden ja Liperin kuntien muodostamalla alueella;

4) Jyväskylän kaupunki Jyväskylän, Laukaan ja Muuramen kuntien muodostamalla alueella;

5) Kuopion kaupunki Kuopion ja Siilinjärven kuntien muodostamalla alueella;

6) Lahden kaupunki Asikkalan, Hartolan, Heinolan, Hollolan, Hämeenkosken, Kärkölän, Lahden, Nastolan, Orimattilan, Padasjoen ja Sysmän kuntien muodostamalla alueella;

7) Oulun kaupunki Iin, Kempeleen, Limingan, Lumijoen, Muhoksen, Oulun ja Tyrnävän muodostamalla alueella;

8) Porin kaupunki Harjavallan, Kokemäen, Nakkilan, Porin ja Ulvilan kuntien muodostamalla alueella;

9) Tampereen kaupunki Kangasalan, Lempäälän, Nokian, Oriveden, Pirkkalan, Tampereen, Vesilahden ja Ylöjärven kuntien muodostamalla alueella;

10) Turun kaupunki Kaarinan, Liedon, Naantalın, Raision, Ruskon ja Turun kuntien muodostamalla alueella.

13 §

Kutsujoukkoliikenneluvan myöntävät viranomaiset

Yksinomaan 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainittujen kuntien toimivalta-alueella harjoitettavaan kutsujoukkoliikenteeseen luvan myöntää kyseisen kunnan viranomainen. Yksinomaan *metropolialueella* harjoitettavaan kutsujoukkoliikenteeseen luvan myöntää *metropolihallinto*.

-kuntayhtymä.

14 §

Palvelusopimusasetuksessa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset ja niiden yhteistyö sekä päätös palvelusopimusasetuksen soveltamisesta

Palvelusopimusasetuksessa tarkoitettuja tieliikenteen toimivaltaisia viranomaisia ovat toimivaltaiset elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset sekä 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainitut kunnalliset viranomaiset. Viranomaisten keskinäinen toimivallanjako on 12 ja 13 §:ssä säädetyn mukainen, kuitenkin niin, että toimivaltaisen kunnallisen viranomaisen järjestämä liikennepalvelu voi vähäisessä määrin ulottua sen varsinaisen toimivalta-alueen ulkopuolelle. Rautatieliikennettä koskevissa asioissa toimivaltainen viranomainen on liikenne- ja viestintäministeriö ja *omalla toimivalta-alueellaan Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymä*. Muuta raideliikennettä koskevissa asioissa toimivaltaisia viranomaisia ovat 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainitut kunnalliset viranomaiset omalla toimivalta-alueellaan.

14 §

Palvelusopimusasetuksessa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset ja niiden yhteistyö sekä päätös palvelusopimusasetuksen soveltamisesta

Palvelusopimusasetuksessa tarkoitettuja tieliikenteen toimivaltaisia viranomaisia ovat toimivaltaiset elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset sekä 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainitut kunnalliset viranomaiset. Viranomaisten keskinäinen toimivallanjako on 12 ja 13 §:ssä säädetyn mukainen, kuitenkin niin, että toimivaltaisen kunnallisen viranomaisen järjestämä liikennepalvelu voi vähäisessä määrin ulottua sen varsinaisen toimivalta-alueen ulkopuolelle. Rautatieliikennettä koskevissa asioissa toimivaltainen viranomainen on liikenne- ja viestintäministeriö ja *metropolialueella metropolihallinto*. Muuta raideliikennettä koskevissa asioissa toimivaltaisia viranomaisia ovat 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainitut kunnalliset viranomaiset omalla toimivalta-alueellaan.

62 §

Liikennelupien ja sopimusten voimassaoloon liittyvät siirtymäsäännökset

Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymän toimivalta-alueella kumpikin sopijapuoli voi irtisanoa siirtymäajan liikennöintisopimuksen päättymään 30 päivänä kesäkuuta 2014 tai myöhemmin noudattaen 18 kuukauden irtisanomisaikaa, jos toimivaltainen viranomainen on tehnyt 14 §:n 4 momentin mukaisen päätöksen liikenteen järjestämisestä palvelusopimusasetuksen mukaisesti ja järjestää liikenteen tarjouskilpailumenettelyssä. Keravan ja Kirkkonummen alueella kumpikin sopijapuoli

62 §

Liikennelupien ja sopimusten voimassaoloon liittyvät siirtymäsäännökset

Metropolihallinnosta annetussa laissa tarkoitettulla metropolialueella kumpikin sopijapuoli voi irtisanoa siirtymäajan liikennöintisopimuksen päättymään 30 päivänä kesäkuuta 2014 tai myöhemmin noudattaen 18 kuukauden irtisanomisaikaa, jos toimivaltainen viranomainen on tehnyt 14 §:n 4 momentin mukaisen päätöksen liikenteen järjestämisestä palvelusopimusasetuksen mukaisesti ja järjestää liikenteen tarjouskilpailumenettelyssä. Keravan ja

voi kuitenkin irtisanoa siirtymäajan liikennöintisopimuksen päättymään 30 päivänä kesäkuuta 2013 tai myöhemmin noudattaen 18 kuukauden irtisanomisaikaa, jos toimivaltainen viranomainen on tehnyt 14 §:n 4 momentin mukaisen päätöksen liikenteen järjestämisestä palvelusopimusasetuksen mukaisesti ja järjestää liikenteen tarjouskilpailumenettelyssä.

Kirkkonummen alueella kumpikin sopijapuoli voi kuitenkin irtisanoa siirtymäajan liikennöintisopimuksen päättymään 30 päivänä kesäkuuta 2013 tai myöhemmin noudattaen 18 kuukauden irtisanomisaikaa, jos toimivaltainen viranomainen on tehnyt 14 §:n 4 momentin mukaisen päätöksen liikenteen järjestämisestä palvelusopimusasetuksen mukaisesti ja järjestää liikenteen tarjouskilpailumenettelyssä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

10.

Laki

joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain (469/1979) 1 §:n 1 momentti ja 2 §, sellaisin kuin ne ovat laissa 831/2009, seuraavasti;

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

1 §

Soveltaisala

Soveltaisala

Oikeus tarkastusmaksun perimiseen ilman asianmukaista matkalippua joukkoliikenteessä matkustavalta voidaan myöntää kunnalle sekä *pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain (829/2009) 3 §:ssä tarkoitetulle kuntayhtymälle*, jolle rautatieliikenteen osalta voidaan myöntää oikeus tarkastusmaksun keräämiseen valtakunnallisesti.

Oikeus tarkastusmaksun perimiseen ilman asianmukaista matkalippua joukkoliikenteessä matkustavalta voidaan myöntää kunnalle sekä *metropolihallinnolle*, jolle rautatieliikenteen osalta voidaan myöntää oikeus tarkastusmaksun keräämiseen valtakunnallisesti.

2 §

2 §

Tarkastusmaksun perimisoikeuden saaneiden tahojen välinen yhteistoiminta

Tarkastusmaksun perimisoikeuden saaneiden tahojen välinen yhteistoiminta

Edellä 1 §:n 1 momentissa tarkoitetut julkisyhteisöt voivat sopia toimivaltansa piirissä olevien tarkastusmaksujen perimisestä yhteistoiminnassa. Kunnat voivat myös sopia yhteistoiminnan järjestämisestä niin, että tarkastusmaksujen periminen annetaan toisen kunnan tai *pääkaupunkiseudun kuntien jätehuolto ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain 3 §:ssä* tarkoitetun kuntayhtymän hoidettavaksi yhden tai useamman kunnan puolesta siten kuin kuntalaissa (365/1995) säädetään. Yhteistoimintaa koskeva sopimus on liitettävä tarkastusmaksun perimisoikeutta koskevaan hakemukseen tai, jos sopimus tehdään myöhemmin kuin hakemus, toimitettava liikenne- ja viestintäministeriölle tiedoksi.

Edellä 1 §:n 1 momentissa tarkoitetut julkisyhteisöt voivat sopia toimivaltansa piirissä olevien tarkastusmaksujen perimisestä yhteistoiminnassa. Kunnat voivat myös sopia yhteistoiminnan järjestämisestä niin, että tarkastusmaksujen periminen annetaan toisen kunnan tai *metropolihallinnon* hoidettavaksi yhden tai useamman kunnan puolesta siten kuin kuntalaissa (365/1995) säädetään. Yhteistoimintaa koskeva sopimus on liitettävä tarkastusmaksun perimisoikeutta koskevaan hakemukseen tai, jos sopimus tehdään myöhemmin kuin hakemus, toimitettava liikenne- ja viestintäministeriölle tiedoksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

11.

Laki

maantielain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maantielain (503/2005) 17 §:n 2 ja 3 momentti, 18 §, 27 §:n 4 momentti, 99 §, 104 §:n 2 momentti ja 105 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä 17 §:n 2 ja 3 momentti, 27 §:n 4 momentti, 99 §, 104 §:n 2 momentti ja 105 §:n 2 momentti ovat laissa 1242/2009, seuraavasti:

17 §

Tien suunnittelu ja alueiden käytön suunnittelu

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet sekä maakuntakaava ja yleiskaava on otettava huomioon siten kuin maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään. Yleissuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin maakuntakaavaa tai oikeusvaikutteista yleiskaavaa. Yleissuunnitelma voidaan hyväksyä vastoin voimassa olevaa asemakaavaa, jos kunta sitä puoltaa. Tiesuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin oikeusvaikutteista kaavaa.

17 §

Tien suunnittelu ja alueiden käytön suunnittelu

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet sekä maakuntakaava, *metropolikaava* ja yleiskaava on otettava huomioon siten kuin maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään. Yleissuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin maakuntakaavaa, *metropolikaavaa* tai oikeusvaikutteista yleiskaavaa. Yleissuunnitelma voidaan hyväksyä vastoin voimassa olevaa asemakaavaa, jos kunta sitä puoltaa. Tiesuunnitelmaa ei saa hyväksyä

(22.12.2009/1242)

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, voidaan maantie suunnitella, jos tien luonne huomioon ottaen tien sijainti ja suhde muuhun alueiden käyttöön voidaan ilman kaavaakin riittävästi selvittää yhteistyössä kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

18 §

Yleissuunnitelma

Yleissuunnitelma on laadittava, jolleivät hankkeen vaikutukset ole vähäiset taikka maantien sijaintia ja sen vaikutuksia ole jo riittävässä määrin ratkaistu asemakaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa. Yleissuunnitelma on aina laadittava sellaisissa hankkeissa, joihin sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelyä annetun lain (468/1994) 2 luvun mukaista arviointimenettelyä.

27 §

Vuorovaikutus

Tienpitoviranomaisen on pyydettävä suunnitelmasta lausunto niiltä maakunnan liitoilta ja kunnilta, joiden alueelle suunnitelma sijoittuu tai joiden alueella suunnitelman vaikutukset muutoin ilmenevät. Tienpitoviranomaisen on pyydettävä muulta viranomaiselta lausunto, jos se on päätösharkinnassa tarpeen. Jos tienpitoviranomainen on muu kuin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, myös keskukselta on pyydettävä lausunto.

99 §

Päätöksenteko

Liikenne- ja viestintäministeriö hyväksyy

vastoin oikeusvaikutteista kaavaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, voidaan maantie suunnitella, jos tien luonne huomioon ottaen tien sijainti ja suhde muuhun alueiden käyttöön voidaan ilman kaavaakin riittävästi selvittää yhteistyössä kunnan, maakunnan liiton ja metropolihallinnon kanssa.

18 §

Yleissuunnitelma

Yleissuunnitelma on laadittava, jolleivät hankkeen vaikutukset ole vähäiset taikka maantien sijaintia ja sen vaikutuksia ole jo riittävässä määrin ratkaistu asemakaavassa, yleiskaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa. Yleissuunnitelma on aina laadittava sellaisissa hankkeissa, joihin sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelyä annetun lain (468/1994) 2 luvun mukaista arviointimenettelyä.

27 §

Vuorovaikutus

Tienpitoviranomaisen on pyydettävä suunnitelmasta lausunto niiltä maakunnan liitoilta, metropolihallinnolta ja kunnilta, joiden alueelle suunnitelma sijoittuu tai joiden alueella suunnitelman vaikutukset muutoin ilmenevät. Tienpitoviranomaisen on pyydettävä muulta viranomaiselta lausunto, jos se on päätösharkinnassa tarpeen. Jos tienpitoviranomainen on muu kuin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, myös keskukselta on pyydettävä lausunto.

99 §

Päätöksenteko

Liikenne- ja viestintäministeriö hyväksyy

tiesuunnitelmat, jotka koskevat maantien lakkauttamista muulloin kuin maantien rakentamisen yhteydessä. Muut tiesuunnitelmat sekä yleissuunnitelmat hyväksyy Liikennevirasto. Jos kunta, maakunnan liitto tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on suunnitelman olennaisista kohdista eri mieltä Liikenneviraston kanssa, asia on siirrettävä liikenne- ja viestintäministeriön ratkaistavaksi. Liikennevirasto voi erityisistä syistä muutenkin siirtää suunnitelman liikenne- ja viestintäministeriön hyväksyttäväksi.

104 §

Päätösten ilmoittaminen muistutuksen tehneille ja viranomaisille

Liikenneviraston on lähetettävä ilmoitus yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätöksestä kunnalle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja maakunnan liitolle sekä tarvittaessa muullekin viranomaiselle. Ilmoitukseen on tarvittaessa liitettävä jäljennös suunnitelmasta.

105 §

Muutoksenhaku

Kunnalla, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella sekä maakunnan liitolla on oikeus hakea valittamalla muutosta sellaiseen yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätökseen, jonka vaikutukset ulottuvat kunnan alueelle tai viranomaisen toimialueelle.

tiesuunnitelmat, jotka koskevat maantien lakkauttamista muulloin kuin maantien rakentamisen yhteydessä. Muut tiesuunnitelmat sekä yleissuunnitelmat hyväksyy Liikennevirasto. Jos kunta, maakunnan liitto, *metropolihallinto* tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on suunnitelman olennaisista kohdista eri mieltä Liikenneviraston kanssa, asia on siirrettävä liikenne- ja viestintäministeriön ratkaistavaksi. Liikennevirasto voi erityisistä syistä muutenkin siirtää suunnitelman liikenne- ja viestintäministeriön hyväksyttäväksi.

104 §

Päätösten ilmoittaminen muistutuksen tehneille ja viranomaisille

Liikenneviraston on lähetettävä ilmoitus yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätöksestä kunnalle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, maakunnan liitolle ja *metropolihallinnolle* sekä tarvittaessa muullekin viranomaiselle. Ilmoitukseen on tarvittaessa liitettävä jäljennös suunnitelmasta.

105 §

Muutoksenhaku

Kunnalla, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella, maakunnan liitolla ja *metropolihallinnolla* on oikeus hakea valittamalla muutosta sellaiseen yleis- ja tiesuunnitelman hyväksymispäätökseen, jonka vaikutukset ulottuvat kunnan alueelle tai viranomaisen toimialueelle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

12.

Laki

ratalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ratalain (110/2007) 8 §:n 2 momentti, 10 §:n 2-4 momentti, 11 §, 22 §:n 4 momentti, 28 §, 79 §:n 3 momentti, 91 §:n 2 momentti ja 92 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä 8 §:n 2 momentti, 10 §:n 3 ja 4 momentti, 22 §:n 4 momentti, 28 §, 79 § 3 momentti, 91 §:n 2 momentti ja 92 §:n 2 momentti ovat laissa 1243/2009, seuraavasti:

8 §

Yleistä rautatien suunnittelusta

Suunnitelmia tehtäessä radanpitäjä toimii yhteistyössä maakunnan liittojen, kuntien, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä muiden viranomaisten kanssa. Suunnittelun on perustuttava rautatien kehittämisen tarpeisiin, valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin sekä muuhun alueiden käytön suunnitteluun.

8 §

Yleistä rautatien suunnittelusta

Suunnitelmia tehtäessä radanpitäjä toimii yhteistyössä maakunnan liittojen, *metropolihallinnon*, kuntien, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä muiden viranomaisten kanssa. Suunnittelun on perustuttava rautatien kehittämisen tarpeisiin, valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin sekä muuhun alueiden käytön suunnitteluun.

10 §

Rautatiealueen suunnittelu ja alueiden käytön suunnittelu

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet sekä maakuntakaava ja yleiskaava on otettava huomioon siten kuin maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, voidaan olemassa olevan rautatien rakentamista koskeva yleissuunnitelma ja ratasuunnitelma laatia, jos hankkeen luonne huomioon ottaen suunnitelman suhde muuhun alueiden käyttöön voidaan riittävästi selvittää yhteistyössä liikenneviranomaisten, kunnan, maakunnan liiton sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa.

Yleissuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin maakuntakaavaa tai oikeusvaikutteista yleiskaavaa. Yleissuunnitelma voidaan hyväksyä vastoin voimassa olevaa

10 §

Rautatiealueen suunnittelu ja alueiden käytön suunnittelu

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet sekä maakuntakaava, *metropolikaava* ja yleiskaava on otettava huomioon siten kuin maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, voidaan olemassa olevan rautatien rakentamista koskeva yleissuunnitelma ja ratasuunnitelma laatia, jos hankkeen luonne huomioon ottaen suunnitelman suhde muuhun alueiden käyttöön voidaan riittävästi selvittää yhteistyössä liikenneviranomaisten, kunnan, *metropolihallinnon*, maakunnan liiton sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa.

Yleissuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin maakuntakaavaa, *metropolikaavaa* tai oikeusvaikutteista yleiskaavaa. Yleissuunnitelma voidaan hyväksyä vastoin

asemakaavaa, jos kunta sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sitä puoltavat. Ratasuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin oikeusvaikutteista kaavaa.

voimassa olevaa asemakaavaa, jos kunta sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sitä puoltavat. Ratasuunnitelmaa ei saa hyväksyä vastoin oikeusvaikutteista kaavaa.

11 §

Yleissuunnitelma

Yleissuunnitelma on laadittava, jolleivät hankkeen vaikutukset ole vähäiset taikka rautatiealueen sijainti ja sen vaikutukset ole jo riittävässä määrin ratkaistu asemakaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa. Yleissuunnitelma on aina laadittava sellaisissa hankkeissa, joihin sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) 2 luvun mukaista arviointimenettelyä.

Yleissuunnitelma on laadittava, jolleivät hankkeen vaikutukset ole vähäiset taikka rautatiealueen sijainti ja sen vaikutukset ole jo riittävässä määrin ratkaistu asemakaavassa, *metropolikaavassa* tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa. Yleissuunnitelma on aina laadittava sellaisissa hankkeissa, joihin sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) 2 luvun mukaista arviointimenettelyä.

11 §

Yleissuunnitelma

22 §

Vuorovaikutus

Radanpitäjän on pyydettävä yleis- ja ratasuunnitelmasta lausunto niiltä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta, maakunnan liitoilta ja kunnilta, joiden alueelle suunnitelma sijoittuu ja joiden alueella suunnitelman vaikutukset muutoin ilmenevät. Radanpitäjän tulee pyytää muulta viranomaiselta lausunto, jos se on päätösharkinnassa tarpeen.

Radanpitäjän on pyydettävä yleis- ja ratasuunnitelmasta lausunto niiltä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta, maakunnan liitoilta, *metropolihallinnolta* ja kunnilta, joiden alueelle suunnitelma sijoittuu ja joiden alueella suunnitelman vaikutukset muutoin ilmenevät. Radanpitäjän tulee pyytää muulta viranomaiselta lausunto, jos se on päätösharkinnassa tarpeen.

22 §

Vuorovaikutus

28 §

Suunnitelmien hyväksyminen

Liikenne- ja viestintäministeriö hyväksyy rautatien lakkauttamista koskevat ratasuunnitelmat, jotka koskevat rautatien lakkauttamista muulloin kuin rautatien rakentamisen yhteydessä. Muut ratasuunnitelmat ja yleissuunnitelmat hyväksyy Liikennevirasto. Jos kunta, maakunnan liitto tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on suunnitelman

28 §

Suunnitelmien hyväksyminen

Liikenne- ja viestintäministeriö hyväksyy rautatien lakkauttamista koskevat ratasuunnitelmat, jotka koskevat rautatien lakkauttamista muulloin kuin rautatien rakentamisen yhteydessä. Muut ratasuunnitelmat ja yleissuunnitelmat hyväksyy Liikennevirasto. Jos kunta, maakunnan liitto, *metropolihallinto* tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on

olennaisista kohdista eri mieltä Liikenneviraston kanssa, on asia siirrettävä liikenne- ja viestintäministeriön ratkaistavaksi. Liikennevirasto voi erityisistä syistä muutoinkin siirtää suunnitelman liikenne- ja viestintäministeriön hyväksyttäväksi.

79 §

Rautatien lakkauttaminen muussa yhteydessä

Liikenne- ja viestintäministeriön tulee ennen tässä pykälässä tarkoitetun päätöksen tekemistä kuulla tarvittaessa asianomaisia ministeriöitä, maakunnan liittoja ja kuntia

91 §

Päätösten ilmoittaminen muistutuksen tehneille ja viranomaisille

Radanpitäjän on lähetettävä yleis- ja ratasuunnitelman hyväksymispäätöksestä ilmoitus kunnalle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja maakunnan liitolle sekä tarvittaessa muullekin viranomaiselle. Ilmoitukseen on tarvittaessa liitettävä jäljennös suunnitelmasta.

92 §

Muutoksenhaku

Kunnalla, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella ja maakunnan liitolla on oikeus hakea valittamalla muutosta sellaiseen yleis- ja ratasuunnitelman hyväksymispäätökseen, jonka vaikutukset ulottuvat kunnan alueelle tai viranomaisen toimialueelle.

suunnitelman olennaisista kohdista eri mieltä Liikenneviraston kanssa, on asia siirrettävä liikenne- ja viestintäministeriön ratkaistavaksi. Liikennevirasto voi erityisistä syistä muutoinkin siirtää suunnitelman liikenne- ja viestintäministeriön hyväksyttäväksi.

79 §

Rautatien lakkauttaminen muussa yhteydessä

Liikenne- ja viestintäministeriön tulee ennen tässä pykälässä tarkoitetun päätöksen tekemistä kuulla tarvittaessa asianomaisia ministeriöitä, maakunnan liittoja, metropolihallintoa ja kuntia.

91 §

Päätösten ilmoittaminen muistutuksen tehneille ja viranomaisille

Radanpitäjän on lähetettävä yleis- ja ratasuunnitelman hyväksymispäätöksestä ilmoitus kunnalle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, maakunnan liitolle ja metropolihallinnolle sekä tarvittaessa muullekin viranomaiselle. Ilmoitukseen on tarvittaessa liitettävä jäljennös suunnitelmasta.

92 §

Muutoksenhaku

Kunnalla, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella, maakunnan liitolla ja metropolihallinnolla on oikeus hakea valittamalla muutosta sellaiseen yleis- ja ratasuunnitelman hyväksymispäätökseen, jonka vaikutukset ulottuvat kunnan alueelle tai viranomaisen toimialueelle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

13.

Laki**ilmailulain 86 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ilmailulain (1194/2009) 86 §:n 1 momentti seuraavasti:

86 §

*Rakentamislupa-asian käsittelyyn liittyvä
 kuulemismenettely*

Ennen lentopaikan rakentamisluvan myöntämistä on asianomaiselle kunnalle sekä asian laadun mukaan puolustusministeriölle, ympäristöministeriölle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja maakunnan liitolle varattava tilaisuus antaa lausuntonsa asiasta.

86 §

*Rakentamislupa-asian käsittelyyn liittyvä
 kuulemismenettely*

Ennen lentopaikan rakentamisluvan myöntämistä on asianomaiselle kunnalle sekä asian laadun mukaan puolustusministeriölle, ympäristöministeriölle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, maakunnan liitolle ja metropolihallinnolle varattava tilaisuus antaa lausuntonsa asiasta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
 201 .

14.

Laki**elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain 7 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetun lain (897/2009) 7 §:n 2 momentti seuraavasti:

7 §

Strateginen suunnittelu ja ohjaus

7 §

Strateginen suunnittelu ja ohjaus

 Työ- ja elinkeinoministeriö laatii yhdessä 8 §:ssä mainittujen ministeriöiden tai keskushallinnon virastojen sekä yhteistyössä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja maakunnan liittojen kanssa strategia-asiakirjan ja strategiset tulostavoiteasiakirjat elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille. Jos strategia-asiakirjan sisällöstä ei saavuteta yksimielisyyttä ministeriöiden kesken, ratkaisee asian valtioneuvosto.

 Työ- ja elinkeinoministeriö laatii yhdessä 8 §:ssä mainittujen ministeriöiden tai keskushallinnon virastojen sekä yhteistyössä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, maakunnan liittojen ja metropolihallinnon kanssa strategia-asiakirjan ja strategiset tulostavoiteasiakirjat elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille. Jos strategia-asiakirjan sisällöstä ei saavuteta yksimielisyyttä ministeriöiden kesken, ratkaisee asian valtioneuvosto.

 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

15.

Laki

alueiden kehittämisestä ja rakennerrahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan alueiden kehittämisestä ja rakennerrahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain (7/2014) 3 §, 7 §:n 3 momentti, 17 §, 24 §:n 4 momentti, 28 §:n 1 momentti, 29 §:n 2 momentti ja 32 §:n 1 ja 3 momentti, ja
lisätään 6 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 5 ja 6 momentiksi, sekä 45 §:ään uusi 3 momentti, seuraavasti:

3 §

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) alueella maakuntajakolain (1159/1997) mukaisia maakunnan alueita tai valtion aluehallintoviranomaisten toimialueita sekä valtakunnallisessa toiminnassa Manner-Suomen aluetta;

2) rakennerahastoilla Euroopan aluekehitysrahastoa, jäljempänä aluekehitysrahasto ja Euroopan sosiaalirahastoa, jäljempänä sosiaalirahasto;

3) rakennerahasto-ohjelmalla Kestävää kasvua ja työtä 2014–2020 -toimenpide-ohjelmaa;

4) alueellisilla suunnitelmilla aluelähtöisesti ja alueellisen organisaation johdolla tehtävää ohjelmavalmistelua;

5) valtakunnallisilla teemoilla ohjelmassa olevia valtakunnallisia tavoitteita ja toimintaa, jotka on valmisteltu ministeriöiden kesken niiden keskeisten strategioiden pohjalta;

6) rakennerahastovaroilla Euroopan komission Euroopan unionin talousarvioista Suomeen myöntämiä rakennerahastojen varoja;

7) välittävällä toimitusviranomaisella, joka hoitaa hallinto- tai todentamisviranomaisen puolesta tuen saajiin liittyviä tehtäviä; ja

8) yleisasetuksella yhteiseen strategiakehykseen kuuluvaa Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1303/2013.

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) alueella maakuntajakolain (1159/1997) mukaisia maakunnan alueita tai valtion aluehallintoviranomaisten toimialueita sekä valtakunnallisessa toiminnassa Manner-Suomen aluetta;

2) metropolialueella metropolihallinnosta annetussa laissa (/) tarkoitettua metropolialuetta;

3) rakennerahastoilla Euroopan aluekehitysrahastoa, jäljempänä aluekehitysrahasto ja Euroopan sosiaalirahastoa, jäljempänä sosiaalirahasto;

4) rakennerahasto-ohjelmalla Kestävää kasvua ja työtä 2014–2020 -toimenpide-ohjelmaa;

5) alueellisilla suunnitelmilla aluelähtöisesti ja alueellisen organisaation johdolla tehtävää ohjelmavalmistelua;

6) valtakunnallisilla teemoilla ohjelmassa olevia valtakunnallisia tavoitteita ja toimintaa, jotka on valmisteltu ministeriöiden kesken niiden keskeisten strategioiden pohjalta;

7) rakennerahastovaroilla Euroopan komission Euroopan unionin talousarvioista Suomeen myöntämiä rakennerahastojen varoja;

8) välittävällä toimitusviranomaisella, joka hoitaa hallinto- tai todentamisviranomaisen puolesta tuen saajiin liittyviä tehtäviä; ja

9) yleisasetuksella yhteiseen strategiakehykseen kuuluvaa Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1303/2013.

6 §

Alueiden kehittämisen suunnittelu

6 §

Alueiden kehittämisen suunnittelu

Uudenmaan maakuntasuunnitelmassa ja maakuntaohjelmassa on metropolialuetta koskevat erilliset osiot. Metropolikaavasta säädetään erikseen. Uudenmaan liitto ja metropolihallinto vastaavat yhteistyössä maakuntakaavan ja metropolikaavan yhteensovittamisesta.

7 §

Työ- ja elinkeinoministeriön tehtävät

Lisäksi työ- ja elinkeinoministeriö vastaa maakuntaohjelmien ja muiden tämän lain mukaisten kansallisten ohjelmien valmistelun ja toimeenpanon yhteensovittamisesta, seurannasta ja arvioinnista yhteistyössä ministeriöiden, maakuntien liittojen, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja muiden alueiden kehittämisen kannalta keskeisten tahojen kanssa.

7 §

Työ- ja elinkeinoministeriön tehtävät

Lisäksi työ- ja elinkeinoministeriö vastaa maakuntaohjelmien ja muiden tämän lain mukaisten kansallisten ohjelmien valmistelun ja toimeenpanon yhteensovittamisesta, seurannasta ja arvioinnista yhteistyössä ministeriöiden, maakuntien liittojen, metropolihallinnon, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja muiden alueiden kehittämisen kannalta keskeisten tahojen kanssa.

17 §

Maakunnan liiton tehtävät

Maakunnan liitto vastaa aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta ja siinä tehtävässä:

- 1) vastaa maakunnan yleisestä kehittämisestä ja toimii tällöin yhteistyössä valtion viranomaisten, alueen keskuskaupunkien ja muiden kuntien, yliopistojen ja korkeakoulujen sekä muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa sekä Lapin maakunnassa saamelaiskäräjien kanssa; yhteistyöstä voidaan laatia yhteistyösopimuksia;
- 2) kehittää alueensa elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä ottaen huomioon kuntien erilaisista lähtökohdista johtuvat tarpeet ja vahvuudet;
- 3) osallistuu elinkeino-, liikenne- ja

17 §

Maakunnan liiton tehtävät

Maakunnan liitto vastaa aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta ja siinä tehtävässä:

- 1) vastaa maakunnan yleisestä kehittämisestä ja toimii tällöin yhteistyössä valtion viranomaisten, alueen keskuskaupunkien ja muiden kuntien, yliopistojen ja korkeakoulujen sekä muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa sekä Lapin maakunnassa saamelaiskäräjien kanssa; yhteistyöstä voidaan laatia yhteistyösopimuksia;
- 2) kehittää alueensa elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä ottaen huomioon kuntien erilaisista lähtökohdista johtuvat tarpeet ja vahvuudet;
- 3) osallistuu elinkeino-, liikenne- ja

ympäristökeskusten sekä tarvittavin osin aluehallintovirastojen strategisten ohjausasiakirjojen laatimiseen sekä osallistuu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten tulossopimuksia koskeviin neuvotteluihin alueen kehittämistavoitteiden huomioon ottamiseksi;

4) vastaa alueellisen pitkän ja keskipitkän aikavälin koulutustarpeiden ennakoinnin yhteensovittamisesta ja alueellisten koulutustavoitteiden valmistelusta osana koulutuksen ja tutkimuksen kehittämissuunnittelua;

5) vastaa kulttuuria koskevien suunnitelmien ja kehittämistoimenpiteiden yhteensovittamisesta osana maakuntaohjelman toteuttamista;

6) vastaa maakunnan liikennejärjestelmäsuunnitelman suunnitteluprosessin käynnistämisestä, siihen liittyvän yhteistyön johtamisesta ja kyseisen suunnittelun yhteensovittamisesta maakunnan muun suunnittelun kanssa *muualla kuin Helsingin seudulla*;

7) vastaa alueellisten laaja-alaisten luonnonvarojen ja ympäristöä koskevien suunnitelmien osalta suunnitteluprosessin käynnistämisestä, siihen liittyvän yhteistyön johtamisesta ja kyseisen suunnittelun yhteensovittamisesta maakunnan muun suunnittelun kanssa;

8) laatii kuntien ja muiden koulutuksen järjestäjien hanke-esitysten kiireellisyysjärjestyksen seuraavaa neljää vuotta koskevaan rahoitussuunnitelmaan, lukuun ottamatta liikunnan koulutuskeskusten hankkeita;

9) asettaa alueelliset liikuntaneuvostot;

10) edistää julkisen hallinnon yhteispalvelusta annetussa laissa (223/2007) tarkoitettua yhteispalvelua alueellaan;

11) vastaa ennakoinnin yhteensovittamisesta maakunnassa, arvioi ja seuraa maakunnan ja sen osien kehitystä sekä kehittämistoiminnan vaikuttavuutta;

12) edistää kuntien ja maakuntien välistä yhteistyötä, hoitaa tehtäviinsä liittyviä kansainvälisiä asioita ja yhteyksiä; sekä

13) hoitaa muut tässä laissa säädetyt tehtävänsä.

ympäristökeskusten sekä tarvittavin osin aluehallintovirastojen strategisten ohjausasiakirjojen laatimiseen sekä osallistuu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten tulossopimuksia koskeviin neuvotteluihin alueen kehittämistavoitteiden huomioon ottamiseksi;

4) vastaa alueellisen pitkän ja keskipitkän aikavälin koulutustarpeiden ennakoinnin yhteensovittamisesta ja alueellisten koulutustavoitteiden valmistelusta osana koulutuksen ja tutkimuksen kehittämissuunnittelua;

5) vastaa kulttuuria koskevien suunnitelmien ja kehittämistoimenpiteiden yhteensovittamisesta osana maakuntaohjelman toteuttamista;

6) vastaa maakunnan liikennejärjestelmäsuunnitelman suunnitteluprosessin käynnistämisestä, siihen liittyvän yhteistyön johtamisesta ja kyseisen suunnittelun yhteensovittamisesta maakunnan muun suunnittelun kanssa;

7) vastaa alueellisten laaja-alaisten luonnonvarojen ja ympäristöä koskevien suunnitelmien osalta suunnitteluprosessin käynnistämisestä, siihen liittyvän yhteistyön johtamisesta ja kyseisen suunnittelun yhteensovittamisesta maakunnan muun suunnittelun kanssa;

8) laatii kuntien ja muiden koulutuksen järjestäjien hanke-esitysten kiireellisyysjärjestyksen seuraavaa neljää vuotta koskevaan rahoitussuunnitelmaan, lukuun ottamatta liikunnan koulutuskeskusten hankkeita;

9) asettaa alueelliset liikuntaneuvostot;

10) edistää julkisen hallinnon yhteispalvelusta annetussa laissa (223/2007) tarkoitettua yhteispalvelua alueellaan;

11) vastaa ennakoinnin yhteensovittamisesta maakunnassa, arvioi ja seuraa maakunnan ja sen osien kehitystä sekä kehittämistoiminnan vaikuttavuutta;

12) edistää kuntien ja maakuntien välistä yhteistyötä, hoitaa tehtäviinsä liittyviä kansainvälisiä asioita ja yhteyksiä; sekä

13) hoitaa muut tässä laissa säädetyt tehtävänsä.

Metropolihallinto toimii yhteistyössä Uudenmaan liiton kanssa ja hoitaa metropolialueella 1 momentin 3 ja 6

24 §

Maakunnan yhteistyöryhmä

Yhteistyöryhmässä on oltava kattavasti edustettuina maakunnan alueen kehittämisen kannalta seuraavat keskeiset tahot:

1) alueen kunnat ja maakunnan liitto sekä Lapin maakunnassa lisäksi saamelaiskäräjät;

2) ohjelmia rahoittavat valtion viranomaiset ja muut yhteistyöryhmän tehtävien kannalta merkittävät valtionhallintoon kuuluvat organisaatiot;

3) alueen kehittämisen kannalta keskeisiä tahoja kuten työmarkkina- ja elinkeinojärjestöjä sekä kansalaisyhteiskuntaa kuten ympäristöjärjestöjä ja tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavia järjestöjä.

28 §

Maakunnan yhteistyöryhmän tehtävät

Maakunnan yhteistyöryhmän tehtävänä on alueen maakuntaohjelmassa määriteltyjen kehittämistavoitteiden toteuttamiseksi ja eri ohjelmien ja rahoitusvälineiden yhteensovittamiseksi:

1) hyväksyä ja tarvittaessa tarkistaa maakuntaohjelman toimeenpanosuunnitelma, jolla suunnataan maakuntaan osoitettua rakennerahastojen ja vastaavaa kansallista rahoitusta sekä muuta alueen kehittämiseen vaikuttavaa rahoitusta;

2) käsitellä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja tarvittavilta osin aluehallintoviraston esitykset strategiseksi tulostavoiteasiakirjaksi;

3) antaa tarvittaessa lausuntoja sen toimialueelle kohdistuvista rakennerahasto-ohjelman valtakunnallisista teemoista sekä maaseuturahaston tai muista aluekehityksen kannalta merkittävistä hankesuunnitelmista sekä asettaa tärkeysjärjestykseen alueen

kohdissa tarkoitetut tehtävät.

24 §

Maakunnan yhteistyöryhmä

Yhteistyöryhmässä on oltava kattavasti edustettuina maakunnan alueen kehittämisen kannalta seuraavat keskeiset tahot:

1) alueen kunnat ja maakunnan liitto sekä Uudenmaan maakunnassa metropolihallinto ja Lapin maakunnassa lisäksi saamelaiskäräjät;

2) ohjelmia rahoittavat valtion viranomaiset ja muut yhteistyöryhmän tehtävien kannalta merkittävät valtionhallintoon kuuluvat organisaatiot;

3) alueen kehittämisen kannalta keskeisiä tahoja kuten työmarkkina- ja elinkeinojärjestöjä sekä kansalaisyhteiskuntaa kuten ympäristöjärjestöjä ja tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavia järjestöjä.

28 §

Maakunnan yhteistyöryhmän tehtävät

Maakunnan yhteistyöryhmän tehtävänä on alueen maakuntaohjelmassa määriteltyjen kehittämistavoitteiden toteuttamiseksi ja eri ohjelmien ja rahoitusvälineiden yhteensovittamiseksi:

1) hyväksyä ja tarvittaessa tarkistaa maakuntaohjelman toimeenpanosuunnitelma, jolla suunnataan maakuntaan osoitettua rakennerahastojen ja vastaavaa kansallista rahoitusta sekä muuta alueen kehittämiseen vaikuttavaa rahoitusta;

2) käsitellä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja tarvittavilta osin aluehallintoviraston esitykset strategiseksi tulostavoiteasiakirjaksi;

3) antaa tarvittaessa lausuntoja sen toimialueelle kohdistuvista rakennerahasto-ohjelman valtakunnallisista teemoista sekä maaseuturahaston tai muista aluekehityksen kannalta merkittävistä hankesuunnitelmista sekä asettaa tärkeysjärjestykseen alueen

osallistumisen niihin; lausunto ei ole rahoittajaa velvoittava;

4) antaa 27 §:n 4 momentin mukainen sitova lausunto alueelliseen suunnitelmaan sisältyvästä hankehakemuksesta;

5) edesauttaa laajojen, aluekehittämisen kannalta merkittävien hankekokonaisuuksien valmistelua ja edistää niiden toteuttamista eri rahoitusvälineillä;

6) tehdä tarvittaessa rakennerahasto-ohjelman seurantakomitean hyväksymiä valintakriteerejä tarkentavia alueellisia valintakriteerejä ja ilmoittaa niistä hallintoviranomaiselle sekä huolehtia tarvittavista menettelytavoista niiden soveltamiseksi alueella;

7) määritellä tarvittavat alueelliset menettelyt, joilla varmistetaan rahoitettaviksi hyväksyttävien hankkeiden mahdollisten ympäristövaikutusten selvittäminen ennen rahoituspäätösten tekoa;

8) raportoida rakennerahasto-ohjelman toteutumisesta hallintoviranomaiselle ja tarvittaessa esittää sille rakennerahasto-ohjelmaa koskevia muutostarpeita;

9) tiedottaa rakennerahasto-ohjelman toimeenpanosta;

10) hoitaa tarvittaessa myös muita tehtäviinsä liittyviä ja rakennerahasto-ohjelmien toimeenpanoon liittyviä tehtäviä, joista tarvittaessa määrätään tarkemmin työjärjestyksessä.

29 §

Valtakunnalliset alueiden kehittämisen painopisteet

Viranomaisten ja maakuntien liittojen tulee ottaa huomioon aluekehittämispäätös sekä edistää sen toteuttamista. Ministeriöiden tulee pyytää työ- ja elinkeinoministeriöltä lausunto, jos ne tai hallinnonalansa keskushallintoviranomaiset ja liikelaitokset valmistelevat alueelliseen kehitykseen merkittävästi vaikuttavia toimenpiteitä, jotka

osallistumisen niihin; lausunto ei ole rahoittajaa velvoittava;

4) käsittelee maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitetun metropolisopimuksen, jotta se voidaan ottaa huomioon muussa maakunnan kehittämisessä;

5) antaa 27 §:n 4 momentin mukainen sitova lausunto alueelliseen suunnitelmaan sisältyvästä hankehakemuksesta;

6) edesauttaa laajojen, aluekehittämisen kannalta merkittävien hankekokonaisuuksien valmistelua ja edistää niiden toteuttamista eri rahoitusvälineillä;

7) tehdä tarvittaessa rakennerahasto-ohjelman seurantakomitean hyväksymiä valintakriteerejä tarkentavia alueellisia valintakriteerejä ja ilmoittaa niistä hallintoviranomaiselle sekä huolehtia tarvittavista menettelytavoista niiden soveltamiseksi alueella;

8) määritellä tarvittavat alueelliset menettelyt, joilla varmistetaan rahoitettaviksi hyväksyttävien hankkeiden mahdollisten ympäristövaikutusten selvittäminen ennen rahoituspäätösten tekoa;

9) raportoida rakennerahasto-ohjelman toteutumisesta hallintoviranomaiselle ja tarvittaessa esittää sille rakennerahasto-ohjelmaa koskevia muutostarpeita;

10) tiedottaa rakennerahasto-ohjelman toimeenpanosta;

11) hoitaa tarvittaessa myös muita tehtäviinsä liittyviä ja rakennerahasto-ohjelmien toimeenpanoon liittyviä tehtäviä, joista tarvittaessa määrätään tarkemmin työjärjestyksessä.

29 §

Valtakunnalliset alueiden kehittämisen painopisteet

Viranomaisten, maakuntien liittojen ja metropolihallinnon tulee ottaa huomioon aluekehittämispäätös sekä edistää sen toteuttamista. Ministeriöiden tulee pyytää työ- ja elinkeinoministeriöltä lausunto, jos ne tai hallinnonalansa keskushallintoviranomaiset ja liikelaitokset valmistelevat alueelliseen kehitykseen

eivät sisälly aluekehittämispäätökseen tai ne eivät tule käsiteltyä työ- ja elinkeinoministeriön kanssa muussa yhteisessä valmistelussa.

merkittävästi vaikuttavia toimenpiteitä, jotka eivät sisälly aluekehittämispäätökseen tai ne eivät tule käsiteltyä työ- ja elinkeinoministeriön kanssa muussa yhteisessä valmistelussa.

32 §

Maakuntaohjelma

Maakunnan liitto laatii maakuntasuunnitelmaan perustuvan määräaikaisen maakuntaohjelman. Se sisältää maakunnan mahdollisuuksiin ja tarpeisiin, kulttuuriin ja muihin erityispiirteisiin perustuvat kehittämisen tavoitteet, kuvauksen maakunnan kehittämisen kannalta keskeisistä hankkeista ja muista olennaisista toimenpiteistä, laadittavista yhteistyösopimuksista tavoitteiden saavuttamiseksi ja tarvittaessa määrittelyn alueen kuntien yhteistyöalueista sekä suunnitelman ohjelman rahoittamiseksi. *Lapin maakunnassa maakuntaohjelmaan sisältyy saamelaiskulttuuria koskeva osa.*

Maakuntaohjelma valmistellaan yhteistyössä kuntien, valtion viranomaisten ja alueiden kehittämiseen osallistuvien yhteisöjen ja järjestöjen sekä muiden vastaavien tahojen kanssa. Lapin maakunnassa saamelaiskulttuuria koskevan osan valmistelee saamelaiskäräjät. Maakuntaohjelma laaditaan kunnanvaltuuston toimikausittain neljäksi vuodeksi. Maakuntaohjelman hyväksyy maakunnan liiton ylin päättävä toimielin. Maakuntaohjelmaa tarkistetaan tarvittaessa aluekehittämispäätöksen perusteella sekä tarvittaessa muulloinkin.

32 §

Maakuntaohjelma

Maakunnan liitto laatii maakuntasuunnitelmaan perustuvan määräaikaisen maakuntaohjelman. Se sisältää maakunnan mahdollisuuksiin ja tarpeisiin, kulttuuriin ja muihin erityispiirteisiin perustuvat kehittämisen tavoitteet, kuvauksen maakunnan kehittämisen kannalta keskeisistä hankkeista ja muista olennaisista toimenpiteistä, laadittavista yhteistyösopimuksista tavoitteiden saavuttamiseksi ja tarvittaessa määrittelyn alueen kuntien yhteistyöalueista sekä suunnitelman ohjelman rahoittamiseksi. *Uudenmaan maakunnassa maakuntaohjelmaan sisältyy metropolialuetta ja Lapin maakunnassa saamelaiskulttuuria koskeva osa.*

Maakuntaohjelma valmistellaan yhteistyössä kuntien, valtion viranomaisten ja alueiden kehittämiseen osallistuvien yhteisöjen ja järjestöjen sekä muiden vastaavien tahojen kanssa. *Uudenmaan maakunnassa metropolialuetta koskeva osan valmistelee metropolihallinto ja Lapin maakunnassa saamelaiskulttuuria koskevan osan valmistelee saamelaiskäräjät.* Maakuntaohjelma laaditaan kunnanvaltuuston toimikausittain neljäksi vuodeksi. Maakuntaohjelman hyväksyy maakunnan liiton ylin päättävä toimielin. Maakuntaohjelmaa tarkistetaan tarvittaessa aluekehittämispäätöksen perusteella sekä tarvittaessa muulloinkin.

45 §

Yhteistyösopimus

45 §

Yhteistyösopimus

Metropolialueella laadittavasta
metropolisopimuksesta säädetään
maankäyttö- ja rakennuslaissa sekä laissa
metropolihallinnosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
201 .

16.

Laki

maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 46 a § ja 171 §:n 5 momentti, sellaisina
kuin ne ovat laissa 1129/2008,

muutetaan 7 §:n 1 momentti, 16 §:n 4 momentti, 17 §:n 1 momentti, 28 §:n 1 momentti, 39
§:n 1 momentti, 47 §:n 1 ja 3 momentti, 48 §:n otsikko, 54 §:n 1 momentti, 65 §:n 3 ja 4
momentti, 66 §:n 1 ja 3 momentti, 71 b §:n otsikko sekä 1 ja 2 momentti, 71 c §:n 2 momentti,
71 d §:n 1 momentti, 92 §, 99 §:n 2 momentti, 173 §:n 2 ja 3 momentti, 177 §:n 1, 3 ja 4
momentti, 178 §, 188 §:n 1, 3 ja 5 momentti, 190 §:n 1 ja 3 momentti, 191 §:n 1 ja 4
momentti, 193 §, 198 §:n 2 momentti, 199 §, 200 §:n 1-3 momentti, 203 § ja 205 §:n 1
momentti, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 1 momentti ja 191 §:n 4 momentti laissa 1441/2006,
47 §:n 1 momentti laissa 476/2004, 66 §:n 1 ja 3 momentti, 173 §:n 2 ja 3 momentti, 190 §:n 1
momentti, 191 §:n 1 momentti, 198 §:n 2 momentti ja 205 §:n 1 momentti laissa 1589/2009,
71 b §:n otsikko sekä 1 ja 2 momentti, 71 c §:n 2 momentti ja 71 d §:n 1 momentti laissa
319/2011, 188 §:n 5 momentti, 190 §:n 3 momentti ja 203 § laissa 1129/2008 sekä 199 §
osaksi laissa 1589/2009, ja

lisätään 4 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5
momentiksi, 16 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi,
lakiin uusi 19 a §, uusi 4 a luku, 36 §:ään uusi 2 momentti, 48 §:ään uusi 3 momentti, 54 §:ään
uusi 5 momentti, 66 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1589/2009, uusi 2 momentti, jolloin
nykyinen 2-4 momentti siirtyy 3-5 momentiksi, 101 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 137 a
§, 177 §:ään uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, lakiin uusi
195 a §, 196 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1589/2009, uusi 4 momentti ja 201
§:ään, sellaisena kuin se on laissa 1589/2009, uusi 3 ja 4 momentti, seuraavasti:

4 §

Alueiden käytön suunnittelujärjestelmä

4 §

Alueiden käytön suunnittelujärjestelmä

Metropolikaavassa osoitetaan alueiden käytön pääpiirteet metropolihallinnosta annetussa laissa (/) tarkoitetulla metropolialueella.

7 §

Kaavoituskatsaus

Kunnan tulee vähintään kerran vuodessa laatia katsaus kunnassa ja maakunnan liitossa vireillä olevista ja lähiaikoina vireille tulevista kaava-asioista, jotka eivät ole merkitykseltään vähäisiä (*kaavoituskatsaus*). Siinä selostetaan lyhyesti kaava-asiat ja niiden käsittelyvaiheet sekä sellaiset päätökset ja muut toimet, joilla on välitöntä vaikutusta kaavoituksen lähtökohtiin, tavoitteisiin, sisältöön ja toteuttamiseen. Kaavoituskatsauksen yhteyteen on kysynnän sitä edellyttäessä liitettävä arvio asumiseen varattujen tonttien riittävydestä.

16 §

Suunnittelutarvealue

Rakennusluvan erityisistä edellytyksistä tässä pykälässä tarkoitettulla suunnittelutarvealueella säädetään 137 §:ssä

17 §

Asianomaisen ministeriön tehtävät

Asianomaiselle ministeriölle kuuluu alueiden käytön suunnittelun ja rakennustoimen yleinen kehittäminen ja ohjaus. *Asianomainen* ministeriö edistää, ohjaa ja valvoo maakuntakaavoitusta.

7 §

Kaavoituskatsaus

Kunnan tulee vähintään kerran vuodessa laatia katsaus kunnassa, maakunnan liitossa ja metropolihallinnossa vireillä olevista ja lähiaikoina vireille tulevista kaava-asioista, jotka eivät ole merkitykseltään vähäisiä (*kaavoituskatsaus*). Siinä selostetaan lyhyesti kaava-asiat ja niiden käsittelyvaiheet sekä sellaiset päätökset ja muut toimet, joilla on välitöntä vaikutusta kaavoituksen lähtökohtiin, tavoitteisiin, sisältöön ja toteuttamiseen. Kaavoituskatsauksen yhteyteen on metropolialueella ja tonttikysynnän sitä edellyttäessä muuallakin liitettävä arvio asumiseen varattujen tonttien riittävydestä.

16 §

Suunnittelutarvealue

Metropolihallinnosta annetun lain mukainen metropolialue on suunnittelutarvealuetta.

Rakennusluvan erityisistä edellytyksistä tässä pykälässä tarkoitettulla suunnittelutarvealueella säädetään 137 §:ssä ja metropolialueella lisäksi 137 a §:ssä.

17 §

Asianomaisen ministeriön tehtävät

Ympäristöministeriölle kuuluu alueiden käytön suunnittelun ja rakennustoimen yleinen kehittäminen ja ohjaus. *Ympäristöministeriö* edistää, ohjaa ja valvoo maakuntakaavoitusta ja metropolikaavoitusta.

19 a §

Metropolihallinnon tehtävät

Metropolihallinnon tehtävänä on metropolihallinnosta annetun lain mukaisen metropolialueen maankäytön suunnittelu ja ohjaus.

28 §

Maakuntakaavan sisältövaatimukset

Maakuntakaavaa laadittaessa on valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään. Kaavaa laadittaessa on kiinnitettävä huomiota maakunnan oloista johtuviin erityisiin tarpeisiin. Kaava on mahdollisuuksien mukaan yhteen sovitettava maakuntakaava-alueeseen rajoittuvien alueiden maakuntakaavoituksen kanssa.

28 §

Maakuntakaavan sisältövaatimukset

Maakuntakaavaa laadittaessa on valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään. Kaavaa laadittaessa on kiinnitettävä huomiota maakunnan oloista johtuviin erityisiin tarpeisiin. Kaava on mahdollisuuksien mukaan yhteen sovitettava maakuntakaava-alueeseen rajoittuvien alueiden maakuntakaavoituksen ja metropolikaavoituksen kanssa.

4 a LUKU

Metropolikaava

34 a §

Metropolikaavan tarkoitus

Metropolikaavan tarkoituksena on metropolihallinnosta annetussa laissa tarkoitetun metropolialueen ympäristöllisesti, taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti kestävän kehityksen vahvistaminen edistämällä erityisesti yhdyskuntarakenteen ja liikennejärjestelmän toimivuutta ja taloudellisuutta, asumistarpeita vastaavan asuntotuotannon ja elinkeinoelämän kehittämisen edellytyksiä, sekä sosiaalisesti tasapainoisen elinympäristön kehittämistä.

Metropolikaavassa esitetään

metropolialueen maankäytön, yhdyskuntarakenteen, liikennejärjestelmän, asumisen ja maapolitiikan kehittämisen periaatteet ja tavoitteet. Kaavassa osoitetaan lisäksi metropolialueen merkittävät asumisen, elinkeinotoimintojen ja muiden toimintojen sekä niiden kehittämisen kanssa yhteen sovitettut liikenteen ratkaisut.

Metropolikaavassa esitetään myös keskeiset kaavan toteuttamisperiaatteet ja -toimenpiteet sekä tarpeen mukaan eri alueiden toteuttamisjärjestys.

Metropolikaavaa laadittaessa otetaan huomioon valtakunnalliset ja metropolialuetta koskevat tavoitteet sovittaen ne yhteen paikallisten tavoitteiden kanssa.

34 b §

Metropolikaavan laatiminen ja hyväksyminen

Metropolihallinnon tulee huolehtia tarpeellisesta metropolikaavan laatimisesta, kaavan pitämisestä ajan tasalla ja sen kehittämisestä.

Metropolikaava voidaan laatia myös vaiheittain tai osa-alueittain. Vaiheittain tai osa-alueittain laadittavan metropolikaavan tulee perustua metropolialuetta koskevaan riittävään kokonaisnäkemykseen.

Metropolihallinnon tulee metropolikaavaa laadittaessa olla tarpeellisessa määrin yhteistyössä alueen kuntien, kaavan kannalta keskeisten valtion viranomaisten ja muiden kaavan kannalta keskeisten tahojen kanssa. Ympäristöministeriön tulee asettaa yhteinen toimitusohje ohjaamaan metropolikaavan laadintaa. Toimitusohjeessa tulee metropolihallinnon lisäksi olla edustettuina ainakin ympäristöministeriön sekä liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalat. Metropolikaavaa laadittaessa järjestettävistä viranomaisneuvotteluista säädetään 66 §:ssä.

Metropolikaavan hyväksyy metropolivaltuusto.

34 c §

Rakennuskielto metropolikaavaa laadittaessa

Kun metropolikaavan laatimisesta tai muuttamisesta on päätetty, metropolihallinto voi määrätä alueelle rakennuskiellon.

Rakennuskielto on voimassa enintään viisi vuotta. Kaavoituksen keskeneräisyyden vuoksi metropolihallinto voi pidentää aikaa enintään viidellä vuodella.

Jos metropolihallinto on määrännyt 1 momentissa tarkoitetun rakennuskiellon, se on voimassa myös alueella, jolle on hyväksytty metropolikaava tai sen muutos, kunnes hyväksymispäätös on saanut lainvoiman.

34 d §

Metropolikaavan sisältövaatimukset

Metropolikaavaa laadittaessa on otettava huomioon kaavan tarkoitus metropolialueen kehityksen ohjaamisessa sekä metropolialueen oloista johtuvat erityiset tarpeet. Erityisesti on katsottava, että merkittävä rakentaminen osoitetaan ensisijaisesti joukkoliikenteellä, erityisesti raideliikenteellä hyvin saavutettaville alueille, olemassa olevaan yhdyskuntarakenteeseen sekä keskusverkkoon tukeutuen.

Metropolikaava on laadittava niin, että kaavan tehtävän ja tavoitteiden vaatimalla tavalla otetaan erityisesti huomioon:

1) maankäytön, asumisen ja liikenteen sekä muiden toimintojen yhteensovittamisen tarpeet;

2) yhdyskuntarakenteen ja liikennejärjestelmän toimivuus, taloudellisuus ja ekologinen kestävyys, olemassa olevan yhdyskuntarakenteen hyväksikäyttö ja tarve yhdyskuntarakenteen eheyttämiseen;

3) mahdollisuudet ilmastonmuutoksen hillintään ja ilmastonmuutokseen varautumiseen;

4) mahdollisuudet turvalliseen, terveelliseen ja väestörakenteeltaan tasapainoiseen elinympäristöön;

5) riittävän asuntotuotannon edellytykset ja muut asumisen tarpeet;

6) palveluverkon kehittämisen tarpeet sekä palvelujen saavutettavuus kävellessä, pyöräillen ja joukkoliikenteellä;

7) mahdollisuudet yhdyskuntateknisen huollon järjestämiseen ympäristön, luonnonvarojen ja talouden kannalta kestäväällä tavalla;

8) seudun elinkeinoelämän toimintaedellytykset;

9) vesi- ja maa-ainesvarojen kestävä käyttö;

10) maiseman, luonnonarvojen ja kulttuuriperinnön vaaliminen;

11) virkistykseen soveltuvien alueiden riittävyys ja viheralueverkoston jatkuvuus;

12) kaavan toteuttamistoimenpiteiden tarkoituksenmukainen ajoittaminen ja yhteensovittaminen.

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet on metropolikaavaa laadittaessa otettava huomioon siten kuin siitä erikseen säädetään. Metropolikaava on riittävästi sovitettava yhteen kaava-alueeseen rajoittuvien alueiden maakuntakaavoituksen kanssa.

Luonnonsuojelulain (1096/1996) 7 ja 77 §:ssä tarkoitettujen luonnonsuojeluohjelmien ja -päästösten sekä 32 §:ssä tarkoitettua maisema-aluetta koskevien perustamispäästösten tulee olla ohjeena metropolikaavaa laadittaessa.

Metropolikaavan toteuttamisen vaikutukset on selvitettävä ja kaavan sisältövaatimukset otettava huomioon sillä tavalla kuin laadittavan metropolikaavan tehtävä ja tavoitteet edellyttävät.

Metropolikaavan toteuttamistoimenpiteitä ja niiden ajoitusta määriteltäessä on kiinnitettävä huomiota kaavan toteuttamisesta kunnalle ja muille kaavaa toteuttaville tahoille aiheutuviin kustannuksiin. Metropolikaava ei saa aiheuttaa maanomistajalle tai muulle oikeuden haltijalle kohtuutonta haittaa.

34 e §

Metropolikaavan esitystapa

Metropolikaavaan kuuluvat suunnitelmaosa ja toimeenpano-osa. Kaavaan kuuluvat myös kaavamääräykset ja -merkinnät.

Suunnitelmaosa sisältää pitkän aikavälin tavoitetilan ja metropolialueen merkittävät

ratkaisut yhdyskuntarakenteen, liikennejärjestelmän ja muiden toimintojen kehittämisestä. Suunnitelmaosa esitetään kartalla.

Toimeenpano-osassa esitetään kaavan toteuttamisperiaatteet, lähivuosien kehittämiskohteet ja toteuttamistoimenpiteet sekä toteuttamisjärjestys ja toteutuksen ajoitus metropolikaavan tarkoituksen edellyttämällä tavalla.

Metropolikaavaan liittyy selostus, jossa esitetään kaavan tavoitteiden, eri vaihtoehtojen ja niiden vaikutusten sekä ratkaisujen perusteiden arvioimiseksi tarpeelliset tiedot siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

34 f §

Metropolikaavan toimeenpano-osan voimassaoloaika

Metropolikaavan toimeenpano-osa on voimassa enintään kahdeksan vuotta kerrallaan. Kaavassa voidaan toimeenpano-osan tai sen tietyn määräyksen voimassaoloaika määrätä lyhyemmäksi.

34 g §

Metropolisopimus

Metropolikaavan toteuttamiseksi tarpeellisista metropolihallinnon, valtion ja kuntien sekä tarpeellisilta osin myös muiden toteuttamisen kannalta keskeisten tahojen toimenpiteistä ja niiden ajoituksesta sovitaan metropolisopimuksessa. Metropolisopimusta laadittaessa otetaan huomioon, mitä metropolikaavan toimeenpano-osassa määrätään kaavan toteuttamisesta.

Metropolisopimuksessa osapuolet voivat sopia myös muista kuin metropolikaavan toteuttamiseen liittyvistä alueen kehittämistoimenpiteistä.

Metropolisopimusta valmisteltaessa tulee sopimuksen lähtökohdista, tavoitteista ja sisällöstä tiedottaa osallisten tiedonsaannin kannalta sopivalla tavalla. Osallisille tulee valmisteltavan sopimuksen tarkoituksen ja merkityksen kannalta sopivalla tavalla varata mahdollisuus esittää mielipiteensä

asiasta. Jos metropolisopimuksen valmistelu koskee aluetta, jolla kaavan laatiminen on vireillä, sopimuksen valmistelusta tiedotetaan ja tilaisuus mielipiteen esittämiseen järjestetään kaavan laatimisen yhteydessä. Osallisten määrittelyssä noudatetaan soveltuvin osin, mitä 62 §:ssä säädetään kaavoitukseen osallisista.

34 h §

Metropolikaavamääräykset

Metropolikaavassa voidaan antaa määräyksiä, joita kaavan tarkoitus ja sen sisällölle asetettavat vaatimukset huomioon ottaen tarvitaan kaava-alueen suunniteltaessa tai rakennettaessa tai kaavaa muutoin toteutettaessa.

Kaavamääräykset voivat muun ohessa koskea:

- 1) haitallisten ympäristövaikutusten estämistä tai rajoittamista;
- 2) maiseman, luonnonarvojen, rakennetun ympäristön, kulttuurihistoriallisten arvojen tai muiden erityisten ympäristöarvojen suojelemista;
- 3) vähittäiskaupan laatua ja kokoa, jos se kaupallisten palvelujen saatavuuden kannalta on tarpeen;
- 4) alueen yleis- ja asemakaavoituksen ajoitusta ja eri toimintojen mitoittamista riittävällä tarkkuudella;
- 5) kaavan toteuttamista koskevien liikennehankkeiden ja muiden rakentamis- ja kehittämishankkeiden sekä kaavan muiden toteuttamistoimenpiteiden periaatteita, toteuttamisjärjestystä ja ajoitusta.

34 i §

Metropolikaavan oikeusvaikutukset muuhun suunnitteluun ja viranomaistoimintaan

Metropolikaava ja sen toteuttamista koskevat määräykset on otettava huomioon ja metropolikaavan toteuttamista edistettävä laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa ja asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi.

Viranomaisten on muutoinkin

suunnitellessaan alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä ja päättäessään niiden toteuttamisesta otettava metropolikaava ja sen toteuttamista koskevat määräykset huomioon, edistettävä kaavan toteuttamista ja katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta kaavan toteuttamista.

Metropolikaava ei ole oikeusvaikutteisen yleiskaavan eikä asemakaavan alueella voimassa muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetun kaavojen muuttamista koskevan oikeusvaikutuksen osalta. Jos alueella voimassa oleva yleiskaava on ilmeisessä ristiriidassa metropolikaavan kanssa, metropolikaavassa voidaan määrätä, että metropolikaava korvaa yleiskaavan.

34 j §

Rakentamisrajoitus

Metropolikaavassa virkistys- tai suojelualueeksi taikka liikenteen tai teknisen huollon verkostoja tai alueita varten osoitetulla alueella on voimassa rakentamista koskeva rajoitus. Rakentamisrajoituksen aluetta voidaan kaavassa erityisellä määräyksellä laajentaa tai supistaa. Alueella, jolla rakentamisrajoitus on voimassa, ei saa rakentaa niin, että vaikeutetaan metropolikaavan toteutumista.

Rakentamisrajoituksesta johtuvasta lunastus- ja korvausvelvollisuudesta säädetään 101 §:ssä.

36 §

Yleiskaavan laatimistarve

36 §

Yleiskaavan laatimistarve

Metropolikaavan alueella kunnan tulee huolehtia tarpeellisesta yleiskaavan laatisesta ja sen pitämisestä ajan tasalla, ellei metropolikaavassa toisin määrätä

39 §

39 §

Yleiskaavan sisältövaatimukset

Yleiskaavaa laadittaessa on maakuntakaava otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään.

46 a §

Pääkaupunkiseudun yleiskaava

Helsingin, Espoon, Vantaan ja Kauniaisten kaupunkeihin laaditaan kuntien yhteinen yleiskaava (pääkaupunkiseudun yleiskaava). Oikeusvaikutteisen pääkaupunkiseudun yleiskaavan tultua voimaan edellä mainittuihin pääkaupunkiseudun kuntiin ei sovelleta 8 eikä 195 §:ää. Poikkeamisvallasta pääkaupunkiseudun yleiskaavan alueella säädetään 171 §:ssä.

47 §

Yhteisen yleiskaavan laatiminen, hyväksyminen ja vahvistaminen

Kunnat voivat antaa yhteisen yleiskaavan laatimisen ja hyväksymisen maakunnan liiton, tehtävään soveltuvan muun kuntayhtymän tai kuntien muun yhteisen toimielimen tehtäväksi sen estämättä, mitä kuntalain 76 §:ssä säädetään kuntien yhteistoiminnan muodoista.

Oikeusvaikutteinen yhteinen yleiskaava saatetaan *asianomaisen* ministeriön vahvistettavaksi. Yhteisen yleiskaavan vahvistamiseen sovelletaan, mitä 31 §:ssä säädetään maakuntakaavan vahvistamisesta

48 §

*Maakuntakaavan ja yhteisen yleiskaavan suhde**Yleiskaavan sisältövaatimukset*

Yleiskaavaa laadittaessa on maakuntakaava *ja metropolikaava* otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään.

47 §

Yhteisen yleiskaavan laatiminen, hyväksyminen ja vahvistaminen

Kunnat voivat antaa yhteisen yleiskaavan laatimisen ja hyväksymisen maakunnan liiton, *metropolihallinnon*, tehtävään soveltuvan muun kuntayhtymän tai kuntien muun yhteisen toimielimen tehtäväksi sen estämättä, mitä kuntalain 76 §:ssä säädetään kuntien yhteistoiminnan muodoista.

Oikeusvaikutteinen yhteinen yleiskaava saatetaan *ympäristöministeriön* vahvistettavaksi. Yhteisen yleiskaavan vahvistamiseen sovelletaan, mitä 31 §:ssä säädetään maakuntakaavan vahvistamisesta.

48 §

Maakuntakaavan, metropolikaavan ja yhteisen yleiskaavan suhde

Maakuntakaava ei ole voimassa metropolikaavan alueella. Metropolikaava

on 34 i §:ssä säädetyllä tavalla otettava huomioon yhteistä yleiskaavaa laadittaessa ja muutettaessa

54 §

Asemakaavan sisältövaatimukset

Asemakaavaa laadittaessa on maakuntakaava ja oikeusvaikutteinen yleiskaava otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään.

54 §

Asemakaavan sisältövaatimukset

Asemakaavaa laadittaessa on maakuntakaava, metropolikaava ja oikeusvaikutteinen yleiskaava otettava huomioon siten kuin siitä edellä säädetään.

Laadittaessa asemakaavaa metropolikaavan alueelle, jolla ei ole oikeusvaikutteista yleiskaavaa ja jota koskee metropolikaavassa 36 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräys, ei sovelleta mitä edellä 4 momentissa säädetään.

65 §

Kaavaehdotuksen asettaminen julkisesti nähtäville

Mitä tässä pykälässä säädetään kunnasta, koskee maakuntakaavan osalta maakunnan liittoa.

Kaavaehdotuksen asettamisesta nähtäville säädetään tarkemmin asetuksella.

65 §

Kaavaehdotuksen asettaminen julkisesti nähtäville

Mitä tässä pykälässä säädetään kunnasta, koskee maakuntakaavan osalta maakunnan liittoa ja metropolikaavan osalta metropolihallintoa.

Kaavaehdotuksen asettamisesta nähtäville säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

66 §

Viranomaisneuvottelu

Maakuntakaavaa valmisteltaessa on oltava yhteydessä asianomaiseen ministeriöön ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen. Asianomaisen ministeriön, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen sekä maakunnan liiton kesken on järjestettävä neuvottelu kaavan laadintaan liittyvien valtakunnallisten tavoitteiden ja muiden keskeisten tavoitteiden selvittämiseksi.

66 §

Viranomaisneuvottelu

Maakuntakaavaa valmisteltaessa on oltava yhteydessä ympäristöministeriöön ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen. Ympäristöministeriön, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen sekä maakunnan liiton kesken on järjestettävä neuvottelu kaavan laadintaan liittyvien valtakunnallisten tavoitteiden ja muiden keskeisten tavoitteiden selvittämiseksi.

Metropolikaavaa valmisteltaessa on ympäristöministeriön, liikenne- ja

viestintäministeriön, tarpeen mukaan muiden ministeriöiden, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja Liikenneviraston sekä metropolihallinnon kesken järjestettävä neuvottelu kaavan laadintaan liittyvien valtakunnallisten ja metropolialuetta koskevien tavoitteiden selvittämiseksi.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun neuvotteluun on kutsuttava ne viranomaiset, joiden toimialaa asia saattaa koskea.

Edellä 1, 2 ja 3 momentissa tarkoitettuun neuvotteluun on kutsuttava ne viranomaiset, joiden toimialaa asia saattaa koskea.

71 b §

Vähittäiskaupan suuryksiköitä koskevat erityiset sisältövaatimukset maakunta- ja yleiskaavalle

Osoitettaessa maakunta- tai yleiskaavassa vähittäiskaupan suuryksiköitä on sen lisäksi, mitä maakunta- ja yleiskaavasta muutoin säädetään, katsottava, että:

1) suunnitellulla maankäytöllä ei ole merkittäviä haitallisia vaikutuksia keskusta-alueiden kaupallisiin palveluihin ja niiden kehittämiseen;

2) alueelle sijoittuvat palvelut ovat mahdollisuuksien mukaan saavutettavissa joukkoliikenteellä ja kevyellä liikenteellä; sekä

3) suunniteltu maankäyttö edistää sellaisen palveluverkon kehitystä, jossa asiointimatkojen pituudet ovat kohtuulliset ja liikenteestä aiheutuvat haitalliset vaikutukset mahdollisimman vähäiset.

Maakuntakaavassa tulee esittää merkitykseltään seudullisen vähittäiskaupan suuryksikön koon alaraja. Vähittäiskaupan suuryksiköiden enimmäismitoitus on osoitettava maakuntakaavassa riittävällä tarkkuudella

71 c §

Vähittäiskaupan suuryksiköiden sijoittuminen

71 b §

*Vähittäiskaupan suuryksiköitä koskevat erityiset sisältövaatimukset maakunta-, **metropoli-** ja yleiskaavalle*

Osoitettaessa maakunta-, metropoli- tai yleiskaavassa vähittäiskaupan suuryksiköitä on sen lisäksi, mitä maakunta-, metropoli- ja yleiskaavasta muutoin säädetään, katsottava, että:

1) suunnitellulla maankäytöllä ei ole merkittäviä haitallisia vaikutuksia keskusta-alueiden kaupallisiin palveluihin ja niiden kehittämiseen;

2) alueelle sijoittuvat palvelut ovat mahdollisuuksien mukaan saavutettavissa joukkoliikenteellä ja kevyellä liikenteellä; sekä

3) suunniteltu maankäyttö edistää sellaisen palveluverkon kehitystä, jossa asiointimatkojen pituudet ovat kohtuulliset ja liikenteestä aiheutuvat haitalliset vaikutukset mahdollisimman vähäiset.

Maakuntakaavassa ja metropolikaavassa tulee esittää merkitykseltään seudullisen vähittäiskaupan suuryksikön koon alaraja. Vähittäiskaupan suuryksiköiden enimmäismitoitus on osoitettava maakuntakaavassa ja metropolikaavassa riittävällä tarkkuudella.

71 c §

Vähittäiskaupan suuryksiköiden sijoittuminen

Merkitykseltään seudullisen vähittäiskaupan suuryksikön sijoittaminen maakuntakaavan keskustatoiminnoille tarkoitetun alueen ulkopuolelle edellyttää, että vähittäiskaupan suuryksikön sijoituspaikaksi tarkoitettu alue on maakuntakaavassa erityisesti osoitettu tähän tarkoitukseen.

71 d §

Asemakaavan oikeusvaikutukset vähittäiskaupan suuryksiköiden sijoittumiseen

Vähittäiskaupan suuryksikköä ei saa sijoittaa maakunta- tai yleiskaavan keskustatoiminnoille tarkoitetun alueen ulkopuolelle, ellei alue ole asemakaavassa erityisesti osoitettu tätä tarkoitusta varten.

Merkitykseltään seudullisen vähittäiskaupan suuryksikön sijoittaminen maakuntakaavan ja metropolikaavan keskustatoiminnoille tarkoitetun alueen ulkopuolelle edellyttää, että vähittäiskaupan suuryksikön sijoituspaikaksi tarkoitettu alue on maakuntakaavassa ja metropolikaavassa erityisesti osoitettu tähän tarkoitukseen.

71 d §

Asemakaavan oikeusvaikutukset vähittäiskaupan suuryksiköiden sijoittumiseen

Vähittäiskaupan suuryksikköä ei saa sijoittaa maakunta-, metropoli- tai yleiskaavan keskustatoiminnoille tarkoitetun alueen ulkopuolelle, ellei alue ole asemakaavassa erityisesti osoitettu tätä tarkoitusta varten.

92 §

Kunnan oikeus yksityisen tien alueeseen

Jos yleiskaava-alueella yksityisistä teistä annetun lain (358/1962), jäljempänä yksityistielaki, 1 §:n mukainen yksityinen tie tai tie, jonka maanomistaja on yhdyskuntarakentamisen yhteydessä varannut tiealueeksi, sijaitsee sellaisella alueella, joka kaavan mukaan on tarkoitettu liikenneväyläksi, kunnalla on oikeus korvauksetta panna kuntoon tiealue siihen kuuluvine ojineen ja asettaa siihen johtoja sekä luovuttaa se yleiseen liikenteeseen.

99 §

Lunastuslupa perustuva maan lunastaminen

Asianomainen ministeriö voi antaa kaavan toteuttavalle viranomaiselle oikeuden

92 §

Kunnan oikeus yksityisen tien alueeseen

Jos yleiskaava-alueella tai metropolikaava-alueella yksityisistä teistä annetun lain (358/1962), jäljempänä yksityistielaki, 1 §:n mukainen yksityinen tie tai tie, jonka maanomistaja on yhdyskuntarakentamisen yhteydessä varannut tiealueeksi, sijaitsee sellaisella alueella, joka kaavan mukaan on tarkoitettu liikenneväyläksi, kunnalla on oikeus korvauksetta panna kuntoon tiealue siihen kuuluvine ojineen ja asettaa siihen johtoja sekä luovuttaa se yleiseen liikenteeseen.

99 §

Lunastuslupa perustuva maan lunastaminen

Ympäristöministeriö voi antaa kaavan toteuttavalle viranomaiselle oikeuden

lunastaa maakuntakaavaan otetun alueen tai sen käyttöoikeuden supistamisen, jos se on tarpeellista maakuntakaavan toteuttamiseksi valtion, seudun, kuntayhtymän tai kunnan väestön yhteisiä tarpeita varten.

101 §

Lunastus- ja korvausvelvollisuus

lunastaa maakuntakaavaan tai metropolikaavaan otetun alueen tai sen käyttöoikeuden supistamisen, jos se on tarpeellista maakuntakaavan tai metropolikaavan toteuttamiseksi valtion, seudun, kuntayhtymän tai kunnan väestön yhteisiä tarpeita varten.

101 §

Lunastus- ja korvausvelvollisuus

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, koskee 34 j §:ssä tarkoitetun määräyksen nojalla metropolikaavaa. Lunastus- tai korvausvelvollinen on kaavan toteuttamisesta vastaava julkisyhteisö.

137 a §

Rakennuslupan erityiset edellytykset metropolialueella

Rakennuslupa voidaan 16 §:n 4 momentissa tarkoitetulla suunnittelutarvealueella myöntää erityisestä syystä. Rakennuslupaa myönnettäessä on lisäksi otettava huomioon, mitä edellä 137 §:ssä rakennuslupan erityisistä edellytyksistä säädetään.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, saa rakentaa jo olevaan asuntoon tai maatilaa kuuluvan talousrakennuksen.

Edellä 1 momentissa säädettyjen erityisten edellytysten olemassaolon ratkaisee rakennuslupamenettelystä erillisessä menettelyssä metropolihallinto.

Suunnittelutarveasiasiaa ratkaistaessa noudatetaan asianosaisten ja viranomaisten kuulemisessa sekä päätöksessä ja siitä ilmoittamisessa soveltuvin osin, mitä 173 ja 174 §:ssä säädetään poikkeamismenettelystä.

171 §

Poikkeamisvalta

171 §

Poikkeamisvalta

Oikeusvaikutteisen pääkaupunkiseudun yleiskaavan alueella poikkeuksen myöntäminen kuuluu 2 ja 3 momenteissa säädetystä poiketen kunnalle.

173 §

Poikkeamismenettely

Ennen poikkeamista koskevan asian ratkaisemista on tarvittaessa pyydettävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen, muun valtion viranomaisen tai maakunnan liiton lausunto, jos poikkeaminen koskee merkittävästi niiden toimialaa. Jos poikkeaminen vaikuttaa merkittävästi naapurikunnan maankäyttöön, on pyydettävä myös naapurikunnan lausunto.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto on kuitenkin pyydettävä aina, kun poikkeaminen koskee:

- 1) aluetta, jota koskevat erityiset valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet;
- 2) luonnonsuojelun kannalta merkittävää aluetta;
- 3) rakennussuojelun kannalta merkittävää kohdetta tai aluetta; tai
- 4) maakuntakaavassa virkistys- tai suojelualueeksi varattua aluetta.

177 §

Määräys suunnitteluvoitteen toteuttamiseksi

Jollei kunta huolehdi rakennusjärjestyksen, tarpeellisten yleiskaavojen tai asemakaavojen laatimisesta taikka pitämisestä ajan tasalla ja on ilmeistä, että se vaikeuttaa laissa alueiden käytön suunnittelulle tai rakentamisen ohjaukselle asetettujen tavoitteiden toteuttamista, *asianomainen* ministeriö voi asettaa määräajan, jonka kuluessa sitä koskeva päätös on tehtävä.

Jollei 1 momentissa tarkoitettua määräystä

173 §

Poikkeamismenettely

Ennen poikkeamista koskevan asian ratkaisemista on tarvittaessa pyydettävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen, muun valtion viranomaisen, maakunnan liiton tai *metropolihallinnon* lausunto, jos poikkeaminen koskee merkittävästi niiden toimialaa. Jos poikkeaminen vaikuttaa merkittävästi naapurikunnan maankäyttöön, on pyydettävä myös naapurikunnan lausunto.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto on kuitenkin pyydettävä aina, kun poikkeaminen koskee:

- 1) aluetta, jota koskevat erityiset valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet;
- 2) luonnonsuojelun kannalta merkittävää aluetta;
- 3) rakennussuojelun kannalta merkittävää kohdetta tai aluetta; tai
- 4) maakuntakaavassa tai *metropolikaavassa* virkistys- tai suojelualueeksi varattua aluetta.

177 §

Määräys suunnitteluvoitteen toteuttamiseksi

Jollei kunta huolehdi rakennusjärjestyksen, tarpeellisten yleiskaavojen tai asemakaavojen laatimisesta taikka pitämisestä ajan tasalla ja on ilmeistä, että se vaikeuttaa laissa alueiden käytön suunnittelulle tai rakentamisen ohjaukselle asetettujen tavoitteiden toteuttamista, *ympäristöministeriö* voi asettaa määräajan, jonka kuluessa sitä koskeva päätös on tehtävä.

Jollei 1 momentissa tarkoitettua määräystä

noudateta, ministeriö voi velvoittaa kunnan siihen uhkasakolla.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään kunnasta, koskee vastaavasti maakunnan liittoa, jollei se huolehdi tarpeellisesta maakuntakaavan laatimisesta tai sen pitämisestä ajan tasalla.

noudateta, *ympäristöministeriö* voi velvoittaa kunnan siihen uhkasakolla.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään kunnasta, koskee vastaavasti maakunnan liittoa, jollei se huolehdi tarpeellisesta maakuntakaavan laatimisesta tai sen pitämisestä ajan tasalla, ja *metropolihallintoa*, jollei se huolehdi *metropolikaavan* laatimisesta ja sen pitämisestä ajan tasalla.

Mitä edellä 1 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti, jollei kunta tai muu viranomainen huolehdi metropolikaavassa kaavan toteuttamiseksi annettujen määräysten tai muiden velvoitteiden noudattamisesta.

178 §

Määräys valtakunnallisen alueidenkäyttötavoitteen toteuttamiseksi

Jos edellytysten luominen tietylle alueen käytölle on valtakunnallisen alueidenkäyttötavoitteen toteuttamiseksi yleisen edun kannalta erittäin tärkeää eikä maakuntakaavassa taikka yleis- tai asemakaavassa ole osoitettu tarpeellista ratkaisua, *asianomainen* ministeriö voi antaa maakunnan liitolle tai kunnalle tähän liittyviä alueen suunnittelutehtävän hoitamista koskevia määräyksiä.

Ennen 1 momentissa tarkoitetun määräyksen antamista on neuvoteltava maakunnan liiton, kunnan ja niiden muiden tahojen kanssa, joita asia koskee. Näiltä on myös pyydettyä asiasta lausunto.

188 §

Muutoksenhaku kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymispäätöksestä

Yleiskaavan, asemakaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin kuntalaissa säädetään. Kuntalaissa säädettyä

178 §

Määräys valtakunnallisen alueidenkäyttötavoitteen toteuttamiseksi

Jos edellytysten luominen tietylle alueen käytölle on valtakunnallisen alueidenkäyttötavoitteen toteuttamiseksi yleisen edun kannalta erittäin tärkeää eikä maakuntakaavassa, *metropolikaavassa* taikka yleis- tai asemakaavassa ole osoitettu tarpeellista ratkaisua, *ympäristöministeriö* voi antaa maakunnan liitolle, *metropolihallinnolle* tai kunnalle tähän liittyviä alueen suunnittelutehtävän hoitamista koskevia määräyksiä.

Ennen 1 momentissa tarkoitetun määräyksen antamista on neuvoteltava maakunnan liiton, *metropolihallinnon*, kunnan ja niiden muiden tahojen kanssa, joita asia koskee. Näiltä on myös pyydettyä asiasta lausunto.

188 §

Muutoksenhaku kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymispäätöksestä

Metropolikaavan, yleiskaavan, asemakaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin kuntalaissa säädetään. Kuntalaissa

oikaisumenettelyä ei kuitenkaan sovelleta asemakaavan hyväksymistä koskevissa asioissa silloinkaan, kun päätösvalta on 52 §:ssä säädetyllä tavalla siirretty kunnanhallitukselle tai lautakunnalle.

säädettyä oikaisumenettelyä ei kuitenkaan sovelleta asemakaavan hyväksymistä koskevissa asioissa silloinkaan, kun päätösvalta on 52 §:ssä säädetyllä tavalla siirretty kunnanhallitukselle tai lautakunnalle.

Maakuntakaavan hyväksymistä koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla *asianomaiseen* ministeriöön. Valitus käsitellään kaavan 31 §:ssä tarkoitetun vahvistamisen yhteydessä. Muutoin muutoksenhaussa sovelletaan, mitä kuntalaissa säädetään.

Maakuntakaavan hyväksymistä koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla *ympäristöministeriöön*. Valitus käsitellään kaavan 31 §:ssä tarkoitetun vahvistamisen yhteydessä. Muutoin muutoksenhaussa sovelletaan, mitä kuntalaissa säädetään.

Hallinto-oikeuden päätökseen, joka koskee oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella olevaa asemakaavaa ja jolla valitus on jätetty tutkimatta tai jolla ei ole muutettu valituksen kohteena ollutta viranomaisen päätöstä siltä osalta, johon valitus kohdistuu, saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske ranta-asemakaavaa.

Hallinto-oikeuden päätökseen, joka koskee *metropolikaavan* tai oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella olevaa asemakaavaa ja jolla valitus on jätetty tutkimatta tai jolla ei ole muutettu valituksen kohteena ollutta viranomaisen päätöstä siltä osalta, johon valitus kohdistuu, saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske ranta-asemakaavaa.

190 §

Muutoksenhaku muusta viranomaisen päätöksestä

Muutosta kunnan viranomaisen tämän lain mukaiseen muuhun kuin 188 ja 189 §:ssä tarkoitettuun päätökseen, maakunnan liiton 33 §:n 3 momentissa tarkoitettuun päätökseen sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan valittamalla hallinto-oikeuteen. Toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy hallintolainkäyttölain (586/1996) 12 §:n mukaan. Valitettaessa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksestä toimivaltainen hallinto-oikeus on kuitenkin se, jonka tuomiopiirissä pääosa kysymyksessä olevasta alueesta sijaitsee.

Kunnan viranomaisen suunnittelutarveasiassa tekemää 137 §:n mukaista päätöstä, poikkeamispäätöstä, rakennuslupaa, toimenpidelupaa ja katusuunnitelmaa koskevassa asiassa hallinto-oikeuden päätökseen, jolla valitus on jätetty

190 §

Muutoksenhaku muusta viranomaisen päätöksestä

Muutosta kunnan viranomaisen tämän lain mukaiseen muuhun kuin 188 ja 189 §:ssä tarkoitettuun päätökseen, maakunnan liiton 33 §:n 3 momentissa tarkoitettuun päätökseen sekä *metropolihallinnon* ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan valittamalla hallinto-oikeuteen. Toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy hallintolainkäyttölain (586/1996) 12 §:n mukaan. Valitettaessa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksestä toimivaltainen hallinto-oikeus on kuitenkin se, jonka tuomiopiirissä pääosa kysymyksessä olevasta alueesta sijaitsee.

Metropolihallinnon suunnittelutarveasiassa tekemää 137 a §:n mukaista päätöstä sekä kunnan viranomaisen suunnittelutarveasiassa tekemää 137 §:n mukaista päätöstä, poikkeamispäätöstä,

tutkimatta tai jolla ei ole muutettu valituksen kohteena ollutta viranomaisen päätöstä, saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

rakennuslupaa, toimenpidelupaa ja katusuunnitelmaa koskevassa asiassa hallinto-oikeuden päätökseen, jolla valitus on jätetty tutkimatta tai jolla ei ole muutettu valituksen kohteena ollutta viranomaisen päätöstä, saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

191 §

Valitusoikeus kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevasta päätöksestä

Sen lisäksi, mitä kuntalain 92 §:ssä säädetään valitusoikeudesta, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella ja muulla viranomaisella on toimialaansa kuuluvissa asioissa oikeus valittaa kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevasta päätöksestä. Valitusoikeus on myös maakunnan liitolla ja kunnalla, joiden alueella kaavassa osoitetulla maankäytöllä tai rakennusjärjestyksellä on vaikutuksia.

Muilla kuin kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on kumonnut kunnan viranomaisen tekemän kaavan tai rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevan päätöksen. Jos ranta-asemakaavan laatimisesta on huolehtinut maanomistaja, hänellä on kuitenkin oikeus valittaa hallinto-oikeuden päätöksestä. Maakuntakaavan jäätyä vahvistamatta muulla kuin maakunnan liitolla tai kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta.

193 §

Valitusoikeus poikkeamispäätöksestä ja suunnittelutarveratkaisusta

Valitusoikeus poikkeamispäätöksestä ja kunnan viranomaisen suunnittelutarveasiassa

191 §

Valitusoikeus kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevasta päätöksestä

Sen lisäksi, mitä kuntalain 92 §:ssä säädetään valitusoikeudesta, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella ja muulla viranomaisella on toimialaansa kuuluvissa asioissa oikeus valittaa kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevasta päätöksestä. Valitusoikeus on myös maakunnan liitolla, *metropolihallinnolla* ja kunnalla, joiden alueella kaavassa osoitetulla maankäytöllä tai rakennusjärjestyksellä on vaikutuksia.

Muilla kuin kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on kumonnut kunnan viranomaisen tekemän kaavan tai rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevan päätöksen. Jos ranta-asemakaavan laatimisesta on huolehtinut maanomistaja, hänellä on kuitenkin oikeus valittaa hallinto-oikeuden päätöksestä. Maakuntakaavan jäätyä vahvistamatta muulla kuin maakunnan liitolla tai kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta. *Muilla kuin metropolihallinnolla tai kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on kumonnut metropolihallinnon tekemän metropolikaavan hyväksymistä koskevan päätöksen.*

193 §

Valitusoikeus poikkeamispäätöksestä ja suunnittelutarveratkaisusta

Valitusoikeus poikkeamispäätöksestä ja kunnan viranomaisen suunnittelutarveasiassa

tekemästä 137 §:n mukaisesta päätöksestä on:

- 1) viereisen tai vastapäätä olevan alueen omistajalla ja haltijalla;
- 2) sellaisen kiinteistön omistajalla ja haltijalla, jonka rakentamiseen tai muuhun käyttämiseen päätös voi olennaisesti vaikuttaa;
- 3) sillä, jonka asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin hanke saattaa huomattavasti vaikuttaa;
- 4) sillä, jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa;
- 5) kunnalla ja naapurikunnalla, jonka maankäytön suunnitteluun päätös vaikuttaa;
- 6) toimialueellaan sellaisella rekisteröidyllä yhdistyksellä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun tai kulttuuriarvojen suojelun edistäminen taikka elinympäristön laatuun muutoin vaikuttaminen;
- 7) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella; *sekä*
- 8) muulla viranomaisella toimialaansa kuuluvissa asioissa.

tekemästä 137 §:n mukaisesta päätöksestä *sekä metropolihallinnon suunnittelutarveasiassa tekemästä 137 a §:n mukaisesta päätöksestä on:*

- 1) viereisen tai vastapäätä olevan alueen omistajalla ja haltijalla;
- 2) sellaisen kiinteistön omistajalla ja haltijalla, jonka rakentamiseen tai muuhun käyttämiseen päätös voi olennaisesti vaikuttaa;
- 3) sillä, jonka asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin hanke saattaa huomattavasti vaikuttaa;
- 4) sillä, jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa;
- 5) kunnalla ja naapurikunnalla, jonka maankäytön suunnitteluun päätös vaikuttaa;
- 6) toimialueellaan sellaisella rekisteröidyllä yhdistyksellä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun tai kulttuuriarvojen suojelun edistäminen taikka elinympäristön laatuun muutoin vaikuttaminen;
- 7) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella;
- 8) *metropolihallinnolla; sekä*
- 9) muulla viranomaisella toimialaansa kuuluvissa asioissa.

195 a §

Viranomaisen oikaisukehotus metropolikaava-asiassa

Ympäristöministeriö ja liikenneministeriö voivat tehdä metropolihallinnolle kirjallisen oikaisukehotuksen metropolikaavasta. Mitä 195 §:ssä säädetään oikaisukehotuksen tekemisen edellytyksistä ja menettelystä, sovelletaan vastaavasti metropolikaavasta tehtävään oikaisukehotukseen.

196 §

Oikaisukehotuksen johdosta tehdyn päätöksen vaikutus valitukseen

196 §

Oikaisukehotuksen johdosta tehdyn päätöksen vaikutus valitukseen

Mitä tässä pykälässä säädetään, koskee vastaavasti metropolikaavan

hyväksymispäätöksestä
oikaisukehotusta.

tehtyä

198 §

Eräiden päätösten tiedoksi antaminen

Hallinto-oikeuden päätös 188 §:n 1 momentissa tarkoitetussa asiassa annetaan julkipanon jälkeen. Hallinto-oikeuden ja kunnan viranomaisen päätös lupa-asiassa sekä kunnan viranomaisen, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja hallinto-oikeuden päätös 171 §:ssä tarkoitetussa poikkeamista koskevassa asiassa annetaan julkipanon jälkeen. Ympäristöministeriön 31 §:n 1 momentissa, 33 §:n 3 momentissa, 177 §:n 1 momentissa ja 178 §:ssä sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen 38 §:n 2 momentissa ja 179 §:ssä tarkoitettu päätös annetaan samoin julkipanon jälkeen.

198 §

Eräiden päätösten tiedoksi antaminen

Hallinto-oikeuden päätös 188 §:n 1 momentissa tarkoitetussa asiassa annetaan julkipanon jälkeen. Hallinto-oikeuden ja kunnan viranomaisen päätös lupa-asiassa sekä kunnan viranomaisen, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja hallinto-oikeuden päätös 171 §:ssä tarkoitetussa poikkeamista koskevassa asiassa annetaan julkipanon jälkeen. Ympäristöministeriön 31 §:n 1 momentissa, 33 §:n 3 momentissa, 177 §:n 1 momentissa ja 178 §:ssä sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen 38 §:n 2 momentissa ja 179 §:ssä tarkoitettu päätös annetaan samoin julkipanon jälkeen. *Metropolihallinnon 137 a §:ssä tarkoitettu päätös annetaan samoin julkipanon jälkeen.*

199 §

Valtioiden rajat ylittävät ympäristövaikutukset

Jos Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen toimeenpano edellyttää tämän lain mukaisen kaavan toteuttamisen ympäristövaikutuksia arvioitaessa yhteistyötä toisen valtion kanssa, kaavaa laativan maakunnan liiton tai kunnan tulee toimittaa ennen kaavan hyväksymistä *asianomaiselle* ministeriölle ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sopimuksen mukaista toiselle valtiolle ilmoittamista varten tarpeelliset tiedot.

Asianomainen ministeriö huolehtii 1 momentissa tarkoitetun sopimuksen mukaisista toiseen valtioon kohdistuvista ilmoitus- ja neuvottelutehtävistä.

Ilmoitus- ja neuvottelumenettelystä säädetään tarkemmin asetuksella

199 §

Valtioiden rajat ylittävät ympäristövaikutukset

Jos Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen toimeenpano edellyttää tämän lain mukaisen kaavan toteuttamisen ympäristövaikutuksia arvioitaessa yhteistyötä toisen valtion kanssa, kaavaa laativan maakunnan liiton, *metropolihallinnon* tai kunnan tulee toimittaa ennen kaavan hyväksymistä *ympäristöministeriölle* ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sopimuksen mukaista toiselle valtiolle ilmoittamista varten tarpeelliset tiedot.

Ympäristöministeriö huolehtii 1 momentissa tarkoitetun sopimuksen mukaisista toiseen valtioon kohdistuvista ilmoitus- ja neuvottelutehtävistä.

Ilmoitus- ja neuvottelumenettelystä säädetään tarkemmin *valtioneuvoston* asetuksella.

200 §

200 §

Eräiden päätösten voimaantulo

Kaava, rakennusjärjestys, tonttijako, rakennuskielto, toimenpiderajoitus ja 33 §:n 3 momentin rakentamisrajoitus tulevat voimaan, kun ne on saatettu yleisesti tiedoksi sillä tavoin kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Rakennuskielto, jota tarkoitetaan 53 §:n 3 momentissa, tulee kuitenkin voimaan kaavan hyväksymispäätöksellä.

Päätös asemakaavan, yleiskaavan, maakuntakaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymisestä on saatettava yleisesti tiedoksi niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Sama koskee päätöstä rakennuskiellosta, toimenpiderajoituksesta ja 33 §:n 3 momentin rakentamisrajoituksesta.

Kunnan tulee lähettää viipymättä 2 momentissa mainittu päätös tiedoksi asetuksella tarkemmin säädettyville viranomaisille.

201 §

Kaavapäätöksen täytäntöönpanokelpoisuus

203 §

Muutoksenhaun yhteydessä kaavaan ja rakennusjärjestykseen tehtävät muutokset

Muutoksenhakuviranomainen voi tehdä kaavaan ja rakennusjärjestykseen oikaisunluonteisia korjauksia. Muutoksenhakuviranomainen voi kunnan tai maakunnan liiton suostumuksella tehdä kaavaan myös vähäisiä tarkistuksia, jos

Eräiden päätösten voimaantulo

Kaava, rakennusjärjestys, tonttijako, rakennuskielto, toimenpiderajoitus ja 33 §:n 3 momentin rakentamisrajoitus tulevat voimaan, kun ne on saatettu yleisesti tiedoksi sillä tavoin kuin *valtioneuvoston* asetuksella tarkemmin säädetään. Rakennuskielto, jota tarkoitetaan 53 §:n 3 momentissa, tulee kuitenkin voimaan kaavan hyväksymispäätöksellä.

Päätös asemakaavan, yleiskaavan, *metropolikaavan*, maakuntakaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymisestä on saatettava yleisesti tiedoksi niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Sama koskee päätöstä rakennuskiellosta, toimenpiderajoituksesta ja 33 §:n 3 momentin rakentamisrajoituksesta.

Kunnan tulee lähettää viipymättä 2 momentissa mainittu päätös tiedoksi *valtioneuvoston* asetuksella tarkemmin säädettyville viranomaisille.

201 §

Kaavapäätöksen täytäntöönpanokelpoisuus

Mitä 1 momentissa säädetään kunnasta, koskee vastaavasti metropolihallintoa metropolikaavan osalta.

Mitä edellä 2 momentissa säädetään 195 §:n nojalla tehdystä oikaisukehotuksesta ja kunnasta, koskee vastaavasti 195 a §:n nojalla tehtyä oikaisukehotusta ja metropolihallintoa

203 §

Muutoksenhaun yhteydessä kaavaan ja rakennusjärjestykseen tehtävät muutokset

Muutoksenhakuviranomainen voi tehdä kaavaan ja rakennusjärjestykseen oikaisunluonteisia korjauksia. Muutoksenhakuviranomainen voi kunnan, *metropolihallinnon* tai maakunnan liiton suostumuksella tehdä kaavaan myös vähäisiä

tarkistuksilla ei ole vaikutusta muiden kuin siihen suostuneiden etuun tai oikeuteen.

205 §

Viranomaisen tiedonsaantioikeus

Asianomaisella ministeriöllä ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilla on oikeus saada kunnilta, maakuntien liitoilta ja muilta viranomaisilta maksutta näillä olevia alueiden käytön ja rakennetun ympäristön seurannan kannalta tarpeellisia tietoja sekä tämän lain mukaista valvonta- ja muuta viranomaistehtävää varten tarpeellisia asiakirjoja siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

—————

tarkistuksia, jos tarkistuksilla ei ole vaikutusta muiden kuin siihen suostuneiden etuun tai oikeuteen.

205 §

Viranomaisen tiedonsaantioikeus

Ympäristöministeriöllä ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilla on oikeus saada kunnilta, *metropolihallinnolta*, maakuntien liitoilta ja muilta viranomaisilta maksutta näillä olevia alueiden käytön ja rakennetun ympäristön seurannan kannalta tarpeellisia tietoja sekä tämän lain mukaista valvonta- ja muuta viranomaistehtävää varten tarpeellisia asiakirjoja siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

—————

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

Voimaan tullut maakuntakaava on metropolialueella voimassa 32 §:n mukaisin maakuntakaavan oikeusvaikutuksin, kunnes se korvataan tämän lain mukaisella metropolikaavalla tai kumotaan.

Jollei maakuntakaavaa 10 vuoden kuluessa tämän lain voimaan tulosta korvata metropolikaavalla tai kumota, se on voimassa tämän lain mukaisena metropolikaavana.

Tämän lain 137 a §:ssä tarkoitettuun suunnittelutarveasiaan, joka on vireillä kunnan viranomaisessa tämän lain tullessa voimaan, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

17.

Laki

ympäristönsuojelulain 12 ja 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristönsuojelulain (527/2014) 12 § ja 13 §:n 3 momentti seuraavasti:

12 §

Oikeusvaikutteinen kaava toiminnan sijoittamisessa

Luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen

12 §

Oikeusvaikutteinen kaava toiminnan sijoittamisessa

Luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava, *metropolikaava* tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

13 §

Turvetuotannon sijoittaminen

Tätä pykälää ei sovelleta, jos 1 momentissa tarkoitetut luonnonarvot on otettu huomioon lainvoimaisessa maakuntakaavassa tai lainvoimaisessa, oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa ja toiminta sijoittuu mainitussa kaavassa sille varatulle alueelle.

13 §

Turvetuotannon sijoittaminen

Tätä pykälää ei sovelleta, jos 1 momentissa tarkoitetut luonnonarvot on otettu huomioon lainvoimaisessa maakuntakaavassa, *lainvoimaisessa metropolikaavassa* tai lainvoimaisessa, oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa ja toiminta sijoittuu mainitussa kaavassa sille varatulle alueelle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

18.

Laki

luonnonsuojelulain 33 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luonnonsuojelulain (1096/1996) 33 §, sellaisena kuin se on laissa 1587/2009,
 seuraavasti:

33 §

33 §

Maisema-alueen perustaminen

Maisema-alueen perustaminen

Valtakunnallisesti merkittävän maisema-alueen perustamisesta ja tarkoituksesta päättää ympäristöministeriö. Muusta maisema-alueesta päättää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus maakunnan liiton esityksestä.

Valtakunnallisesti merkittävän maisema-alueen perustamisesta ja tarkoituksesta päättää ympäristöministeriö. Muusta maisema-alueesta päättää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus maakunnan liiton *tai metropolihallinnon* esityksestä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

19.

Laki

maa-aineslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maa-aineslain (555/1981) 3 §:n 2 ja 3 momentti, 6 §:n 2 momentti ja 10 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti ja 6 §:n 2 momentti laissa 134/1999, 3 §:n 3 momentti ja 10 §:n 3 momentti laissa 495/2000 sekä 10 §:n 2 momentti laissa 468/2005,
 seuraavasti:

3 §

3 §

Ainesten ottamisen rajoitukset

Ainesten ottamisen rajoitukset

Alueella, jolla on voimassa asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuvaa.

Alueella, jolla on voimassa asemakaava, oikeusvaikutteinen yleiskaava *tai metropolikaava*, on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä

Maa-aineksia ei saa ilman erityistä syytä ottaa meren tai vesistön rantavyöhykkeellä, ellei aluetta ole asemakaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa osoitettu tätä tarkoitusta varten.

6 §

Luvan myöntämisen edellytykset

Alueella, jolla on voimassa toimenpiderajoitus yleiskaavan tai asemakaavan laatimista tai muuttamista varten, lupa voidaan myöntää, jollei ottaminen tuota huomattavaa haittaa kaavan laatimiselle tai muuttamiselle, turmele kaupunki- tai maisemakuvaa eikä muutenkaan ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa.

10 §

Luvan voimassaolo

Erityisistä syistä lupa voidaan kuitenkin myöntää pitemmäksi ajaksi, kuitenkin enintään viideksitoista vuodeksi, ja kalliokiven louhinnan osalta enintään 20 vuodeksi, jos se hankkeen laajuuteen, esitetyn suunnitelman laatuun ja muihin aineiden ottamisessa huomioon otettaviin seikkoihin nähden katsotaan sopivaksi. Erityisenä syynä voidaan pitää myös sitä, että ottaminen kohdistuu maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaisessa voimassa olevassa maakuntakaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa maa-ainesten ottamiseen varatulle alueelle.

Jos lupa on myönnetty kymmentä vuotta lyhyemmäksi ajaksi ja lupa-ajan päättyessä osa myönnetyn luvan maa-aineksista on vielä ottamatta, voidaan lupa-aikaa jatkaa niin, että kokonaisajaksi tulee enintään kymmenen vuotta. Määräaikaa jatkettaessa voidaan lupamääräyksiä muuttaa tai antaa uusia

turmele kaupunki- tai maisemakuvaa.

Maa-aineksia ei saa ilman erityistä syytä ottaa meren tai vesistön rantavyöhykkeellä, ellei aluetta ole asemakaavassa, oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa tai metropolikaavassa osoitettu tätä tarkoitusta varten.

6 §

Luvan myöntämisen edellytykset

Alueella, jolla on voimassa toimenpiderajoitus metropolikaavan, yleiskaavan tai asemakaavan laatimista tai muuttamista varten, lupa voidaan myöntää, jollei ottaminen tuota huomattavaa haittaa kaavan laatimiselle tai muuttamiselle, turmele kaupunki- tai maisemakuvaa eikä muutenkaan ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa.

10 §

Luvan voimassaolo

Erityisistä syistä lupa voidaan kuitenkin myöntää pitemmäksi ajaksi, kuitenkin enintään viideksitoista vuodeksi, ja kalliokiven louhinnan osalta enintään 20 vuodeksi, jos se hankkeen laajuuteen, esitetyn suunnitelman laatuun ja muihin aineiden ottamisessa huomioon otettaviin seikkoihin nähden katsotaan sopivaksi. Erityisenä syynä voidaan pitää myös sitä, että ottaminen kohdistuu maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaisessa voimassa olevassa maakuntakaavassa, metropolikaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa maa-ainesten ottamiseen varatulle alueelle.

Jos lupa on myönnetty kymmentä vuotta lyhyemmäksi ajaksi ja lupa-ajan päättyessä osa myönnetyn luvan maa-aineksista on vielä ottamatta, voidaan lupa-aikaa jatkaa niin, että kokonaisajaksi tulee enintään kymmenen vuotta. Määräaikaa jatkettaessa voidaan lupamääräyksiä muuttaa tai antaa uusia

lupamääräyksiä. Lupaa ei kuitenkaan saa jatkaa, jos alueelle on tullut voimaan maankäyttö ja rakennuslaissa tarkoitettu asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava taikka saman lain 38 tai 53 §:ssä tarkoitettu toimenpiderajoitus. Lupa-aikaa voidaan jatkaa ilman 7 §:ssä sekä maa-ainesasetuksessa säädettyjä lausuntoja.

lupamääräyksiä. Lupaa ei kuitenkaan saa jatkaa, jos alueelle on tullut voimaan maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitettu asemakaava, oikeusvaikutteinen yleiskaava tai metropolikaava taikka saman lain 34 c, 38 tai 53 §:ssä tarkoitettu toimenpiderajoitus. Lupa-aikaa voidaan jatkaa ilman 7 §:ssä sekä maa-ainesasetuksessa säädettyjä lausuntoja.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

20.

Laki

rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 5 ja 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2010) 5 §:n 2 momentti ja 7 §:n 2 momentti seuraavasti:

5 §

Asian vireilletulo

Esityksen rakennuksen suojelemisesta saa tehdä omistaja, valtion viranomainen, kunta, jonka alueella rakennus sijaitsee, maakunnan liitto ja toimialueellaan sellainen rekisteröity yhteisö, jonka toimialaan kuuluu kulttuuriperinnön vaaliminen.

5 §

Asian vireilletulo

Esityksen rakennuksen suojelemisesta saa tehdä omistaja, valtion viranomainen, kunta, jonka alueella rakennus sijaitsee, maakunnan liitto, metropolihallinto ja toimialueellaan sellainen rekisteröity yhteisö, jonka toimialaan kuuluu kulttuuriperinnön vaaliminen.

7 §

Asianosaisten kuuleminen ja lausunnot

—————
 Kun suojelua koskeva asia on tullut vireille, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi järjestää tilaisuuden, jossa rakennuksen ja kiinteistön omistajalla ja haltijalla, suojeluesityksen tekijällä, valtion viranomaisella, maakunnan liitolla, kunnalla, jonka alueella rakennus sijaitsee, sekä niillä, joiden oloihin tai etuihin asia saattaa huomattavasti vaikuttaa, on mahdollisuus tuoda esiin suojelun tarpeeseen, tavoitteisiin ja keinoihin liittyviä näkökohtia.
 —————

7 §

Asianosaisten kuuleminen ja lausunnot

—————
 Kun suojelua koskeva asia on tullut vireille, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi järjestää tilaisuuden, jossa rakennuksen ja kiinteistön omistajalla ja haltijalla, suojeluesityksen tekijällä, valtion viranomaisella, maakunnan liitolla, *metropolihallinnolla* ja kunnalla, jonka alueella rakennus sijaitsee, sekä niillä, joiden oloihin tai etuihin asia saattaa huomattavasti vaikuttaa, on mahdollisuus tuoda esiin suojelun tarpeeseen, tavoitteisiin ja keinoihin liittyviä näkökohtia.
 —————

—————
 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

Valtioneuvoston asetus

metropolihallinnon valtionavustuksista

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään valtionavustusmäärärahan metropolihallinnolle myöntämisen perusteista.

Valtionavustuksesta säädetään lisäksi valtionavustuslaissa (688/2001).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) metropolialueella metropolihallinnosta annetun lain (xx/2015) 3 § mukaista metropolialuetta;

2) metropolihallinnolla metropolihallinnosta annetussa laissa säädettyä metropolihallintoa;

3) metropolialueen yhtenäisellä lippujärjestelmällä metropolihallinnon järjestämään joukkoliikenteen samoin perustein koko sen alueella myytäviä kerta-, sarja- tai kausilippuja;

4) tariffituella kunnan metropolihallinnolle maksamaa tukea matkalippujen hintojen alentamiseksi päätetyllä palvelutasolla.

3 §

Metropolihallinnolle joukkoliikenteen yhtenäiseen lippujärjestelmään ja taksojen alentamiseen myönnettävä valtionavustus

Valtiovarainministeriö voi valtion talousarvion puitteissa myöntää metropolihallinnolle valtionavustusta kustannuksiin, jotka aiheutuvat yhtenäisen lippujärjestelmän luomisesta ja

ylläpitämisestä sen koko alueella ja joukkoliikenteen taksojen alentamiseen.

Avustus voi kattaa korkeintaan 10 % yhteenlasketusta tariffituen määrästä.

4 §

Metropolihallinnolle maksettava muu joukkoliikenteen valtionavustus

Valtiovarainministeriö voi valtion talousarvion puitteissa myöntää valtionavustusta metropolialueen liikennejärjestelmää ja joukkoliikennettä koskevien tehtävien hoitamisesta annetun lain (xx/2015) mukaisten

1) kunnille uusien lakisääteisten tehtävien hoitamiseen ja

2) metropolihallinnolle valtiolta siirrettyjen tehtävien hoitamiseen.

Valtionavustus kattaa lakisääteisten tehtävien laajentamisesta ja siirretyistä tehtävistä aiheutuvat kustannukset.

5 §

Metropolihallinnolle metropolikaavoitukseen maksettava valtionavustus

Valtiovarainministeriö myöntää valtion talousarvion puitteissa metropolihallinnolle valtionavustusta maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 4 a -luvun mukaisen metropolikaavan ja erityisesti siihen liittyvän toimeenpano-osan laatimiseen.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 201 .

10.12.2014

Jakelussa mainituille

Lausuntopyyntö hallituksen esityksestä metropolihallintoa koskevaksi lainsäädännöksi

Hallitus linjasi 29.8.2013 rakennepoliittisessa ohjelmassaan, että metropolialueen kilpailukyky varmistetaan, estetään segregatiota sekä tehostetaan maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnittelua ja toteutusta edistämällä alueen kuntaliitoksia ja kokoamalla sen tueksi metropolihallinto, jonka ylin päättävä toimielin on vaaleilla valittu valtuusto.

Valtiovarainministeriö asetti 4.10.2013 hallituksen rakennepoliittisen ohjelman linjausten mukaisesti työryhmän valmistelemaan metropolihallintoa koskevaa lainsäädäntöä. Työryhmän tehtävänä oli muun muassa valmistella ehdotus metropolihallinnon hallintomalliksi, rahoituksen ja päätöksenteon järjestämiseksi, metropolihallinnon alueelliseksi toimivallaksi sekä valmistella ehdotus niistä tehtävistä, joita metropolihallinto hoitaisi. Työryhmän tuli toimeksiantonsa mukaisesti valmistella ehdotuksista väliraportti 31.3.2014 mennessä sekä loppuraportti hallituksen esityksen muodossa 15.9.2014 mennessä.

Työryhmän väliraportti julkaistiin 1.4.2014. Väliraportti sisälsi työryhmän kartoittamat mahdollisuudet sekä alustavat ehdotukset metropolihallinnon perustamiseksi. Kunnilta ja muilta asianosaisilta tahoilta pyydettiin lausuntoa työryhmän väliraportista 4.7.2014 mennessä. Yhteenvedo väliraportista saaduista lausunnoista julkaistiin 15.8.2014.

Väliraportista saatuihin lausuntoihin perustuen hallitus linjasi 28.8.2014 budjettiriihen yhteydessä, että metropolialueelle perustetaan metropolihallinto erityisesti maankäytön, asumisen ja liikenteen ongelmien ratkaisemiseksi. Metropolihallinto käynnistyy vuoden 2017 kuntavaalien yhteydessä. Metropolihallinto muodostetaan metropolialueen MAL-sopimuskuntien varaan, jolloin metropolihallinnossa ovat mukana Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen, Sipoo, Kerava, Tuusula, Järvenpää, Kirkkonummi, Vihti, Nurmijärvi, Mäntsälä, Hyvinkää sekä Pornainen. Näiden lisäksi Porvoo ja Lohja voivat halutessaan liittyä metropolihallintoon.

Metropolihallinnon tehtäväksi tulee metropolikaavan laatiminen ja sen toimeenpanon varmistaminen sekä seuraavat julkishallinnon tehtävät: joukkoliikenteen suunnittelu ja hoitaminen (HSL), HSY:n ympäristöasiat sekä Uudenmaan liitolta siirtyviä tehtäviä. Toimivan asuntopolitiikan toteutumisesta ja metropolihallinnon muista tehtävistä sovitetaan lainvalmistelun jatkotyössä. Metropolihallinnolle turvataan kunnista riippumaton rahoitusratkaisu nykyisten kuntayhtymien tuloilla, valtionosuuksilla ja valmistelussa tarkentuvalla rahoitusratkaisulla. Metropolihallinnolle ei tule omaa verotusoikeutta. Metropolihallinnolle tulee vaaleilla valittava valtuusto, jonka vaalitavassa huomioidaan alueellinen ja puoluepoliittinen edustavuus.

Metropolihallintoa koskevaa lainsäädäntöä valmistelevan työryhmän toimikauden päättymisen 15.9.2014 jälkeen luonnos hallituksen esitykseksi on valmisteltu ministeriöiden virkamiesten yhteistyönä. Vaalijärjestelmävaihtoehtoa ovat työstäneet puolueiden puoluksihteerit. Hallituksen esitystä ei ole vielä poliittisella tasolla lopullisesti linjattu. Luonnos hallituksen esitykseksi on esityksen vaikutusten arvioinnin osalta vielä puutteellinen, ja esitystä tullaan täydentämään lausuntojen perusteella.

Valtiovarainministeriö pyytää jakelussa mainituilta tahoilta lausuntoa metropolihallintoa koskevasta hallituksen esityksen luonnoksesta sekä siihen liittyvästä valtioneuvoston asetuksesta koskien metropolihallinnon valtionavustuksia. Hallituksen esitysluonnos on vielä tässä vaiheessa virkamiesesitys.

Lausunnonantajia pyydetään lausumaan erityisesti alla olevista kysymyksistä.

Lausuntoa antavia tahoja pyydetään arvioimaan hallituksen esityksen luonnosta oman kunnan/organisaation näkökulman ohella metropolialueen kokonaisuuden näkökulmasta käsin.

Kunnat voivat toimittaa oman lausuntonsa ohella myös haluamiensa kuntien kanssa yhteisen lausunnon.

1. Lausunnonantajaa pyydetään lausumaan seuraavista metropolihallintolakiin (lakiehdotus 1) liittyvistä kysymyksistä:

- 1a. Metropolihallinnon perustamisen tarkoitus ja tavoitteet
- 1b. Metropolihallinto ja sen jäsenkunnat (2 - 3 §)
- 1c. Metropolihallinnon toimiala ja metropolihallinnolle siirrettävät tehtävät (4 § sekä esitykseen sisältyvät lakiehdotukset 2-20)
- 1d. Metropolivaltuusto (5 §)
- 1e. Metropolivaalit (7 - 13 §)
- 1f. Aasukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuudet (14 - 16 §)
- 1g. Metropolisopimus (17 §)
- 1h. Kuntien maksuosuuksien määräytyminen ja valtion rahoitus metropolihallinnolle (18 - 19 § sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi metropolihallinnon valtionavustuksista)
- 1i. Metropolihallinnon toiminnan käynnistäminen (22 §)
- 1j. Perussopimus (23 §)
- 1k. Ensimmäisen metropolivaalit (24 §)
- 1l. Metropolihallinnon järjestäytyminen (25 §)
- 1m. Metropolialueen laajentaminen (26 §)
- 1n. Voimassa olevat viranomaisluvut, vireillä olevat asiat sekä voimassa olevat sopimukset ja sitoumukset (27 - 29 §)
- 1o. Henkilöstö (30 §)
- 1p. Lain vaikutukset

2. Maankäyttö- ja rakennuslain muuttamiseen (lakiehdotus 16) liittyen lausunnonantajaa pyydetään erityisesti arvioimaan:

- 2a. Metropolikaavan ohjaus- ja oikeusvaikutuksia osana kaavajärjestelmää
- 2b. Metropolikaavan muodostumista kahdesta osasta, suunnitelmaosasta ja toimeenpano-osasta, sekä metropolisopimuksen sisältöä ja suhdetta metropolikaavaan
- 2c. Metropolialueen osoittamista suunnittelutarvealueeksi ja suunnittelutarveasioiden siirtoa metropolihallinnolle

3. Muihin lakiehdotuksiin (lakiehdotukset 2 - 15 ja 17 - 20) liittyvät asiat

4. Lausunnonantajan esille ottamat muut kysymykset ja asiat

Lausunnot pyydetään toimittamaan viimeistään **4. helmikuuta 2015** klo 16 mennessä sähköpostitse osoitteeseen valtiovarainministerio@vm.fi.

Päivi Laajala
Osastopäällikkö, ylijohtaja

Lisätietojen antajat

Päivi Laajala, valtiovarainministeriö, p. 0295 530 026, etunimi.sukunimi@vm.fi
 Inga Nyholm, valtiovarainministeriö, p. 0295 530 042, etunimi.sukunimi@vm.fi
 Ilkka Turunen, valtiovarainministeriö, p. 0295 530 097, etunimi.sukunimi@vm.fi
 Teemu Eriksson, valtiovarainministeriö, p. 0295 530 177, etunimi.sukunimi@vm.fi
 Pekka Normo, ympäristöministeriö, p. 0295 250 204, etunimi.sukunimi@ymparisto.fi
 Maija Neva, ympäristöministeriö, p. 0295 250 193, etunimi.sukunimi@ymparisto.fi

Lisätietoja: www.vm.fi/metropolipolitiikka

Liitteet

- Liite 1. Luonnos (10.12.2014) hallituksen esitykseksi metropolihallintoa koskevaksi lain-säädännöksi
- Liite 2. Luonnos (10.12.2014) valtioneuvoston asetukseksi metropolihallinnon valtion-avustuksista
- Liite 3. Utkast (10.12.2014) till propositionens huvudsakliga innehåll, målsättning och de viktigaste förslagen samt lagförslag
- Liite 4. Utkast (10.12.2014) till statsrådets förordning om metropolförvaltningens stats-bidrag

Jakelu

Askolan kunta
Espoon kaupunki
Hangon kaupunki
Helsingin kaupunki
Hyvinkään kaupunki
Inkoon kunta
Järvenpään kaupunki
Karkkilan kaupunki
Kauniaisten kaupunki
Keravan kaupunki
Kirkkonummen kunta
Lahden kaupunki
Lapinjärven kunta
Lohjan kaupunki
Loviisan kaupunki
Mäntsälän kunta
Myrskylän kunta
Nurmijärven kunta
Orimattilan kaupunki
Pornaisten kunta
Porvoon kaupunki
Pukkilan kunta
Raaseporin kaupunki
Sipoon kunta
Siuntion kunta
Tuusulan kunta
Vantaan kaupunki
Vihdin kunta
Riihimäen kaupunki
Lopen kunta
Hausjärven kunta
KUUMA-seutu

Suomen Kuntaliitto
Valtioneuvoston kanslia
Ulkoasiainministeriö
Oikeusministeriö
Sisäasiainministeriö
Puolustusministeriö
Valtiovarainministeriön budjettiosasto
Opetus- ja kulttuuriministeriö
Maa- ja metsätalousministeriö
Liikenne- ja viestintäministeriö
Työ- ja elinkeinoministeriö
Sosiaali- ja terveysministeriö
Ympäristöministeriö
Etelä-Suomen aluehallintovirasto
Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
Liikennevirasto

Uudenmaan liitto
 Hämeen liitto
 Varsinais-Suomen liitto
 Päijät-Hämeen liitto
 Kymenlaakson liitto
 Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiiri
 Kanta-Hämeen sairaanhoitopiirin kuntayhtymä
 Päijät-Hämeen sosiaali- ja terveystyhtymä
 Varsinais-Suomen sairaanhoitopiiri
 Carea – Kymenlaakson sairaanhoito- ja sosiaalipalvelujen kuntayhtymä
 Helsingin erityishuoltopiiri
 Uudenmaan ja Etelä-Hämeen erityishuoltopiiri
 Kärkällä samkommun
 Espoon seudun koulutuskuntayhtymä OMNIA
 Itä-Uudenmaan koulutuskuntayhtymä
 Keski-Uudenmaan koulutuskuntayhtymä
 Länsi-Uudenmaan koulutuskuntayhtymä Luksia
 Samkommunen för yrkesutbildning i Östra Nyland
 KT Kuntatyöntajat
 Julkisan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKO
 Julkis- ja yksityisalojen toimihenkilöliitto Jyty
 Kunta-alan unioni
 Tekniikka ja Terveys KTN
 AKAVA
 STTK
 SAK
 Julkisten ja hyvinvointialojen liitto JHL
 MTK
 Keva
 Kunta-alan koulutettu hoitohenkilöstö KoHo ry
 Terveiden ja hyvinvoinnin laitos
 SOSTE Suomen sosiaali ja terveys ry
 Kansalaisyhteiskuntapolitiikan neuvottelukunta
 Elinkeinoelämän keskusliitto
 Helsingin seudun kauppakamari
 Helsingin seudun Suomen Yrittäjien aluejärjestöt
 Suomen Yrittäjät
 Keskuskauppakamari
 Suomen evankelis-luterilainen kirkko
 Suomen ortodoksinen kirkko
 Folktinget
 Kansallinen Kokoomus rp.
 Suomen Sosiaalidemokraattinen Puolue rp.
 Perussuomalaiset rp.
 Suomen Keskusta rp.
 Vasemmistoliitto rp.
 Vihreä liitto rp.
 Suomen ruotsalainen kansanpuolue rp.
 Suomen kristillisdemokraatit (KD) rp.
 Vasenryhmän eduskuntaryhmä
 Muutos 2011 -eduskuntaryhmä
 Ammattiosaajien kehittämissyhdystys AMKE

Lapsiasiavaltuutetun toimisto
Suomen nuorisovaltuustojen liitto
Allianssi ry.
Nuorisosiain neuvottelukunta
Suomen Kotiseutuliitto
Helsingin seudun ympäristöpalvelut HSY
Helsingin seudun liikenne HSL
VR-Yhtymä Oy
Helsingin seudun yliopistot, edustajana metropolipolitiikan neuvottelukunnassa vara-
rehtori Kimmo Kontula (Helsingin yliopisto)
Helsingin seudun ammattikorkeakoulut, edustaja metropolipolitiikan neuvottelukun-
nassa rehtori Jaakko Tarkkanen (Laurea-ammattikorkeakoulu)
Aalto yliopisto, professori Raine Mäntysalo
Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ARA
Greater Helsinki Promotion Ltd

Kokoomuksen kaupunginhallitusryhmän lausunto:

METROPOLIHALLINNON HALLINTOMALLISTA JA RAHOITUKSESTA

Metropolihallintoa koskevaa lainsäädäntöä valmistellut työryhmä katsoi 1.4.2014 annetussa väliraportissaan, että vaaleilla valittava metropolihallinto voitaisiin oikeudellisesti toteuttaa joko nk. pakkokuntayhtymänä tai perustuslain 121 §:n 4 momentin mukaisena, kuntaa suuremmalla hallintoalueella toteutettuna itsehallintojärjestelmänä. Esitysluonnoksen mukaan pakkokuntayhtymää on pidettävä metropolihallinnon tehtävien sekä tehtävien hoitoon tarvittavan rahoituksen näkökulmasta tarkoituksenmukaisempaa hallinnon järjestämisen tapana.

Metropolihallinnon järjestäminen kuntayhtymäksi kuntalaissa säädettyssä muodossa on mahdotonta, koska malli perustuu jäsenkuntien keskinäiseen omistussuhteeseen ja perussopimukseen, jossa määritetään mm. kuntaosuudet eli jäsenkuntien osuudet kuntayhtymän varoihin sekä vastuut veloista ja velvoitteista. Jäsenkuntien tulisi lisäksi tilinpäätöksen vahvistavassa kokouksessa päättää mm. vastuuvapauden myöntämisestä kuntayhtymän hallinnolle. Jäsenkuntien konsernitilinpäätöksiin yhdisteltäisiin kuntayhtymän tilinpäätös.

Kuntayhtymämalli soveltuu kuntien yhteisten peruspalvelujen tuottamiseen, ei nyt esitetyn strategisen ja kunnista riippumattomaksi tarkoitetun päätöksenteon alustaksi. Esitysluonnokseen sisältynyt toteamus siitä, että metropolihallinto olisi metropolialueen asukkaiden itsehallintoon perustuva julkisoikeudellinen yhteisö, johon sovellettaisiin pääosin kuntalain kuntayhtymää koskevia säännöksiä, johtaa ongelmiin. Ratkaisematta on mm. kysymys peruspääoman asettamisesta. Asiaa ei ole luonnoksessa edes sivuttu. Peruspääomaosuuksissa on välttämättä otettava huomioon metropolihallinnon jäsenkunnilta tai niiden omistuksessa olevilta yhteisöiltä metropolihallintoon tapahtuva omaisuudensiirto. Samassa yhteydessä ja samoin perustein tulee huomioida äänivallan perusteet, jotka eivät voi määräytyä yksin asukaslukujen mukaisesti, mikäli lopputulos poikkeaisi kunnilta tai niiden määräysvallasta siirtyvien nettovarojen suhteesta. Asiaa voisi arvioida toisin, mikäli toimintoihin liittyvä omaisuus siirtyisi metropolihallinnolle liiketoimintakaupoilla. Kauppojen vaatimat rahoitusjärjestelyt jäävät esitysluonnoksessa vaille mainitua.

Metropolihallinnon rahoituksesta säädetään niin väljästi, että perusteet jäävät epäselviksi. Lisäksi rahoituksesta säätäminen (myös mahdollisen alijäämän kattamisen osalta) kuntia sitovasti tilanteessa, jossa metropolihallinnon päätöksenteko on täysin itsenäistä, kajoaisi merkittävästi metropolialueen kuntien itsehallintoon kuuluvaan oikeuteen päättää taloudestaan ja siitä, millä tavoin järjestää lain

vaatimat palvelut. Sanottu aiheuttaisi tarpeen säätää metropolilaki perustuslainsäätämisyksityksessä.

Kunnat kohdistavat omistajaohjausta niihin kuntayhtymiin, joiden jäseniä ne ovat. Tämä toteutuu pääasiassa menettelyohjeiden antamisena kuntayhtymien hallintoelimissä edustaville henkilöille kunnan kannan ottamisesta käsiteltäviin asioihin. Kuntalain kokonaisuudistuksessa (hallituksen esitys eduskunnalle kuntalaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi, 8.5.2014) korostetaan tarvetta kunnan strategisen suunnittelun ja omistajaohjauksen vahvistamiselle. Kuntalain tavoitteet toimivasta omistajaohjauksesta eivät voi toteutua yhdenmukaisesti niiden päämäärien kanssa, joita metropolihallinnolle on suunniteltu.

METROPOLIHALLINNON TOIMIVALLASTA SUHTEESSA MUIHIN VIRANOMAISIIN ERITYISESTI KAAVOITUKSESSA

Kaavajärjestelmää ehdotetaan esitysluonnoksessa muutettavaksi siten, että metropolikaava korvaisi metropolialueella maakuntakaavan. Metropolikaava tulisi sovittaa yhteen metropolialueen ulkopuolisen alueen maakuntakaavan kanssa, jonka laatimisesta vastaisi edelleen Uudenmaan liitto. Metropolihallintoon kuuluvien kuntien on tarkoitus jäädä edelleen myös Uudenmaan liiton jäseniksi. Lisäksi ehdotetaan, että metropolihallinto olisi edustettuna Uudenmaan maakunnan yhteistyöryhmässä.

Nykykäytännössä ympäristöministeriö laatii valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet, jotka ohjaavat koko maan kaavoitusta ottaen huomioon muun muassa kansainvälisten sopimusten ja EU-direktiivien asettamat velvoitteet. Maakuntien liitot suunnittelevat maakuntakaavan, jonka osalta valtakunnallisten tavoitteiden toteutumista valvoo osaltaan ympäristöministeriö maakuntakaavan vahvistaessaan. Kuntien kaavoitusta ohjaavat ja valvovat ympäristöministeriön lisäksi ELY-keskukset. Mitään kantaa ei oteta siihen, miten yhteensovitetaan muun Uudenmaan maakunnan osalta nykyinen valmistelu, hyväksyntä, ohjaus ja valvonta sekä metropolialueen metropolikaavakäsittely vielä siten, että metropolihallintoon kuuluvat kunnat olisivat yhtäältä jäseniä Uudenmaan liitossa ja toisaalta muodostaisivat metropolihallinnon kautta toisen neuvottelutahon muun maakuntakaavan ja metropolikaavan yhteensovittamisessa. Päätöksentekojärjestys Uudenmaan liiton ja metropolihallinnon välillä, kaavan laadintaprosessi sekä maakunta- ja metropolikaavojen vahvistaminen sekä oikeusvaikutukset poikkeaisivat toisistaan, mikä olisi omiaan pikemminkin hajottamaan kuin yhtenäistämään päätöksentekoa.

Yleisesti voidaan sanoa, että kaavoitukseen liittyvä toimivalta jakaantuu metropolialueella ja laajemmin Uudenmaan maakunnan alueella niin usealle vaihtelevin toimivaltuuksin toimivalle viranomaiselle, että esitetyt muutokset eivät voi toimia tavoitteidensa mukaisesti yhteisiä etuja edistävänä kehityksenä. Mikäli yleiskaava olisi ilmeisessä ristiriidassa metropolikaavan kanssa, voitaisiin

esitysluonnoksen mukaisesti metropolikaavassa määrätä, että metropolikaava korvaa samaa aluetta koskevan voimassaolevan kaupunginvaltuuston hyväksymän (maakuntakaavaa toteuttavan!) yleiskaavan. Sanottu johtaisi varsin perusteelliseen kunnan kaavoitustoimivallan kaventumiseen.

Toimivaltaepäselvyyttä ja -päällekkäisyyttä aiheuttaa lisäksi mm. muutoksenhakuoikeuden jakaantuminen viranomaisten kesken. Esimerkistä käy ratalain muuttamiseksi annetussa lakiesityksessä ehdotettu muutoksenhakuoikeuden kohdistuminen kunnalle, elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskukselle, maakunnan liitolle ja metropolihallinnolle. Edellä mainituilla on oikeus hakea valittamalla muutosta sellaiseen päätökseen, jonka vaikutukset ulottuvat kunnan alueelle tai viranomaisen toimialueelle. Epäselväksi jää, miten toimialue määrittyy metropolihallintoon kuuluvien kuntien ja Uudenmaan liiton välillä, mainittujen kuntien ja metropolihallinnon välillä sekä Uudenmaan liiton ja metropolihallinnon välillä. Koska toimivalta yksittäiskysymyksissä jää tarkentumatta ja viranomaisten toimialueet ovat päällekkäiset, on lopputulos sekava.

MUUTOKSENHAUSTA YLEISESTI

Esitysluonnokseen ei sisälly yleisiä periaatteita metropolihallinnon päätöksiin kohdistuvasta muutoksenhausta. Muutoksenhausta säädettäisiin esitysluonnoksen mukaan erikseen vain maankäyttöön ja kaavoitukseen liittyvissä kysymyksissä. Muilta osin esitysluonnoksen 2 §:n viittauksen voidaan tulkita johtavan soveltamaan kuntalain 11 lukua oikaisuvaatimuksen ja kunnallisvalituksen tekemisestä. Metropolihallinnon viranomaisen päätöksestä oikaisuvaatimuksen ja kunnallisvalituksen saa tehdä myös metropolihallinnon jäsenkunta ja sen jäsen. Kun kunnallisvalituksen voi tehdä paitsi asianosainen (oikeussubjekti, jonka oikeuteen, etuun tai velvollisuuteen päätös kohdistuu) myös jokainen metropolialueeseen kuuluvan kunnan jäsen ja valittaa voi mistä tahansa metropolihallinnon elimen päätöksestä, joka ei ole luonteeltaan valmistelua tai täytäntöönpanoa, voidaan muutoksenhakua ja valituksia koskevan määrän nähdä kasvavan rajusti. Erityisesti valitusherkkinä voidaan nähdä kunnan vahvistamiin ja lainvoimaisiin kaavoituspäätöksiin kajoavat metropolihallinnon päätökset.

Viranomaisten (alueen kunnat, olemassa olevat kuntayhtymät, ELY-keskus ja muut valtion yksiköt) toimivaltaan ja -alueeseen liittyvä epäselvyys ja päällekkäisyys heikentävätpäätöksenteon läpinäkyvyyttä, ennakoitavuutta ja koko hallinnon toimivuutta.

METROPOLIHALLINNON TEHTÄVISTÄ

Esitysluonnoksen mukaan metropolihallinto olisi ns. pakkokuntayhtymä, jonka hoitamista tehtävistä säädettäisiin esitetyssä laissa. Paitsi että tehtävien rajaukset jäävät esitysluonnoksessa auki, sisältyy ratkaisuun ongelmia. Perustuslain

121 §:n mukaisesti kunnille annettavista tehtävistä säädetään lailla. Kokonaan selvittämättä jää, onko ja missä järjestyksessä mahdollista säätää lailla tehtäviä joillekin kunnille ja samanaikaisesti jättää muut kunnan po. järjestämisvastuun ulkopuolelle. Osa metropolihallinnolle siirrettävistä tehtävistä olisi jäsenkunnille säädettäviä uusia lakisääteisiä tehtäviä tai velvoitteita. Tehtävien siirtäminen metropolihallinnolle merkitsisi, että mainitut tehtävät kuuluisivat jatkossa metropolihallintoon kuuluvien kuntien erityiseen toimialaan ja tehtävistä tulisi lakisääteisiä.

Kuntalain 2 a §:ssä säädetään kunnan toiminnasta kilpailutilanteessa markkinoilla. Pykälän mukaan kunnan hoitaessa 2 §:ssä tarkoitettua tehtävää kilpailutilanteessa markkinoilla sen on annettava tehtävä osakeyhtiön, osuuskunnan, yhdistyksen tai säätiön hoidettavaksi. Kunta ei hoida tehtävää kilpailutilanteessa markkinoilla mm., jos tehtävää hoidetaan kuntalain 76 §:ssä tarkoitetulla tavalla yhteistoiminnassa lakiin perustuvan yhteistoimintavelvoitteen perusteella ja palveluja tuotetaan omana toimintana alueen asukkaille ja muille, joille on lain perusteella järjestettävä palveluja.

Sanotusta seuraa, että kilpailutilanteessa markkinoilla toimimista ja yhtiöittämisvelvoitetta arvioitaisiin eri perustein metropolihallintoon kuuluvien kuntien ja muiden osalta. Metropolihallinnolle julkisoikeudellisena yhteisönä annettaisiin laajemmat oikeudet hoitaa tehtäviä yhtiöittämättä kuin muille julkisyhteisöille, joita tehtävien lakisääteisyys tai yhteistoimintavelvoite ei koskisi. Esitysluonnokseen sisältyvät hallintorakenteet merkitsevät kehitystä kilpailulakiin 2013 otetun 4 a luvun vastaisesti, mikä antaa aiheen toimittaa esitys Kilpailu- ja kuluttajaviraston arvioitavaksi.

Esitysluonnoksen kohdassa 2.16 Toteuttamisvaihtoehdot todetaan:
Mikäli kunnat velvoitetaan hoitamaan tehtäviä yhteistoiminnassa, on ratkaistava yhteistoimintajärjestelyn oikeudellinen muoto, yhteistoiminnassa hoidettavien tehtävien rahoitusjärjestelmä, määriteltävä kuinka laajasti ja mitä tehtäviä kunnat yhteistoiminnassa hoitaisivat sekä se, miten yhteistoiminnan päätöksenteko järjestettäisiin.

Lakiesitys ei noudata hyvän lainvalmistelun periaatteita vaikutusten arvioinnin osalta, muun muassa talouteen ja henkilöstöön kohdistuvat vaikutukset ovat täysin arvioimatta.

Lakiesityksessä esitetty rakennettajaorganisaatio ei millään tavalla liity hyvän asuntopolitiikan hoitamiseen metropolialueella. Rakennuttajaorganisaatiosta ei ole pulaa, metropolialueen asuntopulaan voidaan vaikuttaa hyvällä ja kannustavalla asuntolainsäädännöllä ja varmistamalla, että kaavoitukseen osoitetaan riittävästi resursseja.

Uudenmaan liiton ja sen jäsenkuntien roolia suhteessa metropolihallintoon ei lakiesityksessä ole riittävässä määrin arvioitu. Metropolihallinnon perustaminen tuo seudulle uuden hallinnon tason,

joka esityksen mukaan johtaa vain byrokratian, virkamiesten ja päättäjien lisääntymiseen. Myös kaikki juridiset asiakokonaisuudet jotka liittyvät kuntien jäsenyyteen Uudenmaan liitossa ja samanaikaisesti metropolihallinnossa ovat lakiesityksessä täysin vailla arvioita.

Eduskunta käsittelee juuri hallituksen lakiesitystä sote-järjestämislaiksi. Tämä laki tulee merkittävästi muuttamaan suomalaisten kuntien toimintaa. Kuten tiedossa on, liittyy sote-lain käsittelyyn paljon perustuslaillisia asioita, joita eduskunnan perustuslakivaliokunta joutuu arvioimaan. Ennen metropolihallintoon liittyvää kannanmuodostusta, tulisi kunnilla olla tiedossa ratkaisut sote-järjestämislain osalta.

Nyt annettu esitysluonnos ei vastaa asettamiinsa edellytyksiin tyhjentävästi miltään osin. Koska metropolihallinnolle osoitettavat tehtävät jätetään luonnoksessa auki, vaikutusten arviointeja ei ole riittävästi tehty ja kun metropolihallinnon juridisia vaikutuksia ei riittävästi ole tehty, ei asiasta pysty vielä perustellusti lausumaan eikä esitysluonnoksen pohjalta ole mahdollista antaa hallituksen esitystä eduskunnalle metropolihallintoa koskevaksi lainsäädännöksi.

Edellä perustelluista näkökohdista johtuen, Kokoomuksen kaupunginhallitusryhmä esittää, että Vantaan kaupunki ilmaisee lausuntonaan, että lakiesitystä Metropolihallinnoksi ei tule esittää hyväksyttäväksi valtioneuvostolle ja edelleen eduskunnalle.

Kokousraportti
Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015

Äänestyksen tiedot

Kokous:	Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015
Agendan nimi:	Asia 21
Äänestyksen nimi:	KH=JAA KOK=EI
Äänestyksen aihe:	
Äänestys alkoi:	26.1.2015 22:46:54
Äänestys päättyi:	26.1.2015 22:48:00

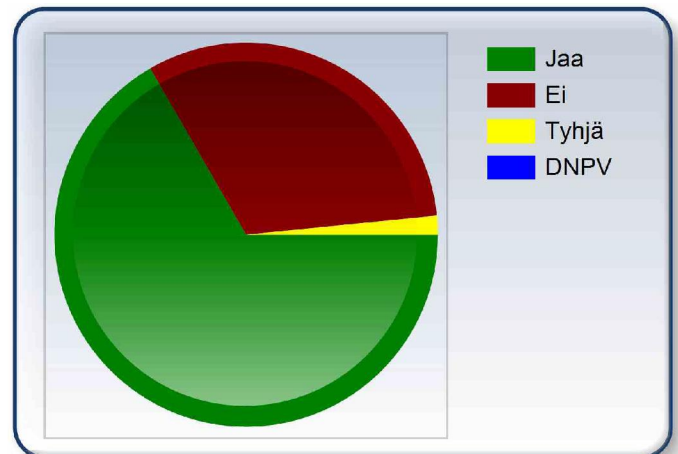
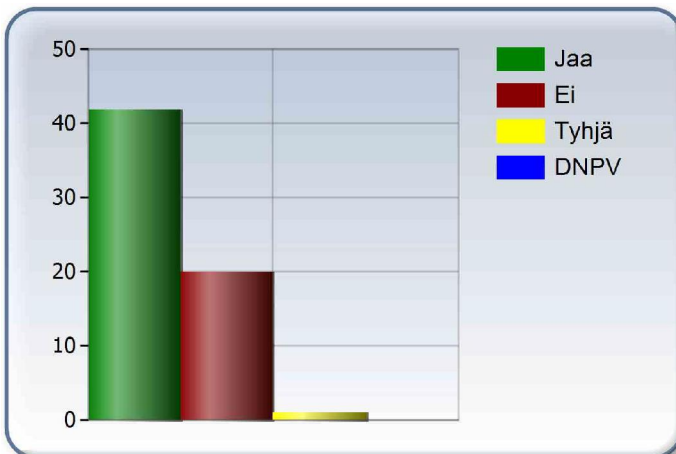
Äänestystulokset

Osallistujat:

Paikalla 63

Äänet:

Jaa	42	66,6%
Ei	20	31,7%
Tyhjä	1	1,7%
DNPV	0	0%

Kokousraportti
Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015

Yksilölliset äänestystulokset

Jaa	
Abdi	sd.
Aittakallio	sd.
Ala-Kapee-Hakulinen	sd.
Aura	vihr.
Auvinen	ps.
Bruun	sd.
Eerola	vas.
Eklund	sd.
Fjäder	ps.
Hako	sd.
Herranen	ps.
Huhta	vihr.
Hurri	kd.
Härmälä	sfp.
Juurikkala	vihr.
Jääskeläinen	vas.
Jääskeläinen	kd.
Karlsson	sfp.
Kassila	sd.
Kauppinen	vihr.
Kiljunen	sd.
Kostilainen	vihr.
Kyyrö	ps.
Kähärä	sd.
Kärki	ps.
Kärkkäinen	ps.
Laakso	vihr.
Loikkanen	sd.
Malmi	ps.
Mäntynen	sd.
Mölsä	sd.
Niemi-Saari	sd.
Niinistö	ps.
Norrena	vihr.
Päivinen	sd.
Rannikko	sd.
Rosbäck	vihr.
Sainio	sd.

Kokousraportti
Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015

Sillanpää	vas.
Simonen	ps.
Tyystjärvi	vas.
Åstrand	vihr.
Ei	
Ansalehto-Salmi	kesk.
Heinimäki	kok.
Hirvaskoski	kesk.
Kaira	kok.
Karén	kok.
Koivuniemi	kok.
Kortesalmi	kok.
Leppänen	kok.
Multala	kok.
Mäkinen	kok.
Orlando	kok.
Orpana	kok.
Peura	kok.
Puha	kok.
Rokkanen	kok.
Tenhunen	kok.
Vahtera	ps.
Wallenius	kesk.
Weckman	kok.
Virta	kok.
Tyhjä	
Niikko	ps.

Kokousraportti
Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015

Äänestyksen tiedot

Kokous:	Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015
Agendan nimi:	Asia 21
Äänestyksen nimi:	KH=JAA ANSALEHTO-SALMI=EI
Äänestyksen aihe:	
Äänestys alkoi:	26.1.2015 22:51:04
Äänestys päättyi:	26.1.2015 22:51:44

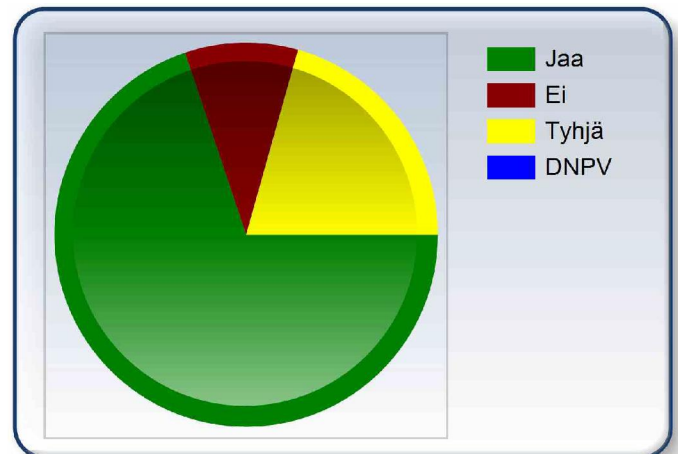
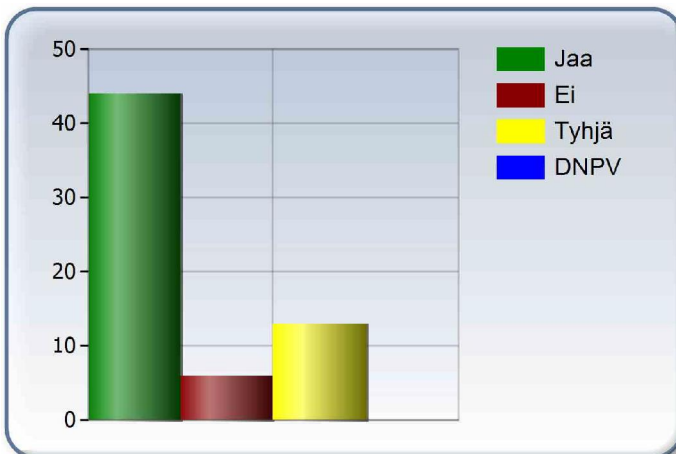
Äänestystulokset

Osallistujat:

Paikalla 63

Äänet:

Jaa	44	69,8%
Ei	6	9,5%
Tyhjä	13	20,7%
DNPV	0	0%

Kokousraportti
Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015

Yksilölliset äänestystulokset

Jaa	
Abdi	sd.
Aittakallio	sd.
Ala-Kapee-Hakulinen	sd.
Aura	vihr.
Auvinen	ps.
Bruun	sd.
Eerola	vas.
Eklund	sd.
Fjäder	ps.
Hako	sd.
Heinimäki	kok.
Herranen	ps.
Huhta	vihr.
Hurri	kd.
Härmälä	sfp.
Juurikkala	vihr.
Jääskeläinen	vas.
Jääskeläinen	kd.
Karlsson	sfp.
Kassila	sd.
Kauppinen	vihr.
Kiljunen	sd.
Kostilainen	vihr.
Kähärä	sd.
Kärki	ps.
Kärkkäinen	ps.
Laakso	vihr.
Loikkanen	sd.
Malmi	ps.
Mäntynen	sd.
Mölsä	sd.
Niemi-Saari	sd.
Niinistö	ps.
Norrena	vihr.
Päivinen	sd.
Rannikko	sd.
Rosbäck	vihr.
Sainio	sd.

Kokousraportti
Kaupunginvaltuuston kokous 26.1.2015

Sillanpää	vas.
Simonen	ps.
Tenhunen	kok.
Tyystjärvi	vas.
Vahtera	ps.
Åstrand	vihr.
Ei	
Ansalehto-Salmi	kesk.
Hirvaskoski	kesk.
Kortesalmi	kok.
Kyyrö	ps.
Wallenius	kesk.
Weckman	kok.
Tyhjä	
Kaira	kok.
Karén	kok.
Koivuniemi	kok.
Leppänen	kok.
Multala	kok.
Mäkinen	kok.
Niikko	ps.
Orlando	kok.
Orpana	kok.
Peura	kok.
Puha	kok.
Rokkanen	kok.
Virta	kok.

22 §

Svar till ledamoten Tarja Eklunds och flera andra ledamöters (33) motion om reserveringen för en bussdepå belägen på Hanaböle träsk's tillrinningsområde

J-VN/VK/LL/NW

Ledamoten Tarja Eklund och 33 andra ledamöter lämnade in följande motion i enlighet med fullmäktiges arbetsordning:

"Strykning av planreserveringen för en bussdepå i östra Vanda ur planen Vantaan Akseli och ändring av tomten till att åter utgöra VL-område.

T/ET-kvarteret norr om Björkbyleden mellan Lahtisleden och Lahtisvägen ingår i Hanaböle träsk's tillrinningsområde.

I planen Vantaan Akseli finns för denna tomt fortfarande en reservering för bussdepåverksamhet i östra Vanda. Enligt en undersökning om Hanaböle träsk's tillstånd år 2007, som beställts av Vanda stad och utförts av föreningen Vantaajoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry, är sjön på grund av att den är grund och har en relativt långvarig fördröjning samt känslig hydrologi mycket benägen för att ta skada vid eventuella åtgärder som vidtas på tillrinningsområdet. Tillrinningsområdet bör skonas från markbearbetning och skogsröjning, åtminstone på sjöns närmaste tillrinningsområde. Skogsröjningar och asfaltering av området påverkar sjöns vattenbalans och vattnets kvalitet avsevärt.

I den rapport som gäller planstommen för Vantaan Akseli konstateras följande:

Användningsändamålet för tomterna på Hanaböle träsk's tillrinningsområde har inte ännu slagits fast. Huvudsyftet är att tillrinningen till sjön på Hanaböle träsk's tillrinningsområde inte minskas eller att tillrinningsområdets vattenkvalitet försämras. Förorenat dagvatten ska hanteras på tomten. Användningsändamålet för tomterna på Hanaböle träsk's tillrinningsområde har inte ännu slagits fast och därför kan förändringar i vattenkvaliteten ännu inte uppskattas. På området rekommenderas sådan verksamhet som inte har miljökonsekvenser, så att vattenmängden och kvaliteten på vattnet i Hanaböle träsk bevaras, eftersom sjön har en långsam fördröjning.

Det är mycket svårt att förstå vilken verksamhet som kunde bedrivas i T/ET-kvarteret, utan att utgöra ett hot mot tillståndet i Hanaböle träsk.

En eventuell reservering för en bussdepå har anvisats på Haxlogs tomt utmed Björkbyleden och på Vanda Energis tomt i Långmosseberget, varför den reservering som ligger på Hanaböle träsk's avrinningsområde kan strykas och tomten kan återgå till att vara VL-område. Vi undertecknade förutsätter att planreserveringen för bussdepåverksamhet stryks från T/ET-kvarteret norr om Björkbyleden mellan Lahtisleden och Lahtisvägen och att tomten återgår till att vara VL-område."

Stadsfullmäktige 17.6.2013 § 19

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att ta upp ärendet till behandling och sända det till stadsstyrelsen för beredning.

Verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö konstaterar följande som sitt svar:

De teman som tas upp i motionen har behandlats enligt de behandlingsrutiner som ingår i processen för stomplanen Vantaan Akseli 2 i stadsplaneringsnämnden 9.12.2013, då beslut fattades att stomplanen återremitteras för ny beredning sålunda, att man inom kvartersområdet utmärkt med T/ET på den sida som ligger mot Hanaböle träsk inte får placera någon som helst depå som behöver samhällstekniskt underhåll.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 38

Förslag framlagt av biträdande stadsdirektören för verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö:

Stadsstyrelsen beslutar att

- a) ge ledamoten Tarja Eklund och flera andra ledamöter som undertecknat motionen stadsstyrelsens svar i enlighet med förslaget från verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö, och
- b) föreslå för stadsfullmäktige att stadsstyrelsens svar antecknas för kännedom.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 22

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att anteckna stadsstyrelsens svar för kännedom.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Anvisningar för sökande av ändring: 4.1 besvärsförbud

Närmare uppgifter:

områdesarkitekt Vesa Karisalo, tfn 09 8392 2684, fornamn.efternamn[at]vantaa.fi

23 §

Svar till fullmäktigemotion från Centerns fullmäktigegrupp – containerbostäder bot mot bostadslöshet

VD/9072/00.02.00.03/2014

J-VN/TH/ER/NW

Centerns fullmäktigegrupp och flera andra ledamöter (40) lämnade in följande motion i enlighet med fullmäktiges arbetsordning:

"Containerhem för att avhjälpa bostadslösheten

Bostadslösheten fortsätter att vara ett stort problem och de som är bostadslösa behöver framförallt små bostäder. Ungdomsbostadssamfunden har föreslagit containerhem som en lösning för att råda bot på bostadslösheten bland ungdomar. Containerhem finns redan på andra håll än i Finland. Prototyper har också funnits till påseende i Finland. Byggda på ett omsorgsfullt sätt kan man få helt sakliga och förmånliga småbostäder av dem. Vanda kunde vara en föregångare och modigt pröva på detta koncept.

Vi som undertecknat motionen föreslår att Vanda tar initiativ till att containerhem ska tas med som ett alternativ till en första bostad för ungdomar i Vanda."

Stadsfullmäktige 20.10.2014 § 12

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att ta upp ärendet till behandling och sända det till stadsstyrelsen för beredning.

Verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö konstaterar följande som sitt svar:

Efterfrågan på små och förmånliga bostäder i huvudstadsregionen har ökat betydligt i och med att antalet singelhushåll hela tiden ökar. Likaså det allmänna ekonomiska läget och bostädernas höga hyresnivå har gjort det svårare för många personer med låga inkomster att få tag på bostad. Lösningar med container- och modulbostäder har framkastats som möjlighet till att kostnadseffektivt och snabbt bygga bostäder för olika grupper av invånare.

Vanda stad förhåller sig positivt till nya bostadslösningar som främjar boende till rimliga kostnader. När man funderar på containerbostäder är det viktigt att tänka på den kommande gruppen av invånare och deras behov av permanent bostad. Den mest lämpade målgruppen för boende av detta slag torde sannolikt vara unga som just står i beråd att bli självständiga eller studerande som ännu inte letar efter stadigvarande bostad för resten av livet. Containerbostäder skulle också eventuellt kunna utnyttjas som tillfälliga bostäder medan den egna bostaden genomgår ombyggnad eller i sin helhet ersätts med nybygge. Om man däremot funderar på bostadslösningar för långtidsbostadslösa eller rusmedelsanvändare under rehabilitering så är det förnuftigare att koncentrera sig på att ordna med tillgång på normala hyresbostäder med lång hyrestid. När konceptet med containerbostäder planeras är det viktigt att undvika att projekten stämplas som boendeform för medellösa.

När man anvisar byggplatser för container- eller modulbostäder så är det viktigt att i förväg tänka över om bostäderna är avsedda att temporärt eller permanent placeras på platsen. Det är Vanda stads åsikt att stadens tomtmark skulle kunna användas för tillfälliga containerbostäder innan permanenta bostäder börjar byggas. Tomtens hyrestid för containerbostäder måste emellertid vara tillräckligt lång för att projektet ska gå att förverkliga på ett vettigt sätt. I fråga om containerbostäder måste man beakta kopplingen av kommunaltekniken på ett sådant vis att det inte förutsätter stora ekonomiska investeringar av staden, liksom att den senare kan utnyttjas vid byggandet av den permanenta stadsbebyggelsen.

För förverkligandet av containerbostäder borde man hitta en partner som skulle administrera och äga de objekt som eventuellt byggs i Vanda. Ägaren till containerbostäderna måste flytta bostäderna när

hyresavtalet för området går ut. Möjligheterna att statligt finansiera och belåna containerboende bör utredas. Den som äger bostäderna borde svara för att ansöka om och ordna med finansieringen. Olika aktörers beredskap och intresse för att stå som byggherrar för containerbostäder, liksom att äga dem, måste utredas i Vanda när projektet framskrider. Vidare borde man kartlägga bostädernas konkreta kostnads- och hyresnivå med beaktande av bostädernas möjligtvis temporära karaktär, tomtkostnaderna, investeringarna i kommunalteknik samt byggnads-, rivnings- och flyttkostnaderna. Containerbostäderna måste också uppfylla de kriterier som i lagar och förordningar uppställts på användningen för bostadsändamål under övervakning av byggnadstillsynen.

Om man når samförstånd när det gäller att bygga containerbostäder i Finland, kan man inom verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö söka efter en tomt som svarar på det aktuella projektets tomtbehov och kartlägga vilka aktörer som skulle vara intresserade av att förverkliga ett projekt med containerbostäder i Vanda. Byggnadstillsynen har uttryckt intresse för att delta i projekt för att främja boende av olika slag och står redo att samverka med olika byggherrar samt verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö för att kreativt lösa de utmaningar som containerbostäder och andra boendeformer medför.

Stadsstyrelsen 15.12.2014 § 30

Biträdande stadsdirektörens för verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö förslag:

Stadsstyrelsen beslutar att

- a) ge Centerns fullmäktigegrupp och de andra ledamöter som undertecknat motionen stadsstyrelsens svar i enlighet med förslaget från verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö, och
- b) föreslå för stadsfullmäktige att stadsstyrelsens svar antecknas för kännedom.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 23

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar anteckna stadsstyrelsens svar för kännedom.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Anvisningar för sökande av ändring: 4.1 besvärsförbud

Närmare uppgifter:

Tuula Hurme, chef för boendefrågor, tfn 83922030,
Elisa Ranta, specialboendesakkunnig, tfn 83922966

24 §

Svar till ledamoten Kimmo Kiljunen och flera andra ledamöters motion om att förstärka resurseringen av seniorrådgivningen

VD/10010/00.02.00.03/2014
JTS/AA/KA-L/LL

Ledamoten Kimmo Kiljunen och 22 andra ledamöter lämnade in följande motion i enlighet med fullmäktiges arbetsordning:

"Seniorrådgivningen i Vanda har som mål att hjälpa seniorer att främja sitt välbefinnande och sin hälsa för att de ska kunna bo hemma så länge som möjligt. På seniorrådgivningens mottagning eller under hembesök bedöms den fysiska, psykiska, sociala och kognitiva funktionsförmågan hos personer som fyllt 75 år samt närståendevårdarna. Seniorrådgivningen skickar ut inbjudan till välbefinnandeträffar som är frivilliga och avgiftsfria.

En utmaning för seniorrådgivningen är det ständigt växande antalet över 75-åriga Vandabor, som år 2014 redan uppgick till nästan 1300 personer. I takt med att den genomsnittliga livslängden ökar växer också närståendevårdarnas antal och år 2014 uppgår deras antal till omkring 400 personer som fyllt 65 år.

Efter att vi fyllt 75 år börjar vår naturliga funktionsförmåga att avta. Det är viktigt att redan i ett tidigt skede upptäcka de faktorer som hotar hälsan och att ingripa för att förebygga och minska användningen av de tyngsta tjänsterna i framtiden och att stödja ett självständigt liv i det egna hemmet.

Närståendevårdarens arbete är ofta uttröttande och att sköta om den egna hälsan är något som ofta kommer i andra hand. Närståendevårdarna har de facto konstaterats ha sämre fysisk hälsa än andra jämnåriga. Vid seniorrådgivningen erbjuds årligen hälsokontroller för närståendevårdare som fyllt 65 år. Vid välbefinnandeträffen kartläggs närståendevårdarens allmänna kondition vilket hjälper till att orka.

För seniorrådgivningens arbete har endast en person resurserats från och med hösten 2012, i stället för som tidigare två personer, eller tre som social- och hälsovårdsnämnden föreslog 16.5.2011. Seniorrådgivningsarbetet är mycket sårbart om det är på en persons ansvar. Vanda stad utgörs av ett geografiskt utspritt område vilket innebär att hembesöken kräver mycket tid.

Av dessa skäl har man under åren 2013–2014 endast kunnat kalla 75-åringar bosatta i Håkansböle område eller i Korso och Björkby till seniorrådgivningens mottagning. Seniorer bosatta på olika håll i Vanda befinner sig således i en ojämlik ställning. Även närståendevårdarnas årliga kallelser är för år 2014 ännu på hälft inom hela Vanda.

För att seniorrådgivningen skulle kunna bemöta alla över 75-åriga Vandabor samt närståendevårdarna likvärdigt borde antalet anställda utökas till tre personer, vilket social- och hälsovårdsnämnden förutsatte i sitt beslut. Detta innebär inte nödvändigtvis några nya investeringar i personalresurserna. Seniorrådgivningens fortsatta arbete kan också tryggas genom att utveckla tillbudsstående resurser samt arbetsfördelningen.

Jag föreslår att man i Vandas budget för år 2015 tryggar seniorrådgivningens fortsatta verksamhet och att verksamheten utsträcks till att omfatta alla Vandabor som fyller 75 år, vilket redan tidigare varit fallet."

Stadsfullmäktige 17.11.2014 § 15

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att ta upp ärendet till behandling och sända det till stadsstyrelsen för beredning.

Verksamhetsområdet för social- och hälsovård konstaterar i sitt svar följande:

I motionen lyfter man fram en farhåga om att det stöd som erbjuds de kommuninvånare som fyllt 75 år och deras närståendevårdare inte är tillräckligt och inte allokeras jämnt. I motionen föreslås stärkta resurser i budgeten för år 2015 för att man ska kunna trygga kontinuiteten i arbetet och rikta servicen till alla de Vandabor som fyllt 75 år. I motionen betonas vikten av de välbefinnandeträffar som genomförs på seniorrådgivningen som en del av den helhet som de förebyggande tjänsterna utgör.

De ändringar som företagits vid seniorrådgivningen

Enligt social- och hälsovårdsnämndens beslut år 2011 var målet att seniorrådgivningen skulle ha tre anställda. Arbetet utfördes till en början av ett arbetspar bestående av en handledare samt en hälsovårdare. Samtidigt hade man redan börjat utveckla minneskoordinatorverksamheten som snabbt visade sig vara behövlig och effektiv. Minneskoordinatorverksamheten kopplades samman med seniorrådgivningens verksamhet så att den utgjorde en del därav. Fler minneskoordinatorer har anställts, bland annat genom att resurser som reserverats för en andra anställd vid seniorrådgivningen kanaliseras till denna verksamhet. I detta nu har seniorrådgivningen sex sjukskötarbefattningar som inriktats på minneskoordinatorverksamheten. Ett av prioriteringsområdena för deras arbete är att stödja familjer inom närståendevården. Vid seniorrådgivningen finns dessutom en rehabiliteringshandledare som utför det arbete som beskrivs i motionen och vars arbetsinsats riktar sig till närståendevårdarna i hela Vanda samt personer som fyllt 75 år bosatta i östra Vanda.

Utveckling av de förebyggande tjänsterna

Inom äldre- och handikappservicen i Vanda pågår i detta nu en reform med vilken de förebyggande tjänsterna för äldre stärks och utvecklas. I det Kaste-finansierade projektet IKÄPALO har man tagit fram en verksamhetsmodell för den centraliserade rådgivningen och servicehandledningen för den äldre befolkningen. Ett pilotprojekt inleddes 8.4.2014 i västra Vanda. För närvarande förbereds en permanent verksamhet för kundhandledningsenheten i västra Vanda samt en utvidgning av verksamheten till östra Vanda under år 2015. Helheten benämns pilotprojekt för ibruktagnings av kundhandledningsenheten. Social- och hälsovårdsnämnden fattar beslut i ärendet 16.12.2014 i anslutning till budgetens driftsplan för år 2015.

Målet med kundhandledningsenhetens verksamhet är att lätta på servicestrukturen, göra kundernas tillgång till service smidigare samt koordinera servicehelheterna för kunderna. Verksamhetens mål är att erbjuda kommuninvånarna heltäckande information, servicehandledning och utredning av servicebehovet från en och samma enhet. Servicehandledningen varierar från handledning per telefon till att som personlig ansvarig handledare följa med och stötta klienten under en lång tid samt koordinera klientens tjänster. Inom verksamheten ska man ta fram arbetsformer med vilka man når ut till bräckliga åldringar. Man samarbetar i nätverk med hälsostationerna, rehabiliteringen, socialtjänsterna samt företag och sammanslutningar inom välfärdssektorn.

Seniorrådgivningens verksamhet uppgår år 2015 i kundhandledningsenhetens verksamhet. Seniorrådgivningens hemvårdsledare och de sex minneskoordinatorer som ingår i seniorrådgivningens personal övergår som anställda vid kundhandledningsenheten. Övriga tjänster och funktioner som överförs till kundhandledningsenheten är bland annat stödet för närståendevård, det gerontologiska socialarbetet, dagverksamheten för äldre, samt Konsti-teamet som handhar frågor i anknytning till vårdarrangemang och -konsultation. Seniorrådgivningsverksamheten stärks sålunda märkbart.

Stöd för familjer inom närståendevården

Främjande av välmåendet för familjer inom närståendevården är ett av prioriteringsområdena inom kundhandledningsenhetens verksamhet. I nätverket för familjerna inom närståendevården ingår bland annat seniorrådgivningen, den rehabiliterande dagverksamheten, olika avdelningar inom korttidsvården som erbjuder avlösarservice, socialarbetet, olika bas- och stödtjänster inom hemvården som ingår i stödet för närståendevård, samt av organisationerna framför allt POLLI ry (en förening för närståendevårdare verksam inom huvudstadsregionen). Dessa instanser för ett allt närmare samarbete för att arbetsfördelningen ska bli smidigare, överlappande arbete undvikas och för att man

ska kunna förutse förändringar i familjesituationen vad gäller familjer inom närståendevården. Samarbetet med privata producenter av välfärdstjänster har stärkts och kunder hänvisas till att använda sig av bland annat servicesedlar för vårdboende som ett alternativ till avlösarservice. I handledningen och informationen ingår också rådgivning i hur man får hushållsavdrag om klienten vill använda sig av privata hemvårdstjänster.

Resurserna riktas till förebyggande tjänster

Enligt driftsplanen 2015 inrättas fyra nya befattningar vid kundhandledningsenheten. Antalet anställda vid enheten uppgår i början av år 2015 till 25 personer. Antalet anställda preciseras under pilotprojektets gång i takt med att verksamheten utvidgas.

I enlighet med förpliktelserna i äldreomsorgslagen satsar man inom social- och hälsovården på förebyggande arbete genom att omfördela resurserna. Seniorrådgivningens resurser har utökats målinriktat och riktats till att stödja boende kvar i hemmet för personer som lider av minnesstörningar och -sjukdomar. Genom den nya kundhandledningsenheten stärks det förebyggande arbetet och mångprofessionella resurser används på ett mer effektivt och produktivt sätt, vilket stärker seniorrådgivningsarbetet i Vanda.

Stadsstyrelsen 15.12.2014 § 26

Förslag framlagt av biträdande stadsdirektören för verksamhetsområdet för social- och hälsovård:

Stadsstyrelsen beslutar att

- a) ge ledamoten Kimmo Kiljunen och flera andra ledamöter som undertecknat motionen stadsstyrelsens svar i enlighet med förslaget från verksamhetsområdet för social- och hälsovård, och
- b) föreslå för stadsfullmäktige att stadsstyrelsens svar antecknas för kännedom.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 24

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar anteckna stadsstyrelsens svar för kännedom.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Anvisningar för sökande av ändring: 4.1 besvärsförbud

Närmare uppgifter:

Anna-Liisa Korhonen, servicechef, tfn [09 8392 3831](tel:09-8392-3831) [fornamn.efternamn\[at\]vantaa.fi](mailto:fornamn.efternamn[at]vantaa.fi)

Anne Aaltio, hemvårdschef, tfn 09 [8392 3672](tel:09-8392-3672), [fornamn.efternamn\[at\]vantaa.fi](mailto:fornamn.efternamn[at]vantaa.fi)

25 § Fastställande av verksamhetsområde för Vandas vattentjänster 2015

KUNTEK/1161/10.03.01.00/2013
J-VN/HW/JJ/Mora/JB

Utgående från **lagen om vattentjänster** (2001/119) godkänner kommunen verksamhetsområdet för ett vattentjänstverk som verkar inom kommunen och ändrar vid behov det godkända verksamhetsområdet på framställning av vattentjänstverket. Före beslutet ska kommunen begära ett utlåtande om ändring av verksamhetsområde av de övervakande myndigheterna (Nylands NTM-central) och lägga fram verksamhetsområdet för vattentjänsterna så att ägarna och innehavarna av de fastigheter som berörs av ändringen har möjlighet att höras i ärendet.

Samkommunen Helsingforsregionens miljötjänster -HRM och dess medlemskommuner har gemensamt kommit överens om att årligen fastställa verksamhetsområdet för vattentjänsterna och att inkludera det vid uppgörandet av HRM:s verksamhetsplan och budget.

HRM:s verksamhetsområde för vattenförsörjning 2015 fastställdes våren 2014 utgående från den år 2013 godkända utvidgningen av verksamhetsområdet för vattenförsörjning år 2015 som gjordes upp i anslutning till planen för utveckling av vattenförsörjningen. En uppdatering av verksamhetsområdet förbereddes gemensamt mellan HRM:s sakkunniga inom vattenförsörjning, städerna samt en konsult. Förslaget godkändes av HRM:s styrelse vid sammanträdet 13.6.2014 § 72.

För Vandas del består utvidgningen av verksamhetsområdet 2015 nästan helt och hållet av nya objekt som inte tagits upp i utvecklingsplanen. Något behov av att begränsa verksamhetsområdet förekom inte. Förslaget har gjorts upp med en fastighets noggrannhet i regel genom att följa fastighetsgränserna. Verket erbjuder sina tjänster genom separat överenskommelse även utanför det egna verksamhetsområdet. Vattenförsörjningen utvidgas bland annat i Kivistö, i Kvarnbacka som är beläget i Veckal, till Elmovägen i Asola, i östra ändan av Björkbyleden, i Nissbacka och i området Syväoja. I samband med justeringen av verksamhetsområdet preciserades områdesgränserna för utvidgningen av verksamhetsområdet 2014 till att motsvara den faktiska utvidgningen.

För dagvattennätets del omfattar verksamhetsområdet alla de fastigheter där det finns avloppsledning för dagvatten (Lagen om vattentjänster 9.2.2001/119, 10 §). Staden upprätthåller en uppdaterad karta över alla dagvattenavlopp med rör. På basis av kartan kan man utreda möjligheterna för enskilda fastigheter att anslutas till dagvattenavloppssystemet. Den förnyade lagen om vattentjänster trädde i kraft i september 2014 varvid ändringar gjordes i definieringen av verksamhetsområdet. I rapporten över sammanställningen av HRM:s verksamhetsområde konstateras emellertid att vattenverket sörjer för att leda bort dagvattnet i avloppssystemet inom sitt nuvarande verksamhetsområde tills kommunen fattar ett beslut om avledningen av dagvatten i enlighet med den nya lagen.

Vanda stads tekniska nämnd har vid sitt sammanträde 19.8.2014 (§ 12) beslutat om offentlig framläggning av förslaget till verksamhetsområde för Vandas vattentjänster samt begäran om behövliga utlåtanden. Kommunalteknikcentralen har bett om utlåtanden av Nylands NTM-central, Vanda stads miljöcentral och Mellersta Nylands räddningsverk. Dessutom har ärendet kungjorts i de tidningar som staden använder för annonsering och verksamhetsområdet har varit framlagt vid kommunalteknikcentralen och på samserviceställena 6.11–26.11.2014.

Utlåtanden och anmärkningar

Inom utsatt tid lämnades följande utlåtanden och anmärkningar:

Vanda stads miljöcentral konstaterar i sitt utlåtande att en tidigareläggning av vattenförsörjningen i Syväoja och anslutningen av området till vattenförsörjningens verksamhetsområde under 2015 är en positiv sak. Områdena Ripuby-Reuna och Västra är med i utvecklingsplanen för åren 2013–2022 och det är viktigt att så snart som möjligt förverkliga vattenförsörjningen i även dessa områden.

Ur utvecklingsplanen för verksamhetsområdet för Vandas vattentjänster åren 2013–2022 hade följande områden, i jämförelse med den föregående utvecklingsplanen som gjordes upp 2010, tagits bort:

- I västra Vanda Månskensvägen (2019) och Rauhalaområdet/Katrinevägen (2017)
- I östra Vanda Bisaträskvägen (2016–2017), Kalkugnsvägen och Marieberg (2020), Nygårds (2020) och Larsvägen/Gamla Borgåvägen (2018).

I vissa av de ovan nämnda områdena som avlägsnats från planen har problem med hushållsvattnets kvalitet förekommit eller så utgör områdena värdefulla bäckmiljöer. Miljöcentralen anser det vara viktigt att dessa områden i fortsättningen beaktas när verksamhetsområdet för vattentjänster utvidgas och att behovet av vattentjänster i dessa utvärderas årligen.

Rosenlundområdet i Havukoski är ännu inte upptaget i verksamhetsområdet 2015. Rosenlund hade avlägsnats från utvecklingsplanen för verksamhetsområdet för vattentjänster och ändringen motiverades med att Rosenlundområdet torde anslutas till verksamhetsområdet i och med att detaljplaneringen framskrider. I området finns områden som kontaminerats med bly och i prover av brunnsvatten förekommer mycket höga radonhalter, därför är det av största vikt att vattenförsörjningen i området förverkligas i första hand.

Enligt Vanda miljöcentralens uppfattning vore den bästa lösningen att ansluta Pirttiranta Oy till verksamhetsområdet för HRM:s vattenförsörjning. Därmed åligger ansvaret för Pirttiranta Oy:s interna nätverk fortsättningsvis på Pirttiranta Oy.

Slutligen konstaterar miljöcentralen att tyngdvikten i utvecklingsplanen kraftigt ligger på de nya områden som byggs och inte på de gamla bostadsområdena, där det förekommer problem med vattenkvaliteten och miljöproblem. De gamla områdena som kräver utveckling bör i fortsättningen bättre än hittills beaktas när verksamhetsområdet utvidgas.

Angående miljöcentralens utlåtande konstaterar **kommunalteknikcentralen** att de områden för utveckling av vattentjänsterna som skurits bort ur utvecklingsplanen för verksamhetsområdet för vattentjänster 2010 fortfarande är med när man granskar möjligheterna för att utvidga vattentjänstnätverken, även om man inte kunnat fastställa tidtabeller för förverkligandet av dessa. Långa förhandlingar har förts om detaljplaneringen av Rosenlund och förverkligandet av vattentjänsterna.

I utvidgningen av nätverken för vattenförsörjning prioriteras ofta förverkligandet av nya områden. HRM har reserverat ett årligt anslag för att utveckla vattentjänsterna i de gamla områdena inom hela HRM-området. Trots den genomförda ökningen i anslaget skulle det finnas behov av en snabbare tidtabell för nätverkens utvidgning än vad som gäller för nuvarande.

Mellersta Nylands räddningsverk konstaterar i sitt utlåtande att när det gäller företags- och industrifastigheter som byggs inom grundvattenområden eller skyddszoner som är viktiga med avseende på vattenanskaffningen måste man vid byggandet av husen och gårdsområdena sörja för att för miljön skadligt släckningsvatten från eventuella eldsvådor inte kan komma ut i markgrunden och det allmänna avloppsnätet.

Kommunalteknikcentralen konstaterar i anslutning till det föregående att frågan tas upp tillsammans med stadsplaneringen och byggnadstillsynen.

Susanna Forsberg framhåller i sin anmärkning att förverkligandet av vattenförsörjningen på Larsvägen–Gamla Borgåvägen borde tidigareläggas från år 2018 i den utvecklingsplan för verksamhetsområdet för vattentjänster för åren 2013–2022 som godkändes 2010. Enligt anmärkningen känner bysamfundet besvikelse över att området utelämnats ur den nuvarande utvecklingsplanen för vattentjänster och föreslår att det kvarhålls i planerna.

Kommunalteknikcentralen konstaterar som sitt svar att de områden för utveckling av vattentjänsterna som skurits bort ur utvecklingsplanen för verksamhetsområdet för vattentjänster 2010 fortfarande är med när man granskar möjligheterna för att utvidga vattentjänstnätverken, även om man inte kunnat fastställa tidtabeller för förverkligandet av dessa.

Några andra utlåtanden eller anmärkningar hade inte lämnats in inom tidsfristen.

Tekniska nämnden 9.12.2014 § 9

Biträdande stadsdirektörens förslag:

Tekniska nämnden beslutar att föreslå för stadsstyrelsen och vidare för -stadsfullmäktige att verksamhetsområdet för vattentjänster godkänns i den föreslagna formen, med beaktande i

fortsättningen av de åtgärder som föreslagits i de genmälen som givits till de utlåtanden och anmärkningar som inlämnats.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsstyrelsen 15.12.2014 § 35

Förslag framlagt av biträdande stadsdirektören för verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö:

Stadsstyrelsen beslutar att föreslå för stadsfullmäktige att verksamhetsområdet för vattentjänster godkänns i den föreslagna formen, med beaktande i fortsättningen av de åtgärder som föreslagits i de genmälen som givits till de utlåtanden och anmärkningar som inlämnats.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 25

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att godkänna verksamhetsområdet för vattentjänster i den form som föreslagits, med beaktande i fortsättningen av de åtgärder som föreslagits i de genmälen som givits till de utlåtanden och anmärkningar som inlämnats.

Beslut:

Förslaget godkändes.

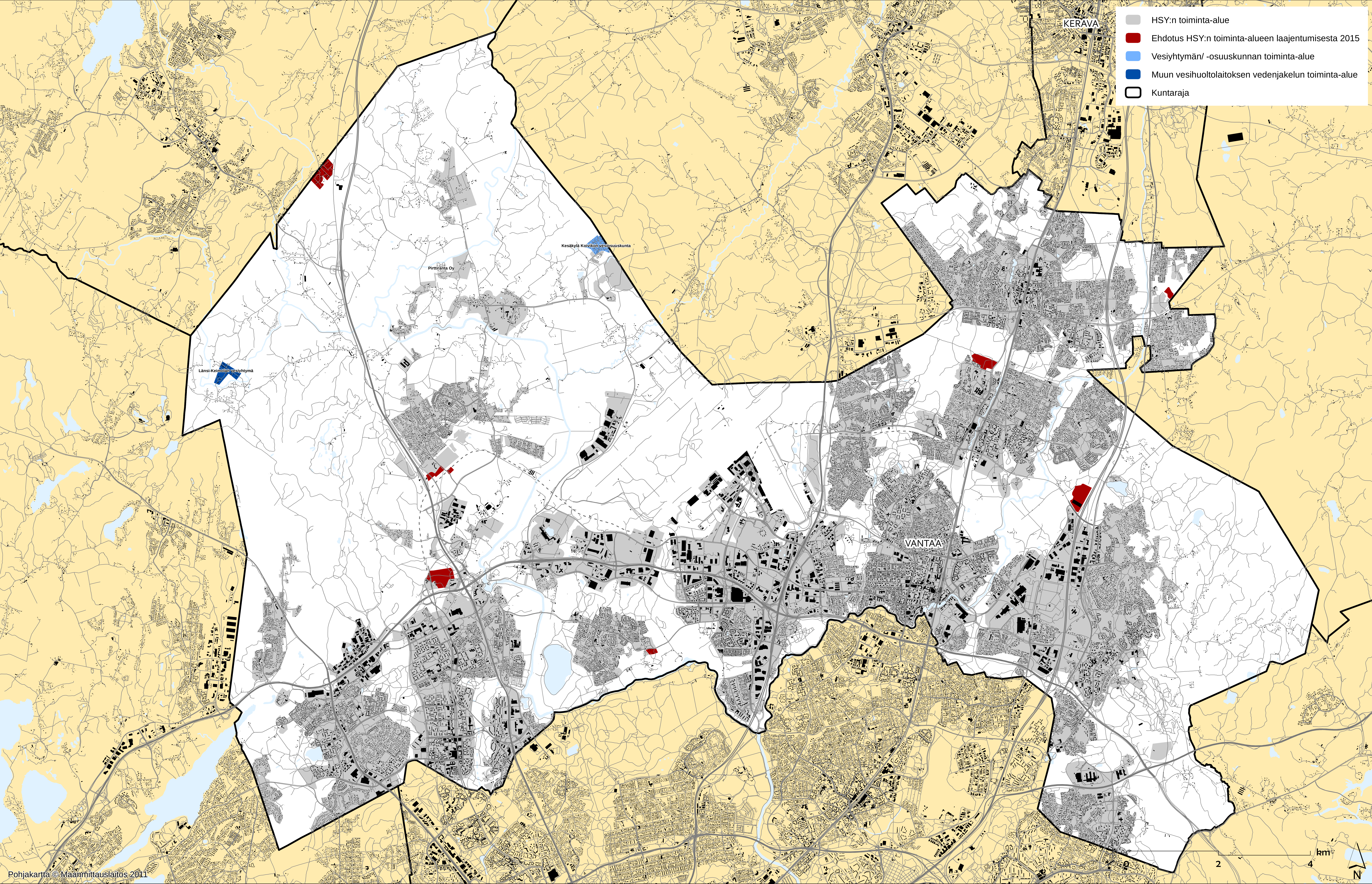
Bilaga:

– Verksamhetsområde för vattentjänsterna i Vanda 2015 (karta)

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

Närmare information:

Marika Orava, planeringschef för vattentjänsterna, tfn 09 8392 8446, [foramn.efternamn\[at\]vantaa.fi](mailto:foramn.efternamn[at]vantaa.fi)

Pohjakartta © Maanmittauslaitos 2011

VANTAAN KAUPUNKI
VESIHUOLLON TOIMINTA-ALUE 2015

LIITE 3

9.6.2014

26 § Detaljplan Ring III och detaljplaneändring nr 181000, Ring III:s och Tavastehusledens vägområden

KA/4427/10.02.04.01/2011
J-VN/TLA/TKA/SRU/JB/KW

Genom **detaljplanen** anvisas ett landsvägsområde LT enligt generalplanen (2007) och vägplanen (2010) samt ett järnvägsområde LR enligt planerna för Ringbanan.

Detaljplanen gäller gatu-, trafik- och specialområden i stadsdel 17 Mårtensdal, trafikområden i stadsdelarna 18 Vandadalen, 21 Biskopsböle och 41 Vinikby.

Detaljplaneändringen gäller gatu-, rekreations- och trafikområden i stadsdel 17 Mårtensdal, gatu- och trafikområden i stadsdel 18 Vandadalen samt trafikområden i stadsdelarna 25 Kvarnbacka och 41 Vinikby.

Ändringen gäller gatu-, rekreations- och trafikområden i stadsdel 17 Mårtensdal, gatu- och trafikområden i stadsdel 18 Vandadalen, gatu- och trafikområden i stadsdel 25 Kvarnbacka och trafikområde i stadsdel 41 Vinikby i den detaljplan som upphävs.

Området utgörs av Ring III från Skrapbergsvägen till Stubbacka samt Tavastehusleden från Mårtensbyvägen till Vandaparken.

Planläggningsinitiativ

Stadsplaneringens planeringsprogram för hösten 2009.

Markägare

Landsvägs- och järnvägsområdena ägs av staten. De övriga områdena ägs av Vanda stad.

Deltagare i beredningen av planen

Utöver stadens sakkunniga har NTM-centralen i Nyland samt som konsulter Finnmap Infra Oy, Ramboll Oy och Pöyrybolagen deltagit i beredningen av planen.

Generalplanen

I den generalplan med rättsverkningar som godkänts av stadsfullmäktige 17.12.2007 utgörs planområdet av områden för väg- och spårtrafik.

Detaljplanen

Detaljplanen baserar sig på generalplanen, vägplanen för Ring III (2010) och planerna för Ringbanan. Detaljplanen utarbetas i enlighet med vägplanen och det vägområde som redan tagits i besittning.

I detaljplanen anvisas ett landsvägsområde LT och ett järnvägsområde LR.

I detaljplanen ingår i enlighet med vägplanen gånggator och skyddsgrönområden söder om Ring III samt Tidningsvägens gatuområde.

I planen markeras också de kraftlinjer och fornminnen som finns i området.

Det första skedet av förbättringsarbetena på Ring III färdigställdes 2012. Till detta planområde förläggs också det tredje skedet som är avsett att genomföras 2016–2022.

Förfarande för deltagande och växelverkan

Ett program för deltagande och bedömning gjordes upp 2.9.2011.

Planens anhängiggörande har meddelats i Vantaan Sanomat 3.9.2011 samt i planläggningsöversikterna 2010–2014.

Vid deltagandet inkom 7 åsikter och de har presenterats i planredogörelsen tillsammans med svaren. Ingen motsatte sig planändringen.

Avtal

Till detaljplanen hänför sig inget verkställighetsavtal.

Stadsplaneringsnämnden 18.8.2014 § 12

Stadsplaneringsdirektörens förslag:

Nämnden beslutar att föreslå för stadsstyrelsen att

- a) detaljplanen och förslaget till detaljplaneändring 181000, 17 Mårtensdal, 18 Vandadalen, 21 Biskopsböle och 41 Vinikby/Ring III:s och Tavastehusledens vägområden, som daterats 18.8.2014, läggs fram i 30 dagar i enlighet med MBF 27 § och
- b) berättiga stadsplaneringen till att begära nödvändiga utlåtanden.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsstyrelsen 25.8.2014 § 22

Biträdande stadsdirektörens för verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) lägga fram detaljplanen och förslaget till detaljplaneändring 181000, 17 Mårtensdal, 18 Vandadalen, 21 Biskopsböle och 41 Vinikby/Ring III:s och Tavastehusledens vägområden, som daterats 18.8.2014, i 30 dagar i enlighet med MBF 27 § och
- b) berättiga stadsplaneringen till att begära nödvändiga utlåtanden.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Framläggning

Förslaget till detaljplaneändring hölls framlagt 17.9–16.10.2014 med stöd av MBF 27 §. Inga anmärkningar inkom.

Planutlåtanden

Stadsstyrelsen beslutade 25.8.2014 berättiga stadsplaneringen till att begära nödvändiga utlåtanden. Fem utlåtanden begärdes och fyra inlämnades.

Justeringar

Utgående från Fingrid Abp:s utlåtande har i planbestämmelserna lagts till en bestämmelse om separat begäran om utlåtande.

Justeringarna är inte väsentliga och därför behövs ingen ny framläggning.

Stadsplaneringsnämnden 8.12.2014 § 14

Stadsplaneringsdirektörens förslag:

Nämnden beslutar att föreslå för stadsstyrelsen att

- a) utlåtandena ges svar i enlighet med bilagan och de föreslagna justeringarna utförs, och att
- b) förslaget till detaljplaneändring Ring III på avsnittet Skrapbergsvägen–Stubbacka nr 181000, 17 Mårtensdal, 18 Vandadalen, 21 Biskopsböle, 25 Kvarnbacka, 41 Vinikby som daterats 8.12.2014 förs till stadsfullmäktige för godkännande.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsstyrelsen 15.12.2014 § 51

Biträdande stadsdirektörens för verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö förslag:

Stadsstyrelsen beslutar att

- a) ge utlåtandena svar i enlighet med bilagan och utföra de föreslagna justeringarna, och
- b) föra förslaget till detaljplaneändring Ring III på avsnittet Skrapbergsvägen–Stubbacka nr 181000, 17 Mårtensdal, 18 Vandadalen, 21 Biskopsböle, 25 Kvarnbacka, 41 Vinikby som daterats 8.12.2014 till stadsfullmäktige för godkännande.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 26

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att godkänna förslaget till detaljplaneändring Ring III på avsnittet Skrapbergsvägen–Stubbacka nr 181000, 17 Mårtensdal, 18 Vandadalen, 21 Biskopsböle, 25 Kvarnbacka, 41 Vinikby som daterats 8.12.2014.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Bilagor:

- Redogörelsen för detaljplaneändringen 8.12.2014
- Svar till utlåtandena 8.12.2014

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

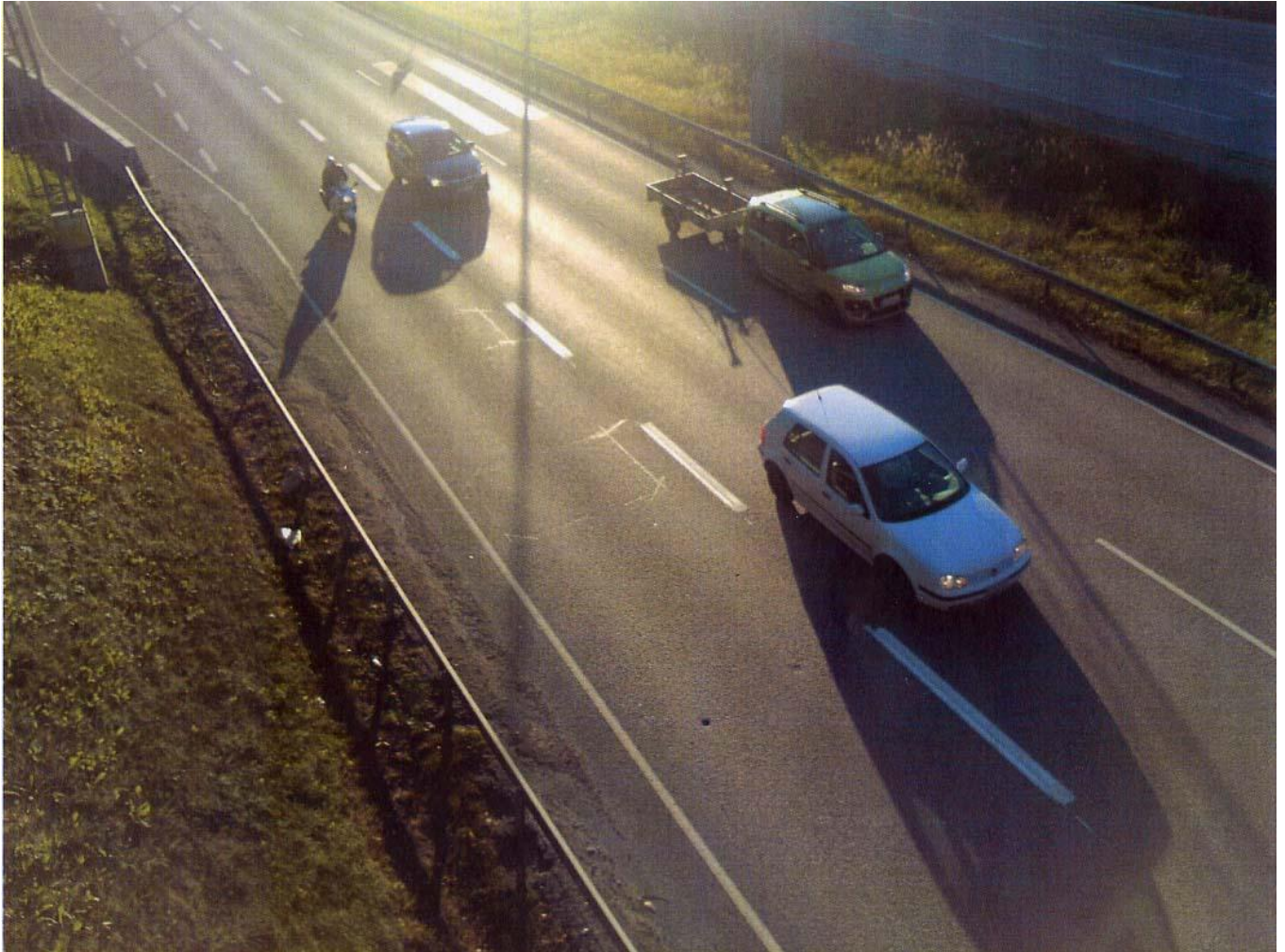
Närmare uppgifter: områdesarkitekt Timo Kallaluoto, tfn 09 8392 2675
fornamn.efternamn(at)vantaa.fi

Vantaa

Kaupunkisuunnittelu

Kehä III ja Hämeenlinnanväylä

TKa 14.9.2013

Asemakaavan ja asemakaavan muutoksen selostus,
joka koskee 8.12.2014 päivättyä asemakaavakarttaa nro 181000

1. Perus- ja tunnistetiedot

Asemakaava

Kaupunginosa 17 Martinlaakso
Katu-, liikenne- ja erityisalueet

Kaupunginosa 18 Vantaanlaakso
Liikennealuetta

Kaupunginosa 21 Piispankylä
Liikennealuetta

Kaupunginosa 41 Viinikkala
Liikennealuetta

Asemakaavan muutos

Kaupunginosa 17 Martinlaakso
katu-, virkistys- ja liikennealueet
(Kumoutuvan asemakaavan katu-, virkistys- ja liikennealueet sekä 25 Myllymäen kaupunginosassa katualueutta)

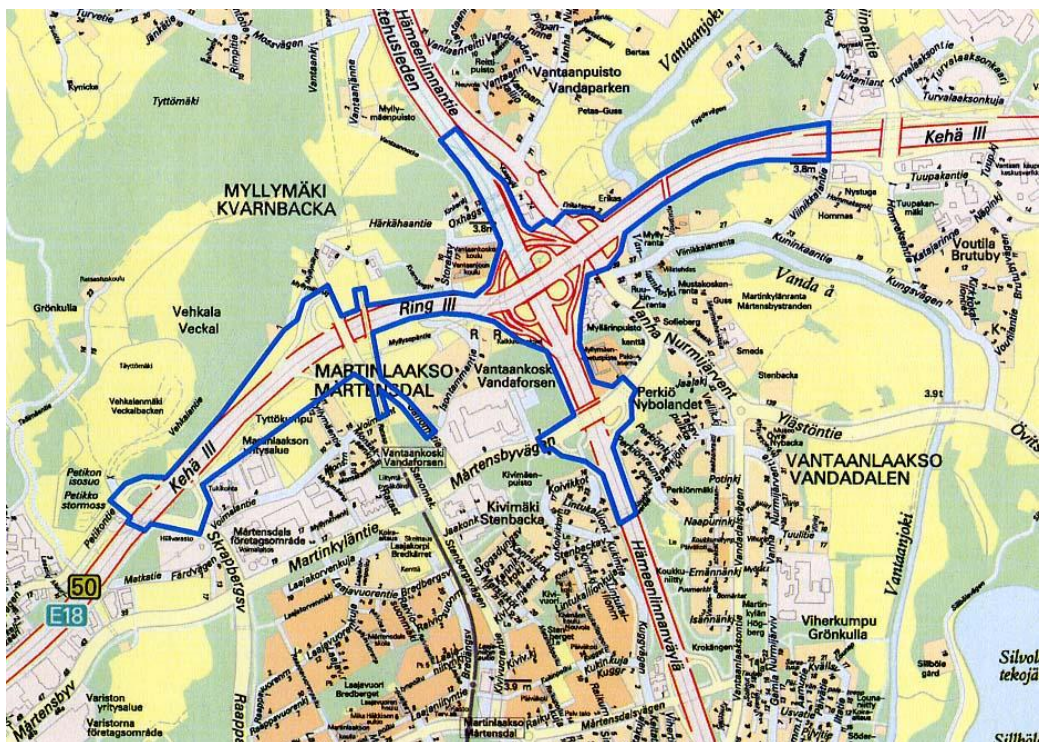
Kaupunginosa 18 Vantaanlaakso
Katu- ja liikennealueet

Kaupunginosa 25 Myllymäki
Liikennealuetta
(Kumoutuvan asemakaavan liikennealuetta 17 Martinlaakson kaupunginosassa)

Kaupunginosa 41 Viinikkala
Liikennealuetta
(Kumoutuvan asemakaavan katu- ja liikennealueet)

Sijainti

Kehä III Raappavuorentien liittymästä Tuupakkaan ja
Hämeenlinnanväylä Martinkyläntien liittymästä Vantaanpuiston kohdalle.

Sijaintikartta. Kaava-alueen rajausta ja suhdetta kaupunkirakenteeseen.

2. Tiivistelmä

Asemakaava perustuu Kehä III:n tiesuunnitelmaan ja Kehäradan suunnitelmiin.

Asemakaava käsittää Kehä III:n tiealueen Raappavuorentieltä Tuupakkaan ja Hämeenlinnanväylän tiealueen Martinkyläntieltä Kivistöön. Asemakaavan tarkoituksena on osoittaa maantien alue (LT) ja rautatien aluetta (LR).

Asemakaavaan sisältyy myös Kehä III:n eteläpuoleisia jalankulkukatuja ja suojaviheralueita sekä Sanomatien katualuetta.

Asemakaava laaditaan oikeusvaikutteisen yleiskaavan (2007), hyväksytyn tiesuunnitelman (2010) ja jo haltuun otetun tiealueen mukaiseksi.

Kehä III:n parantamisen ensimmäinen vaihe valmistui 2012. Tälle kaava-alueelle sijoittuu myös kolmas vaihe, joka on tavoitteena toteuttaa 2016 – 2022.

Kaava-alueella sijaitsevat voimalinjat ja muinaismuistot merkitään asemakaavaan.

Ortoilmakuva vuodelta 2013.

3. Lähtökohdat

■ Selvitys suunnittelualueen oloista

Alueen yleiskuvaus

Alueella on valtakunnallista tie- ja rataverkkoa. Kehä III on osa E18-tietä ja kantatietä 50. Hämeenlinnanväylä on osa E12-tietä ja valtatietä 3. Kaava-alueella on kolme eritasoliittymää, joista yksi on uusi ja kaksi on uusittu.

Luonnonympäristö

Kaava-alue käsittää tie- ja tienvarsialueita. Kehä III ylittää sillalla Vantaankosken, joka on merkittävä sekä maisemallisesti että virkistyskannalta. Tästä syystä Kehä III on levitetty kosken kohdalla pohjoiseen eikä etelään päin. Näin säästettiin Vantaankoski, mutta menetettiin Erikaksen kantatalo. Muuten tien ja radan rakentamisen alle on jäänyt kaava-alueella lähinnä peltoa ja niittyä.

Rakennettu ympäristö

Nurmijärventie rakennettiin yksiajorataiseksi 1950-luvulla ja kaksiajorataiseksi Hämeenlinnanväyläksi 1970-luvulla. Kehä III rakennettiin Helsingin ohikulkutieksi 1960-luvulla ja parantaminen kaksiajorataiseksi alkoi 1970-luvulla. Kehäradan rakentaminen alkoi 2009, se valmistuu 2015. Erikaksen kantatalo on purettu Kehä III:n parantamisen yhteydessä (2009-12). Sen eteläpuoleinen barokkipuutarha oli jäänyt tien alle jo 1960-luvulla.

Kaupunkikuva

Alueen kaupunkikuva muodostuu tiemaisemasta, joka koetaan ajonopeudella 80 km/h. Tiemaiseman näkee myös ympäristöstä ja silloilta.

Työpaikat, elinkeinotoiminta

Vantaalle on muodostunut Kehä III:n yhteyteen kaupallis-teollinen vyöhyke. Myllymäen eritasoliittymän molemmin puolin on suunnitteilla yritysalueita.

Virkistys

Vantaankosken kohdalla Kehä III:n poikki kulkee merkittävä yleiskaavan mukainen ulkoilureitti, joka on vielä rakentamatta.

Liikenne

• **Autoliikenne:** Kehä III ja Hämeenlinnanväylä ovat Suomen vilkkaimpia teitä. Kehä III:n parantamisen ensimmäinen vaihe, Sanomatie ja Myllymäen eritasoliittymä valmistuivat keväällä 2012.

Liikennemäärät (ajon/vrk)	2007	2012	2030, jos on Kehä II	2030, jos ei Kehä II
Kehä III Hämeenlinnanväylältä länteen	52 100		75 000	83 200
Kehä III Hämeenlinnanväylältä itään	72 500	81 377	90 700	90 600
Hämeenlinnanväylä Kehä III:lta pohjoiseen		49 844		
Hämeenlinnanväylä Kehä III:lta etelään	56 700	55 049	91 990	87 100

Kehä II yleissuunnitelma (Tiehallinto 2008) ja autoliikenne Vantaalla 2012.

• **Joukkoliikenne:** Kehä III ja Hämeenlinnanväylä ovat tärkeitä bussiliikenteen yhteyksiä, joilla on bussikaistoja ja pysäkkejä. Martinkyläntien liittymä on merkittävä vaihtopaikka.

• **Kevyt liikenne:** Sekä Kehä III:lla että Hämeenlinnanväylällä on tien suuntaiset kevyen liikenteen väylät ja poikittaisia kevyen liikenteen yhteyksiä.

Kulttuurihistorialliset kohteet

Alueella on esihistoriallinen muinaisjäännös

- Myllymäki kivikautinen asuinpaikka, Mj. rek. nro 92010042, Isontammentien kohdalla.

Alueella on kaksi historiallisen ajan muinaisjäännöstä

- Martinkylän itäinen kalkkilouhos, Mj. rek. nro 1000001629 (Mårtensby), joka on jäänyt Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän liittymän sisään. Alue on huomioitu tiesuunnitelmassa ja on aidattu.
- Kvarnbacka historiallisen ajan kyläpaikka, Mj. rek. nro 1000001746 Mårtensby (Martinkylä),

Muinaisjäännöksiä suojelee muinaismuistolaki.

Vantaanjoki on ollut muinainen vesitie rannikolta Hämeeseen.

Suuri Rantatie on kulkenut reittiä Matkatie – Monsaksenraitti – Isontammentie – Kuninkaantie. Tie on Suomen vanhimpia maanteitä, varhaiskeskiaikainen maantie Turusta Viipuriin, joka on perustettu 1293. Tien merkitys väheni 1700-luvulla ja edelleen 1812, kun Helsingistä tuli pääkaupunki ja liikenne alkoi suuntautua sinne. Osuus Hämeenkylästä Vantaankoskelle muutettiin maantiestä kylätieksi 1906 ja samalla Hämeenkylästä Helsinkiin johtava kylätie muuttui maantiekseksi (nyt Vanha Hämeenkyläntie, tuleva Ilpolantie). Tästä syystä Suuri rantatie on voinut katkeilla useaan osaan Hämeenkylä ja Vantaankosken välillä. Tie on kulkenut Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän kohdalla ja on hävinnyt eritasoliittymään. Tien korvaava Helsingin ohikulkutie (Kehä III) valmistui 1960-luvulla. Tiemuseo inventoi Suuren rantatien vuonna 1991. Tiestä mahdollisesti löytyvät vanhat rakenteet ovat muinaismuistolain suojaamia muinaismuistoja.

Vanha Nurmijärventie (tuleva Kauppalaivurintie – Vantaankoskentie – Vantaanpuistontie), jonka Kehä III ylittää, on ikivanhaa maantietä Nurmijärvelle ja edelleen Hämeenlinnaan.

Myllymäki, Kvarnbacka (kylä)

Kylännimi tunnetaan 1500-luvulta (1518-42 Jöns quernbakke), joskaan kylä ei esiinny hallintopitäjän kyläluettelossa 1543 vaan on laskettu kuuluvaksi johonkin toiseen kylään. Brotheruksen kyläkartassa 1699 – 1700 näkyy kaksi taloa samalla tonttimaalla. Kylässä oli kosken ylittävä silta ja rannalla mylly, joka sekin mainitaan jo vuonna 1586. Myllymäessä oli 1500-luvun puolivälissä myös kruunun majatalojärjestelmään kuuluvia majapaikkoja.

Myllymäen kylän kantatalot ovat:

1. Månsas (G), jonka omisti 1618-44 Måns Ersson. Talo jaettiin 1850-luvulla, jolloin syntyivät *Nedre Månsas* (Vanha Nurmijärventie 58) ja *Övre Månsas* (Isontammentie 4).

2. Erikas (H), joka on ollut korpraalinpuustelli *Hendriks*. Päärakennus oli siirretty paikalle muualta ja purettiin Kehä III:n parannustyön yhteydessä. Talon eteläpuolella ollut puutarha oli jäänyt tien alle jo 1960-luvulla.

Kumpikin kantatalo on sijainnut nykyisen Kehä III:n pohjoispuolella ja Vanhan Nurmijärventien itäpuolella. Kumpikin on ollut ratsutiloja.

Tekninen huolto

Alueella kulkee Fingrid Oyj:n ja Vantaan Energia Oy:n suurjännitesähkölinoja. Gasum Oy:n kaasuputki alittaa Kehä III:n Raappavuorentien liittymässä.

Ympäristönsuojelu ja ympäristöhäiriöt

Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän ympäristövaikutukset on tutkittu yleiskaavan laatimisen yhteydessä (2007). Asemakaava on oikeusvaikutteisen yleiskaavan mukainen. Lisäksi kumpaakin tietä parannetaan nykyisellä paikallaan. Tästä syystä tiesuunnitelma ja asemakaava eivät sisällä erillistä ympäristövaikutusten arviointia.

• Lentomelu

Alueen lentomelutaso on 55 – 60 dB välillä Raappavuorentie - Sanomatie ja siitä itään yli 60 dB (Ilmailulaitos 2002, vuosien 2003 – 2030 verhoäyryä).

• Tieliikennemelu

Tieliikennemelu on tutkittu tiesuunnitelman laatimisen yhteydessä. Tiesuunnitelma sisältää meluntorjuntasuunnitelman ja tarvittavat meluesteet. Tielle on rakennettu meluesteitä tarvittaviin paikkoihin asutuksen kohdalle.

Maanomistus

Valtio omistaa nyt maantie- ja rautatiealueet kokonaan. Yksityisiltä maanomistajilta ja kaupungilta lunastettavat alueet on otettu haltuun lunastustoimituksessa ennen rakennustöiden aloittamista. Muut alueet omistaa Vantaan kaupunki.

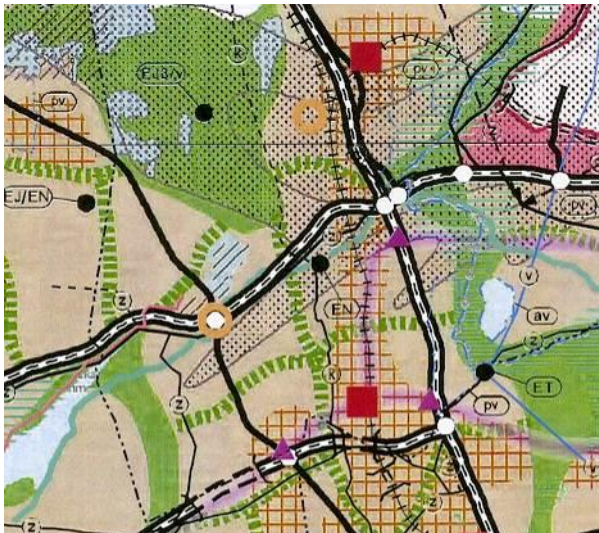
■ Suunnittelutilanne

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Tarkistetut valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet, Valtioneuvosto 13.11.2008. Alueidenkäytössä on turvattava olemassa olevien valtakunnallisesti merkittävien ratojen, maanteiden ja vesiväylien jatkuvuus ja kehittämismahdollisuudet. – Asemakaava on tavoitteiden mukainen.

Maakuntakaava

Uudenmaan maakuntakaavassa (YM 8.11.2006) Kehä III ja Hämeenlinnanväylä ovat moottoriväyliä. Suuri rantatie on kulttuuriympäristön tai maiseman vaalimisen kannalta tärkeänä tie. Kaava esittää myös sähkölinjat. Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavaan (YM 30.10.2014) on merkitty tiivistettävät alueet ja joukkoliikenteen vaihtopaikat. – Asemakaava on maakuntakaavojen mukainen.

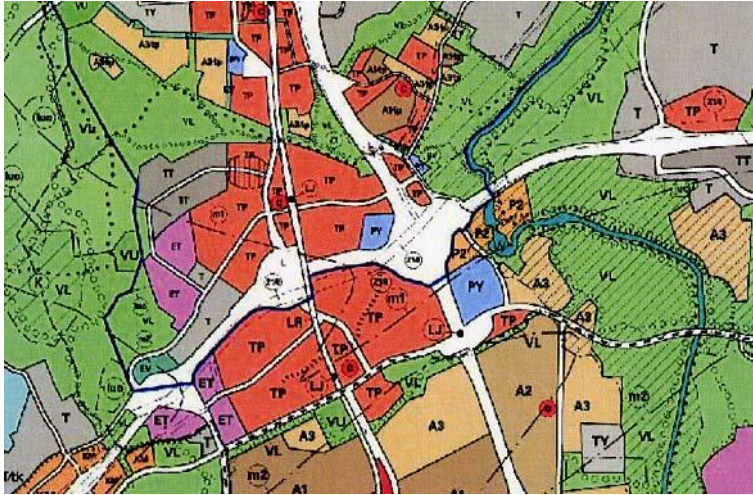
Uudenmaan maakuntakaavojen yhdistelmä.

- Taajamatoimintojen alue.
- Tiivistettävä alue.
- Keskustatoimintojen alue.
- Merkitykseltään seudullinen vähittäiskaupan suuryksikkö.
- Työpaikka-alue.
- Virkistysalue.
- Viheryhteystarve.
- Seutuliikenteen rata.
- Maakaasun runkoputki.
- 400 kV voimalinja.
- Lentomelualue.
- Kulttuuriympäristön vaalimisen kannalta tärkeä alue, tie tai kohde, valtakunnallisesti merkittävä (RKY 2009).
- Joukkoliikenteen vaihtopaikka.
- Pääkaupunkiseudun poikittainen joukkoliikenteen yhteysväli.

Yleiskaava

Oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa, kaupunginvaltuusto 17.12.2007, Kehä III ja Hämeenlinnanväylä ovat tieliikenteen alueita LT. Yleiskaavassa on esitetty Kehä III:n uusi linjaus, Sanomatien linjaus ja Kehäradan linjaus. Yleiskaavaan on merkitty myös ympäröivä maankäyttö, pääkadut ja Suuri rantatie.

– Asemakaava on yleiskaavan mukainen.

Ote Vantaan yleiskaavasta.

- Keskusta-alueita.
- Asuntoaluetta.
- Työpaikka-alueita.
- Teollisuus- ja varastoalueita.
- Virkistysalueita.
- Palvelujen alueita.
- Yhdyskuntateknisen huollon alueita.
- Vesialuetta.
- Suojaviheralueita.
- Suojelualueita.
- Liikennealueita.
- ooo Ulkoilureitti.

Voimassa oleva asemakaava

Alueella on voimassa pienet osat asemakaavoista 001526 (Kv 21.10.2002) ja 001706 (Kv 11.11.2002), joissa alueet on jo merkitty liikennealueiksi (LT) sekä rajattu entisen huoltoaseman paikka mahdollisesti pilaantuneen maaperän merkinnällä (mpp). – Kaavamerkinnot eivät muutu asemakaavassa.

Tiesuunnitelmat

Laaditut tiesuunnitelmat kattavat tätä asemakaavaa laajemman alueen. Länsiosan tiesuunnitelman välille Vanhakartano - Vantaankoski on laatinut Finnmap Infra Oy 23.12.2010. Itäosan tiesuunnitelman välille Vantaankoski – Pakkala on laatinut Ramboll Oy 30.11.2010. Tämän osasuunnitelmat ovat väleiltä Raappavuorentie – Vantaankoski 8.3.2010 ja Vantaankoski – Lento-asemantie 27.2.2009.

Rakennusjärjestys

Vantaan rakennusjärjestys, Kv 15.11.2010, voimaan 1.1.2011.

Tonttijako- ja rekisteri

Alue on Vantaan kiinteistörekisterissä.

Pohjakartta

Pohjakartta täyttää kaavoitusmittausasetuksen 1284 / 1999 vaatimukset.

Rakennuskiellot

Ei ole.

Kaava-alueita koskevat selvitykset

- Kehä III:n tiesuunnitelma, Tiehallinto 1997, Uudenmaan ELY-keskus ja Vantaan kaupunki 2010
- Kehäradan rakentamissuunnitelma, Ratahallintokeskus 2008
- Vantaan yleiskaavan meluselvitys, Vantaan kaupunki ja Ramboll 2007
- Vantaan tie- ja pääkatuverkon liikenne-ennusteet, Vantaan kaupunki ja Strafica 2005
- Kehä II:n ympäristövaikutusten arviointi, Tiehallinto 2002

4. Asemakaavan suunnittelun vaiheet

Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän liittymän rakennustyö kesällä 2011.

Suunnitteluohjelma

Tielaitos laati vuonna 1997 tiesuunnitelman Kehä III:n parantamiseksi välille Vantaankoski - Pakkala. Asemakaava perustuu kaupunginvaltuuston lausuntoon 24.8.1998 § 18 Kehä III:n tiesuunnitelmasta ja sen edellyttämien asemakaavojen laatimisesta. Asemakaavatyö otettiin kaupunkisuunnittelun syksyn 2009 suunnitteluohjelmaan. Tiesuunnitelma välille Raappavuori - Vantaankoski valmistui 2010.

Osallistuminen ja vuorovaikutus

- **Osallistumis- ja arviointisuunnitelma** laadittiin 2.9.2011, lähetettiin osallisille ja julkaistiin internetissä. Mielipiteet pyydettiin 10.10.2011 mennessä.

- **Asemakaavan vireille tulo** on ilmoitettu kaavoituskatsauksessa Vantaa suunnittelee ja rakentaa -julkaisussa 6.3.2010 ja Vantaan Sanomissa 3.9.2011. Vireillä olosta on ilmoitettu vuosittain kaavoituskatsauksissa 2011 – 2013.

- **Osallisia** kaavoituksessa olivat alueen sekä viereisten ja vastapäisten alueiden omistajat, vuokralaiset ja asukkaat (naapurit), kaupunginosan tai lähialueen asukkaat, yritykset, työntekijät, asukas- ym. yhdistykset, kaupungin viranomaiset, Uudenmaan liikenne-, elinkeino- ja ympäristökeskus ELY, Liikennevirasto, Museovirasto, Ratahallintokeskus, Fingrid Oyj, Vantaan Energia Oy, Elisa Oyj, Helsingin seudun ympäristöpalvelut HSY, Helsingin seudun liikenne HSL, kunnan jäsenet ja ne, jotka katsoivat olevansa osallisia.

Tiesuunnitelma on esitelty asukastilaisuuksissa vuonna 1998.

Hämeenlinnanväylä Martinkyläntiestä pohjoiseen parannettuna.

TKa 14.9.2013

Saadut mielipiteet ja niiden huomioon ottaminen

1. Kivistön aluetoimikunta 13.9.2011, ei huomautettavaa.

2. Keski-Uudenmaan pelastuslaitos 29.9.2011, ei huomautettavaa.

3. Fingrid Oyj 29.9.2011:
Lausuntoa ei löydy asiakirjoista.

► Vastattu lausuntoon 14.10.2014, saapunut 16.10.2014 (erillinen asiakirja).

4. Vantaan kaupunginmuseo 6.10.2011:

OAS:n kohdassa nykytilanne ja lähtötiedot on mainittu Suuren rantatien linjaus, joka on historiallinen tieosuus.

Kaava-alueen itäinen haara rajautuu pohjoisessa yleiskaavassa suojeltuun maisemallisesti arvokkaaseen alueeseen ja etelässä yleiskaavassa suojeltuun kyläkuvallisesti arvokkaaseen alueeseen.

Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän risteuksen lounaispuolella on suojelukohde, historiallisen ajan muinaisjäänne Martinkylän itäinen kalkkilouhos.

Kaava-alueella on esihistoriallinen muinaisjäänne, Myllymäen kivikautinen asuinpaikka. Alueen koillisnurkassa kaavoitusalueen tuntumassa on kaksi esihistoriallista muinaisjäännettä: Lapinkylän kivikautinen asuinpaikka sekä Erikaksen kivikautinen asuinpaikka. Esihistoriallisen ajan arkeologisen perinnön viranomaisasioissa tulee olla yhteydessä Museovirastoon. Kaavatyön osallisten listaan on lisättävä myös Museovirasto.

Kaupunginmuseolla ei ole yllä esitettyjen kommenttien lisäksi muuta huomautettavaa asemakaavaehdotuksesta.

► Museovirasto on lisätty osalliseksi. Myllymäen kivikautinen asuinpaikka ja Kalkkilouhos on merkitty asemakaavaan sm-merkinnällä (Alueen osa, jolla sijaitsee muinaismuistolain mukainen muinaismuistoalue).

5. Vantaan Energia 6.10.2011 haluaa, että kaavassa huomioidaan sähköverkon ja kaukolämpöputkien sijainnit.

► Suurjännitejohtolinjat on merkitty asemakaavaan, mutta kaukolämpöjohtoja ja muita maanalaisia johtoja, joita eri kaava-alueilla on runsaasti ja joiden

määrä ja sijainti muuttuvat usein, ei merkitä asemakaavaan vaan ne ilmenevät kaupungin johtokartasta.

6. Eeva ja Kari Pulkkinen, Hannu Nikula ja Katariina Anttila 6.10.2011:

Alueen tiesuunnitelmassa tulisi huolehtia siitä, että tiealueita ympäröisivät mahdollisimman kattavat suojaviheralueet. Martinlaaksossa ja sen ympäristössä on aina pyritty kunnioittamaan luontoa. Näin toivomme tapahtuvan myös Tyttökummussa, joka on osa Martinlaakson aluetta.

Asuintalomme sijaitsevat Myllymäentien päässä, rajanaapurina tiesuunnitelma-alueelle. Käsityksemme mukaan kotiemme edustalle, talojen pohjoispuolelle, rakennetaan meluvalli Kehä III:n ”mutkan oikaisemisen” jatkokyönä. Esitämme, että meluvallin edustalle istutettaisiin isotuomipihlajaa tms. hyvin menestyvää, runsaskasvuista pensasaitaa. Näin toimien todennäköisyys graffiti- ym. töhryihin vähenisi huomattavasti. Alueelta kaadettiin paljon puustoa ennen Kehä III:n rakentamistöitä. Istutuksilla saataisiin takaisin vihreyttä ja viihtyisyyttä myös edustalla menevälle kevyenliikenteen väylälle.

► *Tiesuunnitelma on valmistunut 2010. Meluaidat on rakennettu tiealueelle, joten niiden osalta vastuu on Uudenmaan ELY-keskuksella. Kyseisellä kohdalla on rakennusten ja Kehän ramppien välissä noin 60 – 120 metrin levyinen suojaviheralue, jonka läpi menee jalankulkukatu (kevyen liikenteen väylä).*

7. Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä HSY 10.10.2011:

Kaavamuutoksesta johtuvat johtosiirrot sekä rakennettava vesihuoltoverkosto kustannusarvioineen tulisi tarkastella kaavoituksen yhteydessä ja esittää kaavaselostuksen osana alustavassa vesihuollon yleissuunnitelmassa. Vesihuoltomuutosten kustannuksista tulee sopia hankkeen toteuttajan ja HSY:n kesken. HSY:n oikeus sijoittaa, pitää ja huoltaa vesijohtoja ja viemäreitä tulee mainita alueen toteuttamista koskevissa sopimuksissa.

► *Asemakaava perustuu tiesuunnitelmaan (2010), jossa rakentamisesta johtuvat eri toimenpiteet on esitetty tarkemmin.*

8. Museovirasto 20.2.2014:

Asemakaava-alueella sijaitsee neljä muinaismuistolain (295/1963) rauhoittamaa kiinteää muinaisjäännettä. Alla olevassa kohdeluettelossa muinaisjäänneksen kohderekisterinumeron ja nimen perässä sulkeissa ovat keskikoordinaatit on ilmoitettu ETRS-TM35FIN tasokoordinaatistossa. Osa kohteista sijaitsee kaava-alueella vain osittain.

- Mj. rek. nro 1000001629 Martinkylän itäinen louhos (Mårtensby) historiallisen ajan kaivos (P: 6685783 I: 381581)
- Mj. rek. nro 1000001746 Mårtensby (Martinkylä) Kvarnbacka historiallisen ajan kyläpaikka (P: 6686258 I: 381885)
- Mj. rek. nro 92010047 Gårds 2 kivikautinen asuinpaikka (P: 6686517 I: 382654)
- Mj. rek. nro 92010042 Myllymäki kivikautinen asuinpaikka (P: 6685798 I: 381321)

Tämän kommentin liitteenä on kartta kohteiden sijainnista ja niiden tämänhetkistä rajauksista. Muinaisjäännekserekisterin paikkatiedot kaavaa varten ovat ladattavissa myös osoitteesta:

http://www.nba.fi/fi/tietopalvelut/tietojarjestelmat/kympariston_tietojarjestelma/aineistojen_lataaminen

Muinaisjäänneksiset sijaitsevat alueilla, joihin kaavasuunnitelmassa ei olla osoittamassa muuttuvaa maankäyttöä. Kohteet tulee kuitenkin merkitä kaavaan aluerajauksina niiltä osin kuin ne sijaitsevat kaava-alueella. Paikannetut muinaisjäänneksiset tulee merkitä asemakaavaan kohdemerkinnällä ja alue-

rajauksena. Aluerajaukseen tulee liittää juokseva numerointi, joka on yhteneväinen kaavaselostukseen liitettävän kohdeluettelon kanssa.

Kaavamääräys tulee muinaisjäännösten osalta kuulua seuraavasti: sm = Alueen osa, jolla sijaitsee muinaismuistolailla (295/1963) rauhoitettu kiinteä muinaisjäännös. Alueen kaivaminen, peittäminen, muuttaminen, vahingoittaminen, ja muu siihen kajoaminen on muinaismuistolain nojalla kielletty. Aluetta koskevista tai siihen liittyvistä suunnitelmista on pyydettävä museoviranomaisen (Museovirasto tai kaupunginmuseo) lausunto.

Kaavaselostuksen kohdeluetteloon tulee liittää lyhyt selostus kustakin muinaisjäännöksestä ja luettelossa tulee myös mainita kunkin kohteen muinaisjäännösrekisterin tunnus.

Rakennetun kulttuuriympäristön ja maiseman osalta kaavasta lausuu Museo- viraston ja kaupunginmuseon välisen yhteistyösopimuksen mukaan Vantaan kaupunginmuseo.

► *Kokonaan kaava-alueella sijaitsee seuraava muinaismuisto:*

- *Mj. rek. nro 1000001629 Martinkylän itäinen louhos (Mårtensby) historiallisen ajan kaivos, joka on merkitty asemakaavaan.*

Osittain kaava-alueella sijaitsevat seuraavat muinaismuistot:

- *Mj. rek. nro 1000001746 Mårtensby (Martinkylä) Kvambacka historiallisen ajan kyläpaikka, joka on merkitty asemakaavaan.*
- *Mj. rek. nro 92010042 Myllymäki kivikautinen asuinpaikka, joka on merkitty asemakaavaan.*

Asemakaavaan ei merkitä muinaismuistojen eikä muidenkaan kohteiden kohdenumeroita, kuten Uudenmaan ELY-keskuksen kanssa 12.2.2014 katsottiin. Kohdenumerointi ja kohdeiden selitykset löytyvät tästä kaava-selostuksesta sekä Vantaan karttapalvelusta kartta.vantaa.fi.

Tämän kaava-alueen ulkopuolella sijaitsee seuraava muinaismuisto:

- *Mj. rek. nro 92010047 Gårds 2 kivikautinen asuinpaikka.*

Neuvottelut viranomaisten kanssa

- 11.2.2014 asemakaavaa selostettiin Myyrmäen aluetoimikunnassa.
- 12.2.2014 asemakaavasta neuvoteltiin Uudenmaan ELY-keskuksen kanssa suunnittelukokouksessa. Uudenmaan ELY-keskuksen kuukausikokouksessa todettiin, että MRL 66 § mukainen viranomaisneuvottelu ei ole tarpeen.

Asemakaavan tavoitteet

- **Suhde valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin, maakuntakaavaan ja yleiskaavaan**

Alueella on voimassa oikeusvaikutteinen yleiskaava, joten vertailu valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin ja maakuntakaavaan ei ole tarpeen (MRA 25 §). Asemakaava täydentää yhdyskuntarakennetta ja hyödyntää tieverkkoa eikä ole ristiriidassa valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden kanssa. Asemakaava on myös maakuntakaavojen ja oikeusvaikutteisen yleiskaavan mukainen.

Nähtävilläolo ja lausunnot

Kaupunginhallitus 25.8.2014 hyväksyi asemakaavaehdotuksen nähtäville ja oikeutti kaupunkisuunnittelun pyytämään tarvittavat lausunnot. Asemakaavaehdotus oli nähtävillä 17.9. – 16.10.2014. Muistutuksia ei tullut. Lausuntoja pyydettiin 5 kpl ja saatiin 4 kpl (erillinen asiakirja). Fingrid Oyj:n lausunnon johdosta asemakaavaehdotusta on tarkistettu vaara-alueen määräyksen osalta.

Asemakaavan suunnittelu

Kaavoitukseen osallistuivat
aluearkkitehti *Timo Kallaluoto*,
kaavoitusinsinööri *Mikko Järvi*,
suunnitteluavustajat *Kimmo Kangas*, *Eeva Juusela*, *Marko Hoffren*,
kaavoituspäällikkö *Lea Varpanen*,
tonttipäällikkö *Armi Vähä-Piikkiö*,
liikenneinsinöörit *Pekka Haasanen*, *Pirjo Salo*,
maisema-arkkitehdit *Marika Bremer*, *Laura Muukka*,
suunnitteluinsinöörit *Marika Orava*, *Johanna Virtanen*, *Elina Komulainen*,
maannmittausteknikko *Orvo Valtonen*
maankäyttöinsinööri *Teemu Jääskeläinen*.

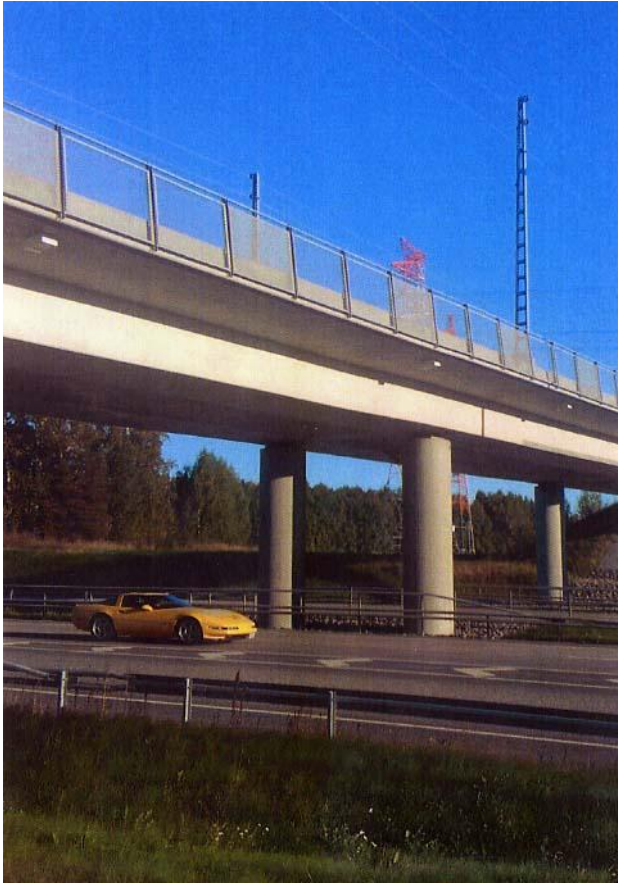
Uudenmaan ELY-keskuksesta osallistuivat *Jussi Heinämies*, *Aimo Huhdanmäki*
ja *Hannu Palmén*.

Tiesuunnittelussa Uudenmaan ELY-keskusta edustivat *Ari Puhakka* ja *Kirsti Keto*.

Uudenmaan ELY-keskuksen ja Vantaan kaupungin liikennekonsultteina
toimivat tiealueen osalta *Finnmap Infra Oy* ja *Ramboll Oy*.

Liikenneviraston ja Vantaan kaupungin konsulttina toimi Kehäradan osalta
Pöyry-yhtiöt.

5. Asemakaavan kuvaus

Kehäradan silta.

TKa 14.9.2013

Kaavaratkaisu

Asemakaavalla osoitetaan hyväksytyn tiesuunnitelman mukainen Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän maantien alue (kaavamerkintä LT), joka on jo otettu valtion haltuun ja jolle osoitetaan eritasoliittymien paikat, Kehäradan sillan paikka ja sähkövoimajohtojen vaara-alueet (käyttöoikeuden rajoitusalueet).

Asemakaavassa osoitetaan myös Kehäradan rautatiealuetta (LR), Sanomatien katualuetta, jalankulkukadut, kolme suojaviheraluetta (EV) sekä muinaismuistolain perusteella rauhoitetut kohteet.

Asemakaavaan on yhtenäisyyden vuoksi otettu mukaan kaksi jo aiemmin asemakaavoitettua liikennealuetta, joista toiselle on merkitty entisen huoltoaseman paikalle mahdollisesti pilaantuneen maaperän alue. Lisäksi asemakaavassa huomioidaan poikittainen ulkoilureitti ja vesialue Vantaankosken kohdalla.

Kaavaratkaisun perustelut

Asemakaavaan merkitään valtion haltuun ottama Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän tiealue, joka perustuu tiesuunnitelmaan.

Maantielain mukaan tiesuunnitelma ei saa olla ristiriidassa asemakaavan kanssa. Tiealueen rajausta tarvitaan myös lähialueita asemakaavoitettaessa ja muussa suunnittelussa.

Asemakaava on maakuntakaavan, oikeusvaikutteisen yleiskaavan, tiesuunnitelman ja Kehäradan suunnitelmien mukainen.

Ympäristön häiriötekijät

Tiemelun torjuntaratkaisut on esitetty tiesuunnitelmassa ja ensimmäisen rakennusvaiheen osalta ne on jo toteutettu.

Nimistö

Käytössä olevat nimet:

- **Hämeenlinnanväylä, Tavastehusleden**, 1973. Tie johtaa Hämeenlinnaan; nimen loppuosaa väylä/leden käytetään isoista ulosmenoteistä. (Nt 18.9.1973)
- **Kehä III, Ring III**, 1969, käyttöön 1973. Vakiintunut kirjoitusasu on todettu Suomen kielen lautakunnassa 2005. (TVH 1969 ja 1973; Kielikello 2/2005: 10)
- **Martinkyläntie, Mårtensbyvägen**, 1968, kylännimestä Martinkylä, Mårtensby (1512 mertenss buw). (Nt 1.3. ja 15.3.1968)
- **Myllymäenoja, Kvarnbackabäcken**, Myllymäen kylästä Pikkujärveen laskeva luonnonoja ja suojaviheralue. (Pienvesiselvitys 2009; Nr 11.6.2012)
- **Myllymäenpolku, Kvarnbackastigen**, jalankulkukatu ja ulkoilutie, joka alkaa Martinkyläntieltä ja jatkuu Kehä III:n yli Myllymäen kaupunginosaan. (Nr 30.9.2013)
- **Myllymäentie, Kvarnbackavägen**, 1959, kylän nimestä.

- **Sanomatie, Tidningsvägen**, Sanoma Oy:n (1904) Martinlaaksossa sijaitsevan Sanomalan lehtipainotalon (1977) mukaan. (Nr 13.10.1992)

Uudet nimet:

- **Myllymäensarka, Kvarnbackategen**, lähivirkistysalue. (Nr 30.9.2013)
- **Myllysepänkolmio, Kvarnsmedstriangeln**, suojaviheralue. 1913 Kvarnsmed oli Erikaksen pelto (sijainti epäselvä), 1986 alkaen esiintyy Myllysepäntie, Kvarnsmedsvägen. (SLS 1913; Nr 30.9.2013)
- **Tyttökummunmaa, Tyttökumpumarken**, suojaviheralue. Karjalaistila Tyttökumpu (1956) lohkottiin Erikaksesta ja sai nimensä pohjoisempana sijaitsevan Tyttömäen (1593 Tijtermäki, Tyttermäki) mukaan; talo on jäänyt Kehä III:n eritasoliittymän alle. Tyttökumpu on ollut myös Myllymäentien pientaloalueen nimenä 1974 alkaen. (MHA; Nr 11.6.2011)
- **Tyttökummunniitty, Tyttökumpuängen**, suojaviheralue. (Nr 11.6.2011)
- **Tyttökummunpolku, Tyttökumpustigen**, jalankulkukatu. (Nr 11.6.2011)
- **Tyttökummunreuna, Tyttökumpukanten**, suojaviheralue. (Nr 30.9.2013)

Asemakaavan vaikutukset

• Vaikutukset suhteessa nykytilanteeseen

Tietä on jo rakennettu hyväksytyn tiesuunnitelman ensimmäisen vaiheen mukaisesti. Asemakaava mahdollistaa tienparannuksen kolmannen vaiheen toteutuksen. Tiealueen osoittaminen asemakaavassa helpottaa muuta maankäytön suunnittelua.

• Vaikutukset suhteessa rakennettuun ympäristöön

Tiesuunnitelma sisältää tien leventämistä, tien kaarteiden loivennuksia ja nykyistä paremmin toimivia eritasoliittymiä. Kehärata rakennetaan hyväksytyn ratasuunnitelman mukaisesti.

• Vaikutukset suhteessa luonnonympäristöön

Tien levennykset ja rautatien rakentaminen kajoavat luonnonympäristöön.

• Liikenteelliset vaikutukset

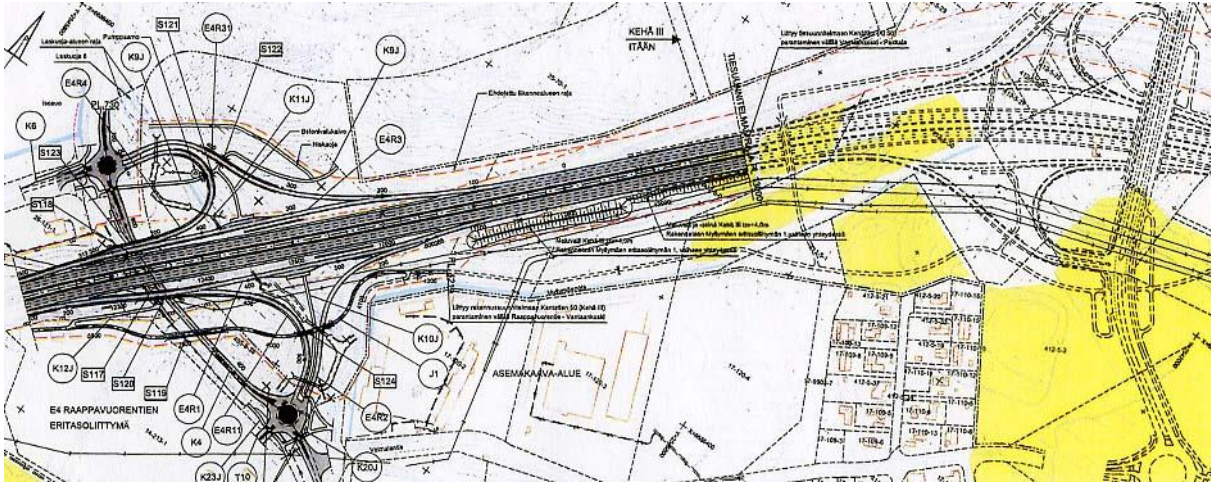
Tiesuunnitelman merkittävimmät vaikutukset liittyvät liikenneturvallisuuden ja liikenteen sujuvuuden paranemiseen ja näiden myötä yhdyskuntarakenteen ja maankäytön mahdollisuuksien paranemiseen, ajoaikoihin, polttoainetalouteen ja melunhallintaan (meluaidat).

Tien parantaminen nopeuttaa matkoja, vähentää ruuhkia ja polttoaineen kulutusta. Kehärata yhdistää Vantaankosken radan Lentoaseman kautta päärataan. Nopeampi liikenne yhdistää eri alueita paremmin toisiinsa. Kumpikin hanke vähentää liikennettä alemmalta päätie- ja katuverkolta, mutta mahdollistaa myös kaupunkialueen väestönkasvun ja liikennemäärien kasvun.

• Sosiaaliset vaikutukset

Tiet ja rautatiet yhdistävät ihmisiä ja yrityksiä toisiinsa. Vaikutukset näkyvät laajasti Helsingin seudulla, valtakunnassa ja kansainvälisissä liikenneyhteyksissä.

6. Asemakaavan toteutus

Kehä III:n parantamisen kolmas vaihe.

Tie- ja ratahankkeet toteuttavat valtio ja Vantaan kaupunki.

Kehä III:n parantamisen ensimmäinen vaihe on valmistunut keväällä 2012. Kehärata on rakenteilla ja valmistuu 1.7.2015. Kehä III:n parantamisen toinen vaihe käsittää välin Lentoasemantie – Porvoonväylä, joka valmistuu 2016.

Kehä III:n kehittämisen kolmas vaihe sisältää välin Vanhakartanosta Pakkalaan. Osuuden Vanhakartano – Vantaankoski tiesuunnitelman hallinnollinen käsittely on käynnissä. Osuuden Vantaankoski – Pakkala tiesuunnitelman tarkistus on valmistunut. Rakennussuunnittelun ja toteutuksen ajankohta on avoin. Kehä III:n kehittäminen on esitetty vuoden 2012 liikennepoliittisessa selonteossa yhtenä vuosien 2016 – 2022 liikenneverkon kehittämisohjelman hankkeena.

Vantaalla 8.12.2014

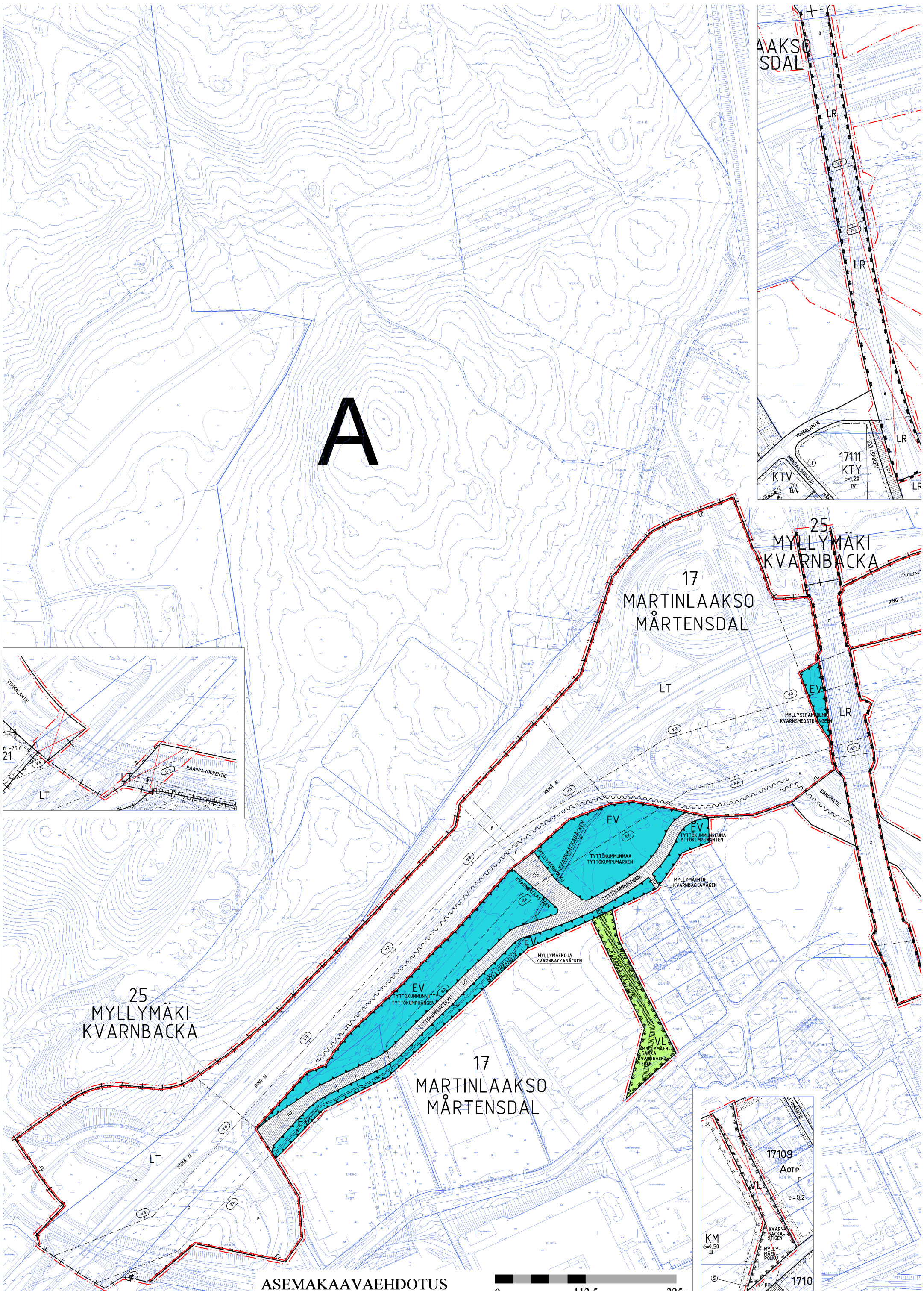
VANTAAN KAUPUNKI
Kaupunkisuunnitteluyksikkö

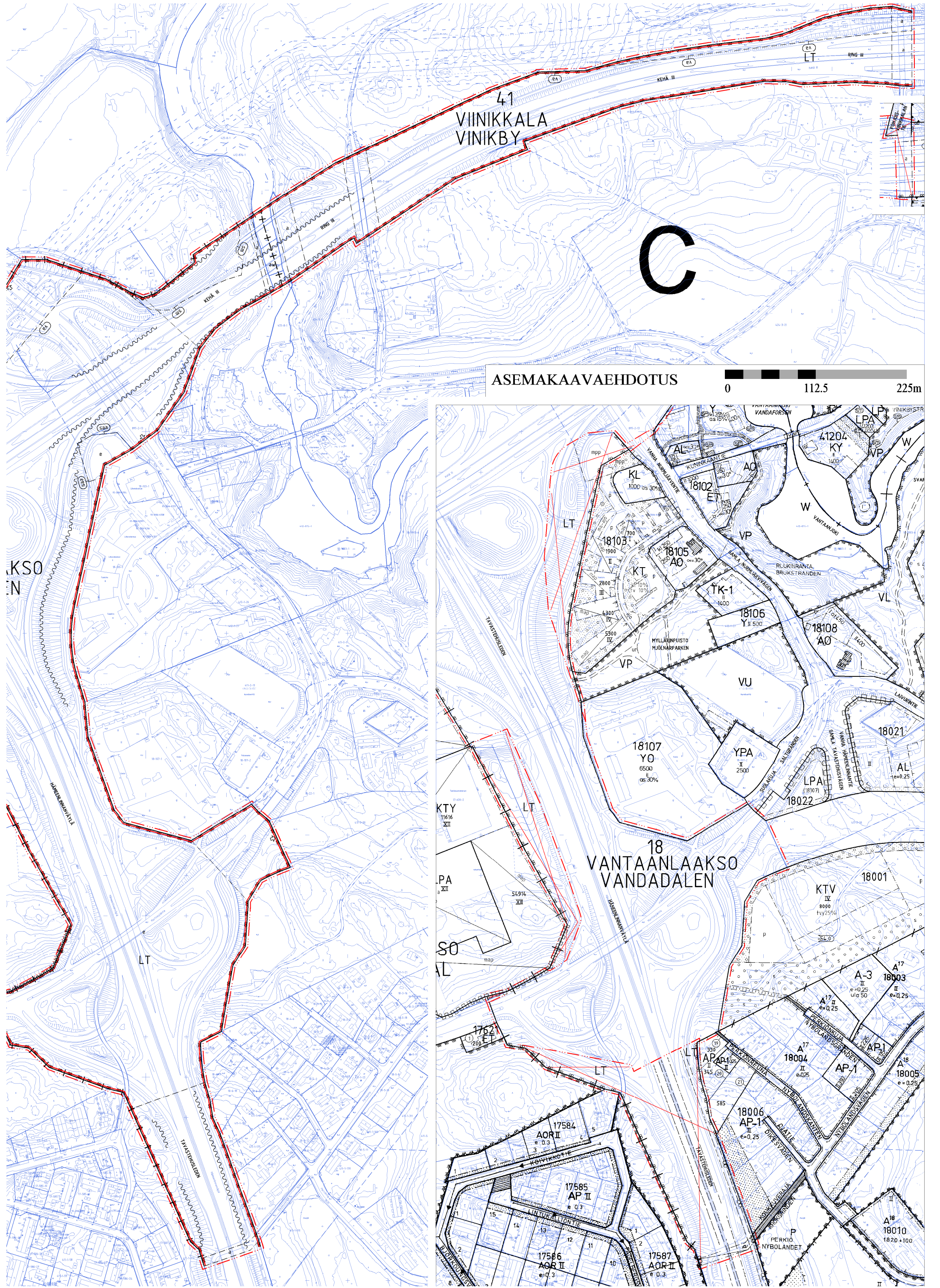
Timo Kallaluoto
Aluearkkitehti

Mikko Järvi
Kaavoitusinsinööri

Yhteystiedot
Vantaan kaupunki, kaupunkisuunnittelu,
Timo Kallaluoto, Kielotie 28, 01300 Vantaa
timo.kallaluoto@vantaa.fi, p. (09) 8392 2675

mikko.jarvi@vantaa.fi, p. (09) 8392 2701

Kaava-alueen numero
Planområdets nummer

181000

Päiväys
Datum

8.12.2014

Pohjakarttalehtien numerot 1 / 2
Baskartbladens nummer685490-91, 685492, 686490-91,
686492, 687491, 687492-93

Vantaan kaupunki

KEHÄ III VÄLILLÄ RAAP- PAVUORENTIE - TUU- PAKKA

Asemakaava

Kaupunginosa 17, Martinlaakso
Katu-, liikenne- ja erityisalueet.

Kaupunginosa 18, Vantaanlaakso
Liikennealuetta.

Kaupunginosa 21, Piispankylä
Liikennealuetta.

Kaupunginosa 41, Viinikkala
Liikennealuetta.

Asemakaavan muutos

Kaupunginosa 17, Martinlaakso
Katu-, virkistys- ja liikennealueet.
(Kumoutuvan asemakaavan katu-, vir-
kistys- ja liikennealueet sekä 25 Mylly-
mäen kaupunginosassa katualuetta.)

Kaupunginosa 18, Vantaanlaakso
Katu- ja liikennealueet.

Kaupunginosa 25, Myllymäki
Liikennealuetta.
(Kumoutuvan asemakaavan liikenne-
aluetta 17 Martinlaakson kaupungin-
osassa.)

Kaupunginosa 41, Viinikkala
Liikennealuetta.
(Kumoutuvan asemakaavan katu- ja
liikennealueet.)

1:2000

Vanda stad

RING III MELLAN SKRAP- BERGSVÄGEN - STUB- BACKA

Detaljplan

Stadsdel 17, Mårtensdal
Gatu-, trafik-, specialområdena.

Stadsdel 18, Vandadalen
Trafikområde.

Stadsdel 21, Biskopsböle
Trafikområde.

Stadsdel 41, Vinikby
Trafikområde.

Ändring av detaljplanen

Stadsdel 17, Mårtensdal
Gatu-, rekreations- och trafikområdena.
(Gatu-, rekreations- och trafikområdena
samt gatuområde i stadsdel 25 Kvarnbacka
i den plan som upphävs.)

Stadsdel 18, Vandadalen
Gatu- och trafikområdena.

Stadsdel 25, Kvarnbacka
Trafikområde.

(Trafikområde i stadsdel 17 Mårtensdal i
den plan som upphävs.)

Stadsdel 41, Vinikby
Trafikområde.

(Gatu- och trafikområdena i den plan som
upphävs.)

1:2000

ASEMAKAAVAMERKINTÖJÄ JA -MÄÄRÄYKSIÄ:

- · · · — 3 m kaava - alueen rajan ulkopuolella oleva viiva.
- Lähivirkistysalue.
- Maantien alue.
- Rautatiealue.
- Suojaviheralue.
- Kaupunginosan raja.
- — — — Korttelin, korttelinosan ja alueen raja.
- · · · — Osa - alueen raja.
- — — — Ohjeellinen alueen tai osa - alueen raja.
- x — x — Risti merkinnän päällä osoittaa merkinnän poistamista.
- 17** Kaupunginosan numero.

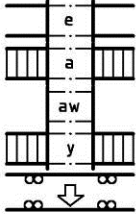
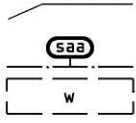
DETALJPLANE BETECKNINGAR OCH -BESTÄMMELSER:

- Linje 3 m utanför planområdets gräns.
- Område för närekreation.
- Område för landsväg.
- Järnvägsområde.
- Skyddsgönområde.
- Stadsdelsgräns.
- Kvarter-, kvartersdels- och områdesgräns.
- Gräns för delområde.
- Riktgivande gräns för område eller del av område.
- Kryss på beteckning anger att beteckningen slopas.
- Stadsdelsnummer.

MAR

TYTTÖKUMMU

MYLLYMÄENPOL

Kaupunginosan nimi.

Kadun, tien, katuaukion, torin, puiston tai muun yleisen alueen nimi.

Korttelin, korttelinosan, alueen tai alueen osan nimi.

Viiteviiva osoittaa alueen, jota merkintä koskee.

Puhdistettava / kunnostettava maa-alue.

Ohjeellinen vesialue.

Katu.

Jalankululle ja polkupyöräilylle varattu katu.

Yleiselle jalankululle ja polkupyöräilylle varattu alueen osa.

Eritasoristeys.

Kadun tai liikennealueen alittava kevyen liikenteen yhteys.

Kadun tai liikennealueen alittava joki tai puro.

Kadun tai liikennealueen ylittävä kevyen liikenteen yhteys.

Ajoneuvoliittymän likimääräinen sijainti.

Katualueen rajan osa, jonka kohdalta ei saa järjestää ajoneuvoliittymää.

Merkintä, jonka osoittamalle likimääräiselle kohdalle tulee toteuttaa liikennemelulta suojaava este.

Vaara-alue.

Kaikista rakentamiseen liittyvistä suunnitelmista pitää pyytää erillinen riistämäläusunto sähkönsiirrosta kantaverkossa vastaavalta yhtiöltä. Suunnittelussa tulee ottaa huomioon vaara-alueen käyttöä koskevat rajoitukset.

Alueen osa, jolla sijaitsee muinaismuistolaila (295/1963) rauhoitettu kiinteä muinaisjäännös.

Alueen kaivaminen, peittäminen, muuttaminen, vahingoittaminen ja muu siihen kajoaminen on muinaismuistolain nojalla kielletty. Aluetta koskevista tai siihen liittyvistä suunnitelmista on pyydettävä museoviranomaisen (Museovirasto tai kaupunginmuseo) lausunto.

TONTTIJAKO

Tämän asemakaavan alueella oleviin kortteleihin on laadittava erillinen tonttijako, ellei kaavamerkinnoin ole toisin osoitettu.

Stadsdelens namn.

Namn på gata, väg, öppen plats, torg, park eller annat allmänt område.

Namn på kvarteret, del av kvarteret, området eller del av området.

Hänvisningslinjen visar området som beteckningen gäller.

Markområde som ska rengöras / istandsättas.

Riktgivande vattenområde.

Gata.

För gång- och cykeltrafik reserverad gata.

För allmän gång- och cykeltrafik reserverad del av område.

Planskild korsning.

Gång- och cykelförbindelse under gata eller trafikområde.

Å eller bäck som passerar under en gata eller ett trafikområde.

Gång- och cykelförbindelse över gata eller trafikområde.

Ungefärligt läge för utfart.

Del av gatuområdes gräns där in- och utfart är förbjuden.

Beteckning som anger den ungefärliga platsen där en bullerskärm som skyddar mot trafikbuller ska byggas.

Faroområde.

För alla planer som anknyter till byggande ska ett separat utlåtande om korsande ledningar begäras av det bolag som ansvarar för överföringen av elektricitet i stamnätet. I planeringen ska begränsningarna för användningen av farozonen tas i beaktande.

Områdesdel, där det finns en fast fornlämning som fredats med stöd av lagen om fornminnen (295/1963). På basis av fornminneslagen är det förbjudet att gräva i området, att täcka in det, ändra det, skada det eller på annat sätt göra åverkan på området. Utlåtande ska begäras av museimyndigheten (Museiverket eller stads-museet) över planer som gäller eller ansluter till området.

TOMTINDELNING

För kvarteren på denna detaljplans område ska en separat tomtindelning göras, om inte via planbeteckningar annat bestämts.

Maankäytön, rakentamisen ja ympäristön toimiala
KaupunkisuunnitteluVerksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö
Stadsplaneringen**Mittausosasto**

Asemakaavan pohjakartta täyttää sille asetetut vaatimukset.

Tasokoordinaatisto
ETRS-GK25,
korkeusjärjestelmä
N2000.

Vantaalla / Vanda ____ 20__

Pekka Tervonen
Kaupungingeodeetti / Stadsgeodet**Mättningsavdelningen**

Baskartan för detaljplanen uppfyller de krav som ställs på den.

Plankoordinatsystemet
ETRS-GK25,
höjdsystemet
N2000.

Hyväksytty kaupunginvaltuustossa ____ / ____ 20__

Godkänd av stadsfullmäktige ____ / ____ 20__

Asemakaavan seurantalomake

Asemakaavan perustiedot ja yhteenveto

Kunta	092 Vantaa	Täyttämispvm	13.11.2014
Kaavan nimi	181000 Kehä III välillä Raappavuorentie - Tuupakka		
Hyväksymispvm	Ehdotuspvm		
Hyväksyjä	Vireilletulosta ilm. pvm		
Hyväksymispykälä	Kunnan kaavatunnus		
Generoitu kaavatunnus	092181000		
Kaava-alueen pinta-ala [ha]	80,2108	Uusi asemakaavan pinta-ala [ha]	72,0827
Maanalaisten tilojen pinta-ala [ha]		Asemakaavan muutoksen pinta-ala [ha]	8,1281

Ranta-asemakaava	Rantaviivan pituus [km]
Rakennuspaikat [lkm]	Omarantaiset Ei-omarantaiset
Lomarakennuspaikat [lkm]	Omarantaiset Ei-omarantaiset

Aluevaraukset	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m²]	Tehokkuus [e]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m² +/-]
Yhteensä	80,2108	100,0	0		72,0827	0
A yhteensä						
P yhteensä						
Y yhteensä						
C yhteensä						
K yhteensä						
T yhteensä						
V yhteensä	0,5625	0,7	0		0,0000	0
R yhteensä						
L yhteensä	75,5787	94,2	0		68,0131	0
E yhteensä	4,0696	5,1	0		4,0696	0
S yhteensä						
M yhteensä						
W yhteensä						

Maanalaiset tilat	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m²]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m² +/-]
Yhteensä					

Rakennussuojelu	Suojellut rakennukset		Suojeltujen rakennusten muutos	
	[lkm]	[k-m²]	[lkm +/-]	[k-m² +/-]
Yhteensä				

Alamerkinnot

Aluevaraukset	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m²]	Tehokkuus [e]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m² +/-]
Yhteensä	80,2108	100,0	0		72,0827	0
A yhteensä						
P yhteensä						
Y yhteensä						
C yhteensä						
K yhteensä						
T yhteensä						
V yhteensä	0,5625	0,7	0		0,0000	0
VL	0,5625	100,0	0		0,0000	0
R yhteensä						
L yhteensä	75,5787	94,2	0		68,0131	0
Kadut	1,7228	2,3	0		1,0394	0
Kev.liik.kadut	1,3311	1,8	0		1,3226	0
LT	70,0820	92,7	0		65,3374	0
LR	2,4428	3,2	0		0,3137	0
E yhteensä	4,0696	5,1	0		4,0696	0
EV	4,0696	100,0	0		4,0696	0
S yhteensä						
M yhteensä						
W yhteensä						

Kaupunginhallitus 25.8.2014 oikeutti kaupunkisuunnittelun pyytämään tarvittavat lausunnot asemakaavaehdotuksesta nro 181000 / Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän tiealueet, Martinlaakso, Vantaanlaakso, Piispankylä, Viinikkala. Lausuntoja pyydettiin 5 kpl ja saatiin 4 kpl.

Lausunnonantaja	Lausunto	Tarkistukset
Nro 1 Fingrid Oyj	Pyydämme tarkistamaan, että aiempi lausunto on huomioitu. Ehdotamme, että voimajohtoalue merkitään tulevissa asemakaavoissa johtoa varten varatuksi alueen osaksi.	Lisätään kaavamääräys risteämä-launnosta
Nro 2 Gasum Oy	Jos asemakaavan toteuttaminen edellyttää muutoksia, suojauksia tai muita toimenpiteitä maakaasuputkelle, jäävät kustannukset hankkeen maksettaviksi.	–
Nro 3 Museovirasto	Lausuntoa ei saatu.	–
Nro 4 Uudenmaan ELY-keskus	Asemakaava on toteutettujen ja laadittavien rata- ja tie-suunnitelmien mukainen (Kehärata, Kehä III). Raappavuorentien ja Martinkyläntien kohdalle tulee lisätä eritasoa osoittava merkintä e. Liittymänuolet tulee poistaa Sano- malantien sekä Martinkyläntien kohdilta, koska maantien ylittää yhtäjaksoinen katu.	–
Nro 5 Vantaan Energia Oy	Sähköverkkoa on siirretty. Kaavassa on huomioitava muuntamo ja maakaapelit sekä Kehä III:n ylittävissä rakenteissa etäisyydet suurjännitejohtoihin.	–

NRO 1 FINGRID OYJ

Lausunto

"Asemakaava-alueelle sijoittuu Fingrid Oyj:n 400 kV voimajohto Espoo – Tammisto. Olemme antaneet lausunnon ja toimittaneet poikkileikkaustiedot voimajohdosta 29.9.2011.

Kaavaselostuksen kohdassa "Saadut mielipiteet ja niiden huomioon ottaminen" ei ole käsitelty Fingridin 29.9.2011 antamaa lausuntoa. Pyydämme tarkistamaan, että lausunto on otettu huomioon kaavan laadinnassa ja jatkosuunnittelussa.

Muistutamme, että asemakaavaa koskevassa lausunnossa ei voida ottaa kantaa tien tai liikennejärjestelyn tekniseen ratkaisuun. Voimajohtoalueelle tai sen läheisyyteen sijoittuvasta rakentamisesta tulee pyytää Fingridistä erillinen risteämälausunto. Risteämä voi olla esimerkiksi tie, katu, rakennelma tai rakennus, joka sijoittuu voimajohdon läheisyyteen. Risteämälausunnossa esitetään kaavalausuntoa yksityiskohtaisemmin ne seikat ja turvallisuusnäkökohdat, jotka hankkeen suunnittelijan ja toteuttajan on voimajohdon kannalta otettava huomioon. Lausuntopyynnön voi lähettää osoitteeseen Fingrid Oyj, Risteämälausunnot, PL 530, 00101 Helsinki tai sähköpostilla risteämälausunnot@fingrid.fi.

Ehdotamme, että voimajohtoalue merkitään tulevissa asemakaavoissa merkinnällä *johtoa [varten] varattu alueen osa*. Vaara-alue-merkintä ei sovellu luonteeltaan tavanomaisten kantaverkon voimajohtojen suoja-alueiden merkinnäksi. Ympäristöministeriön ohjeen (Asemakaavamerkinnot ja -määräykset YM 17.6.2003) mukaisesti vaara-alue -merkinnällä osoitetaan alueita, joilla liikkuminen on turvallisuussyistä rajoitettu tai sitä on tarkoitus rajoittaa. Voimajohtoalueella ei ole tarpeen rajoittaa liikkumista (vaikka ympäristöministeriön oppaassa mainitaankin, että voimalinjojen alueella voidaan käyttää vaara-alueen merkintää).

Tämä lausunto koskee vain Fingridin voimajohtoa.

Fingridin voimajohdot ovat maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 22 § tarkoittamia voimajohtoja."

Vastine

Lisätään kaavamääräys, jonka mukaan on pyydettävä risteämälausunto.

Tarkistukset

Lisätään seuraava kaavamääräys: Kaikista rakentamiseen liittyvistä suunnitelmista pitää pyytää erillinen risteämälausunto sähkönsiirrosta kantaverkossa vastaavalta yhtiöltä. Suunnittelussa tulee ottaa huomioon vaara-alueen käyttöä koskevat rajoitukset.

NRO 2 GASUM OY

Lausunto

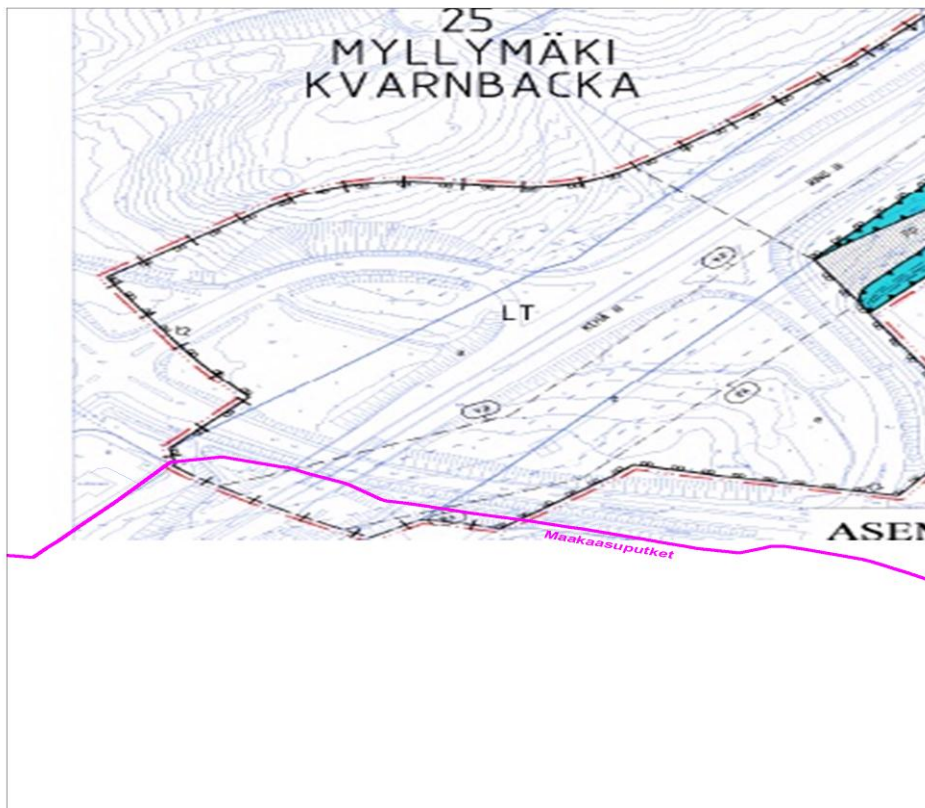
"Gasum Oy:n maakaasuputki Martinlaaksosta lähtevä maakaasuputki PH200 kulkee Kehä III:n alitse kaava-alueen länsipäässä. Gasumin maakaasuputken välittömässä läheisyydessä on myös Vantaan Energian maakaasuputki.

Mikäli asemakaavan toteuttaminen edellyttää muutoksia, suojauksia tai muita toimenpiteitä Gasumin maakaasuputkelle, jäävät kustannukset hankkeen maksettaviksi. Gasumilla ei ole muuten huomauttamista asemakaavaehdotuksen suhteen.

Sijainti

Putkiväli: 2900001 Juvanmalmin muoviputki

Paalu: 0.49 + 19m"

Vastine

Lausunto ei aiheuta muutosta asemakaavaan.

Tarkistukset

—

NRO 4 UUDENMAAN ELY-KESKUS

Lausunto

”Suunnittelualue sijoittuu vahvistetun maakuntakaavan taajamatoimintojen alueelle, jossa Kehä III ja Hämeenlinnanväylä on osoitettu moottoriväylänä ja Kehärata seutuliikenteen ratana. Voimassa olevassa yleiskaavassa alue on varattu pääosin tieliikenteen alueiksi (LT) ja Kehärata raideliikenteen alueena (LR).

Kaavanmuutoksen tavoitteena on osoittaa hyväksytyn tiesuunnitelman mukaisena Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän maantiealue (LT) ja Kehärata raideliikenteen alueena (LR).

Asemakaava on toteutettujen sekä laadittavana olevien rata- ja tiesuunnitelmien mukainen (Kehä III, Kehärata). Teknisinä muutoksina tulee Raappavuorentien sekä Martinkyläntien kohdalle lisätä eritasojärjestelyä osoittava kaavamerkintä ”e”. Liittymäpaikkoja osoittavat nuolimerkinnot tulee poistaa maantien alueelta Sanomalantien sekä Martinkyläntien kohdilta, koska kantatien 50 ja valtatie 3 ylittää yhtäjaksoinen katu.”

Vastine

Raappavuorentien ja Martinkyläntien eritasoliittymien kohdalla on jo e-merkinnät.

Nuolimerkinnot esittävät kohdat, joista Kehä III:n ja Hämeenlinnanväylän eritasoliittymistä pääsee tiealueelta katualueille.

Tarkistukset

—

NRO 5 VANTAAN ENERGIA OY

Lausunto

"Kohdealue
Kehä III välillä Raappavuorentie – Tuupakka

Sähköverkko

Vantaan Energia Sähköverkot Oy:n suurjänniteverkon vaara-alueet on huomioitu kaavassa.

Edellisen mielipiteen (09\2011) jälkeen ja Kehä III muutostöiden takia keskijänniteverkkoa on siirretty suunnittelualueella. Uuden sähköverkon sijainti on esitetty liitteessä 1.

Vantaan Energia Sähköverkot Oy haluaa, että asemakaavan muutosehdotuksessa huomioidaan muuntamon ja maakaapeleiden sijainti.

Lisäksi Kehä III:n ylittävissä rakenteissa on huomioitava etäisyydet suurjännitejohtoihin (Fingrid 400kV ja Vantaan Energia Sähköverkot 110kV).

Mikäli KJ'-jakokaappia tai maakaapeleita pitää siirtää, niin siirtokustannuksien osalta toimitaan Vantaan kaupungin ja Vantaan Energia Oy:n 20.7.1993 laaditun yhteistyösopimuksen mukaisesti.

Kaukolämpöverkko

Asemakaavan muutosalueella sijaitsee Vantaan Energia Oy:n kaukolämpöputkia liitteenä olevan piirustuksen 2. mukaisesti.

Vantaan Energia Oy haluaa, että asemakaavan muutosehdotuksessa huomioidaan kaukolämpöputkien sijainti.

Mikäli kaukolämpöputkia pitää siirtää, niin siirtokustannuksien osalta toimitaan Vantaan kaupungin ja Vantaan Energia Oy:n 20.7.1993 laaditun yhteistyösopimuksen mukaisesti."

Vastine

Suurjännitejohtoja lukuun ottamatta sähkö- ja kaukolämpöjohtoja ei ole tarpeen eikä syytä merkitä asemakaavaan juuri siitä syystä, että johtoja voidaan siirrellä. Johdot ilmenevät kaupungin ajantasaiselta johtokartalta.

Tarkistukset

—

27 § Detaljplaneändring 002216 och tomtindelning, 23 Kivistö/Sandstensvägen 14

VD/3594/10.02.04.01/2013
J-VN/TLA/LVA/KZU/SRU/JB/KW

Genom detaljplaneändringen ansluts cirka 250 m² av närrekreationsområdet enligt den gällande planen till kvartersområdet för småhus. I kvartersområdet bildas två tomter, vilkas tomtexploateringsstal höjs till 0,25.

Detaljplaneändringen gäller kvarter 23006, i stadsdel 23, Kivistö.
Ändringen gäller kvarter 23006 samt närrekreationsområde i den detaljplan som upphävs.

Tomtindelningen gäller kvarteret 23006.

Området ligger i stadsdelen Kivistö på adressen Sandstensvägen 14.

Den som ansöker om detaljplanen

Antero Ketonen och Vanda stad.

Markägare

Fastigheten 406-5-140 i kvartersområdet ägs av Antero Ketonen medan fastigheten 406-5-178 med närrekreationsområdet ägs av Vanda stad.

Deltagare i beredningen av planen

Planläggningsarbetet har gjorts som stadens interna arbete.

Generalplanen

Planläggningsområdet är i den delgeneralplan för Marja-Vanda med rättsverkningar som godkänts av stadsfullmäktige 19.6.2006 ett småhusområde A3.

Detaljplaneändringen

I planläggningsområdet gäller detaljplan nr 230100, där området är ett kvartersområde för småhus AP-2 och ett närrekreationsområde. Kvartersområdet för småhus har tomtexploateringsstalet 0,15.

I ansökan om detaljplaneändring har föreslagits att en omkring 250 m² stor del av närrekreationsområdet på fastigheten 406-5-178 ska anslutas till kvartersområdet för småhus på fastigheten 406-5-140, varefter det genom tomtindelning skulle bildas två tomter av fastigheten. Vidare föreslogs att det tomtexploateringsstal som anger byggrätten för de nya tomterna ska höjas till 0,25.

Genom detaljplaneändringen ändras den gällande detaljplanen, så att 244 m² närrekreationsområde ändras till kvartersområde för småhus AP i kvarteret 23006. För kvartersdelen anvisas en byggrätt med exploateringsstalet $e=0,25$. Byggrätten i kvartersdelen ökar med 232 m²-vy. Genom tomtindelningen bildas två tomter. Arealerna för de nya tomterna är 720 m² och 1 235 m². Tomterna får numren 23-6-2 och 23-6-3.

Förfarande för deltagande och växelverkan

Ett program för deltagande och bedömning i enlighet med MBL 63 § gjordes upp 4.3.2014.

I Vanda stads invånartidning har meddelats om planens anhängiggörande i enlighet med MBL 62 § och intressenterna har beretts möjlighet att uttala sin åsikt om saken. Åtta åsikter lämnades in.

Stadens markpolitiska riktlinjer

Detaljplanarbetet följer stadens markpolitiska riktlinjer (FGE 17.12.2012).

Planläggningsarbetet gäller delvis mark som ägs av Vanda stad och producerar en ny byggplats för småhus..

Avtal

Till detaljplaneändringen hänför sig inget verkställighetsavtal.

Sökanden har lämnat in en förbindelse om markköp efter att planen har trätt i kraft.

Ändringskostnaderna betalas av sökanden Antero Ketonen och för stadsstyrelsen föreslås att avgiftsklass 1B (2 500 €) plus en extraavgift för att utarbeta tomtindelningen (705 €), sammanlagt 3 205 €, fastställs.

Stadsplaneringsnämnden 18.8.2014 § 18

Stadsplaneringsdirektörens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) lägga fram förslaget till detaljplaneändring nr 002216 samt förslaget till tomtindelning, 23 Kivistö/Sandstensvägen 14, som daterats 18.8.2014, i 30 dagar i enlighet med MBF 27 §,
- b) berättiga stadsplaneringen till att begära nödvändiga utlåtanden, och
- c) fastställa avgiftsklass 1B och konstatera att sökanden Antero Ketonen betalar ändringskostnaderna (2 500 €), plus en extraavgift för att utarbeta tomtindelningen (705 €), sammanlagt 3 205 €,

Beslut:

Förslaget godkändes.

Framläggning

Förslaget till detaljplaneändring och förslaget till tomtindelning hölls framlagt 17.9–16.10.2014 med stöd av MBF 27 §. Under denna tid inlämnades en anmärkning.

Planutlåtanden

Stadsplaneringsnämnden beslutade 18.8.2014 berättiga stadsplaneringen till att begära nödvändiga utlåtanden. Det begärdes 2 utlåtanden och 1 lämnades in.

Utförda justeringar

Varken utlåtandet eller anmärkningen gav upphov till några justeringar i planen.

Justeringar i planredogörelsen

Redogörelsen för detaljplaneändringen har justerats på grund av de tekniska justeringar som gjorts i planbestämmelserna samt kompletterats till de delar som gäller planprocessen, framläggningen, utlåtandena och anmärkningarna.

Stadsplaneringsnämnden 8.12.2014 § 16

Stadsplaneringsdirektörens förslag:

Nämnden beslutar att föreslå för stadsstyrelsen att

- a) anmärkningarna och utlåtandena ges svar i enlighet med bilagan och att de föreslagna justeringarna utförs,
- b) förslaget till detaljplaneändring nr 002216 och förslaget till tomtindelning, 23 Kivistö/Sandstensvägen 14, som daterats 18.8.2014 och justerats 8.12.2014, förs till stadsfullmäktige för godkännande

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsstyrelsen 15.12.2014 § 52

Biträdande stadsdirektörens för verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att

- a) ge anmärkningarna och utlåtandena svar i enlighet med bilagan och utföra de föreslagna justeringarna, samt
- b) föra förslaget till detaljplaneändring nr 002216 och förslaget till tomtindelning, 23 Kivistö/Sandstensvägen 14, som daterats 18.8.2014 och justerats 8.12.2014, till stadsfullmäktige för godkännande

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 27

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att godkänna förslaget till detaljplaneändring 002216 och förslaget till tomtindelning 23 Kivistö/Sandstensvägen 14 som daterats 18.8.2014 och justerats 8.12.2014.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Bilagor:

- Redogörelsen för detaljplaneändringen 18.8.2014, justerad 8.12.2014
- Anmärkningar och svar 8.12.2014
- Utlåtanden och svar 8.12.2014

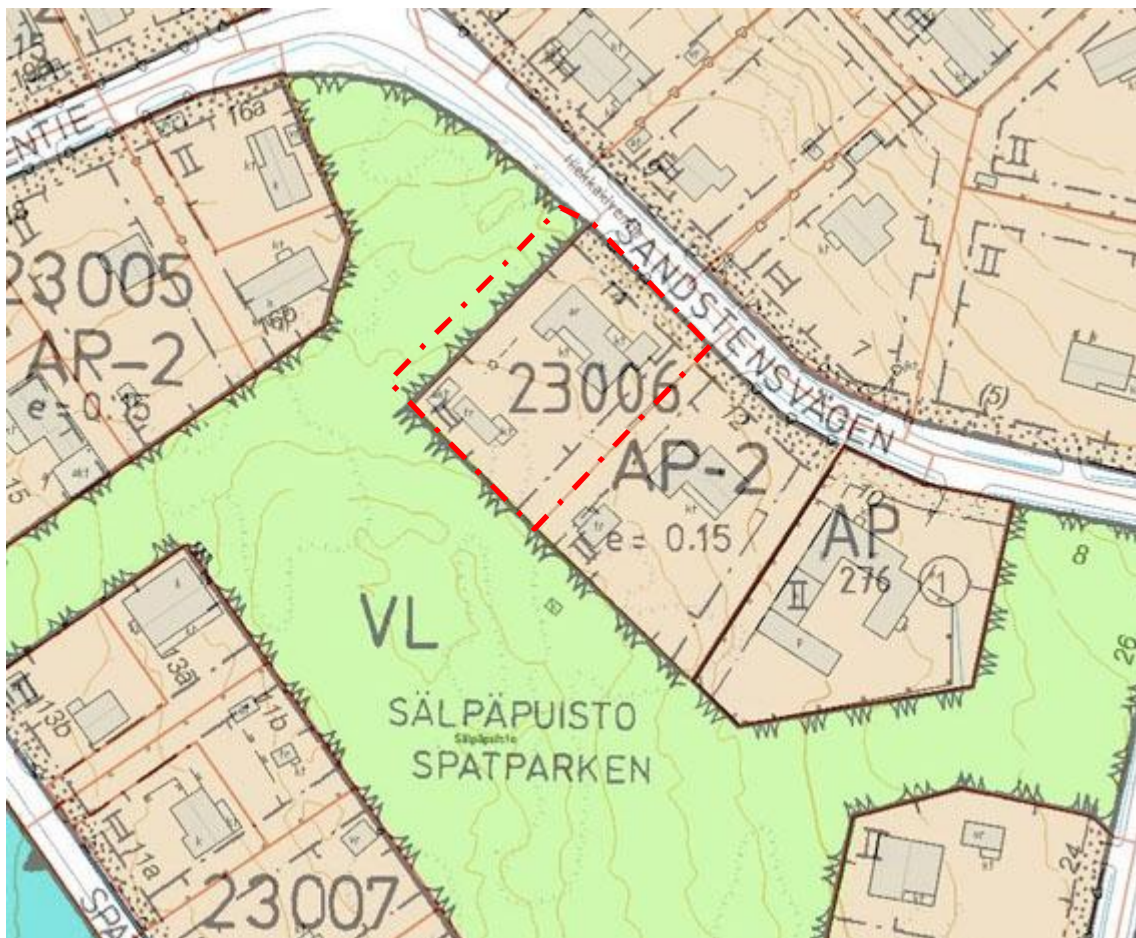
Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

Närmare information: planläggningschef Lea Varpanen, tfn 8392 2247
detaljplaneingenjör Kai Zukale, tfn 8392 2232
fornamn.efternamn(at)vantaa.fi

Hiekkakiventie 14

Asemakaavan muutoksen selostus ja tonttijako,
joka koskee 18.8.2014 päivättyä, 8.12.2014 tarkistettua asemakaavakart-
taa nro 002216.

1 PERUS- JA TUNNISTETIEDOT

Asemakaavan muutos ja tonttijako

Asemakaavan muutos ja tonttijako koskee
Vantaan kaupungin 23. kaupunginosaa, Kivistö,
tiloja 406-5-140 ja 406-5-178.

Kaava-alueen sijainti

Kaava-alue sijaitsee Kivistön kaupunginosassa osoitteessa Hiekkakiventie 14.

1.2 KAAVAN NIMI JA TARKOITUS

Asemakaavan muutos nro 002216, Hiekkakiventie 14, Kivistö. Asemakaavan muutoksella voimassa olevan asemakaavan mukaisesta lähivirkistysalueesta liitetään noin 250 m² asuinpientalojen korttelialueeseen. Korttelialueelle muodostetaan kaksi tonttia, joiden tonttitehokkuusluku nostetaan 0,25:een.

SISÄLLYSLUETTELO

1 PERUS- JA TUNNISETIEDOT	2
Asemakaavan muutos ja tonttijako	2
Kaava-alueen sijainti	2
1.2 KAAVAN NIMI JA TARKOITUS	2
2 TIIVISTELMÄ	4
3 LÄHTÖKOHDAT	4
3.1 Selvitys suunnittelualueen oloista	5
Luonnonympäristö	5
Rakennettu ympäristö	5
Palvelut	5
Liikenne	5
Yhdyskuntatekninen huolto	5
Maanomistus	5
3.2 Suunnittelutilanne	5
Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet	5
Maakuntakaava	5
Yleiskaava	6
Voimassa oleva asemakaava	6
Lähiympäristön kaavat, suunnitelmat ja selvitykset	6
Rakennusjärjestys	7
Tonttijako- ja kiinteistörekisteri	7
Pohjakartta	7
Rakennuskiellot	7
4 ASEMAKAAVAN SUUNNITTELUN VAIHEET	7
4.1 Osallistuminen ja vuorovaikutus	7
Mielipiteet ja niiden huomioon ottaminen	7
4.2 Asemakaavan tavoitteet	8
Vertailu valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin	8
Vertailu maakuntakaavaan ja osayleiskaavaan	8
Vertailu voimassa olevaan asemakaavaan	8
4.3 Asemakaavaratkaisun vaihtoehdot	8
4.4 Suunnitteluvaiheiden käsittelyt ja päätökset	9
5.1 Kaavan rakenne	9
Korttelialueet	9
5.2 Kaavan vaikutukset	10
Vaikutukset ihmisten elinoloihin ja -ympäristöön	10
Vaikutukset rakennettuun ympäristöön	10
Vaikutukset luontoon ja luonnonympäristöön	10
Vaikutukset liikenteeseen	10
6 ASEMAKAAVAN TOTEUTUS	10
7 KAAVATYÖHÖN OSALLISTUNEET	11

Luettelo selostuksen liiteasiakirjoista

 Tilastolomake

 Asemakaavakartta ja -määräykset

Luettelo muista kaavaa koskevista asiakirjoista, taustaselvityksistä ja lähdemateriaalista

 Vantaan Kivistö – Vanhan pientaloalueen yleissuunnitelma, diplomityö, Leea Riittinen 2012

2 TIIVISTELMÄ

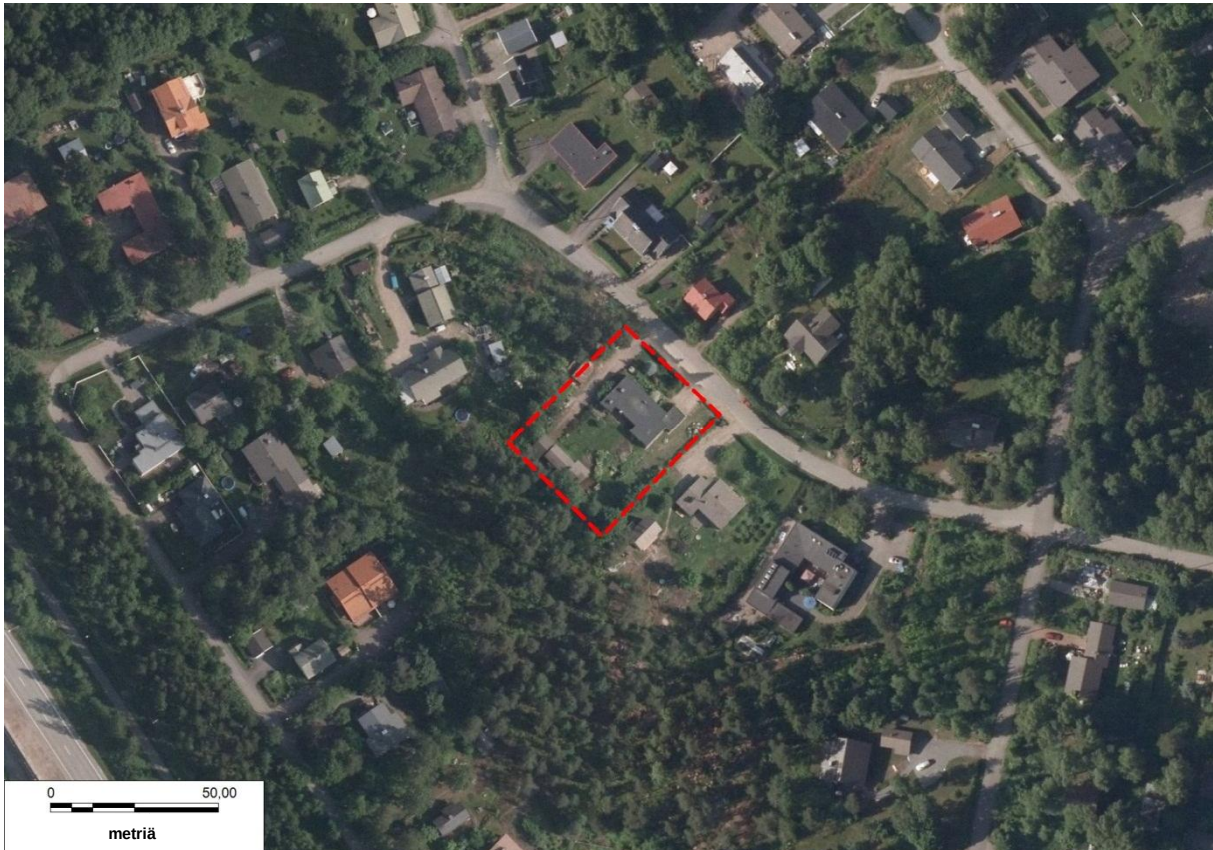
Tilan 406-5-140 omistaja ja tilan 406-5-178 omistaja Vantaan kaupunki hakivat asemakaavan muuttamista 27.8.2013.

Suunnittelualueella on voimassa asemakaava nro 230100, jossa alue on asuinpien-
talojen korttelialuetta AP-2 ja lähivirkistysaluetta. Asuinpien-
talojen korttelialueen tonttitehokkuusluku e on 0,15.

Asemakaavamuutoshakemuksessa on esitetty noin 250 m²:n suuruisen osan lähivir-
kistysaluetta tilasta 406-5-178 liittämistä asuinpien-
talojen korttelialueen tilaan 406-
5-140, jonka jälkeen tilasta muodostettaisiin tonttijaolla kaksi tonttia. Lisäksi esitet-
tiin uusien tonttien rakennusoikeutta osoittavan tehokkuusluvun korottamista
0,25:een.

Asemakaavan muutoksella voimassa olevaa asemakaavaa muutetaan siten, että
244 m² lähivirkistysaluetta muuttuu asuinpien-
talojen korttelialueeksi AP kortteliin
23006. Korttelin osalle osoitetaan rakennusoikeus tehokkuusluvulla $e=0,25$. Ra-
kennusoikeus korttelin osalla lisääntyy 232 k-m². Tonttijaolla muodostetaan kaksi
tonttia. Uusien tonttien pinta-alat ovat 720 m² ja 1235 m². Tonttien numeroiksi tu-
lee 23-6-2 ja 23-6-3.

3 LÄHTÖKOHDAT

Suunnittelualue sijaitsee Kivistön kaupunginosassa osoitteessa Hiekkakiventie 14.
Suunnittelualueen kiinteistöllä 406-5-140 sijaitsee vuonna 1974 valmistunut 186 k-
m²:n suuruinen omakotitalo sekä vuonna 1957 valmistunut 40 k-m²:n suuruinen

talousrakennus. Kaavamuutosalue rajautuu koillisessa rakennettuun Hiekkakiventiehen ja lounaassa ja luoteessa lähivirkistysalueeseen.

3.1 Selvitys suunnittelualueen oloista

Luonnonympäristö

Kaavamuutosalueen maaperä on kalliota.

Asuinpienalojen kortteliin rajautuva lähivirkistysalue on enimmäkseen luonnonmuokaista lehtipuumetsää. Alueella ei ole inventoitu arvokkaita luontokohteita eikä suojeltavia eläimiä tai kasveja.

Rakennettu ympäristö

Suunnittelualueen lähiympäristö on 1950-luvulta lähtien rakentunutta omakotialuetta. Lähiympäristön rakennukset ovat yksi- tai kaksikerroksisia ja niiden kerrosalat ovat välillä 34 ja 262 m². Osa rakennuksista on kaksiasuntoisia.

Palvelut

Noin 200 metrin etäisyydellä sijaitsee Kivistön päiväkotitoiminta. Alueen koulut sijaitsevat noin 1,5 km:n etäisyydellä. Lähikauppa on noin 600 metrin etäisyydellä. Kehäradan Kivistön asema rakentuu noin 1,4 km:n etäisyydelle. Aseman yhteyteen on suunniteltu liike- ja palvelukeskus.

Liikenne

Suunnittelualue sijaitsee tonttikadun varrella, jolla liikenne on vähäistä.

Yhdyskuntatekninen huolto

Hiekkakiventiellä on rakennettu vesihuolto, joka ylettyy kaava-alueen itäosaan. Alue kuuluu Keimolan painepiiriin. Painetasot vaihtelevat välillä +88.00 ja +98.00 mvp (merenpinnasta). Hiekkakiventiellä ei ole hulevesiviemäriä vaan alueen kuivatus on hoidettu kadunvarsiojilla.

Maanomistus

Suunnittelualueen tila 406-5-140 on yksityisessä omistuksessa ja tilan 406-5-178 omistaa Vantaan kaupunki.

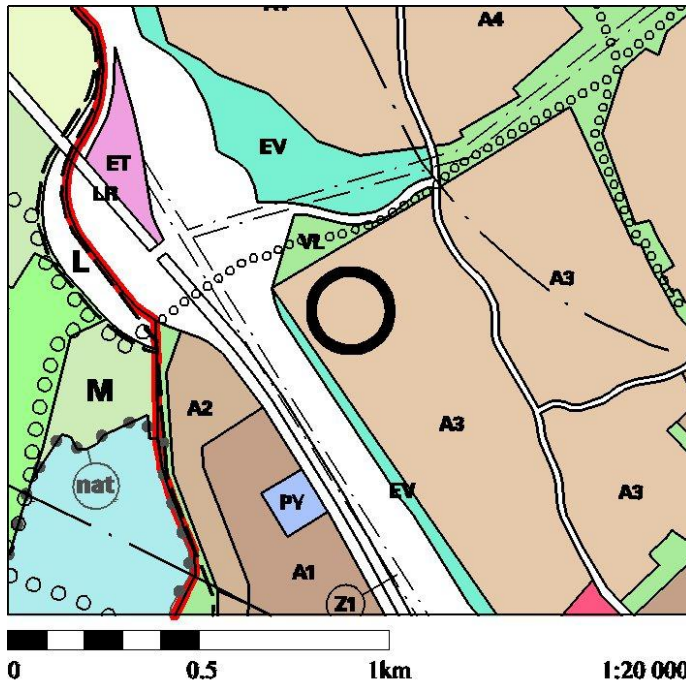
3.2 Suunnittelutilanne

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Valtioneuvosto on määritellyt valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet, joita hanke toteuttaa tuomalla uuden rakennuspaikan kestävä kehitystä tukevan raideliikenteen vaikutuspiiriin.

Maakuntakaava

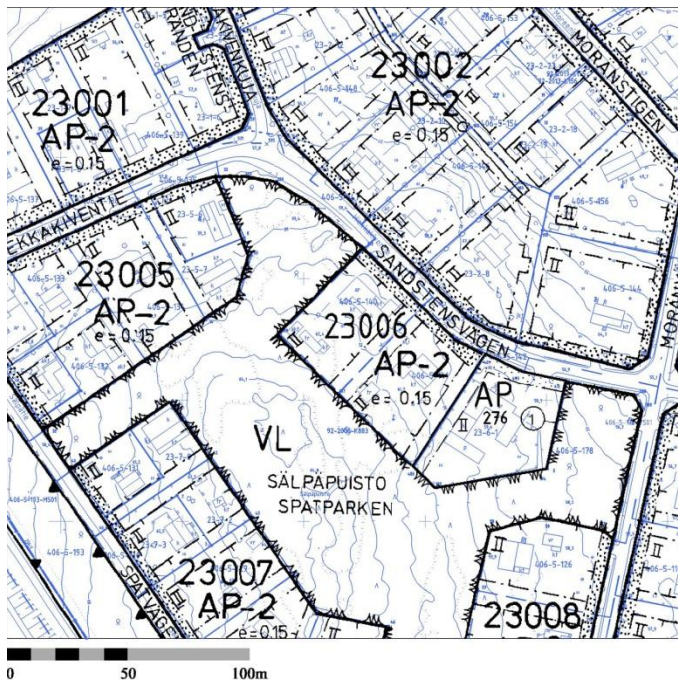
Maakuntakaavassa suunnittelualue on taajamatoimintojen aluetta. Hanke on maakuntakaavan mukainen.

Yleiskaava

Kaupunginvaltuuston 19.6.2006 hyväksymässä Marja-Vantaan osayleiskaavassa alue on pientaloaluetta A3, jolle saa rakentaa ensisijaisesti pientaloja. Alueella voidaan sallia asuinympäristöön soveltuvia työtiloja.

Hanke on osayleiskaavan mukainen.

Voimassa oleva asemakaava

Kaavamuutosalueella on voimassa asemakaava nro 230100 (YM 4.6.1984), jossa alue on asuinpienalojen korttelialuetta (AP-2) ja lähivirkistysaluetta (VL). Asuinpienalojen korttelialueen tehokkuusluku on 0,15. Rakennusten suurin sallittu kerrosluku on 2. Kuhunkin rakennukseen saa sijoittaa enintään kaksi asuntoa. Rakennuksia voi liittää toisiinsa kevyin rakennelmin. Asuntoa kohti saa rakentaa taloustilaa suurimman sallitun kerrosalan lisäksi enintään 30 m².

Lähiympäristön kaavat, suunnitelmat ja selvitykset

Kivistön asemakaava-alueelle on tehnyt diplomityönä "Vantaan Kivistö - Vanhan pientaloalueen yleissuunnitelma" joka käsittelee asukaslähtöistä kehitystyötä. Diplomityön on tehnyt Leea Riittinen. Yleissuunnitelmaa voidaan käyttää hyväksi olemassa olevaa asemakaavaa muutettaessa. Suunnitelma sisältää esityksen alueen ja asemakaavan kehittämisen periaatteista ja rakennustapaohjeista sekä korttelikohtaisen tarkastelun täydennysrakentamismahdollisuuksista. Yleissuunnitelmassa kaavamuutosalueelle on ehdotettu tontin jakamista kahteen osaan ja uuden omakotitalon rakentamista.

Vantaan hulevesiohjelma on hyväksytty Vantaan valtuustossa 2009. Sen jälkeen hulevesien hallinnan lähtökohdat ja periaatteet kaavamuutosalueella on selvitetty ja määritetty Marja-Vantaan osayleiskaava-alueen hulevesien hallintasuunnitelmassa (25.2.2009 FCG Planeko Oy). Suunnitelma on hyväksytty kunnallistekniikan ja joukkoliikenneasioiden jaoksessa 17.3.2009. Suunnitelman mukaan kiinteistö- ja korttelikohtaiset hulevesien hallintamenetelmät ovat pinta-alaltaan pienehköjä ja niillä tulisi pyrkiä hulevesien imeyttämiseen.

Rakennusjärjestys

Vantaan rakennusjärjestys, Kv 15.12.2010.

Tonttijako- ja kiinteistörekisteri

Suunnittelualue on merkitty kiinteistörekisteriin tiloina 406-5-140 ja 406-5-178.

Pohjakartta

Pohjakartta täyttää kaavoitusmittausasetuksen 1284 / 1999 vaatimukset.

Rakennuskiellot

Alueella ei ole rakennuskielloja.

4 ASEMAKAAVAN SUUNNITTELUN VAIHEET

Tilan 406-5-140 omistaja ja Vantaan kaupungin yrityspalvelut hakivat asemakaavan muuttamista 27.8.2013.

4.1 Osallistuminen ja vuorovaikutus

Osallistumis- ja arviointisuunnitelma laadittiin ja postitettiin osallisille 4.3.2014. Vireille tulosta ilmoitettiin Vantaan asukaslehdessä 15.3.2014. Mielenpitoet pyydettiin 4.4.2014 mennessä.

Osallisia olivat:

- hakijat
- naapurit
- kaupunginosan tai lähialueen asukkaat, yritykset, työntekijät, asukasym. yhdistykset
- kaupungin viranomaiset
- Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
- kunnan jäsenet ja ne, jotka katsoivat olevansa osallisia.

Mielenpitoet ja niiden huomioon ottaminen

Kirjeitse ja sähköpostitse saatiin 8 mielenpidettä. Vantaan kaupunginmuseolla ei ollut huomautettavaa rakennetun kulttuuriympäristön osalta. Museovirastolla ei ollut huomautettavaa arkeologisen kulttuuriperinnön osalta. Keimolan omakotiyhdistyksen mielenpitoessa todetaan, että asuintontin laajennus ei olennaisesti haittaa lähivirkistysalueen käytettävyyttä. Tonttia muodostaessa tulisi kuitenkin ottaa huomioon, että jalankulkuyhteys säilytettäisiin edelleen myös lähivirkistysalueen luoteiskulmasta. Koska muutos voi synnyttää maastossa kuvan että kulkuväylää ei enää olisikaan, niin omakotiyhdistys esittää toiveena, että lähivirkistysalueen sisääntulokohdat tulisi kevyesti kunnostaa polkuja tasaamalla ja kattamalla kivituhkalla.

Kahdessa sisällöltään samanlaisessa, alueen asukailta ja päiväkotien vanhempain-toimikunnalta saaduissa mielenpitoissa esitetään, että kaavamuutos ei ole diplomityönä tehdyn Vantaan Kivistö - Vanhan pientaloalueen yleissuunnitelman mukainen. Li

säksi mielipiteessä ollaan huolissaan Sälppäpuiston osien liittamisestä tontteihin. Sälppäpuisto on ainoa ns. metsäpuisto Kivistön alueella ja tärkeä viikoittainen retkikohde läheisten päiväkotien lapsille. Kulku puistosta Hiekkakiventielle estyy metsäkais-taleen tonttiin liittämisen seurauksena. Tämän kyseessä olevan kaavoitushankkeen toteutuminen ei sinällään estä metsässä vierailua, mutta jos kaavoituskäytäntö muuttuu tiiviimpää rakentamista suosivaksi ja metsäalueen muuttaminen asuinkäyt-töön sallitaan, ei sitä jatkossa voida estää ja siitä tulee vakiintunut käytäntö. Lisäksi osoitetaan mielipide maltillisemman täydennysrakentamisen (e=0,20) ja alueen luonteen säilyttämisen puolesta.

Yhdessä alueen asukkaalta saadussa mielipiteessä esitetään toive riittävän leveästä kulkuyhteydestä muodostettavien tonttien pohjoispuolelle, jotta nykyinen polku ja mahdollisesti joskus rakennettava puistokäytävä mahtuisi kallon ja tontin väliin. Li-säksi esitettiin kyseisessä kohdassa olevien kookkaiden mäntyjen säilyttämistä, kos-ka niillä on merkittävä vaikutus maisemaan.

Kaavoittajan tavoitteena on täydennysrakentamisen mahdollistaminen. Pientaloalu-eelle tehty yleissuunnitelma on suuntaa antava ja yhden henkilön esitys. Niissä ta-pauksissa, joissa on tarve liittää lähivirkistysaluetta korttelialueeseen, tullaan aina ottamaan huomioon riittävien virkistysmahdollisuuksien säilyminen ja kulkuyhteydet niille, kuten tässäkin kaavatyössä. Sälppäpuistoa koskevat kunnostamistoiveet on toimitettu viheralueyksikölle. Hakijan mukaan kookkaat männyt on tarkoitus säilyt-tää. Asemakaavassa ei osoiteta mäntyjen kohdalle rakentamista.

4.2 Asemakaavan tavoitteet

Osallistumis- ja arviointisuunnitelmassa esitettyihin tavoitteisiin ei ollut kaavatyön edetessä tarpeen tehdä tarkistuksia.

Asemakaavan muutoksen tavoitteena on liittää 250 m² lähivirkistysaluetta asuin-pientalojen korttelialueeseen korttelissa 23006 ja muodostaa kaksi tonttia. Lisäksi rakennusoikeutta osoittava tehokkuusluku korotetaan 0,15:sta 0,25:een.

Vertailu valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin
Asemakaava on tavoitteiden mukainen.

Vertailu maakuntakaavaan ja osayleiskaavaan
Hanke on maakuntakaavan ja osayleiskaavan mukainen.

Vertailu voimassa olevaan asemakaavaan
Voimassa olevan asemakaavan pientalojen korttelialue laajenee 250 m² ja vastaa-vasti lähivirkistysalue pienenee. Rakennusoikeus lisääntyy 232 k-m². Kaavamuutos tuottaa yhden uuden rakennuspaikan ja enintään kaksi asuntoa.

4.3 Asemakaavaratkaisun vaihtoehdot

Asemakaavaratkaisu perustuu hakijan esittämiin ratkaisuihin ja maanomistajan ja kaavoittajien välisiin neuvotteluihin. Suunnittelun kuluessa on tutkittu erilaisia tontin laajenemisen rajoituksia ja päädytty esitettyyn ratkaisuun. Mikäli kaavamuutosta ei tehdä, alue pysyy nykytilassaan.

4.4 Suunnitteluvaiheiden käsittelyt ja päätökset

Kaupunkisuunnittelulautakunta 18.8.2014.

Kaupunkisuunnittelulautakunta asetti asemakaavan muutoksen ja tonttijaon nähtävälle 30 päiväksi ajalle 17.9. – 16.10.2014 MRA 27 §:n mukaisesti ja oikeutti kaupunkisuunnittelun pyytämään tarvittavat lausunnot.

Lausuntoja pyydettiin 2 kpl ja saatiin 1 kpl.

Kivistön ja Maitorpan päiväkotien vanhempainseurakunnan lausunto:

Esitämme mielipiteemme maltillisemmän täydennysrakentamisen ja Vanhan Kivistön luonteen säilyttämisen puolesta. Rakennustehokkuusluvun nostaminen 0,15:sta 0,25:een johtaa alueen epätasaiseen tiivistymiseen. Alueelle on aiemmin poikkeusluvalla sallittu 0,2 rakennustehokkuus. Suunnitellulla kaavamuu-
toksella kulku Sälkäpuistosta Hiekkakiventielle estyy metsäkaistaleen tonttiin liittämisen seurauksena. Ehdotamme uuden kulkureitin muodostamista sekä metsän kehittämistä ulkoilijoiden käyttöön. Sälkäpuisto on ainoa lähivirkistys-
alue ns.metsäpuisto Kivistön alueella ja tärkeä retkikohde Kivistön ja Maitorpan päiväkotien lapsille. Jotta puistoa voitaisiin täysin hyödyntää ja siellä vierailu olisi turvallista, tulisi kulkureittejä mielestämme jatkossa kehittää.

Nähtävilläolokaudena jätettiin yksi muistutus, joka on sisällöltään täysin samanlainen saadun lausunnon kanssa.

Lausunto tai muistutus eivät aiheuttaneet tarkistuksia kaavaan.

Asiakirjoihin nähtävilläolokauden jälkeen tehtävät tarkistukset

Nähtävilläolon jälkeen asemakaavan muutoksen selostusta on tarkistettu kaavamääräyksiin tehtyjen teknisten tarkistusten vuoksi sekä täydennetty kaava-prosessiin sekä nähtävilläoloon ja lausuntoihin ja muistutuksiin liittyvien asioiden osalta.

Tarkistukset eivät ole olennaisia, joten uusi nähtävällepano ei ole tarpeen.

5 ASEMAKAAVAN KUVAUS

5.1 Kaavan rakenne

Asemakaava-alueen pinta-ala on 1954 m². Tonttijaolla muodostetaan tontit 23-6-2 ja 23-6-3.

Korttelialueet

AP Asuinpienalojen korttelialue

Kuhunkin rakennukseen saa sijoittaa enintään kaksi asuntoa. Rakennuksia voi liittää toisiinsa kevyin rakennelmin. Asuntoa kohti saa rakentaa taloustilaa suurimman sallitun kerrosalan lisäksi enintään 30 neliömetriä.

Alueelle saa sijoittaa sellaisia toimisto- ja niihin verrattavia työtiloja, jotka eivät häiritse asumista, yhteensä enintään 20 % tontin rakennusoikeudesta.

Asuntojen ulkokuoren ääneneristävyyden ΔL lento- ja liikennemelua vastaan on oltava vähintään 32 dB.

Toimistotilojen ja vastaavien hiljaisten työtilojen ääneneristävyyden ΔL lento- ja liikennemelua vastaan on oltava vähintään 28 dB.

Tontin rajalle Sälppäpuistoa vastaan on rakennettava / istutettava puu- tai pensasaita.

Autopaikkojen vähimmäismäärät:

Asunnot 1,5 autopaikka/asunto

Toimistot 1 autopaikka/50 k-m²

Tekninen huolto

Kulku- ja huoltoyhteydet korttelialueelle järjestetään Hiekkakiventie puolelta.

Tonttikohtainen hulevesien hallinta liitetään osaksi pihasuunnittelua.

5.2 Kaavan vaikutukset

Vaikutukset ihmisten elinoloihin ja -ympäristöön

Kaavamuutoksella ei ole merkittäviä vaikutuksia ihmisten elinoloihin ja – ympäristöön. Yhden uuden tontin ja siten asuinrakennuksen toteuttaminen olemassa olevan kaupunkirakenteen yhteyteen edistää kaupunkirakenteen tiivistämistä.

Vaikutukset rakennettuun ympäristöön

Olemassa olevalle kunnallistekniselle verkostolle saadaan lisää käyttäjiä. Nykyinen pihapiiri ja puistonreuna muuttuu rakennetuksi ympäristöksi. Kaupunkikuva tiivistyy.

Kaavamuutosta varten ei tulla laajentamaan yleistä vesihuoltoverkostoa. Uusi kiinteistö tullaan liittämään nykyiseen verkostoon kaava-alueen itäosassa. Tätä varten on perustettava vesihuoltorasite naapuritontille, jotta yksityiset putket saadaan rakennettua liitospisteeseen.

Hulevesiä suositellaan imeytettävän tai viivytettävän tontilla ennen vesien johtamista pois tontilta. Hulevesiä voidaan hallita tontilla suosimalla runsasta ja monikerroksista kasvillisuutta ja välttämällä vettä läpäisemättömiä pintamateriaaleja piha-alueilla. Varastoitua hulevettä voidaan hyödyntää tontilla esimerkiksi kastelua varten. Hulevesiä voidaan imeyttää tontilla, mikäli maaperä soveltuu imeytykseen ja siitä ei aiheudu haittaa naapureille tai perustusten kuivatukselle. Huleveden käsittely on suunniteltava tonttikohtaisesti. Hulevesiä ei saa johtaa naapuritonteille, joten tarvittaessa on rakennettava painanteita tai rajaojia.

Vaikutukset luontoon ja luonnonympäristöön

Kaavamuutoksella ei katsota olevan merkittäviä vaikutuksia luontoon ja luonnonympäristöön.

Vaikutukset liikenteeseen

Kaavamuutoksen vaikutukset liikenteeseen ovat vähäisiä.

6 ASEMAKAAVAN TOTEUTUS

Rakentaminen voidaan toteuttaa rakennusluvalla heti, kun asemakaava on tullut voimaan.

7 KAAVATYÖHÖN OSALLISTUNEET

Asemakaavan ja asemakaavan muutoksen laatimiseen ovat osallistuneet:
asemakaavainsinööri Kai Zukale,
kaavoituspäällikkö Lea Varpanen,
suunnitteluavustaja Outi Colliander,
suunnitteluinsinööri Elina Komulainen.

Vantaa 18.8.2014, 8.12.2014 tarkistettu

VANTAAN KAUPUNKI

Lea Varpanen
kaavoituspäällikkö

Kai Zukale
asemakaavainsinööri

Asemakaavan seurantalomake

Asemakaavan perustiedot ja yhteenveto

Kunta	092 Vantaa	Täyttämispvm	30.06.2014
Kaavan nimi	002216 Kivistö 23 kaupunginosa		
Hyväksymispvm		Ehdotuspvm	
Hyväksyjä		Vireilletulosta ilm. pvm	04.03.2014
Hyväksymispykälä		Kunnan kaavatunnus	092002216
Generoitu kaavatunnus			
Kaava-alueen pinta-ala [ha]	0,1954	Uusi asemakaavan pinta-ala [ha]	
Maanalaisten tilojen pinta-ala [ha]		Asemakaavan muutoksen pinta-ala [ha]	0,1954

Ranta-asemakaava Rantaviivan pituus [km]

Rakennuspaikat [lkm]	Omarantaiset	Ei-omarantaiset
Lomarakennuspaikat [lkm]	Omarantaiset	Ei-omarantaiset

Aluevaraukset	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m ²]	Tehokkuus [e]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m ² +/-]
Yhteensä	0,1954	100,0	489	0,25	0,0000	232
A yhteensä	0,1954	100,0	489	0,25	0,0244	232
P yhteensä						
Y yhteensä						
C yhteensä						
K yhteensä						
T yhteensä						
V yhteensä	0,0000		0		-0,0244	0
R yhteensä						
L yhteensä						
E yhteensä						
S yhteensä						
M yhteensä						
W yhteensä						

Maanalaiset tilat	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m ²]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m ² +/-]
Yhteensä					

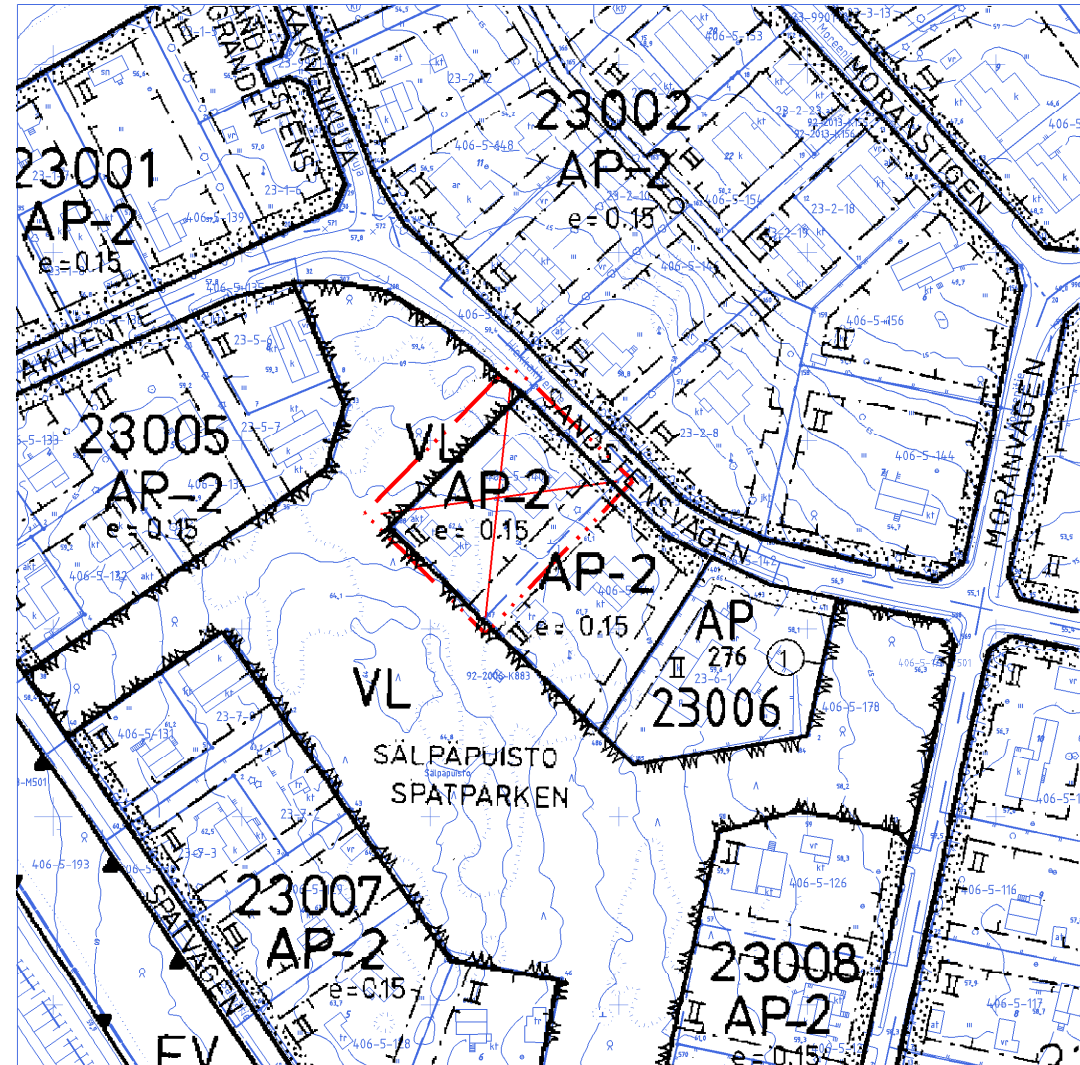
Rakennussuojelu	Suojellut rakennukset		Suojeltujen rakennusten muutos	
	[lkm]	[k-m ²]	[lkm +/-]	[k-m ² +/-]
Yhteensä				

Alamerkinnot

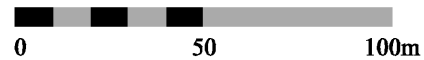
Aluevaraukset	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m ²]	Tehokkuus [e]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m ² +/-]
Yhteensä	0,1954	100,0	489	0,25	0,0000	232
A yhteensä	0,1954	100,0	489	0,25	0,0244	232
AP	0,1954	100,0	489	0,25	0,1954	489
AP-2	0,0000		0		-0,1710	-257
P yhteensä						
Y yhteensä						
C yhteensä						
K yhteensä						
T yhteensä						
V yhteensä	0,0000		0		-0,0244	0
VL	0,0000		0		-0,0244	0
R yhteensä						
L yhteensä						
E yhteensä						
S yhteensä						
M yhteensä						
W yhteensä						

ASEMAKAAVAN MUUTOSEHDOTUS

POISTETTAVAT MERKINNÄT

Kaava-alueen numero Planområdets nummer	Päiväys Datum	Pohjakarttalehtien numerot 1 / 2 Baskartbladens nummer
002216	18.8.2014 8.12.2014 Tarkistettu	690490

Vantaan kaupunki
Kaupunginosa 23

KIVISTÖ

Asemakaavan muutos

Osa korttelia 23006.

(Osa kumoutuvan asemakaavan korttelia 23006 sekä virkistysaluetta.)

Tonttijako

Osa korttelia 23006.

1:2000

Vanda stad
Stadsdel 23

KIVISTÖ

Ändring av detaljplanen

Del av kvarteret 23006.

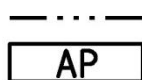
(En del av kvarter 23006 samt rekreations område i den plan som upphävs.)

Tomtindelning

Del av kvarteret 23006.

1:2000

ASEMAKAAVAMERKINTÖJÄ JA -MÄÄRÄYKSIÄ:

3 m kaava - alueen rajan ulkopuolella oleva viiva.

Asuinpientalojen korttelialue.

Kuhunkin rakennukseen saa sijoittaa enintään kaksi asuntoa.

Rakennuksia voi liittää toisiinsa kevyin rakennelmin.

Asuntoa kohti saa rakentaa taloustilaa suurimman sallitun kerrosalan lisäksi enintään 30 neliömetriä.

Alueelle saa sijoittaa sellaisia toimisto- ja siihen verrattavia työtiloja, jotka eivät häiritse asumista yhteensä enintään 20% tontin rakennusoikeudesta.

Asuntojen ulkokuoren ääneneristävyyden ΔL lento- ja liikennemelua vastaan on oltava vähintään 32 dB.

Toimistotilojen ja vastaavien hiljaisten työtilojen äänieristävyyden ΔL lento- ja liikennemelua vastaan on oltava vähintään 28 dB.

Tontin rajalle Sälpäpuistoa vastaan on rakennettava/istutettava puu- tai pensasaita.

Autopaikkojen vähimmäismäärät:
Asunnot 2 autopaikka/asunto
Toimistot 1 autopaikka/50 k-m²

Korttelin, korttelinosan ja alueen raja.

Osa - alueen raja.

②

Sitovan tonttijaon mukaisen tontin raja ja numero.

Risti merkinnän päällä osoittaa merkinnän poistamista.

Kaupunginosan numero.

Kaupunginosan nimi.

Korttelin numero.

Roomalainen numero osoittaa rakennusten, rakennuksen tai sen osan suurimman sallitun kerrosluvun.

23
KIVI
23006

II

DETALJPLANE BETECKNINGAR OCH -BESTÄMMELSER:

Linje 3 m utanför planområdets gräns.

Kvartersområde för småhus.

I varje byggnad får högst två bostäder placeras.

Byggnaderna får kopplas ihop med åtta konstruktioner.

Utöver den största tillåtna våningsytan får för varje bostad byggas ekonomitrymmen om högst 30 kvadratmeter.

På området får totalt högst 20% av tomtens byggnadsrätt utnyttjas för sådana kontors- och med dem jämförbara arbetslokaler som inte inverkar störande på boendet.

Ljudisoleringen ΔL mot flyg- och trafikbuller skall i bostädernas ytterhölje vara minst 32 dB.

Ljudisoleringen ΔL mot flyg- och trafikbuller skall vara minst 28 dB i kontorslokaler och motsvarande tysta arbetsutrymmen.

På tomtgränsen mot Spatparken skall byggas/planteras ett staket eller en häck.

Minimiantalet bilplatser:
Bostäder 2 bilplatser / bostad
Kontor 1 bilplats / 50 m²-vy

Kvarters-, kvartersdels- och områdesgräns.

Gräns för delområde.

Tomtgräns och -nummer enligt bindande tomtindelning.

Kryss på beteckning anger att beteckningen slopas.

Stadsdelsnummer.

Stadsdelens namn.

Kvartersnummer.

Romersk siffra anger största tillåtna antal våningar i byggnader, byggnad eller del därav.

2/2

e=0.25

Tehokkuusluku eli kerrosalan suhde tontin pinta-alaan.

Exploateringstal dvs. förhållandet mellan våningsytan och tomtens yta.

Rakennusala.

Byggnadsyta.

Ohjeellinen rakennusala.

Riktgivande byggnadsyta.

Ohjeellinen talousrakennuksen rakennusala.

Riktgivande byggnadsyta för ekonomibyggnad.

Istutettava alueen osa.

Del av område som bör planteras.

TONTTIJAKO

Tämän asemakaavan alueella oleviin kortteleihin on laadittava erillinen tonttijako, ellei kaavamerkinnöin ole toisin osoitettu.

TOMTINDELNING

För kvarteren på denna detaljplans område skall en separat tomtindelning göras, om inte via planbeteckningar annat bestämts.

Maankäytön, rakentamisen ja ympäristön toimiala
Kaupunkisuunnittelu

Verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö
Stadsplaneringen

Mittausosasto

Asemakaavan pohjakartta täyttää sille asetetut vaatimukset.

Tasokoordinaatisto
ETRS-GK25,
korkeusjärjestelmä
N2000.

Mätningsavdelningen

Baskartan för detaljplanen uppfyller de krav som ställs på den.

Plankoordinatsystemet
ETRS-GK25,
höjdsystemet
N2000.

Hyväksytty kaupunginvaltuustossa __/__/20__

Godkänd av stadsfullmäktige __/__/20__

Asemakaavan muutosehdotus nro **002216 / Hiekkakiventie 14, Kivistö** on ollut MRA 27 §:n nojalla nähtävillä **17.9. – 16.10.2014**. Tänä aikana jätettiin **yksi (1 kpl) muistutus**.

NRO 1

MARJA MIKKONEN, ASUKAS JA KIVA RY HALLITUKSEN JÄSEN

Muistutus:

"Esitämme mielipiteemme maltillisemmän täydennysrakentamisen ja Vanhan Kivistön luonteen säilyttämisen puolesta. Rakennustehokkuusluvun nostaminen 0,15:sta 0,25:een johtaa alueen epätasaiseen tiivistymiseen. Alueelle on aiemmin poikkeusluvalla sallittu 0,2 rakennustehokkuus.

Suunnitellulla kaavamutoksella kulku Sälkäpuistosta Hiekkakiventielle estyy metsäkaistaleen tonttiin liittämisen seurauksena. Ehdotamme uuden kulkureitin muodostamista sekä metsän kehittämistä ulkoilijoiden käyttöön. Sälkäpuisto on ainoa lähivirkistysalue ns.metsäpuisto Kivistön alueella ja tärkeä retkikohde Kivistön ja Maitorpan päiväkotien lapsille. Jotta puistoa voitaisiin täysin hyödyntää ja siellä vierailu olisi turvallista, tulisi kulkureittejä mielestämme jatkossa kehittää."

Vastine:

Vanhan Kivistön täydennysrakentamistarvetta on tutkittu asemakaavoituksen tarpeeseen mm. asukaskyselyillä ja alueen asukkaiden muodostamassa yhteistyöryhmässä. Kyselyissä saaduissa vastauksissa suurimmassa osassa esitettiin halukkuutta tehokkuusluvun nostamiseen. Yhteistyöryhmä suositteli, että alueen luonne säilyy pientaloalueena ja hyväksytään rakennusoikeuden nosto korkeintaan tonttitehokkuuteen 0,25, kunhan rakentaminen on sijoittelultaan ja massaltaan ympäristöön sopivaa. Rakennusoikeuden nostaminen edellyttäisi maanomistajan hakemusta asemakaavan muuttamiselle. Yhteistyöryhmän suositukset pientaloalueen jatkosuunnittelulle esiteltiin asukastilaisuudessa marraskuussa 2010.

Lisäksi on tehty diplomityönä Kivistön vanhaa pientaloaluetta koskeva yleissuunnitelma, joka perustuu asukkaiden itsensä määrittelemiін tavoitteisiin alueensa kehittämisestä. Diplomityöhön liittyneen kyselyn mukaan keskimääräinen toivottu tehokkuusluku alueelle on 0,20 – 0,25. Yleissuunnitelma on esitelty asukastilaisuudessa maaliskuussa 2013 ja se on ollut nähtävillä huhtikuussa 2013, jolloin siitä on voinut jättää mielipiteensä. Yleissuunnitelmaa voidaan tarvittaessa käyttää pohjatyönä olemassa olevaa asemakaavaa muuttaessa.

Tässä kaavamuutostyössä on etsitty maanomistajia tyydyttävä ratkaisu täydennysrakentamisen mahdollistamiselle. Tonttitehokkuusluku 0,20 olisi edellyttänyt suuremman osan lähivirkistysaluetta tonttiin liitettäväksi, johon kaupunki ei suostunut.

Kivistön alueella on voitu tapauskohtaisesti sallia poikkeamisluvulla rakentaminen siten, että tehokkuusluku jää alle 0,20. Sitä suuremmat asemakaavan salliman rakennusoikeuden ylitykset tehdään aina asemakaavan muutoksilla, kuten tässäkin tapauksessa.

Kaavamuutoksella ei estetä kulkua Sälkäpuistoon. Muutoksen jälkeenkin Hiekkakiventien ja Hiekkakivenkujan risteyksestä on riittävän leveä vyöhyke puistoon kulkemista varten. Kaavamuutoksessa annetuissa määräyksissä tonttien puiston puoleisille rajoille tulee rakentaa tai istuttaa aita. Aitaaminen rajaa selkeästi yksityisen tontin puistoalueesta, jonka tarkoitus yleiseen virkistyskäyttöön korostuu ja kulkeminen sen alueella on helpommin hahmotettavissa pelkäämättä yksityisillä tonteilla kulkemista.

Vantaan kaupungin viheralueyksikön mukaan kulkuyhteydet Sälkäpuistoon Hiekkakiventien ja Hiekkakivenkujan risteyksestä sekä Hiekkakiventien ja Moreenitien risteyksestä on mahdollista

toteuttaa. Kulkuyhteyksien linjaamisessa ja rakentamisessa tullaan välttämään kalliolouhintaa ja irto- ja siirtokivilohkareiden vaurioittamista. Em. seikat huomioiden alueelle on mahdollista toteuttaa 1,2 m leveä kivituhkapintainen polku. Viheryksikön suunnittelu- ja rakentamisohjelmaa tarkastetaan seuraavan kerran vuonna 2015.

Tarkistukset:

Ei tarkistuksia

Kaupunkisuunnittelulautakunta 18.8.2014 oikeutti kaupunkisuunnittelun pyytämään tarvittavat lausunnot asemakaavan muutosehdotuksesta **nro 002216 / Hiekkakiventie 14, Kivistö**. Lausuntoja pyydettiin 2 ja saatiin 1 kpl.

Lausunnonantaja	Lausunto	Tarkistukset
NRO 1 KEIMOLAN OMAKOTIYHDISTYS RY	–	
NRO 2 KIVISTÖN JA MAITORPAN PÄIVÄKOTIEN VANHEMPAINTOIMIKUNTA		ei tarkistuksia

NRO 2 KIVISTÖN JA MAITORPAN PÄIVÄKOTIEN VANHEMPAINTOIMIKUNTA

Lausunto:

"Esitämme mielipiteemme maltillisemman täydennysrakentamisen ja Vanhan Kivistön luonteen säilyttämisen puolesta. Rakennustehokkuusluvun nostaminen 0,15:sta 0,25:een johtaa alueen epätasaiseen tiivistymiseen. Alueelle on aiemmin poikkeusluvalla sallittu 0,2 rakennustehokkuus.

Suunnitellulla kaavamuutoksella kulku Säläpuistosta Hiekkakiventielle estyy metsäkaistaleen tonttiin liittämisen seurauksena. Ehdotamme uuden kulkureitin muodostamista sekä metsän kehittämistä ulkoilijoiden käyttöön. Säläpuisto on ainoa lähivirkistysalue ns.metsäpuisto Kivistön alueella ja tärkeä retkikohde Kivistön ja Maitorpan päiväkotien lapsille. Jotta puistoa voitaisiin täysin hyödyntää ja siellä vierailu olisi turvallista, tulisi kulkureittejä mielestämme jatkossa kehittää."

Vastine:

Vanhan Kivistön täydennysrakentamistarvetta on tutkittu asemakaavoituksen tarpeeseen mm. asukaskyselyillä ja alueen asukkaiden muodostamassa yhteistyöryhmässä. Kyselyissä saaduissa vastauksissa suurimmassa osassa esitettiin halukkuutta tehokkuusluvun nostamiseen. Yhteistyöryhmä suositteli, että alueen luonne säilyy pientaloalueena ja hyväksytään rakennusoikeuden nosto korkeintaan tonttitehokkuuteen 0,25, kunhan rakentaminen on sijoittelultaan ja massaltaan ympäristöön sopivaa. Rakennusoikeuden nostaminen edellyttäisi maanomistajan hakemusta asemakaavan muuttamiselle. Yhteistyöryhmän suositukset pientaloalueen jatkosuunnittelulle esiteltiin asukastilaisuudessa marraskuussa 2010.

Lisäksi on tehty diplomityönä Kivistön vanhaa pientaloaluetta koskeva yleissuunnitelma, joka perustuu asukkaiden itsensä määrittelemiін tavoitteisiin alueensa kehittämisestä. Diplomityöhön liittyneen kyselyn mukaan keskimääräinen toivottu tehokkuusluku alueelle on 0,20 – 0,25. Yleissuunnitelma on esitelty asukastilaisuudessa maaliskuussa 2013 ja se on ollut nähtävillä huhtikuussa 2013, jolloin siitä on voinut jättää mielipiteensä. Yleissuunnitelmaa voidaan tarvittaessa käyttää pohjatyönä olemassa olevaa asemakaava muuttaessa.

Tässä kaavamuutostyössä on etsitty maanomistajia tyydyttävä ratkaisu täydennysrakentamisen mahdollistamiselle. Tonttitehokkuusluku 0,20 olisi edellyttänyt suuremman osan lähivirkistysaluetta tonttiin liitettäväksi, johon kaupunki ei suostunut.

Kivistön alueella on voitu tapauskohtaisesti sallia poikkeamisluvilla rakentaminen siten, että tehokkuusluku jää alle 0,20. Sitä suuremmat asemakaavan salliman rakennusoikeuden ylitykset tehdään aina asemakaavan muutoksilla, kuten tässäkin tapauksessa.

Kaavamuutoksella ei estetä kulkua Säläpuistoon. Muutoksen jälkeenkin Hiekkakiventien ja Hiekkakivenkujan risteyksestä on riittävän leveä vyöhyke puistoon kulkemista varten. Kaavamuutoksessa annetuissa määräyksissä tonttien puiston puoleisille rajoille tulee rakentaa tai istuttaa aita. Aitaaminen rajaa selkeästi yksityisen tontin puistoalueesta, jonka tarkoitus yleiseen virkistyskäyttöön korostuu ja kulkeminen sen alueella on helpommin hahmotettavissa pelkäämättä yksityisillä tonteilla kulkemista.

Vantaan kaupungin viheralueyksikön mukaan kulkuyhteydet Säläpuistoon Hiekkakiventien ja Hiekkakivenkujan risteyksestä sekä Hiekkakiventien ja Moreenitien risteyksestä on mahdollista toteuttaa. Kulkuyhteyksien linjaamisessa ja rakentamisessa tullaan välttämään kalliolouhintaa ja irto- ja siirtokivilohkareiden vaurioittamista. Em. seikat huomioiden alueelle on mahdollista toteuttaa 1,2 m leveä kivituhkapintainen polku. Viheryksikön suunnittelu- ja rakentamisohjelmaa tarkastetaan seuraavan kerran vuonna 2015.

Tarkistukset:

Ei tarkistuksia

28 § Detaljplaneändring 002218, 83. Skogsbrinken, Metsotorni

VD/4231/10.02.04.01/2013
J-VN/TLA/VKA/LTO/SRU/JB/NW

Nuvarande affärs- och kontorsbyggnad ändras till vårdhem för äldre. Nuvarande byggrätt och våningstal bevaras. Några bilplatser tas bort från granntomten, dessa har betjänat denna tomt som ändras till vårdhem.

Detaljplanen gäller en del av kvarter 83104, i stadsdel 83, Skogsbrinken. Ändringen gäller en del av kvarteret 83104 i den detaljplan som upphävs.

Området är beläget ca 150 meter från Korso station österut.

Den som ansöker om detaljplanen

Fastighetsaktiebolaget Kiinteistö Oy Metsotorni/Korso soc. dem. förening har anhållit om detaljplaneändring så att det går att förverkliga ett vårdhem för äldre i den existerande affärs- och kontorsbyggnaden.

Markägare

Tomt 83-104-5 ägs av Kiinteistö Oy Metsotorni och tomt 83-104-6 av Asunto Oy Metsolanhelmi.

Deltagare i beredningen av planen

Utöver stadens egna sakkunniga har P&R Arkkitehdit Oy deltagit i planförslagets beredningsarbete som konsult för den sökande.

Generalplanen

Planläggningsområdet är ett område för centrumfunktioner (C) i den generalplan med rättsverkningar som godkänts av stadsfullmäktige 17.12.2007.

Detaljplanen

Nuvarande affärs- och kontorsbyggnad ändras i huvudsak till vårdhem för äldre. Nuvarande byggrätt och våningstal bevaras.

På tomt 83-104-6 finns 4 servitutparkeringsplatser, vilka betjänar tomt 83-104-5. De tas bort genom denna planändring. Därför är tomt 83-104-6 medtagen i denna detaljplaneändring. På samma gång uppdateras även de övriga detaljplanebestämmelserna. På tomt 83-104-5 finns ett kontors- och affärshus byggt 1987 och på tomt 83104-6 bostadshus byggda 2005.

Förfarande för deltagande och växelverkan

Ett program för deltagande och bedömning i enlighet med MBL 63 § gjordes upp 7.5.2014. I Vantaan Sanomat har meddelats om planens anhängiggörande i enlighet med MBL 62 § och intressenterna har beretts möjlighet att uttala sin åsikt om saken. Fyra åsikter lämnades in. I åsikten inlämnades av Vanda stads kommunalteknikcentral påmindes om att det på vistelsegården förekommer buller på över 55 dB, varför bullerbekämpning krävs.

Stadens markpolitiska riktlinjer

Detaljplanarbetet följer stadens markpolitiska riktlinjer (FGE 17.12.2012). Planläggningsprocessen gäller centrumområdet och medför ny våningsyta för bostäder (2 600 m²-vy, ca 57 bostäder).

Avtal

Till detaljplanen hänför sig ett verkställighetsavtal.

Stadsplaneringsnämnden 13.10.2014 § 15

Stadsplaneringsdirektörens förslag:

Nämnden beslutar att föreslå för stadsstyrelsen att

- lägga fram förslaget till detaljplaneändring nr 002218, 83 Skogsbrinken/Metsotorni, som daterats 13.10.2014, i 30 dagar i enlighet med MBF 27 §, och att
- stadsplaneringen berättigas till att begära nödvändiga utlåtanden.

Behandling:

Det antecknades att ledamoten Matti Kallio på grund av samfundsjäv avlägsnade sig från sammanträdesrummet för den tid som beslut i ärendet togs.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Efter **Stadsplaneringsnämndens** sammanträde 13.10.2014 har stadsstyrelsens beslutsförslag kompletterats med en punkt c) av denna framgår betalningsklass och ändringskostnader.

Stadsstyrelsen 20.10.2014 § 33

Förslag framlagt av biträdande stadsdirektören för verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö:

Stadsstyrelsen beslutar att

- a) lägga fram förslaget till detaljplaneändring nr 002218, 83 Skogsbrinken/Metsotorni, som daterats 13.10.2014, i 30 dagar i enlighet med MBF 27 §,
- b) berätta stadsplaneringen till att begära nödvändiga utlåtanden, och att
- c) avgiftsklass 2 fastställs och det konstateras att ändringskostnaderna på 4 000 € betalas av sökanden Kiinteistö Oy Metsotorni/Korso soc. dem. förening.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Framläggning

Förslaget till detaljplaneändring hölls framlagt 12.11–11.12.2014 med stöd av MBF 27 §. Under denna tid inlämnades inga anmärkningar.

Planutlåtanden

Stadsstyrelsen beslutade 20.10.2014 att berätta stadsplaneringen till att be om nödvändiga utlåtanden. Det förekom inget behov av att begära utlåtanden.

Stadsplaneringsdirektören föreslår 19.12.2014 för stadsstyrelsen att förslaget till detaljplaneändring nr 002218, 83 Skogsbrinken, Metsotorni som daterats 13.10.2014 förs till stadsfullmäktige för godkännande.

Stadsstyrelsen behandlade ärendet 20.10.2014 § 33, varefter ägaren till Kiinteistö Oy Metsotorni har bytts ut. Ny ägare är Erikoissijoitusrahasto eQ Hoivakiinteistöt och den nya ägaren betalar de ovan nämnda planändringskostnaderna.

Stadsstyrelsen 12.1.2015 § 42

Förslag framlagt av biträdande stadsdirektören för verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö:

Stadsstyrelsen beslutar att förslaget till detaljplaneändring nr 002218, 83 Skogsbrinken, Metsotorni som daterats 13.10.2014 förs till stadsfullmäktige för godkännande.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 28

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar att godkänna förslaget till detaljplaneändring nr 002218, 83 Skogsbrinken, Metsotorni som daterats 13.10.2014.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Bilagor:

- Redogörelse för detaljplaneändringen 13.10.2014

- Avtal om byggandet av kommunalteknik, Erikoissijoitusrahasto eQ Hoivakiinteistöt
detaljplaneändring 002218, 7.1.2015

Anvisningar för sökande av ändring: 1. Besvärsanvisning

Närmare uppgifter: områdesarkitekt Vesa Karisalo, tfn 8392 2684,
fornamn.efternamn[at]vantaa.fi
detaljplanerare Lassi Tolkki, tfn 8392 2678, fornamn.efternamn[at]vantaa.fi

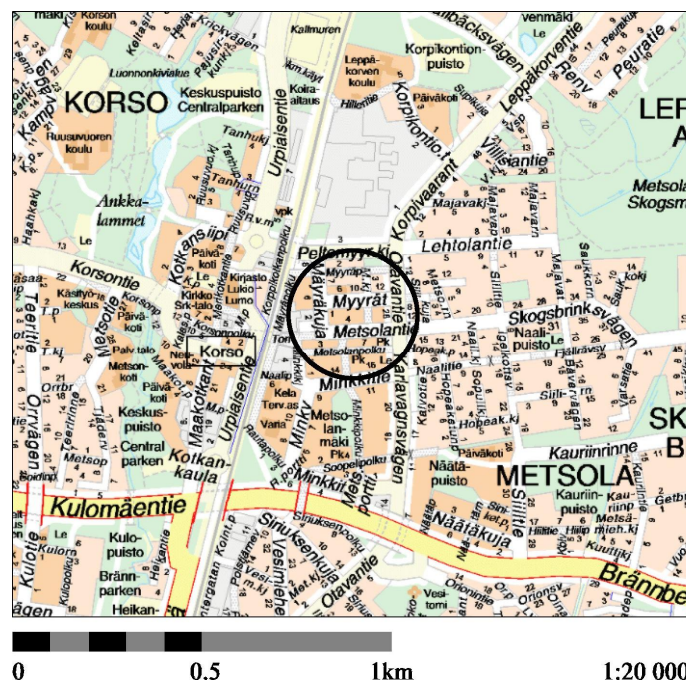
Asemakaavan muutoksen selostus, joka koskee 13.10.2014 päivättyä asemakaavakarttaa nro 002218

1 Perus- ja tunnistetiedot

Metsotorni

Kaupunginosa 83, Metsola

Asemakaavan muutos:
Osa korttelia 83104.

Kaava-alueen sijainti:

Kaava-alue sijoittuu Korson keskustaans Metsolantien ja Mäyräkujan risteykseen. Korson asema sijaitsee lähellä.

2 Tiivistelmä

Kiinteistö Oy Metsotorni / Korson sos.dem. työväenyhdistys on hakenut asemakaavan muutosta 25.9.2013 tontille 83-104-5. Nykyinen liike- ja toimistorakennus muutetaan pääosin ikäihmisten hoivakodiksi.

Tontilla 83-104-6 olevat tonttia 83-104-5 palvelevat 4 rasiteautopaikkaa poistetaan kaavamuuutoksella. Sen vuoksi tontti 83-104-6 on mukana tässä asemakaavamuuutoksessa. Samalla ajantasaistetaan muutkin asemakaavamääräykset.

Tontilla 83-104-5 on v. 1987 rakennettu toimistorakennus- ja liikerakennus ja tontilla 83104-6 on v. 2005 rakennetut asuintalot.

Nykyiset rakennusoikeudet säilytetään.

3 Lähtökohdat

Viistokuva vuodelta 2011.

3.1 Selvitys suunnittelualan oloista

Alueen yleiskuva

Kaava-alue on rakennettua Korson ydinkeskustaa aseman vieressä.

Luonnonympäristö

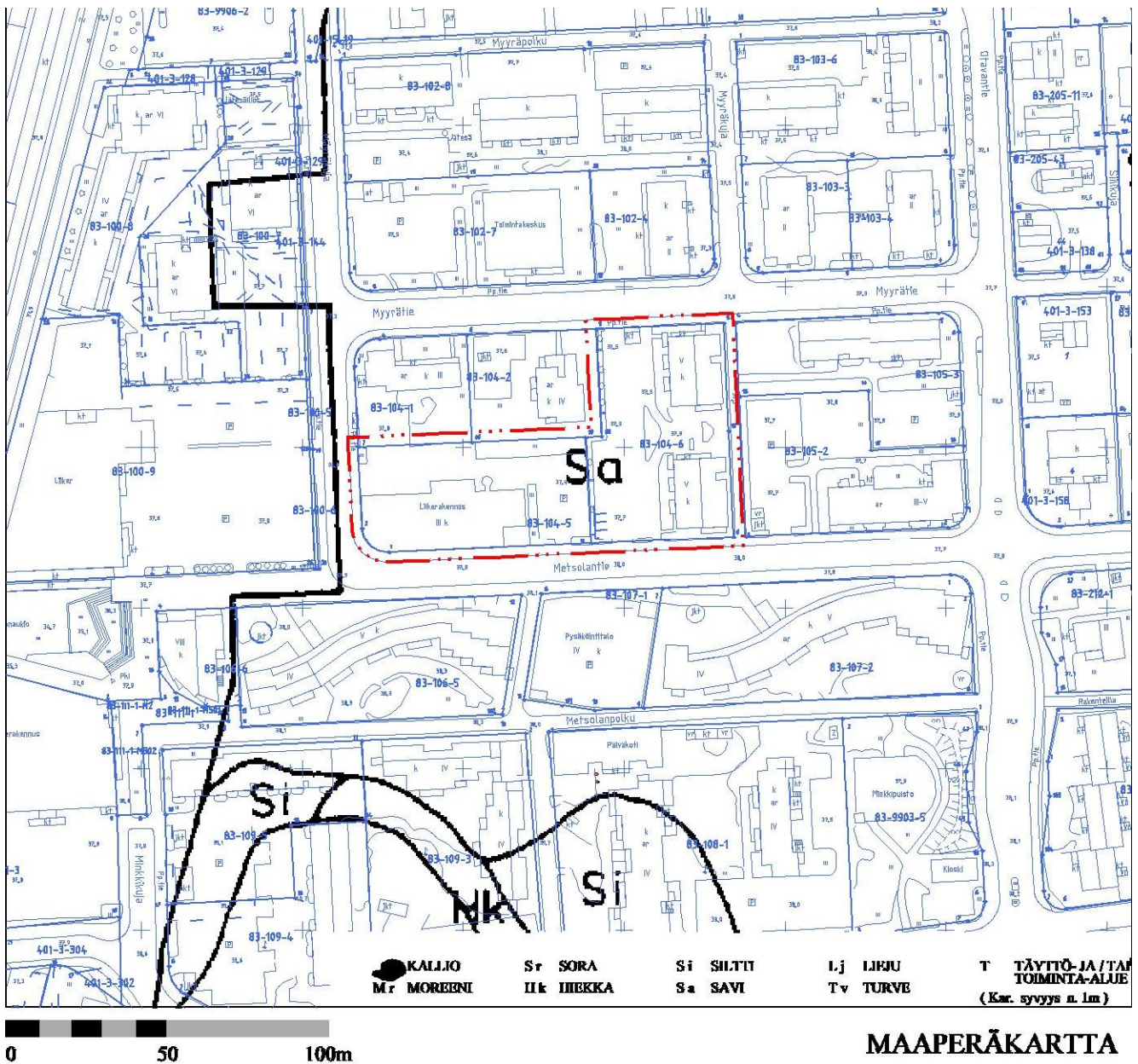
Topografia

Alue on hyvin tasaista. Korkeustasot vaihtelevat välillä 37.4 – 37.9.

Kasvillisuus

Alueella on hieman pihapuita ja -pensaita.

Maaperä

Tontit sijaitsevat savialueella, jossa pintakerrostuman alapuolella on pehmeä savikerrostuma. Ympäröivien katualueiden kairauksien mukaan hienorakeisten maakerrosten yhteispaksuus alueella on arviolta noin 5-10 metriä, jonka alapuolella on kitkamaakerrok-sia.

Pääradan uloimmainen raide sijaitsee lähimmillään noin 115-120 metrin etäisyydellä tontista. Savikerrostumat jatkuvat yhtenäisinä pääradalle asti. Kaavoituksessa tulee ottaa pääradan tärinä huomioon. Turvaetäisyys savimaapohjalla vaihtelee 200m-500m raites-ta. Asemakaavanmuutos liikekorttelista palveluasumiseen vaatii tärinänarvioinnin. Kaa-voitusmuutokseen voidaan soveltaa värähtelyluokkaa C (Suositus uusien asuntojen ja väylien suunnittelussa), lisäksi Vanhainkotia voidaan verrata lepototiin, laitokseen tai sairaalaan, jolloin sallitun värähtelyluokan tulee olla yhtä värähtelyluokkaa korkeampi. Värähtelyluokkavaatimus olisi alueelle siis B (Suhteellisen hyvät olosuhteet, ihmiset voi-vat havaita tärinän, mutta se ei ole yleensä häiritsevää). Myös runkomelun riskit tulisi kartoittaa.

Rakennettu ympäristö

Kaava-alueella on yhteensä kolme rakennusta. Tontilla 83-104-5 on v. 1987 valmistunut 2767 k-m²:n suuruinen toimisto- ja liikerakennus. Tontilla 83-104-6 on kaksi v. 2005 valmistunutta asuinrakennusta senioreille, yhteensä 3 304 k-m².

Ympäristön rakennukset on rakennettu 1980-luvulla tai sen jälkeen. Radan puolella on liikerakennuksia, muutoin ympärillä on pääosin asuinrakennuksia.

Väestö

1.1.2014 Korson suuralueella asui 29 765 asukasta ja Metsolan kaupunginosassa 6 277 asukasta.

Palvelut

Lähin päivittäistavarakauppa on Mäyräkujan toisella puolella. Terveysasema on noin 300 metrin päässä.

Liikenne

Alueelle pääsee Metsolantietä ja Mäyräkuja pitkin. Korson asemalle on matkaa n. 150 metriä. Lähimmät bussipysäkit sijaitsevat Mäyräkujalla ja Metsolantiellä.

Tekninen huolto

Vesihuolto

Kaavamuuotosalueen vesihuoltoverkostot on rakennettu.

Vedenjakelu

Alueen pohjoispuolelta Myyrätiellä kulkee d100 vesijohto, joka on liitetty alueen eteläpuolelle rakennettuun d300 vesijohtoon.

Alue kuuluu Korson painepiiriin ja alueen vesisäiliönä on Korson vesitorni. Korsossa sijaitsevan vesitornin tilavuus on 4000 m³, HW = +94,05 ja NW = +87,20. Vesijohtoverkon alin painetaso kaava-alueella on noin +86.00 ja ylin noin +101.00.

Korson painepiiri saa vetensä Pitkäkosken vedenottamolta, josta vesi johdetaan Ylästön ja Ala-Tikkurilan paineenkorottamojen kautta Tikkurilan painepiiriin, josta vesi ohjataan edelleen Koivukylän paineenkorottamon kautta alueelle.

Jätevesiviemärointi

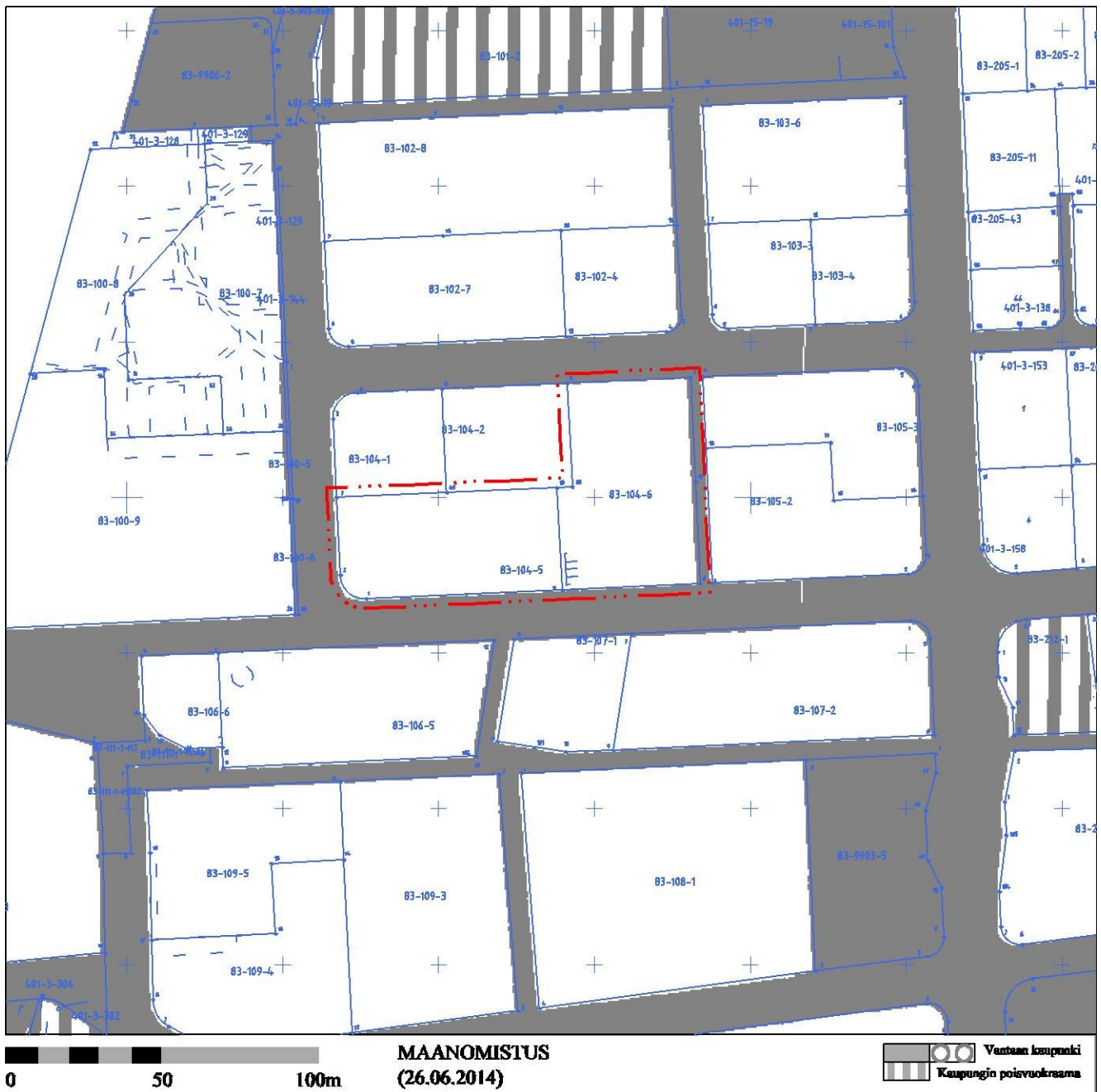
Alueen jätevedet kerätään Myyrätien d300 viemäriä ja Metsolantien d250 pitkin Korso-Koivukylä d1000 siirtoviemäriin. Kaikki alueen jätevedet johdetaan Haapatien jätevedenmittauspisteen kautta meriviemäriin. Kaikki jätevedet käsitellään Viikinmäen keskuspuhdistamolla ja pumpataan Suomenlahteen.

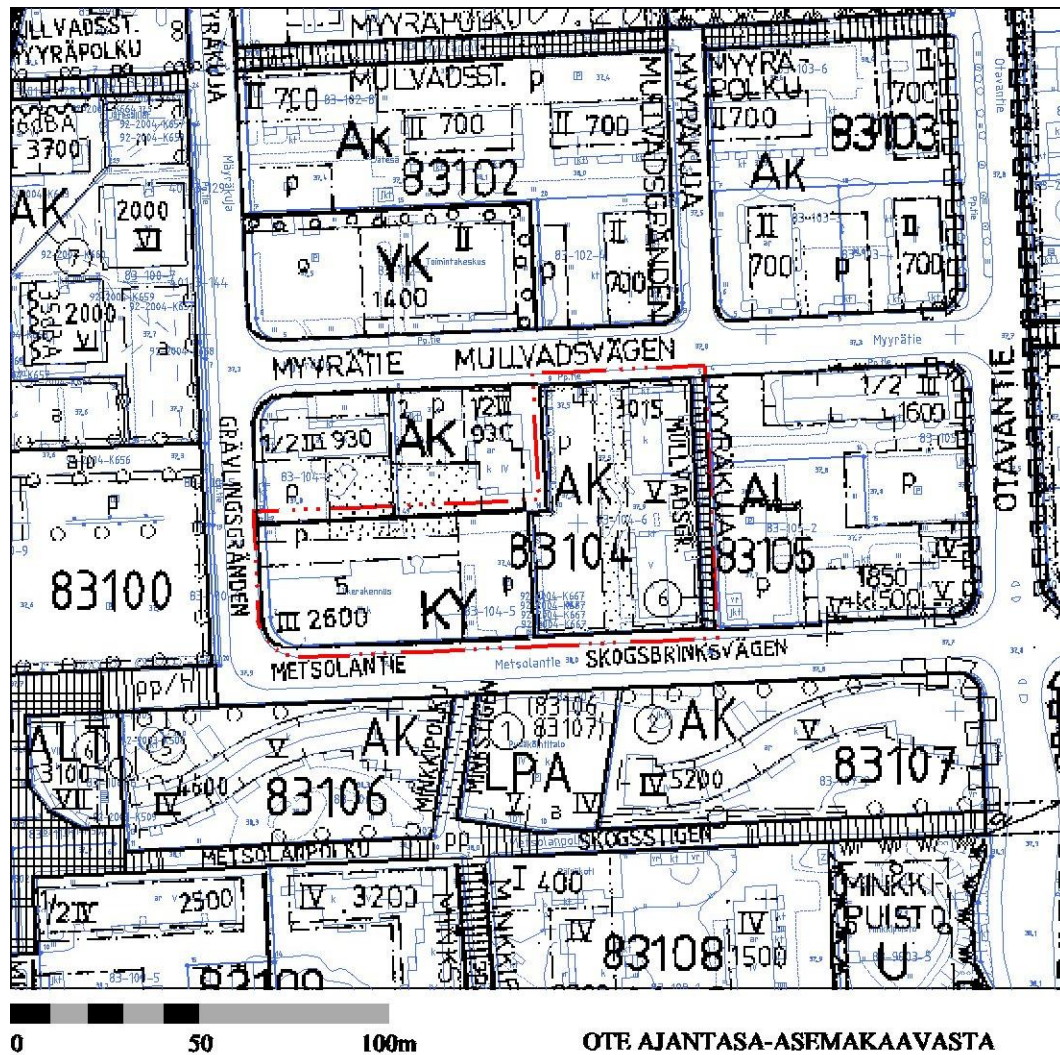
Hulevesiviemärointi

Alueella syntyy tontin pihavesiä ja rakennusten kattovesiä sekä perustusten kuivatusvesiä. Nykytilanteessa hulevedet ovat kulkeutuneet pääosin Myyrätien d300 ja Metsolantien d1000 hulevesiviemäriä pitkin länteen Rekolanojaan ja edelleen Keravanjokeen. Pieni osa pihavesistä jää tontin viheralueille.

Maanomistus

Tontin 83-104-5 omistaa kiinteistö Oy Metsotorni ja tontin 83-104-6 Asunto Oy Metso-
lanhelmi.

Asemakaava

Alueen ensimmäinen asemakaava on nimeltään Korson keskusta (SM 3.11.1975). Alueella on voimassa asemakaavan muutokset nro 000909 (kh 12.3.1990) ja nro 001771 (kv 15.12.2003). Niiden mukaan alueelle sijoittuu Liike-, toimisto- ja yleisten rakennusten korttelialuetta (KY) sekä Asuinkerrostalojen korttelialuetta, jonne saa rakentaa senioriasuntoja (AK).

Rakennusjärjestys

Rakennusjärjestys on hyväksytty Vantaan kaupunginvaltuustossa 15.11.2010 ja se tuli voimaan 1.1.2011.

Kiinteistörekisteri

Muutosalue on merkitty tontteina kiinteistörekisteriin.

Rakennuskielto

Alueella ei ole rakennuskieltoa asemakaavan laatimiseksi.

Pohjakartta

Pohjakartta täyttää kaavoitusmittausasetuksen 1284/99 vaatimukset.

4 Asemakaavan muutoksen suunnittelun vaiheet

4.1 Suunnittelun käynnistyminen

Kiinteistö Oy Metsotorni / Korson sos.dem. työväenyhdistys on 26.9.2013 hakenut asemakaavan muuttamista.

4.2 Osallistuminen ja yhteistyö

Osallistumis- ja arviointisuunnitelma laadittiin 7.5.2014. Vireille tulosta ilmoitettiin Vantaan kaupungin asukaslehdessä sekä kirjeellä tai sähköpostilla osallisille. Mielipiteet pyydettiin 30.5.2014 mennessä.

Osallisten mielipiteet

Mielipiteitä saatiin 4 kpl:

1. **Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä HSY:** Ei huomautettavaa
2. **Vantaan kaupungin museo:** Ei huomautettavaa.
3. **Museovirasto:** Ei huomautettavaa
4. **Kuntek / Pirjo Suni:**

Asemakaavan muutoksella muutetaan tontin 83-104-5 käyttötarkoitus, vuonna 1987 rakennetusta kolmikerroksisesta toimisto- ja liikerakennuksesta tulee ikäihmisten hoivakoti ja ensimmäiseen kerrokseen jää myös liiketiloja. Alue sijaitsee Korson aseman lähellä Metsolantien ja Mäyräkujan risteyksessä.

EU:n ympäristömeludirektiivin mukaisen Vantaan kaupungin meluselvityksen 2012 mukaan pääradalta aiheutuu vuoden 2011 liikennetiedoilla yli 55 dB:n melua tontin oleskelupihalle (melukäyrät myös Vampatti-kartoissa). Tieliikennemelua tulee jonkin verran Metsolantieltä ja Mäyräkujalta. Kaavamutosta laadittaessa on arvioitava melun vaikutusta tontilla ja toteutettava tarvittava meluntorjunta tontilla.

Suunnitteluyhteistyö

Ympäristöinsinööri Krister Höglund on osallistuneet asemakaavan muutoksen valmisteluun ja ympäristökeskus toteaa, ettei sillä ole huomauttamista.

4.3 Asemakaavan muutoksen tavoitteet

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Valtioneuvosto päätti valtakunnallisista alueidenkäyttötavoitteista 13.11.2008. Päätös tuli lainvoimaiseksi 1.3.2009.

Valtakunnallisissa alueidenkäyttötavoitteissa on painotettu mm. seuraavia tekijöitä:

- Alueidenkäytön suunnittelussa merkittävä rakentaminen tulee sijoittaa joukkoliikenteen, erityisesti raideliikenteen palvelualueelle.

- Riittävän asuntotuotannon turvaamiseksi alueidenkäytössä on varmistettava tonttimaan riittävyys.

Hanke on valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden mukainen.

Kunnan asettamat tavoitteet

Vantaan tasapainotetun strategian mukaan kaupunki luo rakentamisedellytykset noin 2000 asunnon vuosituotannolle siten toteutettuna, että se eheyttää kaupungin yhdyskuntarakennetta ja hyödyntää optimaalisesti olemassa olevaa infrastruktuuria ja palveluja.

5 Asemakaavan muutoksen kuvaus

5.1 Aluevaraukset

Korttelialueet

YSA Sosiaalitointa palvelevien laitosten ja asuntoloiden korttelialue

Korttelialueelle on rakennettu toimisto- ja liikerakennus. Se on tarkoitus muuttaa vanhus-ten hoivakodiksi. Asukkaita tulisi korkeintaan 57 kpl. Käyttötarkoituksen muutokseen on myönnetty poikkeamislupa keväällä 2014.

Rakennusoikeus ja kerrosluku säilyvät entisellään.

Radan aiheuttamia melua, tärinää ja mahdollista runkomelua torjumaan annetaan asema-kaavamääräykset.

AE Erityisasumisen korttelialue

Tontti on rakennettu v. 2005. Tämän asemakaavamuutoksen ensisijainen tarkoitus tällä tontilla on poistaa neljän autopaikan rasite, joka on osoitettu naapuritontin käyttöön. Samalla tontin käyttötarkoitus merkintä ajantasaisesti: merkintä Asuinkerrostalojen korttelialue (AK), johon saa rakentaa senioriasuntoja, muutetaan merkinnäksi Erityisasumisen korttelialue (AE).

5.2 Asemakaavan muutoksen vaikutukset

Vaikutukset suhteessa nykytilanteeseen

Tontilla 83-104-5 nyt oleva toimisto- ja liikerakennus muuttuu vanhus-ten hoivakodiksi. Tämän seurauksena autopaikkoja tarvitaan vähemmän, näin osa pihasta muutetaan oleskelupihaksi ja naapuritontilta 83-104-6 voidaan poistaa pysäköintirasite.

Vesihuolto

Kaavamuuotosalueen vesihuoltoverkostot on rakennettu kohdan 3.1 mukaan.

5.3 Ympäristön häiriötekijät

Meluhaittojen torjumiseksi tontin 83-104-5 (Metsotorni) rakennuksen julkisivuille annetaan ääneneristävyysvaatimus 30 dB ja oleskelupihalla on huolehdittava siitä, ettei melutaso ylitä 55 dB.

Alueella mahdollisesti esiintyvät tärinä ja runkomelu tulee huomioida.

6 Asemakaavan muutoksen toteutus

6.1 Toteuttaminen ja ajoitus

Tontin 83-104-5 käyttötarkoituksen muuttamiseen on myönnetty poikkeamislupa ja muutos toteutunee jo ennen asemakaavan muutoksen voimaantuloa.

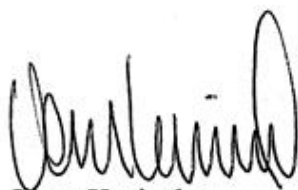
7 Kaavamuutostyöhön osallistuneet

Aluearkkitehti Vesa Karisalo
Asemakaavasuunnittelija Lassi Tolkki
Suunnitteluavustaja Vuokko Rova
Liikenneinsinööri Ilpo Pasanen
Suunnitteluinsinööri (vesihuolto) Antti Auvinen
Ympäristöinsinööri Krister Höglund
Suunnitteluinsinööri (geotekniikka) Anna-Leena Karhunen

Vantaalla 13. päivänä lokakuuta 2014

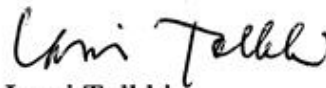
VANTAAN KAUPUNKI
Kaupunkisuunnittelu

Aluearkkitehti

Vesa Karisalo

Asemakaavasuunnittelija

Lassi Tolkki

Asemakaavan seurantalomake

Asemakaavan perustiedot ja yhteenveto

Kunta	092 Vantaa	Täyttämispvm	26.09.2014
Kaavan nimi	002218 Metsola 83 kaupunginosa		
Hyväksymispvm	Ehdotuspvm		
Hyväksyjä	Vireilletulosta ilm. pvm		07.05.2014
Hyväksymispykälä	Kunnan kaavatunnus		
Generoitu kaavatunnus			
Kaava-alueen pinta-ala [ha]	0,5130	Uusi asemakaavan pinta-ala [ha]	
Maanalaisten tilojen pinta-ala [ha]		Asemakaavan muutoksen pinta-ala [ha]	0,5130

Ranta-asemakaava Rantaviivan pituus [km]

Rakennuspaikat [lkm]	Omarantaiset	Ei-omarantaiset
Lomarakennuspaikat [lkm]	Omarantaiset	Ei-omarantaiset

Aluevaraukset	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m ²]	Tehokkuus [e]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m ² +/-]
Yhteensä	0,5130	100,0	5615	1,09	0,0000	0
A yhteensä	0,2791	54,4	3015	1,08	0,0000	0
P yhteensä						
Y yhteensä	0,2339	45,6	2600	1,11	0,2339	2600
C yhteensä						
K yhteensä	0,0000		0		-0,2339	-2600
T yhteensä						
V yhteensä						
R yhteensä						
L yhteensä						
E yhteensä						
S yhteensä						
M yhteensä						
W yhteensä						

Maanalaiset tilat	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m ²]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m ² +/-]
Yhteensä					

Rakennussuojelu	Suojellut rakennukset		Suojeltujen rakennusten muutos	
	[lkm]	[k-m ²]	[lkm +/-]	[k-m ² +/-]
Yhteensä				

Alamerkinnot

Aluevaraukset	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m ²]	Tehokkuus [e]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m ² +/-]
Yhteensä	0,5130	100,0	5615	1,09	0,0000	0
A yhteensä	0,2791	54,4	3015	1,08	0,0000	0
AK	0,0000		0		-0,2791	-3015
AE	0,2791	100,0	3015	1,08	0,2791	3015
P yhteensä						
Y yhteensä	0,2339	45,6	2600	1,11	0,2339	2600
YSA	0,2339	100,0	2600	1,11	0,2339	2600
C yhteensä						
K yhteensä	0,0000		0		-0,2339	-2600
KY	0,0000		0		-0,2339	-2600
T yhteensä						
V yhteensä						
R yhteensä						
L yhteensä						
E yhteensä						
S yhteensä						
M yhteensä						
W yhteensä						

Kaava-alueen numero Planområdets nummer	Päiväys Datum	Pohjakarttalehtien numerot Baskartbladens nummer
002218	13.10.2014	693504 1 / 2

Vantaan kaupunki
Kaupunginosa 83

METSOLA

Asemakaavan muutos
Osa korttelia 83104.

1:2000

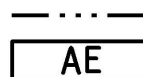
Vanda stad
Stadsdel 83

SKOGSBRINKEN

Ändring av detaljplanen
Del av kvarteret 83104.

1:2000

ASEMAKAAVAMERKINTÖJÄ JA -MÄÄRÄYKSIÄ:

3 m kaava - alueen rajan ulkopuolella oleva viiva.

Erityisasumisen korttelialue.

Alueelle saa sijoittaa sellaisia toimisto- ja niihin verrattavia työtiloja, jotka eivät häiritse asumista yhteensä enintään 15% tontin rakennusoikeudesta.

Asemakaavassa osoitetun kerrosalan lisäksi tontille saa rakentaa asumista palvelevia asunnon ulkopuolisia varasto-, huolto-, askartelu-, kerho-, pyykinpesu-, sauna-, väestönsuoja-, teknisiä ym. tiloja yhteensä enintään 300 k-m².

Julkisivujen tulee olla pääosin vaaleita ja kiviaineisia.

Rakennusten julkisivuissa on käytettävä korkealuokkaisia materiaaleja.

Maantasokerrosten julkisivujen ilme ei saa olla umpinainen tai sokkelimainen.

Jätetilat on toteuttava siten, että jätteiden lajittelu ja kiinteistökohtainen kompostointi on mahdollista.

Raideliikenteen aiheuttama mahdollinen runkomelu on huomioitava rakennusten suunnittelussa, mikäli perustukset tehdään suoraan kallion varaan.

Raideliikenteestä aiheutuva tärinä on otettava huomioon radan puoleisten rakennusten suunnittelussa.

Autopaikkojen vähimmäismäärät:

Erityisasunnot	1 ap/130 k-m²
Toimistot	1 ap/50 k-m²

Sosiaalitoimen palveluiden korttelialue.

Alueelle saa rakentaa vanhusten hoitokodin. Maantaserokseen saa sijoittaa myös liiketiloja.

Asemakaavassa osoitetun rakennusoikeuden lisäksi saa kellarikerrokseen sijoittaa pääkäyttötarkoituksen mukaisia tiloja.

Asemakaavassa osoitetun rakennusoikeuden lisäksi saa ullakolle sijoittaa sauna-, huolto- ja teknisiä tiloja.

Rakennusten tulee olla arkkitehtonisesti korkeatasoisia.

Rakennusten keskeistä roolia kaupunkikuvassa tulee erityisesti korostaa.

Asuinhuoneiden ulkokuoren ääneneristävyyden ΔL lento- ja liikennemelua vastaan on oltava vähintään 30 dB.

Tontilla on meluestein tai muutoin huolehdittava siitä, ettei melutaso ylitä oleskeluun tarkoitettuihin piha-alueilla 55 dB.

Raideliikenteen aiheuttama mahdollinen runkomelu on huomioitava rakennusten suunnittelussa, mikäli perustukset tehdään suoraan kallion varaan.

Raideliikenteestä aiheutuva tärinä on otettava huomioon radan puoleisten rakennusten suunnittelussa.

Autopaikkojen vähimmäismäärät:

Vanhusten hoitokoti	1 ap/150 k-m²
Liiketilat	1 ap/35 k-m²

DETALJPLANE BETECKNINGAR OCH -BESTÄMMELSER:

Linje 3 m utanför planområdets gräns.

Kvartersområde för specialboende.

På området får totalt högst 15% av tomtens byggnadsrätt utnyttjas för sådana kontors- och med dem jämförbara arbetsutrymmen som inte inverkar störande på boendet.

Utöver den i detaljplanen anvisade våningsytan får på tomtens byggas utanför bostaden belägna förråds-, service-, hobby-, klubb-, tvätt-, bastu-, befolkningsskydds-, tekniska osv. utrymmen som betjänar boendet, sammanlagt högst 300 m²-vy.

Fasaderna skall huvudsakligen vara ljusa och av stenmaterial.

Högklassiga material skall användas för byggnadernas fasader.

Fasaderna i våningarna på marknivå får inte ge ett slutet eller labyrintiskt intryck.

Avfallsutrymmena skall byggas så att sortering av avfallet och kompostering fastighetsvis är möjlig.

Eventuellt stombuller från spårvägstrafiken skall beaktas vid planeringen av byggnaderna, om grunderna går ner till berggrunden.

De skakningar som tågtrafiken ger upphov till ska beaktas vid planeringen av byggnaderna mot tågbanan.

Minimiantalet bilplatser:

Specialbostäder	1 bp/130 m²-vy
Kontor	1 bp/50 m²-vy

Kvartersområde för anstalter och internat för social verksamhet.

På området får ett vårdhem för äldre byggas. I markplanet får också kontorslokaler placeras.

Utöver den byggrätt som anvisats i detaljplanen får i källarvåningen sådana utrymmen som hör ihop med det huvudsakliga användningsändamålet också placeras.

Utöver den byggrätt som anvisats i detaljplanen får bastu-, underhålls- och tekniska utrymmen placeras i vindsvåningen.

Byggnaderna ska hålla hög arkitektonisk standard.

Byggnadernas centrala roll i stadsbilden skall särskilt betonas.

Ljudisoleringen mot flyg- och trafikbuller i bostadsrummens yttrevägg ΔL skall vara minst 30 dB.

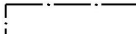
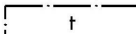
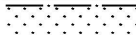
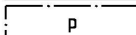
Det ska på tomtens med hjälp av bullerhinder eller på annat sätt ses till bullernivån inte överskrider 55 dB gårdsområden avsedda för vistelse.

Eventuellt stombuller från spårvägstrafiken skall beaktas vid planeringen av byggnaderna, om grunderna går ner till berggrunden.

De skakningar som tågtrafiken ger upphov till ska beaktas vid planeringen av byggnaderna mot tågbanan.

Minimiantalet bilplatser:

Vårdhem för äldre	1 bp/150 m²-vy
Affärslokaler	1 bp/35 m²-vy

	Korttelin, korttelinosan ja alueen raja.	Kvarters-, kvartersdels- och områdesgräns.
	Osa - alueen raja.	Gräns för delområde.
	Risti merkinnän päällä osoittaa merkinnän poistamista.	Kryss på beteckning anger att beteckningen slopas.
	Kaupunginosan numero.	Stadsdelsnummer.
	Kaupunginosan nimi.	Stadsdelens namn.
	Korttelin numero.	Kvartersnummer.
2600	Rakennusoikeus kerrosalaneliömetreinä.	Byggnadsrätt i kvadratmeter våningsyta.
III	Roomalainen numero osoittaa rakennusten, rakennuksen tai sen osan suurimman sallitun kerrosluvun.	Romersk siffra anger största tillåtna antal våningar i byggnader, byggnad eller del därav.
	Rakennusala.	Byggnadsyta.
	Rakennusala, jolle saa sijoittaa talousrakennuksen.	Byggnadsyta där ekonomibyggnad får placeras.
	Istutettava alueen osa.	Del av område som bör planteras.
	Pysäköimispaikka.	Parkeringsplats.
TONTTIJAKO		TOMTINDELNING
Tämän asemakaavan alueella oleviin kortteleihin on laadittava erillinen tonttijako, ellei kaavamerkinnoin ole toisin osoitettu.		För kvarteren på denna detaljplans område skall en separat tomtindelning göras, om inte via planbeteckningar annat bestämts.

Maankäytön, rakentamisen ja ympäristön toimiala
Kaupunkisuunnittelu

Verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö
Stadsplaneringen

Mittausosasto

Asemakaavan pohjakartta täyttää sille asetetut vaatimukset.

Tasokoordinaatisto
ETRS-GK25,
korkeusjärjestelmä
N2000.

Mättingsavdelningen

Baskartan för detaljplanen uppfyller de krav som ställs på den.

Plankoordinatsystemet
ETRS-GK25,
höjdsystemet
N2000.

Hyväksytty kaupunginvaltuustossa __/__/20__

Godkänd av stadsfullmäktige __/__/20__

16

VO 8433/2014

Kala 13.10.2014 §25
Khall. 20.10.2014 §34¹⁽³⁾

**KUNNALLISTEKNIIKAN RAKENTAMISSOPIMUS/
Asemakaavan muutos nro 002218, kaupunginosa 83, Metsola**

1. OSAPUOLET

- 1.1 Vantaan kaupunki**
Asematie 7, 01300 Vantaa
(jäljempänä Kaupunki).
- 1.2 Erikoissijoitusrahasto eQ Hoivakiinteistöt** (Y-tunnus: 2473582-9),
Aleksanterinkatu 19 A, 00100 Helsinki
(jäljempänä Rahasto).

2. SOPIMUKSEN TAUSTAA JA TARKOITUS

Korson Sosiaalidemokraattinen Työväenyhdistys r.y. (jäljempänä Yhdistys) ja Kiinteistö Oy Metsotorni ovat hakeneet asemakaavan muutosta Metsolan (83.) kaupunginosassa Yhdistyksen omistamalle tontille 83104/5 (kiinteistötunnus 92-83-104-5 (jäljempänä Sopimusalue). Sopimusalue on osoitettu ohjeellisesti liitteessä nro 1.

Voimassa olevassa asemakaavassa nro 000909 (vahvistettu kaupunginhallituksessa 12.3.1990) sopimusalue on osoitettu liike-, toimisto- ja yleisten rakennusten korttelialueeksi (KY), jolle rakennusoikeutta on osoitettu yhteensä 2600 k-m². Asemakaavan muutosehdotuksessa nro 002218 sopimusalueen uudeksi rakennusoikeuden määräksi on osoitettu 2600 k-m² ja käyttötarkoitusta muutettu siten, että sopimusalue muuttuu sosiaalitointa palvelevien laitosten ja asuntoloiden korttelialueeksi (YSA), jonka katutasossa saa olla liiketiloja. Sopimusalueella sijaitseva nykyinen liikerakennus on tarkoitus muuttaa hoivakodiksi.

Yhdistys on myynyt tontin sekä Kiinteistö Oy Metsotorni on myynyt rakennuksen Rahastolle 26.9.2014 päivätyllä kauppakirjalla. Kaupunki ja Rahasto sopimusalueen omistajana sopivat tällä sopimuksella maankäyttö- ja rakennuslain 12 a luvun mukaisesti kunnallistekniikan rakentamisesta ja Rahaston osallistumisesta asemakaavan muutosaluetta palvelevan kunnallistekniikan rakentamisen kaupungille aiheuttamiin kustannuksiin.

3. KUNNALLISTEKNIIKAN RAKENTAMINEN

Osapuolet toteavat, että sopimusaluetta palveleva kunnallistekniikka on jo toteutettu.

4. OSALLISTUMINEN YHDYSKUNTARAKENTAMISEN KUSTANNUKSIIN

Rahasto maksaa Kaupungille maankäyttö- ja rakennuslain 91 a §:n mukaisena yhdyskuntarakentamisen kustannusten ulkoisen kunnallistekniikan korvauksena yhteensä kolmekymmentäneljä tuhatta kahdeksänkymmentä kolme (34 283) euroa.

Yhdyskuntarakentamisen kustannusten korvaus erääntyy maksettavaksi heti asemakaavamuutosehdotuksen nro 002218 tultua voimaan ja maksetaan Kaupungin lähettämän erillisen laskun mukaisesti.

Rahasto asettaa summaltaan yhteensä kolmekymmentäneljä tuhatta kahdeksänkymmentä kolme (34 283) euron suuruisen turvaavan vakuuden (kotimaisen rahoituslaitoksen omavelkainen takaus tai vastaavan suuruisen tilipanttaus) tämän sopimuksen mukaisten velvoitteiden suorittamisen vakuudeksi, joka kuitataan vastaanotetuksi tämän so-

pimuksen allekirjoitustilaisuudessa. Kaupungin tulee vapauttaa vakuus välittömästi tämän sopimuksen velvoitteiden tultua hyväksytysti vastaanotettua.

5. VESIHUOLTOVERKOSTOON LIITTYMINEN

Sopimusalue ja sille mahdollisesti toteutettavat rakennukset maanomistaja on velvollinen liittämään kustannuksellaan HSY:n omistamaan vesihuoltoverkkoon liittymishetkellä voimassa olevin liittymisehdoin.

Kaupungilla on oikeus siirtää sopijapuolta enempää kuulematta tähän sopimukseen perustuvat vesihuoltolaitteita koskevat oikeutensa ja velvollisuutensa mahdollisesti perustettavalle julkis- tai yksityisoikeudelliselle vesihuoltoyhtymälle.

6. SOPIMUKSEN MUUTTAMINEN

Mikäli olosuhteissa tapahtuu huomattavia muutoksia, joista johtuen sopimusta on tarkistettava, sopijapuolet sitoutuvat neuvottelemaan niistä erikseen.

7. ERIMIELISYYKSIEN RATKAISEMINEN

Tämän sopimuksen tulkinnasta syntyvät erimielisyydet, joista sopijapuolet eivät pääse yhteisymmärrykseen, ratkaistaan Vantaan käräjäoikeudessa.

8. SOPIMUKSEN VELVOITTEIDEN SIIRTO KOLMANNELLE

Rahasto sitoutuu ottamaan tämän sopimuksen sopimusehdot sopimusaluetta koskeviin vastaisiin luovutuskirjoihin, kaikilta niiltä osin kuin sopimusvelvoitteita ei ole suoritettu luovutushetkellä. Rahasto sitoutuu ilmoittamaan kirjallisesti vastaisista luovutuksista kaupungille.

Rahasto vastaa tämän sopimuksen velvoitteista siihen asti, kun kaupunki on hyväksynyt sopimusvelvoitteiden siirron luovutuksensaajalle tai sopimusvelvoitteet ovat tulleet täytektyiksi. Jos Rahasto ei ole siirtänyt velvoitteita edellä sanotulla tavalla, Rahasto vastaa tämän sopimuksen velvoitteiden suorittamisesta myös luovutetun alueen osalta.

9. SOPIMUKSEN VOIMAANTULO

Tämä sopimus tulee voimaan heti, kun osapuolet ovat sen allekirjoittaneet ja molemmilla osapuolilla on oikeus vaatia sopimusehtojen täyttämistä, kun asemakaavan muutosehdotus nro 002218 on tullut voimaan.

Tämä sopimus lakkaa olemasta voimassa, ellei asemakaavan muutosehdotus nro 002218 ole tullut voimaan 31.12.2016 mennessä.

Mikäli Vantaan kaupunginvaltuusto on 31.12.2016 mennessä hyväksynyt asemakaavan muutosehdotuksen nro 002218, mutta siitä on valitettu, pysyy tämä sopimus siinä tapauksessa voimassa. Sen jälkeen, kun mainittu valitus on lainvoimaisesti ratkaistu ja kaava on tullut voimaan, on molemmilla sopijapuolella oikeus vaatia tämän sopimuksen sopimusehtojen täyttämistä. Mikäli valitusviranomaisen on lainvoimaisella päätöksellä hyväksynyt valituksen, tämä sopimus raukeaa.

Kumpikaan sopijapuoli ei esitä tämän sopimuksen mahdollisen raukeamisen johdosta minkäänlaisia korvausvaatimuksia. Tätä kunnallistekniikan rakentamissopimusta on laadittu kaksi (2) yhtäpitävää kappaletta, yksi Vantaan kaupungille ja yksi Rahastolle.

Vantaalla 7. päivänä TAMMkuuta 2015

Vantaan kaupungin
puolesta valtakirjalla

Leea Markkula-Heilamo
Yrityspalvelujohtaja

Erikoissijoitusrahasto eQ Hoivakiinteistöt
puolesta eQ Rahastoyhtiö Oy

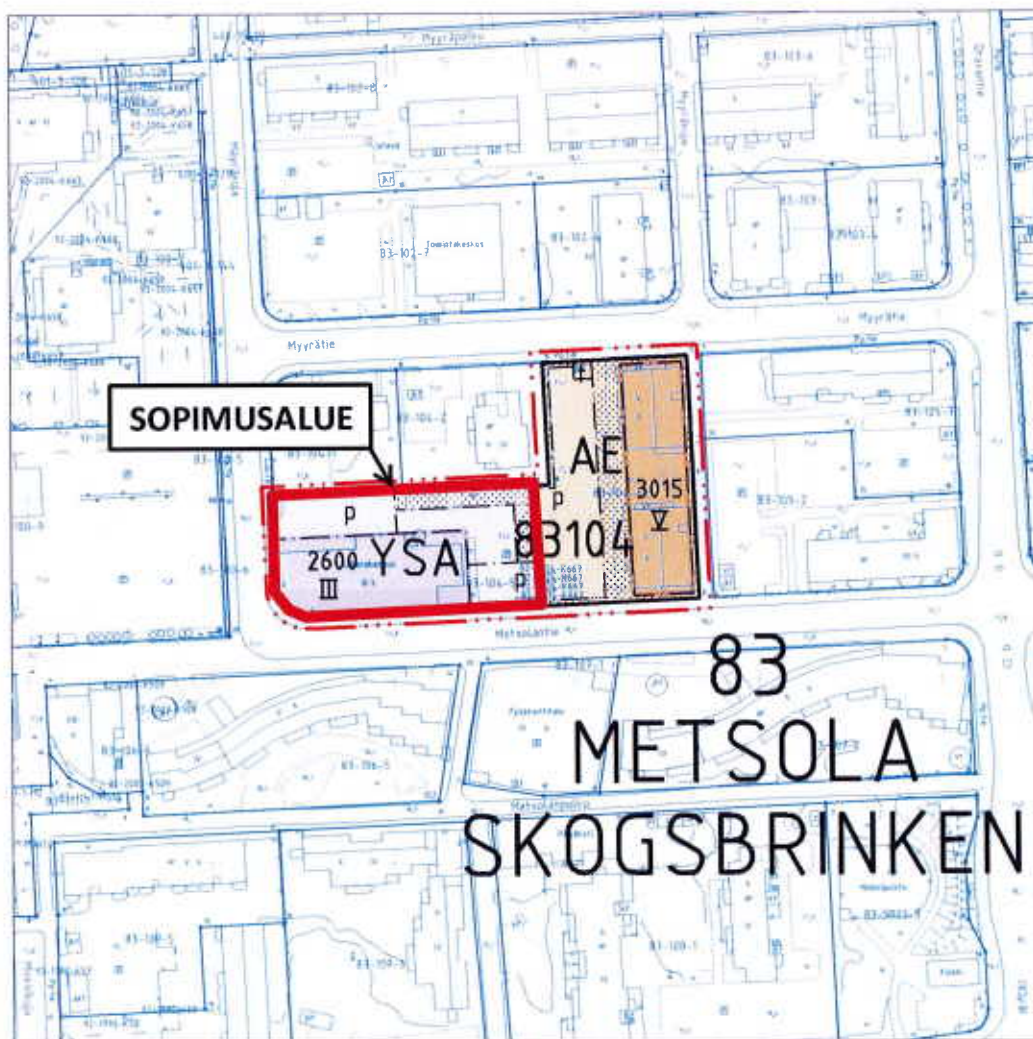
Robert Landtman
Sijoitusjohtaja, eQ Hoivakiinteistöt

Tero Estovirta
Johtaja, Kiinteistösijoitukset

LIITE - Liite nro 1: sopimusalue

Liite nro. 1
sopimusalue (punaisella rajattu)
asemakaavanmuutos nro. 002218

Handwritten signature
21

VALTAKIRJA

Vantaan kaupunginhallitus valtuuttaa tällä valtakirjalla yrityspalvelujohtaja Leea Markkula-Heilamon allekirjoittamaan Vantaan kaupungin puolesta kunnallistekniikan rakentamissopimuksen Erikoissijoitusrahasto eQ Hoivakiinteistöjen kanssa.

Kaupunginhallitus on päättänyt kaupungin sitoutumisesta sopimukseen kokouksessaan 20.10.2014 (§34). Maankäyttösopimus liittyy asemakaavamuutokseen nro 002218.

Vantaalla 31. päivänä joulukuuta 2014

VANTAAN KAUPUNGINHALLITUS

Martti Lipponen
kaupunginjohtaja vs.

Kai Ketelimäki
kaupunginlakimies

29 § KOPIO:Valtuutettu Sirpa Kauppinen ja 33 muun valtuutetun aloite tiedottamisen parantamiseksi rakennusten kunnosta

VD/914/00.02.00.03/2015

Ledamoten Sirpa Kauppinen och 33 andra ledamöter lämnade in följande motion i enlighet med fullmäktiges arbetsordning:

"Kommunens invånare är oroade bl.a. av skolbyggnadernas hälsovårdlighet. För att personalen vid Fastighetscentralen inte ska behöva skicka enskilda rapporter till alla som frågar efter dem, skulle dessa i stället kunna läggas ut på stadens webbsidor. Det här kunde förbättra förtroendet gentemot staden och minska föräldrarnas misstro och rädslor. Handlingarna är offentliga och producerade med skattemedel. Moderna kommuner lever i den öppna datans era och Vanda är en öppen och transparent stad.

Vi föreslår att tillståndsrapporterna över byggnader som staden äger och informationen om byggnadernas skick skulle publiceras offentligt och samlade på stadens webbsidor."

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 29

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att ta upp ärendet till behandling och sända det till stadsstyrelsen för beredning.

30 § Sammanträdet avslutat

Stadsfullmäktige 26.1.2015 § 30

Beslut:

Ordförande avslutade sammanträdet kl. 23.30.

Anvisningar för sökande av ändring 1. Besvärсанvisning

Besvärsrätt

Ändring i ett beslut som fattats av fullmäktige söks genom besvär.

Besvär får anföras

- av den som ett beslut avser eller vars rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av beslutet (part), samt
- av kommunmedlemmarna.

Besvär över ett beslut som gäller **godkännandet av en generalplan, en detaljplan och en byggnadsordning** får dessutom anföras

- av Nylands miljöcentral och andra myndigheter i ärenden som hör till deras verksamhetsområde
- av ett förbund på landskapsnivå och en kommun inom vars område den markanvändning som anges i planen eller byggnadsordningen medför konsekvenser
- av en registrerad lokal eller regional sammanslutning i ärenden som hör till dess verksamhetsområde och inom det geografiska område där sammanslutningen är verksam.

Besvär får anföras på den grunden att:

- beslutet har tillkommit i felaktig ordning
- fullmäktige har överskridit sina befogenheter
- beslutet i övrigt strider mot lag.

Besvärsmyndighet

Besvär anföras hos **Helsingfors förvaltningsdomstol**.

Besvärstid

Besvär ska anföras **inom 30 dagar** från delfåendet av beslutet.

- En part anses ha fått del av beslutet sju dagar efter att brevet avsändes eller inom tre dagar från att ett elektroniskt meddelande har avsänts, om inte något annat påvisas. De som saken gäller anses dock ha fått del av ett beslut som gäller godkännandet av en general- eller detaljplan eller en byggnadsordning när protokollet har lagts fram offentligt.
- En kommunmedlem anses ha fått del av beslutet när protokollet har lagts fram offentligt.

Dagen för delfåendet eller den dag då protokollet har lagts fram räknas inte in i den bestämda tiden.

Om sista dagen av den bestämda tiden är en helgdag eller en annan sådan dag då ämbetsverken är stängda, får besvärshandlingarna inlämnas första vardagen därefter.

Besvärsskriftens innehåll

I besvärsskriften, som ska riktas till besvärsmyndigheten, ska uppges

- det beslut i vilket ändring söks
- till vilka delar ändring söks i beslutet och vilka ändringar som yrkas
- de grunder på vilka ändring yrkas
- ändringssökandens namn och hemkommun
- den postadress och det telefonnummer under vilka meddelanden i saken kan tillställas ändringssökanden.

Besvärsskriften ska undertecknas av ändringssökanden, den lagliga företrädaren eller ombudet. Om ändringssökandens talan förs av en laglig företrädare eller ett ombud eller om besvärsskriften har upprättats av någon annan, ska också hans namn och hemkommun uppges i besvärsskriften.

Till besvärsskriften ska fogas

- det beslut i vilket ändring söks genom besvär, i original eller kopia
- ett intyg över vilken dag beslutet har delgivits eller en annan utredning över när besvärstiden har börjat
- de handlingar som ändringssökanden åberopar, om dessa inte redan tidigare har tillställts myndigheten.

Inlämnande av besvärsskrift

Besvärsskriften ska innan besvärstiden utgår inlämnas till besvärsmyndigheten, Helsingfors förvaltningsdomstol under dess öppettid.

Besvärsskriften kan på ändringssökandens ansvar skickas per post eller genom bud. Då ska besvärsskriften skickas i så god tid att den hinner fram före utgången av besvärstiden.

Besvär kan också på ändringssökandens ansvar skickas per fax eller e-post inom besvärstiden. Ett elektroniskt meddelande anses ha kommit in till en myndighet när det finns tillgängligt för myndigheten i en mottagaranordning eller ett datasystem i en sådan form att meddelandet kan behandlas.

Ett elektroniskt dokument som inkommit till en myndighet behöver inte kompletteras med en underskrift, om dokumentet innehåller uppgifter om avsändaren och om det inte finns anledning att betvivla dokumentets autenticitet och integritet.

Av ändringssökanden uppbärs i förvaltningsrätten en rättegångsavgift på 97 euro.

Adressen:

Helsingfors förvaltningsdomstol
Banbyggarvägen 5
00520 HELSINGFORS
Telefon: 029 5642000
Telefax: 029 5642079
E-post: helsinki.hao@oikeus.fi

Öppettid: kl. 8.00–16.15

Anvisningar för sökande av ändring 2. Upphandlingsrättelse och rättelseyrkande i upphandlingsärendet

Den som är missnöjd med den kommunala myndighetens (den upphandlande enhetens) beslut om upphandling som understiger det nationella tröskelvärdet eller något annat avgörande i upphandlingsförfarandet kan söka upphandlingsrättelse hos den upphandlande enheten enligt 81 § och 83 § i upphandlingslagen eller rättelse enligt 89 § i kommunallagen. Upphandlingsrättelse kan sökas av en anbudsgivare som har deltagit i ett anbudsförfarande eller en anbudssökande, det vill säga den som ett beslut avser eller vars rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av beslutet (part). Rättelse enligt kommunallagen kan dessutom sökas av en kommunmedlem.

Tidsfristen för rättelseyrkande

Rättelse ska sökas inom 14 dagar efter att den som framställer rättelseyrkandet har fått del av den upphandlande enhetens beslut eller avgörande av annat slag i upphandlingsförfarandet.

- Vid elektronisk delgivning anses **en part** ha fått del av upphandlingsbeslutet och de kompletterande handlingarna den dag det elektroniska meddelandet som innehåller beslutet och dessa handlingar står till mottagarens förfogande i hans eller hennes mottagarapparat på ett sådant sätt att meddelandet kan hanteras. Dagen för avsändandet av meddelandet anses vara en sådan tidpunkt, om det inte ges en tillförlitlig redogörelse om att datakommunikationsförbindelserna inte har fungerat eller om en motsvarande omständighet, som har lett till att det elektroniska meddelandet nått mottagaren vid en senare tidpunkt.

Om delgivningen sker brevledes per post anses mottagaren ha fått del av ärendet den sjunde dagen efter avsändandet, om inte mottagaren visar att delgivningen har skett senare.

När den upphandlande enheten använder bevislig delgivning anses delgivningen ha skett vid den tidpunkt som framgår av mottagningsbeviset eller vid den tidpunkt som antecknats i ett separat bevis över delfåendet.

- **En kommunmedlem** anses ha fått del av beslutet när protokollet har lagts fram offentligt.

Innehållet i en upphandlingsrättelse och ett rättelseyrkande

Av ett rättelseyrkande ska framgå yrkandena med motiveringar. I ansökan ska namnen på dem som söker rättelse och som avfattat skrivelsen antecknas liksom de kontaktuppgifter som behövs för att hantera ärendet.

Till en upphandlingsrättelse ska fogas de handlingar som den som framställer yrkandet hänvisar till om de inte redan finns hos den upphandlande enheten.

Upphandlingsrättelsen och/eller rättelseyrkandet lämnas in/skickas på adressen:

Vanda stads registratur
Stadsfullmäktige
Stationsvägen 7, 01300 Vanda,
e-postadress: kirjaamo@vantaa.fi,
Telefon (registraturen) 09- 8392 2184, fax: 09- 8392 4163
Tjänstetid: måndag–fredag 8.15–16.00

Anvisningar för sökande av ändring 3. Upphandlingsrättelse och besvär till marknadsdomstolen

Enligt lagen om offentlig upphandling (upphandlingslagen) kan en part söka ändring i ett beslut eller något annat avgörande i ett upphandlingsförfarande som gäller offentlig upphandling genom att yrka på att den upphandlande enheten rättar beslutet eller avgörandet (upphandlingsrättelse). Ärendet kan också genom besvär föras till marknadsdomstolen om upphandlingens värde överstiger tröskelvärdet i 15 § i upphandlingslagen.

3.1 Rättelseanvisning

Den som är missnöjd med en upphandlande enhets beslut eller med ett annat avgörande i upphandlingsförfarandet kan skriftligen lämna in ett yrkande på upphandlingsrättelse till **den upphandlande enheten** enligt 81–83 § i upphandlingslagen. En anbudsgivare som har deltagit i ett anbudsförfarande eller en anbudssökande, det vill säga den som ett beslut avser eller vars rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av beslutet (part) får yrka på upphandlingsrättelse.

Tidsfrist för yrkande av upphandlingsrättelse

En part ska lämna in ett yrkande på upphandlingsrättelse **inom 14 dagar** från att ha fått del av den upphandlande enhetens beslut eller avgörande i upphandlingsförfarandet.

Vid elektronisk delgivning anses upphandlingsbeslutet med de kompletterande handlingarna ha mottagits den dag det elektroniska meddelande som innehåller beslutet och dessa handlingar står till mottagarens förfogande i hans eller hennes mottagarapparat på ett sådant sätt att meddelandet kan hanteras. Dagen för avsändandet av meddelandet anses vara en sådan tidpunkt, om det inte ges en tillförlitlig redogörelse om att datakommunikationsförbindelserna inte har fungerat eller om en motsvarande omständighet som har lett till att det elektroniska meddelandet har nått mottagaren vid en senare tidpunkt.

Om delgivningen sker brevledes per post till mottagaren anses mottagaren ha fått del av saken på den sjunde dagen efter avsändandet, om inte mottagaren visar att delgivningen har skett senare. När den upphandlande enheten använder bevislig delgivning anses delgivningen ha skett vid den tidpunkt som mottagningsbeviset anger eller vid den tidpunkt som antecknats i ett separat delfåendebevis.

Innehållet i upphandlingsrättelsen

Yrkandena med motiveringar ska framgå av upphandlingsrättelsen. Av upphandlingsrättelsen ska framgå namnet på den som yrkar på rättelse och den kontaktinformation som behövs för att ärendet ska kunna skötas.

Till upphandlingsrättelsen ska fogas de handlingar som den som framställer yrkandet hänvisar till om de inte redan finns hos den upphandlande enheten.

Distributionsadress

Ett yrkande på upphandlingsrättelse lämnas in/skickas på adressen:

Vanda stads registratur
Stadsfullmäktige
Stationsvägen 7, 01300 Vanda
e-post: kirjaamo@vantaa.fi,
Telefon (registraturen) 09- 8392 2184, fax: 09- 8392 4163

Tjänstetid: måndag–fredag 8.15–16.00

Tidpunkten för när upphandlingsrättelsen anhängiggörs och behandlas påverkar inte den tidsfrist inom vilken en part med stöd av upphandlingslagen kan söka ändring genom besvär hos marknadsdomstolen.

3.2. Anvisning om besvär till marknadsdomstolen

Anbudsgivare, anbudssökande eller andra som saken gäller kan föra ärendet till marknadsdomstolen genom besvär.

Enligt 86 § i lagen om offentlig upphandling får man söka ändring i en upphandling som grundar sig på ett ramavtal besvärsvägen endast om marknadsdomstolen beviljar tillstånd för behandling av saken.

Tillstånd ska beviljas, om

- 1) det är viktigt att pröva ärendet med tanke på tillämpningen av lagen i andra likadana ärenden, eller
- 2) det finns vägande skäl som anknyter till förfarandet vid den upphandlande enheten.

Om inte något annat bestäms i lag ska besvären lämnas in skriftligen **inom 14 dagar** från det att parten i fråga fått del av upphandlingsbeslutet inklusive besvärсанvisning.

Besvären ska anföras **inom 30 dagar** från det att parten i fråga har fått del av beslutet, om den upphandlande enheten har ingått ett upphandlingskontrakt med stöd av 78 § 1 punkten i upphandlingslagen utan att iaktta den stipulerade väntetiden.

Besvären ska lämnas in senast **sex månader** efter det att upphandlingsbeslutet har fattats, om anbudssökanden eller anbudsgivaren har fått del av upphandlingsbeslutet inklusive besvärсанvisning och upphandlingsbeslutet eller besvärсанvisningen har haft väsentliga brister.

Vid elektronisk delgivning anses upphandlingsbeslutet med de kompletterande handlingarna ha mottagits den dag det elektroniska meddelande som innehåller beslutet och dessa handlingar står till mottagarens förfogande i hans eller hennes mottagarapparat på ett sådant sätt att meddelandet kan hanteras. Dagen för avsändandet av meddelandet anses vara en sådan tidpunkt, om det inte ges en tillförlitlig redogörelse om att datakommunikationsförbindelserna inte har fungerat eller om en motsvarande omständighet som har lett till att det elektroniska meddelandet har nått mottagaren vid en senare tidpunkt.

Om delgivningen sker brevledes per post till mottagaren anses mottagaren ha fått del av saken på den sjunde dagen efter avsändandet, om inte mottagaren visar att delgivningen har skett senare. När den upphandlande enheten använder bevislig delgivning anses delgivningen ha skett vid den tidpunkt som mottagningsbeviset anger eller vid den tidpunkt som antecknats i ett separat delfåendebevis.

Innehållet i besvären

I besvären ska uppges det upphandlingsärende som besvären gäller och ändringssökandens yrkanden och grunderna för dessa. När det gäller en upphandling som grundar sig på ett ramavtal ska parten i besvärsskriften motivera varför behandlingstillstånd bör beviljas.

I besvären ska anges ändringssökandens namn och hemkommun. Om ändringssökandens talan förs av hans eller hennes lagliga företrädare eller ombud eller om någon annan person har avfattat besvären, ska även denna persons namn och hemkommun anges. Vidare ska ändringssökandens postadress och telefonnummer anges för eventuella meddelanden. Ändringssökanden, den lagliga företrädaren eller ombudet ska underteckna besvärsskriften.

Till besvären ska fogas det beslut som överklagas i original eller som kopia och ett intyg över vilken dag beslutet har tillkännagetts eller någon annan utredning om när besvärstiden har börjat. Till besvären ska fogas de handlingar som ändringssökanden hänvisar till som stöd för sina yrkanden. Ett ombud ska till besvärsskriften foga en fullmakt enligt 21 § i förvaltningsprocesslagen.

Inlämning av besvären

Besvären ska lämnas in till marknadsdomstolen. De ska vara inlämnade senast den sista dagen av besvärstiden innan marknadsdomstolen stänger. Själva delfåendedagen räknas inte med.

Ansökan kan lämnas in till marknadsdomstolens kansli personligen, genom ombud, genom bud, per post eller som telefax alternativt med e-post så som lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) föreskriver. Om sista dagen för anhängiggörande infaller på en helgdag, självständighetsdagen, första maj, julafton, midsommarafton eller en helgfri lördag, får handlingarna lämnas in till marknadsdomstolen den första vardagen därefter.

Besvärsförbud

I ett ärende som hör till marknadsdomstolens behörighet enligt 102 § i upphandlingslagen får ändring inte sökas med stöd av kommunallagen eller förvaltningsprocesslagen.

Enligt 86 § i upphandlingslagen får en part söka ändring i en upphandling som grundar sig på ett ramavtal genom besvär endast om marknadsdomstolen beviljar tillstånd för behandling av saken.

Underrättelse om ändringssökandet till den upphandlande enheten

Den som söker ändring i ett upphandlingsärende med stöd av 88 § i upphandlingslagen ska skriftligen underrätta den upphandlande enheten om att ärendet förs till marknadsdomstolen. Underrättelsen ska lämnas in till den upphandlande enheten senast då besvären över upphandlingen lämnas in till marknadsdomstolen. Underrättelsen ska lämnas in på den adress som den upphandlande enheten har uppgett i punkt 3.l.

Marknadsdomstolens adress och annan kontaktinformation

Marknadsdomstolen
Banbyggarvägen 5
00520 HELSINGFORS
tfn 029 56 43300
fax 029 56 43314, e-post: markkinaoikeus@oikeus.fi

Tjänstetid: kl 8.00–16.15

Anvisningar för sökande av ändring 4. Besvärsförbud

4.1

Enligt 91 § i Kommunallagen får rättelse inte yrkas i och kommunalbesvär inte anföras över **beslut som gäller endast beredning eller verkställighet**.

4.2

I det vid detta sammanträde fattade **beslutet § -, som berör sådant som nämns i lagen om kommunala tjänstekollektivavtal 26 §**, får ändring inte sökas genom besvär.

4.3

I det beslut som fattats vid detta sammanträde **§ -, som berör rättelse av upphandling**, får ändring inte sökas.

4.4

I det **beslut § -, om ordnandet av kommunal folkomröstning**, som fattats vid detta sammanträde, får ändring inte sökas genom besvär (kommunallagen 99 §).